ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑ,

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΟΥΝΤΟΣ Α. ΚΟΡΑΗ,

φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν Χίων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

SE TROUVE,

CHEZ THÉOPHILE BARROIS, PÈRE, LIBRAIRE, RUE HAUTEFEUILLE, N° 29.

ΔΩΙΖ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Ὁ τρίτος οὗτος τῆς Γεωγραφίας τοῦ Στράβωνος τόμος ἔπρεπε νὰ ἦναι καὶ ὁ τελευταῖος, καθὼς ἐλπίσας ἔβαλα εἰς ἐλπίδα καὶ τὸν ἀναγνώστην. Ἀλλ', ἐπειδὴ ἦτον ἀνάγκη νὰ περιέχῃ τὰ τέσσαρα λοιπὰ τοῦ Γεωγράφου βιβλία, τὰς ἐκ τῶν δεκαεπτὰ βιβλίων Χρηστομαθείας, ὀλίγας σημειώσεις καὶ τὸν Πίνακα, τὸ πάχος του ἔμελλε νὰ γένῃ παντάπασιν ἀσύμμετρον μὲ τοὺς πρὸ αὐτοῦ δύο τόμους. Ἠναγκάσθην λοιπὸν νὰ τελειώσω τὸν τρίτον μὲ τὰς Χρηστομαθείας, καὶ ν' ἀφήσω τὰς σημειώσεις καὶ τὸν Πίνακα εἰς τέταρτον καὶ τελευταῖον ἄλλον τόμον.

Ἀπὸ τίνα καὶ πότε ἐσυντάχθησαν αἱ Χρηστομάθειαι, ἔμεινν' ἀνιστόρητον. Ἀπὸ χρονολογικὰς τινὰς εἰκασίας συμπεραίνει ὁ Δοδουέλλος (Dodwell), ὅτι ὁ συντάξας αὐτὰς ἤκμασε πρὸς τὰ τέλη τῆς δεκάτης ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος. Τοιαύτη εἶναι τοῦ σοφοῦ τούτου κριτικοῦ ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἐδύνατο νὰ πιστώσῃ ἔτι πλέον ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐκφράσεως, συνειθισμένον εἰς ἐκείνην τοῦ χρόνου τὴν περίοδον, ὁπότε ἡ ταλαίπωρος Ἑλλὰς ἐπροχώρει ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

Ἀλλ' αὐτὸς, ἐξεναντίας, εὑρίσκει πολλὰ ὀλίγα εἰς τὴν φράσιν τῶν Χρηστομαθειῶν ἴχνη τῆς νοθευομένης Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ σημειόνει ἐξ αὐτῶν, ὡς πλέον ἀξιοσημείωτον, καὶ ἐπαρμένην (ὡς εἰκάζει) ἀπὸ τὰ Σλαυικὰ βόρεια ἔθνη, τὴν λέξιν, Ριχία

(γρ. Ῥηχία), ἤγουν τὴν αὐτὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὁ Ἡρόδοτος (1), ὅταν ὁ λόγος ἦναι περὶ τῆς ἀμπώτεως τῆς θαλάσσης, καὶ ἥτις ἐφυλάχθη ἕως σήμερον εἰς τὴν γλῶσσάν μας· ἐπειδὴ ὀνομάζομεν Ῥηχὰ ἐκεῖνα τῆς θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν τὰ μέρη, ὅπου, διὰ τὴν ὀλιγότητα τοῦ νεροῦ, οὔτε καράβιον δύναται νὰ πλεύσῃ, οὔτ' ἄνθρωπος νὰ κολυμβήσῃ. Καὶ τοῦτο συμβαίνει καθημέραν εἰς τοῦ Ὠκεανοῦ τὰ παραθαλάσσια, καὶ εἰς ὀλίγους τινὰς τῆς Μεσογείου θαλάσσης τόπους, διὰ τὴν ἄμπωτιν, ἤγουν τὴν προσωρινὴν ἀναχώρησιν τοῦ νεροῦ. Τὸ ἐναντίον τῆς ἀμπώτεως καὶ τῆς Ῥηχίας εἶναι καὶ λέγεται Πλημμύρα.

Ὁ Δοδουέλλος, ἐπειδὴ διὰ τὴν κακὴν ἴσως γραφὴν (ῥιχία) δὲν ἐνθυμήθη τοῦ Ἡροδότου τὴν Ῥηχίην, ἐνόμισεν ἀκόμη, ὅτι καὶ ὁ Ἐτυμολόγος (2), μεταχειριζόμενος αὐτὴν, ἐμεταχειρίσθη λέξιν βάρβαρον. Ἀκολούθημα τῆς τοιαύτης ἀπάτης ἦτο καὶ νὰ συγχύσῃ τὸ Ῥηχία τῶν Χρησομαθειῶν μὲ τὸ Κατάσασις τοῦ Στράβωνος. Εὔκολα θέλει τὸ πληροφορηθῆν ὅς ις παραβάλῃ τὰ λόγια τούτου μὲ τὰς Χρησομαθείας. Λέγει ὁ Στράβων (3), «Πάλιν ἀναχωρεῖν [τὴν θάλατταν] εἰς τὸ πέ» λαγος κατ' ὀλίγον... εἶτα μένειν τοσοῦτον ἐν τῇ αὐτῇ ΚΑΤΑ» ΣΤΆΣΕΙ χρόνον, ὅσον κ. τ. λ.» Ἀντὶ τούτων, γράφει τῶν Χρησομαθειῶν ὁ συντάκτης (4), «Πάλιν ὑπονοσεῖ... εἶτα ἐν

---

(1) Βιβλ. β', κεφ. 11.—(2) Σελ. 86.

(3) Στράβ. Μέρ. Α', σελ. 226.

(4) Αὐτ. Μέρ. Γ', σελ. 329.

» τῇ Ῥηχίᾳ μένει, ἕως ἂν κ. τ. λ.». Τὸ, Ἐν τῇ αὐτῇ κατασάσει, τοῦ Στράβωνος, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι λέγει, εἰς τὴν αὐτὴν κατάσασιν τῆς ἀμπώτεως, ἤγουν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ νεροῦ πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ ἀκολούθως τῆς ῥηχίας ἢ ἐλαττώσεως αὐτοῦ εἰς τὰ πλησιάζοντα τὴν γῆν μέρη· καὶ τὸ Ἐν τῇ ῥηχίᾳ τοῦ Χρησομαθειογράφου σημαίνει ὄχι, εἰς τὴν κατάσασιν, ἀλλ', εἰς τὴν ἄμπωτιν, ἢ, εἰς τῆς ἀμπώτεως τὴν κατάσασιν.

Δὲν ἐλέγχεται λοιπὸν ὁ Χρησομαθειογράφος ἀπὸ τὸ Ἑλληνικώτατον ὄνομα τῆς Ῥηχίας, ὅτι ἔζησεν, ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἦτο μολυσμένη μὲ ξένα καὶ βάρβαρα ὀνόματα, ἀλλ' ἀπὸ πολλὰς ἀσυνταξίας τῆς γλώσσης, καὶ ἀπὸ λέξεις, ἂν καὶ τὴν ἀρχὴν Ἑλληνικὰς, ἀνορθογράφους ὅμως, ἢ μεταμορφωμένας εἰς ἀλλότριον τοῦ Ἑλληνισμοῦ σχῆμα, καὶ ἔτι πλέον, ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ συλλογιστικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, τὸ ὁποῖον φαίνεται καὶ εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς πολλοὺς αὐτοῦ συγχρόνους ἄλλους συγγραφεῖς, καὶ εἰς ὅλα ἁπλῶς τὰ βάρβαρα, ἢ εἰς τὴν βαρβάρωσιν καταφερόμενα ἔθνη. Παραδείγματα πολλὰ νὰ φέρω δὲν ἤθελαν μὲ λείψειν, ἂν δὲν μ' ἔλειπεν ὁ καιρός· ὅθεν ἀρκοῦμαι εἰς ὀλίγα τινά. Τὸν μυχὸν τοῦ Στράβωνος μετασχηματίζει εἰς οὐδέτερον Τὸ μυχόν τοῦ ἐφελκυστικοῦ ν ἡ κατάχρησις ὅπου δὲν ἀκολουθεῖ φωνῆεν, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς κακοφωνία εἶναι τόση, ὥστε γίνετ' ἀπίθανον, ὅτι εἶναι πάντοτε σφάλμα τῶν ἀντιγραφέων. Οὐδὲ τοῦ Ῥηχία τὴν κακὴν γραφὴν δικαίως ἤθελέ τις ἀποδώσειν εἰς αὐτοὺς, ἐπειδὴ εὑρίσκεται καὶ εἰς τὸν Ἐτυμολόγον, ὅστις λέγει, « Ἄμπωτις... κυρίως δὲ

» ἄμπωτις ἡ ἀναπέμπουσα (γρ. ἀναπίνουσα), ἡ ξηρασία, ἡ » ῥιχία κ. τ. λ. » Ὁ Σουΐδας ἐξηγεῖ τὴν λέξιν, «Ἄμπωτις, » λῆξις, ἡ ξηρασία, ἢ πλημμύρα. » Ἡ προφανὴς ἀντίφασις τῆς ξηρασίας καὶ τῆς πλημμύρας ἔχει ἴσως ἀπολογίαν ταύτην, ὅτι τὸ ἓν δὲν συμβαίνει χωρὶς τἄλλο· ὅταν ἀναχωρῇ τὸ νερὸν πρὸς τὸ πέλαγος, πλημμυρίζει φυσικὰ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὴν ἀναχώρησιν, καὶ ἀφίνει ἐνταυτῷ ξηρὸν, ἢ ῥηχὸν, τὸν πρὸς τὴν γῆν τόπον, ὅθεν ἀνεχώρησεν. Ὅς τις ὅμως γράφει Λεξικὸν, ἤγουν λέξεων ἀγνοουμένων ἐξήγησιν, δὲν πρέπει νὰ ἐκφράζεται, ὡς ἐκφράζονται οἱ προβάλλοντες αἰνίγματα. Ἀλλὰ τοιαύτη ἦτον ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἡ μέθοδος τοῦ συλλογίζεσθαι καὶ τοῦ γράφειν· καὶ εἶναι σημειώσεως ἄξιον, ὅτι καὶ ὁ Σουΐδας καὶ ὁ Ἐτυμολόγος εἶναι σύγχρονοι τοῦ γράψαντος τὰς Χρηστομαθείας. Τοῦτον εἰκάζει ὁ Δοδουέλλος, ὅτι ἤκμασε μεταξὺ τοῦ 976 καὶ τοῦ 996 ἀπὸ Χριστοῦ· ὁ Σάξιος θέτει τὸν Σουΐδαν περὶ τὸ 975, καὶ τὸν Ἐτυμολόγον περὶ τὸ 990.

Εἶναι λοιπὸν αἱ Χρηστομάθειαι βαρβαρουμένης Ἑλλάδος γέννημα· κ' ἤθελαν εἶσθαι ὀλότελα περιττὰ, ἂν ὁ συντάκτης αὐτῶν ἐφύλασσε διόλου τὰς αὐτὰς λέξεις καὶ φράσεις τοῦ κειμένου τοῦ Στράβωνος. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν τὰς ἀλλάσσει πολλάκις μὲ συνωνύμους, ἢ καὶ διαφόρους ἄλλας, ὅθεν διορθόνεται, ἢ κἂν ὑποβάλλεται εἰς τῶν κριτικῶν τὴν ἐξέτασιν, τοῦ Γεωγράφου τὸ κείμενον. Ἔπειτα προσθέτει πολλάκις καὶ φράσεις, αἱ ὁποῖαι μὴν εὑρισκόμεναι εἰς τὸ κείμενον, δίδουν ὑποψίαν μὴ τὰς ἐπαράβλεψαν οἱ ἀντιγραφεῖς τοῦ Στράβωνος. Παρὰ ταύτας ἔχει προσθήκας ἄλλας, φανερὰς ἀναπληρώσεις ἰδικάς

του, ὅταν, φερειπεῖν, λέγῃ τι, ὡς αὐτὸς γνωρίζων, ἢ συμπεραίνων ἀπὸ τὸ κείμενον, ἢ καὶ παραβάλλων τὸν Στράβωνα μὲ γεωγράφους ἄλλους, ἐκ τῶν ὁποίων ὀνομάζει κάποτε τὸν Πτολεμαῖον. Ὀλίγα παραδείγματα ἀς μὲ συγχωρηθῇ νὰ φέρω τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Στράβωνος (σελ. 259, στ. 4) ἔπρεπεν ἀντὶ τοῦ Γενεᾶς, νὰ γράψω, καθὼς φέρεται εἰς τὰς Χρησομαθείας Γενεῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος (σελ. 371, στ. 8), ἐπρόσθεσα εἰς τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος τὴν εὑρισκομένην εἰς αὐτὰς φράσιν, Μῆκος περὶ χιλίους σαδίους. Εἰς τὸ αὐτὸ (σελ. 383) λέγει ὁ Γεωγράφος, περὶ τῆς Σινώπης πόλεως λαλῶν, «Ὁ δ' Εὐπάτωρ καὶ ἐγεννήθη » ἐκεῖ καὶ ΕΤΡΑΦΗ »· ὁ Χρησομαθειογράφος (Μερ. Γ', σελ. 412) ἔχει, ΕΤΑΦΗ. Τὴν γραφὴν ταύτην, εἴτ' ἀπ' ἀντίγραφον, εἴτ' ἀλλαχόθεν τὴν ἔλαβε, τὴν πιθανολογεῖ ὁ Πλούταρχος (Πομπ. βίῳ § 42), λέγων, ὅτι ὁ Πομπήϊος ἔσειλε τὸν νεκρὸν τοῦ Μιθριδάτου εἰς τὴν Σινώπην· «Αὐτὸν δὲ τὸν Μιθριδάτου » νεκρὸν... οὐ γὰρ αὐτὸς Πομπήϊος ἰδεῖν ὑπέμεινεν, ἀλλ', » ἀφοσιωσάμενος τὸ νεμεσητὸν, εἰς Σινώπην ἀπέπεμψεν.» Εἰς τὸ τρίτον μέρος (σελ. 23); ὅπου λέγει ὁ Στράβων, «Λοιδο- » ρήσαντα τοὺς βασιλέας ΔΙΑ ΣΤΙΧΟΥ» πιθανωτέρα φαίνεται ἡ γραφὴ τῶν Χρησομαθειῶν (σελ. 434), ΔΙΑ ΔΙΣΤΙΧΟΥ· ὄχι μόνον διότι δύο ἀληθῶς, καὶ ὄχι πλειότεροι, εἶναι οἱ λοιδορητικοὶ στίχοι, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ἂν δὲν ἔγραψεν ὁ Στράβων, διὰ διστίχου, ἔπρεπε κἂν νὰ γράψῃ, διὰ στίχων, καὶ ὄχι ἑνικῶς, διὰ στίχου.

Διὰ ταύτας λοιπὸν τὰς αἰτίας, καὶ κατὰ μίμησιν ἄλλων ἐκδοτῶν, ἐπρόσθεσα εἰς τὴν ἔκδοσίν μου καὶ τὰς Χρησομαθείας, διορθωμένας ὅμως εἰς ὄχι ὀλίγα μέρη, ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ Στράβωνος τὸ κείμενον, ποτὲ δὲ καὶ ἐξ ἰδίας μου εἰκασίας· ἄλλος ἤθελ' ἴσως προκρίνειν νὰ τὰς ἐκδώσῃ ἀπαραλλάκτως ὁμοίας τῶν ἀπ' ἄλλους ἐκδομένων, ὡς ἱστορικὴν σημείωσιν τοῦ χρόνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔζησεν ὁ συντάκτης αὐτῶν· καὶ δὲν ἤθελε κατακριθῆν ὡς ἄκριτος.

Περὶ δὲ τοῦ περιεχομένου εἰς τὸ τρίτον Μέρος τοῦτο κειμένου τοῦ Στράβωνος, θέλω φανερώσειν τὰς αἰτίας τῶν εἰς αὐτὸ μεταβολῶν εἰς τὰς σημειώσεις, ὡς καὶ περὶ τῶν ὅσαι ἔγιναν εἰς τὰ πρὸ αὐτοῦ δύο μέρη. Ἀρκοῦμαι κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐκθέσω ὀλίγας μου τινὰς ἀμφιβολίας, περὶ τῶν ὁποίων ἔκαμα, ἢ ἔπρεπε νὰ κάμω, εἰς ὅλον τὸ κείμενον διορθώσεων, τὰς ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α.

ΣΕΛΙΔΙ 11, στ. 8, Ἐκ δὲ δὴ τῆς.] Ὁ Κασωβὼν ἐπρόβαλε διόρθωσιν, Ἔκ γε δὴ τῆς. Ὀρθώτερον μὲ φαίνεται, Ἔκ τε δὴ τῆς, ἢ, Ἐκ μὲν δὴ τῆς.

— 16, στ. 29, Καθάπερ γε καὶ ἐν.] Ἐμετανόησα, ὅτι δὲν ἐδιόρθωσα, Καθάπερ τε ἐν.

— 17, στ. 11, πρὸς οὓς.] Ἔπρεπε νὰ προκρίνω τὴν γραφὴν τοῦ ἀντιγράφου μου, πρὸς οἷς.

—30, στ. 6, καὶ Σικελίαν, οὐκ ἐπαινεῖ. Οὐκ ἐπαινεῖ δὲ κ.τ.λ.] Εἶναι διόρθωσις ἰδική μου, περὶ τῆς ὁποίας τώρα διςάζω. Ἡ κοινὴ γραφὴ ἦτο, καὶ Σικελίαν. Οὐκ ἐπαινεῖ δὲ κ. τ. λ.

— 40, στ. 28, οὐ διχθὰ δεδαίαται· οὕτω.] Οὗτοι (ἤγουν οἱ Αἰθίοπες), ἔγραψε, νομίζω, ὁ Στράβων.

— 44, στ. 6, τεταγμένον.] Τὴν αὐτὴν γραφὴν φέρουσιν ὅλα τἀντίγραφα· ἡ ὀρθὴ ὅμως εἶναι, τέταμένον.

— 98, στ. 11, συνέγραψαν.] Ἐλησμόνησα τὴν ὀρθὴν τῶν ἀντιγράφων γραφὴν, συνέγραψαν ἄν.

— 121, στ. 8, Αἰτιασάμενος δ' οὖν τινα.] Ἴσως, Αἰτιασάμενος δ' αὖ τινά.

— 122, στ. 7, ὑπερπιπτούσης.] Εὐλόγως ἐδιόρθωσεν ὁ Βάκης (Bake, Posidon. Rhod. reliquiæ, *pag.* 92), ὑπερπίπτουσαν.

— 173, στ. 15, τῆς Τρωάδος κατ' Ἀμφίπολιν.] Ἡ γνησία γραφὴ ἔπρεπε νὰ ἦναι, τῆς Τρωάδος, καὶ κατ' Ἀμφίπολιν.

— 188, στ. 1, ἔρια ΜΑΛΛΟΝ τῶν Κοραξῶν.] Ἡ προβαλθεῖσα ἀπὸ τὸν Κασωβῶνα διόρθωσις εἶναι, μαλακώτερα· συντομώτερον καὶ πιθανώτερον ἤθελέ τις διορθώσειν, ΚΑΛΛΙΩ.

— 216, στ. 5, ὑφ' ἑαυτῶν.] Εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν (tom. 1, pag. 487, not. 2) εἶπα διὰ ποίαν αἰτίαν ἔτρεψα τὴν κοινὴν γραφὴν, ὑπὲρ ἑαυτῶν, εἰς τὸ, ὑφ' ἑαυτῶν. Ἂν ἡ διόρθωσις δὲν φανῇ εὔλογος, ἡ κοινὴ γραφὴ πρέπει κἂν νὰ μεταβαλθῇ εἰς τὸ, ὑπὲρ αὐτῶν.

— 362, στ. 3, Ὅταν οὖν, φησὶ Ποσειδώνιος, φλέγηται κ. τ. λ.] Δὲν ἐμετανόησα, ὅτι ἐμετάβαλα τὸν θεὸν Ποσειδῶνα εἰς τὸν φιλόσοφον Ποσειδώνιον· διςάζω ὅμως, ἂν ἔκαμα καλὰ νὰ μεταβάλω καὶ τὸ φαίνηται εἰς τὸ φλέγη-

ται. Φαίνηται θέλει νὰ εἴπῃ, φωτίζεται ἀπὸ τὴν φλόγα.

— 384, στ. 20, πεδίον.] Ἴσως, ἐπίνειον.

ΜΕΡΟΣ Β'.

— 59, στ. 27, Μεθώνη καὶ Ἅλωρος ΠΌΛΙΣ.] Γράφε, ΠΌΛΕΙΣ, ὡς τὸ ἐδιόρθωσα εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς Χρησομαθείας (Μέρ. Γ', σελ. 378).

— 63, στ. 2, ᾗ ὑπέρκειται.] Ἐδιόρθωσα (Μέρ. Γ', σελ. 382), ἧς ὑπέρκειται.

— 187, στ. 8, ςρατείαν.] Γράφε ςρατιάν.

— 222, στ. 28, ποταμίαν, Λαπίθαι κατέσχον ΑΥΤΑ τὰ χωρία.] Ὀρθωτέρα φαίνεται ἡ γραφὴ τινῶν ἀντιγράφων, ΑΥΤΟΙ. Γράφε λοιπὸν καὶ ςίζε, ποταμίαν Λαπίθαι, κατέσχον αὐτοὶ τὰ χωρία.

— 224, στ. 14, Εὐρώτα.] Προκρίνω τώρα τὴν γραφὴν τοῦ ἀντιγράφου μου, Εὐρώτου (ἀπὸ τὴν εὐθεῖαν Εὔρωτος), διὰ κὰν νὰ μὴ συγχυθῇ μὲ τὸν Εὐρώταν, ποταμὸν τῆς Πελοποννήσου.

— 232, στ. 15, ῥυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι τὸν πῖνον τῇ πλύσει παραπλησίως.] Ὅ τι ἔλεγ' ἀνωτέρω (σελ. δ') περὶ τῆς προξενουμένης ὑποψίας ἀπὸ τὰς Χρησομαθείας εἰς τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος, τούτου παράδειγμα εἶναι καὶ ἡ παροῦσα περικοπή. Τὸ κείμενόν μου ἐπάρθη ἀπὸ ἀντίγραφον τῶν προτέρων ἐκδόσεων ἡ γραφὴ εἶναι, ῥυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει ΤΟΝ ΠΙΝΟΝ παραπλησίως. Ἀλλ' ὁ

συντάκτης τῶν Χρησομαθειῶν (σελ. 393) πιθανὸν, ὅτι εὕρηκε γραφὴν διάφορον· ἐπειδὴ λέγει, ῥυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσι παραπλησίως τῇ τῶν λίνων (γρ. λινῶν) πλύσει. Ἴσως λοιπὸν καὶ εἰς τὸν Στράβωνα ἐγράφετο, ῥυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει ΤΩΝ ΛΙΝΩΝ παραπλησίως.

— 249, στ. 18, Μελάμφυλος.] Ἓν ἀπὸ τὰ παλαιὰ τῆς Σάμου ὀνόματα, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει καὶ κατωτέρω (Μέρ. Γ', σελ. 9) πάλιν ὁ Στράβων. Παράδοξον, ὅτι κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ, αἱ ἐκδόσεις συμφώνως μὲ τὰντίγραφα τὸ γράφουσι δι' ἑνὸς λ̄· καὶ παραδοξότερον, ὅτι καὶ εἰς τὸν Βυζάντιον Στέφανον (λέξ. Σάμος), καὶ εἰς τὸν Ἰάμβλιχον (Περὶ τοῦ Πυθαγορικ. βίου, κεφ. 2) σώζεται ἡ αὐτὴ γραφή. Ἡ ὀρθὴ ὅμως εἶναι μὲ διπλοῦν λ̄, Μελάμφυλλος· ὡς ἐδιόρθωσαν οἱ κριτικοὶ εἰς τὸν Ἰάμβλιχον καὶ εἰς τὸν Στέφανον, καὶ ὡς ὀνομάζει τὴν Σάμον ὁ Πλίνιος, Melamphyllus.

— 291, στ. 12, Ἀλλὰ Κοίου γένος κ. τ. λ.] Ἠκολούθησα τὴν ὁποίαν ἔκαμε διόρθωσιν τῶν στίχων τούτων ὁ Ἑρμάνος, καὶ ἐξέδωκεν ὁ Σνεϊδέρος μὲ τἄλλα λείψανα τοῦ Πινδάρου (σελ. 45 καὶ 162). Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ τῶν τοιούτων κρίσις εἶναι δυσκολωτάτη, βάλλω ἐδῶ καὶ τὴν διάφορον αὐτῶν διόρθωσιν τοῦ Πόρσωνος· Ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θοαῖς ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν, δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων, ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες, ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

— 296, στ. 14, προσπεριοδεύσωμεν.] Γράφε, προσπεριοδεύσομεν, ὡς φέρει τὸ ἀντίγραφόν μου.

— 311, στ. 20, μαλακοὺς εἶναι, καὶ τὰς τῶν ποταμῶν ἐκβολάς.] Ἴσως, μαλακοὺς εἶναι κατὰ τὰς τῶν κ. τ. λ.

320, στ. 17, ἐπίκρανα.] Τὸ ἐπῆρα χωρὶς προσοχὴν ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου. Ἡ ὀρθὴ τῶν ἀντιγράφων γραφὴ εἶναι περίκρανα.

— 329, στ. 11, καὶ προσέθεσαν ΤΟΥΤΩ πίςιν κ. τ. λ.] Ὀρθωτέρα εἶναι ἡ εὑρισκομένη εἰς τῆς Ἱσπανίας τὸ ἀντίγραφον γραφὴ, ΤΟΥΤΟ. Ἴσως καὶ ἀντὶ τοῦ προσέθεσαν, ἐγράφετο παλαιὰ, προσετίθεσαν.

— 334, στ. 17, καὶ οἱ ΑΤΤΑΣΙΟΙ, ΚΑΙ οἱ Χωράσμοι.] Ἀπὸ τοὺς κριτικοὺς ἄλλοι ἐπρόβαλαν τοῦ πρώτου ἐθνικοῦ ὀνόματος διόρθωσιν, Αὐγάσιοι, καὶ ἄλλοι ἐνόμισαν, ὅτι εἶναι οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ Ἀττασῖνοι (Attasini) τοῦ Πλινίου. Μὲ φαίνεται, ἂν δὲν λανθάνωμαι, ὅτι ὁ Στράβων ἔγραψε, καὶ οἱ ΑΠΑΣΙΑΚΑΙ, ΚΑΙ οἱ Χωράσμοι. Τὰ ἀκόλουθα « Εἰς οὓς » ἀπὸ τῶν... εἰς τοὺς Ἀπασιάκας ἐχώρησε », πιθανολογοῦσι τὴν εἰκασίαν μου.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

— 9, στ. 5, Μελάμφυλος.] Ἴδε ἀνωτέρω (σελ. θ').

— 23, στ. 19, διὰ ςίχου.] Ἴδε ἀνωτέρω (σελ. έ).

— 139, στ. 6, τὰ πρὸ ποδῶν ΜΕΡΗ μὴ ὁρᾶσθαι.] Τὸ ΜΕΡΗ, ἂν καὶ συμφώνως ὅλοι τὸ ἔχωσι, μὲ φαίνεται περιττόν.

— 188, στ. 14, διὰ τὴν τοιαύτην εὐανδρίαν.] Ἀντὶ τοῦ,

ἀνδρίαν, ἢ ὡς ἔχουσι τινὰ ἀντίγραφα, ἀνδρείαν, ἐπρόκρινα τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἄγγλου Τουπίου, εὐανδρίαν: Ἀλλὰ τώρα ὑποπτεύομαι μήπως ἔγραψεν ὁ Στράβων Ἁλιείαν.

— 372, στ. 7, ἅλσεων.] Ἀναμφίβολον, ὅτι ἤθελ' ὁ Χρηςομαθειογράφος, ἢ ὁ ἀντιγραφεύς του, νὰ γράψῃ, Ἅλπεων.

Ταῦτα μόνα ἔκρινα νὰ ἐκθέσω κατὰ τὸ παρὸν περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κειμένου, ἀφίνων, ὡς εἶπα, τὰ λοιπὰ εἰς τὰς μελλούσας ὁλικὰς σημειώσεις μου. Δίκαιον ὅμως εἶναι νὰ φανερώσω ἐντοσούτῳ δύο διορθώσεις χρεωςουμένας εἰς τὸν σοφὸν Λετρώννην (Letronne), ὅςις ἐδιαδέχθη τὸν Μακαρίτην Δουθεῖλον (Dutheil) εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν δύο τελευταίων βιβλίων τοῦ Στράβωνος.

Ἡ πρώτη εἶναι εἰς τὴν σελ. 162, στ. 4, τοῦ παρόντος Μέρους τρίτου, ὅπου ἀντὶ τοῦ, Ἁλεσηνῶν, τῶν προτέρων ἐκδόσεων, ἔγραψα, Μεσηνῶν. Ἡ δευτέρα εἰς τὴν σελ. 204, στ. 13, ὅπου αἱ πρότεραι ἐκδόσεις εἶχαν, Ἥτις ἐςὶ (ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Ἢ τίς ἐςι) πρὸς τῷ Νείλῳ μυχὸς, ἀντὶ τῆς ὁποίας ἐξέδωκα, Ἥτις ἐςὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυχῷ.

Ἐπειδὴ εἰς τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μέρους τὴν σημείωσιν ἐπαραβλέφθησαν ὀλίγα τινὰ ἀξιόλογα παροράματα, εὔλογον ἔκρινα νὰ τὴν ἑνόσω πληρεςέραν ἐδῶ μὲ τοῦ τρίτου τὰ σφάλματα.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντίπεραν χώραν, ἐν ᾗ Παμφυλία, Ἰσαυρία, Κιλικία, Λυκία, Πισιδία, ἕως Σελευκείας τῆς Συρίας, καὶ τῆς Ἀσίας, τῆς ἰδίως λεγομένης Ἰωνίας.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Λοιπὸν δ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ Ἰώνων καὶ Καρῶν, καὶ τῆς ἔξω 632.
τοῦ Ταύρου παραλίας, ἣν ἔχουσι Λύκιοί τε καὶ Παμφύλιοι καὶ Κίλικες· οὕτω γὰρ ἂν ἔχοι τέλος ἡ πᾶσα τῆς χερρονήσου περιήγησις, ἧς ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Ποντικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσσικήν.

§. 2.

Ἔστι δὲ τῆς Ἰωνίας ὁ μὲν περίπλους, ὁ παρὰ γῆν, σταδίων που τρισχιλίων τετρακοσίων τριάκοντα, καὶ διὰ τοὺς κόλπους, καὶ διὰ τὸ χερρονησίζειν ἐπὶ πλεῖον τὴν χώραν· τὸ δ' ἐπ' εὐθείας μῆκος οὐ πολύ. Αὐτὸ γοῦν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης, ὁδὸς μέν ἐστιν ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι εἴκοσι στάδιοι· εἰς γὰρ Μητρόπολιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στάδιοι, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν·

632. περίπλους δὲ μακρὸν ἀπολείπων τῶν δισχιλίων καὶ διακοσίων. Ἔστι δ' οὖν ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου τοῦ Μιλησίων, καὶ τῶν Καρικῶν ὀρῶν μέχρι Φωκαίας καὶ τοῦ Ἕρμου τὸ πέρας τῆς Ἰωνικῆς παραλίας.

§. 3.

Ταύτης δὲ φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν, καὶ Μυοῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἔφεσον, Κᾶρας ἔχειν πρότερον· τὴν δ' ἑξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαίας, καὶ Χίου, καὶ Σάμου, ἧς Ἀγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας· ἐκβληθῆναι δ' ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. Ἄρξαι δέ φησιν Ἄνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ βασιλέως Ἀθηνῶν· γενέσθαι
633. δὲ τοῦτον Ἐφέσου κτίστην· διόπερ τὸ βασίλειον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ συστῆναί φασι· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμὰς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι, καὶ πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα [δ'] ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. Καὶ Μίλητον δ' ἔκτισε Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὤν· οἵ τε Μεσσήνιοι, καὶ οἱ Πύλιοι συγγένειάν τινα προσποιοῦνται, καθ' ἣν καὶ Μεσσήνιον τὸν Νέστορα οἱ νεώτεροί φασι ποιηταὶ, καὶ τοῖς περὶ Μέλανθον τὸν Κόδρου πατέρα πολλοὺς καὶ τῶν Πυλίων συνεξᾶραί φασιν εἰς τὰς Ἀθήνας· τοῦτον δὴ πάντα τὸν λαὸν μετὰ τῶν Ἰώνων κοινῇ στεῖλαι τὴν ἀποικίαν· τοῦ δὲ Νηλέως ἐπὶ τῷ Ποσειδίῳ βωμὸς ἵδρυμα δείκνυται. Κυδρῆλος δὲ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει. Ἀνδρόπομπος δὲ Λέβεδον, καταλαβόμενος τόπον τινὰ Ἄρτιν. Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος, ὥς φησι καὶ Μίμνερμος ἐν Ναννοῖ. Πριήνην δ' Αἴπυτος ὁ Νηλέως, εἶθ' ὕστερον Φιλώτας ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών. Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων· κατὰ δὲ τὴν

Ἰωνικὴν ἀποικίαν, Ναῦκλος υἱὸς Κόδρου νόθος, καὶ μετὰ 633.
τοῦτον Ἄποικος καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι, καὶ Γέρης ἐκ Βοιωτῶν. Ἐρύθρας δὲ, Κνῶπος· καὶ οὗτος υἱὸς Κόδρου νόθος. Φωκαίαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθηναῖοι. Κλαζομενὰς δὲ Πάραλος. Χίον δὲ Ἐγέρτιος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πλῆθος. Σάμον δὲ Τεμβρίων, εἶθ' ὕστερον Προκλῆς.

§. 4.

Αὗται μὲν δώδεκα Ἰωνικαὶ πόλεις· προσελήφθη δὲ χρόνοις ὕστερον καὶ Σμύρνα εἰς τὸ Ἰωνικὸν, ἐναγαγόντων Ἐφεσίων· ἦταν γὰρ αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιὸν, ἡνίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἔφεσος· καὶ Καλλῖνός που οὕτως ὠνόμασεν αὐτὴν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς Δία λόγῳ·

Σμυρναίους δ' ἐλέησον·

καὶ πάλιν·

Μνῆσαι δ' εἴκοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζὼν, ἡ κατασχοῦσα τὴν Ἔφεσον· ἀφ' ἧς τοὔνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῇ πόλει, ὡς καὶ ἀπὸ Σισύρβης Σισυρβῖταί τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἱππώναξ·

Ὤκει δ' ὄπισθε τῆς πόλιος ἐν Σμύρνῃ
Μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς.

Ἐκαλεῖτο γὰρ Λεπρὴ μὲν ἀκτὴ ὁ Πρηὼν, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Πρηῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίᾳ. 634.
Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ περὶ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. Ἡ δὲ πόλις ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ τὸ Ἀθήναιον, τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὂν, κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον· ὥστε ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς. Ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν

634. Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι, ςρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἐςὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς, ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν, διέχουσαν τῆς νῦν περὶ εἴκοσι ςαδίους. Ὕςερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα, καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπανιόντες, τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς Σμύρνης, ὅτι περιμάχητος ἀεί·

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλον Νηλήϊον ἄςυ λιπόντες,
Ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα.
Ἐς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες,
Ἑζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.
Κεῖθεν δ' Ἀςύεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
Θεῶν βουλῇ Σμύρναν εἵλομεν Αἰολίδα.

Ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ' ἕκαςα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένους, ἐφ' ὧνπερ καὶ πρώτων αἱ κτίσεις ἐγένοντο· λέγω δὲ τῶν περὶ Μίλητον καὶ Ἔφεσον· αὗται γὰρ ἄριςαι πόλεις καὶ ἐνδοξότατα.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸ Ποσειδίον τὸ Μιλησίων ἑξῆς ἐςι τὸ μαντεῖον τοῦ Δενδυμέως Ἀπόλλωνος, τὸ ἐν Βραγχίδαις, ἀναβάντι ὅσον ὀκτωκαίδεκα ςαδίους· ἐνεπρήσθη δ' ὑπὸ Ξέρξου, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ πλὴν τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· οἱ δὲ Βραγχίδαι τοὺς θησαυροὺς τοῦ θεοῦ παραδόντες τῷ Πέρσῃ φεύγοντι συναπῆραν, τοῦ μὴ τῖσαι δίκας τῆς ἱεροσυλίας καὶ τῆς προδοσίας. Ὕςερον δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιςον νεὼν τῶν πάντων κατεσκεύασαν· διέμεινε δὲ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος· κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται, καὶ ἄλσος ἐντός τε καὶ ἐκτὸς πολυτελές· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ συνέχουσιν. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Βράγχον, καὶ τὸν

ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος. Κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν ἀρχαίων 634.
τεχνῶν πολυτελέςατα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν οὐ πολλὴ
ὁδός ἐςιν, οὐδὲ πλοῦς.

§. 6.

Φησὶ δ' Ἔφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικὸν, ὑπὲρ
τῆς θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ παλαιὰ Μίλητός ἐςι,
Σαρπηδόνος ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκήτορας,
καὶ θεμένου τοὔνομα τῇ πόλει τῆς ἐκεῖ πόλεως ἐπώνυμον, 635.
κατεχόντων πρότερον τὸν τόπον Λελέγων· τοὺς δὲ περὶ Νηλέα
ὕςερον τὴν νῦν τειχίσαι πόλιν. Ἔχει δὲ τέτταρας λιμένας ἡ
νῦν, ὧν ἕνα καὶ ςόλῳ ἱκανόν. Πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα
ταύτης· μέγιςον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικιῶν· ὅ τε γὰρ Εὔξεινος
πόντος ὑπὸ τούτων συνῴκιςαι πᾶς, καὶ ἡ Προποντὶς, καὶ ἄλλοι
πλείους τόποι. Ἀναξιμένης γοῦν ὁ Λαμψακηνὸς οὕτω φησὶν,
ὅτι καὶ Ἴκαρον τὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνῴκισαν, καὶ
περὶ Ἑλλήσποντον ἐν μὲν τῇ χερρονήσῳ Λίμνας, ἐν δὲ τῇ
Ἀσίᾳ Ἄβυδον, Ἀρίσβαν, Παισόν· ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ
Ἀρτάκην, Κύζικον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Τρωάδος Σκῆψιν.
Ἡμεῖς δ' ἐν τοῖς καθ' ἕκαςα λέγομεν καὶ τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ
τούτου παραλελειμμένας. Οὔλιον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσί τινα
καὶ Μιλήσιοι καὶ Δήλιοι, οἷον ὑγιαςικὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ
οὔλειν, ὑγιαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλὴ, καὶ τό·

Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε.

Ἰατικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέας
ποιεῖν· καὶ ὁ Ἥλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικειοῦνται τούτοις,
ὅτι τῆς περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρασίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ
πάθη καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀνάπτουσι τοῖς
θεοῖς.

§. 7.

635. Ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς τε εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρξας ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ μαθηματικῆς· καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Ἀναξίμανδρος, καὶ ὁ τούτου πάλιν Ἀναξιμένης· ἔτι δ' Ἑκαταῖος, ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας· καθ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης, ὁ ῥήτωρ, ὃς ἐν φυγῇ διετέλεσε, παῤῥησιασάμενος πέρα τοῦ μετρίου πρὸς Πομπήϊον Μάγνον. Ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον, καὶ βίᾳ ληφθεῖσα, καθάπερ καὶ Ἁλικαρνασσός· ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ Περσῶν· καὶ φησί γε Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χιλίαις δραχμαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον τὸν τραγικὸν, διότι δρᾶμα ἐποίησε Μιλήτου ἅλωσιν ὑπὸ Δαρείου. Πρόκειται δ' ἡ Λαδὴ νῆσος πλησίον *καὶ* περὶ τὰς Τραγαίας, νησία ὑφόρμους ἔχοντα λῃσαῖς.

§. 8.

Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἡ ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη, πολίχνιον ὕφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει· ὅπερ Ἑκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ Φθιρῶν ὄρει λεγομένῳ (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθιρῶν ὄρος κεῖσθαι), τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασὶν, ὡς ἂν παράλληλον τῷ
636. Λάτμῳ, ἀνήκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἕω, διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρώμου καὶ Χαλκητόρων· ὑπέρκειται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. Μικρὸν δ' ἄπωθεν, διαβάντι πρὸς τῷ Λάτμῳ ποταμίσκον, δείκνυται τάφος Ἐνδυμίωνος ἔν τινι σπηλαίῳ· εἶτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύῤῥαν πολίχνην πλοῦς ἑκατόν που σταδίων.

§. 9.

Μικρὸν δὲ πλέον τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡράκλειαν ἐγκολπί- 636.
ζοντι· εὐθυπλοίᾳ δ' εἰς Πύῤῥαν ἐκ Μιλήτου τριάκοντα· τοσαύ-
την ἔχει μακροπορίαν ὁ παρὰ γῆν πλοῦς. Ἀνάγκη δ' ἐπὶ τῶν
ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν τὸ περισκελὲς τῆς τοιαύτης γεω-
γραφίας.

§. 10.

Ἐκ δὲ Πύῤῥας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαιάνδρου, πεντήκοντα·
τεναγώδης δ' ὁ τόπος καὶ ἑλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς
σκάφεσι τριάκοντα σταδίους πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν
δώδεκα, ἣ νῦν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται. Ταύ-
την ὄψον λέγεται Θεμιστοκλεῖ δοῦναι Ξέρξης, ἄρτον δὲ Μαγνη-
σίαν, οἶνον δὲ Λάμψακον.

§. 11.

Ἔνθεν ἐν σταδίοις τέσσαρσι κώμη Καρικὴ Θυμβρία, παρ'
ἣν Ἄορνόν ἐστι σπήλαιον ἱερὸν, Χαρώνειον λεγόμενον, ὀλεθρίους
ἔχον ἀποφοράς. Ὑπέρκειται δὲ Μαγνησία ἡ πρὸς Μαιάνδρῳ,
Μαγνήτων ἀποικία τῶν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Κρητῶν, περὶ ἧς αὐ-
τίκα ἐροῦμεν.

§. 12.

Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν
αἰγιαλός· ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη, καὶ ἡ Μυκάλη τὸ ὄρος,
εὔθηρον καὶ εὔδενδρον. Ἐπίκειται δὲ τῇ Σαμίᾳ, καὶ ποιεῖ πρὸς
αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς Τρωγιλίου καλουμένης ἄκρας ὅσον ἑπτα-
σάδιον πορθμόν. Λέγεται δ' ὑπό τινων ἡ Πριήνη Κάδμη,
ἐπειδὴ Φιλώτας, ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν, Βοιώτιος ὑπῆρχεν. Ἐκ

636. Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἱππώναξ·

Καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως Κρέσσων.

§. 13.

Τῆς δὲ Τρωγιλίου πρόκειται νησίον ὁμώνυμον· ἐντεῦθεν δὲ τῷ ἐγγυτάτῳ διάρμα ἐστὶ ἐπὶ Σούνιον σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, κατ' ἀρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν, καὶ Κορασσίας· τοὺς δὲ Μελαντίους σκοπέλους ἐξ εὐωνύμων· τὸ λοιπὸν δὲ διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. Καὶ αὐτὴ δ' ἡ Τρωγίλιος ἄκρα πρόπους τις τῆς Μυκάλης ἐστί. Τῇ Μυκάλῃ δ' ὄρος ἄλλο πρόσκειται τῆς Ἐφεσίας, Πακτύης. Καὶ ἡ Μεσσωγὶς δὲ εἰς αὐτὴν καταστρέφει.

§. 14.

Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγιλίου στάδιοι τετταράκοντα εἰς τὴν Σάμον· βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὐτὴ καὶ ὁ λιμὴν, ἔχων ναύσταθμον.

637. Ἔστι δ' αὐτῆς ἐν ἐπιπέδῳ τὸ πλέον ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζόμενον· μέρος δέ τι καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνέχει τὸ ὑπερκείμενον. Ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Ποσείδιον, ἄκρα ἡ ποιοῦσα πρὸς τὴν Μυκάλην τὸν ἑπτασταδιον πορθμόν· ἔχει δὲ νεὼν Ποσειδῶνος· πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίδιον ἡ Ναρθηκίς. Ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ τὸ προάστειον τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ, καὶ ὁ Ἰμβρασος ποταμὸς, καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρχαῖον ἱερὸν, καὶ νεὼς μέγας, ὃς νῦν πινακοθήκη ἐστὶ· χωρὶς δὲ τοῦ πλήθους τῶν ἐνταῦθα κειμένων πινάκων, ἄλλαι πινακοθῆκαι, καὶ ναΐσκοι τινές εἰσι, πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν· τό τε ὕπαιθρον ὁμοίως μεστόν ἐστι τῶν ἀρίστων ἀνδριάντων· ὧν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικά, ἱδρυμένα ἐπὶ μιᾶς βάσεως· ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ εἰς τὴν αὐτὴν βάσιν

τὰ δύο, τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἡρακλέα· τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Κα- 637.
πετώλιον μετήνεγκε, κατασκευάσας αὐτῷ ναΐσκον.

§. 15.

Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων ἑξακοσίων. Ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρῶν· εἶτα Ἀνθεμίς, εἶτα Μελάμφυλλος, εἶτα Σάμος, εἴτ' ἀπό τινος ἐπιχωρίου Ἥρωος, εἴτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικίσαντος. Καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἄμπελος βλέπουσα *πως* πρὸς τὸ τῆς Ἰκαρίας Δρέπανον· ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ τὴν ὅλην νῆσον ὀρεινήν, ὁμωνύμως λέγεται. Ἔστι δ' οὐκ εὔοινος, καίπερ εὐοινουσῶν τῶν κύκλῳ νήσων, καὶ τῆς ἠπείρου σχεδόν τι τῆς προσεχοῦς πάσης τοὺς ἀρίστους ἐνφερούσης οἴνους, οἷον Χίου, καὶ Λέσβου, καὶ Κῶ. Καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μητροπολίτης ἀγαθοί, ἥ τε Μεσσωγὶς, καὶ ὁ Τμῶλος, καὶ ἡ Κατακεκαυμένη, καὶ Κνίδος, καὶ Σμύρνα, καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι τόποι διαφόρως χρηστοινοῦσιν, ἢ πρὸς ἀπόλαυσιν, ἢ πρὸς διαίτας ἰατρικάς. Περὶ μὲν οἴνους οὐ πάνυ εὐτυχεῖ Σάμος· τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι, καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν, ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη. Τοῦτο δὲ καὶ τῶν τυραννίδων αἴτιον αὐτῇ κατέστη, καὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἔχθρας.

§. 16.

Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἤκμασαν κατὰ Πολυκράτην μάλιστα, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχῃ καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι, ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπί- 638.
τηδες τὸν δακτύλιον λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε

638. μικρὸν ὕστερον τῶν ἁλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθῦν αὐτόν· ἀνατμηθέντος δ' εὑρέθη ὁ δακτύλιος· πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φασὶ μαντικῶς πως ἀποφθέγξασθαι, ὡς ἐν βραχεῖ καταστρέψοι τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχὲς τέλος ὁ τοσοῦτον ἐξικόμενος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο· ληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν κρεμασθῆναι. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς, καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης. Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ Πυθαγόραν ἱστοροῦσι φυομένην ἰδόντα τὴν τυραννίδα, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, φιλομαθίας χάριν. Ἐπανιόντα δ' ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖ διατελέσαι τὸν βίον. Περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα.

§. 17.

Συλοσῶν δ' ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ· Δαρείῳ δὲ τῷ Ὑστάσπεω χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἧς ἐπεθύμησεν ἐκεῖνος φοροῦντα ἰδὼν (οὔπω δὲ ἐβασίλευε τότε), βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον τὴν τυραννίδα. Παρῶς δ' ἦρξεν, ὥστε καὶ ἐλειπάνδρησεν ἡ πόλις· κἀκεῖθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παροιμίαν·

Ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη.

§. 18.

Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα, καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα τὸν ποιητὴν, πολιορκίᾳ κακῶς διέθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους· ὕστερον δὲ καὶ κληρούχους ἔπεμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν, ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς, ὁ Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατὴρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὥς φασι· καὶ δὴ καὶ τραφῆναί φασιν ἐνθάδε, καὶ ἐν Τέῳ, καὶ ἐφηβεῦσαι Ἀθήνησι· γενέσθαι δ' αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον τὸν

κωμικόν. Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασι δεξάμενον 658.
ξενίᾳ ποτὲ Ὅμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τοὐναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένην δ' Ὁμήρου διὰ τὴν ξενίαν.

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
Δεξαμένου· κλαίω δ' Εὔρυτον, ὅσσ' ἔπαθεν,
Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
Γράμμα. Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτόν φασιν· οἱ δ' οὐ τοῦτον, 659.
ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον.

§. 19.

Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος ἡ Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος. Αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ Δαιδάλου, ὃν φασι τῷ πατρὶ κοινωνήσαντα τῆς φυγῆς, ἡνίκα ἀμφότεροι πτερωθέντες ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν ἐνθάδε, μὴ κρατήσαντα τοῦ δρόμου· μετεωρισθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ πλέον, περιῤῥυῆναι τὰ πτερὰ, τακέντος τοῦ κηροῦ. Τριακοσίων δ' ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ἡ νῆσος ἅπασα, καὶ ἁλίμενος, πλὴν ὑφόρμων, ὧν ὁ κάλλιστος Ἰσοὶ λέγονται· ἄκρα δ' ἐστὶν ἀνατείνουσα πρὸς ζέφυρον· Ἔστι δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ ἄλλο Δράκανον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρα, ἐφ' ᾗ ἵδρυται, πρόσορμον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς Καυθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα σταδίους, ὅπερ ἐστὶν ἐλάχιστον διάρμα τὸ μεταξύ. Νυνὶ μέντοι λειπανδροῦσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλὰ βοσκημάτων χάριν.

§. 20.

639. Μετὰ δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν, τὸν πρὸς Μυκάλῃ, πλέουσιν εἰς Ἔφεσον ἐν δεξιᾷ ἐστιν ἡ Ἐφεσίων παραλία· μέρος δέ τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάττης, ὅπου τὰ Πανιώνια, κοινὴ πανήγυρις τῶν Ἰώνων, συντελεῖται τῷ Ἑλικωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ θυσία· ἱερῶνται δὲ Πριηνεῖς. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. Εἶτα Νεάπολις, ἣ πρότερον μὲν ἦν Ἐφεσίων, νῦν δὲ Σαμίων, διαλλαξαμένων πρὸς τὸ Μαραθήσιον, τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἀπωτέρω· εἶτα Πύγελα πολίχνιον, ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μουνυχίας, ἵδρυμα Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν· πυγαλγέας γάρ τινας καὶ γενέσθαι, καὶ κληθῆναι· κάμνοντας δ' ὑπὸ τοῦ πάθους καταμεῖναι, καὶ τυχεῖν οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνόματος τὸν τόπον. Εἶτα λιμὴν Πάνορμος καλούμενος, ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος· εἶθ' ἡ πόλις. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παραλίᾳ μακρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐστὶ καὶ ἡ Ὀρτυγία, διαπρεπὲς ἄλσος παντοδαπῆς ὕλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης. Διαῤῥεῖ δὲ ὁ Κέγχριος ποταμὸς, οὗ φασι νίψασθαι τὴν Λητὼ μετὰ τὰς ὠδῖνας. Ἐνταῦθα γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχείαν καὶ τὴν τροφὸν, τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ τὸ ἄδυτον, ἐν ᾧ ἡ λοχεία, καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ᾗ πρῶτον ἐπαναπαύσασθαι φασι τὴν θεὸν ἀπολωθεῖσαν τῶν ὠδίνων. Ὑπέρκειται δὲ τοῦ ἄλσους ὄρος, ὁ Σολμισ-
640. σὸς, ὅπου στάντας φασὶ τοὺς Κουρῆτας τῷ ψόφῳ τῶν ὅπλων ἐκπλῆξαι τὴν Ἥραν, ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσαν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν λοχείαν τῇ Λητοῖ. Ὄντων δ' ἐν τῷ τόπῳ πλειόνων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαῖά ἐστι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον Σκόπα ἔργα· ἡ μὲν Λητὼ, σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Ὀρτυγία παρέστηκεν, ἑκατέρα

τῇ χειρὶ παιδίον ἔχουσα. Πανήγυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' 640.
ἔτος· ἔθει δέ τινι οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περὶ τὰς ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τό τε τῶν Κουρήτων ἀρχεῖον συνάγει συμπόσια, καί τινας μυστικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ.

§. 21.

Τὴν δὲ πόλιν ᾤκουν μὲν Καρές τε καὶ Λέλεγες· ἐκβαλὼν δ' ὁ Ἀνδροκλος τοὺς πλείστους ᾤκισεν ἐκ τῶν συνελθόντων αὐτῷ περὶ τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν Ὑπέλαιον, προσπεριλαβὼν καὶ τῆς περὶ τὸν Κορησσὸν παρωρείας. Μέχρι μὲν δὴ τῶν κατὰ Κροῖσον [χρόνων] οὕτως ᾠκεῖτο· ὕστερον δ', ἀπὸ τῆς παρωρείου καταβάντες, περὶ τὸ νῦν ἱερὸν ᾤκησαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Λυσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων μεθισταμένων, τηρήσας καταῤῥάκτην ὄμβρον, συνήργησε καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς ῥινούχους ἐνέφραξεν, ὥστε κατακλῦσαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι. Ἐκάλεσε δὲ Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν· ἐπεκράτησε μέντοι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα. Ἦν δὲ γερουσία καταγραφομένη· τούτοις δὲ συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι, καὶ διῴκουν πάντα.

§. 22.

Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων ἠρχιτεκτόνησεν, εἶτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὡς δὲ τοῦτον Ἡρόστρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν, συνενέγκαντες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον, καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διαθέμενοι δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτύριά ἐστι τὰ γενηθέντα τότε ψηφίσματα· ἅπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμίδωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα, καὶ συκοφάντην (διὸ καὶ Ἐπιτίμαιον κληθῆναι), λέγειν, ὡς ἐκ τῶν Περσικῶν παρακαταθηκῶν ἐποιήσαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπισκευήν· οὔτε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε, εἴτε ὑπῆρξαν, συνεμ-

640. πεπρῆσθαι τῷ ναῷ· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφῆς ἠφανισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ τίνα ἂν ἐθελῆσαι παρακαταθήκην κειμένην ἔχειν; Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς Ἐφεσίοις ὑποσχέσθαι
641. τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχειν· τοὺς δὲ μὴ ἐθελῆσαι, πολὺ μᾶλλον οὐκ ἂν ἐθελήσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποστερήσεως φιλοδοξεῖν· ἐπαινεῖ τε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς οὐ πρέποι θεῷ θεοῖς ἀναθήματα κατασκευάζειν.

§. 23.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ νεὼ συντέλειαν, ὃν φησιν εἶναι Δεινοκράτους ἔργον (τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν, τὸν δ' αὐτὸν ὑποσχέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἄθω διασκευάσειν εἰς αὐτὸν, ὡσανεὶ ἐκ πρόχου τινὸς εἰς φιάλην καταχέοντα σπονδὴν, ποιήσειν τε πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους, τὴν δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν ῥέοντα ποταμὸν)· μετὰ δ' οὖν τὸν νεὼν, τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλῆθος εὑρέσθαι τῇ ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν· τὸν *δὲ* δὴ βωμὸν εἶναι τῶν Πραξιτέλους ἔργων ἅπαντα σχεδόν τι πλήρη. Ἡμῖν δ' ἐδείκνυτο καὶ τῶν Θράσωνός τινα, οὗπερ καὶ τὸ Ἑκατήσιόν ἐστι καὶ ἡ κρήνη, Πηνελόπειά [τε] καὶ ἡ πρεσβύτις *ἡ* Εὐρύκλεια. Ἱερέας δ' εὐνούχους εἶχον, οὓς ἐκάλουν Μεγαλοβύζους, ἄλλους ἀλλαχόθεν μετιόντες ἀεί τινας ἀξίους τῆς τοιαύτης προσασίας· καὶ ἦγον ἐν τιμῇ μεγάλῃ· συνιεροῦσθαι δὲ τούτοις ἐχρῆν παρθένους. Νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἧττον. Ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερὸν καὶ νῦν, [ἦ] καὶ πρότερον· τῆς δ' ἀσυλίας τοὺς ὅρους ἀλλαγῆναι συνέβη πολλάκις, Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ στάδιον ἐκτείναντος, Μιθριδάτου δὲ τόξευμα ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας τοῦ κεράμου καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ στάδιον, Ἀντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο, καὶ συμπεριλαβόντος τῇ ἀσυλίᾳ μέρος

τι τῆς πόλεως. Ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερὸν, καὶ ἐπὶ τοῖς κακούρ- 641.
γοις ποιοῦν τὴν πόλιν· ὥς' ἠκύρωσεν ὁ Σεβαςὸς Καῖσαρ.

§. 24.

Ἔχει δ' ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύςομον δ' ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελεύσαντι βασιλεῖ. Οὗτος δ' ἦν Ἄτταλος, ὁ Φιλάδελφος. Οἰηθεὶς γὰρ οὗτος, βαθὺν τὸν εἴσπλουν ὁλκάσι μεγάλαις ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν λιμένα, τεναγώδη ὄντα πρότερον, διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καΰςρου προσχώσεις, ἐὰν παραβληθῇ χῶμα τῷ ςόματι, πλατεῖ τελέως ὄντι, ἐκέλευσε γενέσθαι τὸ χῶμα. Συνέβη δὲ τοὐναντίον· ἐντὸς γὰρ ἡ χοῦς εἰργομένη, τεναγίζειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα σύμπαντα μέχρι τοῦ ςόματος· πρότερον δ' ἱκανῶς αἱ πλημμυρίδες καὶ ἡ παλίῤῥοια τοῦ πελάγους ἀφῄρει τὴν χοῦν, καὶ ἀνέσπα πρὸς τὸ ἐκτός. Ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος. Ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα εὐκαιρίᾳ τῶν τόπων αὔξεται καθ' ἑκάςην ἡμέραν, ἐμπορεῖον οὖσα μέγιςον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν ἐντὸς 642.
τοῦ Ταύρου.

§. 25.

Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασιν ἐν αὐτῇ· τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός τε, ὁ σκοτεινὸς καλούμενος, καὶ Ἑρμόδωρος, περὶ οὗ ὁ αὐτὸς οὗτός φησιν· « Ἄξιον Ἐφεσίοις ἡδηδὸν ἀπάγξασθαι, » οἵτινες Ἑρμόδωρον ἄνδρα ἑωυτῶν ὀνήϊςον ἐξέβαλον, φάντες, » Ἡμέων μηδεὶς ὀνήϊςος ἔςω· εἰ δὲ μὴ, ἄλλῃ τε καὶ μετ' ἄλλων ». Δοκεῖ δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς Ῥωμαίοις συγγραψαι. Καὶ Ἱππώναξ δ' ἐςὶν ὁ ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου, καὶ Παῤῥάσιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς. Τῶν δὲ νεωτέρων Ἀλέξανδρος ῥήτωρ, ὁ Λύχνος προσαγορευθεὶς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ συνέγραψεν ἱςορίαν, καὶ ἔπη κατέλιπεν, ἐν οἷς τά τε οὐράνια διατίθεται,

642 καὶ τὰς ἠπείρους γεωγραφεῖ, καθ' ἑκάστην ἐκδοὺς ποιήματα.

§. 26.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καΰστρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ πελάγους ἀναχεομένη· καλεῖται δὲ Σελινουσία· καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύρρους αὐτῇ, μεγάλας ἔχουσαι προσόδους· ἃς οἱ βασιλεῖς μὲν, ἱερὰς οὔσας, ἀφείλοντο τὴν Θεόν· Ῥωμαῖοι δ' ἀπέδοσαν· πάλιν δ' οἱ δημοσιῶναι βιασάμενοι περιέστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη. Πρεσβεύσας δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος, ὥς φησι, τάς τε λίμνας ἀπέλαβε τῇ θεῷ, καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφιεραμένην ἐξενίκησε κριθεὶς ἐν Ῥώμῃ· ἀντὶ δὲ τούτων εἰκόνα χρυσῆν ἀνέστησεν ἡ πόλις [αὐτῷ] ἐν τῷ ἱερῷ. Τῆς δὲ λίμνης ἐν τῷ κοιλοτάτῳ βασιλέως ἐστὶν ἱερόν· φασὶ δ' Ἀγαμέμνονος ἵδρυμα.

§. 27.

Εἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφὼν, πόλις Ἰωνική, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ θεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν· Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινεὸς ὀλύνθους
Οὗτος ἔχει, μικρός περ ἐών· εἴποις ἂν ἀριθμόν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
Εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἂν δύναιο.
Ὣς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου.
Καὶ τότε δὴ Κάλχαν θ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

Φερεκύδης

Φερεκύδης δὲ φησιν, ὃν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, καὶ 643.
ἐρωτῆσαι, πόσους ἔχει χοίρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἕνα θῆλυν· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης· Οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα προβαλεῖν τὴν ὗν φασι· τὸν δὲ, τὸν ἐρινεόν· καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν τἀληθὲς, τὸν δὲ μή· ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης, κατά τι λόγιον. Λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἱμαρμένον εἴη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχῃ· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. Τὰ μὲν παλαιὰ τοιαῦτα.

§. 28.

Ἐκτήσαντο δέ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν Κολοφώνιοι καὶ ἱππικὴν, ἐν ᾗ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὥσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἱππικὸν τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῇ βέβαιον τῷ πράγματι. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο Κολοφώνιοι τῶν μνημονευομένων, Μίμνερμος αὐλητὴς ἅμα καὶ ποιητὴς ἐλεγείας, καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικὸς, ὁ τοὺς σίλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω-
κας Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός·

καὶ Ὅμηρον δέ τινες ἐντεῦθεν εἶναί φασιν. Εὐθυπλοίᾳ μὲν οὖν ἑβδομήκοντα σάδιοί εἰσιν ἐξ Ἐφέσου· ἐγκολπίζοντι δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

§. 29.

Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κοράκιον, καὶ νησίον ἱερὸν Ἀρτέμιδος, εἰς ὃ διανηχομένας τίκτειν τὰς ἐλάφους πεπιστεύκασιν. Εἶτα Λέβεδος, διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σαδίους.

643. Ἐνταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ σύνοδος καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ᾗ πανήγυρίς τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. Ἐν Τέῳ δὲ ᾤκουν πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων· ἐμπεσούσης δὲ στάσεως, εἰς Ἔφεσον κατέφυγον. Ἀττάλου δ' εἰς Μυόννησον αὐτοὺς καταστήσαντος μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου, πρεσβεύονται Τήϊοι, δεόμενοι Ῥωμαίων μὴ περιιδεῖν ἐπιτειχιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον· οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. Καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει ἑκατὸν εἴκοσι στάδια. Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπίς· οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι· καὶ ἡ Μυόννησος δὲ ἐφ' ὕψους χερρονησιάζοντος κατοικεῖται.

§. 30.

644. Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα ἔχουσα. Ἐνθένδ' ἐστὶν Ἀνακρέων, ὁ μελοποιὸς, ἐφ' οὗ Τήϊοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπῴκησαν, Θρᾳκίαν πόλιν, οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν· ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται·

Ἄβδηρα, καλὴ Τηΐων ἀποικία.

Πάλιν δ' ἐπανῆλθόν τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ Ἀπελλίκωντος, ὅτι Τήϊος ἦν κἀκεῖνος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἑκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν ὁ πρόσβορρος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, Χερραίδαι.

§. 31.

Εἶτα Χαλκιδεῖς, καὶ ὁ τῆς Χερρονήσου ἰσθμὸς τῆς Τηΐων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκοῦσιν οὗτοι· ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τήϊοι καὶ Κλαζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τήϊοι, τοὺς Χαλκιδέας· τὸ δὲ πρόσβορρον Κλαζομένιοι, καθὸ συνάπτουσι τῇ Ἐρυθραίᾳ. Κεῖται

δ' Ἀπόκρημνος *ὁ*. τόπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς μὲν 644.
ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομενίων. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Χαλκιδέων ἄλσος καθιερωμένον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ Φιλίππου· καὶ ἀγὼν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰώνων, Ἀλεξάνδρεια, καταγγέλλεται συντελούμενος ἐνταῦθα. Ἡ δ' ὑπέρβασις τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείου καὶ τῶν Χαλκιδέων μέχρι τοῦ Ἀποκρήμνου πεντήκοντά εἰσι στάδιοι· ὁ δὲ περίπλους πλείους, ἢ χίλιοι. Κατὰ μέσον δέ που τὸν περίπλουν αἱ Ἐρυθραί, πόλις Ἰωνική, λιμένα ἔχουσα, καὶ νησίδας προκειμένας τέτταρας, Ἵππους καλουμένας.

§. 32.

Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθρὰς, πρῶτον μὲν Ἔραι πολίχνιόν ἐστι Τηΐων. Εἶτα Κώρυκος ὄρος ὑψηλὸν, καὶ λιμὴν ὑπ' αὐτῷ Κασύστης, καὶ ἄλλος Ἐρυθρᾶς λιμὴν καλούμενος, καὶ ἐφεξῆς πλείους ἕτεροι. Φασὶ δὲ τὸν παράπλουν τοῦ Κωρύκου πάντα λῃστήριον ὑπάρξαι τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὑραμένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοϊζομένων· κατεσπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπόροις προσφοιτᾷν καὶ ὠτακουστεῖν, τί φέροιεν, καὶ ποῦ πλέοιεν· εἶτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρπάζειν· ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγομένων, Κωρυκαῖον καλοῦμεν, καὶ ἐν παροιμίᾳ φαμέν·

Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο,

ὅταν δοκῇ τις πράττειν δι' ἀπορρήτων, ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνῃ δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας, καὶ φιλοπευστοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα.

§. 33.

644. Μετὰ δὲ Κώρυκον Ἀλόννησος νησίον· εἶτα τὸ Ἄργεννον,
645. ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας, πλησιάζουσα μάλιστα τῷ Χίων Ποσειδίῳ, ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἑξήκοντα σταδίων. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἐρυθμῶν καὶ τοῦ Ἀποκρήμνου Μίμας ἐστὶν ὄρος ὑψηλὸν, εὔθηρον, πολύδενδρον· εἶτα κώμη Κυβελία καὶ ἄκρα Μέλαινα καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον.

§. 34.

Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν Σίβυλλά ἐστιν, ἔνθους καὶ μαντικὴ γυνὴ τῶν ἀρχαίων τις· κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν τρόπον μαντική, καλουμένη Ἀθηναΐς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ καθ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης, Ἡροφίλειος ἰατρὸς, συσχολαστὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Μυός.

§. 35.

Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περίπλουν ἐστὶ σταδίων ἐννακοσίων παρὰ γῆν φερομένῳ· πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον καὶ ναύσταθμον ναυσὶν ὀγδοήκοντα. Ἐν δὲ τῷ περίπλῳ δεξιὰν τὴν νῆσον ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως, πρῶτον μέν ἐστι τὸ Ποσείδιον, εἶτα Φάναι, λιμὴν βαθὺς, καὶ νεὼς Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλσος φοινίκων· εἶτα Νότιον, ὕφορμος αἰγιαλός· εἶτα Ἐλαιοῦς, καὶ οὗτος ὕφορμος αἰγιαλός, ὅθεν εἰς τὴν πόλιν ἑξήκοντα σταδίων ἰσθμός· περίπλους δὲ τριακοσίων ἑξήκοντα, ὃν ἐπήλθομεν. Εἶτα Μέλαινα ἄκρα, καθ' ἣν τὰ Ψύρα νῆσος ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλὴ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετταράκοντα στάδιοι. Εἶθ' ἡ Ἀριουσία χώρα, τραχεῖα καὶ εὐλίμενος, σταδίων ὅσον τριακοσίων, οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν. Εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος, ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ

νήσῳ. Ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. Ἄνδρες 645.
δὲ Χῖοι γεγόνασιν ἐλλόγιμοι, Ἴων τε ὁ τραγικὸς, καὶ Θεόπομπος ὁ συγγραφεὺς, καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιςής· οὗτοι δὲ καὶ ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. Ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Χῖοι Ὁμήρου, μαρτύριον τοὺς Ὁμηρίδας καλουμένους ἀπὸ τοῦ ἐκείνου γένους προχειριζόμενοι, ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται·

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
Ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοί.

Ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικόν ποτε Χῖοι, καὶ ἀνθήπτοντο τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς καὶ ἐλευθερίας. Ἐκ Χίου δ' ἐς Λέσβον νότῳ τετρακόσιοί που ςάδιοι.

§. 36.

Ἐκ δὲ τοῦ Ἀποκρήμνου Χύτριόν ἐςι τόπος, ἐν ᾧ πρότερον ἵδρυντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις, νησία ἔχουσα προκείμενα ὀκτὼ γεωργούμενα. Κλαζομένιος δ' ἦν ἀνὴρ ἐπιφανὴς Ἀναξαγόρας ὁ φυσικὸς, Ἀναξιμένους ὁμιλητὴς τοῦ Μιλησίου· διήκουσαν δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. Εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ θερμὰ ὕδατα· καὶ ὁ Σμυρναίων κόλπος, καὶ ἡ πόλις.

§. 37.

Ἑξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ Σμύρνα, ἀπὸ εἴκοσι 646.
ςαδίων τῆς νῦν. Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρναν, περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα ἀνήγειρεν αὐτὴν Ἀντίγονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ νῦν ἐςι καλλίςη πασῶν· μέρος μέν τι ἔχουσα ἐπ' ὄρει τετειχισμένον, τὸ δὲ πλέον ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τῷ λιμένι, καὶ πρὸς τῷ Μητρῴῳ, καὶ πρὸς τῷ γυμνασίῳ. Ἔςι δ' ἡ ῥυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐθειῶν εἰς δύναμιν, καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόςρωτοι, ςοαί τε μεγάλαι

646. τετράγωνοι, ἐπίπεδοί τε, καὶ ὑπερῷοι. Ἔστι δὲ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ Ὁμήρειον, στοὰ τετράγωνος, ἔχουσα νεὼν Ὁμήρου καὶ ξόανον· ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ οὗτοι διαφερόντως τοῦ Ποιητοῦ· καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι χαλκοῦν παρ' αὐτοῖς Ὁμήρειον λέγεται. Ῥεῖ δὲ πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μέλης ποταμός. Ἔστι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμὴν κλειστός. Ἐν ᾧ ἐλάττωμα τῶν ἀρχιτεκτόνων οὐ μικρόν, ὅτι τὰς ὁδοὺς στορεννύντες, ὑπορρύσεις οὐκ ἔδωκαν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπιπολάζει τὰ σκύβαλα, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὄμβροις ἐπαφιεμένων τῶν ἀποσκευῶν. Ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐκπολιορκήσας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν θεόν, καὶ τῆς πόλεως παρέλυσε πολλὰ μέρη.

§. 38.

Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεῦκαι πολίχνιον, ὃ ἀπέστησεν Ἀριστόνικος μετὰ τὴν Ἀττάλου τοῦ Φιλομήτορος τελευτὴν, δοκῶν τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν βασιλέων, καὶ διανοούμενος εἰς ἑαυτὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. Ἐντεῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν ἡττηθεὶς ναυμαχίᾳ περὶ τὴν Κυμαίαν ὑπὸ Ἐφεσίων· εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν ἀνιὼν, ἤθροισε διὰ ταχέων πλῆθος ἀπόρων τε ἀνθρώπων καὶ δούλων, ἐπ' ἐλευθερίᾳ κατακεκλημένων, οὓς Ἡλιοπολίτας ἐκάλεσε. Πρῶτον μὲν οὖν παρεισέπεσεν εἰς Θυάτειρα, εἶτ' Ἀπολλωνίδα ἔσχεν, εἶτ' ἄλλων ἐφίετο φρουρίων. Οὐ πολὺν δὲ διεγένετο χρόνον, ἀλλ' εὐθὺς αἵ τε πόλεις ἔπεμψαν πλῆθος, καὶ Νικομήδης ὁ Βιθυνὸς ἐπεκούρησε, καὶ οἱ τῶν Καππαδόκων βασιλεῖς. Ἔπειτα πρέσβεις Ῥωμαίων πέντε ἧκον, καὶ μετὰ ταῦτα στρατιὰ, καὶ ὕπατος Πόπλιος Κράσσος, καὶ μετὰ ταῦτα Μάρκος Περπέρνας, ὃς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγρίᾳ λαβὼν τὸν Ἀριστόνικον, καὶ ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέστρεψε τὸν βίον· Περπέρναν

δὲ νόσος διέφθειρε· Κράσσος δὲ περὶ Λεύκας, ἐπιθεμένων 646.
τινῶν, ἔπεσεν ἐν μάχῃ. Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος, ἐπελθὼν ὕπατος
μετὰ δέκα πρεσβευτῶν, διέταξε τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸ νῦν ἔτι
συμμένον τῆς πολιτείας σχῆμα. Μετὰ δὲ Λεύκας Φώκαια ἐν 647.
κόλπῳ. Περὶ δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ.
Εἶθ' οἱ ὅροι τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Αἰολέων. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ
τούτων. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας λοιπά ἐστι τὰ
περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἐφέσου μέχρι Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Μαιάν-
δρου. Ἔστι δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα Λυδοῖς καὶ Καρσὶν ἐπίμικτα
καὶ τοῖς Ἕλλησι.

§. 39.

Πρώτη δ' ἐστὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία, πόλις Αἰολίς, λεγο-
μένη δὲ ἐπὶ Μαιάνδρῳ· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἵδρυται· πολὺ δὲ
πλησιαίτερον ὁ Ληθαῖος ἐμβάλλων εἰς τὸν Μαίανδρον, τὴν δ'
ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Πακτύου, τοῦ τῶν Ἐφεσίων ὄρους. Ἕτερος δ'
ἐστὶ Ληθαῖος ὁ ἐν Γορτύνῃ, καὶ ὁ περὶ Τρίκκην, ἐφ' ᾧ ὁ
Ἀσκληπιὸς γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἔτι ἐν τοῖς Ἑσπερίταις
Λίβυσι. Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ, πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θώρακι, ἡ
πόλις, ἐφ' ᾧ σαυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικὸν,
λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ στίχου·

Πορφύρεοι μώλωπες, ἀπορρίνήματα γάζης
Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.

Καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα.

§. 40.

Δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι, τῶν ἐποικη-
σάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος·

Ἡ οἴη Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολωνοὺς,

647. Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυδότρυος ἄντ' Ἀμύροιο,
Νέψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς Δινδυμήνης ἱερὸν, μητρὸς θεῶν· ἱεράσασθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα, οἱ δὲ θυγατέρα παραδιδόασι. Νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν, διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετῳκίσθαι τόπον· ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυήνης ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος, ὃ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· τῇ δ' εὐρυθμίᾳ καὶ τῇ τέχνῃ τῇ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σηκοῦ πολὺ διαφέρει· καὶ τῷ μεγέθει [δ'] ὑπεραίρει πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ πλὴν δυεῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσῳ καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. Τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀναιρεθῆναι, Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον· τῷ δ' ἑξῆς ἔτει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται, καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ· Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν·

Κλαίειν τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά·

648. ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρεστιν. Ἄλλης δέ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρεσβυτέρας ὁ Καλλῖνος, ἐπὰν φῇ,

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν·

ἐν ᾗ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν δηλοῖ.

§. 41.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Μάγνητες, Ἡγησίας τε ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦρξε μάλιστα τοῦ Ἀσιανοῦ λεγομένου ζήλου, παραφθείρας τὸ καθεστηκὸς ἔθος τὸ Ἀττικόν· καὶ Σίμων ὁ μελοποιὸς, καὶ αὐτὸς παραφθείρας τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν ἀγωγὴν, καὶ τὴν Σιμωδίαν εἰσαγαγών· καθάπερ ἔτι μᾶλλον

Λυσιῳδοὶ καὶ Μαγῳδοί· καὶ Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς 648.
ἔρωτα ἐμπεσὼν κιναίδου τινὸς, καὶ παιδίσκης ὑπὸ [τῷ] κιναίδῳ τρεφομένης, ἀπεμιμήσατο τὴν ἀγωγὴν τῶν παρὰ τοῖς κιναίδοις διαλέκτων καὶ τῆς ἠθοποιίας. Ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὗτοι μὲν ἐν ψιλῷ λόγῳ· μετὰ μέλους δὲ Λύσις, καὶ ἔτι πρότερος τούτου ὁ Σῖμος. Ἀναξήνορα δὲ, τὸν κιθαρῳδὸν, ἐξῆρε μὲν καὶ τὰ θέατρα, ἀλλ' ἔτι μάλιστα Ἀντώνιος, ὅν γε καὶ τεττάρων πόλεων ἀπέδειξε φορολόγον, στρατιώτας αὐτῷ συστήσας. Καὶ ἡ πατρὶς δ' ἱκανῶς αὐτὸν ηὔξησε, πορφύραν ἐνδύσασα, ἱερωμένον τοῦ Σωσιπόλιδος Διός· καθάπερ καὶ ἡ γραπτὴ εἰκὼν ἐμφανίζει ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἔστι δὲ καὶ χαλκῆ εἰκὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα·

Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆ.

Οὐ στοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συνεξαρκοῦντος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὴν παρὰ τὴν γραφὴν, εἴτε τὴν ὀνομαστικὴν δέχοιτο πτῶσιν τῆς ἐσχάτης προσηγορίας, εἴτε τὴν δοτικήν. Πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ Τ γράφουσι τὰς δοτικὰς, ἐκβάλλουσί τε τὸ ἔθος, [ὡς] φυσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον.

§. 42.

Μετὰ δὲ Μαγνησίαν ἡ ἐπὶ Τράλλεις ἐστὶν ὁδὸς, ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὴν Μεσσωγίδα ἔχουσιν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ καὶ ἐν δεξιᾷ τὸ Μαιάνδρου πεδίον, Λυδῶν ἅμα καὶ Καρῶν νεμομένων καὶ Ἰώνων, Μιλησίων τε καὶ Μυουσίων, ἔτι δὲ Αἰολέων τῶν ἐν Μαγνησίᾳ. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος τῆς τοποθεσίας καὶ μέχρι Νύσης καὶ Ἀντιοχείας. Ἵδρυται δ' ἡ μὲν τῶν Τραλλιανῶν πόλις

648. ἐπὶ τραπεζίου τινὸς, ἄκραν ἔχοντος ἐρυμνὴν· καὶ τὰ κύκλῳ
649. δ' ἱκανῶς εὐερκῆ. Συνοικεῖται δὲ καλῶς, εἴ τις ἄλλη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων, καὶ ἀεί τινες ἐξ αὐτῆς εἰσιν οἱ πρωτεύοντες κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὓς Ἀσιάρχας καλοῦσιν· ὧν Πυθόδωρός τε ἦν, ἀνὴρ Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἐκεῖσε δὲ μεταβεβηκὼς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐν τῇ πρὸς Πομπήϊον φιλίᾳ διαπρέπων μετ' ὀλίγων· περιεβέβλητο δὲ καὶ οὐσίαν βασιλικὴν πλειόνων, ἢ δισχιλίων ταλάντων, ἣν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ πραθεῖσαν, διὰ τὴν πρὸς Πομπήϊον φιλίαν, ἐξωνησάμενος, οὐχ ἥττω τοῖς παισὶ κατέλιπε. Τούτου δ' ἐστὶ θυγάτηρ Πυθοδωρὶς, ἡ νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, περὶ ἧς εἰρήκαμεν. Οὗτός [τε] δὴ καθ' ἡμᾶς ἤκμασε, καὶ Μηνόδωρος, ἀνὴρ λόγιος καὶ ἄλλως σεμνὸς, καὶ βαρὺς, ἔχων τὴν ἱερωσύνην τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισσαίου· κατεσασιάσθη δ' ὑπὸ τῶν Δομιτίου τοῦ Ἀηνοβάρβου φίλων, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐκεῖνος, ὡς ἀφισάντα τὸ ναυτικὸν, πισεύσας τοῖς ἐνδειξαμένοις. Ἐγένοντο δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς, Διονυσοκλῆς τε, καὶ μετὰ ταῦτα Δάμασος ὁ Σκόμβρος. Κτίσμα δέ φασιν εἶναι τὰς Τράλλεις Ἀργείων καί τινων Θρακῶν, ἀφ' ὧν τοὔνομα. Τυραννηθῆναι δ' ὀλίγον συνέπεσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Κρατίππου παίδων κατὰ τὰ Μιθριδατικά.

§. 43.

Νύσα δ' ἵδρυται πρὸς τῇ Μεσσωγίδι, τὸ πλέον τῷ ὄρει προσαναπεκλιμένη. Ἔστι δ' ὥσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν χαράδρα τις, ποιοῦσα φάραγγα, ἧς τὸ μὲν γέφυραν ἐπικειμένην ἔχει, συνάπτουσαν τὰς δύο πόλεις· τὸ δ' ἀμφιθεάτρῳ κεκόσμηται, κρυπτὴν ἔχοντι τὴν ὑπόῤῥυσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων. Τῷ δὲ θεάτρῳ δύο ἄκραι, ὧν τῇ μὲν ὑπόκειται τὸ γυμνάσιον τῶν νέων, τῇ δ' ἀγορὰ καὶ τὸ γεροντικόν· πρὸς

δὲ νότον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει τὸ πεδίον, καθάπερ καὶ ταῖς 649.
Τράλλεσιν.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ τῇ μεταξὺ τῶν Τραλλεων καὶ τῆς Νύσης, κώμη τῶν Νυσαέων ἐςὶν οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως Ἀχάρακα, ἐν ᾗ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον καὶ ἄλσος πολυτελὲς, καὶ νεὼν Πλούτωνός τε καὶ Κόρης, καὶ τὸ Χαρώνιον ἄντρον ὑπερκείμενον τοῦ ἄλσους θαυμαςὸν τῇ φύσει. Λέγουσι γὰρ δὴ *καὶ* τοὺς νοσώδεις καὶ προσέχοντας ταῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπείαις, φοιτᾶν ἐκεῖσε, καὶ διαιτᾶσθαι ἐν τῇ κώμῃ πλησίον τοῦ ἄντρου παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οἱ ἐγκοιμῶνταί τε ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ διατάττουσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπείας. Οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατρείαν· ἄγουσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον, καὶ ἱδρύουσι μένοντας καθ' ἡσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φωλεῷ, σιτίων χωρὶς ἐπὶ πλείους ἡμέρας· ἔςι δ' 650.
ὅτε καὶ ἰδίοις ἐνυπνίοις οἱ νοσηλευόμενοι προσέχουσι, μυςαγωγοῖς δ' ὅμως καὶ συμβούλοις ἐκείνοις χρῶνται, ὡς ἂν ἱερεῦσι· τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτός ἐςιν ὁ τόπος καὶ ὀλέθριος. Πανήγυρις δ' ἐν τοῖς Ἀχαράκοις συντελεῖται κατ' ἔτος· καὶ τότε μάλιςα ὁρᾶν ἐςι καὶ ἀκούειν περὶ τῶν νοσούντων τοὺς πανηγυρίζοντας· τότε δὲ καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ὑπολαβόντες ταῦρον οἱ ἐκ τοῦ γυμνασίου νέοι καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ ἐπαλειμμένοι, μετὰ σπουδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἄντρον· ἀφεθεὶς δὲ, μικρὸν προελθὼν, πίπτει, καὶ ἔκπνους γίνεται.

§. 45.

Ἀπὸ δὲ τριάκοντα ςαδίων τῆς Νύσης, ὑπερᾶσι Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσωγίδα, ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη, καλεῖται τόπος Λειμὼν, εἰς ὃν ἐξοδεύουσι πανηγυριοῦντες Νυσαεῖς

650. τε καὶ οἱ κύκλῳ πάντες· οὐ πόῤῥω δὲ τούτου ϛόμιόν ἐϛιν ἱερὸν τῶν αὐτῶν θεῶν, ὃ φασι καθήκειν μέχρι τῶν Ἀχαράκων. Τοῦτον δὲ τὸν λειμῶνα ὀνομάζειν τὸν Ποιητήν φασιν, ὅταν φῇ,

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι,

θεανύντες Καϋϛρίου καὶ Ἀσίου τινὸς ἡρῷα, καὶ τὸν Κάϋϛρον πλησίον ἀποῤῥέοντα.

§. 46.

Ἱϛοροῦσι δὲ καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς, Ἄθυμβρόν τε καὶ Ἀθύμβραδον καὶ Ὑδρηλον, ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, τρεῖς ἐπωνύμους ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις· λειπανδρῆσαι δ' ὕϛερον· ἐξ ἐκείνων δὲ συνοικισθῆναι τὴν Νύσαν· καὶ νῦν Ἄθυμβρον ἀρχηγέτην νομίζουσιν οἱ Νυσαεῖς.

§. 47.

Περάκεανται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαιάνδρου, Κοσκανία, καὶ Ὀρθωσία· ἐντὸς δὲ Βρίουλα, Μάϛαυρα, Ἀχάρακα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὄρει τὰ Ἄρομα, συϛελλόντων τὸ ō γράμμα· ὅθεν ἄριϛος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἀρομεύς.

§. 48.

Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἔνδοξοι Νυσαεῖς, Ἀπολλώνιός τε ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος, τῶν Παναιτίου γνωρίμων ἄριϛος, καὶ Μενεκράτης, Ἀριϛάρχου μαθητής· καὶ Ἀριϛόδημος, ἐκείνου υἱὸς, οὗ δηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρω νέοι παντελῶς ἐν τῇ Νύσῃ. Καὶ Σώϛρατος δὲ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀριϛοδήμου, καὶ ἄλλος Ἀριϛόδημος, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγνον τὸν Πομπήϊον, ἀξιόλογοι γεγόνασι γραμματικοί· ὁ δ' ἡμέτερος καὶ ἐῤῥητόρευε καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύο σχολὰς συνεῖχε, πρωὶ μὲν τὴν ῥητορικὴν, δείλης δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν·

ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ, τῶν Μάγνου παίδων ἐπιςατῶν, ἠρκεῖτο τῇ 650.
γραμματικῇ σχολῇ.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Τὰ δὲ πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς περιοδείας, πάντα ἐςὶ Καρικά, οὐκ ἔτι τοῖς Λυδοῖς ἐπιμεμιγμένων ἐνταῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ' ἤδη καθ' αὐτοὺς ὄντων· πλὴν εἴ τι 651.
Μιλήσιοι καὶ Μυούσιοι τῆς παραλίας ἀποτέτμηνται. Ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς παραλίας ἐςὶν ἡ τῶν Ῥοδίων περαία πρὸς θαλάττης· τέλος δὲ τὸ Ποσείδιον τῶν Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὰ ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου. Λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων νήσων, αἵπερ ἐν μεθορίῳ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας πρόκειται· ἐντεῦθεν γὰρ ἐξαίρεται πρὸς ὕψος ὁ Ταῦρος. Τὸ δ' ἀληθὲς, καὶ τὴν Λυκίαν ἅπασαν ὀρεινὴ ῥάχις τοῦ Ταύρου διείργει πρὸς τὰ ἐκτὸς, καὶ τὸ νότιον μέρος, ἀπὸ τῶν Κιβυρατικῶν μέχρι τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων. Κἀνταῦθα δ' ἐςὶ συνεχὴς ὀρεινὴ· πολὺ μέντοι ταπεινοτέρα, καὶ οὐκ ἔτι τοῦ Ταύρου νομίζεται· οὐδὲ τὰ μὲν ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντὸς, διὰ τὸ σποράδας εἶναι τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς εἰσοχὰς, ἐπίσης κατὰ πλάτος καὶ μῆκος τῆς χώρας ἁπάσης, καὶ μηδὲν ἔχειν ὅμοιον διατειχίσματι. Ἔςι δ' ἅπας μὲν ὁ περίπλους κατακολπίζοντι ςαδίων τετρακισχιλίων ἐννακοσίων· αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων ἐγγὺς χιλίων καὶ πεντακοσίων.

§. 2.

Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα, τῆς Ῥοδίας χωρίον· πέρας δὲ τὸ καλούμενον ὄρος Φοίνιξ, καὶ τοῦτο τῆς Ῥοδίας. Πρόκειται

651. δ' Ἐλαιοῦσσα νῆσος, διέχουσα τῆς Ῥόδου σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι. Μεταξὺ δὲ, πρῶτον μὲν ἀπὸ Δαιδάλων πλέουσιν ἐπὶ τὴν δύσιν ἐπ' εὐθείας τῇ ἐκ Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας παραλίᾳ, κόλπος ἐστὶν εὐλίμενος, Γλαῦκος καλούμενος· εἶτα τὸ Ἀρτεμίσιον ἄκρα καὶ ἱερόν· εἶτα τὸ Λητῷον ἄλσος· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ καὶ τῆς θαλάττης ἐν ἑξήκοντα σταδίοις Κάλυνδα πόλις· εἶτα Καῦνος, καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθὺς, ἔχων εἰσαγωγήν· καὶ μεταξὺ Πίσιλις.

§. 3.

Ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια καὶ λιμένα κλειστόν· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον, Ἴμβρος. Τῆς δὲ χώρας εὐδαίμονος οὔσης, ἡ πόλις τοῦ θέρους ὁμολογεῖται παρὰ πάντων εἶναι δυσάερος, καὶ τοῦ μετοπώρου, διά τε τὰ καύματα καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὡραίων. Καὶ δὴ καὶ *τὰ* τοιαῦτα διηγήματα θρυλλεῖται· ὅτι Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς, ἰδὼν ἐπιμελάνως χλωροὺς τοὺς Καυνίους, τοῦτ' εἶναι ἔφη τὸ τοῦ Ποιητοῦ,

Οἷη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Μεμφομένων δὲ, ὡς σκώπτοιτο αὐτῶν ἡ πόλις ὡς νοσερὰ, Ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θαρρήσαιμ' ἂν λέγειν νοσεράν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ
652. περιπατοῦσι! Ἀπέστησαν δέ ποτε Καύνιοι τῶν Ῥοδίων· κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπελήφθησαν πάλιν· καὶ ἔστι λόγος Μόλωνος κατὰ Καυνίων. Φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττους μὲν εἶναι τοῖς Καρσὶν, ἀφῖχθαι δ' ἐκ Κρήτης, καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίοις.

§. 4.

Ἑξῆς δὲ Φύσκος πολίχνη, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλσος Λητῷον· εἶτα Λώρυμα, παραλία τραχεῖα, καὶ ὄρος ὑψηλότατον τῶν ταύτῃ· ἐπ' ἄκρῳ δὲ φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοίνιξ· πρόκειται δ' ἡ Ἐλαιοῦσσα νῆσος ἐν τέτρασι σταδίοις, κύκλον ἔχουσα ὅσον ὀκτωστάδιον.

655. Συρίας· καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. Ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὀψὲ δ' ἧκεν ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· Ὀψὲ μολὼν, ἀντὶ τοῦ ἐλθών. Καὶ Πείσανδρος δὲ, ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας ποιητὴς, Ῥόδιος, καὶ Σιμμίας ὁ γραμματικὸς, καὶ Ἀριστοκλῆς, ὁ καθ' ἡμᾶς. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ, καὶ Ἀπολλώνιος, ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μέν· ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. Περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως εἴρηται.

§. 14.

Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεοῦντος καὶ τῶν Λωρύμων, καμπή τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστὶ, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προποντίδος, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων, ἢ μικρὸν ἀπολείπουσαν. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῆς Καρίας, καὶ Ἴωνες, καὶ Αἰολεῖς, καὶ Τροία, καὶ τὰ περὶ
656. Κύζικον καὶ Βυζάντιον. Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστι, καὶ Σύμη νῆσος.

§. 15.

Εἶτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κλειστὸν τριηρικὸν, καὶ ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι. Πρόκειται δὲ νῆσος ἑπτασταδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλὴ, θεατροειδὴς, συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον, καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ μέρος αὐτῆς οἰκεῖ τὴν νῆσον, σκεπάζουσαν ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας. Κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ Νίσυρος πελαγία. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι, πρῶτον μὲν Εὔδοξος, ὁ μαθηματικὸς, τῶν Πλάτωνος ἑταίρων· εἶτ' Ἀγαθαρχίδης, ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς· καθ' ἡμᾶς δὲ Θεόπομπος,

ὁ Καίσαρος τοῦ θεοῦ φίλος, τῶν μέγα δυναμένων, καὶ υἱὸς 656.
Ἀρτεμίδωρος. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας, ὁ ἰατρεύσας μὲν Ἀρταξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικά. Εἶτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασα, πολίχνια ὑπὲρ θαλάττης.

§. 16.

Εἶθ' Ἁλικαρνασσὸς, τὸ βασίλειον τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, Ζεφύρα καλουμένη πρότερον. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὅ τε τοῦ Μαυσώλου τάφος, τῶν ἑπτὰ θεαμάτων [ἓν], ἔργον... ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασε· καὶ ἡ Σαλμακὶς κρήνη, διαβεβλημένη, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πιόντας ἀπ' αὐτῆς. Ἔοικε δ' ἡ τρυφὴ τῶν ἀνθρώπων αἰτιᾶσθαι τοὺς ἀέρας, ἢ τὰ ὕδατα· τρυφῆς δ' αἴτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡ περὶ τὰς διαίτας ἀκολασία. Ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἁλικαρνασσός· πρόκειται δ' αὐτῆς ἡ Ἀρκόννησος. Οἰκισταὶ δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ Ἄνθης μετὰ Τροιζηνίων. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτός τε ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν, διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας· καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητὴς, ὁ Καλλιμάχου ἑταῖρος· καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ συγγραφεύς.

§. 17.

Ἔπταισε δὲ καὶ αὕτη ἡ πόλις, βίᾳ ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ἑκατόμνῳ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος, καὶ Ἰδριεὺς, καὶ Πιξώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνῴκησεν ὁ πρεσβύτατος τῶν ἀδελφῶν· ὁ δὲ δεύτερος, Ἰδριεὺς, Ἄδᾳ τῇ ἑτέρᾳ ἀδελφῇ. Ἐβασίλευσε δὲ Μαύσωλος· τελευτῶν δ' ἄτεκνος, τὴν ἀρχὴν κατέλιπε τῇ γυναικὶ, ὑφ' ἧς αὐτῷ κατεσκευάσθη ὁ λεχθεὶς τάφος· φθίσας

656. δ' ἀποθανούσης διὰ πένθος τοῦ ἀνδρὸς, Ἰδριεὺς ἦρξε· καὶ τοῦτον ἡ γυνὴ Ἄδα διεδέξατο, νόσῳ τελευτήσαντα· ἐξέβαλε δὲ ταύτην Πιξώδαρος, ὁ λοιπὸς τῶν Ἑκατόμνου παίδων. Περσί-
657 σας δὲ μεταπέμπεται σατράπην ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπελθόντος δ' ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τούτου, κατεῖχεν ὁ σατράπης τὴν Ἁλικαρνασσόν. Ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμεινεν, ἔχων Ἄδαν γυναῖκα, ἥτις θυγάτηρ ἦν Πιξωδάρου ἐξ Ἀφνήδος Καππαδοκίσσης γυναικός. Ἡ δὲ τοῦ Ἑκατόμνου θυγάτηρ Ἄδα, ἣν ὁ Πιξώδαρος ἐξέβαλεν, ἱκετεύει τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πείθει κατάγειν αὐτὴν εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βασιλείαν, ὑποσχομένη ἐπὶ τὰ ἀφεςῶτα συμπράξειν αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκείους ὑπάρχειν αὐτῇ· παρεδίδου δὲ καὶ τὰ Ἄλινδα, ἐν οἷς διέτριβεν αὐτή. Ἐπαινέσας δὲ, καὶ βασίλισσαν ἀναδείξας, ἁλούσης τῆς πόλεως πλὴν τῆς ἄκρας (διττὴ δ' ἦν), ἐκείνῃ πολιορκεῖν ἔδωκεν· ἑάλω δὲ ὀλίγῳ ὕςερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὀργὴν ἤδη καὶ ἀπέχθειαν τῆς πολιορκίας γενομένης.

§. 18.

Ἑξῆς δ' ἐςὶν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καθ' ἣν ἀντίκειται τῆς Κῴας ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἠπείρου ςαδίους τετταράκοντα· ἔςι δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κῴας.

§. 19.

Ἡ δὲ τῶν Κῴων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἀςυπάλαια, καὶ ᾠκεῖτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττῃ· ἔπειτα διὰ ςάσιν μετῴκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν περὶ τὸ Σκανδάριον, καὶ μετωνόμασαν Κῶν ὁμωνύμως τῇ νήσῳ. Ἡ μὲν οὖν πόλις οὐ μεγάλη, κάλλιςα δὲ πασῶν συνῳκισμένη, καὶ ἰδέσθαι τοῖς καταπλέουσιν ἡδίςη. Τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος ὅσον πεντακοσίων ςαδίων καὶ πεντήκοντα· εὔκαρπος δὲ πᾶσα, οἴνῳ δὲ καὶ

ἀρίστη, καθάπερ Χίος καὶ Λέσβος. Ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν 657.
ἄκραν τὸν Λακητῆρα, ἀφ' οὗ ἑξήκοντα εἰς Νίσυρον· πρὸς δὲ
τῷ Λακητῆρι χωρίον Ἁλίσαρνα· ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκανον,
καὶ κώμην καλουμένην Στομαλίμνην· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον δια-
κοσίους ἀπέχει τῆς πόλεως σταδίους· ὁ δὲ Λακητὴρ προσλαμ-
βάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. Ἐν δὲ τῷ προαστείῳ
τὸ Ἀσκληπιεῖόν ἐστι, σφόδρα ἔνδοξον καὶ πολλῶν ἀναθημάτων
μεστὸν ἱερόν, ἐν οἷς ἐστι καὶ ὁ Ἀπελλοῦ Ἀντίγονος. Ἦν δὲ καὶ ἡ
ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἣ νῦν ἀνάκειται τῷ θεῷ Καίσαρι ἐν
Ῥώμῃ, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ
γένους αὐτοῦ· φασὶ δὲ τοῖς Κῴοις ἀντὶ τῆς γραφῆς ἑκατὸν τα-
λάντων ἄφεσιν γενέσθαι τοῦ προσαχθέντος φόρου. Φασὶ δ'
Ἱπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἀνακειμένων ἐνταῦθα θεραπειῶν
γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας. Οὗτός τε δή ἐστι τῶν ἐνδό-
ξων Κῴος ἀνήρ, καὶ Σῖμος ὁ ἰατρὸς, Φιλητᾶς τε, ποιητὴς
ἅμα καὶ κριτικός· καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας, ὁ καὶ τυραννήσας 658.
Κῴων· καὶ Ἀρίστων, ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ, καὶ
κληρονομήσας ἐκεῖνον· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Θεόμνηστος, ὁ ψάλτης
ἐν ὀνόματι, ὃς καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ.

§. 20.

Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῆς ἠπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν, Ἀσυπά-
λαιά ἐστιν ἄκρα, καὶ Ζεφύριον· εἶτ' εὐθὺς ἡ Μύνδος, λιμένα
ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργύλια, καὶ αὕτη πόλις. Ἐν δὲ
τῷ μεταξὺ Καρύανδα λιμὴν, καὶ νῆσος ὁμώνυμος· ταύτην
ᾤκουν Καρυανδεῖς. Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ, ὁ παλαιὸς
συγγραφεύς. Πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων τὸ τῆς Ἀρτέμιδος
ἱερὸν τῆς Κινδυάδος, ὅπερ πεπιστεύκασι περιύεσθαι· ἦν δέ
ποτε καὶ χωρίον Κινδύη. Ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγιμος

658. ἦν ὁ Ἐπακούρειος Πρώταρχος, ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος, τοῦ Λάκωνος προσαγορευθέντος.

§. 21.

Εἶτ' Ἰασὸς ἐπὶ νήσῳ κεῖται προσκειμένῃ τῇ ἠπείρῳ· ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης· εὐοψεῖ γάρ, χώραν τ' ἔχει παράλυπρον· καὶ δὴ καὶ διηγήματα τοιαῦτα πλάττουσιν εἰς αὐτήν. Κιθαρῳδοῦ γάρ ἐπιδεικνυμένου, τέως μὲν ἀκροᾶσθαι πάντας· ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὀψοπωλίαν ἐψόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸ ὄψον, πλὴν ἑνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κιθαρῳδὸν προσιόντα εἰπεῖν, ὅτι, Ὦ ἄνθρωπε, πολλήν σοι χάριν οἶδα τῆς πρὸς ἐμὲ τιμῆς καὶ φιλομουσίας· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ τοῦ κώδωνος ἀκοῦσαι, ἀπιόντες οἴχονται. — Ὁ δὲ, Τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γάρ ὁ κώδων ἐψόφηκεν; εἰπόντος δὲ, Ναί, Εὖ σοι εἴη! ἔφη, καὶ ἀναστὰς ἀπῆλθε καὶ αὐτός. Ἐντεῦθεν δ' ἦν ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος, ὁ Κρόνος προσαγορευθεὶς, κατ' ἀρχὰς μὲν ψευδῶς· Ἀπολλώνιος γάρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὁ ἐπιστήσας ἐκείνου· μετήνεγκαν δ' ἐπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου.

§. 22.

Μετὰ δ' Ἰασὸν τὸ τῶν Μιλησίων Ποσείδιόν ἐστιν. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καὶ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατονίκεια, Ἀλάβανδα· αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι τούτων, ἢ τῶν παραλίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζῶν, Ἡράκλεια, Εὔρωμος, Χαλκήτωρ. Τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.

§. 23.

Τὰ δὲ Μύλασα ἵδρυται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι. Ὑπέρκειται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ, λατόμιον λευκοῦ λίθου

κάλλιστον ἔχον· τοῦτο μὲν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρὸν τὴν λιθίαν 658.
πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἄφθονον καὶ ἐγγύθεν ἔχον, καὶ μάλιστα
πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων κατα- 659.
σκευάς· τοιγάρτοι στοαῖς τε καὶ ναοῖς, εἴ τις ἄλλη, κεκόσμη-
ται παγκάλως. Θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν ὑποβαλόντων οὕτως ἀλό-
γως τὸ κτίσμα ὀρθίῳ καὶ ὑπερδεξίῳ κρημνῷ· καὶ δὴ καὶ τῶν
ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· Ταύτην
γὰρ ἔφη τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο, ἆρ' οὐδ' ἡσχύνετο;
Ἔχουσι δ' οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο τοῦ Διός, τοῦ τε Ὠσογὼ
καλουμένου, καὶ Λαβρανδηνοῦ· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ
Λάβρανδα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς
τὰ Μύλασα, ἄπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα Διός ἐστι νεὼς
ἀρχαῖος καὶ ξόανον Διὸς Στρατίου· τιμᾶται δ' ὑπὸ τῶν κύκλῳ
καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων· ὁδός τε ἔστρωται σχεδόν τι ἑξήκοντα
σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερὰ καλουμένη, δι' ἧς πομποστο-
λεῖται τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν πολιτῶν ἀεὶ
διὰ βίου. Ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς πόλεως. Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν
τοῦ Καρίου Διός, κοινὸν ἁπάντων Καρῶν, οὗ μέτεστι καὶ
Λυδοῖς καὶ Μυσοῖς, ὡς ἀδελφοῖς. Ἱστορεῖται δὲ κώμη ὑπάρξαι
τὸ παλαιὸν, πατρὶς δὲ καὶ βασίλειον τῶν Καρῶν τῶν περὶ τὸν
Ἑκάτομνον· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ κατὰ Φύσκον θαλάττῃ ἡ
πόλις, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς ἐπίνειον.

§. 24.

Ἀξιολόγους δ' ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα, ῥήτοράς
τε ἅμα καὶ δημαγωγοὺς τῆς πόλεως, Εὐθύδημόν τε καὶ
Ὑβρέαν. Ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος, ἐκ προγόνων παραλαβὼν οὐσίαν
τε μεγάλην καὶ δόξαν, προσθεὶς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ ἐν
τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώτης
ἠξιοῦτο τιμῆς. Ὑβρέᾳ δ' ὁ πατὴρ, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο ἐν τῇ σχολῇ,

659. καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὡμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυλοφοροῦντα, καὶ ἡμιονηγόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον χρόνον, καὶ Διοτρέφους τοῦ Ἀντιοχέως ἀκροασάμενος, ἐπανῆλθε, καὶ τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν ἑαυτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινδηθεὶς καὶ χρηματισαμενος μικρά, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς ἀγοραίοις συνακολουθεῖν. Ταχὺ δὲ αὔξησιν ἔσχε, καὶ ἐθαυμάσθη, ἔτι μὲν Εὐθυδήμου ζῶντος, ἀλλὰ τελευτήσαντος μάλιστα, κύριος γενόμενος τῆς πόλεως. Ζῶν δ' ἐπεκράτει πολὺ ἐκεῖνος, δυνατὸς ὢν ἅμα καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, ὥστ', εἰ καί τι τυραννικὸν προσῆν, τοῦτ' ἀπελύετο τῷ παρακολουθοῦντι χρησίμῳ. Ἐπαινοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ὑβρέου, ὅπερ δημηγορῶν ἐπὶ τελευτῆς εἶπεν· Εὐθύδημε, κακὸν εἶ τῆς πόλεως ἀναγκαῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν, οὔτ' ἄνευ σοῦ. Αὐξηθεὶς οὖν
660. ἐπὶ πολὺ, καὶ δόξας καὶ πολίτης ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ, ἔπταισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβῆνον ἀντιπολιτείᾳ. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μεθ' ὅπλων ἐπιόντι καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἤδη τῶν Παρθυαίων τὴν Ἀσίαν ἐχόντων, εἶξαν, ἅτε ἄοπλοι καὶ εἰρηνικοί· Ζήνων δ' ὁ Λαοδικεὺς καὶ Ὑβρέας οὐκ εἶξαν, ἀμφότεροι ῥήτορες, ἀλλὰ ἀπέστησαν τὰς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ὑβρέας καὶ προσπαρώξυνε φωνῇ τινι μειράκιον εὐερέθιστον καὶ ἀνοίας πλῆρες. Ἐκείνου γὰρ ἀνειπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα· οὐκοῦν, ἔφη, κἀγὼ λέγω ἐμαυτὸν Καρικὸν αὐτοκράτορα. Ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ὥρμησε, τάγματα ἔχων ἤδη συντεταγμένα Ῥωμαίων, τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· αὐτὸν μὲν οὖν οὐ κατέλαβε, παραχωρήσαντα εἰς Ῥόδον· τὴν δ' οἰκίαν αὐτοῦ διελυμήνατο, πολυτελεῖς ἔχουσαν κατασκευάς, καὶ διήρπασεν· ὡς δ' αὔτως καὶ τὴν πόλιν ὅλην ἐκάκωσεν. Ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου τὴν Ἀσίαν, ἐπανῆλθε, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν τε καὶ τὴν πόλιν. Περὶ μὲν οὖν Μυλάσων ταῦτα.

§. 25.

Στρατονίκεια δ' ἐςὶ κατοικία Μακεδόνων· ἐκοσμήθη δὲ καὶ 660.
αὕτη κατασκευαῖς πολυτελέσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων. Ἔςι δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱερὰ, ἐν μὲν Λαγίνοις τὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιφανέςατον, πανηγύρεις μεγάλας συνάγον κατ' ἐνιαυτόν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσαορέως Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι θύσοντές τε, καὶ βουλευσόμενοι περὶ τῶν κοινῶν· καλεῖται δὲ τὸ σύςημα αὐτῶν Χρυσαόρειον, συνεςηκὸς ἐκ κωμῶν· οἱ δὲ πλείςας παρεχόμενοι κώμας, προέχουσι τῇ ψήφῳ, καθάπερ Κεραμῆται· καὶ Στρατονικεῖς δὲ τοῦ συςήματος μετέχουσιν, οὐκ ὄντες τοῦ Καρικοῦ γένους, ἀλλ' ὅτι κώμας ἔχουσι τοῦ Χρυσαορικοῦ συςήματος. Κἀνταῦθα δ' ἀνὴρ ἀξιόλογος γεγένηται ῥήτωρ Μένιππος κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, Κατόκας ἐπικαλούμενος, ὃν μάλιςα ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο Κικέρων, ὡς φησιν ἔν τινι γραφῇ αὐτὸς, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' ἐκεῖνον ἀκμάζουσιν. Ἔςι δὲ καὶ ἄλλη Στρατονίκεια, ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ καλουμένη, πολίχνιον προσκείμενον τῷ ὄρει.

§. 26.

Ἀλάβανδα δὲ καὶ αὕτη μὲν ὑπόκειται λόφοις δυσὶ συγκειμένοις οὕτως, ὡς' ὄψιν παρέχεσθαι κανθηλίου κατεςραμμένου. Καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος, σκώπτων τὴν πόλιν εἴς τε ταῦτα, καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν εἶναι σκορπίων κανθήλιον κατεςραμμένον· μεςὴ δ' ἐςὶ καὶ αὕτη καὶ ἡ τῶν Μυλασέων πόλις τῶν θηρίων τούτων, καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὀρεινή. Τρυφητῶν δ' ἐςὶν ἀνθρώπων καὶ καπυριςῶν, ἔχουσα 661.
ψαλτρίας πολλάς. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν

661. ἐπάνω, καὶ Ἱεροκλῆς, καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον, ὅ τε Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Μόλων.

§. 27.

Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλισθ' ὁμολογούμενός ἐστιν οὗτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνῳ ἐτάττοντο, τότε Λέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ᾤκουν· εἶτ' ἠπειρῶται γενόμενοι, πολλὴν τῆς παραλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατέχοντας ἀφελόμενοι· καὶ οὗτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελασγοί· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἕλληνες, Ἴωνές τε, καὶ *οἱ* Δωριεῖς· Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τοὺς λόφους· ἅπαντα γὰρ λέγεται Καρικά· Ἀνακρέων μέν γε φησί,

Διὰ δεῦτε Καριοεργέος ὀχάνοιο
Χεῖρα τιθέμενοι·

ὁ δ' Ἀλκαῖος,

Λόφον τε σείων Καρικόν.

§. 28.

Τοῦ Ποιητοῦ δ' εἰρηκότος οὕτωσί,

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς, τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα, μόνους εἴρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, Βαρβάρους δ' οὐδένας; Οὔτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαί φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τό τε γάρ, Μηδὲ Ἑλληνάς πω, ψεῦδος αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἀπελέγχει·

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

καὶ πάλιν·

Εἴτ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

μὴ λεγομένων τε Βαρβάρων, πῶς ἔμελλεν εὖ λεχθήσεσθαι τὸ 661.
βαρβαροφώνων; Οὔτε δὴ οὗτος εὖ, οὔτ' Ἀπολλόδωρος, ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδόρως ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῆν γὰρ οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν· ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἅπαξ; Ὅτι, φησὶ, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρηκε βαρβάρους. Ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ πτῶσις οὐκ ἐμπίπτει· ἡ δ' ὀρθὴ οὐ διαφέρει τῆς Δάρδανοι·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι. 662.

Τοιοῦτον δὲ καὶ τό·

Οἷοι Τρῶϊοι ἵπποι.

Οὐδέ γε, ὅτι τραχυτάτη ἡ γλῶττα τῶν Καρῶν· οὐ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ καὶ πλεῖστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμεμιγμένα, ὡς φησι Φίλιππος, ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. Οἶμαι δὲ τό γε βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωνῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιίαν ἐπὶ τῶν δυσεκφόρως, καὶ σκληρῶς, καὶ τραχέως λαλούντων· ὡς τὸ βατταρίζειν, καὶ τραυλίζειν, καὶ ψελλίζειν· εὐφυέστατοι γὰρ ἐσμὲν τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς κατονομάζειν διὰ τὸ ὁμογενές· ᾗ δὴ καὶ πλεονάζουσιν ἐνταῦθα αἱ ὀνοματοποιίαι, οἷον τὸ κελαρύζειν, καὶ κλαγγὴ, καὶ ψόφος, καὶ βοὴ, καὶ κρότος· ὧν τὰ πλεῖστα ἤδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται. Πάντων δὴ τῶν παχυστομούντων οὕτω βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἀλλοεθνῶν στόματα τοιαῦτα· λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων. Ἐκείνους οὖν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀρχαῖς μὲν κατὰ τὸ λοίδορον, ὡς ἂν παχυστόμους, ἢ τραχυστόμους· εἶτα κατεχρησάμεθα ὡς ἐθνικῷ κοινῷ ὀνόματι, ἀντιδιαιροῦντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ γὰρ δὴ τῇ πολλῇ συνηθείᾳ καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων οὐκ ἔτι ἐφαίνετο κατὰ παχυστομίαν καὶ ἀφυΐαν

662. τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων ἰδιότητας. Ἄλλη δέ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοςομία, καὶ οἷον βαρβαροςομία, εἴ τις ἑλληνίζων μὴ κατορθοῖη, ἀλλ' οὕτω λέγοι τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βάρβαροι, οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸν ἑλληνισμὸν, οὐκ ἰσχύοντες ἀρτιςομεῖν, ὡς οὐδ' ἡμεῖς ἐν ταῖς ἐκείνων διαλέκτοις. Τοῦτο δὲ μάλιςα συνέβη τοῖς Καρσί. Τῶν γὰρ ἄλλων οὔτ' ἐπιπλεκομένων πω σφόδρα τοῖς Ἕλλησιν, οὔτ' ἐπιχειρούντων ἑλληνικῶς ζῆν, ἢ μανθάνειν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, πλὴν εἴ τινες σπάνιοι καὶ κατὰ τύχην ἐπεμίχθησαν, καὶ κατ' ἄνδρα ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων τισίν· οὗτοι *δὲ* καθ' ὅλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα, μισθοῦ ςρατεύοντες. Ἤδη οὖν τὸ βαρβαρόφωνον ἐπ' ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτῶν ςρατείας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, ἀφ' οὗ τάς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν, κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλλήνων οἰκεῖν ἠδύναντο, ἐπιδιαβάν-
663. των τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Δωριέων. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ Βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς ἑλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Καρςὶ λαλούντων. Οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς κακῶς ἑλληνίζοντας· ἀπὸ δὲ τοῦ Καρίζειν καὶ τὸ Βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ ἑλληνισμοῦ τέχνας, καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου.

§. 29.

Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος, ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων Περαίας ἰοῦσιν εἰς Ἔφεσον μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίους εἶναι καὶ πεντήκοντα ςαδίους· ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀλάβανδα πεντήκοντα ἄλλους καὶ διακοσίους· εἰς δὲ Τράλλεις ἑκατὸν ἑξήκοντα ἀλλ'

ἡ εἰς Τράλλεις ἐςὶ διαβάντι τὸν Μαίανδρον κατὰ μέσην που 663.
τὴν ὁδὸν, ὅπου τῆς Καρίας οἱ ὅροι. Γίνονται δ' οἱ πάντες
ἀπὸ Φύσκου ἐπὶ τὸν Μαίανδρον κατὰ τὴν εἰς Ἔφεσον ὁδὸν,
χίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πάλιν ἀπὸ τοῦ Μαιάνδρου [τὸ] τῆς
Ἰωνίας ἐφεξῆς μῆκος ἐπιόντι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἀπὸ μὲν τοῦ
ποταμοῦ εἰς Τράλλεις, ὀγδοήκοντα· εἶτ' εἰς Μαγνησίαν, ἑκατὸν
τετταράκοντα· εἰς Ἔφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσιν· εἰς δὲ Σμύρναν,
τριακόσιοι εἴκοσιν· εἰς δὲ Φώκαιαν καὶ τοὺς ὅρους τῆς Ἰωνίας
ἐλάττους τῶν διακοσίων· ὥςε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰωνίας
εἴη ἂν κατ' αὐτὸν... ἢ μικρῷ πλέον τῶν ὀκτακοσίων. Ἐπεὶ δὲ
κοινή τις ὁδὸς τέτριπται ἅπασι τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ὁδοιπο-
ροῦσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ ταύτην ἔπεισιν. Ἐπὶ μὲν τὰ Κάρουρα,
τῆς Καρίας ὅριον πρὸς τὴν Φρυγίαν, διὰ Μαγνησίας καὶ Τράλ-
λεων, Νύσης, Ἀντιοχείας, ὁδὸς ἑπτακοσίων καὶ τετταράκοντα
ςαδίων. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ Φρυγία διὰ Λαοδικείας, καὶ Ἀπαμείας,
καὶ Μητροπόλεως, καὶ Χελιδονίων. Ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς
παρωρείου, τοὺς Ὅλμους, ςάδιοι περὶ ἐννακοσίους καὶ εἴκοσιν
ἐκ τῶν Καρούρων· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ πέρας τῆς
παρωρείου τὸ Τυριαῖον διὰ Φιλομηλίου μακρῷ πλείους τῶν
πεντακοσίων. Εἶθ' ἡ Λυκαονία μέχρι Κοροπασσοῦ διὰ Λαοδι-
κείας τῆς Κατακεκαυμένης ὀκτακόσιοι τετταράκοντα· ἐκ δὲ
Κοροπασσοῦ τῆς Λυκαονίας εἰς Γαρσάουρα, πολίχνιον τῆς
Καππαδοκίας, ἐπὶ τῶν ὅρων αὐτῆς ἱδρυμένον, ἑκατὸν εἴκοσιν·
ἐντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα, τὴν μητρόπολιν τῶν Καππαδόκων, διὰ
Σοάνδου καὶ Σαδακόρων ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ
τὸν Εὐφράτην μέχρι Τομισῶν, χωρίου τῆς Σωφηνῆς, διὰ Ἡρῳῶν
πολίχνης χίλιοι τετρακόσιοι τετταράκοντα. Τὰ δ' ἐπ' εὐθείας
τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτε-
μιδώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Λέγει δὲ καὶ Πολύ-
βιος, περὶ τῶν ἐκεῖ μάλιςα δεῖν πιςεύειν ἐκείνῳ. Ἄρχεται δ'

664. ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγηνῆς, ἣ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κεῖται· εἰς δὲ Σαμόσατα ἀπὸ τῶν ὁρῶν τῆς Καππαδοκίας τῶν περὶ Τόμισαν ὑπερθέντι τὸν Ταῦρον σταδίους εἴρηκε τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Μετὰ δὲ τὴν Ῥοδίων Περαίαν, ἧς ὅριον τὰ Δαίδαλα, ἐφεξῆς πλέουσι πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἡ Λυκία κεῖται μέχρι Παμφυλίας· εἶθ' ἡ Παμφυλία μέχρι Κιλίκων τῶν τραχέων· εἶθ' ἡ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλίκων τῶν περὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς Χερρονήσου, ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀμισοῦ, ἢ Σινώπης, ὥς τινες. Ἡ ἐκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν στενῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῶν περὶ Σόλους τόπων, τὴν νῦν Πομπηϊούπολιν. Ἔπειτα ἤδη εἰς πεδία ἀναπέπταται ἡ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ ἀρξαμένη. Ταύτην οὖν ἐπελθοῦσιν ὁ πᾶς περὶ τῆς χερρονήσου λόγος ἔσται περιωδευμένος· εἶτα μεταβησόμεθα ἐπὶ τἆλλα μέρη τῆς Ἀσίας, τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. Τελευταῖα δ' ἐκθήσομεν τὰ περὶ τὴν Λιβύην.

§. 2.

Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα, τὰ τῶν Ῥοδίων, ὅρος ἐστὶ τῆς Λυκίας ὁμώνυμον αὐτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ παράπλους ἅπας ὁ Λυκιακὸς, σταδίων χιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι, τραχὺς μὲν καὶ χαλεπὸς, ἀλλ' εὐλίμενος σφόδρα, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικούμενος σωφρόνων· ἐπεὶ ἥ γε τῆς χώρας φύσις

§. 5.

Ἡ δὲ τῶν Ῥοδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἑωθινοῦ ἀκρω- 652.
τηρίου· λιμέσι δὲ, καὶ ὁδοῖς, καὶ τείχεσι, καὶ τῇ ἄλλῃ κατα-
σκευῇ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ὥς' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν
ἑτέραν, ἀλλ' οὐδὲ πάρισον, μή τί γε κρείττω ταύτης τῆς πό-
λεως. Θαυμαςὴ δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρός τε τὴν
ἄλλην πολιτείαν, καὶ τὰ ναυτικὰ, ἀφ' ἧς ἐθαλαττοκράτησε
πολὺν χρόνον, καὶ τὰ λῃςήρια καθεῖλε, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένετο
φίλη, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν·
ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν
ἐκοσμήθη· ἃ κεῖται τὰ μὲν πλεῖςα ἐν τῷ Διονυσίῳ καὶ τῷ
γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. Ἄριςα δὲ, ὅ τε τοῦ ἡλίου
κολοσσὸς, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἰαμβεῖον, ὅτι

Επτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

Κεῖται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσὼν, περικλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων· οὐκ ἀνέςησαν δ' αὐτὸν, κατά τι λόγιον. Τοῦτό τε δὴ τῶν ἀναθημάτων κράτιςον (τῶν γοῦν ἑπτὰ θεαμάτων ὁμολογεῖται), καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαὶ, ὅ τε Ἰάλυσος καὶ ὁ Σάτυρος παρεςῶς ςύλῳ· ἐπὶ δὲ τῷ ςύλῳ πέρδιξ ἐφειςήκει· πρὸς ὃν οὕτως ἐκεχήνεσαν, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι, νεωςὶ ἀνακειμένου τοῦ πίνακος, ὥς' ἐκεῖνον ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Σάτυρος παρεωρᾶτο, καίτοι σφόδρα κατωρθωμένος· ἐξέπληττον δ' ἔτι μᾶλλον οἱ περδικοτρόφοι, κομίζοντες τοὺς τιθασσοὺς, καὶ τιθέντες καταντικρύ· ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ πέρδικες, καὶ ὠχλαγώγουν. Ὁρῶν δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγονὸς, ἐδεήθη τῶν τοῦ τεμένους προεςώτων ἐπιτρέψαι, παρελθόντα ἐξαλεῖψαι τὸν ὄρνιν, καὶ ἐποίησε. Δημοκηδεῖς δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι, καίπερ οὐ δημοκρατούμενοι, συνέχειν δ' ὅμως βουλόμενοι τὸ

652. τῶν πενήτων πλῆθος. Σιταρκεῖταί τε δὴ ὁ δῆμος, καὶ οἱ εὔποροι
653. τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσιν ἔθει τινὶ πατρίῳ· λειτουργίαι τέ τινές εἰσιν ὀψωνιαζόμεναι, ὥστ' ἅμα τόν τε πένητα ἔχειν τὴν διατροφὴν, καὶ τὴν πόλιν τῶν χρειῶν μὴ καθυστερεῖν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ναυτολίας. Τῶν δὲ ναυτάθμων τινὰ καὶ κρυπτὰ ἦν, καὶ ἀπόρρητα τοῖς πολλοῖς· τῷ δὲ κατοπτεύσαντι, ἢ παρελθόντι εἴσω, θάνατος ὥριστο ἡ ζημία. Κἀνταῦθα δὲ, ὥσπερ ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Κυζίκῳ, τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τὰς ὀργανοποιΐας καὶ θησαυροὺς ὅπλων τε καὶ τῶν ἄλλων ἐσπούδασται διαφερόντως· καὶ ἔστι γε τῶν παρ' ἄλλοις μᾶλλον.

§. 6.

Δωριεῖς δ' εἰσὶν, ὥσπερ καὶ Ἁλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῶοι. Οἱ γὰρ Δωριεῖς, οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρου τελευτὴν, οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν Ἀλθαιμένει τῷ Ἀργείῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοινώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεχθείσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν. Ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων ἐστί. Κνίδος μὲν γὰρ καὶ Ἁλικαρνασσὸς οὐδ' ἦν πω· Ῥόδος δ' ἦν καὶ Κῶς, ἀλλ' ᾠκεῖτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθεὶς,

> Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
> Ἤδη γηράσκοντα, Λικύμνιον. . . . .
> Αὖψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας
> Βῆ φεύγων.

Εἶτά φησιν·

> Εἰς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
> Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν.

Καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

> Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον,

τῆς Ῥοδίων πόλεως οὔπω συνῳκισμένης. Οὐδαμοῦ δὲ ἐνταῦθα

Δωριέας

Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ', εἰ ἄρα, Αἰολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιωτοὺς, 653.
εἴπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου· εἰ δ', ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασίν, ἐξ Ἄργους καὶ Τίρυνθος ἀπῆρεν ὁ Τληπόλεμος, οὐδ' οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία· πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται. Καὶ τῶν Κῴων δὲ,

Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος,

καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον, ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφαίνοντες.

§. 7.

Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Ῥόδος πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταδία, εἶτα Τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταῤῥαίνοντας τὸ τῆς 654.
ςυγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ τέχναις διαφέροντας, τοὐναντίον, ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι, καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης· ἐλθεῖν δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον πρῶτον, εἶτ' εἰς Ῥόδον· πρώτους δ' ἐργάσασθαι σίδηρόν τε καὶ χαλκόν· καὶ δὴ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ δημιουργῆσαι. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον περὶ αὐτῶν· ἀλλὰ ποιεῖ τὸ πολύμυθον, ἀναλαμβάνειν πάλιν, ἀναπληροῦντας, εἴ τι παρελίπομεν.

§. 8.

Μετὰ δὲ τοὺς Τελχῖνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον, ὧν ἑνὸς Κερκάφου καὶ Κυδίππης γενέσθαι παῖδας, τοὺς τὰς πόλεις κτίσαντας, ἐπωνύμους αὐτῶν,

Λίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.

Ἔνιοι δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσαι φασὶ, θέσθαι δὲ τὰ ὀνόματα ὁμωνύμως τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τισίν.

§. 9.

654. Ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὥς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς· οὐ συμμένει δ' ὁ Πειραιεύς, κακωθεὶς ὑπό τε Λακεδαιμονίων πρότερον τῶν τὰ σκέλη καθελόντων, καὶ ὑπὸ Σύλλα, τοῦ Ῥωμαίων ἡγεμόνος.

§. 10.

Ἱστοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων, ὅτι οὐ μόνον, ἀφ' οὗ χρόνου συνῴκισαν τὴν νῦν πόλιν, εὐτύχουν κατὰ θάλατταν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς θέσεως συχνοῖς ἔτεσιν ἔπλεον πόρρω τῆς οἰκείας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἔπλευσαν, κἀκεῖ μὲν τὴν Ῥόδην ἔκτισαν, ἣν ὕστερον Μασσαλιῶται κατέσχον· ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενόπην· ἐν δὲ Δαυνίοις μετὰ Κῴων Σαλπίας. Τινὲς δὲ μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἄφοδον τὰς Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν κτισθῆναι λέγουσιν· ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι μετὰ τὰς ἑπτά, Σαρδὼ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὔβοιαν, Κύρνον, Λέσβον· οὐ τἀληθῆ λέγων· πολὺ γὰρ ἄλλαι μείζους. Φασὶ δὲ τοὺς γυμνήτας ὑπὸ Φοινίκων βαλεαρίδας λέγεσθαι, [καὶ] διὰ τοῦτο τὰς Γυμνησίας Βαλεαρίδας λεχθῆναι. Τινὲς δὲ τῶν Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβαριν ᾤκησαν κατὰ τὴν Χώνην. Ἔοικε δὲ καὶ ὁ Ποιητὴς μαρτυρεῖν τὴν ἐκ παλαιοῦ παροῦσαν τοῖς Ῥοδίοις εὐδαιμονίαν, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης κτίσεως τῶν τριῶν πόλεων·

Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλάσδον, ἠδὲ φίληθεν
Ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

655. Οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος, καὶ χρυσὸν ὑσθῆναί φασιν ἐν τῇ νήσῳ, κατὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς γένεσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς

τοῦ Διὸς, ὡς εἴρηκε Πίνδαρος. Ἡ δὲ νῆσος κύκλον ἔχει ςαδίων 655.
ἐννακοσίων εἴκοσιν.

§. 11.

Ἔςι δὲ πρώτη μὲν Λίνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλέουσιν, ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, πόλις ἐπὶ ὄρους ἱδρυμένη, πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν μάλιςα. Ἱερὸν δὲ ἐςὶν Ἀθηνᾶς Λινδίας αὐτόθι ἐπιφανὲς, τῶν Δαναίδων ἵδρυμα. Πρότερον μὲν οὖν καθ' αὑτοὺς ἐπολιτεύοντο οἱ Λίνδιοι, καθάπερ καὶ Καμειρεῖς καὶ Ἰαλύσιοι· μετὰ ταῦτα δὲ συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον. Ἐντεῦθεν δ' ἐςὶν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλος.

§. 12.

Μετὰ δὲ Λίνδον Ἰξία χωρίον, καὶ Μνασύριον· εἶθ' ὁ Ἀτάβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου· εἶτα Κάμειρος· εἶτ' Ἰαλυσὸς κώμη, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἀκρόπολίς ἐςιν, Ὀχύρωμα καλουμένη· εἶθ' ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις ἐν ὀγδοήκοντά που ςαδίοις. Μεταξὺ δ' ἐςὶ τὸ Θοάντιον, ἀκτή τις, ἧς μάλιςα πρόκεινται αἱ Σποράδες αἱ περὶ τὴν Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον.

§. 13.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοὶ, ςρατηλάται τε καὶ ἀθληταὶ, ὧν εἰσὶ καὶ οἱ Παναιτίου τοῦ φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν καὶ τῶν περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίαν ὅ τε Παναίτιος αὐτὸς, καὶ Στρατοκλῆς, καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, καὶ Λεωνίδης ὁ ςωϊκός· ἔτι δὲ πρότερον Πραξιφάνης, καὶ Εὔδημος, καὶ Ἱερώνυμος. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίςευσεν· ἦν δ' Ἀπαμεὺς ἐκ τῆς

φύσις παραπλησία καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐςί, καὶ τοῖς Τρα- 664.
χειώταις Κίλιξιν. Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὁρμητηρίοις ἐχρήσαντο τοῖς τόποις πρὸς τὰ λῃςήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες, ἢ τοῖς πειρατᾶς λαφυροπώλια καὶ ναύςαθμα παρέχοντες· ἐν Σίδῃ γοῦν, πόλει τῆς Παμφυλίας, τὰ ναυπήγια συνίςατο τοῖς Κίλιξιν· ὑπὸ κήρυκά τε ἐπώλουν ἐκεῖ τους ἁλόντας, ἐλευθέρους ὁμολογοῦντες. Λύκιοι δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σωφρόνως ζῶντες διετέλεσαν, ὥστ', ἐκείνων διὰ τὰς εὐτυχίας θαλαττοκρατησάντων μέχρι τῆς Ἰταλίας, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρδους, ἀλλ' ἔμειναν ἐν τῇ πατρίῳ διοικήσει τοῦ Λυκιακοῦ συςήματος.

§. 3.

Εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις αἱ τῆς ψήφου μετέχουσαι· συνέρχονται δὲ ἐξ ἑκάςης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, ἣν ἂν δοκιμάσωσι πόλιν ἑλόμενοι. Τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγιςαι μὲν τριῶν ψήφων ἐςὶν ἑκάςη κυρία· αἱ δὲ μέσαι δυεῖν· αἱ δ' ἄλλαι μιᾶς· ἀνάλογον δὲ καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσφέρουσι, καὶ τὰς 665.
ἄλλας λειτουργίας· Ἐξ δὲ τὰς μεγίςας ἔφη ὁ Ἀρτεμίδωρος, Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, Ὄλυμπον, Μύρα, Τλῶν, κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην. Ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶτον μὲν Λυκιάρχης αἱρεῖται, εἶτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συςήματος· δικαςήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ· καὶ περὶ πολέμου δὲ, καὶ εἰρήνης, καὶ συμμαχίας ἐβουλεύοντο πρότερον· νῦν δ' οὐκ εἰκὸς, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη κεῖσθαι, πλὴν εἰ ἐκείνων ἐπιτρεψάντων, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνων εἴη χρήσιμον· ὁμοίως δὲ καὶ δικαςαὶ καὶ ἄρχοντες ἀνάλογον ταῖς ψήφοις ἐξ ἑκάςης προχειρίζονται πόλεως. Οὕτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς συνέβη παρὰ Ῥωμαίοις ἐλευθέροις διατελέσαι, τὰ πάτρια νέμουσι, τοὺς δὲ λῃςὰς ἐπιδεῖν ἄρδην ἠφανισμένους, πρότερον μὲν ὑπὸ Σερουϊλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὰ Ἴσαυρα

665. ἐκεῖνος καθεῖλεν· ὕστερον δὲ Πομπηΐου τοῦ Μάγνου, πλείω τῶν χιλίων καὶ τριακοσίων σκαφῶν ἐμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοικίας ἐκκόψαντος, τῶν δὲ περιγενομένων ἀνθρώπων ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς μὲν καταγαγόντος εἰς Σόλους, ἣν ἐκεῖνος Πομπηϊούπολιν ὠνόμασε, τοὺς δ' εἰς Δύμην λειπανδρήσασαν, ἣν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέμεται. Οἱ ποιηταὶ δὲ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ, συγχέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρῶας, καὶ τοὺς Μυσοὺς, καὶ τοὺς Λυδοὺς, Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας.

§. 4.

Μετὰ δὲ τὰ Δαίδαλα, τὸ τῶν Λυκίων ὄρος, πλησίον ἐστὶ Τελμισσὸς, πολίχνη Λυκίων, καὶ Τελμισσὶς ἄκρα, λιμένα ἔχουσα. Ἔλαβε δὲ τὸ χωρίον τοῦτο παρὰ Ῥωμαίων Εὐμένης ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ πολέμῳ· καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας, ἀπέλαβον πάλιν οἱ Λύκιοι.

§. 5.

Εἶθ' ἑξῆς ὁ Ἀντίκραγος, ὄρθιον ὄρος, ὑφ' ᾧ Καρμυλησσὸς, χωρίον ἐν φάραγγι ᾠκημένον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Κράγος, ἔχων ἄκρας ὀκτὼ καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. Ὑπόκειται δὲ τῷ Κράγῳ Πίναρα ἐν μεσογαίᾳ, τῶν μεγίστων οὖσα πόλεων ἐν τῇ Λυκίᾳ. Ἐνταῦθα δὲ Πάνδαρος τιμᾶται, τυχὸν ἴσως ὁμώνυμος τῷ Τρωϊκῷ· ὡς καὶ,

Πανδαρέου κούρη, χλωρηΐς ἀηδών·

καὶ γὰρ τοῦτον ἐκ Λυκίας φασίν.

§. 6.

Εἶθ' ὁ Ξάνθος ποταμὸς, ὃν Σίρβην ἐκάλουν οἱ πρότερον· 665.
ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς δέκα σταδίους, τὸ Λητῶόν ἐστιν·
ὑπὲρ δὲ τοῦ ἱεροῦ προελθόντι ἑξήκοντα, ἡ πόλις ἡ τῶν Ξαν- 666.
θίων ἐστὶ, μεγίστη τῶν ἐν Λυκίᾳ. Μετὰ δὲ τὸν Ξάνθον Πάταρα,
καὶ αὕτη μεγάλη πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος,
κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπισκευάσας,
Ἀρσινόην ἐκάλεσε τὴν ἐν Λυκίᾳ· ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς
ὄνομα.

§. 7.

Εἶτα Μύρα ἐν εἴκοσι σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐπὶ με-
τεώρου λόφου. Εἶθ' ἡ ἐκβολὴ τοῦ Λιμύρου ποταμοῦ, καὶ
ἀνιόντι πεζῇ σταδίους εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίχνη. Μεταξὺ δ' ἐν
τῷ λεχθέντι παράπλῳ νησία πολλὰ καὶ λιμένες, ὧν καὶ Μεγίστη,
νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος, ἡ [καὶ] Κισθήνη. Ἐν δὲ τῇ μεσο-
γαίᾳ χωρία Φελλὸς, καὶ Ἀντίφελλος, καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνή-
σθημεν ἐπάνω.

§. 8.

Εἶθ' Ἱερὰ ἄκρα, καὶ αἱ Χελιδόνιαι, τρεῖς νῆσοι τραχεῖαι,
πάρισοι τὸ μέγεθος, ὅσον πέντε σταδίοις ἀλλήλων διέχουσαι·
τῆς δὲ γῆς ἀφεστᾶσιν ἑξαστάδιον· μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμον
ἔχει. Ἐντεῦθεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν
Ταῦρον, διά τε τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὖσαν, καὶ καθήκουσαν ἀπὸ
τῶν Πισιδικῶν ὀρῶν τῶν ὑπερκειμένων τῆς Παμφυλίας, καὶ
διὰ τὰς προκειμένας νήσους, ἐχούσας ἐπιφανές τι σημεῖον ἐν
τῇ θαλάττῃ, κρασπέδου δίκην. Τὸ δ' ἀληθὲς, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων
Περαίας ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχής ἐστιν ἡ ὀρεινή·

666. καλεῖται δὲ καὶ αὕτη Ταῦρος. Δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδόνιαι κατὰ Κάνωβόν πως πίπτειν· τὸ δὲ δίαρμα λέγεται τετρακισχιλίων ςαδίων. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἱερᾶς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλβίαν, λείπονται ςάδιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτά· ἐν τούτοις δ' ἐςὶν ἥ τε Κράμβουσα καὶ ὁ Ὄλυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται· εἶτα Κώρυκος αἰγιαλός.

§. 9.

Εἶτα Φασηλὶς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος, καὶ λίμνη. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος, καὶ Τερμησσὸς, Πισιδικὴ πόλις, ἐπικειμένη τοῖς ςενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐςιν εἰς τὴν Μιλυάδα. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος δὲ διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτὴν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ ςενά. Περὶ Φασηλίδα δ' ἐςὶ τὰ κατὰ θάλατταν ςενὰ, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε τὴν ςρατιάν. Ἔςι δ' ὄρος Κλίμαξ καλούμενον· ἐπάκειται δὲ τῷ Παμφυλίῳ πελάγει, ςενὴν ἀπολεῖπον πάροδον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς μὲν νηνεμίαις γυμνουμένην, ὥςε εἶναι βάσιμον τοῖς ὁδεύουσι· πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους, ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτομένην ἐπὶ πολύ· ἡ μὲν οὖν διὰ τοῦ ὄρους ὑπέρβασις περίοδον ἔχει καὶ προσάντης ἐςὶ, τῷ δ' αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς εὐδίας. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσὼν καιρὸν, καὶ τὸ πλέον ἐπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα, ὥρμησε, καὶ ὅλην
667. τὴν ἡμέραν ἐν ὕδασι γενέσθαι τὴν πορείαν συνέβη, μέχρι ὀμφαλοῦ βαπτιζομένων. Ἔςι μὲν οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκιακὴ, ἐπὶ τῶν ὁρῶν ἱδρυμένη τῶν πρὸς Παμφυλίαν· τοῦ δὲ κοινοῦ τῶν Λυκίων οὐ μετέχει, καθ' αὑτὴν δὲ συνέςηκεν.

§. 10.

Ὁ μὲν οὖν Ποιητὴς ἑτέρους τῶν Λυκίων ποιεῖ τοὺς Σολύ-

μους· ὑπὸ γὰρ τοῦ τῶν Λυκίων βασιλέως πεμφθεὶς ὁ Βελλε- 667.
ροφόντης ἐπὶ δεύτερον τοῦτον ἆθλον,

Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν.

Οἱ δὲ τοὺς Λυκίους πρότερον Σολύμους καλεῖσθαι φάσκοντες, ὕστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ Σαρπηδόνι, μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος, ὃν ἐκπεσόντα τῆς οἰκείας ἐδέξατο Σαρπηδὼν ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὁμήρῳ· βελτίους δ' οἱ φάσκοντες, λέγεσθαι Σολύμους ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ, τοὺς νῦν Μιλύας προσαγορευομένους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν.

ΚΕΦ. Δ.

§. 1.

Μετὰ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία, τῆς Παμφυλίας ἀρχή, μέγα ἔρυμα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Καταῤῥάκτης λεγόμενος, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταῤῥάττων ποταμὸς πολὺς καὶ χειμαῤῥώδης, ὥστε πόῤῥωθεν ἀκούεσθαι τὸν ψόφον. Εἶτα πόλις Ἀτταλεια, ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, καὶ οἰκίσαντος εἰς Κώρυκον πολίχνιον ἄλλην κατοικίαν, ὅμορον, καὶ μικρὸν περίβολον περιθέντος. Φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξὺ Φασηλίδος καὶ Ἀτταλείας δείκνυσθαι Θήβην τε καὶ Αὐρνησσὸν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θήβης πεδίου τῶν Τρωϊκῶν Κιλίκων εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέρους, ὡς εἴρηκε Καλλισθένης.

§. 2.

Εἶθ' ὁ Κέστρος ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι σταδίους ἑξήκοντα Πέργη πόλις· καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου τόπου τὸ τῆς Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συντε-

667. λεῖται. Εἶθ' ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὅσον τετταράκοντα ςαδίοις πόλις ἐςὶν ὑψηλὴ... τοῖς ἐκ Πέργης ἔποπτος. εἶτα λίμνη εὐμεγέθης Καπρία· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι ἑξήκοντα ςαδίους Ἄσπενδος πόλις, εὐανδροῦσα ἱκανῶς, Ἀργείων κτίσμα· ὑπέρκειται δὲ ταύτης Πεδνηλισσός· εἶτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ νησία προκείμενα πολλά· εἶτα Σίδη, Κυμαίων ἄποικος· ἔχει δ' Ἀθηνᾶς ἱερόν. Πλησίον δ' ἐςὶ καὶ ἡ Κιδυρατῶν παραλία τῶν μικρῶν· εἶθ' ὁ Μέλας ποταμὸς, καὶ ὕφορμος· εἶτα Πτολεμαὶς πόλις· καὶ μετὰ ταῦθ' οἱ ὅροι τῆς Παμφυλίας· καὶ τὸ Κορακήσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας. Ὁ δὲ παράπλους ἅπας ὁ Παμφύλιος ςάδιοί εἰσιν ἑξακόσιοι τετταράκοντα.

§. 3.

668. Φησὶ δὲ Ἡρόδοτος, τοὺς Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μιγάδων τινῶν ἐκ Τροίας συνακολουθησάντων· τοὺς μὲν δὴ πολλοὺς ἐνθάδε καταμεῖναι, τινὰς δὲ σκεδασθῆναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλῖνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ, μέχρι καὶ Φοινίκης.

ΚΕΦ. Ε.

§. 1.

Τῆς δὲ Κιλικίας, τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου, ἡ μὲν λέγεται Τραχεῖα, ἡ δὲ Πεδιάς· Τραχεῖα μὲν, ἧς ἡ παραλία ςενή ἐςι, καὶ οὐδὲν, ἢ σπανίως ἔχει τὶ χωρίον ἐπίπεδον· καὶ ἔτι ἧς ὑπέρκειται ὁ Ταῦρος, οἰκουμένης κακῶς, μέχρι καὶ τῶν προσ-

βόρρων πλευρῶν τῶν περὶ Ἴσαυρα, καὶ τοὺς Ὁμοναδέας μέχρι 668.
τῆς Πισιδίας· καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ καὶ Τραχειῶτις, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Τραχειῶται. Πεδιὰς δ' ἡ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσσοῦ, καὶ ἔτι ὧν ὑπέρκειται κατὰ τὸ πρόσβορρον τοῦ Ταύρου πλευρὸν Καππάδοκες· αὕτη γὰρ ἡ χώρα τὸ πλέον πεδίων εὐπορεῖ καὶ χώρας ἀγαθῆς. Ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μέν ἐστιν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτός· περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται· περὶ δὲ τῶν ἐκτὸς λέγωμεν, ἀπὸ τῶν Τραχειωτῶν ἀρξάμενοι.

§. 2.

Πρῶτον τοίνυν ἐστὶ τῶν Κιλίκων φρούριον τὸ Κορακήσιον, ἱδρυμένον ἐπὶ πέτρας ἀπορρῶγος, ᾧ ἐχρήσατο Διόδοτος, ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς, ὁρμητηρίῳ, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων, καὶ διεπολέμει πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν, τοτὲ δὲ πταίων. Τοῦτον μὲν οὖν Ἀντίοχος ὁ Δημητρίου κατακλείσας εἴς τι χωρίον, ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. Τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴ τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίστασθαι Τρύφων αἴτιος κατέστη, καὶ ἡ τῶν βασιλέων ὀυδένεια, τῶν τότε ἐκ διαδοχῆς ἐπιστατούντων τῆς Συρίας ἅμα καὶ τῆς Κιλικίας· τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνενεωτέρισαν καὶ οἱ ἄλλοι· διχοστατοῦντές τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους, ὑποχείριον ἐποίουν τὴν χώραν τοῖς ἐπιτιθεμένοις. Ἡ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἐξαγωγὴ προὐκαλεῖτο μάλιστα εἰς τὰς κακουργίας, ἐπικερδεστάτη γενομένη· καὶ γὰρ ἡλίσκοντο ῥαδίως· καὶ τὸ ἐμπορεῖον οὐκ ἄπωθεν παντελῶς ἦν μέγα καὶ πολυχρήματον, ἡ Δῆλος, δυναμένη μυριάδας ἀνδραπόδων αὐθημερὸν καὶ δέξασθαι, καὶ ἀπόπεμψαι· ὥστε καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο· Ἔμπορε, κατάπλευσον, ἐξελοῦ, πάντα πέπραται. Αἴτιον δ' ὅτι πλούσιοι γενόμενοι Ῥωμαῖοι μετὰ τὴν Καρχηδόνος καὶ Κορίνθου κατασκαφὴν, οἰκετίαις ἐχρῶντο πολλαῖς· ὁρῶντες δὲ τὴν εὐπέτειαν 669.

669. οἱ λῃσαὶ ταύτην, ἐξήνθησαν ἀθρόως, αὐτοὶ καὶ λῃϊζόμενοι, καὶ σωματεμποροῦντες. Συνήεγον δ' εἰς ταῦτα καὶ οἱ τῆς Κύπρου καὶ οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· οὐδ' οἱ Ῥόδιοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ' οὐδὲν ἐβοήθουν· ἅμα δὲ καὶ οἱ λῃσαὶ προσποιούμενοι σωματεμπορεῖν, ἄληκτον τὴν κακουργίαν εἶχον. Ἀλλ' οὐδὲ Ῥωμαῖοί πω τοσοῦτον ἐφρόντιζον τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου, ἀλλ' ἔπεμψαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν Αἰμιλιανὸν, ἐπισκεψόμενον τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλους τινάς· ἔγνωσαν δὲ κακία τῶν ἀρχόντων συμβαῖνον τοῦτο, εἰ καὶ τὴν κατὰ γένος διαδοχὴν τὴν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, αὐτοὶ κεκυρωκότες, ἠδοῦντο ἀφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ συμβὰν τῆς μὲν χώρας ἐποίησε κυρίους Παρθυαίους, οἳ τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου κατέσχον· τὸ τελευταῖον δὲ καὶ Ἀρμενίους, οἳ καὶ τὴν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου προσέλαβον μέχρι καὶ Φοινίκης· καὶ τοὺς βασιλέας κατέλυσαν εἰς δύναμιν, καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν, τὴν δὲ θάλατταν τοῖς Κιλιξὶ παρέδωκαν. Εἶτ' αὐξηθέντας ἠναγκάσθησαν καταλύειν Ῥωμαῖοι πολέμῳ καὶ μετὰ στρατιᾶς, οὓς αὐξομένους οὐκ ἐκώλυσαν. Ὀλιγωρίαν μὲν οὖν αὐτῶν χαλεπὸν καταγνῶναι· πρὸς ἑτέροις δὲ ὄντες τοῖς ἐγγυτέρω, καὶ κατὰ χεῖρα μᾶλλον, οὐχ οἷοί τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπεῖν. Ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξεν ἡμῖν ἐν παρεκβάσει διὰ βραχέων εἰπεῖν.

§. 3.

Μετὰ δὲ τὸ Κορακήσιον Σύεδρα πόλις, εἶθ' Ἀμαξία ἐπὶ βουνοῦ κατοικία τις, ὕφορμον ἔχουσα, ὅπου κατάγεται ἡ ναυπηγήσιμος ὕλη. Κέδρος δ' ἐστὶν ἡ πλείστη· καὶ δοκεῖ ταῦτα τὰ μέρη πλεονεκτεῖν τῇ τοιαύτῃ ξυλείᾳ· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀντώνιος τὰ χωρία ταῦτα τῇ Κλεοπάτρᾳ προσένειμεν, ἐπιτήδεια ὄντα πρὸς τὰς τῶν στόλων κατασκευάς. Εἶτα Λαέρτης, φρούριον ἐπὶ

λόφου μαςοειδοῦς, ὕφορμον ἔχον· εἶτα Σελινοῦς ποταμός· 669.
εἶτα Κράγος, πέτρα περίκρημνος πρὸς θαλάττῃ· εἶτα Χαρα-
δροῦς ἔρυμα, καὶ αὐτὸ ὕφορμον ἔχον. Ὑπέρκειται δ' ὄρος
Ἀνδρίκλος, καὶ παράπλους τραχὺς, Πλατανιςὸς καλούμενος· εἶτ'
Ἀνεμούριον ἄκρα, καθ' ἣν ἡ ἤπειρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας
ἐςὶν ἐπὶ Κρομμύου ἄκραν, ἐν διάρματι ςαδίων τριακοσίων
πεντήκοντα. Εἰς μὲν οὖν τὸ Ἀνεμούριον ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς
Παμφυλίας ὁ Κιλίκιος παράπλους ςαδίων ἐςὶν ὀκτακοσίων
εἴκοσι· λοιπὸς δ' ἐςὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακοσίων παράπλους
ςαδίων. Ἐν τούτῳ δ' ἐςὶ Νάγιδος πόλις πρῶτον μετὰ τὸ 670.
Ἀνεμούριον· εἶτ' Ἀρσινόη, πρόσορμον ἔχουσα· εἶτα τόπος
Μελανία, καὶ Κελένδερις πόλις, λιμένα ἔχουσα. Τινὲς δὲ
ταύτην ἀρχὴν τίθενται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Κορακήσιον, ὧν
ἐςὶ καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος· καὶ φησὶν ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ
ςόματος εἶναι τρισχιλίους ἐννακοσίους ςαδίους εἰς Ὀρθωσίαν·
ἐπὶ δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα· ἐπὶ δὲ
τὰς πύλας ἑξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε· ἐπὶ δὲ τοὺς ὅρους τῶν
Κιλίκων χίλια διακόσια ἑξήκοντα.

§. 4.

Εἶθ' Ὅλμοι, ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς· κτι-
σθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδνῳ τῆς Σελευκείας, ἐκεῖ μετῳκί-
σθησαν. Εὐθὺς γάρ ἐςιν ἡ τοῦ Καλυκάδνου ἐκβολὴ κάμψαντι
ἠϊόνα, ποιοῦσαν ἄκραν, ἣ καλεῖται Σαρπηδών. Πλησίον δ' ἐςὶ
τοῦ Καλυκάδνου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα. Ἔχει δὲ ὁ
ποταμὸς ἀνάπλουν εἰς τὴν Σελεύκειαν πόλιν εὖ συνοικουμένην,
καὶ πολὺ ἀφεςῶσαν τοῦ Κιλικίου καὶ Παμφυλίου τρόπου.
Ἐνταῦθα ἐγένοντο καθ' ἡμᾶς ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ
περιπάτου φιλοσόφων, Ἀθήναιός τε καὶ Ξέναρχος, ὧν ὁ μὲν
Ἀθήναιος καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ ἐδημαγώγησε χρόνον τινὰ ἐν

670. τῇ πατρίδι· εἶτ' ἐμπεσὼν εἰς τὴν Μουρήνα φιλίαν, ἐκείνῳ συνεάλω φεύγων, φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ συσταθείσης ἐπιβουλῆς· ἀναίτιος δὲ φανεὶς, ἀφείθη ὑπὸ Καίσαρος. Ὡς δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην ἠσπάζοντο, καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἔφη·

Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπών.

Ὀλίγον δ' ἐπιβιοῦς χρόνον, ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ ᾤκει, διεφθάρη, νύκτωρ γενομένῃ. Ξέναρχος δὲ, οὗ ἠκροασάμεθα ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ πολὺ διέτριψεν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθήνῃσι, καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμῃ, τὸν παιδευτικὸν βίον ἑλόμενος, χρησάμενος δὲ καὶ τῇ Ἀρείου φιλίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα τῇ τοῦ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, διετέλεσε μέχρι γήρως ἐν τιμῇ ἀγόμενος· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς πηρωθεὶς τὴν ὄψιν, κατέστρεψε νόσῳ τὸν βίον.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸν Καλύκαδνον ἡ Ποικίλη λεγομένη πέτρα, κλίμακα ἔχουσα λατομητὴν, ἐπὶ Σελεύκειαν ἄγουσαν. Εἶτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, ὁμώνυμος τῇ προτέρᾳ, καὶ Κράμβουσα νῆσος, καὶ Κώρυκος ἄκρα, ὑπὲρ ἧς ἐν εἴκοσι σταδίοις ἐστὶ τὸ Κωρύκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται. Ἔστι δὲ κοιλὰς
671. μεγάλη κυκλοτερὴς, ἔχουσα περικειμένην ὀφρὺν πετρώδη πανταχόθεν, ἱκανῶς ὑψηλήν· καταβάντι δ' εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν ἔδαφος, καὶ τὸ πολὺ πετρῶδες, μεσὸν δὲ τῆς θαμνώδους ὕλης ἀειθαλοῦς τε καὶ ἡμέρου· παρέσπαρται δὲ *καὶ* τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα τὴν κρόκον. Ἔστι δὲ καὶ ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν μεγάλην, ποταμὸν ἐξιεῖσαν καθαροῦ τε καὶ διαφανοῦς ὕδατος, εὐθὺς καταπίπτοντα ὑπὸ γῆν· ἐνεχθεὶς δ' ἀφανὴς, ἔξεισιν εἰς τὴν θάλατταν· καλοῦσι δὲ Πικρὸν ὕδωρ.

§. 6.

Εἶθ' ἡ Ἐλαιοῦσσα νῆσος μετὰ Κώρυκον, προσκειμένη τῇ 671.
ἠπείρῳ, ἣν συνῴκισεν Ἀρχέλαος, καὶ κατεσκευάσατο βασίλειον, λαβὼν τὴν Τραχειῶτιν Κιλικίαν ὅλην, πλὴν Σελευκείας· καθ' ὃν τρόπον καὶ Ἀμύντας πρότερον εἶχε, καὶ ἔτι πρότερον Κλεοπάτρα. Εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ λῃστήρια, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὀρῶν, καὶ τῶν ὑποκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γεώργια ἐχόντων μεγάλα, καὶ εὐκατατρόχαστα· κατὰ θάλατταν δὲ, διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης, καὶ τῶν λιμένων, καὶ ἐρυμάτων, καὶ ὑποδεκτηρίων), ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ τοιοῦτον βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν εἶναι, τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις· οἳ μήτ' ἀεὶ παρεῖναι ἔμελλον, μήτε μεθ' ὅπλων. Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ τὴν Τραχεῖαν Κιλικίαν. Εἰσὶ δ' ὅροι ταύτης μεταξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλαιούσσης ὁ Λάμος ποταμὸς, καὶ κώμη ὁμώνυμος.

§. 7.

Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου τὸ Ζηνικέτου πειρατήριόν ἐστιν ὁ Ὄλυμπος, ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον, ἀφ' οὗ κατοπτεύεται πᾶσα Λυκία, καὶ Παμφυλία, καὶ Πισιδία· ἁλόντος δὲ τοῦ ὄρους ὑπὸ τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον. Τούτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρυκος, καὶ ἡ Φασηλὶς, καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία· πάντα δ' εἷλεν ὁ Ἰσαυρικός.

§. 8.

Μετὰ δὲ Λάμον Σόλοι, πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχὴ, τῆς περὶ τὸν Ἰσσὸν, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα τῶν ἐκ

671. Λίνδου. Εἰς ταύτην λειπανδρήσασαν Πομπήϊος Μάγνος κατῴκισε τοὺς περιγενομένους τῶν πειρατῶν, οὓς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους· καὶ μετωνόμασε Πομπηϊούπολιν. Γεγόνασι δ' ἄνδρες ἐνθένδε τῶν ὀνομαστῶν, Χρύσιππός τε ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, πατρὸς ὢν Ταρσέως ἐκεῖθεν μετοικήσαντος· καὶ Φιλήμων, ὁ κωμικὸς ποιητής, καὶ Ἄρατος, ὁ τὰ Φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπεσι.

§. 9.

Εἶτα Ζεφύριον ὁμώνυμον τῷ πρὸς Καλυκάδνῳ. Εἶτ' Ἀγχιάλη μακρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, κτίσμα Σαρδαναπάλου,
672. φησὶν Ἀριστόβουλος· ἐνταῦθα δ' εἶναι μνῆμα τοῦ Σαρδαναπάλου, καὶ τύπον λίθινον, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα· ἔνιοι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν εἶναί φασιν Ἀσσυρίοις γράμμασι τοιάνδε· ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ, Ο ΑΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΕΩ ΠΑΪΣ, ΑΓΧΙΑΛΗΝ ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΝ ΕΔΕΙΜΕΝ ΗΜΕΡΗ ΜΙΗ. ΕΣΘΙΕ, ΠΙΝΕ, ΠΑΙΖΕ· ΩΣ ΤΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΚ ΑΞΙΑ· τοῦ ἀποκροτήματος (1). Μέμνηται δὲ καὶ Χοιρίλος τούτου· καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί,

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.

---

(1) Ἐν ταῖς πρὸ τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεσιν ἀμέσως μετὰ τὸ, ἀποκροτήματος, φέρονται οἱ ἑξῆς στίχοι·

« Εὖ εἰδὼς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
» Τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔ τις ὄνησις.
» Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
» Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
» Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
» Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν ».

οὓς, ἅτε μὴ γραφέντας ὑπὸ τοῦ Στράβωνος, πλὴν δυεῖν τῶν τελευταίων τῶν μετ' ὀλίγα ἐπαχθησομένων, ἀποκεχώρικα τοῦ κειμένου.

§. 10.

Ὑπέρκειται δὲ τὰ Κύϊνδα τῆς Ἀγχιάλης, ἔρυμα, ᾧ ἐχρή- 672.
σαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακίῳ· ἦρε δὲ τὰ χρήματα Εὐμένης, ἀποσὰς Ἀντιγόνου. Ἔτι δ' ὕπερθε τούτου τε καὶ τῶν Σόλων ὀρεινή ἐστιν, ἐν ᾗ Ὄλβη πόλις, Διὸς ἱερὸν ἔχουσα, Αἴαντος ἵδρυμα τοῦ Τεύκρου· καὶ ὁ ἱερεὺς δυνάστης ἐγίνετο τῆς Τραχειώτιδος· εἶτ' ἐπέθεντο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοί, καὶ συνέστη τὰ λῃστήρια. Μετὰ δὲ τὴν τούτων κατάλυσιν, ἐφ' ἡμῶν ἤδη, τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουν, τὴν δ' αὐτὴν καὶ ἱερωσύνην· καὶ οἱ πλεῖστοί γε τῶν ἱερασαμένων ὠνομάζοντο Τεῦκροι, ἢ Αἴαντες. Εἰσιοῦσα δὲ Ἄβα κατ' ἐπιγαμίαν εἰς τὸν οἶκον τούτων, ἡ Ζηνοφάνους θυγάτηρ, ἑνὸς τῶν τυράννων, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχήν, προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρόπου σχήματι· ὕστερον δὲ καὶ Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχαρίσαντο ἐκείνῃ, θεραπείαις ἐκλιπαρηθέντες· ἔπειθ' ἡ μὲν κατελύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή. Μετὰ δὲ τὴν Ἀγχιάλην αἱ τοῦ Κύδνου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ῥῆγμα καλούμενον. Ἔστι δὲ λιμνάζων τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ νεώρια, εἰς ὃν ἐμπίπτει ὁ Κύδνος, ὁ διαῤῥέων μέσην τὴν Ταρσὸν, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου· καὶ ἔστιν ἐπίνειον ἡ λίμνη τῆς Ταρσοῦ·

§. 11.

Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο ἡ παραλία πᾶσα, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων Πε- 673.
ραίας ἀρξαμένη, πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων ἐκτείνεται δύσεων· εἶτ' ἐπὶ τὴν χειμερινὴν ἀνατολὴν ἐπιστρέφει μέχρις Ἰσσοῦ, κἀντεῦθεν ἤδη καμπὴν λαμβάνει πρὸς νότον μέχρι Φοινίκης· τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς δύσιν μέχρι ϛηλῶν τελευτᾷ. Τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς, ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης Χερρονήσου οὗτός

673. ἐςιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἀμισοῦ· τὸ γὰρ ἐλάχιςον ἐξ Ἀμισοῦ διάςημα ἐπὶ τοὺς Κιλίκων ὅρους τοῦτ' ἔςιν· ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν εἴκοσίν εἰσιν εἰς Ταρσὸν ςάδιοι· κἀκεῖθεν οὐ πλείους πέντε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Κύδνου. Καὶ μὴν ἐπί γε Ἰσσὸν καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θάλατταν οὔτ' ἄλλη ὁδὸς συντομωτέρα ἐςὶν ἐξ Ἀμισοῦ τῆς διὰ Ταρσοῦ· οὔτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἰσσὸν ἐγγυτέρω ἐςὶν, ἢ ἐπὶ Κύδνον. Ὥςε δῆλον, ὅτι ταῖς μὲν ἀληθείαις οὗτος ἂν εἴη ὁ ἰσθμός· λέγεται δ' ὅμως ὁ μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, παρακλεπτόντων διὰ τὸ σημειῶδες. Διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν μέχρι τοῦ Κύδνου κατηγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαινόμενοι τῇ μέχρι Ἰσσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι· καὶ τὸν Ταῦρον φαμὲν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῇδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

§. 12.

Ἡ δὲ Ταρσὸς κεῖται μὲν ἐν πεδίῳ, κτίσμα δ' ἐςὶ τῶν μετὰ Τριπτολέμου πλανηθέντων Ἀργείων κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς· διαῤῥεῖ δ' αὐτὴν μέσην ὁ Κύδνος παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῶν νέων. Ἅτε δὲ τῆς πηγῆς οὐ πολὺ ἄπωθεν οὔσης, καὶ τοῦ ῥείθρου διὰ φάραγγος βαθείας ἰόντος, εἶτ' εὐθὺς εἰς τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε καὶ ταχὺ τὸ ῥεῦμά ἐςιν, ὅθεν καὶ τοῖς παχυνευροῦσι καὶ ῥοϊζομένοις κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ.

§. 13.

Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σπουδὴ πρός τε φιλοσοφίαν, καὶ τὴν ἄλλην ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδείαν γέγονεν, ὥσθ' ὑπερβέβληνται καὶ Ἀθήνας, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἴ τινα ἄλλον τόπον δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν λογίων γεγόνασι. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ φιλομαθοῦντες ἐπιχώριοι πάντες

εἰσί, ξένοι δ' οὐκ ἐπιδημοῦσι ῥᾳδίως· οὐδ' αὐτοὶ οὗτοι μένουσιν 673.
αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τελειοῦνται ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες
ξενιτεύουσιν ἡδέως, κατέρχονται δ' ὀλίγοι. Ταῖς δ' ἄλλαις πό-
λεσιν, ἃς ἀρτίως εἶπον, πλὴν Ἀλεξανδρείας, συμβαίνει τἀναν-
τία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐτὰς πολλοί, καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι
ἄσμενοι· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐ πολλοὺς, οὔτ' ἂν ἔξω φοι- 674.
τῶντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν, οὔτ' αὐτόθι περὶ τοῦτο
σπουδάζοντας. Ἀλεξανδρεῦσι δ' ἀμφότερα συμβαίνει· καὶ γὰρ
δέχονται πολλοὺς τῶν ξένων, καὶ ἐκπέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ
ὀλίγους. Καὶ εἰσὶ σχολαὶ παρ' αὐτοῖς παντοδαπαὶ τῶν ἄλλων
περὶ λόγους τεχνῶν· καὶ τἄλλα δ' εὐανδρεῖ καὶ πλεῖστον δύνα-
ται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον.

§. 14.

Ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς γεγόνασι, τῶν μὲν στωϊκῶν Ἀντιπατρός
τε καὶ Ἀρχέδημος καὶ Νέστωρ· ἔτι δ' Ἀθηνόδωροι δύο, ὧν ὁ
μὲν, Κορδυλίων ἐπικαλούμενος, συνεβίωσε Μάρκῳ Κάτωνι,
καὶ ἐτελεύτα παρ' ἐκείνῳ· ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίτην
φασὶν ἀπὸ κώμης τινὸς, Καίσαρος καθηγήσατο, καὶ τιμῆς
ἔτυχε μεγάλης· κατιών τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς, κατέ-
λυσε τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερομένην ὑπό τε ἄλλων
καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκο-
πίαις ἰσχύσαντος τὸ πλέον. Ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος,
κατ' ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις
νίκην ἔπος· καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ εὐχέρεια ἡ ἐπιπολάζουσα παρὰ
τοῖς Ταρσεῦσιν, ὥστ' ἀπαυτοσχεδιάζειν παραχρῆμα πρὸς τὴν
δεδομένην ὑπόθεσιν· καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑποσχόμενος
Ταρσεῦσι, τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου κατέστησε, καὶ τὰ ἀναλώ-
ματα ἐπίστευσεν αὐτῷ. Ἐφωράθη δὲ νοσφισάμενος τά τε ἄλλα
καὶ τοὔλαιον· ἐλεγχόμενος δ' ὑπὸ τῶν κατηγόρων ἐπὶ τοῦ

674. Ἀντωνίου, παρῃτεῖτο τὴν ὀργὴν, σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα λέγων, ὅτι, « Ὥσπερ Ὅμηρος ἐξύμνησεν Ἀχιλλέα, καὶ Ἀγαμέμνονα, » καὶ Ὀδυσσέα, οὕτως ἐγώ σε· οὐ δίκαιος οὖν εἰμι, εἰς τοιαύτας » ἄγεσθαι διαβολὰς ἐπὶ σοῦ· » Παραλαβὼν οὖν ὁ κατήγορος τὸν λόγον· « Ἀλλ' Ὅμηρος μὲν (ἔφη) ἔλαιον Ἀγαμέμνονος οὐκ ἔκλε- » ψεν, ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλέως· σὺ δέ· ὥστε δώσεις δίκην ». Διακρουσάμενος δ' οὖν θεραπείαις τισὶ τὴν ὀργὴν, οὐδὲν ἧττον διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου. Τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τέως μὲν ἐπεχείρει λόγῳ μετάγειν κἀκεῖνον καὶ τοὺς συστασιώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὕβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο τῇ δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς, καταγνοὺς φυγήν. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα·

675. Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων.

Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος, ἐν παιδιᾶς μέρει δεξάμενος, ἐκέλευσε παρεπιγράψαι,

—βρονταὶ δὲ γερόντων,

καταφρονήσας *δέ* τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὔλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέῤῥανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν. Ὁ δὲ τῆς στάσεως κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, « Τὴν νόσον τῆς » πόλεως (ἔφη) καὶ τὴν καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἕξεστι, καὶ » δὴ καὶ ἐκ τῶν διαχωρημάτων. » Οὗτοι μὲν στωϊκοὶ ἄνδρες. Ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέστωρ ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλου καθηγησάμενος, τοῦ Ὀκταουίας παιδὸς, τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς. Καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος παρά τε τοῖς ἡγεμόσι, καὶ ἐν τῇ πόλει.

§. 15.

Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

Οὓς κεν ἐὺ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην,

Πλουτιάδης τε ἐγένετο, καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων, κα σχολὰς

σχολὰς διατιθεμένων εὐφυῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα 675.
ὥσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Γραμματικοὶ δὲ, ὧν καὶ συγγράμματά ἐστιν, Ἀρτεμίδωρός τε καὶ Διόδωρος· ποιητὴς δὲ τραγῳδίας ἄριστος τῶν τῆς Πλειάδος καταριθμουμένων, Διονυσίδης. Μάλιστα δ' ἡ Ῥώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως φιλολόγων. Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐστὶ μεστή. Τοιαύτη μὲν ἡ Ταρσός.

§. 16.

Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας ῥέων, οὗπερ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν εἰς Σόλους εὐθυπλοίᾳ σταδίους εἶναι πεντακοσίους. Πλησίον δὲ καὶ Μαλλὸς, ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, περὶ ὧν πολλὰ μυθολογεῖται· καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ Κάλχαντος λόγοις, καὶ τῆς ἔριδος, ἣν ἤρισαν περὶ τῆς μαντικῆς ὅ τε Κάλχας καὶ ὁ Μόψος· ταύτην γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν, καλέσας ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν Λυκίαν, Καρίαν, καὶ τὴν Τροίαν καὶ Λυδίαν, Φρυγίαν· καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν ἄλλοι τε, καὶ Σοφοκλῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς μαντικῆς ἔριν μεμυθεύκασιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. Τὸν γὰρ Μόψον φασὶ καὶ τὸν Ἀμφίλοχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι Μαλλόν· εἶτ' 676.
Ἀμφίλοχον εἰς Ἄργος ἀπελθεῖν· δυσαρεστήσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ, πάλιν ἀναστρέψαι δεῦρο· ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινωνίας, συμβαλεῖν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον· πεσόντας δὲ ἀμφοτέρους, ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις· καὶ νῦν οἱ τάφοι δείκνυνται περὶ Μάγαρσα τοῦ Πυράμου πλησίον. Ἐντεῦθεν δ'

676. ἦν Κράτης ὁ γραμματικὸς, οὗ φασι γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον.

§. 17.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης Ἀλήϊον πεδίον, δι' οὗ Φιλώτας διήγαγεν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἵππον, ἐκείνου τὴν φάλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῶν Σόλων διὰ τῆς παραλίας καὶ τῆς Μαλλώτιδος ἐπί τε Ἰσσὸν καὶ τὰς Δαρείου δυνάμεις. Φασὶ δὲ καὶ ἐναγίσαι τῷ Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὴν ἐξ Ἄργους συγγένειαν. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχόν φησιν· οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον· οἱ δ' ἐν Συρίᾳ, ἀπὸ τοῦ Ἀλήϊου ἀπιόντα διὰ τὴν ἔριν.

§. 18.

Μετὰ δὲ Μαλλὸν Αἰγαῖαι πολίχνιον, ὕφορμον ἔχον· εἶτ' Ἀμανίδες πύλαι, ὕφορμον ἔχουσαι, εἰς ἃς τελευτᾷ τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθῆκον, ὃ τῆς Κιλικίας ὑπέρκειται κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος, ἀεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναστευόμενον τυράννων, ἐχόντων ἐρύματα· καθ' ἡμᾶς δὲ κατέστη κύριος πάντων ἀνὴρ ἀξιόλογος, καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ὠνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας, Ταρκονδίμοτος, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε.

§. 19.

Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἰσσὸς πολίχνιον, ὕφορμον ἔχων, καὶ ποταμὸς Πύναρος. Ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἰσσικός· ἐν αὐτῷ δὲ πόλις Ῥωσὸς, καὶ Μυρίανδρος ἑτέρα πόλις, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Νικόπολις, καὶ Μόψου ἑστία· καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι, ὅριον Κιλίκων τε καὶ Σύρων. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας

Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον· τοὺς δὲ χρησμοὺς ἐνθεοι προ- 676.
θεσπίζουσιν.

§. 20.

Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐστὶ τῶν Σύρων Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ, καὶ πλησίον Ὀρόντης ἐκδίδωσι ποταμός. Ἔστι δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς ὀλίγον ἀπολείπων τῶν χιλίων σταδίων.

§. 21.

Τῶν δ' ἐν Τροίᾳ Κιλίκων, ὧν Ὅμηρος μέμνηται, πολὺ διεστῶτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλίκων, οἱ μὲν ἀποφαίνουσιν ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ τούτων, καὶ δεικνύουσί τινας τόπους κἀνταῦθα, ὥσπερ ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Θήβην καὶ Λυρνησσόν. Οἱ δ' ἔμπαλιν, καὶ Ἀλήϊόν τι πεδίον κἀκεῖ δεικνύουσι. Περιωδευμένων δὲ καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου μερῶν τῆς προειρημένης Χερρονήσου, προσθετέον ἐστὶ καὶ ταῦτα.

§. 22.

Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἔτι καὶ ταῦτα 677.
λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἅπαντας κατηριθμεῖσθαί φησιν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ τῆς χερρονήσου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενώτατος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραί, φησί, τριγωνοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι· παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονίας, ἡ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. Τὸ μὲν οὖν μόνους τοὺς ἐν τῇ χερρονήσῳ, διὰ τῶν αὐτῶν ἐλέγχοιτ' ἂν ψεῦδος ὂν, δι' ὧν ἠλέγξαμεν πρότερον, μὴ μόνους τοὺς ἐντὸς Ἅλυος. Οἱ γὰρ περὶ Φαρνακίαν τόποι, ἐν οἷς τοὺς Ἀλιζῶνας ἔφαμεν, ὥσπερ

677. ἔξω τοῦ Ἁλυός εἰσιν, οὕτω καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ, εἴπερ καὶ τῶν ϛενῶν τῶν μεταξὺ Σινώπης καὶ Ἰσσοῦ· καὶ οὐ τούτων γε μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' ἀλήθειαν ϛενῶν τῶν μεταξὺ Ἀμισοῦ τε καὶ Ἰσσοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἀφώριϛαι τὸν ἰσθμόν, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ϛενά, ἐκεῖνα ἀντὶ τούτων τιθείς. Πάντων δ' εὐηθέϛατον τὸ, τὴν χερρόννησον τριγωνοειδῆ φήσαντα, τρεῖς ἀποφήνασθαι τὰς ἔξω πλευράς. Ὁ γὰρ τὰς ἔξω λέγων πλευρὰς ἔοικεν ὑπεξαιρουμένῳ τὴν κατὰ τὰ ϛενὰ, ὡς καὶ ταύτην οὖσαν πλευρὰν, οὐκ ἔξω δὲ, οὐδ' ἐπὶ θαλάττῃ. Εἰ μὲν τοίνυν τὰ ϛενὰ ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥϛε μικρὸν ἀπολείπειν τοῦ συνάπτειν *ἐπ'* ἀλλήλαις τήν τε ἐπὶ Ἰσσὸν καὶ τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσαν πλευρὰν, ἐνεχώρει ἂν τριγωνοειδῆ λέγεσθαι τὴν χερρόννησον· νῦν δέ γε, τρισχιλίους ϛαδίους ἀπολειπόντων μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων ϛενῶν, ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν. Ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς περίοδον ἐπιγράψας. Μένοι δ' ἂν ἡ αὐτὴ ἀμαθία, κἂν εἰς τοὐλάχιϛον καταγάγῃ διάϛημά τις τὸν ἰσθμὸν, ὅσον εἰρήκασιν οἱ πλεῖϛον ψευσάμενοι, τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς, ὅσον εἴρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος, χιλίους καὶ πεντακοσίους ϛαδίους· οὐδὲ γὰρ τοῦτο συναγωγήν πω τριγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. Ἀλλ' οὐδὲ τὰς πλευρὰς ὀρθῶς διῄρηται τὰς ἔξω, τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ μέχρι Χελιδονίων εἰπών· λοιπὴ γάρ ἐϛιν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἡ Λυκιακὴ παραλία ταύτῃ, καὶ ἡ τῶν Ῥοδίων Περαία μέχρι Φύσκου· ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἡ ἤπειρος ἄρχεται τὴν δευτέραν καὶ δυσμικὴν ποιεῖν πλευρὰν, ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυζαντίου.

§. 23.

678. Φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, ὅτι τὴν χερρόννησον κατοικεῖ ταύτην ἑκκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικὰ, τὰ δὲ λοιπὰ βάρ-

βαρα, χωρὶς τῶν μιγάδων, ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Κίλικες καὶ 678.
Λύκιοι, καὶ Πάμφυλοι, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Παφλαγόνες, καὶ Μαριανδυνοὶ, καὶ Τρῶες, καὶ Κᾶρες· Πισίδαι δὲ καὶ Μυσοὶ, καὶ Χάλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλύαι ἐν τῇ μεσογαίᾳ· διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος, ἑπτακαιδέκατόν φησιν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὃ νεώτερόν ἐςι τοῦ Ἐφόρου. Τῶν δ' εἰρημένων τὰ μὲν Ἑλληνικὰ μήπω κατὰ τὰ Τρωϊκὰ κατῳκίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα πολλὴν ἔχειν σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον· καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ τό τε τῶν Τρώων, καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Παφλαγόνων, καὶ Μυσῶν, καὶ Καρῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Λυκίων, Μῆονάς τε ἀντὶ Λυδῶν, καὶ ἄλλους ἀγνῶτας, οἷον Ἀλιζῶνας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητείους τε καὶ Σολύμους, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου, καὶ Λέγεγας· Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυνοὺς, καὶ Μαριανδυνοὺς, καὶ Πισίδας, καὶ Χάλυβας, καὶ Μιλύας, καὶ Καππάδοκας μηδ' ὠνομάσθαι· τοὺς μὲν, διὰ τὸ μηδέπω τοὺς τόπους κατῳκηκέναι τούτους· τοὺς δὲ, διὰ τὸ ἑτέροις γένεσι περιέχεσθαι, ὡς Ἰδριεῖς μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσὶ, Δολίονες δὲ καὶ Βέβρυκες Φρυξί.

§. 24.

Φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτῶν ἱκανῶς, τά τε τοῦ Ποιητοῦ ταράττων καὶ καταψευδόμενος. Ἐφόρου τε γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπαιτεῖν ἐχρῆν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθησιν ἐντὸς τῆς χερρονήσου, τοσοῦτον ἀφεςῶτας καὶ Σινώπης καὶ Ἀμισοῦ πρὸς ἕω; Οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν τῆς χερρονήσου ταύτης τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ γραμμὴν ἐπὶ τὸν Εὔξεινον, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα τιθέασι ταύτην, [ἣν] οἱ μὲν εἶναι νομίζουσι τὴν ἐπὶ Σινώπης, οἱ δὲ τὴν ἐπ' Ἀμισοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν Χαλύβων οὐδείς· λοξὴ γάρ ἐςι τελέως. Ὁ γὰρ *δὴ* διὰ Χαλύβων μεσημβρινὸς διὰ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας γράφοιτ' ἂν καὶ τοῦ Εὐφράτου, τὴν Καππαδοκίαν ὅλην

678. ἐντὸς ἀπολαμβάνων, καὶ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τὸν Ἀμανὸν, καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὁρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσαιμεν, τὰ πλεῖστά γε τούτων, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία, ἐντὸς ἀπολαμβάνοιτ' ἄν, καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος, τῆς Καππαδοκίας μέρος ὢν τὸ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ· ὥς' εἰ τοὺς Χάλυβας τῆς χερρονήσου θετέον μέρος, πολὺ μᾶλλον τοὺς Κατάονας, καὶ Καππάδοκας ἀμφοτέρους, καὶ Λυκάονας δὲ, οὓς καὶ αὐτὸς παρῆκε. Διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τοὺς Χάλυβας, οὓς ὁ Ποιητὴς Ἀλιζῶνας ἐκάλεσεν, ὥσπερ
679. καὶ ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν; Ἄμεινον γὰρ ἦν διελεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον καὶ τῆς Κιλικίας. Ὁ δὲ τὴν μὲν οὐδ' ὠνόμασε· τοὺς Κίλικας δὲ τοὺς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μόνον εἴρηκεν. Οἱ οὖν ἐπ' Ἀντιπάτρῳ τῷ Δερβήτῃ, καὶ οἱ Ὁμοναδεῖς, καὶ ἄλλοι πλείους, οἱ συνάπτοντες τοῖς Πισίδαις,

Οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἴδαρ ἔδουσι,

τίνα λάβωσι τάξιν; Ἀλλ' οὐδὲ Λυδοὺς, οὐδὲ Μήονας εἴρηκεν, εἴτε δύο, εἴθ' οἱ αὐτοί εἰσι, καὶ εἴτε καθ' ἑαυτοὺς, εἴτ' ἐν ἑτέρῳ γένει περιεχομένους· οὕτω γὰρ ἐπίσημον ἔθνος οὔτ' ἀποκρύψαι δυνατὸν, οὔθ' ὁ μὴ λέγων περὶ αὐτοῦ μηδὲν, οὐκ ἂν δόξειε παραλιπεῖν τι τῶν κυριωτάτων.

§. 25.

Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες; οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν παρὰ τοὺς λεχθέντας τόπους, ἢ ὠνομάσθαι ὑπ' αὐτοῦ, ἢ παραλελεῖφθαι ἄλλους, οὓς ἀποδώσομεν τοῖς μιγάσιν, οὐδέ γε αὐτῶν τινας τούτων, ὧν ἢ εἶπεν, ἢ παρέλιπε. Καὶ γὰρ εἰ κατεμίχθησαν, ἀλλ' ἡ ἐπικράτεια πεποίηκεν ἢ Ἕλληνας, ἢ βαρβάρους· τρίτον δὲ γένος οὐδὲν ἴσμεν τὸ μικτόν.

§. 26.

Πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων ἐςὶ τὰ τὴν χερρόνησον 679.
οἰκοῦντα; εἰ γάρ, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν καὶ οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοί, ὥστε δύω ἔθνη γίνοιτ' ἄν· εἰ δὲ διαιρετέον κατὰ τὰ ὕςερα [τὰ] ἔθνη, καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα ἂν εἴη ἔθνη, καθάπερ καὶ *αἱ* διάλεκτοι. Οἰκοῦσι δὲ τὴν χερρόνησον ταύτην, καὶ μάλιςα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμὸν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθ' ἕκαςα δεδήλωται. Τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἔφορον διαπορεῖν ἄξιον. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν· τοῖς δὲ ἑκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθησιν ἑπτακαιδέκατον τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίαιταν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου λεγομένων, ἢ παραλειπομένων, οὐ δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας.

§. 27.

Μεταβὰς δ' ἐπὶ τὸν Ποιητὴν, τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις· καὶ γάρ προσγέγονέ τινα, καὶ ἐλλέλοιπε, καὶ διέσπαςαι, καὶ συνῆκται εἰς ἕν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν μέμνηταί τινων ὁ Ποιητής· ἢ τῷ μήπω τότ' οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν 680.
ἑτέρῳ γένει περιέχεσθαι. Τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ εἴρηκεν, οὐδὲ τὴν Καταονίαν, οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν, δι' οὐδέτερον τούτων· οὐ γὰρ ἔχομεν τοιαύτην ἱςορίαν ἐπ' αὐτῶν οὐδεμίαν. Γελοῖόν τε τὸ τοὺς Καππάδοκας καὶ Λυκάονας διὰ τί μὲν Ὅμηρος παρέλιπε, φροντίσαι καὶ ἀπολογήσασθαι· διὰ τί δ' Ἔφορος παρῆλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτὸν, καὶ ταῦτα παραθέ-

680. μενον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τἀνδρὸς, πρὸς τὸ ἐξετάσαι καὶ διαιτῆσαι· καὶ, διότι μὲν Μῆονας ἀντὶ Λυδῶν Ὅμηρος εἶπε, διδάξαι· ὅτι δ' οὔτε Λυδοὺς, οὔτε Μῆονας εἴρηκεν Ἔφορος, μὴ ἐπισημήνασθαι.

§. 28.

Φήσας δὲ ἀγνώτων τινῶν μεμνῆσθαι τὸν Ποιητὴν, Καύκωνας μὲν ὀρθῶς λέγει, καὶ Σολύμους, καὶ Κητείους, καὶ Λέλεγας, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου· τοὺς δ' Ἀλιζῶνας αὐτὸς πλάττει, μᾶλλον δ' οἱ πρῶτοι τοὺς Ἀλιζῶνας ἀγνοήσαντες, τίνες εἰσὶ, καὶ μεταγράφοντες πλεοναχῶς, καὶ πλάττοντες τὴν τοῦ ἀργύρου γενέθλην καὶ ἄλλα πολλὰ μέταλλα, ἐκλελειμμένα ἅπαντα. Πρὸς ταύτην δὲ τὴν φιλοτιμίαν κἀκείνας συνήγαγον τὰς ἱςορίας, ἃς ὁ Σκήψιος τίθησι παρὰ Καλλισθένους λαβὼν καὶ ἄλλων τινῶν, οὐ καθαρευόντων τῆς περὶ τῶν Ἀλιζώνων ψευδοδοξίας· ὡς ὁ μὲν Ταντάλου πλοῦτος καὶ τῶν Πελοπιδῶν ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετάλλων ἐγένετο· ὁ δὲ Κάδμου [ἐκ τῶν] περὶ Θρᾴκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀςύροις περὶ Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ, [καὶ] τῆς μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίχνης ἐρήμης, ἐκμεμεταλλευμένα ἐχούσης τὰ χωρία.

§. 29.

Ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἄν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὁμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ, τἀναντία, εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως

λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν 680.
ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριςερῶν τοῦ
Πόντου· ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ
Ἀσκανίας. Ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκα-
νίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος·

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής,
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

Ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάςασις ὕςερον ἂν εἴη τῶν 681.
Τρωϊκῶν γεγονυῖα· ἐν δὲ τοῖς Τρωϊκοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ
Ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἧκεν ἐκ τῆς περαίας ἐκ τῶν Βερεκύντων
καὶ τῆς Ἀσκανίας. Τίνες οὖν [οἱ] Φρύγες ἦσαν,

Οἵ ῥα τότ' ἐςρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο,

ὅτε ὁ Πρίαμος,

ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην,

φησί; Πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ
Πρίαμος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμό-
ρους, καὶ οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε, παρέλιπεν; Οὕτω
δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν
οὐχ' ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας
κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκά-
νιον ποταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο·

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόῳ,
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν· ἔνθα Δολίων
Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δέ, φησι, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον
ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. Εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρ-
τυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί

681. ἐκώλυε τὸν Ὅμηρον ταύτης μεμνῆσθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; Εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ· ὥςε ἐχέτω πέρας.

ΚΕΦ. ς.

§. 1.

Λοιπὸν δὲ τὴν πρὸς νότου παρακειμένην τῇ χερρονήσῳ ταύτῃ περιοδεῦσαι νῆσον τὴν Κύπρον. Εἴρηται δ', ὅτι ἡ περιεχομένη θάλαττα ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης καὶ Συρίας, καὶ τῆς λοιπῆς παραλίας μέχρι τῆς Ῥοδίων, σύνθετός πώς ἐςιν ἔκ τε τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους, καὶ τοῦ Παμφυλίου, καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Ἐν δὲ ταύτῃ ἐςὶν ἡ Κύπρος νῆσος, τὰ μὲν προσάρκτια μέρη συνάπτοντα ἔχουσα τῇ Τραχείᾳ Κιλικίᾳ, καθ' ἃ δὴ καὶ προσεχεςάτη τῇ ἠπείρῳ ἐςί· τὰ δ' ἑῷα τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ, τὰ δ' ἑσπέρια τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμενα πελάγει, τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίῳ. Τοῦτο μὲν οὖν σύρρουν ἐςὶν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῷ Λιβυκῷ καὶ τῷ Καρπαθίῳ πελάγει· ἀπὸ δὲ τῶν νοτίων καὶ τῶν ἑῴων μερῶν ἥ τε Αἴγυπτός ἐςι, καὶ ἡ ἐφεξῆς παραλία μέχρι Σελευκείας τε καὶ Ἰσσοῦ· πρὸς ἄρκτον δ' ἥ τε Κύπρος καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος. Τοῦτο δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων περιέχεται τοῖς τε ἄκροις τῆς Τραχείας Κιλικίας, καὶ τῆς Παμφυλίας, καὶ Λυκίας μέχρι τῆς Ῥοδίας· ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως, τῇ Ῥοδίων νήσῳ· ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς, τῇ Κύπρῳ τῇ
682. κατὰ Πάφον καὶ τὸν Ἀκάμαντα· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας σύρρουν ἐςὶ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει.

§. 2.

Ἔςι δὲ ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου ςαδίων τρισχιλίων καὶ

τετρακοσίων εἴκοσι κατακολπίζοντι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῶν Κλειδῶν 682.
ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα πεζῇ σταδίων χιλίων τετρακοσίων, ὁδεύοντι ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλεῖδες νησία δύο προσκείμενα τῇ Κύπρῳ κατὰ τὰ ἑωθινὰ μέρη τῆς νήσου, τὰ διέχοντα τοῦ Πυράμου σταδίους ἑπτακοσίους· ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μαστοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην πολλὴν, κείμενος μὲν ἐπὶ τῶν ἑσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατείνων δὲ πρὸς ἄρκτους, ἐγγυτάτω μὲν πρὸς Σελινοῦντα τῆς Τραχείας Κιλικίας ἐν διάρματι σταδίων χιλίων· πρὸς Σίδην δὲ τῆς Παμφυλίας χιλίων καὶ ἑξακοσίων· πρὸς δὲ Χελιδονίας χιλίων ἐννακοσίων. Ἔστι δὲ ἑτερόμηκες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα, καί που καὶ ἰσθμοὺς ποιεῖ κατὰ τὰς τὸ πλάτος διοριζούσας πλευράς. Ἔχει δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα, ὡς ἐν βραχέσιν εἰπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ προσεχεστάτου σημείου τῇ ἠπείρῳ.

§. 3.

Ἔφαμεν δή που κατὰ τὸ Ἀνεμούριον, ἄκραν τῆς Τραχείας Κιλικίας, ἀντικεῖσθαι τὸ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον, τὴν Κρομμύου ἄκραν, ἐν τριακοσίοις καὶ πεντήκοντα σταδίοις· ἐντεῦθεν δ' ἤδη ἐν δεξιᾷ τὴν νῆσον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἤπειρον, πρὸς ἄρκτον ὁ πλοῦς ἐστι καὶ πρὸς ἕω καὶ πρὸς τὰς Κλεῖδας εὐθυπλοίᾳ σταδίων ἑπτακοσίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λάπαθός τε ἐστὶ πόλις, ὕφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια, Λακώνων κτίσμα καὶ Πραξάνδρου· καθ' ἣν ἡ Νάγιδος· εἶτ' Ἀφροδίσιον, καθ' ὃ γενὴ ἡ νῆσος· εἰς γὰρ Σαλαμῖνα ὑπέρβασις σταδίων ἑβδομήκοντα· εἶτ' Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεῦκρος προσωρμίσθη πρῶτον, κτίσας Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ, ἐκβληθεὶς, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος· εἶτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδόνα· ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρ-

682. βασίς ἐστιν ἰσθμοῦ τριάκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας, καὶ τὸ νότιον πέλαγος· εἶτ' ἄκρα καὶ ὄρος· ἡ δ' ἀκρώρεια καλεῖται Ὄλυμπος, ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραίας ναόν, ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον. Πρόκειται δὲ πλησίον αἱ Κλεῖδες, καὶ ἄλλαι δὲ πλείους· εἶθ' αἱ Καρπασίαι νῆσοι, καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμίς, ὅθεν ἦν Ἄριστος ὁ συγγραφεύς. Εἶτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμήν· εἶτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκολλα· εἶτ' ἄκρα Πηδάλιον, ἧς ὑπέρκειται λόφος τραχὺς, ὑψηλὸς, τραπεζοειδὴς, ἱερὸς Ἀφροδίτης, εἰς ὃν ἀπὸ Κλειδῶν στάδιοι ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα. Εἶτα κολπώδης καὶ τραχὺς παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον· ἔχει δὲ λιμένα κλειστόν· ἐντεῦθέν ἐστι Ζήνων τε ὁ τῆς
683. στωϊκῆς αἱρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτὸν στάδιοι χίλιοι πεντακόσιοι. Εἶτ' Ἀμαθοῦς πόλις· καὶ μεταξὺ πολίχνη, Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρος μαστοειδὲς Ὄλυμπος· εἶτα Κουριὰς χερρόνησώδης, εἰς ἣν ἀπὸ Θρόνων στάδιοι ἑπτακόσιοι. Εἶτα πόλις Κούριον, ὅρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα. Ἤδη οὖν πάρεστι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχὴ,

Ἰραὶ τῷ Φοίβῳ, πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι,
Ἤλθομεν αἱ ταχιναὶ τόξα φυγεῖν ἔλαφοι,

εἶθ' Ἡδύλος ἐστὶν, εἶθ' ὁστισοῦν· φησὶ μὲν γὰρ ὁρμηθῆναι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ θειράδος· ἐκ δὲ Κιλίσσης ἠϊόνος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται, ὅτι

Μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδευτον
Χεῦμα δι' εἰαρινῶν ἐδράμομεν Ζεφύρων.

Ἀπὸ γὰρ Κωρύκου περίπλους μέν ἐστιν εἰς Κουριάδα ἀκτὴν· οὔτε ζεφύρῳ δὲ, οὔτε ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον, ἐν ἀριστερᾷ δέ· δίαρμα δ' οὐδέν. Ἀρχὴ δ' οὖν τοῦ δυσμικοῦ περίπλου τὸ Κούριον, τοῦ βλέποντος πρὸς Ῥόδον· καὶ εὐθύς ἐστιν ἄκρα, ἀφ' ἧς ῥίπτουσι τοὺς ἁψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος·

εἶτα Τρῆτα, καὶ Βοόσουρα, καὶ Παλαίπαφος, ὅσον ἐν δέκα 683.
ςαδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένη, ὕφορμον ἔχουσα, καὶ
ἱερὸν ἀρχαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης· εἶτ' ἄκρα Ζεφυρία,
πρόσορμον ἔχουσα, καὶ ἄλλη Ἀρσινόη, ὁμοίως πρόσορμον
ἔχουσα· καὶ ἱερὸν ἄλσος· μικρὸν δ' ἀπὸ τῆς θαλάττης ἡ Ἱεροκη-
πίς. Εἶθ' ἡ Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, λιμένα ἔχουσα,
καὶ ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα· διέχει δὲ πεζῇ ςαδίους ἑξήκοντα
τῆς Παλαιπάφου· καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ'
ἔτος ἐπὶ τὴν Παλαίπαφον ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξὶν, ἐκ τῶν ἄλλων
πόλεων συνιόντες. Φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Πάφου τινὲς
εἶναι ςαδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους. Εἶθ' ὁ Ἀκάμας ἐςὶ μετὰ
Πάφον· εἶτα πρὸς ἕω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσινόην
πόλιν, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος. Εἶτά Σόλοι πόλις, λιμένα ἔχουσα,
καὶ ποταμὸν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἴσιδος· κτίσμα δ' ἐςὶ
Φαλήρου καὶ Ἀκάμαντος, Ἀθηναίων· οἱ δ' ἐνοικοῦντες Σόλιοι
καλοῦνται· ἐντεῦθεν ἦν Στασάνωρ τῶν Ἀλεξάνδρου ἑταίρων,
ἀνὴρ ἡγεμονίας ἠξιωμένος. Ὑπέρκειται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία
πόλις· εἶθ' ἡ Κρομμύου ἄκρα.

§. 4.

Τί δὲ δεῖ τῶν ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιςα τῶν τοιού-
των, οἷς ἡ πᾶσα περὶ τὴν φράσιν ἐςὶ σπουδὴ, τὰ τοῦ
Δαμάςου συγκρίνοντας, ὅςτις τῆς νήσου τὸ μῆκος ἀπὸ τῶν 684.
ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας, ὥς
φησιν, εἰς Κλεῖδας; Οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ· αἰτιώμενος γὰρ
τοῦτον, οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Ἱεροκηπίαν, ἀλλ' ἀπὸ
νότου· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως, εἴπερ ἐν τῇ
δυσμικῇ πλευρᾷ κεῖται, ἐν ᾗ καὶ ἡ Πάφος, καὶ ὁ Ἀκάμας.
Διάκειται μὲν οὕτως ἡ Κύπρος τῇ θέσει.

§. 5.

684. Κατ' ἀρετὴν δ' οὐδεμιᾶς τῶν νήσων λείπεται· καὶ γὰρ εὔοινός ἐςι καὶ εὐέλαιος· σίτῳ τε αὐτάρκει χρῆται· μέταλλά τε χαλκοῦ ἐςιν ἄφθονα τὰ ἐν Ταμασῷ, ἐν οἷς τὸ χαλκανθὲς γίνεται καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις χρήσιμα. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, τὸ παλαιὸν ὑλομανούντων τῶν πεδίων, ὥστε κατέχεσθαι δρυμοῖς, καὶ μὴ γεωργεῖσθαι, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τοῦτο τὰ μέταλλα, δενδροτομούντων πρὸς τὴν καῦσιν τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου· προσγενέσθαι δὲ καὶ τὴν ναυπηγίαν τῶν ςόλων, ἤδη πλεομένης ἀδεῶς τῆς θαλάττης, καὶ μετὰ δυνάμεων· ὡς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἐπιτρέψαι τοῖς βουλομένοις καὶ δυναμένοις ἐκκόπτειν, καὶ ἔχειν ἰδιόκτητον καὶ ἀτελῆ τὴν διακαθαρθεῖσαν γῆν.

§. 6.

Πρότερον μὲν οὖν κατὰ πόλεις ἐτυραννοῦντο οἱ Κύπριοι· ἀφ' οὗ δ' οἱ Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου κατέςησαν, εἰς ἐκείνους καὶ ἡ Κύπρος περιέςη, συμπραττόντων πολλὰ καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τοῦ Κλεοπάτρας πατρὸς, τῆς καθ' ἡμᾶς βασιλίσσης, ἔδοξε πλημμελής τε εἶναι, καὶ ἀχάριςος εἰς τοὺς εὐεργέτας, ἐκεῖνος μὲν κατελύθη, Ῥωμαῖοι δὲ κατέσχον τὴν νῆσον, καὶ γέγονε ςρατηγικὴ ἐπαρχία καθ' αὐτήν. Μάλιςα δ' αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέςη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Ποῦλχερ· ἐμπεσὼν γὰρ εἰς τὰ λῃςήρια, τῶν Κιλίκων ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αἰτούμενος, ἐπέςειλε τῷ βασιλεῖ, δεόμενος πέμψαι, καὶ ῥύσασθαι αὐτόν· ὁ δ' ἔπεμψε μὲν, μικρὸν δὲ τελέως, ὥςε καὶ τοὺς λῃςὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν,

τὸν δ' ἄνευ λύτρων ἀπολῦσαι. Σωθεὶς δ' ἐκεῖνος, ἀπεμνημό- 684.
νευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν· καὶ γενόμενος δήμαρχος, ἴσχυσε
τοσοῦτον, ὥστε ἐπέμφθη Μάρκος Κάτων, ἀφαιρησόμενος
τὴν Κύπρον τὸν κατέχοντα. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἔφθη διαχειρισά-
μενος αὐτὸν, Κάτων δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον, καὶ 685.
τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο, καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον
ταμιεῖον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν. Ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία
ἡ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἐςὶ, ςρατηγική· ὀλίγον δὲ χρόνον
τὸν μεταξὺ, Ἀντώνιος Κλεοπάτρᾳ καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Ἀρσινόῃ
παρέδωκε· καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελύθησαν καὶ αἱ
διατάξεις αὐτοῦ πᾶσαι.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ βιβλίῳ λέγει περὶ τῆς Ἰνδικῆς, Ἀριανῆς καὶ Περσίδος.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐςὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν 685.
Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας· τὰ δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἔξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα. Μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐςὶ, περὶ ἧς ἐροῦμεν ὕςερον· νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς μεγίςη.

§. 2.

Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπωτάτω ἐςὶ, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν· οἱ δὲ καὶ ἰδόντες, μέρη τινὰ εἶδον· τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ ἀκοῆς· καὶ ἃ εἶδον δὲ, ἐν παρόδῳ ςρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ κατέμαθον. Διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι· καὶ ταῦτα συγγράψαντες, ὡς ἂν πεφροντισμένως ἐξητασμένα, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συςρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταςρεψάμενοι τὴν Ἀσίαν· ἀλλ'

685. ἕκαστος ἑκάστῳ τἀναντία λέγει πολλάκις. Ὅπου δὲ περὶ τῶν ὁραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομίζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς;

§. 3.

Καὶ μὴν οὐδ' οἱ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συγγράψαντές τι περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλέοντες ἐκεῖσε, ἀποφαίνονταί τι ἀκριβές. Ἀπολλόδωρος γοῦν, ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνη-
686. μένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων, τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας, ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσαναπαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους, ἢ Μακεδόνας, κατεστρέψασθαι λέγων. Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις χιλίας ὑφ' ἑαυτῷ ἔχειν· ἐκείνους δὲ αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατεστρεψάμενον Ἀλέξανδρον παραδοῦναι Πώρῳ.

§. 4.

Καὶ οἱ νῦν δὲ πλέοντες ἐξ Αἰγύπτου ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, σπάνιοι μὲν περιπεπλεύκασι μέχρι τοῦ Γάγγου· καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται, καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν χρήσιμοι τῶν τόπων. Κἀκεῖθεν δὲ ἀφ' ἑνὸς τόπου, καὶ παρ' ἑνὸς βασιλέως, Πανδίονος, καὶ ἄλλου Πώρου, ἧκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεία, καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστὴς Ἰνδός· καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θέαν ἐπιδειξάμενος.

§. 5.

Εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφείς τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας

ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὕροι τούτων τυφλότερα. Ἀλέξαν- 686.
δρον μὲν οὖν πιστεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκὸς, τετυφωμένον ταῖς τοσαύταις εὐτυχίαις· φησὶ γοῦν Νέαρχος, φιλονεικῆσαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιὰν, πεπυσμένον, διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοὺς, καὶ Κῦρος, ἀλλ' ἡ μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἴκοσιν ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δὲ μεθ' ἑπτά· ὡς σεμνὸν τὸ, ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων, αὐτὸν τὸ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ τόπων. Ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν.

§. 6.

Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου, ἢ τῆς Σεμιράμιδος; Συναποφαίνεται δέ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταθῆναί ποτε στρατιὰν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. Καίτοι Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. Ναβοκοδρό- 687.
σορον δὲ, τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκιμήσαντα Ἡρακλέους μᾶλλον, καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι· ἐκεῖνον δὲ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θρᾴκην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν. Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύθην ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἅψασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον, ἡνίκα Κῦρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

§. 7.

687. Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιςὰ ἡγεῖται· τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἐςι καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιςα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διόνυσος τοιαῦτα νεανιεύεται·

Λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτριά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν, Ἀραβίαν εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν.

Παρὰ Σοφοκλεῖ δέ τίς ἐςι τὴν Νύσσαν καθυμνῶν, ὡς τῷ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος·

Ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
Βροτοῖσι κλεινὴν Νύσσαν, ἣν ὁ βούκερως
Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίςην νέμει,
Ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει —,

καὶ τὰ ἑξῆς. *Καὶ μηροτραφὴς δὲ λέγεται*. Καὶ ὁ Ποιητὴς περὶ Λυκούργου τοῦ Ἠδωνοῦ φησὶν οὕτως·

Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον.

Τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου. Περὶ δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ἐπὶ τἀναντία μόνον μέχρι τῶν ἑσπερίων περάτων ἱςοροῦσιν, οἱ δ' ἐφ' ἑκάτερα.

§. 8.

Ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίους δή τινας ἔθνος προσωνόμασαν, καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νύσαν, Διονύσου κτίσμα, καὶ ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρὸν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισσὸν, καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς, πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄδην. Διονύ-

σου δ' ἀπογόνους τοὺς Ὀξυδράκας, ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' 687.
αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τάς τε ἐκστρατείας
ποιουμένων τῶν βασιλέων, καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμ- 688.
πανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς στολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς
ἄλλοις Ἰνδοῖς. Ἄορνον δέ τινα πέτραν, ἧς τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς
ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρου κατὰ μίαν προσβολὴν
ἑλόντος, σεμνύνοντες ἔφασαν, τὸν Ἡρακλέα τρὶς μὲν προσ-
βαλεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ, τρὶς δ' ἀποκρουσθῆναι. Τῶν δὲ κοινω-
νησάντων αὐτῷ τῆς στρατείας ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σίβας,
σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας, τό τε δορὰς ἀμπέχεσθαι,
καθάπερ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυταληφορεῖν, καὶ ἐπικεκαῦ-
σθαι βουσὶ καὶ ἡμιόνοις ῥόπαλον. Βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον
τοῦτον καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὸν Προμηθέα· καὶ
γὰρ ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς
προφάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις ἱερόν·
τοῦτο γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθέως δεσμωτήριον, καὶ δεῦρο
ἀφιγμένον τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθέως,
καὶ τοῦτον εἶναι τὸν Καύκασον, ὃν Ἕλληνες Προμηθέως δε-
σμωτήριον ἀπέφηναν.

§. 9.

Ὅτι δ' ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον,
πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγγραφέας
δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μηδ' ἁπλῶς μεμνῆσθαι.
Οὐ γὰρ εἰκὸς, τὰ ἔνδοξα οὕτω καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι·
ἢ πεπύσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα
τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν. Ἔπειτα ἐκ τοῦ μηδὲ τοὺς μεταξὺ, δι'
ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἄφιξιν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον
καὶ τὸν Ἡρακλέα, μηδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων
ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρας γῆς. Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολὴ ἡ

683. τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης ἐςί, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διεσκεύαςαι.

§. 10.

Ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀποδέχεσθαι δεῖ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω πίςεως. Ἐποιησάμεθα δ' ἡμεῖς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τοῖς περὶ γεωγραφίας διάιταν, ᾗ δυνατὸν ἦν, περὶ τούτων· καὶ νῦν ἐκείνοις τε ἐξ ἑτοίμου χρησόμεθα, καὶ ἕτερα προσθήσομεν, ὅσων ἂν δεῖν δόξῃ πρὸς τὴν σαφήνειαν. Μάλιςα δ' ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιςότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἡνίκα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὅριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀριανῆς, ἣν ἐφεξῆς πρὸς τῇ
689. ἑσπέρᾳ κειμένην Πέρσαι κατεῖχον· ὕςερον γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων. Ἔςι δὲ τοιαῦτα, ἃ λέγει ὁ Ἐρατοσθένης.

§. 11.

Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων, τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα, ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἑῴας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν, καὶ Ἶμαον, καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῷον πλευρὸν, πολὺ μείζω τῶν ἑτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μειζόνων πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίοις ςαδίοις, ὅσον ἐςὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἑωθινῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἠϊόνα. Τῆς μὲν

οὖν ἑσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὀρῶν ἐπὶ τὴν νότιον 689.
θάλατταν σάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν
Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὥς' ἀπεναντίον ἡ
ἑωθινὴ, προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους, ἔστι μυρίων
καὶ ἑξακισχιλίων σαδίων. Τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τό τ'
ἐλάχιστον καὶ τὸ μέγιστον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὴν
ἕω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχοι τις ἂν βεβαιοτέρως εἰ-
πεῖν· καταμεμέτρηται γὰρ σχοίνοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ σαδίων
δισμυρίων· τὰ δ' ἐπέκεινα στοχασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων
τῶν ἐκ θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων·
εἴη δ' ἂν σαδίων ἑξακισχιλίων. Ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ᾗ βραχύτατον,
μυρίων ἑξακισχιλίων, ὡς ἔκ τε τῆς Ἀναγραφῆς τῶν σαθμῶν
τῆς πεπιστευμένης μάλιστα λαβεῖν Ἐρατοσθένης φησί, καὶ ὁ
Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται· Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἔλαττόν
φησι. Τούτῳ δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας
διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλέον πρὸς τὰς ἀνατολὰς, οἱ
τρισχίλιοι σάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μῆκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ
ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἑξῆς ἠϊόνα,
μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας, καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμό-
νων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι.

§. 12.

Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων
ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν
Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης,
Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου,
Μεγασθένους δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ 690.
δισμυρίους τιθέασι σαδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ
τὸν Καύκασον. Δηίμαχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἐνίους
τόπους. Πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται. Νῦν δὲ το-

690. σοῦτον εἰπεῖν ἱκανὸν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ διϊσχυρίζωνται.

§. 13.

Ἅπασα δ' ἐςὶ κατάῤῥυτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδικὴ, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίςους συῤῥηγνυμένοις, τόν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην· τοῖς δὲ κατ' ἴδια ςόματα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν. Ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι, καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἶθ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς, καὶ μάλιςα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες· οἱ δ' ἐπιςρέφονται πρὸς ἕω, καθάπερ *καὶ* ὁ Γάγγης ποταμός· Οὗτος μὲν οὖν καταβὰς ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐπειδὰν ἅψηται τῶν πεδίων, ἐπιςρέψας πρὸς ἕω, καὶ ῥυεὶς παρὰ τὰ Παλίβοθρα, μεγίςην πόλιν, πρόεισιν ἐπὶ τὴν ταύτῃ θάλατταν, καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιςος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν. Ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσὶ ςόμασιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμπεριλαμβάνων τὴν Πατταληνὴν καλουμένην χώραν, παραπλησίαν τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἡ Ἰνδικὴ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρος· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροὶ, κριθαὶ, ὄσπρια, καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. Σχεδὸν δέ τι τοῖς ἐν Αἰθιοπίᾳ καὶ κατ' Αἴγυπτον τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ· καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, πλὴν ἵππου ποταμίου, τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους γίνεσθαί φησι. Τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς Αἰθίοψιν εἰσὶν ὅμοιοι κατὰ τὴν χροιάν· κατὰ δὲ τὴν ὄψιν καὶ τὴν τρίχω-

σιν τοῖς ἄλλοις· οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχοῦσι διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ 690.
ἀέρος· οἱ δὲ βόρειοι, τοῖς Αἰγυπτίοις.

§. 14.

Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναί φασι νῆσον, ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μῆκος μὲν ὡς ὀκτακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας. Τοιαῦται μὲν αἱ τοῦ Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις. Προστεθεῖσαι δὲ καὶ αἱ τῶν ἄλλων, εἴ πού τι προσακριβοῦσιν, εἰδοποιήσουσι τὴν γραφήν. 691.

§. 15.

Οἷον περὶ τῆς Ταπροβάνης Ὀνησίκριτός φησι, μέγεθος μὲν εἶναι πεντακισχιλίων σταδίων, οὐ διορίσας μῆκος, οὐδὲ πλάτος· διέχειν δὲ τῆς ἠπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἱστιοπεποιημένας, κατεσκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρίς· εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μεταξὺ καὶ τῆς Ἰνδικῆς· νοτιωτάτην δ' ἐκείνην. Κήτη δ' ἀμφίβια περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα.

§. 16.

Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς παραδείγματα φέρει τὰ τοιαῦτα, ὅτι καὶ τὸ Ἕρμου, καὶ Καύστρου πεδίον, καὶ Μαιάνδρου, καὶ Καΐκου παραπλησίως εἴρηται, διὰ τὸ τὴν ἐπιφορουμένην τοῖς πεδίοις χοῦν αὔξειν αὐτά, μᾶλλον δὲ γεννᾷν, ἐκ τῶν ὀρῶν καταφερομένην, ὅση εὔγεως καὶ μαλακή· καταφέρειν δὲ τοὺς ποταμοὺς, ὥστε τούτων ὡς ἂν γεννήματα ὑπάρχειν τὰ πεδία· καὶ εὖ λέγεσθαι, ὅτι τούτων ἐστὶ τὰ πεδία. Τοῦτο δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου λεχθέντι ἐπὶ τοῦ Νείλου, καὶ τῆς

691. ὑπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι ἐκείνου δῶρόν ἐςι· διὰ τοῦτο δ' ὀρθῶς καὶ ὁμώνυμον τῇ Αἰγύπτῳ φησὶ λεχθῆναι τὸν Νεῖλον ὁ Νέαρχος.

§. 17.

Ἀριςόβουλος δὲ μόνα καὶ ὕεσθαι καὶ νίφεσθαι τὰ ὄρη καὶ τὰς ὑπωρείας φησί· τὰ πεδία δὲ καὶ ὄμβρων ὁμοίως ἀπηλλάχθαι καὶ νιφετῶν· ἐπαλύζεσθαι δὲ μόνον κατὰ τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν· νίφεσθαι μὲν οὖν τὰ ὄρη κατὰ χειμῶνα· τοῦ δὲ ἔαρος ἀρχομένου καὶ τοὺς ὄμβρους ἐνάρχεσθαι, καὶ ἀεὶ καὶ μᾶλλον λαμβάνειν ἐπίδοσιν· τοῖς δ' ἐτησίαις καὶ ἀδιαλείπτως νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκχεῖσθαι *καὶ* λάβρους ἕως ἐπιτολῆς Ἀρκτούρου· ἔκ τε δὴ τῶν χιόνων καὶ τῶν ὑετῶν πληρουμένους ποτίζειν τὰ πεδία. Κατανοηθῆναι δὲ ταῦτα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησὶν, ὡρμηκότων μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμισαδῶν, μετὰ δυσμὰς Πληϊάδων, καὶ διατριψάντων κατὰ τὴν ὀρεινὴν, ἔν τε τῇ Ἀσπασίων, καὶ τῇ Ἀσσακανοῦ γῇ τὸν χειμῶνα· τοῦ δ' ἔαρος ἀρχομένου καταβεβηκότων εἰς τὰ πεδία, καὶ πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην καὶ τὴν Πώρου χώραν· τοῦ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν, ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξίλοις πρῶτον ὑσθῆναι· καὶ ἐπειδὴ καταβᾶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ νικήσασι Πῶρον, ὁδὸς ἦν ἐπὶ τὸν Ὕπανιν πρὸς ἕω, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην πάλιν, ὕεσθαι συνεχῶς, καὶ μάλιςα τοῖς ἐτησίαις· ἐπιτείλαντος δὲ ἀρκτούρου, γενέσθαι παῦλαν· διατρίψαντας δὲ περὶ τὴν ναυπηγίαν ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ, καὶ πλεῖν ἀρξαμένους πρὸ δύσεως πληϊάδος οὐ πολλαῖς ἡμέραις, καὶ τὸ φθινόπωρον πᾶν, καὶ
692. τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ ἐπιὸν ἔαρ καὶ θέρος ἐν τῷ κατάπλῳ πραγματευθέντας, ἐλθεῖν εἰς τὴν Πατταληνὴν περὶ κυνὸς ἐπιτολήν· δέκα μὲν δὴ τοῦ κατάπλου γενέσθαι μῆνας, οὐδαμοῦ δ' ὑετῶν

αἰσθέσθαι, οὐδ' ὅτε ἐπήκμασαν οἱ ἐτησίαι· τῶν δὲ ποταμῶν C92.
πληρουμένων τὰ πεδία κλύζεσθαι· τὴν δὲ θάλατταν ἄπλουν
εἶναι τῶν ἀνέμων ἀντιπνεόντων, ἀπογαίας δὲ μηδεμιᾶς πνοῆς
ἐκδεξαμένης.

§. 18.

Τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ὁ Νέαρχος λέγει· περὶ δὲ τῶν θερινῶν ὄμβρων οὐχ ὁμολογεῖ· ἀλλά φησιν ὕεσθαι τὰ πεδία θέρους, χειμῶνος δ' ἄνομβρα εἶναι. Λέγουσι δ' ἀμφότεροι καὶ τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν. Ὁ μέν γε Νέαρχος τοῦ Ἀκεσίνου πλησίον στρατοπεδεύοντάς φησιν ἀναγκασθῆναι μεταλαβεῖν τόπον ἄλλον ὑπερδέξιον κατὰ τὴν ἀνάβασιν, γενέσθαι δὲ τοῦτο κατὰ θερινὰς τροπάς. Ὁ δ' Ἀριστόβουλος καὶ μέτρα τῆς ἀναβάσεως ἐκτίθεται τετταράκοντα πήχεις, ὧν τοὺς μὲν εἴκοσιν ὑπὲρ τὸ προϋπάρχον βάθος πληροῦν μέχρι χείλους τὸ ῥεῖθρον, τοὺς δ' εἴκοσιν ὑπέρχυσιν εἶναι εἰς τὰ πεδία. Ὁμολογοῦσι δὲ καὶ διότι συμβαίνει νησίζειν τὰς πόλεις, ἐπάνω χωμάτων ἱδρυμένας, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοπίᾳ· μετὰ δὲ ἀρκτοῦρον παύεσθαι τὴν πλημμύραν, ὑποβαίνοντος τοῦ ὕδατος· ἔτι δ' ἡμίψυκτον σπείρεσθαι τὴν γῆν, ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὀρύκτου χαραχθεῖσαν, καὶ ὅμως φύεσθαι τὸν καρπὸν τέλειον καὶ καλόν. Τὴν δ' ὄρυζαν φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος ἑστάναι ἐν ὕδατι κλειστῷ· πρασιὰς δ' εἶναι τὰς ἐχούσας αὐτήν· ὕψος δὲ τοῦ φυτοῦ τετράπηχυ, πολύσταχύ τε καὶ πολύκαρπον· θερίζεσθαι δὲ περὶ δύσιν πλειάδος, καὶ πτίσσεσθαι ὡς τὰς ζειάς· φύεσθαι δὲ καὶ ἐν τῇ Βακτριανῇ, καὶ Βαβυλωνίᾳ, καὶ Σουσίδι· καὶ ἡ κάτω δὲ Συρία φύει. Μέγιλλος δὲ τὴν ὄρυζαν σπείρεσθαι μὲν πρὸ τῶν ὄμβρων φησίν· ἀρδείας δὲ καὶ φυτείας [μὴ] δεῖσθαι ὑπὸ τῶν κλειστῶν ποτιζομένην ὑδάτων. Περὶ δὲ τοῦ βοσμόρου φησὶν Ὀνησίκριτος, ὅτι σῖτός ἐστι μικρότερος τοῦ πυροῦ· γεν-

692. νᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. Φρύγεται δ', ἐπὰν ἁλοηθῇ, προομνύντων, μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἅλω, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα.

§. 19.

Τὴν δ' ὁμοιότητα τῆς χώρας ταύτης πρός τε τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ πάλιν τὴν ἐναντιότητα παραθεὶς ὁ Ἀριςόβουλος, διότι τῷ Νείλῳ μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὄμβρων ἐςὶν
693. ἡ πλήρωσις, τοῖς Ἰνδικοῖς ποταμοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν, ζητεῖ, πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται· οὔτε γὰρ ἡ Θηβαΐς μέχρι Συήνης, καὶ τῶν ἐγγὺς Μερόης, οὔτε τῆς Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Πατταληνῆς μέχρι τοῦ Ὑδάσπου· τὴν δ' ὑπὲρ ταῦτα τὰ μέρη χώραν, ἐν ᾗ καὶ ὄμβροι καὶ νιφετοί, παραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ τῇ ἔξω τῆς Ἰνδικῆς χώρᾳ· ποτίζεσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὄμβρων καὶ τῶν χιόνων. Εἰκὸς δ' οἷς εἴρηκεν οὗτος, καὶ εὔσειςον εἶναι τὴν γῆν, χαυνουμένην ὑπὸ τῆς πολλῆς ὑγρασίας, καὶ ἐκρήγματα λαμβάνουσαν, ὥςε καὶ ῥεῖθρα ποταμῶν ἀλλάττεσθαι. Πεμφθεὶς γοῦν ἐπί τινα χρείαν, ἰδεῖν φησιν ἐρημωθεῖσαν χώραν πλειόνων, ἢ χιλίων πόλεων σὺν κώμαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ἐκτραπομένου δ' εἰς *τὸ* ἕτερον ἐν ἀριςερᾷ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἷον καταῤῥάξαντος, ὡς τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτίζεσθαι, ταῖς ὑπερχύσεσι μετεωροτέραν οὖσαν, οὐ τοῦ ῥείθρου τοῦ καινοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων.

§. 20.

Ταῖς δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσεσι, καὶ τῷ τοὺς ἀπογαίους μὴ πνεῖν, ὁμολογεῖ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ὀνησικρίτου. Τεναγώδη γάρ φησιν εἶναι τὴν παραλίαν, καὶ μάλιςα κατὰ τὰ ςόματα τῶν ποταμῶν, διά τε τὴν χοῦν καὶ τὰς πληνμυρίδας,

καὶ τὴν τῶν πελαγίων ἀνέμων ἐπικράτειαν. Μεγασθένης δὲ τὴν 693.
εὐδαιμονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται, τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ
δίφορον· καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον
χειμερινὸν, τὸν δὲ θερινὸν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος
εὑρίσκεσθαί φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε
εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς
οὔσης· τούς τε ξυλίνους καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς
ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιςα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυ-
κείας καὶ φύσει καὶ ἑψήσει, χλιαινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς
ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμίου. Τρό-
πον δέ τινα λέγειν βούλεται, ὅτι ἡ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγο-
μένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἕψησίς ἐςι·
καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐςομίαν, ὅσον καὶ ἡ διὰ πυρός·
διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ
ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον.
Ἐκ τούτου δὲ Νέαρχός φησι τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδό-
νας· τοὺς δὲ Μακεδόνας ἀντὶ κναφάλων αὐτοῖς χρῆσθαι, καὶ
τοῖς σάγμασι σάγης. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σηρικὰ, ἐκ τινων φλοιῶν
ξαινομένης βύσσου. Εἴρηκε δὲ καὶ περὶ τῶν καλάμων, ὅτι 694.
ποιοῦσι μέλι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν· καὶ δένδρον εἶναι καρπο-
φόρον· ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ μεθύειν.

§. 21.

Πολλὰ γὰρ δὴ* καὶ* δένδρα παράδοξα ἡ Ἰνδικὴ τρέφει, ὧν ἐςι
καὶ τὸ νεύοντας ἔχον τοὺς κλάδους, τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ
ἐλάττω. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ περιεργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανοῦ
διεξιὼν, ἃ φησι νοτιώτατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, διηγεῖται μεγάλα
δένδρα εἶναί τινα, ὧν τοὺς κλάδους αὐξηθέντας ἐπὶ πήχεις καὶ
δώδεκα, ἔπειτα τὴν λοιπὴν αὔξησιν κατωφερῆ λαμβάνειν, ὡς
ἂν κατακαμπτομένους, ἕως ἂν ἅψωνται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ

694. γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρυξιν, εἶτ' ἀναδοθέντας ςελεχοῦσθαι· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντας, ἄλλην κατώρυγα ποιεῖν, εἶτ' ἄλλην· καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥς' ἀφ' ἑνὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι μακρὸν, πολυςύλῳ σκηνῇ ὅμοιον· Λέγει δὲ καὶ μεγέθη δένδρων, ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι τὰ ςελέχη. Κατὰ δὲ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς Ὑάρωτιν καὶ Ἀριςόβουλος εἴρηκε περὶ τῶν κατακαμπτομένους ἐχόντων τοὺς κλάδους, καὶ περὶ τοῦ μεγέθους· ὡσθ' ἑνὶ δένδρῳ μεσημβρίζειν σκιαζομένους ἱππέας πεντήκοντα· οὗτος δὲ τετρακοσίους. Λέγει δὲ ὁ Ἀριςόβουλος, καὶ ἄλλο δένδρον, μεγάλους λοβοὺς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος, δεκαδακτύλους τὸ μῆκος, πλήρεις μέλιτος· τοὺς δὲ φαγόντας οὐ ῥᾳδίως σώζεσθαι. Ἅπαντας δ' ὑπερβέβληνται περὶ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων οἱ φήσαντες, ἑωρᾶσθαι πέραν τοῦ Ὑαρώτιδος δένδρον ποιοῦν σκιὰν ταῖς μεσημβρίαις πενταςάδιον. Καὶ τῶν ἐριοφόρων [δὲ] δένδρων φησὶν οὗτος τὸ ἄνθος ἔχειν πυρῆνα· ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου, ξαίνεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρέαις.

§. 22.

Ἐν δὲ τῇ Μουσικανοῦ καὶ σῖτον αὐτοφυῆ λέγει πυρῷ παραπλήσιον· καὶ ἄμπελον, ὡς' οἰνοφορεῖν, τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μήτ' αὐλὸν εἶναι, κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν, μήτ' ἄλλο τῶν μουσικῶν ὀργάνων μηδὲν, πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων, καὶ κροτάλων, ἃ τοὺς θαυματοποιοὺς κεκτῆσθαι. Καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύῤῥιζον τῶν τε σωτηρίων, καὶ τῶν ἐναντίων, ὥσπερ καὶ πολυχρώματον, καὶ οὗτος εἴρηκε, καὶ ἄλλοι γε. Προστίθησι δ' οὗτος, ὅτι καὶ νόμος εἴη τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, ἐὰν μὴ προσανεύρῃ καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι· ἀνευρόντα δὲ, τιμῆς τυγχάνειν παρὰ τοῖς βασι-

λεῦσιν. Ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον, καὶ νάρδον, καὶ τὰ ἄλλα 695.
ἀρώματα τὴν νότιον γῆν τὴν Ἰνδικὴν ὁμοίως, ὥσπερ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἔχουσάν τι ἐμφερὲς ἐκείναις κατὰ τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων, ὥστ' ἔναιμον τὸν ἀέρα εἶναι, καὶ τροφιμώτερον παρὰ τοῦτο, καὶ γόνιμον μᾶλλον, ὡς δ' αὕτως καὶ τὴν γῆν, καὶ τὸ ὕδωρ· ἢ δὴ καὶ μείζω τά τε χερσαῖα τῶν ζώων, καὶ τὰ καθ' ὕδατος τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὑρίσκεσθαι. Καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι γόνιμον μᾶλλον ἑτέρων, καὶ μεγαλοφυῆ γεννᾷν καὶ τἆλλα, καὶ τὰ ἀμφίβια· τάς τε γυναῖκας ἔσθ' ὅτε καὶ τετράδυμα τίκτειν τὰς Αἰγυπτίας. Ἀριςοτέλης δέ τινα καὶ πεντάδυμα ἱςορεῖ τετοκέναι, καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον καὶ τρόφιμον, διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων μετρίαν ἕψησιν, αὐτὸ καταλειπόντων τὸ τρόφιμον, τὸ δὲ περιττὸν ἐκθυμιώντων.

§. 23.

Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τοῦτο συμβαίνειν εἰκὸς, ὅπερ φησὶν οὗτος, ὅτι τῷ ἡμίσει πυρὶ ἑψεῖται τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἢ τὰ ἄλλα. Ὅσῳ δέ γε, φησὶ, τὸ μὲν τοῦ Νείλου ὕδωρ δι' εὐθείας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ ςενὴν, καὶ μεταβάλλει πολλὰ κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας· τὰ δ' Ἰνδικὰ ῥεύματα ἐς πεδία ἀναχεῖται μείζω καὶ πλατύτερα, ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι, τοσῷδε ἐκεῖνα τούτου τροφιμώτερα· διότι καὶ τὰ κήτη μείζω τε, καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.

§. 24.

Τοῦτο δ' οἱ μὲν περὶ Ἀριςόβουλον οὐκ ἂν συγχωροῖεν, οἱ φάσκοντες μὴ ὕεσθαι τὰ πεδία. Ὀνησικρίτῳ δὲ δοκεῖ *τόδε* τὸ ὕδωρ αἴτιον εἶναι τῶν ἐν τοῖς ζώοις ἰδιωμάτων, καὶ φέρει

695. σημεῖον τὸ καὶ τὰς χρόας τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον. Τοῦτο μὲν οὖν εὖ. οὐκέτι δὲ καὶ [τὸ] τοῦ μέλανας εἶναι καὶ οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας, ἐν ψιλοῖς τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν τιθέναι, μέμφεσθαι δὲ τὸν Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἴτιον (ὃς φησιν οὕτως,

Οἷς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν,
Σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος
Εἰς σώματ' ἀνδρῶν, καὶ συνέστρεψεν κόμας
Μορφαῖς ἀνικυξήτοισι συντήξας πυρός),

ἔχοι ἄν τινα λόγον. Φησὶ γὰρ μήτε ἐγγυτέρω τοῖς Αἰθίοψιν εἶναι τὸν ἥλιον, ἢ τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ κάθετον εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαίεσθαι πλέον· ὥστ' οὐκ εὖ λέγεσθαι ἀγχιτέρμονα αὐτοῖς τὸν ἥλιον, ἴσον πάντων διέχοντα· μήτε τὸ
696. θάλπος εἶναι τοῦ τοιούτου πάθους αἴτιον· μηδὲ γὰρ τοῖς ἐν γαστρὶ, ὧν οὐχ ἅπτεται ἥλιος. Βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπίκαυσιν, κατ' ἀπόληψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἰκμάδος· καθ' ὃ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ οὐλοτριχεῖν φαμὲν, μηδ' οὕτω πεπλησμένως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χρόαν, ὅτι ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος. Ἐν δὲ τῇ γαστρὶ ἤδη κατὰ σπερματικὴν διάθεσιν τοιαῦτα γίνεται, οἷα τὰ γεννῶντα· καὶ γὰρ πάθη συγγενικὰ οὕτω λέγεται, καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες. Καὶ τὸ πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν τὸν ἥλιον πρὸς αἴσθησιν λέγεται, οὐ πρὸς λόγον· καὶ πρὸς αἴσθησιν, οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς φαμεν σημείου λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου σφαῖραν· ἐπεὶ πρός γε τὴν τοιαύτην αἴσθησιν, καθ' ἣν θάλπους ἀντιλαμβανόμεθα, ἐγγύθεν μὲν μᾶλλον, πόρρωθεν δὲ ἧττον, οὐκ ἴσον· οὕτω δ' ἀγχιτέρμων ὁ ἥλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοψιν, οὐχ ὡς Ὀνησικρίτῳ δέδοκται.

§. 25.

§. 25.

Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ἐςὶ, καὶ τῶν σωζόντων 696.
τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον ὁμοιότητα καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ὅτι, τῶν πεδίων ὅσα μὴ ἐπάκλυςα, ἄκαρπά ἐςι διὰ τὴν ἀνυδρίαν. Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου, πόθεν ἡ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς, ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει. Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκεσίνῃ κυάμους Αἰγυπτίους, εὑρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγάς, καὶ παρασκευάζεσθαι ςόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρις ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕςερον γνῶναι, ὅτι οὐ δύναται, ὃ ἤλπισε·

Μέσσῳ γάρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκιανὸς μὲν πρῶτα,

εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί· ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ, καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος, καὶ ὁ Ἀράβιος, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία, καὶ ἡ Τρωγλοδυτική. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὄμβρων τοιαῦτα λέγεται, καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν, καὶ τῆς ἐπικλύσεως τῶν πεδίων.

§. 26.

Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαςα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ὅσα πρὸς τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα, καὶ ὅσων ἱςορίαν παρειλήφαμεν. Ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοὶ, φυσικοί τινες ὅροι καὶ μεγεθῶν καὶ σχημάτων τῆς χώρας ὄντες, ἐπιτηδειότητα πολλὴν παρέχουσι πρὸς ὅλην τὴν νῦν ὑπόθεσιν. Ὁ δὲ Νεῖλος καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους, διὰ τὸ τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωρ- 697.
γήσιμον οὖσαν, καὶ μήτε ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ'

697. οἰκεῖσθαι τὸ παράπαν. Τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἱστοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης, καὶ τὰς χώρας, δι' ὧν ἡ φορά· τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων, ἡ γνῶσις. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλιστα ταῦτα ἀνακαλύψας, κατ' ἀρχὰς μὲν, ἡνίκα οἱ Δαρεῖον δολοφονήσαντες ὥρμησαν ἐπὶ τὴν τῆς Βακτριανῆς ἀπόστασιν, ἔγνω προὐργιαίτατον ὂν διώκειν καὶ καταλύειν ἐκείνους. Ἦκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν· ἀφεὶς δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ, ὑπερέβη τὸν Παροπαμισὸν εἰς τὰ προσάρκτια μέρη καὶ τὴν Βακτριανήν· καταστρεψάμενος δὲ τάκεῖ πάντα, ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις, καὶ ἔτι πλείω, τότ' ἤδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὠρέχθη, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν, οὐ σαφῶς δέ. Ἀνέστρεψε δ' οὖν ὑπερθεὶς τὰ αὐτὰ ὄρη κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας, ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, εἶτ' ἐπέστρεψεν αὖθις ἐπ' αὐτὴν, καὶ τοὺς ὅρους τοὺς ἑσπερίους αὐτῆς, καὶ τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χοάσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει ποταμὸν *καὶ* κατὰ Πληγήριον πόλιν, ῥυεὶς παρὰ Γώρυδα ἄλλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τήν τε Βανδοβηνὴν καὶ τὴν Γανδαρῖταν. Ἐπυνθάνετο δὲ οἰκήσιμον εἶναι μάλιστα καὶ εὔκαρπον τὴν ὀρεινὴν καὶ προσάρκτιον· τὴν δὲ νότιον τὴν μὲν ἄνυδρον, τὴν δὲ ποταμόκλυστον καὶ τελέως ἔκπυρον, θηρίοις τε μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις σύμμετρον. Ὥρμησεν οὖν τὴν ἐπαινουμένην κατακτᾶσθαι πρότερον, ἅμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εὐπερατοτέρους νομίσας τῶν πηγῶν πλησίον, οὓς ἀναγκαῖον ἦν διαβαίνειν, ἐπικαρσίους ὄντας καὶ τέμνοντας, ἣν ἐπῄει γῆν. Ἅμα δὲ καὶ ἤκουσεν, εἰς ἓν πλείους συνιόντας ῥεῖν, καὶ τοῦτ' ἀεὶ καὶ μᾶλλον συμβαῖνον, ὅσῳ πλεῖον εἰς τὸ πρόσθεν προΐοιεν, ὥστ' εἶναι δυσπερατοτέραν, καὶ ταῦτα ἐν πλοίων ἀπορίᾳ. Δεδιὼς οὖν τοῦτο, διέβη τὸν Κώφην, καὶ κατεστρέφετο τὴν ὀρεινὴν, ὅση ἐτέτραπτο πρὸς ἕω.

§. 27.

Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς, εἶθ' ὁ Ὑδάσπης, εἶθ' ὁ 697.
Ἀκεσίνης, καὶ ὁ Ὑάρωτις, ὕςατος δ' ὁ Ὕπανις. Περαιτέρω γὰρ προελθεῖν ἐκωλύθη, τοῦτο μὲν μαντείοις τισὶ προσέχων, τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς ςρατιᾶς ἀπηγορευκυίας ἤδη πρὸς τοὺς πόνους ἀναγκασθείς· μάλιςα δ' ἐκ τῶν ὑδάτων ἔκαμνον συνεχῶς ὑόμενοι. Ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνώριμα ἡμῖν τῶν ἑωθινῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἴ τινα προσιςόρησαν οἱ 698.
μετ' ἐκεῖνον περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων. Μετὰ μὲν οὖν τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ· τὰ δὲ μεταξὺ τούτοιν τοῖν δυεῖν ποταμοῖν ἔχουσιν Ἀςακηνοί τε, καὶ Μασιανοί, καὶ Νυσαῖοι, καὶ Ἀσπάσιοι· εἶθ' ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μάσσαγα πόλις, τὸ βασίλειον τῆς χώρας. Ἤδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαΐτις, πρὸς ᾗ Ζεύγματος γεγονότος ἐπεραίωσε τὴν ςρατιάν.

§. 28.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου Τάξιλά ἐςι, πόλις μεγάλη καὶ εὐνομωτάτη, καὶ ἡ περικειμένη χώρα συχνή, καὶ σφόδρα εὐδαίμων, ἤδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδίοις. Ἐδέξαντό τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ταξίλης, ἔτυχόν τε πλειόνων, ἢ αὐτοὶ παρέσχον· ὥστε φθονεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν, ὡς οὐκ εἶχεν, ὡς ἔοικεν, Ἀλέξανδρος, οὓς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διέβη τὸν Ἰνδόν. Φασὶ δέ τινες εἶναι τὴν χώραν ταύτην Αἰγύπτου μείζονα. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ τοῦ Ἀβισάρου χώρα, παρ' ᾧ δύο δράκοντας ἀπήγγελλον οἱ παρ' αὐτοῦ τρέφεσθαι, τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν, ὡς εἴρηκεν Ὀνησίκριτος· ὃν οὐκ Ἀλεξάνδρου μᾶλλον, ἢ τῶν

698. παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. Πάντες μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ θαυμαςὸν ἀντὶ τἀληθοῦς ἀποδέχονται μᾶλλον· ὑπερβαλέσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσούτους ἐκεῖνος τῇ τερατολογίᾳ. Λέγει δ' οὖν τινα καὶ πιθανὰ, καὶ μνήμης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπιςοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτά. Περὶ δ' οὖν τῶν δρακόντων καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσι θηρεύουσι, καὶ τρέφουσιν ἐν σπηλαίοις.

§. 29.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ἀκεσίνου ἥ τε τοῦ Πώρου ἐςὶ, πολλὴ καὶ ἀγαθὴ, σχεδόν τι καὶ τριακοσίων πόλεων, καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη, ἐξ ἧς Ἀλέξανδρος κατήγαγε τῷ Ὑδάσπῃ, κόψας ἐλάτην τε πολλὴν καὶ πεύκην καὶ κέδρον, καὶ ἄλλα παντοῖα ςελέχη ναυπηγήσιμα, ἐξ ὧν ςόλον κατεσκευάσατο ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ πρὸς ταῖς ἐκτισμέναις ὑπ' αὐτοῦ πόλεσιν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸν Πῶρον ἐνίκα διαβάς· ὧν τὴν μὲν Βουκεφαλίαν ὠνόμασεν, ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἵππου κατὰ τὴν μάχην τὴν πρὸς τὸν Πῶρον· ἐκαλεῖτο δὲ Βουκεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου· πολεμιςὴς δ' ἦν ἀγαθὸς, καὶ ἀεὶ τούτῳ ἐκέχρητο
699. κατὰ τοὺς ἀγῶνας· τὴν δὲ Νίκαιαν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκάλεσεν. Ἐν δὲ τῇ λεχθείσῃ ὕλῃ, καὶ τὸ τῶν κερκοπιθήκων διηγοῦνται πλῆθος ὑπερβάλλον καὶ τὸ μέγεθος ὁμοίως· ὥςε τοὺς Μακεδόνας ποτὲ, ἰδόντας ἔν τισιν ἀκρολοφίαις ψιλαῖς ἑςῶτας ἐν τάξει κατὰ μέτωπον πολλοὺς (καὶ γὰρ ἀνθρωπονούςατόν ἐςι τὸ ζῶον, οὐχ ἧττον τῶν ἐλεφάντων), ςρατοπέδου λαβεῖν φαντασίαν, καὶ ὁρμῆσαι μὲν ἐπ' αὐτοὺς, ὡς πολεμίους· μαθόντας δὲ παρὰ Ταξίλου, συνόντος τότε τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀλήθειαν, παύσασθαι. Ἡ δὲ θήρα τοῦ ζώου διττή· μιμητικὸν δὲ, καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναφευκτικόν· οἱ οὖν θηρεύοντες, ἐπὰν ἴδωσιν ἐπὶ δένδρων ἱδρυμένον, ἐν ὄψει θέντες τρυβλίον ὕδωρ ἔχον, τοὺς

ἑαυτῶν ὀφθαλμοὺς ἐναλείφουσιν ἐξ αὐτοῦ· εἶτ', ἀντὶ τοῦ ὕδατος 699.
ἰξοῦ τρυβλίον θέντες, ἀπίασι καὶ λοχῶσι πόρρωθεν· ἐπὰν δὲ καταπηδήσαν τὸ θηρίον ἐγχρίσηται τοῦ ἰξοῦ, καταμύσαντος δ' ἐπαλειφθῇ τὰ βλέφαρα, ἐπιόντες ζωγροῦσιν. Εἷς μὲν οὖν τρόπος οὗτος. Ἄλλος δέ· ὑποδυσάμενοι θυλάκους, ὡς ἀναξυρίδας, ἀπίασιν, ἄλλους καταλιπόντες δασεῖς, τὰ ἐντὸς κεχρισμένους ἰξῷ· ἐνδύντας δὲ εἰς αὐτοὺς ῥᾳδίως αἱροῦσι.

§. 30.

Καὶ τὴν Καθαιαν δέ τινες [καὶ] τὴν Σωπείθους, τῶν νομαρχῶν τινος κατὰ τήνδε τὴν μεσοποταμίαν τιθέασιν· ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου πέραν καὶ τοῦ Ὑαρώτιδος, ὅμορον τῇ τοῦ Πώρου, τοῦ ἑτέρου, ὃς ἦν ἀνεψιὸς τοῦ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἁλόντος· καλοῦσι δὲ Γανδαρίδα τὴν ὑπὸ τούτῳ χώραν. Ἐν δὲ τῇ Καθαίᾳ καινότατον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους, ὅτι τιμᾶται διαφερόντως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλιστον αἱρεῖσθαι φησὶν Ὀνησίκριτος· γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δίμηνον κρίνεσθαι δημοσίᾳ, πότερον ἔχει τὴν ἔννομον μορφὴν καὶ τοῦ ζῆν ἀξίαν, ἢ οὔ· κριθέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀποδειχθέντος ἄρχοντος ζῆν, ἢ θανατοῦσθαι· βάπτεσθαί τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις χρώμασι τοὺς πώγωνας αὐτοῦ τούτου χάριν, καλλωπιζομένους· τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελῶς συχνοὺς τῶν Ἰνδῶν (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χρόας θαυμαστὰς) καὶ θριξί, καὶ ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι, φιλοκόσμους δέ. Ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων καὶ τοῦτο ἱστορεῖται, τὸ αἱρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους· καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας κατὰ τοιαύτην αἰτίαν, ὅτι, ἐρῶσαί ποτε τῶν νέων, ἀφιστᾶντο τῶν ἀνδρῶν, ἢ φαρμακεύοιεν αὐτούς· νόμον οὖν θέσθαι τοῦτον, ὡς παυ- 700.
σομένης τῆς φαρμακείας. Οὐ πιθανῶς μὲν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἡ

700. αἰτία λέγεται. Φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπείθους χώρα ὀρυκτῶν ἁλῶν ὄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλῃ τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἰςορεῖται καλά, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής. Οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπείρως ἔχοντες, οὐδ', ὧν εὐποροῦσιν, ἴσασιν, ἀλλ' ἁπλούςερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

§. 31.

Ἐν δὲ τῇ Σωπείθους καὶ τὰς τῶν κυνῶν ἀρετὰς διηγοῦνται θαυμαςάς· λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ Σωπείθους κύνας πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· διαπείρας δὲ χάριν λέοντι προσαφέντα δύο, κρατουμένων αὐτῶν, δύο ἄλλους ἐπαφεῖναι· τότε δ' ἤδη καθεςώτων εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν Σωπείθη κελεῦσαι τῶν κυνῶν ἕνα ἀποσπᾶν τοῦ σκέλους τινὰ λαβόμενον, ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούῃ, ἀποτεμεῖν· τὸν Ἀλέξανδρον δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν οὐ συγχωρεῖν ἀποτεμεῖν, φειδόμενον τοῦ κυνός· εἰπόντος δ', ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι, συγχωρῆσαι, καὶ τὸν κύνα περιιδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκέλος βραδείᾳ τομῇ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ δῆγμα.

§. 32.

Ἡ μὲν οὖν μέχρι τοῦ Ὑδάσπου ὁδὸς τὸ πλέον ἦν ἐπὶ μεσημβρίαν· ἡ δ' ἐνθένδε πρὸς ἕω μᾶλλον μέχρι τοῦ Ὑπάνιος· ἅπασα δὲ τῆς ὑπωρείας μᾶλλον, ἢ τῶν πεδίων ἐχομένη. Ὁ δ' οὖν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Ὑπάνιος ἀναςρέψας ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸ ναύςαθμον, συνεκρότει τὸν ςόλον· εἶτ' ἔπλει τῷ Ὑδάσπῃ. Πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ἕνα τὸν Ἰνδὸν, ὕςατος δ' ὁ Ὑπανις· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμπαντάς φασι συρρεῖν τούς γε ἀξιολόγους· πληρωθεὶς δ' ἐκ πάντων (ὥςε καὶ

ἐφ' ἑκατὸν ςαδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντές φασιν, εὐρύνεσθαι 700.
κατά τινας τόπους· ὡς δ' οἱ μετριώτεροι, πεντήκοντα τὸ πλεῖ-
ςον, ἐλάχιςον δὲ ἑπτά· καὶ πολλὰ ἔθνη καὶ πόλεις εἶναι πέριξ),
ἔπειτα δυσὶ ςόμασιν εἰς τὴν νοτίαν ἐκδίδωσι θάλατταν, καὶ
τὴν Πατταληνὴν προσαγορευομένην ποιεῖ νῆσον. Ταύτην δ' ἔσχε
τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρος, ἀφεὶς τὰ πρὸς ἕω μέρη, πρῶτον μὲν
διὰ τὸ κωλυθῆναι διαβῆναι τὸν Ὑπανιν· ἔπειτα καὶ ψευδῆ καταμαθὼν τῇ πείρᾳ τὸν προκατέχοντα λόγον, ὡς ἔκπυρα εἴη καὶ θηρίοις μᾶλλον οἰκήσιμα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις, ἢ ἀνθρωπείῳ γένει· διόπερ ὥρμησεν ἐπὶ ταῦτα, ἀφεὶς ἐκεῖνα, ὥςε καὶ ἐγνώσθη ταῦτα ἀντ' ἐκείνων ἐπὶ πλέον.

§. 33.

Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ὑπάνιος καὶ τοῦ Ὑδάσπου λέγεται
ἐννέα ἔχειν ἔθνη· πόλεις δὲ εἰς πεντακισχιλίας, οὐκ ἐλάττους 701.
Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρῆσθαι τὸ πλῆθος· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου, εἴρηται σχεδόν τι ὑφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης. Κάτω δ' ἑξῆς εἰσὶν οἵ τε Σίβαι λεγόμενοι, περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ Μαλλοί, καὶ Ὀξυδράκαι, μεγάλα ἔθνη· Μαλλοὶ μὲν, παρ' οἷς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος, τρωθεὶς ἐν ἁλώσει πολίχνης τινός· Ὀξυδράκαι δὲ, οὓς τοῦ Διονύσου συγγενεῖς ἔφαμεν μεμυθεῦσθαι. Πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη τῇ Πατταληνῇ τήν τε τοῦ Μουσικανοῦ λέγουσι, καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδονάλια, καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ, καὶ ἄλλων, ὧν ἐκράτησεν ἁπάντων Ἀλέξανδρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν, ὑςάτης δὲ τῆς Πατταληνῆς, ἣν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ, σχισθεὶς εἰς δύο προχοάς. Ἀριςόβουλος μὲν οὖν εἰς χιλίους ςαδίους διέχειν ἀλλήλων φησὶν αὐτάς· Νέαρχος δ' ὀκτακοσίους προςίθησιν· Ὀνησίκριτος δὲ τὴν πλευρὰν ἑκάςην τῆς ἀπολαμβανομένης νήσου, τριγώνου τὸ

701. σχῆμα, δισχιλίων· τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος, καθ' ὃ σχίζεται εἰς τὰ ςόματα, ὅσον διακοσίων· καλεῖ δὲ τὴν νῆσον Δέλτα, καὶ φησὶν ἴσην εἶναι τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα, οὐκ ἀληθὲς τοῦτο λέγων. Τὸ γὰρ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα χιλίων καὶ τριακοσίων ςαδίων ἔχειν λέγεται τὴν βάσιν, τὰς δὲ πλευρὰς ἑκατέραν ἐλάττω τῆς βάσεως. Ἐν δὲ τῇ Πατταληνῇ πόλις ἐςὶν ἀξιόλογος τὰ Πάτταλα, ἀφ' ἧς καὶ ἡ νῆσος καλεῖται.

§. 34.

Φησὶ δ' Ὀνησίκριτος, τὴν πλείςην παραλίαν τὴν ταύτῃ πολὺ τὸ τεναγῶδες ἔχειν, καὶ μάλιςα κατὰ τὰ ςόματα τῶν ποταμῶν, διά τε τὴν χοῦν, καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὸ μὴ πνεῖν ἀπογαίους, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέχεσθαι τοὺς τόπους τὸ πλέον. Λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας ἐπὶ πλέον ἐγκωμιάζων αὐτὴν, ὧν τινα καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς κοινὰ ἱςόρηται, ὡς τὸ μακρόβιον, ὥςε καὶ τριάκοντα ἔτη τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους τινές φασι), καὶ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὑγιεινὸν, καίπερ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἁπάντων ἐχούσης. Ἴδιον δὲ τὸ συσσίτιά τινα Λακωνικὰ αὐτοῖς εἶναι δημοσίᾳ σιτουμένων, ὄψα δ' ἐκ θήρας ἐχόντων· καὶ τὸ χρυσῷ μὴ χρῆσθαι, μηδ' ἀργύρῳ, μεταλλων ὄντων· καὶ τὸ ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῆσθαι νέοις, ὡς Κρῆτες μὲν τοῖς Ἀφαμιώταις, Λάκωνες δὲ τοῖς Εἵλωσι· μὴ ἀκριβοῦν δὲ τὰς ἐπιςήμας πλὴν ἰατρικῆς· ἐπί τινων γὰρ κακουργίαν εἶναι τὴν ἐπὶ πλέον ἄσκησιν, οἷον ἐπὶ τῶν
702. πολεμικῶν, καὶ τῶν ὁμοίων· δίκην δὲ μὴ εἶναι, πλὴν φόνου καὶ ὕβρεως· οὐκ ἐπ' αὐτῷ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν ταῦτα· τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐπ' αὐτῷ ἑκάςῳ· ὥςε ἀνέχεσθαι δεῖ, ἐάν τις παραβῇ τὴν πίςιν· ἀλλὰ καὶ προσέχειν, ὅτῳ πιςευτέον, καὶ μὴ

δακῶν πληροῦν τὴν πόλιν. Ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου στρατεύσαντες λέγουσιν. 702.

§. 35.

Ἐκδέδοται δέ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπάτραν ἐπιστολὴ, πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα, καὶ οὐχ ὁμολογοῦσα οὐδενὶ, καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν τὸν Ἀλέξανδρον· αὐτός τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν, καὶ κήτη τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ μεγέθους, καὶ πλάτους, καὶ βάθους πόῤῥω πίστεως μᾶλλον, ἢ ἐγγύς. Ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἠπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδὸς, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοὐλάχιστον πλάτος· οἱ δὲ *καὶ* τριῶν· Μεγασθένης δὲ, ὅταν ᾖ μέτριος, καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοὐλάχιστον.

§. 36.

Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ἱδρύσθαι, σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογράμμῳ σχήματι, ξύλινον περίβολον ἔχουσαν κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν τοξεύειν· προκεῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπορῤῥοιῶν. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· τὸν δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖ τῆς πόλεως εἶναι Παλίβοθρον καλούμενον πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Σανδρόκοττον, πρὸς ὃν ἧκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθείς. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθυαίοις· Ἀρσάκαι γὰρ καλοῦνται πάντες· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ δ' ἄλλο τι.

§. 37.

702. Ἀρίζη δ' ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνιος πέραν· οὐκ ἀκριβοῦται δὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μεῖζον, ἢ τὸ τερατωδέζερον· οἷα τὰ τῶν χρυσωρύχων μυρμήκων, καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων, καὶ δυνάμεσί τισιν ἐξηλλαγμένων· ὡς τοὺς Σῆρας μακροβίους φασὶ, πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας. Λέγουσι δὲ καὶ ἀριζοκρατικήν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεζῶσαν, ὧν ἕκαζον παρέχεσθαι τῷ
703. κοινῷ ἐλέφαντα. Καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης γίνεσθαι μεγίζους, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλασίους λεόντων· δυνατοὺς δὲ, ὥστε τῶν ἡμέρων τινὰ, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμιόνου, βιάσασθαι καὶ ἑλκῦσαι πρὸς ἑαυτόν. Κερκοπιθήκους δὲ μειζους τῶν μεγίζων κυνῶν, λευκοὺς, πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους δυεῖν πήχεων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέσεις καὶ κλοπάς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκυτέρους σύκων, ἢ μέλιτος. Ἀλλαχοῦ δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους, ὥσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, ζαλαγμοὺς ἀφιέντας οὔρων, τοὺς δὲ ἱδρώτων, διασήποντας τὸν χρῶτα τοῦ μὴ φυλαξαμένου. Καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, ὑπερβάλλοντας μεγέθεσι. Φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον. Εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ πρότερον μεθιέντας τὸ δηχθὲν, πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δήγματι διαζρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς, καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον τοῦ ῥύγχους, πρότερον ἢ ἀφεθῆναι.

§. 38.

Ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ Σιλίαν ποταμὸν εἶναι, ᾧ μηδὲν ἐπιπλεῖ. 703.
Δημόκριτον μὲν οὖν [οὐκ] ἀπιστεῖν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον· Ἀριστοτέλης δὲ ἀπιστεῖ· καίπερ καὶ ἀέρων ὄντων λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν ἐπισπαστικοί τινές εἰσι πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ οἷον ῥοφητικοὶ τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου, καὶ ἡ σιδηρῖτις τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦταί τινες εἶεν ἂν δυνάμεις. Ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεταί τινος, καὶ τῆς περὶ τῶν ὀχουμένων πραγματείας· ὥστε ἐν ἐκείνοις ἐπισκεπτέον. Νυνὶ δ' ἔτι καὶ ταῦτα προσληπτέον, καὶ ὅσα ἄλλα τῆς γεωγραφίας ἐγγυτέρω.

§ 39.

Φησὶ δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διῃρῆσθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἑκάστῳ τοὺς ἐναγίζοντας· κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὅ τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρησίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων, καὶ περὶ πολιτείας, προφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρὶς ἐψευσμένος ἁλῷ, νόμος ἐστὶ σιγᾷν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρίνουσι. 704.

§. 40.

Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ πλεῖστοί τέ εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι, ἀστρατείᾳ καὶ ἀδείᾳ τοῦ ἐργάζεσθαι, πόλει μὴ προσιόντες, μηδ' ἄλλῃ χρείᾳ, μηδ' ὀχλήσει κοινῇ·

704. πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ, τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους· οἱ δ' ἀροῦσιν καὶ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκείνους. Ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν.

§. 41.

Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν, καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὤνιά τε παρέχειν καὶ μισθοῦ ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σῖτον, πλάνητα καὶ σκηνίτην νεμόμενοι βίον. Ἵππον δὲ καὶ ἐλέφαντα τρέφειν οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἑκάτερον νενόμισται τὸ κτῆμα, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐπιμεληταί.

§. 42.

Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. Χωρίον ψιλὸν ὅσον τεττάρων, ἢ πέντε σταδίων, τάφρῳ περιχαράξαντες βαθείᾳ, γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον στενωτάτῃ γεφύρᾳ· εἶτ' εἰσαφιᾶσι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς, ἢ τέτταρας· αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις κρυπτοῖς ὑποκάθηνται λοχῶντες· ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίασιν οἱ ἄγριοι· νύκτωρ δ' ἐφ' ἕνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον· εἰσιόντων δὲ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα· εἶτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους εἰσάγοντες, διαμάχονται πρὸς αὐτοὺς, ἅμα καὶ λιμῷ καταπονοῦντες· ἤδη δὲ καμνόντων οἱ εὐθαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες, ὑποδύνουσιν ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὁρμώμενος δ' ἐνθένδε, ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ, καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσόντων δ' ὠμοβοΐνοις ἱμᾶσι προσλαμβάνονται

τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασσῶν· ἵνα δὲ μὴ σει- 704.
ὁμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας ἀποσείοιντο, τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλῳ τομάς, καὶ κατ' αὐτὰς τοὺς ἱμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλγηδόνων εἴκειν τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν. Τῶν δ' ἁλόντων ἀπολέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους, ἢ νεωτέρους τῆς χρείας, τοὺς λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς· δήσαντες δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγότα, δαμάζουσι λιμῷ· ἔπειτα χλόῃ καλάμου καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι· 705.
μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ λόγου, τοὺς δὲ μελισμῷ τινι καὶ τυμπανισμῷ κηλοῦντες· σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσσευτοι. Φύσει γὰρ διάκειται πρᾴως καὶ ἡμέρως, ὥς' ἐγγὺς εἶναι λογικῷ ζώῳ· τινὲς γὰρ καὶ ἐξαίμους τοὺς ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελόμενοι σώζουσιν ἐκ τῆς μάχης· τοὺς δὲ καὶ ὑποδύντας μεταξὺ τῶν προσθίων ποδῶν ὑπερμαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων εἴ τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας ἀπέχεσθαι τροφῆς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν.

§. 43.

Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν, ὡς ἵπποι, τοῦ ἔαρος μάλιστα· καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρενι, ἐπειδὰν οἴστρῳ κατέχηται καὶ ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίησιν, ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος ἀνεῳγὼς τυγχάνῃ. Κύουσι δὲ τοὺς μὲν πλείστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκκαίδεκα· τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἓξ ἔτη· ζῶσι δ', ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι, οἱ πολλοί· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη. Πολύνοσοι δὲ καὶ δυσίατοι. Ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον· τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος. Τραύ-

705. μασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον· ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρια· τὰ δ' ἕλκη σαρξὶν ὑείαις πυριῶσιν. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ ἕως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησι· σπάνιον δὲ καὶ ἕως πεντακοσίων· κρατίστους δ' εἶναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη· κυίσκεσθαι δὲ δεκαετίαν. Μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν καὶ ἐρρωμενεστέρους ἐκεῖνός τε εἴρηκε, καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιρεῖν καὶ δένδρα ἀνασπᾶν πρόρριζα, διανισαμένους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐν ταῖς θήραις τίθεσθαι κατά τινας συνδρόμους φησί· συνελαύνεσθαι δ' ὑπὸ τῶν τιθασσῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειττόνων ὄντων, καὶ ἡνιοχουμένων. Οὕτως δ' εὐτιθασσεύτους εἶναι, ὥστε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνειν, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, νεῖν τε κάλλιστα· μέγιστόν τε νομίζεσθαι κτῆμα ἐλεφάντων ἅρμα· ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγὸν ἀχαλίνους· γυναῖκα δ' εὐδοκιμεῖν, εἰ λάβοι παρὰ ἐραστοῦ δῶρον ἐλέφαντα. Οὗτος ὁ λόγος οὐχ ὁμολογεῖ τῷ φήσαντι μόνον βασιλέων κτῆμα εἶναι ἵππον καὶ ἐλέφαντα.

§. 44.

Τῶν δὲ μυρμήκων τῶν χρυσωρύχων δέρματα ἰδεῖν φησιν οὗτος παρδαλέαις ὅμοια. Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων
706. οὕτω φησίν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσεώων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἴη τρισχιλίων πως τὸν κύκλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσωρυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυὲς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θήρας. Ὀρύττουσι δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύουσί τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσπάλακες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἑψήσεως δεόμενον. Τοῦθ' ὑποζυγίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερῶς γὰρ διαμάχονται, καὶ διώκουσι φεύγοντας· καταλαβόντες δὲ διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς, καὶ τὰ ὑποζύγια. Πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν, κρέα θήρεια

προτιθέασι κατὰ μέρη· περισπωμένων δ', ἀναιροῦνται τὸ ψῆ- 706.
γμα, καὶ τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις ἀργὸν διατίθενται, χω-
νεύειν οὐκ εἰδότες.

§. 45.

Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ καὶ περὶ τῶν θηρίων ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε καὶ ἄλλοι, προσθετέον καὶ ταῦτα. Ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῶν ἑρπετῶν θαυμάζει πλῆθος καὶ τὴν κακίαν· ἀναφεύγειν γὰρ ἐκ τῶν πεδίων εἰς τὰς κατοικίας, τὰς διαλανθανούσας ἐν ταῖς ἐπικλύσεσι, καὶ πληροῦν τοὺς οἴκους· διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὑψηλὰς ποιεῖσθαι τὰς κλίνας, ἔτι δ' ὅτε καὶ ἐξοικίζεσθαι πλεονασάντων· εἰ δὲ μὴ τὸ πολὺ τοῦ πλήθους ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο, κἂν ἐρημωθῆναι τὴν χώραν. Καὶ τὴν σμικρότητα δ' αὐτῶν εἶναι χαλεπὴν, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους· τὴν μὲν, διὰ τὸ δυσφύλακτον· τὴν δὲ, δι' ἰσχὺν, ὅπου καὶ ἑκκαιδεκαπήχεις ἐχίδνας ὁρᾶσθαι· ἐπωδοὺς δὲ περιφοιτᾶν ἰᾶσθαι πεπιστευμένους, καὶ εἶναι σχεδόν τι μόνην ταύτην ἰατρικήν· μηδὲ γὰρ νόσους εἶναι πολλὰς διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης καὶ τὴν ἀοινίαν· εἰ δὲ γένοιντο, ἰᾶσθαι τοὺς σοφιστάς. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν θρυλλουμένων μεγεθῶν οὐδὲν ἰδεῖν φησιν· ἔχιδναν δὲ μόνον ἐννέα πηχῶν καὶ σπιθαμῆς. Καὶ ἡμεῖς δ' ἐν Αἰγύπτῳ κομισθεῖσαν ἐκεῖθεν τηλικαύτην πως ἴδομεν. Ἔχεις δὲ πολλοὺς φησι πολὺ ἐλάττους καὶ ἀσπίδας, σκορπίους δὲ μεγάλους. Οὐδὲν δὲ τούτων οὕτως ὀχλεῖν, ὡς τὰ λεπτὰ ὀφείδια, οὐ μείζω σπιθαμιαίων· εὑρίσκεσθαι γὰρ ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγκοῖς ἐγκεκρυμμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἱμορροεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας· ἔπειτα ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐθύς· τὴν δὲ βοήθειαν ῥᾳδίαν εἶναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων. Κρο- 707.
κοδείλους τε οὔτε πολλοὺς, οὔτε βλαπτικοὺς ἀνθρώπων, ἐν τῷ

707. Ἰνδῷ φησιν εὑρίσκεσθαι· καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῶα τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ, ἅπερ ἐν τῷ Νείλῳ, γεννᾶσθαι, πλὴν ἵππου ποταμίου. Ὀνησίκριτος δέ φησι καὶ τοῦτον γεννᾶσθαι. Τῶν δ' ἐκ θαλάττης φησὶν Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν, ἔξω θρίσσης καὶ κεστρέως καὶ δελφῖνος, διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῷ πλῆθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μακρὰς μέχρι ὅρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου. Περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τοσαῦτα λέγεται· ἐπανιόντες δ' ἐπὶ τὸν Μεγασθένη, λέγωμεν τὰ ἑξῆς, ὧν ἀπελίπομεν.

§. 46.

Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας τέταρτόν φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας, καὶ τοὺς καπηλικοὺς, καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ ἐργασία· ὧν οἱ μὲν φόρον τελοῦσι, καὶ λειτουργίας παρέχονται τακτάς· τοῖς δ' ὁπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἔκκειται· μόνῳ γὰρ ἐργάζονται. Παρέχει δὲ τὰ μὲν ὅπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν ὁ ναύαρχος, καὶ τοῖς ἐμπόροις.

§. 47.

Πέμπτόν ἐστι τὸ τῶν πολεμιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ καὶ πότοις ὁ βίος ἐστὶν, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ διαιτωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν ᾖ χρεία, ταχέως ποιεῖσθαι, πλὴν τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἑαυτῶν.

§. 48.

Ἕκτοι δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι. Τούτοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται τὰ πραττόμενα, καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ, συνεργοὺς

ποιουμένοις

ποιουμένοις τὰς ἑταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν τῇ πό- 707.
λει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ τὰς αὐτόθι· καθίστανται δ' οἱ ἄριστοι καὶ πιστότατοι.

§. 49.

Ἕβδομοι δ' οἱ σύμβουλοι καὶ σύνεδροι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. Οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμεῖν ἐξ ἄλλου γένους, οὔτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετήν.

§. 50.

Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μέν εἰσιν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀστυνόμοι, οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν· ὧν οἱ μὲν ποταμοὺς ἐξεργάζονται, καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλειστὰς διώρυχας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπισκοποῦσιν, ὅπως ἐξ ἴσης πᾶσιν ἡ τῶν ὑδάτων παρείη χρῆσις. Οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολά- 708.
σεώς εἰσι κύριοι τοῖς ἐπαξίοις· καὶ φορολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκέων, μεταλλευτῶν· ὁδοποιοῦσι δὲ, καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασι, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν.

§. 51.

Οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἓξ πεντάδας διῄρηνται· καὶ οἱ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμουσι, καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους δόντες· καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς, ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀποθανόντων· νοσούντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντας θά-

708. πτουσι. Τρίτοι δ' εἰσὶν, οἳ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἶεν αἱ κρείττους καὶ χείρους γοναὶ, καὶ θάνατοι. Τεταρτοι οἱ περὶ τὰς καπηλείας καὶ μεταβολάς· οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὡραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο. Οὐκ ἔςι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοίη φόρους. Πέμπτοι δ' οἱ προεςῶτες τῶν δημιουργουμένων, καὶ πωλοῦντες ταῦτα ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιά· τῷ μιγνύντι δὲ ζημία· Ἕκτοι δὲ καὶ ὕςατοι οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέψαντι τὸ τέλος. Ἰδίᾳ μὲν ἕκαςοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς, τιμῶν τε, καὶ ἀγορᾶς, καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν.

§. 52.

Μετὰ δὲ τοὺς ἀςυνόμους τρίτη ἐςὶ συναρχία ἡ περὶ τὰ ςρατιωτικὰ, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἑξαχῇ διωρισμένη· ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, τὴν δὲ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται, καὶ τροφὴ αὐτοῖς τε καὶ κτήνεσι, καὶ τὰ ἄλλα χρήσιμα τῇ ςρατιᾷ. Οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνους παρέχουσι, τυμπανιςὰς, κωδωνοφόρους, ἔτι δὲ καὶ ἱπποκόμους, καὶ μηχανοποιοὺς, καὶ τοὺς τούτων ὑπηρέτας· ἐκπέμπουσί τε πρὸς κώδωνα τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Τρίτοι δέ εἰσιν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι. Τέταρτοι δ' οἱ τῶν ἵππων. Πέμπτοι δ' ἁρμάτων. Ἕκτοι δὲ ἐλεφάντων. Βασιλικοί τε ςαθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις· βασι-
709. λικὸν δὲ καὶ ὁπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ ςρατιώτης τήν τε σκευὴν εἰς τὸ ὁπλοφυλάκιον, καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἱππῶνα, καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως. Χρῶνται δ' ἀχαλινώτοις. Τὰ δ' ἅρματα

ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἕλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβιᾶς ἄγονται 709.
τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν ὑπὸ τοῖς ἅρμασιν ἀμβλύνεσθαι. Δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἅρματι παραβάται πρὸς ἡνιόχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνίοχος τέταρτος, τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες.

§. 53.

Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς ςρατείαις· οὐδ' ὄχλῳ περιττῷ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι. Πλείστη δ' ἐκχειρία περὶ τὰς κλοπάς· γενόμενος γοῦν ἐν τῷ Σανδροκόττου ςρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης, τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἱδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων, ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις· οὐδὲ γὰρ γράμματα εἰδέναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαςα διοικεῖσθαι· Εὖ πράττειν δ' ὅμως διὰ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνόν τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον· πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντὶ κριθίνου συντιθέντας. Καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὄρυζαν εἶναι ῥοφητήν. Καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν ἁπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὔτε γὰρ ὑποθήκης, οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας· οὐδὲ μαρτύρων, οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιςεύειν παραβαλλομένους· καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλέον ἀφρουρεῖν. Ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά. Τἄλλ' δ' οὐκ ἄν τις ἀποδέξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ, καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινὴν δείπνου τε καὶ ἀρίςου, ἀλλ' ὅπως ἑκάςῳ φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον.

§. 54.

Γυμνασίων δὲ μαλιςα τρίψιν δοκιμάζουσι καὶ ἄλλως, καὶ

709. διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζονται τὰ σώματα. Λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, καὶ μικρὰ χώματα. Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφοροῦσι γάρ, καὶ διαλίθῳ κόσμῳ χρῶνται, σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς, καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἕπεται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες, ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν. Ἀληθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδόασιν, ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητὰς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζεῦγος βοῶν· ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας· εἰ δὲ μὴ
710. σωφρονεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεσι. Θύει δὲ οὐδεὶς ἐστεφανωμένος, οὐδὲ θυμιᾷ, οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν· ἵνα μὴ λελωβημένον, ἀλλ' ὁλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. Ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἁλοὺς ἀκρωτηριάζεται· ὅ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα, ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται, θανατοῦται. Δούλοις δὲ οὗτος μέν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι. Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει, καὶ ὡς κατόρθωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα, ὡς εὐνομωτάτης.

§. 55.

Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστὶν, ὠνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν. Μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα, γέρας ἔχει συνεῖναι τῷ ἐκείνου διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες. Οὐδ' ὑπνοῖ μεθ' ἡμέραν ὁ βασιλεύς· καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλάς. Τῶν τε μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μέν ἐστιν ἡ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν αἷς διημερεύει διακούων

οὐδὲν ἧττον, κἂν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος θεραπείας· 710.
αὕτη δ' ἐστὶν ἡ διὰ τῶν σκυταλίδων τρίψις· ἅμα γὰρ *καὶ* διακούει καὶ τρίβεται τεττάρων περιστάντων τριβέων. Ἑτέρα δ' ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰς θυσίας ἔξοδος. Τρίτη δ' ἐπὶ θήραν βακχική τις, κύκλῳ γυναικῶν περικεχυμένων, ἔξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων· παρεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός· τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναικῶν θάνατος· προηγοῦνται δὲ τυμπανισταὶ καὶ κωδωνοφόροι. Κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν ἀπὸ βήματος τοξεύων· παρεστᾶσι δ' ἔνοπλοι δύο, ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἁρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ συστρατεύουσιν, ἠσκημέναι παντὶ ὅπλῳ.

§. 56.

Ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν· ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ τοιάδε. Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερῷ γυναιξὶ μίσγεσθαι, καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους, οἳ λίθους κατακυλίουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας· τά τε παρ' ἡμῖν ἥμερα ζῶα, τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶναι. Ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· καλάμους δὲ, μῆκος μὲν τριάκοντα ὀργυιῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς 711.
μὲν εἶναι τρίπηχυν, τοῖς δὲ διπλασίαν.

§. 57.

Ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μυθῶδες, πεντασπιθάμους ἀνθρώπους λέγει καὶ τρισπιθάμους, ὧν τινὰς ἀμύκτηρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος· πρὸς δὲ τοὺς τρισπιθάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὃν καὶ Ὅμηρον δηλοῦν)

711 καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέγειν αὐτῶν τὰ ὠὰ καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὠοτοκεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ μήτ' ὠὰ εὑρίσκεσθαι γεράνων, μήτ' οὖν νεόττια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον, χαλκῆν ἔχουσαν ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. Ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν Ἐνωτοκοιτῶν, καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων τερατωδῶν. Τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοττον· ἀποκαρτερεῖν γάρ· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς ὄπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους. Ἀστόμους δέ τινας ἀχθῆναι, ἀνθρώπους ἡμέρους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Γάγγου· τρέφεσθαι δ' ἀτμοῖς ὀπτῶν κρεῶν, καὶ καρπῶν καὶ ἀνθέων ὀσμαῖς, ἀντὶ τῶν στομάτων ἔχοντας τὰς ἀναπνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο περιγίνεσθαι μόλις, καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων διηγεῖσθαι τοὺς φιλοσόφους Ὠκύποδάς τε ἱστοροῦντας, ἵππων μᾶλλον ἀπιόντας· Ἐνωτοκοίτας δὲ ποδήρη τὰ ὦτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν· ἰσχυροὺς δ', ὥστ' ἀνασπᾶν δένδρα, καὶ ῥήττειν νευράν· Μονομμάτους δὲ ἄλλους, ὦτα μὲν ἔχοντας κυνός, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμόν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ στήθη. Τοὺς δὲ ἀμύκτηρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλιγοχρονίους, πρὸ γήρως θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολύ. Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ, καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. Μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγένους λεχθέν, ὅτι χαλκὸς ὕοιτο σαλαγμοῖς χαλκοῖς, καὶ σύροιτο. Ἐγγυτέρω δὲ πίστεώς φησιν ὁ Μεγασθένης, ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέροιεν ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.

§. 58.

Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων, τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν

φησὶν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύντας τεκμήρια, τὴν 711.
ἀγρίαν ἄμπελον, παρὰ μόνοις αὐτοῖς φυομένην, καὶ κιττὸν,
καὶ δάφνην, καὶ μυῤῥίνην, καὶ πύξον, καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν,
ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις
σπάνια, καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν
δὲ καὶ τὸ σινδονοφορεῖν, καὶ τὸ μιτροῦσθαι, καὶ μυροῦσθαι, 712.
καὶ βάπτεσθαι ἄνθινα, καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι
καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. Τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν
Ἡρακλέα τιμᾶν. Ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη, καὶ ὑπὸ πολλῶν
ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου· πέραν
γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλή· καὶ ἡ Μεσοποταμία
ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἑξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν ἑκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὔοινον λέγεται.

§. 59.

Ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιεῖται *περὶ* τῶν φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμᾶνας καλεῖ, τοὺς δὲ Γαρμᾶνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶνας εὐδοκιμεῖν [μᾶλλον]· μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἤδη δ' εὐθὺς καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητὰς λογίους ἄνδρας· οὓς προσιόντας, λόγῳ μὲν ἐπᾴδειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεκνίαν, τὸ δ' ἀληθὲς, σωφρονικάς τινας παραινέσεις καὶ ὑποθήκας διδόναι· τὰς δ' ἥδιστα ἀκροωμένας, μάλιστα εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, ἀεὶ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριεστέρων τυγχανούσης διδασκάλων. Διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄλσει πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ περιβόλῳ συμμέτρῳ, λιτῶς ζῶντας ἐν στιβάσι καὶ δοραῖς, ἀπεχομένους ἐμψύχων καὶ ἀφροδισίων, ἀκροωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκροώ-

712. μενον οὔτε λαλῆσαι θέμις, οὔτε χρέμψασθαι, ἀλλ' οὐδὲ πτύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὡς ἀκολαςαίνοντα. Ἔτη δ' ἑπτὰ καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἔκαςον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνειμένως μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα, καὶ χρυσοφοροῦντα μετρίως ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ὠσὶ, προσφερόμενον σάρκας τῶν μὴ πρὸς τὴν χρείαν συνεργῶν ζώων, δριμέων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμενον· γαμεῖν δ' ὅτι πλείςας εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἄν· ἀδούλοις οὖσί τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὖσαν, πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. Ταῖς δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γένοιντο, ἵνα μή τι τῶν οὐ θεμιτῶν ἐκφέροιεν εἰς τοὺς βεβήλους· εἰ δὲ σπουδαῖαι, μὴ καταλείποιεν αὐτούς. Οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὕτως ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν ὑφ' ἑτέρῳ εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι

713. τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν. Πλείςους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ τοῦ θανάτου· νομίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον, τὸν εὐδαίμονα, τοῖς φιλοσοφήσασι· διὸ τῇ ἀσκήσει πλείςῃ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἑτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ, ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιώδεις ὑπολήψεις ἔχοντας· καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομένους. Τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησίν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους, ἢ λόγοις εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιςουμένους· περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοδοξεῖν. Ὅτι γὰρ γεννητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτὸς, λέγειν κἀκείνους, καὶ ὅτι σφαιροειδής· ὅ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμοποιΐας τὸ ὕδωρ·

πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι ςοιχείοις πέμπτη τίς ἐςι φύσις, ἐξ ἧς ὁ 713.
οὐρανὸς καὶ τὰ ἄςρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἵδρυται τοῦ παντός. Καὶ περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὅμοια λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω. Παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ καὶ Πλάτων, περί τε ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῶν καθ' ἅδου κρίσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει.

§. 60.

Τοὺς δὲ Γαρμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντιμωτάτους Ὑλοβίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλοιῶν δενδρείων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυνθανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ θεῖον. Μετὰ δὲ τοὺς Ὑλοβίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικοὺς, *καὶ* ὡς περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλοσόφους, λιτοὺς μὲν, μὴ ἀγραύλους δὲ, ὀρύζῃ καὶ ἀλφίτοις τρεφομένους, ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα, *καὶ* ὑποδεξάμενον ξενίᾳ· δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν, καὶ ἀρρενογόνους, καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰατρείαν διὰ σιτίων τὸ πλέον, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μάλιςα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριςα καὶ τὰ καταπλάσματα, τἆλλα δὲ κακουργίας πολὺ μετέχειν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ τούτους κἀκείνους καρτερίαν τήν τε ἐν πόνοις καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἑνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην· ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικοὺς καὶ ἐπῳδοὺς, καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους λόγων, καὶ νομίμων ἐμπείρους, ἐπαιτοῦντας κατὰ κώμας καὶ πόλεις· τοὺς δὲ, χαριεςέρους μὲν τούτων καὶ ἀςειοτέρους, οὐδ' αὐτοὺς δὲ 714.
ἀπεχομένους τῶν καθ' ἅδου θρυλλουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς

714. εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα [τείνειν]· συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων.

§. 61.

Ἀριςόβουλος δὲ τῶν ἐν Ταξίλοις σοφιςῶν ἰδεῖν δύο φησί, Βραχμᾶνας ἀμφοτέρους, τὸν μὲν πρεσβύτερον ἐξυρημένον, τὸν δὲ νεώτερον κομήτην, ἀμφοτέροις δ' ἀκολουθεῖν μαθητάς. Τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον κατ' ἀγορὰν διατρίβειν, τιμωμένους ἀντὶ συμβούλων, ἐξουσίαν ἔχοντας, ὅ τι ἂν βούλωνται τῶν ὠνίων, φέρεσθαι δωρεάν· ὅτῳ δ' ἂν προσίωσι, καταχεῖν αὐτῶν τοῦ σησαμίνου λίπους, ὥστε καὶ κατὰ τῶν ὀμμάτων ῥεῖν· τοῦ τε μέλιτος πολλοῦ προκειμένου καὶ τοῦ σησάμου μάζας ποιουμένους, τρέφεσθαι δωρεάν· παρερχομένους δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου τράπεζαν παραςάντας δειπνεῖν, [καὶ] καρτερίαν διδάσκειν, παραχωροῦντας εἴς τινα τόπον πλησίον· ὅπου τὸν μὲν πρεσβύτερον, πεσόντα ὕπτιον, ἀνέχεσθαι τῶν ἡλίων καὶ τῶν ὄμβρων· ἤδη γὰρ ὕειν, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος· τὸν δ' ἑςάναι μονοσκελῆ, ξύλον ἐπηρμένον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, ὅσον τρίπηχυ· κάμνοντος δὲ τοῦ σκέλους, ἐπὶ θάτερον μεταφέρειν τὴν βάσιν, καὶ διατελεῖν οὕτως τὴν ἡμέραν ὅλην. Φανῆναι δ' ἐγκρατέςερον μακρῷ τὸν νεώτερον· συνακολουθήσαντα γὰρ μακρὰ τῷ βασιλεῖ, ταχὺ ἀναςρέψαι πάλιν ἐπ' οἶκον, μετιόντος τε, αὐτὸν κελεῦσαι ἥκειν, εἴ του βούλοιτο τυγχάνειν· τὸν δὲ συναπᾶραι μέχρι τέλους, καὶ μεταμφιάσασθαι, καὶ μεταθέσθαι τὴν δίαιταν, συνόντα τῷ βασιλεῖ· ἐπιτιμώμενον δ' ὑπό τινων λέγειν, ὡς ἐκπληρώσειε τὰ τετταράκοντα ἔτη τῆς ἀσκήσεως, ἃ ὑπέσχετο. Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ δοῦναι δωρεάν.

§. 62.

Τῶν δ' ἐν Ταξίλοις νομίμων καινὰ καὶ ἀήθη λέγει, τό τε τοὺς μὴ δυναμένους ἐκδιδόναι τὰς παῖδας ὑπὸ πενίας, προάγειν εἰς ἀγορὰν ἐν ἀκμῇ τῆς ὥρας, κόχλῳ τε καὶ τυμπάνοις, οἷσπερ καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν, ὄχλου προσκληθέντος· τῷ δὲ προσελθόντι τὰ ὀπίσθια πρῶτον ἀνασύρεσθαι μέχρι τῶν ὤμων, εἶτα τὰ πρόσθεν· ἀρέσασαν δὲ καὶ συμπεισθεῖσαν, ἐφ' οἷς ἂν δοκῇ, συνοικεῖν. Καὶ τὸ γυψὶ ῥίπτεσθαι τὸν τετελευτηκότα. Τὸ δὲ πλείους ἔχειν γυναῖκας, κοινὸν καὶ ἄλλων. Παρά τισι δ' ἀκούειν φησὶ καὶ συγκατακαιομένας τὰς γυναῖκας τοῖς ἀνδράσιν ἀσμένας· τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας, ἀδοξεῖν. Εἴρηται [δὲ] καὶ ἄλλοις ταῦτα. 714.

§. 63.

Ὀνησίκριτος δὲ φησιν αὐτὸς πεμφθῆναι διαλεξόμενος τοῖς σοφισταῖς τούτοις· ἀκούειν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ διατελοῖεν, καὶ καρτερίας ἐπιμελοῖντο οἱ ἄνθρωποι, ἐν τιμῇ τε ἄγοιντο πλείστῃ, παρ' ἄλλους δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες, ἀλλὰ κελεύοιεν ἐκείνους φοιτᾷν παρ' αὐτούς, εἴ του μετασχεῖν ἐθέλοιεν τῶν πραττομένων, ἢ λεγομένων ὑπ' αὐτῶν. Τοιούτων δὴ ὄντων, ἐπειδὴ οὔτε αὐτῷ πρέπειν ἐδόκει παρ' ἐκείνους φοιτᾷν, οὔτε ἐκείνους βιάζεσθαι παρὰ τὰ πάτρια ποιεῖν τι ἄκοντας, αὐτὸς ἔφη πεμφθῆναι. Καταλαβεῖν δὲ ἄνδρας πεντεκαίδεκα ἀπὸ σταδίων εἴκοσι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλῳ σχήματι ἑστῶτα, ἢ καθήμενον, ἢ κείμενον γυμνόν, ἀκίνητον ἕως ἑσπέρας, εἶτ' ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν· χαλεπώτατον δ' εἶναι τὸ τὸν ἥλιον ὑπομεῖναι, οὕτω θερμόν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπομένειν γυμνοῖς ἐπιβῆναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥᾳδίως κατὰ μεσημβρίαν. 715.

§. 64.

715. Διαλεχθῆναι δ' ἐνὶ τούτων Καλάνῳ, ὃν καὶ συνακολουθῆσαι τῷ βασιλεῖ μέχρι Περσίδος, καὶ ἀποθανεῖν τῷ πατρίῳ νόμῳ, τεθέντα ἐπὶ πυρκαϊάν· τότε δ' ἐπὶ λίθων τυχεῖν κείμενον. Προσιὼν οὖν, καὶ προσαγορεύσας, εἰπεῖν ἔφη, διότι πεμφθείη παρὰ τοῦ βασιλέως, ἀκροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ ἀπαγγελῶν πρὸς αὐτόν· εἰ οὖν μηδεὶς εἴη φθόνος, ἕτοιμος εἴη μετασχεῖν τῆς ἀκροάσεως. Ἰδόντα δ' ἐκεῖνον χλαμύδα καὶ καυσίαν φοροῦντα καὶ κρηπίδα, καταγελάσαντα, Τὸ παλαιὸν, φάναι, πάντ' ἦν ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων πλήρη, καθάπερ νῦν κόνεως· καὶ κρῆναι δ' ἔρρεον, αἱ μὲν ὕδατος, γάλακτος δ' ἄλλαι, καὶ ὁμοίως μέλιτος, αἱ δ' οἴνου, τινὲς δ' ἐλαίου· ὑπὸ πλησμονῆς δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τρυφῆς εἰς ὕβριν ἐξέπεσον. Ζεὺς δὲ, μισήσας τὴν κατάστασιν, ἠφάνισε πάντα καὶ διὰ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε· σωφροσύνης δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς παρελθούσης εἰς μέσον, πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπῆρξεν· ἐγγὺς δ' ἐστὶν ἤδη νυνὶ κόρου καὶ ὕβρεως τὸ πρᾶγμα, κινδυνεύει τε ἀφανισμὸς τῶν ὄντων γενέσθαι. Ταῦτα εἰπόντα κελεύειν, εἰ βούλοιτο ἀκροάσασθαι, καταθέμενον τὴν σκευὴν, γυμνὸν ἐπὶ τῶν αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέχειν τῶν λόγων. Ἀπορουμένου δὲ αὐτοῦ, Μάνδανιν, ὅσπερ ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος αὐτῶν, τῷ μὲν ἐπιπλῆξαι ὡς ὑβριστῇ, καὶ ταῦτα ὕβρεως κατηγορήσαντι· αὐτὸν δὲ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰπεῖν· ὡς τὸν μὲν βασιλέα ἐπαινοίη, διότι ἀρχὴν τοσαύτην διοικῶν, ἐπιθυμοίη σοφίας· μόνον γὰρ ἴδοι αὐτὸν ἐν ὅπλοις φιλοσοφοῦντα· ὠφελιμώτατον δ' εἴη τῶν ἁπάντων·, εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν, οἷς πάρεστι δύναμις τοὺς μὲν ἑκουσίους πείθειν σωφρονεῖν, τοὺς δ' ἀκουσίους
716. ἀναγκάζειν· αὐτῷ δὲ συγγνώμη εἴη, εἰ δι' ἑρμηνέων τριῶν διαλεγόμενος, πλὴν φωνῆς μηδὲν πλέον συνιέντων, ἢ οἱ πολλοὶ,

μηδὲν ἰσχύσει τῆς ὠφελείας ἐπίδειξιν ποιήσασθαι· ὅμοιον γὰρ, 716.
ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοῖ τις ὕδωρ ῥεῖν.

§. 65.

Τὰ γοῦν λεχθέντα εἰς τοῦτ' ἔφη συντείνειν, ὡς εἴη λόγος ἄριστος, ὃς ἡδονὴν καὶ λύπην ψυχῆς ἀφαιρήσεται· καὶ ὅτι λύπη καὶ πόνος διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πολέμιον, τὸ δὲ φίλον αὐτοῖς· τὰ δὲ σώματα ἀσκοῦσι πρὸς πόνον, ἵν' αἱ γνῶμαι ῥωνύοιντο, ἀφ' ὧν καὶ ῥάσεις παύοιεν, καὶ σύμβουλοι πᾶσιν ἀγαθῶν παρεῖεν, καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· καὶ δὴ καὶ Ταξίλῃ νῦν συμβουλεύσαιεν, δέχεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· κρείττω μὲν γὰρ αὐτοῦ δεξάμενον, εὖ πείσεσθαι, χείρω δὲ, εὖ διαθήσειν. Ταῦτ' εἰπόντα ἐξερέσθαι, εἰ καὶ ἐν τοῖς Ἕλλησι λόγοι τοιοῦτοι λέγοιντο. Εἰπόντος δ', ὅτι καὶ Πυθαγόρας τοιαῦτα λέγοι, κελεύοι τε ἐμψύχων ἀπέχεσθαι, καὶ Σωκράτης, καὶ Διογένης, οὗ καὶ αὐτὸς ἀκροάσαιτο, ἀποκρίνασθαι, ὅτι τἄλλα μὲν νομίζοι φρονίμως αὐτοῖς δοκεῖν· ἓν δ' ἁμαρτάνειν, νόμον πρὸ τῆς φύσεως τιθεμένους· οὐ γὰρ ἂν αἰσχύνεσθαι γυμνοὺς, ὥσπερ αὐτὸν, διάγειν, ἀπὸ λιτῶν ζῶντας· καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστην εἶναι, ἥτις ἂν ἐπισκευῆς ἐλαχίστης δέηται. Ἔφη δ' αὐτοὺς καὶ τῶν περὶ φύσιν πολλὰ ἐξετάσαι, καὶ προσημασιῶν ὄμβρων, αὐχμῶν, νόσων· ἀπιόντας δ' εἰς τὴν πόλιν, κατὰ τὰς ἀγορὰς σκεδάννυσθαι· ὅτῳ δ' ἂν κομίζοντι σῦκα, ἢ βότρυς περιτύχωσι, λαμβάνειν δωρεὰν παρέχοντος· εἰ δ' ἔλαιον εἴη, καταχεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἀλείφεσθαι· ἅπασαν δὲ πλουσίαν οἰκίαν ἀνεῖσθαι αὐτοῖς μέχρι γυναικωνίτιδος· εἰσιόντας δὲ δεῖπνου κοινωνεῖν καὶ λόγων. Αἴσχιστον δ' αὐτοῖς νομίζεσθαι νόσον σωματικήν· τὸν δ' ὑπονοήσαντα καθ' αὐτοῦ τοῦτο, ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ πυρὸς, νήσαντα πυράν· ὑπαλειψάμενον δὲ, καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν πυράν, ὑφάψαι κελεύειν· ἀκίνητον δὲ καίεσθαι.

§. 66.

716. Νέαρχος δὲ περὶ τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει· τοὺς μὲν Βραχμᾶνας πολιτεύεσθαι, καὶ παρακολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμβούλους· τοὺς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν· τούτων δ' εἶναι καὶ Κάλανον· συμφιλοσοφεῖν δ' αὐτοῖς καὶ γυναῖκας· τὰς δὲ διαίτας ἁπάντων σκληράς· Περὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄλλους νομίμων τοιαῦτα ἀποφαίνεται· τοὺς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν κοινοὺς, τοὺς δ' ἰδίους, ἀήθειαν ἔχοντας πρὸς τοὺς
717. τῶν ἄλλων· οἷον τὸ τὰς παρθένους ἆθλον παρά τισι προκεῖσθαι τῷ πυγμὴν νικήσαντι, ὥστ' ἀπροίκους συνεῖναι· παρ' ἄλλοις δὲ, κατὰ συγγένειαν κοινῇ τοὺς καρποὺς ἐργασαμένους, ἐπὰν συγκομίσωσιν, αἱρεσθαι φορτίον ἕκαστον εἰς διατροφὴν τοῦ ἔτους· τὸν δ' ἄλλον ἐμπιπράναι τοῦ ἔχειν εἰσαῦθις ἐργάζεσθαι, καὶ μὴ ἀργὸν εἶναι. Ὁπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ ὀϊστοὺς τριπήχεις, ἢ σαύνιον, καὶ πέλτην, καὶ μάχαιραν πλατεῖαν τρίπηχυν· ἀντὶ δὲ χαλινῶν φιμοῖς χρῆσθαι, κημῶν μικρὸν διαφέρουσιν· ἥλοις δὲ τὰ χείλη διαπεπάρθαι.

§. 67.

Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων, σπόγγους φησὶν ἰδόντας παρὰ τοῖς Μακεδόσι, μιμήσασθαι, τρίχας καὶ σχοινία λεπτὰ καὶ ἁρπεδόνας διαῤῥάψαντας εἰς ἕρια, καὶ μετὰ τὸ πιλῆσαι, τὰ μὲν ἐξελκύσαντας, τὰ δε βάψαντας χροιαῖς· στεγγιδοποιούς τε καὶ ληκυθοποιοὺς ταχὺ γενέσθαι πολλούς· ἐπιστολὰς δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κεκροτημέναις, τῶν ἄλλων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φαμένων· χαλκῷ δὲ χρῆσθαι χυτῷ, τῷ δ' ἐλατῷ μή· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι θραύεται κεράμου δίκην τὰ σκεύη πεσόντα. Τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων

καὶ τοῦτ' ἐςὶν ὅτι, ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν, προσεύχεσθαι τοῖς 717.
βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ νόμος. Φέρει δὲ καὶ λιθίαν ἡ χώρα πολυτελῆ κρυςάλλων καὶ ἀνθράκων παντοίων, καθάπερ τῶν μαργαριτῶν.

§. 68.

Τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔςω παράδειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου λόγος· ὅτι μὲν γὰρ συνῆλθεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀπέθανεν ἑκὼν παρ' αὐτῷ διὰ πυρὸς, ὁμολογοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν αὐτόν φασιν, οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. Ἀλλ' οἱ μὲν οὕτως εἰρήκασι· συνακολουθῆσαι γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐγκωμιαςὴν τοῦ βασιλέως ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὅρων, παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ συνεῖναι τοῖς αὐτόθι βασιλεῦσιν, ὑφηγουμένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς τοὺς μάγους τοῖς Πέρσαις. Ἐν Πασαργάδαις δὲ νοσήσαντα, τότε πρῶτον αὐτῷ νόσου γενομένης, ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν, ἄγοντα ἔτος ἑβδομηκος ὸν καὶ τρίτον, μὴ προσέχοντα ταῖς τοῦ βασιλέως δεήσεσι· γενομένης δὲ πυρᾶς, καὶ τεθείσης ἐπ' αὐτῆς χρυσῆς κλίνης, κατακλιθέντα εἰς αὐτὴν, ἐγκαλυψάμενον ἐμπρησθῆναι. Οἱ δὲ ξύλινον οἶκον γενέσθαι, φυλλάδος δ' ἐμπλησθέντος, καὶ ἐπὶ τῆς ςέγης πυρᾶς γενομένης ἐγκλεισθέντα, ὥσπερ ἐκέλευσε, μετὰ τὴν πομπὴν, μεθ' ἧς εἶχε... ῥίψαντα ἑαυτὸν, ὡς ἂν δοκοῦν συνεμπρησθῆναι τῷ οἴκῳ. Μεγασθένης δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσό- 718.
φοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς δὲ ποιοῦντας τοῦτο, νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει φερομένους ἐπὶ πληγὴν, ἢ κρημνὸν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθὸν, τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχομένους, τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ ὠθουμένους· οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαςος ἄνθρωπος, καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος. Τοῦτον μὲν οὖν

718. ψέγεσθαι· τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὃς, τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱόν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν, μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱόν, ὃν γε ἄρχειν μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς· μήτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ᾧ οὐδεὶς κόρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἡ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ, ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ὑπὸ γήρως τετρυχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον· ὥς' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

§. 69.

Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων· ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία οἱ Ἰνδοὶ, καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν, καὶ τοὺς ἐγχωρίους δαίμονας· ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἕκαστος ἐπιδεικνύμενος κατὰ ἅμιλλαν. Τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσωρύχων· ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμοὺς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικούς. Ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτὰς πομπαῖς, πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζεύγη· εἶθ' ἡ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ τράπεζαί τε, καὶ θρόνοι, καὶ ἐκπώματα, καὶ λουτῆρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις καὶ ἄνθρακι Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθὴς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος· καὶ θηρία, ἄρκοι, καὶ παρδάλεις, καὶ λέοντες τιθασσοί· καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφθόγγων πλῆθος. Ὁ δὲ Κλείταρχός φησιν ἁμάξας τετρακύκλους, δένδρα κομιζούσας τῶν μεγαλοφύλλων, ἐξ ὧν ἀπήρτηται γένη τιθασσευομένων ὀρνέων, ὧν εὐφωνότατον μὲν εἴρηκε τὸν ὠρίωνα· λαμπρότατον

λαμπρότατον δὲ κατὰ τὴν ὄψιν, καὶ πλείστην ἔχοντα ποικιλίαν, 718.
τὸν καλούμενον κατρέα· τὴν γὰρ ἰδέαν ταῦ μάλιστα ἐγγίζειν,
τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον.

§. 70.

Φιλοσόφους τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαιροῦνται Πράμνας,
ἐριστικούς τινας καὶ ἐλεγκτικούς· τοὺς δὲ Βραχμᾶνας φυσιολο- 719.
γίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων ὡς ἀλα-
ζόνας καὶ ἀνοήτους. Τούτων δὲ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς καλεῖσθαι,
τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικοὺς καὶ προσχωρίους· καὶ
τοὺς μὲν ὀρεινοὺς δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πήρας δ' ἔχειν ῥιζῶν
καὶ φαρμάκων μεστάς, προσποιουμένους ἰατρικὴν μετὰ γοητείας
καὶ ἐπῳδῶν, καὶ περιάπτων. Τοὺς δὲ γυμνήτας κατὰ τοὔνομα
γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλέον, καρτερίαν ἀσκοῦντας,
ἣν ἔφαμεν πρότερον μέχρις ἑπτὰ καὶ τριάκοντα [ἐτῶν]· καὶ γυ-
ναῖκας δὲ συνεῖναι, μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ θαυμά-
ζεσθαι διαφερόντως.

§. 71.

Τοὺς δὲ πολιτικοὺς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν, ἢ κατ'
ἀγροὺς, ἐνημμένους νεβρίδας, ἢ δορκάδων δοράς. Ὡς δ' εἰπεῖν,
Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι, καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπάσοις (ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι φορήματα), κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλεκομένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

§. 72.

Ἀρτεμίδωρος δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἡμωδῶν ὀρῶν καταφερόμενον πρὸς νότον, ἐπειδὰν κατὰ τὴν Γάγγην γένηται πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἕω μέχρι Παλιβόθρων, καὶ τῆς εἰς τὴν

719. θάλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συρρεόντων εἰς αὐτὸν, Οἰδάνην τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφῖνας. Λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντιστέον. Προσθείη δ' ἄν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου.

§. 73.

Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι· σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησί· τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλέον· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἑλληνίζειν ἐν διφθέρᾳ γεγραμμένην, δηλοῦσαν, ὅτι Πῶρος εἴη ὁ γράψας· ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων, ὅμως περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἕτοιμος εἴη δίοδόν τε παρέχειν, ὅπῃ βούλεται, καὶ συμπράττειν, ὅσα καλῶς ἔχει. Ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολήν. Τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσενεγκεῖν ὀκτὼ οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι, καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τόν τε Ἑρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφῃρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἴδομεν· καὶ ἐχίδνας μεγάλας, καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα, καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν· πέρδικά τε μείζω γυπός. Συνῆν δὲ, ὡς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατα-
720. καύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων· τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον. Ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν, ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἅλασθαι γυμνὸν ἐπαλειμμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ· ΖΑΡΜΑΝΟΣ ΧΗΓΑΝ ΙΝΔΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΙΝΔΩΝ ΕΘΗ ΕΑΥΤΟΝ ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΑΣ ΚΕΙΤΑΙ.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστιν ἡ Ἀριανὴ, μερὶς πρώτη τῆς ὑπὸ 720.
Πέρσαις, τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν, τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῇ αὐτῇ θαλάττῃ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη, οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδικὴ, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἑαυτῆς τε καὶ τῆς Ἰνδικῆς· ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἑσπέραν ἐκτεινομένη, μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρμανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευρον τὸ σχῆμα. Τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἄρχεται τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τῆς Πατταλήνης, τελευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τὸ στόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκειμένην ἱκανῶς πρὸς νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα. Οἰκοῦσι δὲ Ἄρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἄρβει, τῷ ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἑξῆς Ὠριτῶν, ὅσον χιλίων σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὡς φησι Νέαρχος. Ἰνδῶν δ' ἐστὶ μερὶς καὶ αὕτη. Εἶτ' Ὠρῖται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ παράπλους χιλίων ὀκτακοσίων· ὁ δὲ τῶν ἑξῆς Ἰχθυοφάγων, ἑπτακισχίλιοι τετρακόσιοι· ὁ δὲ τῶν Καρμανίων, τρισχίλιοι ἑπτακόσιοι μέχρι Περσίδος. ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι δισχίλιοι ἐννακόσιοι.

§. 2.

Ἁλιτενὴς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἄδενδρος ἡ πλείστη, πλὴν φοινίκων, καὶ ἀκάνθης τινὸς, καὶ μυρίκης· καὶ ὑδάτων δὲ καὶ τροφῆς ἡμέρου σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρῶνται, καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ θρέμματα· καὶ τοῖς ὀμβρίοις ὕδασι καὶ ὀρυκτοῖς·

720. καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει. Οἰκήσεις δὲ ποιοῦνται τοῖς ὀστέοις τῶν κητῶν χρώμενοι καὶ κόγχοις ὀστρέων τὸ πλέον, δοκοῖς μὲν ταῖς πλευραῖς καὶ ὑπερείσμασι, θυρώμασι δὲ ταῖς σιαγόσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσὶν ὅλμοι, ἐν οἷς πτίσσουσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπτήσαντες· εἶτ' ἀρ-
721. τοποιοῦνται σίτου μικρὰ καταμίξαντες· καὶ γὰρ μύλοι αὐτοῖς εἰσί, σιδήρου μὴ ὄντος. Καὶ τοῦτο μὲν ἧττον θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν. Ἀλλὰ πῶς ἐπικόπτουσιν ἀποτριβέντα; λίθοις μέντοι φασίν, οἷς καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκοντίσματα [τὰ] πεπυρακτωμένα ἀποξύνουσι. Τοὺς δ' ἰχθύας, τοὺς μὲν ἐν κλιβάνοις κατοπτῶσι, τοὺς δὲ πλείστους ὠμοφαγοῦσι· περιβάλλονται δὲ δακτύοις φλοιοῦ φοινικίνου.

§. 3.

Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς ἧττον ἔμπυρος, τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὕδασιν ἐνδεής, πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ, νάρδου μαλιστα καὶ σμύρνης, ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιὰν ὁδεύουσαν ἀντὶ ὀρόφου καὶ στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐτοῖς θέρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἄφοδον ἐπίτηδες συνέβη· τότε γὰρ ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν, καὶ τοὺς ποταμοὺς πληροῦσθαι, καὶ τὰ ὑδρεῖα· χειμῶνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτειν δὲ τοὺς ὄμβρους ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρκτίοις, καὶ ἐγγὺς τῶν ὀρῶν· πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα τῇ θαλάττῃ ποτίζεσθαι, καὶ ὑδρείων εὐπορεῖν· Προέπεμψε δ' εἰς τὴν ἔρημον μεταλλευτὰς τῶν ὑδρείων ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὺς ναύσταθμα αὐτῷ καὶ τῷ στόλῳ κατασκευάσοντας.

§. 4.

Τριχῇ γὰρ διελὼν τὰς δυνάμεις, τῇ μὲν αὐτὸς ὥρμησε διὰ 721.
τῆς Γεδρωσίας, ἀφιςάμενος τῆς θαλάττης τὸ πλεῖςον πεντακοσίους ςαδίους, ἵν' ἅμα καὶ τῷ ναυτικῷ τὴν παραλίαν ἐπιτηδείαν παρασκευάζοι· πολλάκις δὲ καὶ συνάπτων τῇ θαλάττῃ, καίπερ ἀπόρους καὶ τραχείας ἐχούσῃ τὰς ἀκτάς· τὴν δὲ προέπεμψε μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἅμα χειρούμενόν τε τὴν Ἀριανὴν, καὶ προϊόντα ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, ἐφ' οὓς Ἀλέξανδρος τὴν πορείαν εἶχε· τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ καὶ Ὀνησικρίτῳ, τῷ ἀρχικυβερνήτῃ, παραδοὺς, ἐκέλευσεν οἰκείας ςάσεως ἐπιλαμβανομένους ἐπακολουθεῖν, καὶ ἀντιπαραπλεῖν αὐτοῦ τῇ πορείᾳ.

§. 5.

Καὶ δὴ καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος, ἤδη τοῦ βασιλέως τελοῦντος τὴν ὁδὸν, αὐτὸς μετοπώρου κατὰ πλειάδος ἐπιτολὴν ἑσπερίαν ἄρξασθαι τοῦ πλοῦ, μήπω μὲν τῶν πνευμάτων οἰκείων ὄντων, τῶν δὲ βαρβάρων ἐπιχειρούντων αὐτοῖς καὶ ἐξελαυνόντων· καταθαρρῆσαι γὰρ, ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλευθεριάσαι. Κρατερὸς δ' ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου ἀρξάμενος δι' Ἀραχωτῶν ᾔει καὶ Δραγγῶν εἰς Καρμανίαν. Πολλὰ δ' ἐταλαιπώρει ὁ Ἀλέξαν-
δρος καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰών· πόρρωθεν δ' ὁμοίως 722.
ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ καὶ σπάνια, ὥστε λιμώττειν τὸ ςράτευμα· καὶ τὰ ὑποζύγια [δ'] ἐπέλιπε, καὶ τὰ σκεύη κατελείπετο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς ςρατοπέδοις· ἀπὸ δὲ τῶν φοινίκων ἦν ἡ σωτηρία, τοῦ τε καρποῦ καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Φησὶ δὲ φιλονεικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον, καίπερ εἰδότα τὰς ἀπορίας, πρὸς τὴν κατέχουσαν δόξαν· ὡς Σεμίραμις μὲν, ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα, σωθεὶς μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτά· εἰ δύναιτο αὐτὸς τοσοῦτον

722. στράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα.

§. 6.

Πρὸς δὲ τῇ ἀπορίᾳ χαλεπὸν ἦν καὶ τὸ καῦμα, καὶ τὸ βάθος τῆς ψάμμου, καὶ ἡ θερμότης, ἔστι δ' ὅπου καὶ θῶνες ὑψηλοί, ὥστε πρὸς τῷ δυσχερῶς ἀναφέρειν τὰ σκέλη, καθάπερ ἐκ βυθοῦ, καὶ ἀναβάσεις εἶναι καὶ καταβάσεις· ἀνάγκη δ' ἦν καὶ σαθμοὺς ποιεῖσθαι μακροὺς διὰ τὰ ὑδρεῖα, διακοσίων καὶ τετρακοσίων σαδίων, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἑξακοσίων, νυκτοποροῦντας τὸ πλέον. Πόῤῥω δὲ τῶν ὑδρείων ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τριάκοντα σαδίοις πολλάκις, τοῦ μὴ ἐμφορεῖσθαι κατὰ τὸ δίψος· πολλοὶ γὰρ ἐμπίπτοντες σὺν ὅπλοις ἔπινον, [καὶ] ἦσαν ὑποβρύχιοι, φυσώμενοι δ' ἐπέπλεον ἐκπεπνευκότες, καὶ τὰ ὑδρεῖα βραχέα ὄντα διέφθειρον· οἱ δ' ἐν τῷ ἡλίῳ κατὰ μέσην την ὁδὸν ἀπηγορευκότες ὑπὸ δίψους· ἔπειτα τρομώδεις μετὰ παλμοῦ χειρῶν καὶ σκελῶν ἔθνησκον παραπλησίως, ὡς ἂν ὑπὸ ῥίγους καὶ φρίκης ἐχόμενοι. Συνέβαινε δέ τισι καὶ ἐκτραπομένοις τὴν ὁδὸν καταδραθεῖν, κρατουμένοις ὑπὸ ὕπνου καὶ κόπου· ὑστερήσαντες δ' οἱ μὲν ἀπώλοντο πλάνῃ τῶν ὁδῶν, καὶ ὑπὸ ἀπορίας ἁπάντων, καὶ καύματος· οἱ δ' ἐσώθησαν πολλὰ ταλαιπωρήσαντες. Πολλὰ δὲ κατέκλυσε καὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν χρηστηρίων ἐπιπεσὼν χειμάῤῥους νύκτωρ· καὶ τῆς βασιλικῆς δὲ κατασκευῆς ἐξηλείφθη πολλή. Καὶ τῶν καθοδηγῶν δὲ κατ' ἄγνοιαν πολὺ εἰς την μεσόγαιαν ἐκτραπομένων, ὥστε μηκέτι ὁρᾶν τὴν θάλατταν, *δ* συνεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐξαυτῆς ὥρμησε, ζητήσων τὴν ἠϊόνα· καὶ ἐπειδὴ εὗρε, καὶ ὀρύξας εἶδεν ὕδωρ πότιμον, μεταπέμπεται τὸ στρατόπεδον, καὶ λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν ἑπτὰ πλησίον ἦει τῆς ἠϊόνος, εὐπορῶν ὑδρείας· ἔπειτ' αὖθις εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνεχώρησε.

§. 7.

Ἦν δέ τι ὅμοιον τῇ δάφνῃ φυτὸν, οὗ τὸ γευσάμενον τῶν 722.
ὑποζυγίων ἀπέθνησκε μετὰ ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ· ἄκανθα δὲ
τοὺς καρποὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἐςρωμένη, καθάπερ οἱ σίκυοι,
πλήρης ἦν ὀποῦ· τούτου δὲ ῥανίδες, εἰς ὀφθαλμὸν ἐμπεσοῦσαι, 723.
πᾶν ἀπετύφλουν ζῶον· οἵ τε ὠμοὶ φοίνικες ἔπνιγον πολλούς.
Ἦν δὲ κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄφεων· ἐν γὰρ τοῖς θισὶν ἐπεφύκει
βοτάνη· ταύτῃ δ' ὑποδεδυκότες ἐλάνθανον· τοὺς δὲ πληγέντας
ἀπέκτεινον. Ἐν δὲ τοῖς Ὠρίταις τὰ τοξεύματα χρίεσθαι θανασί-
μοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ πεπυρακτωμένα· τρω-
θέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὕπνῳ δὲ παρασάντα τινὰ
τῷ Ἀλεξάνδρῳ, δεῖξαι ῥίζαν αὐτόπρεμνον, ἣν κελεῦσαι τρί-
βοντα ἐπιτιθέναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενον,
μεμνημένον τῆς ὄψεως, εὑρεῖν ζητοῦντα τὴν ῥίζαν πολλὴν πε-
φυκυῖαν, καὶ χρήσασθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας
δὲ τοὺς βαρβάρους εὑρημένον τὸ ἀλέξημα, ὑπηκόους γενέσθαι
τῷ βασιλεῖ. Εἰκὸς δέ τινα μηνύσαι τῶν εἰδότων· τὸ δὲ μυθῶδες
προσετέθη κολακείας χάριν. Ἐλθὼν δ' εἰς τὸ βασίλειον τῶν
Γεδρωσίων ἑξηκοςαῖος ἀπὸ Ὠριτῶν, διαναπαύσας τὰ πλήθη
μακρὸν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν.

§. 8.

Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλευρὸν τοιαύτην τινὰ ἔχει
τῆς παραλίας διάθεσιν, καὶ τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς τῆς
τῶν Γεδρωσίων καὶ Ὠριτῶν. Πολλὴ δ' ἐςὶ καὶ εἰς τὴν μεσό-
γαιαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία, μέχρι τοῦ συνάψαι Δράγ-
γαις τε καὶ Ἀραχωτοῖς, καὶ Παροπαμισάδαις, περὶ ὧν Ἐρα-
τοσθένης οὕτως εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔχομέν τι λέγειν βέλτιον περὶ
αὐτῶν. Ὁρίζεσθαι γάρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω

723. τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῷ, καὶ τοῖς ἑξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἑσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὅροις, οἷς ἡ μὲν Παρθυηνὴ πρὸς Μηδίαν, ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παραιτακηνὴν καὶ Περσίδα διώρισται· πλάτος δὲ τῆς χώρας, τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος, τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μύριοι καὶ δισχίλιοι σάδιοι· οἱ δὲ τρισχιλίους φασί. μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σαθμοῖς ἀναγέγραπται, διττόν. Μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἶθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς Ὀρτόσπανα, καὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἥτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγιανῆς· εἶτα πάλιν ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὅρων τῆς Ἰνδικῆς, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μακροτέρα ἐστὶν αὕτη ἡ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχωτῶν, σαδίων μυρίων
724 πεντακισχιλίων τριακοσίων ἡ πᾶσα. Εἰ δή τις ἀφέλοι τοὺς χιλίους τριακοσίους, ἔχοι ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων· οὐ πολὺ γὰρ ἔλαττον τῆς παραλίας, κἂν παραύξωσί τινες αὐτὸ, πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἑξακισχιλίους τιθέντες· ἡ γὰρ σὺν τοῖς κόλποις φανοῦνται τιθέντες, ἡ σὺν τῇ ἐντὸς τοῦ Περσικοῦ κόλπου παραλίᾳ τῇ Καρμανικῇ. Ἐπεκτείνεται δὲ τοὔνομα τῆς Ἀριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἔτι τῶν πρὸς ἄρκτον Βακτρίων καὶ Σογδιανῶν· εἰσὶ γάρ πως καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν.

§. 9.

Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη. Παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρκειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος· εἶτ'

Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον· εἶτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσηνοὶ σὺν 724.
τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχουσιν· ἅπασι δὲ παρὰ τὰ πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός. Τούτων δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσί τινα Ἰνδοὶ, πρότερον ὄντα Περσῶν· ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν, καὶ κατοικίας ἰδίας συνεστήσατο· ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδροκόττῳ, συνθέμενος ἐπιγαμίαν, καὶ ἀντιλαβὼν ἐλέφαντας πεντακοσίους. Τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκεινται πρὸς τὴν ἑσπέραν Ἄριοι, τοῖς δὲ Ἀραχωτοῖς Δράγγαι, καὶ τοῖς Γεδρωσίοις· οἱ δ' Ἄριοι τοῖς Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον παράκεινται, καὶ πρὸς ἑσπέραν, ἐγκυκλούμενοι μικρά πως· ἡ δὲ Βακτριανὴ τῇ τε Ἀρίᾳ πρὸς ἀριστερὸν παράκειται, καὶ τοῖς Παροπαμισάδαις, δι' ὧνπερ Ἀλέξανδρος ὑπερέβαλε τὸν Καύκασον, ἐλαύνων ἐπὶ τῶν Βάκτρων· πρὸς ἑσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσὶ τοῖς Ἀρίοις Παρθυαῖοι, καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας· πρὸς νότον δὲ τούτοις ἡ ἔρημος τῆς Καρμανίας· εἶθ' ἡ λοιπὴ Καρμανία καὶ Γεδρωσία.

§. 10.

Γνοίη δ' ἄν τις τὰ περὶ τὴν λεχθεῖσαν ὀρεινὴν ἔτι μᾶλλον, προσιστορήσας τὴν ὁδὸν, ᾗ ἐχρήσατο διώκων τοὺς περὶ Βῆσσον ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθυηνῆς. Εἰς γὰρ τὴν Ἀριανὴν ἧκεν· εἶτ' εἰς Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνεῖλε τὸν Παρμενίωνος υἱὸν, φωράσας ἐπιβουλήν· ἔπεμψε δὲ καὶ εἰς Ἐκβάτανα τοὺς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ὡς κοινωνὸν τῆς ἐπιβουλῆς· φασὶ δ' αὐτοὺς ἐπὶ δρομάδων καμήλων ὁδὸν ἡμερῶν τριάκοντα, ἢ καὶ τετταράκοντα, ἑνδεκαταίους διανύσαι, καὶ τελευτῆσαι τὴν πρᾶξιν. Οἱ δὲ Δράγγαι, περιτίζοντες τἄλλα κατὰ τὸν βίον, οἴνου σπανίζουσι· γίνεται δὲ παρ' αὐτοῖς κατιτέρος. Εἶτ' ἐκ Δραγγῶν ἐπί τε τοὺς Εὐεργέτας ἧκεν, οὓς ὁ

724. Κῦρος οὕτως ὠνόμασε, καὶ τοὺς Ἀραχωτούς· εἶτα διὰ τῶν
725. Παροπαμισαδῶν ὑπὸ πλειάδος δύσιν... ἔςι δ' ὀρεινὴ καὶ κεχιονοβόλητο τότε, ὥςε χαλεπῶς ὡδεύετο· πυκναὶ μέντοι κῶμαι δεχόμεναι, πάντων εὔποροι, πλὴν ἐλαίου, παρεμυθοῦντο τὰς δυσκολίας. Εἶχόν τε ἐν ἀριςερᾷ τὰς ἀκρωρείας. Ἔςι δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ, Ἰνδικά τε καὶ Ἀριανά· τὰ δὲ προσάρκτια καὶ τὰ πρὸς ἑσπέραν Βάκτρια, *τοῖς Βακτρίοις βαρβάροις*. Διαχειμάσας δ' αὐτόθι, ὑπερδέξιον ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, καὶ πόλιν κτίσας, ὑπερῆκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν, πλὴν τερμινθου θαμνώδους ὀλίγης, ἀπορούμενος καὶ τροφῆς, ὥςε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρξὶ χρῆσθαι, καὶ ταύταις ὠμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον, πολὺ πεφυκός. Πεντεκαιδεκαταῖος δὲ ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ τῶν χειμαδίων ἧκεν εἰς Δάραψα, πόλιν τῆς Βακτριανῆς.

§. 11.

Περὶ ταῦτα δέ που τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὴν Χωαρηνὴν εἶναι συμβαίνει· ἔςι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρθυαίοις αὕτη προσεχεςάτη τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς Ἀριανῆς δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρεινῆς ςαδίους μυρίους ἑνακισχιλίους. Ταύτην δὲ τὴν χώραν διεξιὼν Κρατερὸς, καταςρεφόμενος ἅμα τοὺς ἀπειθοῦντας, ἦει συμμίξαι τὴν ταχίςην σπεύδων τῷ βασιλεῖ. Καὶ δὴ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους σχεδόν τι συνέδραμον εἰς τὴν Καρμανίαν αἱ πεζαὶ δυνάμεις ἀμφότεραι. Καὶ μικρὸν ὕςερον οἱ περὶ Νέαρχον εἰσέπλεον εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες διά τε τὴν ἄλλην ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν.

§. 12.

Εἰκὸς μὲν οὖν πρὸς ὑπερβολὴν ἠδολεσχηκέναι πολλὰ τοὺς 725.
πλεύσαντας, ὅμως δ' οὖν εἰρήκασι παραδηλοῦντες ἅμα καὶ τὸ παρασὰν αὐτοῖς πάθος, διότι προσδοκία μᾶλλον, ἢ κίνδυνος ὑπῆρχε τοῖς ἀληθέσι. Τὸ δὲ μάλιστα ταράττον, φυσητήρων μεγέθη, ῥοῦν ἀπεργαζομένων μέγαν ἀθρόον, καὶ ἀχλὺν ἐκ τῶν ἀναφυσημάτων, ὥστε τὰ πρὸ ποδῶν μέρη μὴ ὁρᾶσθαι· ἐπεὶ δ' οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ, δεδιότων ταῦτα τῶν ἀνθρώπων, τὴν δ' αἰτίαν οὐχ ὁρώντων, ἐμήνυσαν, ὅτι θηρία εἴη, τάχα δ' ἀπαλλάττοιτο, σάλπιγγος ἀκούσαντα καὶ κρότου, ἐκ τούτου Νέαρχος ταῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὲν τὸ ῥόθιον καθ' ἅπερ ἐκώλυον, καὶ ἅμα ταῖς σάλπιγξιν ἐφόβει· τὰ δὲ θηρία ἔδυνεν, εἶτ' ἀνεφαίνετο κατὰ πρύμναν, ὥστε ναυμαχίας ἀγωνίαν παρεῖχεν· ἀλλ' αὐτίκα ἀφίστατο.

§. 13.

Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ νῦν πλέοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη θηρίων καὶ ἐπιφανείας, ἀλλ' οὔτε ἀθρόων, οὔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις, ἀλλ' ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι. Φασὶ δ' αὐτὰ μὲν μὴ πλησιάζειν τῇ γῇ, τὰ δ' ὀστᾶ 726.
διαλυθέντων ψιλωθέντα ἐκκυμαίνεσθαι ῥαδίως, καὶ χορηγεῖν τὴν λεχθεῖσαν ὕλην τοῖς Ἰχθυοφάγοις περὶ τὰς καλυβοποιΐας· Μέγεθος δὲ τῶν κητῶν φησὶν ὁ Νέαρχος τριῶν καὶ εἴκοσιν ὀργυιῶν. Πιστευθέν τι δὲ ἱκανῶς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ στόλῳ φησὶν ὁ Νέαρχος ἐξελέγξαι ψεῦδος ὄν· ὡς εἴη τις ἐν τῷ πόρῳ νῆσος, ἢ ἀφανίζοι τοὺς προσορμισθέντας· κέρκουρον γάρ τινα πλέοντα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην ἐγεγόνει, μηκέτι ὁραθῆναι· πεμφθέντας δέ τινας ἐπὶ τὴν ζήτησιν, ἐκβῆναι μὲν μὴ θαρρεῖν εἰς τὴν νῆσον ἐκπλέοντας· ἀνακαλεῖν δὲ κραυγῇ τοὺς ἀνθρώ-

726. πους· μηδενὸς δ' ὑπακούοντος, ἐπανελθεῖν. Ἀπάντων δ' αἰτιωμένων τὴν νῆσον, αὐτὸς ἔφη πλεῦσαι, καὶ προσορμισθεὶς ἐκβῆναι μετὰ μέρους τῶν συμπλευσάντων, καὶ περιελθεῖν τὴν νῆσον· ὡς δ' οὐδὲν εὕρισκον ἴχνος τῶν ζητουμένων, ἀπογνόντα ἐπανελθεῖν, καὶ διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἡ μὲν νῆσος ψευδῆ τὴν αἰτίαν ἔχοι, (καὶ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῖς συνεκβᾶσιν ὁ αὐτὸς ὑπάρξαι ἂν φθόρος), ἄλλος δέ τις τρόπος τῷ κερκούρῳ ἀφανισμοῦ συμβαίη, μυρίων ὄντων δυνατῶν.

§. 14.

Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μέν ἐστι τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολῆς· τὸ μέντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἔκκειται πρὸς νότον εἰς τὴν μεγάλην θάλατταν· ποιῆσαν δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἄκραν, ἐν ἀπόψει οὖσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἂν συνάψῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἐστὶν ἐκτεινομένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάττουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον. Δηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάρρυτος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν τῶν Ἰχθυοφάγων· ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιευόμενοι. Ὀνησίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ καταφέροντα ψήγματα χρυσοῦ· καὶ ὀρυκτοῦ δὲ εἶναι μέταλλον, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ μίλτου· ὄρη τε εἶναι δύο, τὸ μὲν ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ ἁλός. Ἔχει δέ τινα καὶ ἔρημον συνάπτουσαν ἤδη τῇ Παρθυαίᾳ καὶ τῇ Παραιτακηνῇ. Γεώργια δ' ἔχει παραπλήσια τοῖς Περσικοῖς, τά τε ἄλλα, καὶ ἄμπελον· ταύτης δ' ἡ Καρμανία λεγομένη παρ' ἡμῖν, καὶ δίπηχυν ἔχει πολλάκις τὸν βότρυν, πυκνόρρωγά τε ὄντα καὶ μεγαλόρρωγα, ἣν εἰκὸς ἐκεῖ εὑερνε-

ςέραν εἶναι. Χρῶνται δ' ὄνοις οἱ πολλοὶ καὶ πρὸς πόλεμον, 727
σπάνει τῶν ἵππων· ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει, ὅνπερ καὶ σέβονται θεῶν μόνον, καὶ εἰσὶ πολεμιςαί. Γαμεῖ δ' οὐδεὶς, πρὶν ἂν, πολεμίου κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἀνενέγκῃ ἐπὶ τὸν βασιλέα· ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν ἐπὶ τῶν βασιλείων ἀνατίθησι, τὴν δὲ γλῶσσαν λεπτοτομήσας καὶ καταμίξας ἀλεύρῳ, γευσάμενος αὐτὸς, δίδωσι τῷ ἀνενέγκαντι καὶ τοῖς οἰκείοις κατασιτήσασθαι· ἐνδοξότατος δ' ἐςὶν, ᾧ πλεῖςαι κεφαλαὶ ἀνηνέχθησαν. Νέαρχος δὲ τὰ πλεῖςα ἔθη καὶ τὴν διάλεκτον τῶν Καρμανιτῶν Περσικά τε καὶ Μηδικὰ εἴρηκε. Τὸ δὲ ςόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου [οὐ] μεῖζον διάρματος ἡμερησίου.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Μετὰ δὲ Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐςι, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου κόλπου· πολὺ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ μάλιςα ἐπὶ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ τῆς Καρμανίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰ περὶ Μηδίαν ἔθνη. Τριττὴ δ' ἐςὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει. Ἡ μὲν γὰρ παραλία καυματηρά τε καὶ ἀμμώδης, καὶ σπανιςὴ καρποῖς ἐςὶ, πλὴν φοινίκων, ὅσον ἐν τετρακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις, ἢ τριακοσίοις, ἐξεταζομένη ςαδίοις· καταςρέφουσα εἰς ποταμὸν μέγιςον τῶν ταύτῃ, καλούμενον Ὀρόατιν. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐςὶ πάμφορος καὶ πεδινὴ, καὶ θρεμμάτων ἀρίςη τροφὸς, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύει. Τρίτη δ' ἐςὶν ἡ πρὸς βορρᾶν χειμέριος καὶ ὀρεινή· πρὸς δὲ ταῖς ἐσχατιαῖς εἰσὶν οἱ καμηλοβοσκοί. Μῆκος μὲν οὖν ἐςὶ κατ' Ἐρατοσθένη τὸ ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰς Κασπίους πύλας περὶ ὀκτακισχιλίους, κατά τινας προπιπτούσας ἄκρας. Λοιπὴ δ' ἐςὶν ἐπὶ

727. Κασπίους πύλας οὐ πλείων *ἢ* τῶν δισχιλίων. Πλάτος δὲ τὸ ἐν τῇ μεσογαίᾳ τὸ ἀπὸ Σούσων εἰς Περσέπολιν ςάδιοι τετρακισχίλιοι διακόσιοι· κἀντεῦθεν ἐπὶ τοὺς τῆς Καρμανίας ὅρους ἄλλοι χίλιοι ἑξακόσιοι. Φῦλα δὲ οἰκεῖ τὴν χώραν οἵ τε Πατεισχορεῖς λεγόμενοι, καὶ οἱ Ἀχαιμενίδαι, καὶ οἱ Μάγοι· οὗτοι μὲν οὖν σεμνοῦ τινός εἰσι βίου ζηλωταί. Κύρτιοι δὲ καὶ Μάρδοι λῃςρικοί· ἄλλοι δὲ γεωργικοί.

§. 2.

Σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ Σουσὶς μέρος γεγένηται τῆς Περσίδος, μεταξὺ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογωτάτην τὰ Σοῦσα. Οἱ γὰρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων καὶ ὁ Κῦρος, ὁρῶντες τὴν μὲν οἰκείαν γῆν ἐπ' ἐσχάτοις που ταττομένην, τὴν δὲ Σουσίδα ἐνδοτέρω καὶ πλησιαιτέραν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐνταῦθα ἔθεντο τὸ τῆς ἡγεμονίας βασίλειον· ἅμα καὶ τὸ ὅμορον τῆς χώρας ἀποδεξά-
728. μενοι, καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως, καὶ τρίτον τὸ μηδέποτε καθ' ἑαυτὴν τὴν Σουσίδα πραγμάτων μεγάλων ἐπήβολον γεγονέναι, ἀλλ' ἀεὶ ὑφ' ἑτέροις ὑπάρξαι, καὶ ἐν μέρει τετάχθαι συςήματος μείζονος, πλὴν εἰ ἄρα τὸ παλαιὸν τὸ κατὰ τοὺς ἥρωας. Λέγεται γὰρ δὴ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς, κύκλον ἔχουσα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ςαδίων, παραμήκης τῷ σχήματι· ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνειον. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι· Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμὸν, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν. Τὸ δὲ τεῖχος ᾠκοδόμητο τῆς πόλεως, καὶ ἱερὰ, καὶ βασίλεια παραπλησίως, ὥσπερ τὰ τῶν Βαβυλωνίων ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, καθάπερ

εἰρήκασί τινες. Πολύκλειτος δὲ διακοσίων φησὶ τὸν κύκλον, καὶ τ: ἀτείχιστον.

§. 3.

Κοσμήσαντες δὲ τὰ ἐν Σούσοις βασίλεια μάλιστα τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἧττον καὶ τὰ ἐν Περσεπόλει, καὶ τὰ ἐν Πασαργάδαις ἐξετίμησαν· καὶ ἥ γε γάζα, καὶ οἱ θησαυροί, καὶ τὰ μνήματα. ἐνταῦθα ἦν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐν τόποις ἐρυμνοτέροις, καὶ ἅμα προγονικοῖς. Ἦν δὲ καὶ ἄλλα βασίλεια τὰ ἐν Γάδαις, ἐν τοῖς ἀνωτέρω που μέρεσι τῆς Περσίδος, καὶ τὰ ἐν τῇ παραλίᾳ, τὰ κατὰ τὴν Ταόκην λεγομένην. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν· οἱ δ' ὕστερον ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο, ὡς εἰκὸς, εὐτελεστέροις τισίν, ἅτε καὶ τῆς Περσίδος ἠλαττωμένης ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν Παρθυαίων. Καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι νῦν, ἴδιον βασιλέα ἔχοντες οἱ Πέρσαι, τῇ γε δυνάμει πλεῖστον ἀπολείπονται, καὶ τῷ Παρθυαίων προσέχουσι βασιλεῖ.

§. 4.

Τὰ μὲν οὖν Σοῦσα ἐν μεσογαίοις κεῖται ἐπὶ τῷ Χοάσπῃ ποταμῷ, περαιτέρω ἢ κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἡ δὲ χώρα μέχρι τῆς θαλάττης καθήκει· καὶ ἔστιν αὐτῆς ἡ παραλία μέχρι τῶν ἐκβολῶν σχεδόν τι τοῦ Τίγριος, ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Περσικῆς παραλίας, σταδίων ὡς τρισχιλίων. Ῥεῖ δὲ διὰ τῆς χώρας ὁ Χοάσπης εἰς τὴν αὐτὴν τελευτῶν παραλίαν, ἀπὸ τῶν Οὐξίων τὰς ἀρχὰς ἔχων. Παρεμπίπτει γάρ τις ὀρεινὴ τραχεῖα καὶ ἀπότομος μεταξὺ τῶν Σουσίων καὶ τῆς Περσίδος, στενὰ ἔχουσα δυσπάροδα, καὶ ἀνθρώπους λῃστάς· οἳ μισθοὺς ἐπράττοντο καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλέας, κατὰ τὴν ἐκ Σούσων εἰς Πέρσας εἰσβολήν. Φησὶ δὲ Πολύκλειτος εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν τόν τε Χοάσπην καὶ

728. τὸν Εὔλαιον, καὶ ἔτι τὸν Τίγριν, εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς τὴν θάλατταν
ἐκδιδόναι· πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ καὶ ἐμπορεῖον εἶναι, τῶν ποτα-
729. μῶν οὐ δεχομένων τὰ ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ καταπεμπόντων
διὰ τοὺς καταῤῥάκτας ἐπίτηδες γενομένους, πεζῇ δ' ἐμπο-
ρευομένων ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σταδίους εἰς Σοῦσα λέγουσιν·
Ἄλλοι δέ φασι τοὺς διὰ Σούσων ποταμοὺς εἰς ἓν ῥεῦμα τὸ τοῦ
Τίγριος συμπίπτειν, κατὰ τὰς μεταξὺ διώρυχας τοῦ Εὐφράτου·
διὰ δὲ τοῦτο κατὰ τὰς ἐκβολὰς ὀνομάζεσθαι Πασίτιγριν.

§. 5.

Νέαρχος δὲ τὸν παράπλουν τῆς Σουσίδος τεναγώδη φήσας,
πέρας αὐτοῦ λέγει τὸν Εὐφράτην ποταμόν· πρὸς δὲ τῷ στόματι
κώμην οἰκεῖσθαι τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἐκ τῆς Ἀραβίας φορτία·
συνάπτειν γὰρ ἐφεξῆς τὴν τῶν Ἀράβων παραλίαν τῷ στόματι
τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Πασιτίγριος· τὸ δὲ μεταξὺ πᾶν ἐπέχειν
λίμνην, τὴν ὑποδεχομένην τὸν Τίγριν. Ἀναπλεύσαντι δὲ τῷ
Πασιτίγρει σταδίους πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, τὴν σχεδίαν εἶναι
τὴν ἄγουσαν ἐπὶ Σούσων ἐκ τῆς Περσίδος, ἀπέχουσαν Σούσων
σταδίους ἑξήκοντα· τὸν δὲ Πασίτιγριν ἀπὸ τοῦ Ὀροάτιδος διέχειν
περὶ δισχιλίους σταδίους· διὰ δὲ τῆς λίμνης ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ
Τίγριος τὸν ἀνάπλουν εἶναι σταδίων ἑξακοσίων· πλησίον δὲ τοῦ
στόματος κώμην οἰκεῖσθαι *τὴν* Σουσιανὴν, διέχουσαν τῶν Σού-
σων σταδίους πεντακοσίους· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου
μέχρι Βαβυλῶνος τὸν ἀνάπλουν εἶναι διὰ γῆς οἰκουμένης καλῶς
σταδίων πλειόνων, ἢ τρισχιλίων. Ὀνησίκριτος δὲ πάντας φησὶν
ἐκβάλλειν εἰς τὴν λίμνην, τόν τε Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν·
ἐκπεσόντα δὲ πάλιν τὸν Εὐφράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ στόματι
πρὸς τὴν θάλατταν συνάπτειν.

§. 6.

§. 6.

Ἔςι δὲ καὶ ἄλλα πλείω ςενὰ διεκβάλλοντι τὰ ἐν τοῖς Οὐξίοις 729.
κατ' αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἃ καὶ αὐτὰ βίᾳ διῆλθεν Ἀλέξανδρος,
κατά τε τὰς Περσικὰς πύλας, καὶ κατ' ἄλλους τόπους διεξιὼν
τὴν χώραν, καὶ κατοπτεῦσαι σπεύδων τὰ κυριώτατα μέρη, καὶ
τὰ γαζοφυλάκια, ἃ τοσούτοις χρόνοις ἐξεπεπλήρωτο, οἷς
ἐδασμολόγησαν Πέρσαι τὴν Ἀσίαν· ποταμοὺς δὲ διέβη πλείους
τοὺς διαῤῥέοντας τὴν χώραν, καὶ καταφερομένους εἰς τὸν Περ-
σικὸν κόλπον. Μετὰ γὰρ τὸν Χοάσπην ὁ Κοπράτας ἐςὶ, καὶ
ὁ Πασίτιγρις, ὃς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς ῥεῖ· ἔςι δὲ καὶ
Κῦρος ποταμὸς, διὰ τῆς κοίλης καλουμένης Περσίδος ῥέων
περὶ Πασαργάδας, οὗ μετέβαλε τοὔνομα ὁ βασιλεὺς, ἀντὶ
Ἀγραδάτου μετονομάσας Κῦρον. Πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ Περσε-
πόλει τὸν Ἀράξην διέβη· ἣν δὲ ἡ Περσέπολις ἔχουσα βασίλεια
ἐκπρεπῆ, καὶ μάλιςα τῇ πολυτελείᾳ τῶν κειμένων. Ῥεῖ δ' ὁ Ἀρά-
ξης ἐκ τῶν Παραιτακῶν· συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Μῆδος, ἐκ
Μηδίας ὁρμηθείς. Φέρονται δὲ δι' αὐλῶνος παμφόρου συνάπ-
τοντος τῇ Καρμανίᾳ καὶ τοῖς ἑωθινοῖς μέρεσι τῆς χώρας,
καθάπερ καὶ αὐτὴ ἡ Περσέπολις. Ἐνέπρησε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος 730.
τὰ ἐν Περσεπόλει βασίλεια, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀ-
κείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρ-
θησαν.

§. 7.

Εἶτ' εἰς Πασαργάδας ἧκε· καὶ τοῦτο δ' ἦν βασίλειον ἀρ-
χαῖον. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον εἶδεν ἐν παραδείσῳ,
πύργον οὐ μέγαν, τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμμένον,
κάτωθεν μὲν ςερεὸν, ἄνω δὲ ςέγην ἔχοντα καὶ σηκὸν, ςενὴν
τελέως ἔχοντα τὴν εἴσοδον· δι' ἧς παρελθεῖν εἴσω φησὶν Ἀρις-ό-

730. δουλος, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμῆσαι τὸν τάφον· ἰδεῖν δὲ κλίνην τε χρυσῆν, καὶ τράπεζαν σὺν ἐκπώμασι, καὶ πύελον χρυσῆν, καὶ ἐσθῆτα πολλὴν, κόσμον τε λιθοκόλλητον· κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἐπιδημίαν ταῦτ' ἰδεῖν· ὕστερον δὲ συληθῆναι, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι, τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον καὶ τὴν πύελον, μεταθέντων τὸν νεκρὸν, δι' οὗ δῆλον γενέσθαι, διότι προνομευτῶν ἔργον ἦν, οὐχὶ τοῦ Σατράπου, καταλιπόντων, ἃ μὴ δυνατὸν ἦν ῥᾳδίως ἐκκομίσαι· συμβῆναι δὲ ταῦτα, καίπερ φυλακῆς περικειμένης μάγων, σίτισιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον, διὰ μηνὸς δ' ἵππον. Ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρατιᾶς εἰς Βάκτρα, καὶ Ἰνδοὺς, πολλά τε ἄλλα νεωτερισθῆναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἓν τῶν νεωτερισθέντων ὑπῆρξεν. Οὕτω μὲν οὖν Ἀριστόβουλος εἴρηκε· καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει τοῦτο, Ὦ ΑΝΘΡΩΠΕ, ΕΓΩ ΚΥΡΟΣ ΕΙΜΙ, Ο ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΟΙΣ ΠΕΡΣΑΙΣ ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ· ΜΗ ΟΥΝ ΦΘΟΝΗΣΗΣ ΜΟΙ ΤΟΥ ΜΝΗΜΑΤΟΣ. Ὀνησίκριτος δὲ τὸν μὲν πύργον δεκάστεγον εἴρηκε· καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνωτάτω στέγῃ κεῖσθαι τὸν Κῦρον· ἐπίγραμμα δ' εἶναι Ἑλληνικὸν, Περσικοῖς κεχαραγμένον γράμμασιν· ΕΝΘΑΔ' ΕΓΩ ΚΕΙΜΑΙ ΚΥΡΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ· καὶ ἄλλο περσίζον πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν.

§. 8.

Μέμνηται δ' Ὀνησίκριτος καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Δαρείου τάφῳ γράμμα τόδε· ΦΙΛΟΣ ΗΝ ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ· ΙΠΠΕΥΣ ΚΑΙ ΤΟΞΟΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΕΓΕΝΟΜΗΝ· ΚΥΝΗΓΩΝ ΕΚΡΑΤΟΥΝ· ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΕΙΝ ΗΔΥΝΑΜΗΝ. Ἄριστος δ' ὁ Σαλαμίνιος πολὺ μέν ἐστι νεώτερος τούτων· λέγει δὲ δίστεγον τὸν πύργον καὶ μέγαν· ἐν δὲ τῇ Περσῶν διαδοχῇ ἱδρύσθαι· φυλάττεσθαι δὲ τὸν τάφον·

ἐπίγραμμα δὲ τὸ λεχθὲν Ἑλληνικὸν, καὶ ἄλλο Περσικὸν πρὸς 730.
τὸν αὐτὸν νοῦν.

§. 9.

Τοὺς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κῦρος, ὅτι τὴν ὑσάτην μάχην ἐνίκησεν Ἀσυάγην ἐνταῦθα τὸν Μῆδον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν, καὶ πόλιν ἔκτισε, καὶ βασίλειον κατεσκεύασε τῆς νίκης μνημεῖον· πάντα δὲ τὰ ἐν τῇ Περσίδι χρήματα ἐξεσκευάσατο εἰς τὰ Σοῦσα, καὶ αὐτὰ θησαυρῶν καὶ 731.
κατασκευῆς μεγά· οὐδὲ τοῦθ' ἡγεῖτο βασίλειον, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διενοεῖτο ταύτην προσκατασκευάζειν· κἀνταῦθα δ' ἔκειντο θησαυροί. Φασὶ δὲ, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν παρὰ ταῦτα *μὴ* ληφθέντων, αὐτὰ τὰ ἐν Σούσοις, καὶ τὰ ἐν Περσίδι τέτταρας μυριάδας ταλάντων ἐξετασθῆναι· τινὲς δὲ καὶ πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ πάντα πάντοθεν συναχθῆναι παραδεδώκασιν εἰς Ἐκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδας ταλάντων· τὰ δὲ Δαρείῳ φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκκομισθέντα τάλαντα ὀκτακισχίλια διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν.

§. 10.

Τὴν γοῦν Βαβυλῶνα προέκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁρῶν καὶ τῷ μεγέθει πολὺ ὑπερβαλλουσαν, καὶ τοῖς ἄλλοις. Εὐδαίμων δ' οὖσα ἡ Σουσὶς, ἔκπυρον τὸν ἀέρα ἔχει καὶ καυματηρὸν, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ὥς φησιν ἐκεῖνος· τὰς γοῦν σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις θέρους, ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου κατὰ μεσημβρίαν, μὴ φθάνειν διαβῆναι τὰς ὁδοὺς τὰς ἐν τῇ πόλει, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι· ὅπερ τῆς Περσίδος μηδαμοῦ συμβαίνειν, καίπερ νοτιωτέρας οὔσης· λουτρὰ δὲ ψυχρὰ προτεθέντα, ἐκθερμαίνεσθαι παραχρῆμα, τὰς δὲ κριθὰς, διασπαρείσας εἰς τὸν

731. ἥλιον, ἄλλεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς ἱπνοῖς τὰς κάχρυς· διὸ καὶ ταῖς στέγαις ἐπὶ δύο πήχεις *τὴν* γῆν ἐπιτίθεσθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν, μακροὺς δὲ ποιεῖσθαι τοὺς οἴκους, ἀπορουμένους μὲν μακρῶν δοκῶν, δεομένους δὲ μεγάλων οἴκων διὰ τὸ πῖγος. Ἴδιον δέ τι πάσχειν τὴν φοινικίνην δοκόν· στερεὰν γὰρ οὖσαν, παλαιουμένην, οὐκ εἰς τὸ κάτω τὴν ἔνδοσιν λαμβάνειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦσθαι τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχειν τὴν ὀροφήν. Αἴτιον δὲ τῶν καυμάτων λέγεται, τὸ ὑπερκεῖσθαι πρὸς ἄρκτον ὄρη ὑψηλὰ τὰ προεκδεχόμενα ἅπαντας τοὺς βορείους ἀνέμους· ὑπερπετεῖς γὰρ πνέοντες ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων μετέωροι, τῶν πεδίων οὐ προσάπτονται, ἀλλὰ παρελαύνουσιν εἰς τὰ νοτιώτερα τῆς Σουσίδος· αὕτη δὲ νηνεμίαις κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε, ἡνίκα ἐτησίαι τὴν ἄλλην γῆν καταψύχουσιν ἐκκαιομένην ὑπὸ τῶν καυμάτων.

§. 11.

Πολύσιτος δ' ἄγαν ἐστὶν, ὥστε ἑκατονταχοῦν δι' ὁμαλοῦ καὶ κριθὴν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν· ἔστι δ' ὅτε καὶ διακοσιοντάχοῦν· διόπερ οὐδὲ πυκνὰς τὰς αὔλακας τέμνουσι· πυκνούμεναι γὰρ, κωλύουσαι αἱ ῥίζαι τὴν βλάστην. Τὴν δ' ἄμπελον, οὐ φυομένην πρότερον, Μακεδόνες κατεφύτευσαν κἀκεῖ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι· οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ πατάλους σεσιδηρωμένους ἐξ ἄκρων πήτ-
732. τοντες, εἶτ' ἐξαιροῦντες, ἀντὶ δ' αὐτῶν τὰ κλήματα καθιέντες εὐθέως. Ἡ μὲν δὴ μεσόγαια [τοιαύτη· ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἁλίμενος]. Καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος, μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἡνίκα τῷ στόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς· ὅτι προσόρμους οὐκ ἔχεν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἦν, τῶν ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

§. 12.

Γειτνιᾷ δὲ τῇ Σουσίδι τῆς Βαβυλωνίας ἡ Σιτακηνὴ μὲν πρό- 732.
τερον, Ἀπολλωνιᾶτις δὲ ὕστερον προσαγορευθεῖσα. Ἀπὸ τῶν ἄρκτων δ' ὑπέρκειται ἀμφοῖν πρὸς ἕω Ἐλυμαῖοί τε καὶ Παραιτακηνοί, λῃστρικοὶ ἄνδρες, καὶ ὀρεινῇ τραχείᾳ πεποιθότες· μᾶλλον δ' οἱ Παραιτακηνοὶ τοῖς Ἀπολλωνιάταις ἐπίκειται, ὥστε καὶ χεῖρον ἐκείνους διατιθέασιν. Οἱ δὲ Ἐλυμαῖοι κἀκείνοις καὶ τοῖς Σουσίοις, τούτοις δὲ καὶ οἱ Οὔξιοι προσπολεμοῦσιν· ἧττον δὲ νῦν, ὡς εἰκὸς, διὰ τὴν τῶν Παρθυαίων ἰσχὺν, ὑφ' οἷς εἰσὶν ἅπαντες οἱ ταύτῃ. Εὖ μὲν οὖν πραττόντων ἐκείνων, εὖ πράττουσιν ἅπαντες, καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν· ταρασσόντων δὲ, ὅπερ συμβαίνει πολλάκις (καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν), ἄλλοτ' ἄλλως συμβαίνει, καὶ οὐ τὰ αὐτὰ πᾶσι· τοῖς μὲν γὰρ συνήνεγκεν ἡ ταραχὴ, τοῖς δὲ παρὰ γνώμην ἀπήντησεν. Ἡ μὲν δὴ χώρα ἥ τε Περσὶς, καὶ ἡ Σουσιανὴ τοιαύτη. *Ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἁλίμενος*.

§. 13.

Διὰ τοῦτο γοῦν τὰ [δ'] ἔθη τὰ Περσικὰ, καὶ τούτοις καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ, καὶ ἄλλοις πλείοσι, περὶ ὧν εἰρήκασι μὲν πλείους, τὰ δὲ καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον. Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα μὲν καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται· θύουσι δὲ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸν οὐρανὸν ἡγούμενοι Δία· τιμῶσι δὲ καὶ Ἥλιον, ὃν καλοῦσι Μίθρην· καὶ Σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ· θύουσι δ' ἐν καθαρῷ τόπῳ, κατευξάμενοι καὶ παρασπασάμενοι τὸ ἱερεῖον ἐστεμμένον· μελήσαντος δὲ τοῦ μάγου τὰ κρέα, τοῦ ὑφηγουμένου τὴν ἱερουργίαν, ἁπίασι διελόμενοι, τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἀπονείμαντες μέρος· τῆς γὰρ ψυχῆς φασὶ τοῦ ἱερείου δεῖσθαι τὸν θεὸν, ἄλλου δὲ

732. οὐδενός· ὅμως δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν, ὡς λέγουσί τινες, ἐπὶ τὸ πῦρ.

§. 14.

Διαφερόντως δὲ τῷ πυρὶ καὶ τῷ ὕδατι θύουσι, τῷ μὲν πυρὶ προστιθέντες ξηρὰ ξύλα τοῦ λέπους χωρίς, πιμελὴν ἐπιτιθέντες ἄνωθεν· εἶθ' ὑφάπτουσιν ἔλαιον καταχέαντες, οὐ φυσῶντες, ἀλλὰ ῥιπίζοντες· τοὺς δὲ φυσήσαντας, ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας, ἢ βόλβιτον, θανατοῦσι. Τῷ δὲ ὕδατι, ἐπὶ λίμνην, ἢ ποταμὸν,
733. ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι μή τι τοῦ πλησίον ὕδατος αἱμαχθείη, ὡς μιανοῦντες· εἶτ' ἐπὶ μυῤῥίνην, ἢ δάφνην διαθέντες τὰ κρέα, ῥάβδοις λεπταῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι, καὶ ἐπᾴδουσιν, ἀποσπένδοντες ἔλαιον ὁμοῦ γάλακτι καὶ μέλιτι κεκραμένον, οὐκ εἰς πῦρ, οὐκ εἰς ὕδωρ, ἀλλ' εἰς τοὔδαφος· τὰς δ' ἐπῳδὰς ποιοῦνται πολὺν χρόνον ῥάβδων μυρικίνων λεπτῶν δέσμην κατέχοντες.

§. 15.

Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ (πολὺ γάρ ἐστι τὸ τῶν μάγων φῦλον, οἳ καὶ Πύραιθοι καλοῦνται· πολλὰ δὲ καὶ τῶν Περσικῶν θεῶν ἱερά), οὐδὲ μαχαίρᾳ θύουσι, ἀλλὰ κορμῷ τινί, ὡς ἂν ὑπέρῳ τύπτοντες. Ἔστι δὲ καὶ Πυραιθεῖα, σηκοί τινες ἀξιόλογοι· ἐν δὲ τούτοις μέσοις βωμός, ἐν ᾧ πολλή τε σποδὸς, καὶ πῦρ ἄσβεστον φυλάττουσιν οἱ μάγοι· καθ' ἡμέραν δὲ εἰσιόντες, ἐπᾴδουσιν ὥραν σχεδόν τι πρὸ τοῦ πυρὸς, τὴν δέσμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες, τιάρας περικείμενοι πιλωτὰς, καθεκυίας ἑκατέρωθεν, μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χείλη, τὰς παραγναθίδας. Ταῦτα δ' ἐν τοῖς τῆς Ἀναΐτιδος καὶ τοῦ Ὠμανοῦ ἱεροῖς νενόμισται· τούτων δὲ καὶ σηκοί εἰσι, καὶ ξόανον τοῦ Ὠμανοῦ πομπεύει. Ταῦτα

μὲν οὖν ἡμεῖς ἑωράκαμεν· ἐκεῖνα δ' ἐν ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις 733.
λέγεται, καὶ τὰ ἑφεξῆς.

§. 16.

Εἰς γὰρ ποταμὸν οὔτ' οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται Πέρσαι, οὐδὲ λούονται, οὐδὲ νεκρὸν ἐκβάλλουσιν, οὐδ' ἄλλα τῶν δοκούντων εἶναι μυσαρῶν. Ὅτῳ δ' ἂν θύσωσι θεῷ, πρώτῳ τῷ πυρὶ εὔχονται.

§. 17.

Βασιλεύονται δ' ὑπὸ τῶν ἀπὸ γένους· ὁ δ' ἀπειθῶν, ἀποτμηθεὶς κεφαλὴν καὶ βραχίονα, ῥίπτεται. Γαμοῦσι δὲ πολλὰς, καὶ ἅμα παλλακὰς τρέφουσι πλείους, πολυτεκνίας χάριν. Τιθέασι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἆθλα πολυτεκνίας κατ' ἔτος· τὰ δὲ τρεφόμενα μέχρι τεττάρων ἐτῶν οὐκ ἄγεται τοῖς γονεῦσιν εἰς ὄψιν. Οἱ δὲ γάμοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἐπιτελοῦνται· παρέρχεται δ' ἐπὶ τὸν θάλαμον προφαγὼν μῆλον, ἢ καμήλου μυελὸν, ἄλλο δ' οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

§. 18.

Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ εἴκοσι παιδεύονται τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, καὶ ἱππάζεσθαι, καὶ ἀληθεύειν, διδασκάλοις τε λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις χρῶνται, οἳ καὶ τὸ μυθῶδες πρὸς τὸ συμφέρον ἀνάγοντες παραπλέκουσι, καὶ μέλους χωρὶς, καὶ μετ' ᾠδῆς, ἔργα θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων παραδιδόντες. Συνάγουσι δ' εἰς ἕνα τόπον ψόφῳ χαλκοῦ πρὸ ὄρθρου, διεγείροντες ὡς ἐπὶ ἐξοπλισίαν, ἢ θήραν· τάξαντες δ' ἀνὰ πεντήκοντα ἡγεμόνα τῶν βασιλέως τινὰ παίδων αὐτοῖς, ἢ Σατράπου, τρέχοντι κελεύουσιν ἕπεσθαι, χωρίον ἀφο- 734.
ρίσαντες τριάκοντα, ἢ τετταράκοντα σταδίων. Ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ

734. λόγον ἑκάστου μαθήματος, ἅμα καὶ μεγαλοφωνίαν, καὶ πνεῦμα, καὶ πλευρὰν ἀσκοῦντες· καὶ πρὸς καῦμα δὲ, καὶ πρὸς ψύχος, καὶ ὄμβρους, καὶ χειμάῤῥων διαβάσεις, ὥστ' ἄῤῥοχα φυλάττειν καὶ ὅπλα καὶ ἐσθῆτα· καὶ ποιμαίνειν δὲ, καὶ ἀγραυλεῖν, καὶ καρποῖς ἀγρίοις χρῆσθαι, τερμίνθῳ, δρυοβαλάνοις, ἀχράδι. Καλοῦνται δ' οὗτοι Κάρδακες, ἀπὸ κλοπείας τρεφόμενοι· Κάρδα γὰρ τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικὸν λέγεται. Ἡ δὲ καθ' ἡμέραν δίαιτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον, καὶ μάζα, καὶ κάρδαμον, καὶ ἁλῶν χόνδρος, καὶ κρέα ὀπτὰ, ἢ ἑφθὰ ἐξ ὕδατος· ποτὸν δ' ὕδωρ. Θηρεύουσι δὲ σαύνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες καὶ τοξεύματα, καὶ σφενδονοῦντες. Δείλης δὲ φυτουργεῖν, καὶ ῥιζοτομεῖν ἀσκοῦσι, καὶ ὁπλοποιεῖν, καὶ λίνα καὶ ἄρκυς φιλοτεχνεῖν. Οὐχ ἅπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἱ παῖδες, ἀλλὰ κομίζειν οἴκαδε ἔθος. Τίθεται δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἆθλα δρόμου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις. Κοσμοῦνται δ' οἱ παῖδες χρυσῷ, τὸ πυρωπὸν τιθεμένων ἐν τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῷ προσφέρουσι, καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ κατὰ τιμήν. Στρατεύονται δὲ καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἕως πεντήκοντα, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς. ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἅπτονται· οὔτε γὰρ πωλοῦσιν, οὔτ' ὠνοῦνται.

§. 19.

Ὁπλίζονται δὲ γέῤῥῳ ῥομβοειδεῖ· παρὰ δὲ τὰς φαρέτρας σαγάρεις ἔχουσι καὶ κοπίδας· περὶ δὲ τῇ κεφαλῇ πίλημα πυργωτόν· θώραξ δ' ἐστὶν αὐτοῖς φολιδωτός. Ἐσθὴς δὲ, τοῖς ἡγεμόσι μὲν ἀνάξυρις τριπλῆ, χιτὼν δὲ χειριδωτὸς διπλοῦς ἕως γόνατος, [οὗ] ὁ ὑπενδύτης μὲν λευκὸς, ἀνθινὸς δ' ὁ ἐπάνω· ἱμάτιον δὲ θέρους μὲν πορφυροῦν, ἢ ἰάνθινον, χειμῶνος δ' ἀνθινόν· τιάραι παραπλήσιαι ταῖς τῶν μάγων, ὑπόδημα κοῖλον διπλοῦν· τοῖς δὲ πολλοῖς χιτὼν ἕως μεσοκνημίου διπλοῦς· ῥάκος δὲ σινδονίου περὶ τῇ κεφαλῇ· ἔχει δ' ἕκαστος τόξον καὶ σφενδόνην. Δειπνοῦσι

δὲ πολυτελῶς Πέρσαι, τιθέντες καὶ ὁλομελῆ, καὶ πολλὰ, καὶ 734.
ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς ςρωμνῆς, ἐκπωμάτων τε καὶ τῶν
ἄλλων, ὥςε χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ πάντα λάμπεσθαι.

§. 20.

Ἐν οἴνῳ τὰ μέγιςα βουλεύονται, καὶ βεβαιότερα τῶν ἐν
νήψει τίθενται. Τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντώντων, τοὺς μὲν
γνωρίμους καὶ ἰσοτίμους φιλοῦσι προσιόντας, τοῖς δὲ ταπεινο-
τέροις παραβάλλουσι τὴν γνάθον, καὶ δέχονται ταύτῃ τὸ φί-
λημα· οἱ δ' ἔτι ταπεινότεροι προσκυνοῦσι μόνον. Θάπτουσι δὲ
κηρῷ περιπλάσαντες τὰ σώματα· τοὺς δὲ μάγους οὐ θάπτου- 735.
σιν, ἀλλ' οἰωνοβρότους ἐῶσι· τούτοις δὲ, καὶ μητράσι συν-
έρχεσθαι πάτριον νενόμιςαι. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἔθη. Ἔςι δ'
ἴσως καὶ ταῦτα τῶν ἐθίμων, ἃ φησι Πολύκριτος.

§. 21.

Ἐν γὰρ Σούσοις ἑκάςῳ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς ἄκρας ἰδίᾳ
πεποιῆσθαι οἴκησιν, καὶ θησαυροὺς, καὶ παραθήκας, ὧν
ἐπράττοντο φόρων, ὑπομνήματα τῆς οἰκονομίας· πράττεσθαι
δ' ἐκ μὲν τῆς παραλίας ἀργύριον, ἐκ δὲ τῆς μεσογαίας, ἃ φέρει
ἑκάςη χώρα, ὥςτε καὶ φάρμακα, καὶ τρίχα, [καὶ] ἐρέαν, ἤ τι
τοιοῦθ' ἕτερον, καὶ θρέμματα ὁμοίως. Τὸν δὲ διατάξαντα τοὺς
φόρους Δαρεῖον εἶναι τὸν μακρόχειρα, κάλλιςον ἀνθρώπων,
πλὴν τοῦ μήκους τῶν βραχιόνων καὶ τῶν πήχεων· ἅπτεσθαι
γὰρ καὶ τῶν γονάτων. Τὸν δὲ πλεῖςον χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἐν
κατασκευαῖς εἶναι, νομίσματι δὲ οὐ πολλῷ· πρός τε τὰς δωρεὰς
ἐκεῖνα κεχαρισμένα νομίζειν μᾶλλον, καὶ πρὸς κειμηλίων ἀπό-
θεσιν· τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς τὰς χρείας ἀρκοῦν ἱκανὸν εἶναι,
κόπτειν δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀνακλώμασι σύμμετρον.

§. 22.

735. Τὰ μὲν οὖν ἔθη σωφρονικὰ τὰ πλείω. Διὰ δὲ τὸν πλοῦτον εἰς τρυφὴν ἐξέπεσον οἱ βασιλεῖς, ὥστε πυρὸν μὲν ἐξ Ἄσσου τῆς Αἰολίδος μετῆεσαν, οἶνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον, ὕδωρ δὲ ἐκ τοῦ Εὐλαίου πάντων ἐλαφρότατον, ὥς' ἐν Ἀττικῇ κοτύλῃ δραχμῇ ἀφολκότερον εἶναι.

§. 23.

Συνέβη δὲ τοῖς Πέρσαις ἐνδοξοτάτοις γενέσθαι τῶν βαρβάρων παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων οὐδένες τῶν τῆς Ἀσίας ἀρξάντων Ἑλλήνων ἦρξαν, οὐδ' ἤδεισαν οὔτ' ἐκεῖνοι τούτους, οὔθ' οἱ Ἕλληνες τοὺς βαρβάρους· ἀλλ' ἐπὶ μακρὸν μόνον ἐκ τῆς πόρρωθεν ἀκοῆς. Ὁμηρικῶν οὖν οὔτε τὴν τῶν Σύρων, οὔτε τὴν τῶν Μήδων ἀρχὴν οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἂν, Θήβας Αἰγυπτίας ὀνομάζων, καὶ τὸν ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐν Φοινίκῃ πλοῦτον, τὸν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Νίνῳ, καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. Πρῶτοι δὲ Πέρσαι Ἑλλήνων ἐπῆρξαν, Λυδοὶ δὲ ἐπῆρξαν μὲν, ἀλλ' οὔτε τῆς Ἀσίας ὅλης, ἀλλὰ μέρους τινὸς μαρροῦ, τοῦ ἐντὸς Ἅλυος μόνον· καὶ τούτου ἐπ' ὀλίγον χρόνον τὸν κατὰ Κροῖσον καὶ Ἀλυάττην. Κρατηθέντες δ' ὑπὸ Περσῶν, εἰ καί τι* τῆς* δόξης ἦν αὐτοῖς, ἀφῃρέθησαν τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων. Πέρσαι δ', ἀφ' οὗ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθὺς καὶ Λυδῶν ἐκράτησαν, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ὑπηκόους ἔσχον· ὕστερον δὲ διέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ
736. ἡττηθέντες πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλάκις, ὅμως διετέλεσαν τὴν Ἀσίαν μέχρι τῶν ἐπὶ θαλάττῃ τόπων κατέχοντες, ἕως ὑπὸ Μακεδόνων κατεπολεμήθησαν.

§. 24.

Ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν καταςήσας αὐτοὺς Κῦρος ἦν· 736.
διαδεξάμενος δὲ τοῦτον Καμβύσης [ὁ] υἱὸς, ὑπὸ τῶν μάγων κατελύθη. Τούτους δ' ἀνελόντες οἱ ἑπτὰ Πέρσαι, Δαρείῳ τῷ Ὑςάσπου παρέδοσαν τὴν ἀρχήν· εἶθ' οἱ ἀπὸ τούτου διαδεχόμενοι κατέληξαν εἰς Ἄρσην· ὃν ἀποκτείνας Βαγῶος, ὁ εὐνοῦχος, κατέςησε Δαρεῖον, οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων. Τοῦτον δὲ καταλύσας Ἀλέξανδρος, αὐτὸς ἦρξε δώδεκα *ἢ ἕνδεκα* ἔτη· εἶτ' εἰς πλείους τοὺς διαδεξαμένους, καὶ τοὺς ἐπιγόνους τούτων, μερισθεῖσα ἡ ἡγεμονία τῆς Ἀσίας διελύθη. Συνέμεινε δ' ὅσον πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς διακοσίοις ἔτη. Νῦν δ' ἤδη καθ' αὐτοὺς συνεςῶτες οἱ Πέρσαι, βασιλέας ἔχουσιν ὑπηκόους ἑτέροις βασιλεῦσι, πρότερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ Παρθυαίοις.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ ἑκκαιδέκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίαν γῆν, ἐν ᾗ Βαβυλὼν καὶ Νίνος, πόλεις μέγιςαι, καὶ τὴν Ἀδιαβηνὴν καὶ Μεσοποταμίαν, Συρίαν πᾶσαν, Φοινίκην, Παλαιςίνην, Ἀραβίαν πᾶσαν, καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ συνάπτει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σκηνῆτην καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε ἡμετέρᾳ θαλάσσῃ καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

ΚΕΦ Α.

§. 1.

Τῇ δὲ Περσίδι καὶ τῇ Σουσιανῇ συνάπτουσιν οἱ Ἀσσύριοι· καλοῦσι δ' οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ πολλὴν τῆς κύκλῳ γῆς, ἧς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἀτουρία ἐςὶν, ἐν ᾗπερ ἡ Νίνος, καὶ ἡ Ἀπολλωνιᾶτις, καὶ Ἐλυμαῖοι, καὶ Παραιτάκαι, καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγριον ὄρος Χαλωνῖτις, καὶ τὰ περὶ τὴν Νίνον πεδία, Δολομηνή τε, καὶ Καλαχηνὴ, καὶ Χαζηνὴ, καὶ Ἀδιαβηνὴ, καὶ τὰ τῆς Μεσοποταμίας ἔθνη, τὰ περὶ Γορδυαίους, καὶ τοὺς περὶ Νίσιβιν Μύγδονας μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην, καὶ τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλῆς, ἣν Ἄραβες κατέχουσι, καὶ οἱ ἰδίως ὑπὸ τῶν νῦν λεγόμενοι Σύροι, μέχρι Κιλίκων καὶ Φοινίκων καὶ Ἰουδαίων καὶ Λιβύων, καὶ τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον.

736.

737.

§. 2.

737. Δοκεῖ δὲ τὸ τῶν Σύρων ὄνομα διατεῖναι, ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Εὐξείνου τοπαλαιόν. Οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἵ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, ὡς ἂν ὄντων τινῶν Σύρων καὶ Μελάνων· οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· λέγω δὲ Ταῦρον μέχρι τοῦ Ἀμανοῦ διατείνων τοὔνομα. Οἱ δ' ἱστοροῦντες τὴν Σύρων ἀρχὴν, ὅταν φῶσι, Μήδους μὲν ὑπὸ Περσῶν καταλυθῆναι, Σύρους δὲ ὑπὸ Μήδων, οὐκ ἄλλους τινὰς τοὺς Σύρους λέγουσιν, ἀλλὰ τοὺς ἐν Βαβυλῶνι καὶ Νίνῳ κατεσκευασμένους τὸ βασίλειον· ὧν ὁ μὲν Νίνος ἦν ὁ τὴν Νίνον ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ κτίσας· ἡ δὲ τούτου γυνὴ, ἥπερ καὶ διεδέξατο τὸν ἄνδρα, Σεμίραμις· ἧς ἐστὶ κτίσμα ἡ Βαβυλών. Οὗτοι δὲ ἐκράτησαν τῆς Ἀσίας· καὶ τῆς Σεμιράμιδος, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἔργων, πολλὰ καὶ ἄλλα κατὰ πᾶσαν γῆν σχεδὸν δείκνυται, ὅση τῆς ἠπείρου ταύτης ἐστὶ, τά τε χώματα, ἃ δὴ καλοῦσι Σεμιράμιδος, καὶ τείχη, καὶ ἐρυμάτων κατασκευαὶ καὶ συρίγγων τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ ὑδρείων, καὶ κλιμάκων, καὶ διωρύχων ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις, καὶ ὁδῶν, καὶ γεφυρῶν. Ἀπέλιπον δὲ τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς Σαρδαναπάλου καὶ Ἀρβάκου· μετέστη δ' εἰς Μήδους ὕστερον.

§. 3.

Ἡ μὲν οὖν Νίνος πόλις ἠφανίσθη παραχρῆμα μετὰ τὴν τῶν Σύρων καταλυσιν. Πολὺ δὲ μείζων ἦν τῆς Βαβυλῶνος, ἐν πεδίῳ κειμένη τῆς Ἀτουρίας· ἡ δ' Ἀτουρία τοῖς περὶ Ἄρβηλα τόποις ὅμορός ἐστι, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. Τὰ μὲν οὖν Ἄρβηλα τῆς Βαβυλωνίας ὑπάρχει, ἃ κατ' αὐτόν ἐστιν·

ἐν δὲ τῇ περαίᾳ τοῦ Λύκου τὰ τῆς Ἀτουρίας πεδία τῇ Νίνῳ 737.
περίκειται. Ἐν δὲ τῇ Ἀτουρίᾳ ἐστὶ Γαυγάμηλα κώμη, ἐν ᾗ συνέβη νικηθῆναι καὶ ἀποβαλεῖν τὴν ἀρχὴν Δαρεῖον. Ἔστι μὲν οὖν τόπος οὐκ ἐπίσημος οὗτος· καὶ τοὔνομα μεθερμηνευθὲν ἐστι Καμήλου οἶκος· ὠνόμασε δ' οὕτω Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου, κτῆμα δοὺς εἰς διατροφὴν τῇ καμήλῳ τῇ συμπεπονηκυίᾳ μάλιστα κατὰ τὴν ὁδὸν, τὴν διὰ τῆς ἐρήμου Σκυθίας, μετὰ τῶν φορτίων, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ διατροφὴ τῷ βασιλεῖ. Οἱ μέντοι Μακεδόνες, τοῦτο μὲν ὁρῶντες κώμιον εὐτελὲς, τὰ δὲ Ἄρβηλα κατοικίαν ἀξιόλογον, κτίσμα, ὥς φασιν, Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως, περὶ Ἄρβηλα τὴν μάχην καὶ νίκην κατεφήμισαν, καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν οὕτω παρέδωκαν.

§. 4.

Μετὰ δὲ Ἄρβηλα καὶ τὸ Νικατόριον ὄρος (ὃ προσωνόμασεν Ἀλέξανδρος νικήσας τὴν περὶ Ἄρβηλα μάχην) ὁ Κάπρος ἐστὶ ποταμὸς, ἐν ἴσῳ διαστήματι, ὅσῳ καὶ ὁ Λύκος· ἡ δὲ χώρα Ἀρτακηνὴ λέγεται. Περὶ Ἄρβηλα δὲ ἐστι καὶ Δημητριὰς πόλις, 738.
ἥ τε τοῦ Νάφθα πηγὴ, καὶ τὰ πυρὰ, καὶ τὸ τῆς Ἀναίας ἱερὸν, καὶ Σαδράκαι, τὸ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλειον, καὶ ὁ Κυπαρισσὼν, καὶ ἡ τοῦ Κάπρου διάβασις, συνάπτουσα ἤδη Σελευκείᾳ καὶ Βαβυλῶνι.

§. 5.

Ἡ δὲ Βαβυλὼν καὶ αὕτη μέν ἐστιν ἐν πεδίῳ· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε σταδίων· πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα· ὕψος δὲ τῶν μὲν μεσοπυργίων πήχεις πεντήκοντα, τῶν δὲ πύργων ἑξήκοντα· ἡ δὲ πάροδος τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους, ὥστε τέθριππα ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις ῥαδίως· διόπερ τῶν ἑπτὰ θεαμάτων λέγεται καὶ τοῦτο, καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος, ἔχων ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἑκάστην

738. πλευρὰν τεττάρων πλέθρων· συνέχεται δὲ ψαλιδώμασι καμαρωτοῖς, ἐπὶ πεττῶν ἱδρυμένοις κυβοειδῶν ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις· οἱ δὲ πεττοὶ κοῖλοι πλήρεις γῆς, ὥστε δέξασθαι φυτὰ δένδρων τῶν μεγίστων, ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεσκευασμένοι, καὶ αὐτοὶ, καὶ αἱ ψαλίδες, καὶ τὰ καμαρώματα. Ἡ δ' ἀνωτάτω στέγη προσβάσεις κλιμακωτὰς ἔχει, παρακειμένους δ' αὐταῖς καὶ κοχλίας, δι' ὧν τὸ ὕδωρ ἀνῆγον εἰς τὸν κῆπον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου συνεχῶς οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι. Ὁ γὰρ ποταμὸς διὰ μέσης ῥεῖ τῆς πόλεως σταδιαῖος τὸ πλάτος· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος. Ἔστι δὲ καὶ ὁ τοῦ Βήλου τάφος αὐτόθι, νῦν μὲν κατεσκαμμένος, Ξέρξης δ' αὐτὸν κατέσπασεν, ὥς φασιν· ἦν δὲ πυραμὶς τετράγωνος ἐξ ὀπτῆς πλίνθου, καὶ αὐτὴ σταδιαία τὸ ὕψος, σταδιαία δὲ καὶ ἑκάστη τῶν πλευρῶν· ἣν Ἀλέξανδρος ἐβούλετο ἀνασκευάσαι· πολὺ δ' ἦν ἔργον καὶ πολλοῦ χρόνου (αὐτὴ γὰρ ἡ χοῦς εἰς ἀνακάθαρσιν μυρίοις ἀνδράσι δυεῖν μηνῶν ἔργον ἦν), ὥστ' οὐκ ἔφθη τὸ ἐγχειρηθὲν ἐπιτελέσαι· παραχρῆμα γὰρ ἡ νόσος καὶ ἡ τελευτὴ συνέπεσε τῷ βασιλεῖ. Τῶν δ' ὕστερον οὐδεὶς ἐφρόντισεν· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὠλιγωρήθη, καὶ κατήρειψαν τῆς πόλεως, τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' ὁ χρόνος, καὶ ἡ τῶν Μακεδόνων ὀλιγωρία περὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὴν Σελεύκειαν ἐπὶ τῷ Τίγρει, πλησίον τῆς Βαβυλῶνος ἐν τριακοσίοις που σταδίοις, ἐτείχισε Σέλευκος, ὁ Νικάτωρ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἅπαντες περὶ ταύτην ἐσπούδασαν τὴν πόλιν, καὶ τὸ βασίλειον ἐνταῦθα μετήνεγκαν· καὶ δὴ καὶ νῦν ἡ μὲν γέγονε Βαβυλῶνος μείζων, ἡ δ' ἔρημος ἡ πολλὴ, ὥστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκνῆσαί τινα εἰπεῖν, ὅπερ ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ·

Ἐρημία μεγάλη 'στὶν ἡ Μεγάλη πόλις.

739. Διὰ δὲ τὴν τῆς ὕλης σπάνιν ἐκ φοινικίνων ξύλων αἱ οἰκοδομαὶ συντελοῦνται, καὶ δοκοῖς καὶ στύλοις· περὶ δὲ τοὺς στύλους

στρέφοντες

ϛρέφοντες ἐκ τῆς καλάμης σχοινία περιτιθέασιν, εἶτ' ἐπαλεί- 739.
φοντες χρώμασι καταγράφουσι· τὰς δὲ θύρας ἀσφάλτῳ· ὑψηλαὶ δὲ καὶ αὗται, καὶ οἱ οἶκοι καμαρωτοὶ πόντες διὰ τὴν ἀξυλίαν. Ψιλὴ γὰρ ἡ χώρα καὶ θαμνώδης ἡ πολλὴ, πλὴν φοίνικος· οὗτος δὲ πλεῖϛος ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ, πολὺς δὲ καὶ ἐν Σούσοις, καὶ ἐν τῇ παϛαλίᾳ Περσίδι, καὶ ἐν τῇ Καρμανίᾳ. Κεράμῳ δ' οὐ χρῶνται· οὐδὲ γὰρ κατομβροῦνται. Παραπλήσια δὲ καὶ τὰ ἐν Σούσοις καὶ ἐν τῇ Σιτακηνῇ.

§. 6.

Ἀφώριϛο δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ κατοικία τοῖς ἐπιχωρίοις φιλοσόφοις, τοῖς Χαλδαίοις προσαγορευομένοις, οἳ περὶ ἀϛρονομίαν εἰσὶ τὸ πλέον· προσποιοῦνται δέ τινες καὶ γενεθλιαλογεῖν, οὓς οὐ καταδέχονται οἱ ἕτεροι. Ἔϛι δὲ καὶ φῦλόν τι τῶν Χαλδαίων, καὶ χώρα τῆς Βαβυλωνίας ὑπ' ἐκείνων οἰκουμένη, πλησιάζουσα καὶ τοῖς Ἄραψι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένῃ θαλάττῃ. Ἔϛι δὲ καὶ τῶν Χαλδαίων τῶν ἀϛρονομικῶν γένη πλείω. Καὶ γὰρ Ὀρχηνοί τινες προσαγορεύονται, καὶ Βορσιππηνοί, καὶ ἄλλοι πλείους, ὡς ἂν κατὰ αἱρέσεις, ἄλλα καὶ ἄλλα νέμοντες περὶ τῶν αὐτῶν δόγματα. Μέμνηνται δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐνίων οἱ Μαθηματικοὶ, καθάπερ Κιδῆνα τε καὶ Ναβουριανοῦ, καὶ Σουδίνου· καὶ Σέλευκος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Σελευκείας Χαλδαῖός ἐϛι, καὶ ἄλλοι πλείους ἀξιόλογοι ἄνδρες.

§. 7.

Τὰ δὲ Βόρσιππα ἱερὰ πόλις ἐϛὶν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, λινουργεῖον μέγα. Πληθύουσι δὲ ἐν αὐτῇ νυκτερίδες μείζους πολὺ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις· ἁλίσκονται δ' εἰς βρῶσιν, καὶ ταριχεύονται.

§. 8.

739. Περιέχεται δ' ἡ χώρα τῶν Βαβυλωνίων, ἀπὸ μὲν τῆς ἠοῦς, ὑπό τε Σουσίων καὶ Ἐλυμαίων καὶ Παραιτακηνῶν· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῶν Χαλδαίων μέχρις Ἀράβων τῶν Μεσηνῶν· ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας, ὑπό τε Ἀράβων τῶν Σκηνιτῶν μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς καὶ τῆς Γορδυαίας· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων, ὑπό τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων μέχρι τοῦ Ζάγρου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἐθνῶν.

§. 9.

Διαῤῥεῖται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδικοὺς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας οἱ ποταμοί· ἔχουσι δ' ἀνάπλους, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὦπιν καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν (ἡ δὲ Ὦπις, κώμη, ἐμπορεῖον τῶν κύκλῳ τόπων), ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα, πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων. Οἱ μὲν οὖν
740. Πέρσαι τοὺς ἀνάπλους ἐπίτηδες κωλύειν ἐθέλοντες, φόβῳ τῶν ἔξωθεν ἐφόδων, καταῤῥάκτας χειροποιήτους κατεσκευάκεισαν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐπιὼν, ὅσους οἷός τε ἦν, ἀνεσκεύασε, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ τὴν Ὦπιν. Ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν διωρύχων· πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους, ἀπὸ τοῦ ἔαρος ἀρξάμενος, ἡνίκα τήκονται αἱ χιόνες αἱ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥστ' ἀνάγκη λιμνάζεσθαι καὶ κατακλύζεσθαι τὰς ἀρούρας, εἰ μὴ διοχετεύοι τις ταφρείαις καὶ διώρυξι τὸ ἐκπίπτον τοῦ ῥοῦ καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τοῦ Νείλου· ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυχες γεγένηνται. Χρεία δὲ ἐστιν ὑπουργίας μεγάλης· βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ, καὶ μαλακὴ, καὶ εὐένδοτος, ὥστε καὶ ἐκσύρεται ῥαδίως ὑπὸ τῶν ῥευμάτων, καὶ γυμνοῖ τὰ πεδία, πληροῖ δὲ τὰς διώρυχας, καὶ τὰ στόματα

αὐτῶν ἐμφράττει ῥᾳδίως ἡ χοῦς· οὕτω δὲ συμβαίνει πάλιν, τὴν 740.
ὑπέρχυσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ πεδία ἐκπίπτουσαν, λίμνας ἀποτελεῖν καὶ ἕλη, καὶ καλαμῶνας, ἐξ ὧν καλάμινα πλέκεται παντοῖα σκεύη, τὰ μὲν ὑγροῦ δεκτικά, τῇ ἀσφάλτῳ περιαλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς χρωμένων· καὶ ἱςία δὲ ποιοῦνται καλάμινα, ψιάθοις, ἢ ῥιψὶ παραπλήσια.

§. 10.

Τὸ μὲν οὖν παντάπασι κωλύειν τὴν τοιαύτην πλημμύραν, οὐχ οἷόν τε ἴσως· τὸ δὲ τὴν δυνατὴν προσφέρειν βοήθειαν, ἡγεμόνων ἀγαθῶν ἐςιν. Ἡ δὲ βοήθεια αὕτη, τὴν μὲν πολλὴν παρέκχυσιν ἐμφράξει κωλύειν, τὴν δὲ πλήρωσιν, ἣν ἡ χοῦς ἐργάζεται, τοὐναντίον, ἀνακαθάρσει τῶν διωρύχων, καὶ ἐξανοίξει τῶν ϛομάτων. Ἡ μὲν οὖν ἀνακάθαρσις ῥᾳδία· ἡ δὲ ἔμφραξις πολυχειρίας δεῖται· εὐένδοτος γὰρ οὖσα ἡ γῆ καὶ μαλακὴ, τὴν ἐπιφορηθεῖσαν οὐχ ὑπομένει χοῦν, ἀλλ' εἴκουσα συνεφέλκεται κἀκείνην, καὶ ποιεῖ δυσέγχωϛον τὸ ϛόμα. Καὶ γὰρ καὶ τάχους δεῖ πρὸς τὸ ταχέως κλεισθῆναι τὰς διώρυχας, καὶ μὴ πᾶν ἐκπεσεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ ὕδωρ. Ξηρανθεῖσαι γὰρ τοῦ θέρους, ξηραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν· ταπεινωθεὶς δὲ, τὰς ἐποχετείας οὐ δύναται παρέχεσθαι κατὰ καιρὸν, ὧν δεῖται πλεῖϛον τοῦ θέρους ἔμπυρος οὖσα ἡ χώρα καὶ καυματηρά· διαφέρει δ' οὐδὲν ἢ τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων κατακλύζεσθαι τοὺς καρπούς, ἢ, τῇ λειψυδρίᾳ, τῷ δίψει διαφθείρεσθαι· ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀνάπλους, πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχοντας, ἀεὶ λυμαινομένους *γὰρ* ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν λεχθέντων παθῶν, οὐχ οἷόν τε ἐπανορθοῦν, εἰ μὴ ταχὺ μὲν ἐξανοίγοιτο τὰ ϛόμια τῶν διωρύχων, ταχὺ δὲ κλείοιντο, καὶ αἱ διώρυχες ἀεὶ μετριάζοιεν, ὥϛε μήτε πλεονάζειν ἐν αὐταῖς τὸ ὕδωρ, μήτ' ἐλλείπειν.

§. 11.

741. Φησὶ δ' Ἀριςόβουλος τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, ἀναπλέοντα, καὶ κυβερνῶντα τὸ σκάφος, ἐπισκοπεῖν καὶ ἀνακαθαίρειν τὰς διώρυχας μετὰ τοῦ πλήθους τῶν συνακολουθησάντων· ὡς δ' αὕτως καὶ τὰ ςόμια ἐμφράττειν, τὰ δ' ἀνοίγειν· κατανοήσαντα δὲ μίαν τὴν μαλιςα συντείνουσαν ἐπὶ τὰ ἕλη, καὶ τὰς λίμνας τὰς πρὸ τῆς Ἀραβίας, δυσμεταχείριςον ἔχουσαν τὸ ςόμα, καὶ μὴ ῥαδίως ἐμφράττεσθαι δυναμένην διὰ τὸ εὐένδοτον καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοῖξαι καινὸν ςόμα ἀπὸ ςαδίων τριάκοντα ὑπόπετρον λαβόντα χωρίον, κἀκεῖ μεταγαγεῖν τὸ ῥεῖθρον· ταῦτα δὲ ποιεῖν, προνοοῦντα ἅμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Ἀραβίαν δυσείσβολον τελέως ὑπὸ τῶν λιμνῶν, ἢ καὶ τῶν ἑλῶν ἀποτελεσθῆναι, νησίζουσαν ἤδη διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος· διανοεῖσθαι γὰρ δὴ κατακτᾶσθαι τὴν χώραν ταύτην, καὶ ςόλους καὶ ὁρμητήρια ἤδη κατεσκευάσθαι, καὶ πλοῖα, τὰ μὲν ἐν Φοινίκῃ τε καὶ Κύπρῳ ναυπηγησάμενον διαλυτά τε καὶ γομφωτὰ, ἃ κομισθέντα εἰς Θάψακον, ςαδίοις [χιλίοις] ἑπτα[κοσίοις], εἶτα τῷ ποταμῷ κατακομισθῆναι μέχρι Βαβυλῶνος· τὰ δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ συμπηξάμενον τῶν ἐν τοῖς ἄλσεσι καὶ τοῖς παραδείσοις κυπαρίττων· σπάνις γὰρ ὕλης ἐνταῦθα· ἐν δὲ Κοσσαίοις, καὶ ἄλλοις τισὶ, μετρία τίς ἐςιν εὐπορία. Σκήψασθαι μὲν οὖν αἰτίαν τοῦ πολέμου φησὶν, ἐπειδὴ μόνοι τῶν ἁπάντων οὐ πρεσβεύσαιντο οἱ Ἄραβες ὡς αὐτόν· τὸ δ' ἀληθὲς ὀρεγόμενον πάντων εἶναι κύριον· καὶ ἐπεὶ δύο θεοὺς ἐπυνθάνετο τιμᾶσθαι μόνους ὑπ' αὐτῶν, τόν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον, τοὺς τὰ κυριώτατα πρὸς τὸ ζῆν παρέχοντας, τρίτον ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν τιμήσεσθαι, κρατήσαντα, καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν πάτριον αὐτονομίαν ἔχειν, ἣν εἶχον πρότερον. Ταῦτά τε δὴ πραγματεύεσθαι περὶ τὰς διώρυχας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τοὺς τάφους σκευωρεῖσθαι

τοὺς τῶν βασιλέων καὶ δυναςῶν· τοὺς γὰρ πλείςους ἐν ταῖς 741.
λίμναις εἶναι.

§. 12.

Ἐρατοσθένης δὲ, τῶν λιμνῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ, φησὶ τὸ ὕδωρ, ἀπορούμενον διεξόδων, ἀνοῖξαι πόρους ὑπὸ γῆς· καὶ δι' ἐκείνων ὑποφέρεσθαι μέχρι Κοιλοσύρων· ἀναθλίβεσθαι δὲ εἰς τοὺς περὶ Ῥινοκόλουρα καὶ τὸ Κάσιον ὄρος τόπους, καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας καὶ τὰ βάραθρα· οὐκ οἶδα δ', εἰ πιθανῶς εἴρηκεν. Αἱ γὰρ τοῦ Εὐφράτου παρεκχύσεις, αἱ ποιοῦσαι τὰς πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ λίμνας καὶ τὰ ἕλη, πλησίον εἰσὶ τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης· ὁ δὲ διείργων ἰσθμὸς, οὔτε πολύς ἐςιν, οὔτε πετρώδης, ὥςε ταύτῃ μᾶλλον εἰκὸς ἦν βιάσασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, εἴθ' ὑπὸ γῆν, εἴτ' ἐπιπολῆς, ἢ 742.
πλείους τῶν ἑξακισχιλίων ςαδίων διανύειν, ἄνυδρον καὶ ξηρὰν οὕτω· καὶ ταῦτα ὁρῶν ἐν μέσῳ κειμένων, τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Ἀντιλιβάνου καὶ τοῦ Κασίου. Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα λέγουσι.

§. 13.

Πολύκλειτος δὲ φησι μὴ πλημμυρεῖν τὸν Εὐφράτην· διὰ γὰρ πεδίων φέρεσθαι μεγάλων, τὰ δ' ὄρη τὰ μὲν δισχιλίους ἀφεςάναι ςαδίους, τὰ δὲ Κοσσαῖα μόλις χιλίους, οὐ πάνυ ὑψηλὰ, οὐδὲ νιφόμενα σφοδρῶς, οὐδ' ἀθρόαν ἐπιφέροντα τῇ χιόνι τὴν τῆξιν· εἶναι γὰρ καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρῶν ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἐκβατάνων μέρεσι τοῖς προσβορείοις· ἐν δὲ τοῖς πρὸς νότον σχιζόμενα καὶ πλατυνόμενα πολὺ ταπεινοῦσθαι, ἅμα δὲ καὶ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος ἐκδέχεσθαι τὸν Τίγριν. Τὸ μὲν οὖν ὕςατον ῥηθὲν φανερῶς ἄτοπον· εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πεδία· καὶ οὕτως τὰ πλημμυρεῖν λεχθέντα ὕψη τῶν ὀρῶν ἀνωμαλίαν ἔχει· πῇ μὲν ἐξηρμένα μᾶλλον, τὰ βόρεια· πῇ δὲ πλατυνόμενα, τὰ

742. μεσημβρινά· ἡ δὲ χιὼν οὐ τοῖς ὕψεσι κρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι· τό τε αὐτὸ ὄρος τὰ βόρεια μέρη νίφεται μᾶλλον, ἢ τὰ νότια· καὶ τὴν χιόνα συμμένουσαν ἔχει μᾶλλον ἐκεῖνα, ἢ ταῦτα. Ὁ μὲν οὖν Τίγρις ἐκ τῶν νοτιωτάτων μερῶν τῆς Ἀρμενίας, ἃ πλησίον ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίας, δεχόμενος τὸ ἐκ τῶν χιόνων ὕδωρ οὐ πολὺ ὄν, ἅτε ἐκ τῆς νοτίου πλευρᾶς, ἥττον ἂν πλημμύροι· ὁ δὲ Εὐφράτης τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δέχεται τῶν μερῶν, καὶ οὐκ ἐξ ἑνὸς ὄρους, ἀλλὰ πολλῶν (ὡς ἐδήλουν ἐν τῇ περιηγήσει τῆς Ἀρμενίας), προσιθεὶς τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ διέξεισι καὶ τῇ μικρᾷ· ὅσον δὲ τὸ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας καὶ τῆς Καππαδοκίας διὰ τοῦ Ταύρου διεκβαλὼν ἕως Θαψάκου φέρεται, τὴν κάτω Συρίαν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορίζων· ὅσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλῶνος καὶ τῆς ἐκβολῆς, ὁμοῦ τρισμυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. Τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς διώρυχας τοιαῦτα.

§. 14.

Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς μὲν, ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ γὰρ τριακοσιάχοα λέγουσι. Τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ φοίνικος παρέχεται· καὶ γὰρ ἄρτος, καὶ οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα, τά τε πλεκτὰ παντοῖα ἐκ τούτου· τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ' ἀνθράκων οἱ χαλκεῖς χρῶνται· βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις εἰς τροφὴν εἰσι βουσὶ καὶ προβάτοις. Φασὶ δ' εἶναι καὶ Περσικὴν ᾠδὴν, ἐν ᾗ τὰς ὠφελείας τοῦ φοίνικος τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα διαριθμοῦνται. Ἐλαίῳ δὲ χρῶνται τῷ σησαμίνῳ τὸ πλέον· οἱ δ' ἄλλοι
743. τόποι σπανίζονται τούτου τοῦ φυτοῦ.

§. 15.

Γίγνεται δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ ἄσφαλτος πολλὴ, περὶ ἧς Ἐρατοσθένης μὲν οὕτως εἴρηκεν· ὅτι ἡ μὲν ὑγρὰ, ἣν καλοῦσι

νάφθαν, γίγνεται ἐν τῇ Σουσίδι, ἡ δὲ ξηρὰ, δυναμένη πήτ- 743.
τεσθαι, ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· ταύτης δ' ἐςὶν ἡ πηγὴ τοῦ Εὐφράτου πλησίον· πλημμύροντος δὲ τούτου κατὰ τὰς τῶν χιόνων τήξεις, καὶ αὐτὴ πληροῦται, καὶ ὑπέρχυσιν εἰς τὸν ποταμὸν λαμβάνει· ἐνταῦθα δὲ συνίςανται βῶλοι μεγάλαι πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτήδειαι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. Ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ὑγρὰν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαί φασι. Περὶ μὲν οὖν τῆς ξηρᾶς εἴρηται πόσον τὸ χρήσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομιῶν μάλιςα· φασὶ δὲ καὶ πλοῖα πλέκεσθαι, ἐμπλασθέντα δ' ἀσφάλτῳ πυκνοῦσθαι. Τὴν δ' ὑγρὰν, ἣν νάφθαν καλοῦσι, παράδοξον ἔχειν συμβαίνει τὴν φύσιν· προσαχθεὶς γὰρ ὁ νάφθας πυρὶ πλησίον, ἀναρπάζει τὸ πῦρ, κἂν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται· σβέσαι δ' ὕδατι οὐχ οἷόν τε (ἐκκαίεται γὰρ μᾶλλον, πλὴν εἰ πάνυ πολλῷ), ἀλλὰ πηλῷ καὶ ὄξει, καὶ συπτηρίᾳ *καὶ ἰξῷ* πνιγὲν κατασβέννυται. Πείρας δὲ χάριν φασὶν Ἀλέξανδρον ἐν λουτρῷ περιχέαι παιδὶ τοῦ νάφθα, καὶ προσαγαγεῖν λύχνον· φλεγόμενον δὲ τὸν παῖδα, ἐγγὺς ἐλθεῖν τοῦ ἀπολέσθαι, πλὴν πολλῷ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι, ἐξίσχυσαν καὶ διέσωσαν οἱ περιεςῶτες. Ποσειδώνιος δὲ φησι τοῦ ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ νάφθα τὰς πηγὰς, τὰς μὲν εἶναι λευκοῦ, τὰς δὲ μέλανος· τούτων δὲ τὰς μὲν εἶναι θείου ὑγροῦ, λέγω δὴ τὰς τοῦ λευκοῦ· ταύτας δ' εἶναι τὰς ἐπισπώσας τὰς φλόγας· τὰς δὲ τοῦ μέλανος, ἀσφάλτου ὑγρᾶς, ᾧ ἀντ' ἐλαίου τοὺς λύχνους καίουσι.

§. 16.

Πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλὼν ἦν μητρόπολις τῆς Ἀσσυρίας, νῦν δὲ Σελεύκεια, ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη, Πλησίον δ' ἐςὶ κώμη, Κτησιφῶν λεγομένη, μεγάλη· ταύτην δ' ἐποιοῦντο χειμάδιον οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν Σελευκέων,

743. ἵνα μὴ καταςαθμεύοιντο ὑπὸ τοῦ Σκυθικοῦ φύλου καὶ ςρατιωτικοῦ· δυνάμει οὖν Παρθικὴ πόλις ἀντὶ κώμης ἐςὶ, καὶ τὸ μέγεθος τοσοῦτόν γε πλῆθος δεχομένη, καὶ τὴν κατασκευὴν ὑπ' ἐκείνων αὐτῶν κατεσκευασμένη, καὶ τὰ ὤνια, καὶ τὰς τέχνας προσφόρους ἐκείνοις πεπορισμένη. Εἰώθασι γὰρ ἐνταῦθα τοῦ χειμῶνος διάγειν οἱ βασιλεῖς διὰ τὸ εὐάερον· θέρους δὲ, ἐν Ἐκβατάνοις καὶ τῇ Ὑρκανίᾳ διὰ τὴν ἐπικράτειαν τῆς παλαιᾶς δόξης. Ὥσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκεῖθεν Βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς
744. πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· ἀπὸ δὲ τῆς Σελευκείας ἧττον, κἂν ἐκεῖθεν ὦσι, καθάπερ Διογένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον.

§. 17.

Ἔςι δὲ καὶ Ἀρτέμιτα, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πεντακοσίους τῆς Σελευκείας ςαδίους, πρὸς ἕω τὸ πλέον, καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή. Καὶ γὰρ αὕτη, πολλή τε καὶ ἀγαθὴ, μέση Βαβυλῶνος τέτακται καὶ τῆς Σουσίδος, ὥςε τοῖς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σοῦσα βαδίζουσι διὰ τῆς Σιτακηνῆς ἡ ὁδὸς ἅπασα· πρὸς ἕω δ' ἐςὶ καὶ τοῖς ἐκ Σούσων εἰς τὴν μεσόγαιαν τῆς Περσίδος διὰ τῆς Οὐξίας, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. Τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκυκλοῦται πρὸς ἄρκτον ἡ Περσὶς, πολλὴ οὖσα· ταύτῃ δὲ συνάπτει ἡ Παραιτακηνὴ καὶ ἡ Κοσσαία μέχρι Κασπίων πυλῶν, ὀρεινὰ καὶ λῃςρικὰ ἔθνη· τῇ δὲ Σουσίδι ἡ Ἐλυμαῖτις, καὶ αὐτὴ τραχεῖα ἡ πολλὴ, καὶ λῃςρική· τῇ δὲ Ἐλυμαΐτιδι τὰ περὶ τὸν Ζάγρον καὶ ἡ Μηδία.

§. 18.

Κοσσαῖοι μὲν οὖν εἰσὶ τοξόται τὸ πλέον, καθάπερ καὶ οἱ συνεχεῖς ὀρεινοὶ, προνομεύοντες ἀεί· χώραν γὰρ ἔχουσιν ὀλίγην τε καὶ λυπρὰν, ὥς' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀνάγκη ζῆν· ἀνάγκη δὲ

καὶ ἰσχύειν· ἅπαντες γάρ εἰσι μάχιμοι· τοῖς γοῦν Ἐλυμαίοις 744.
συνεμάχουν μύριοι καὶ τρισχίλιοι, πολεμοῦσι πρός τε Βαβυλωνίους καὶ Σουσίους. Οἱ δὲ Παραιτακηνοὶ μᾶλλον μὲν τῶν Κοσσαίων ἐπιμελοῦνται γῆς· ὅμως δὲ καὶ αὐτοὶ λῃστηρίων οὐκ ἀπέχονται. Ἐλυμαῖοι δὲ καὶ μείζω τούτων κέκτηνται χώραν καὶ ποικιλωτέραν. Ὅση μὲν οὖν ἀγαθή, γεωργοὺς ἔχει τοὺς ἐνοικοῦντας· ἡ δ' ὀρεινὴ στρατιώτας τρέφει, τοξότας τοὺς πλείστους· πολλὴ δὲ οὖσα, πολὺ καὶ τὸ στρατιωτικὸν παρέχεται, ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, δύναμιν κεκτημένος μεγάλην, οὐκ ἀξιοῖ τῷ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ὑπήκοος εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας ὕστερον, τοὺς τῆς Συρίας ἄρχοντας, διέκειτο. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὸν Μέγαν, τὸ τοῦ Βήλου συλᾶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα, ἀνεῖλον ἐπιθέμενοι καθ' αὐτοὺς οἱ πλησίον βάρβαροι. Ἐκ δὲ τῶν ἐκείνῳ συμβάντων παιδευθεὶς ὁ Παρθυαῖος, χρόνοις ὕστερον, ἀκούων τὰ ἱερὰ πλούσια παρ' αὐτοῖς, ὁρῶν δ' ἀπειθοῦντας, ἐμβάλλει μετὰ δυνάμεως μεγάλης· καὶ τό τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν εἷλε, καὶ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος, τὰ Ζάρα, καὶ ἦρε ταλάντων μυρίων γάζαν· ἡρέθη δὲ καὶ πρὸς τῷ Ἡδυφῶντι ποταμῷ Σελεύκεια, μεγάλη πόλις· Σολόκη δ' ἐκαλεῖτο πρότερον. Τρεῖς δ' εἰσὶν εἰς τὴν χώραν εὐφυεῖς εἰσβολαί· ἐκ μὲν τῆς Μηδίας καὶ τῶν περὶ τὸν Ζάγρον τόπων, διὰ τῆς Μασσαβατικῆς, ἐκ δὲ τῆς Σουσίδος, διὰ τῆς
Γαβιανῆς (ἐπαρχί-ι δ' εἰσὶν αὗται τῆς Ἐλυμαίας ἥ τε Γαβιανὴ 745.
καὶ ἡ Μασσαβατική)· τρίτη δ' ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς Περσίδος. Ἔστι δὲ καὶ Κυρβιανὴ ἐπαρχία τῆς Ἐλυμαΐδος. Ὅμοροι δ' εἰσὶ τούτοις Σαγαπηνοί τε καὶ Σιλακηνοί, δυνάστειαι μικραί. Τοσαῦτα μὲν οὖν καὶ τοιαῦτα ἔθνη πρὸς ἕω, τὰ ὑπερκείμενα τῆς Βαβυλωνίας. Πρὸς ἄρκτον δὲ τὴν Μηδίαν ἔφαμεν καὶ τὴν Ἀρμενίαν· ἀπὸ δὲ δύσεώς ἐστιν ἡ Ἀδιαβηνὴ καὶ ἡ Μεσοποταμία.

§. 19.

745. Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείστη πεδιάς ἐστι, καὶ αὐτὴ τῆς Βαβυλωνίας μέρος οὖσα, ἔχουσα δ' ὅμως ἄρχοντα ἴδιον· ἔστω δὴ καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ προσχωροῦσα. Οἱ γὰρ Μῆδοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλώνιοι, τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν τῶν ταύτῃ διετέλουν οὕτως ἐξ ἀρχῆς συνεστῶτες, ὥς' ἀλλήλοις ἐπιτίθεσθαι κατὰ καιροὺς τοὺς οἰκείους ἕκαστοι, καὶ πάλιν διαλύεσθαι· καὶ τοῦτο μέχρι καὶ τῆς τῶν Παρθυαίων ἐπικρατείας διέμεινε. Τῶν μὲν οὖν Μήδων καὶ τῶν Βαβυλωνίων ἐπάρχουσι Παρθυαῖοι· τῶν δ' Ἀρμενίων οὐδ' ἅπαξ· ἀλλ' ἔφοδοι μὲν γεγόνασι πολλάκις, ἀνὰ κράτος δ' οὐχ ἑάλωσαν, ἀλλ' ὅ γε Τιγράνης καὶ ἐρρωμένως ἀντεπεκράτησεν, ὡς ἐν τοῖς Ἀρμενιακοῖς εἴρηται. Ἡ μὲν οὖν Ἀδιαβηνὴ τοιαύτη. Καλοῦνται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ καὶ Σακκόποδες. Περὶ δὲ τῆς Μεσοποταμίας ἐροῦμεν ἐφεξῆς, καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν ἐθνῶν, ἐπιόντες ἐπὶ μικρὸν πρότερον τὰ λεγόμενα περὶ τῶν ἐθῶν τῶν παρὰ τοῖς Ἀσσυρίοις.

§. 20.

Τἄλλα μὲν οὖν ἔοικε τοῖς Περσικοῖς· ἴδιον δὲ, τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας σώφρονας ἑκάστης ἄρχοντας φυλῆς, οἳ τὰς ἐπιγάμους κόρας προσάγοντες εἰς τὸ πλῆθος, ἀποκηρύττουσι τοῖς νυμφίοις ἀεὶ τὰς ἐντιμοτέρας πρώτας. Οὕτω μὲν αἱ συζυγίαι τελοῦνται. Ὁσάκις δ' ἂν μιχθῶσιν ἀλλήλοις, ἐπιθυμιάσαντες ἐξανίστανται ἑκάτερος χωρίς· ὄρθρου δὲ λούονται, πρὶν ἀγγείου τινὸς ἅψασθαι· παραπλησίως γάρ, ὥσπερ ἀπὸ νεκροῦ τὸ λουτρὸν ἐν ἔθει ἐστὶν, οὕτω καὶ ἀπὸ συνουσίας. Πάσαις δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις ἔθος, κατά τι λόγιον, ξένῳ μίγνυσθαι, πρός τι Ἀφροδίσιον ἀφικομέναις μετὰ πολλῆς θεραπείας καὶ ὄχλου· θώμιγγι δ' ἕστηκε ἑκάστη· ὁ δὲ προσιὼν, καταθεὶς ἐπὶ τὰ

γόνατα, ὅσον καλῶς ἔχει ἀργύριον, συγγίνεται, ἄπωθεν τοῦ 745.
τεμένους ἀπαγαγών· τὸ δ' ἀργύριον ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης νομί-
ζεται. Ἀρχεῖα δ' ἐϛὶ τρία, τὸ τῶν ἀφειμένων ἤδη τῆς ϛρατείας,
καὶ τὸ τῶν ἐνδοξοτάτων, καὶ τὸ τῶν γερόντων, χωρὶς τοῦ ὑπὸ
τοῦ βασιλέως καθιϛαμένου. Τούτου δ' ἐϛὶ καὶ τὸ τὰς παρ- 746.
θένους ἐκδιδόναι, καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικάζειν δίκας·
ἄλλου δὲ τὸ τὰς τῆς κλοπῆς, τρίτου τὸ περὶ τῶν βιαίων. Τοὺς
δ' ἀρρώϛους εἰς τὰς τριόδους ἐκτιθέντες, πυνθάνονται τῶν
παριόντων, εἴ τίς τι ἔχοι λέγειν τοῦ πάθους ἄκος· οὐδείς τέ
ἐϛιν οὕτω κακὸς τῶν παριόντων, ὃς οὐκ ἐντυχὼν, εἴ τι φρονεῖ
σωτήριον, ὑποτίθεται. Ἐσθὴς δ' αὐτοῖς ἐϛι χιτὼν λινοῦς ποδήρης,
καὶ ἐπενδύτης ἐρεοῦς, ἱμάτιον λευκόν· κόμη μακρὰ, ὑπό-
δημα ἐμβάδι ὅμοιον. Φοροῦσι δὲ καὶ σφραγῖδα, καὶ σκῆπτρον
οὐ λιτὸν, ἀλλ' ἐπίσημον ἔχον ἐπάνω μῆλον, ἢ ῥόδον, ἢ κρῖνον,
ἤ τι τοιοῦτον· ἀλείφονται δ' ἐκ τοῦ σησάμου· θρηνοῦσι δὲ τοὺς
ἀποθανόντας, ὡς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων· θάπτουσι
δ' ἐν μέλιτι, κηρῷ περιπλάσαντες. Τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρίαι τῶν
ἀπόρων σίτου· ἕλειοι δ' εἰσὶν οὗτοι καὶ ἰχθυοφάγοι, διαιτώμενοι
παραπλησίως τοῖς κατὰ τὴν Γεδρωσίαν.

§. 21.

[Ἡ] Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὠνόμασται· εἴρη-
ται δ', ὅτι κεῖται μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος, καὶ ὅτι
ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἑωθινὸν αὐτῆς μόνον κλύζει πλευρὸν, τὸ δὲ
ἑσπέριον καὶ νότιον ὁ Εὐφράτης· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ταῦρος, ὁ
τοὺς Ἀρμενίους διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας. Τὸ μὲν οὖν
μέγιϛον, ὃ ἀφίϛανται, διάϛημα ἀπ' ἀλλήλων, τὸ πρὸς τοῖς
ὄρεσίν ἐϛι· τοῦτο δ' ἂν εἴη τὸ αὐτὸ, ὅπερ εἴρηκεν Ἐρατοσθέ-
νης, τὸ ἀπὸ Θαψάκου, καθ' ὃ ἦν τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ
παλαιὸν ἐπὶ τὴν τοῦ Τίγριος διάβασιν, καθ' ἣν διέβη Ἀλέξανδρος

746. αὐτὸν, δισχιλίων τετρακοσίων· τὸ δ' ἐλάχιστον μικρῷ πλέον τῶν διακοσίων κατὰ Σελεύκειάν που καὶ Βαβυλῶνα. Διαῤῥεῖ δ' ὁ Τίγρις τὴν Θωνῖτιν καλουμένην λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· περαιωθεὶς δ' ἐπὶ θάτερον χεῖλος κατὰ γῆς δύεται μετὰ πολλοῦ ψόφου καὶ ἀναφυσημάτων· ἐπὶ πολὺ δ' ἐνεχθεὶς ἀφανὴς, ἀνίσχει πάλιν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῆς Γορδυαίας· οὕτω δὲ σφοδρῶς διεκβάλλει τὴν λίμνην, ὡς φησιν Ἐρατοσθένης, ὥστε, ἁλμυρὰν αὐτὴν οὖσαν, καὶ ἄνιχθυν, γλυκεῖαν κατὰ τοῦτ' εἶναι τὸ μέρος καὶ ῥοώδη, καὶ ἰχθύων πλήρη.

§. 22.

Ἐπὶ μῆκος δὲ συχνὸν προπέπτωκεν ἡ συναγωγὴ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ πλοίῳ πως ἔοικε· ποιεῖ δὲ τὸ πλεῖστον τῆς περιφερείας ὁ Εὐφράτης· καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Θαψάκου μέχρι Βαβυλῶνος, ὡς εἴρηκεν Ἐρατοσθένης, τετρακισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι σάδιοι· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος,
747. ἥπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, οὐκ ἔλαττον τῶν δισχιλίων σαδίων ἕως ἐπὶ Θάψακον.

§. 23.

Ἔστι δ' ἡ μὲν παρώρειος εὐδαίμων ἱκανῶς· ἔχουσι δ' αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Ζεύγματι, τῷ τε νῦν τῷ κατὰ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τῷ πάλαι τῷ κατὰ τὴν Θάψακον, οἵ τε Μύγδονες κατονομασθέντες ὑπὸ τῶν Μακεδόνων· ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Νίσιβις, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀντιόχειαν τὴν ἐν τῇ Μυγδονίᾳ προσηγόρευσαν, ὑπὸ τῷ Μασίῳ ὄρει κειμένην· καὶ Τιγρανόκερτα· καὶ τὰ περὶ Κάῤῥας καὶ Νικηφόριον χωρία, καὶ Χορδίραζα, καὶ Σίνακα, ἐν ᾗ Κράσσος διεφθάρη, δόλῳ ληφθεὶς ὑπὸ Σουρήνα, τοῦ τῶν Παρθυαίων στρατηγοῦ.

§. 24.

Πρὸς δὲ τῷ Τίγρει τὰ τῶν Γορδυαίων χωρία, οὓς οἱ πάλαι 747.
Καρδούχους ἔλεγον, καὶ αἱ πόλεις, ὧν Σάρισά τε καὶ Σάταλκα, καὶ Πίνακα, κράτιϛον ἔρυμα, τρεῖς ἄκρας ἔχουσα, ἑκάϛην ἰδίῳ τείχει τετειχισμένην, ὥϛε οἷον τρίπολιν εἶναι. Ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ Ἀρμένιος εἶχεν ὑπήκοον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι βίᾳ παρέλαβον, καίπερ ἔδοξαν οἱ Γορδυαῖοι διαφερόντως ἀρχιτεκτονικοί τινες εἶναι, καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροι· διόπερ αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὁ Τιγράνης ἐχρῆτο. Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπήϊος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῷ Τιγράνῃ προσένειμεν, ὅσα ἦν ἀξιόλογα· ἔϛι γὰρ εὔβοτος ἡ χώρα καὶ εὐερνής, ὥϛε καὶ τὰ ἀειθαλῆ τρέφειν, καὶ ἄρωμα, τὸ ἄμωμον· καὶ λεοντόβοτός ἐϛι· φέρει δὲ καὶ τὸν νάφθαν, καὶ τὴν γαγγῖτιν λίθον, ἣν φεύγει τὰ ἑρπετά.

§. 25.

Λέγεται δὲ Γόρδυς ὁ Τριπτολέμου τὴν Γορδυηνὴν οἰκῆσαι· ὕϛερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς, οἱ ἀναρπασθέντες ὑπὸ Περσῶν. Περὶ μὲν οὖν Τριπτολέμου δηλώσομεν ἐν τοῖς Συριακοῖς αὐτίκα.

§. 26.

Τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἀπωτέρω τῶν ὀρῶν, ἄνυδρα καὶ λυπρὰ ὄντα, ἔχουσιν οἱ Σκηνῖται Ἄραβες, λῃϛρικοί τινες καὶ ποιμενικοί, μεθιϛάμενοι ῥᾳδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αἱ νομαὶ καὶ αἱ λεηλασίαι. Τοῖς οὖν παρωρείοις ὑπό τε τούτων κακοῦσθαι συμβαίνει, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων· ὑπέρκειται δὲ καὶ καταδυναϛεύουσι διὰ τὴν ἰσχύν· τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσὶ τὸ πλέον, ἢ

747. τοῖς Παρθυαίοις· ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κἀκεῖνοι, τήν τε Μηδίαν ἔχοντες καὶ τὴν Βαβυλωνίαν.

§. 27.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν
748. ἄλλος Ἀβόῤῥας· διὰ δὲ τῶν Σκηνιτῶν, ὑπό τινων Μαλίων νυνὶ λεγομένων, καὶ τῆς ἐκείνων ἐρημίας, ἡ ὁδὸς τοῖς ἐκ τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν καὶ Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν διάβασις τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἐστὶν αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας· ὑπέρκειται δὲ τοῦ ποταμοῦ, σχοίνους τέτταρας διέχουσα, ἡ Βαμβύκη, ἣν καὶ Ἔδεσσαν, καὶ Ἱερὰν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ᾗ τιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Ἀταργάτιν. Διαβάντων γάρ, ἡ ὁδός ἐστι διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκηνῶν, ἀξιολόγου πόλεως, ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὅρους, ἐπί τινος διώρυχος ἱδρυμένης. Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέχρι Σκηνῶν ἡμερῶν πέντε καὶ εἴκοσιν ὁδός. Καμηλῖται δ' εἰσὶ καταγωγὰς ἔχοντες· τοτὲ μὲν ὑδρείων εὐποροῦντες, λακκαίων τὸ πλέον, τοτὲ δ' ἐπακτοῖς χρώμενοι τοῖς ὕδασι. Παρέχουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκηνῖται τήν τε εἰρήνην καὶ τὴν μετριότητα τῆς τῶν τελῶν πράξεως, ἧς χάριν, φεύγοντες τὴν παραποταμίαν, διὰ τῆς ἐρήμου παραβάλλονται, καταλιπόντες ἐν δεξιᾷ τὸν ποταμὸν ἡμερῶν σχεδόν τι τριῶν ὁδόν. Οἱ γὰρ παροικοῦντες ἑκατέρωθεν τὸν ποταμὸν Φύλαρχοι, χώραν οὐκ εὔπορον ἔχοντες, ἧττον δὲ ἄπορον νεμόμενοι, δυναστείαν ἕκαστος ἰδίαν περιβεβλημένος, ἴδιον καὶ τελώνιον ἔχει, καὶ τοῦτο οὐ μέτριον. Χαλεπὸν γὰρ ἐν τοῖς τοσούτοις, καὶ τούτοις αὐθάδεσι, κοινὸν ἀφορισθῆναι μέτρον τὸ τῷ ἐμπόρῳ λυσιτελές. Διέχουσι δὲ τῆς Σελευκείας αἱ Σκηναὶ σχοίνους ὀκτωκαίδεκα.

§. 28.

Ὅριον δ' ἐςὶ τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ 748.
περαία· τὰ δ' ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ τῶν Ἀράβων οἱ φύλαρχοι μέχρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προσέχοντες, οἷσπερ καὶ πλησιόχωροί εἰσιν· ἧττον μὲν Σκηνῖται οἱ Νομάδες, οἱ τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ' οἱ ἄπωθεν, καὶ πρὸς τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. Οἱ δὲ Παρθυαῖοι καὶ πρότερον μὲν ἐφρόντιζον τῆς πρὸς Ῥωμαίους φιλίας, τὸν δὲ ἄρξαντα πολέμου Κράσσον ἠμύναντο· καὶ αὐτοὶ ἄρξαντες τῆς μάχης τῶν ἴσων ἔτυχον, ἡνίκα ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Πάκορον. Ἀντώνιος δὲ, συμβούλῳ τῷ Ἀρμενίῳ χρώμενος, προὐδόθη, καὶ κακῶς ἐπολέμησεν· ὁ δ' ἐκεῖνον διαδεξάμενος Φραάτης, τοσοῦτον ἐσπούδασε περὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Καίσαρα τὸν Σεβαςὸν, ὥςε καὶ τὰ τρόπαια ἔπεμψεν, ἃ κατὰ Ῥωμαίων ἀνέςησαν Παρθυαῖοι· καὶ καλέσας εἰς σύλλογον Τίτιον, τὸν ἐπιςατοῦντα τότε τῆς Συρίας, τέτταρας παῖδας γνησίους ἐνεχείρισεν ὅμηρα αὐτῷ, Σερασπαδάνην, καὶ Ῥωδάσπην, καὶ Φραάτην, καὶ Βονώνην, καὶ γυναῖκας τούτων δύο, καὶ υἱεῖς τέτταρας, δεδιὼς τὰς ςάσεις καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτῷ· ᾔδει γὰρ μηδένα ἰσχύσοντα καθ' ἑαυτὸν, ἂν μή τινα προσλάβῃ 749.
τοῦ Ἀρσακίου γένους, διὰ τὸ εἶναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς Παρθυαίους· ἐκποδὼν οὖν ἐποίησε τοὺς παῖδας, ἀφελέσθαι ζητῶν τὴν ἐλπίδα ταύτην τοὺς κακουργοῦντας. Τῶν μὲν οὖν παίδων ὅσοι περίεισιν ἐν Ῥώμῃ, δημοσίᾳ βασιλικῶς τημελοῦνται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς πρεσβευόμενοι, καὶ εἰς συλλόγους ἀφικνούμενοι διατετελέκασιν.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

749. Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώρισται τῇ Κιλικίᾳ καὶ τῷ Ἀμανῷ· ἀπὸ θαλάττης δ' ἐπὶ τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου ςάδιοί εἰσιν ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν, οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες, οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων καὶ τετρακοσίων· πρὸς ἕω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἄραψι· πρὸς δὲ νότον τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτιακῷ πελάγει μέχρι Ἰσσοῦ.

§. 2.

Μέρη δ' αὐτῆς τιθεμεν, ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀρξάμενοι καὶ τοῦ Ἀμανοῦ, τήν τε Κομμαγηνὴν, καὶ τὴν Σελευκίδα καλουμένην τῆς Συρίας· ἔπειτα τὴν κοίλην Συρίαν· τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ, τὴν Φοινίκην, ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τὴν Ἰουδαίαν. Ἔνιοι δὲ τὴν Συρίαν ὅλην εἴς τε Κοιλοσύρους καὶ Φοίνικας διελόντες, τούτοις ἀναμεμίχθαί φασι τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδουμαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γεωργικοὺς μὲν, ὡς τοὺς Σύρους καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπορικοὺς δὲ, ὡς τοὺς Φοίνικας· καθόλου μὲν οὕτω.

§. 3.

Καθ' ἕκαςα δὲ ἡ Κομμαγηνὴ μακρά τις ἐςίν· ἔχει δ' ἐρυμνὴν πόλιν Σαμόσατα, ἐν ᾗ τὸ βασίλειον ὑπῆρχε· νῦν δ' ἐπαρχία γέγονε· χώρα δὲ περίκειται σφόδρα εὐδαίμων, ὀλίγη δέ. Ἐνταῦθα δὲ νῦν ἐςὶ τὸ Ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου· κατὰ τοῦτο δὲ

Σελεύκεια

Σελεύκεια ἵδρυται, φρούριον τῆς Μεσοποταμίας, προσωρι- 749.
σμένον ὑπὸ Πομπηίου τῇ Κομμαγηνῇ· ἐν ᾧ τὴν Σελήνην ἐπι-
κληθεῖσαν Κλεοπάτραν Τιγράνης ἀνεῖλε, καθείρξας χρόνον τινὰ,
ἡνίκα τῆς Συρίας ἐξέπεσεν.

§. 4.

Ἡ δὲ Σελευκὶς ἀρίϛη μέν ἐϛι τῶν λεχθεισῶν μερίδων, καλεῖ
ται δὲ Τετράπολις, καὶ ἔϛι, κατὰ τὰς ἐξεχούσας ἐν αὐτῇ πό-
λεις, ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι· μέγιϛαι δὲ τέτταρες, Ἀντιόχεια ἡ
ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ, καὶ Ἀπάμεια *δὲ* καὶ
Λαοδίκεια· αἵπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν ὁμό-
νοιαν, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος κτίσματα. Ἡ μὲν οὖν μεγίϛη,
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπώνυμος, ἡ δ' ἐρυμνοτάτη αὐτοῦ· αἱ δ'
ἄλλαι, ἡ μὲν Ἀπάμεια τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας, ἡ δὲ
Λαοδίκεια τῆς μητρός. Οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει, καὶ εἰς σα- 750.
τραπείας διῄρητο τέτταρας ἡ Σελευκὶς, ὥς φησι Ποσειδώνιος,
εἰς ὅσας καὶ ἡ Κοίλη Συρία, εἰς μίαν δ' ἡ Μεσοποταμία. Ἔϛι
δ' ἡ μὲν Ἀντιόχεια, καὶ αὕτη τετράπολις, ἐκ τεττάρων συνε-
ϛῶσα μερῶν· τετείχιϛαι δὲ καὶ κοινῷ τείχει, καὶ ἰδίῳ καθ'
ἕκαϛον τὸ κτίσμα· τὸ μὲν οὖν πρῶτον αὐτῶν ὁ Νικάτωρ συνω-
κισε, μεταγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιγονίας τοὺς οἰκήτορας, ἣν πλη-
σίον ἐτείχισεν Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου μικρῷ πρότερον· τὸ δὲ
δεύτερον τοῦ πλήθους τῶν οἰκητόρων ἐϛὶ κτίσμα· τὸ δὲ τρίτον
Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου· τὸ δὲ τέταρτον Ἀντιόχου τοῦ Ἐπι-
φανοῦς.

§. 5.

Καὶ δὴ καὶ μητρόπολίς ἐϛιν αὕτη τῆς Συρίας, καὶ τὸ βασί-
λειον ἐνταῦθα ἵδρυτο τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας· οὐ πολύ τε λεί-
πεται καὶ δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει,

750. καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ. Συνῴκισε δ' ὁ Νικάτωρ ἐνταῦθα καὶ τοὺς ἀπογόνους Τριπτολέμου, περὶ οὗ μικρῷ πρόσθεν ἐμνήσθημεν· διόπερ Ἀντιοχεῖς ὡς ἥρωα τιμῶσι, καὶ ἄγουσιν ἑορτὴν ἐν τῷ Κασίῳ ὄρει τῷ περὶ Σελεύκειαν. Φασὶ δ' αὐτὸν ὑπ' Ἀργείων πεμφθέντα ἐπὶ τὴν Ἰοῦς ζήτησιν, ἐν Τύρῳ πρῶτον ἀφανοῦς γενηθείσης, πλανᾶσθαι κατὰ τὴν Κιλικίαν· ἐνταῦθα δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τινὰς Ἀργείων κτίσαι τὴν Ταρσὸν ἀπελθόντας παρ' αὐτοῦ· τοὺς δ' ἄλλους συνακολουθήσαντας εἰς τὴν ἑξῆς παραλίαν, ἀπογνόντας τῆς ζητήσεως, ἐν τῇ ποταμίᾳ τοῦ Ὀρόντου καταμεῖναι σὺν αὐτῷ· τὸν μὲν οὖν υἱὸν τοῦ Τριπτολέμου Γόρδυν, ἔχοντά τινας τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν, εἰς τὴν Γορδυαίαν ἀποικῆσαι· τῶν δ' ἄλλων τοὺς ἀπογόνους συνοίκους γενέσθαι τοῖς Ἀντιοχεῦσιν.

§. 6.

Ὑπέρκειται δὲ τετταράκοντα σταδίους ἡ Δάφνη, κατοικία μετρία· μέγα δὲ καὶ συνηρεφὲς ἄλσος, διαῤῥεόμενον πηγαίοις ὕδασιν· ἐν μέσῳ δὲ ἄσυλον τέμενος, καὶ νεὼς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. Ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν ἔθος τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ τοῖς ἀσυγείτοσι· κύκλος δὲ τοῦ ἄλσους ὀγδοήκοντα στάδιοι.

§. 7.

Ῥεῖ δὲ τῆς πόλεως πλησίον Ὀρόντης ποταμός· οὗτος δ' ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, εἶθ' ὑπὸ γῆν ἐνεχθείς, ἀναδίδωσι πάλιν τὸ ῥεῦμα, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμέων εἰς τὴν Ἀντιόχειαν προελθὼν, πλησιάσας τῇ πόλει, πρὸς τὴν θάλατταν καταφέρεται τὴν κατὰ Σελεύκειαν· τὸ δ' ὄνομα τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφών. Μυθεύουσι δ' ἐνταῦθά που τὰ περὶ τὴν κεραύνωσιν τοῦ Τυφῶνος, καὶ τοὺς Ἀρίμους, περὶ ὧν εἴπομεν καὶ πρότερον· φασὶ

δὲ τυπτόμενον τοῖς κεραυνοῖς (εἶναι δὲ δράκοντα) φεύγειν, 751.
κατάδυσιν ζητοῦντα· τοῖς μὲν οὖν ὁλκοῖς ἐντεμεῖν τὴν γῆν, καὶ
ποιῆσαι τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, καταδύντα δ' εἰς γῆν, ἀναῤῥῆ-
ξαι τὴν πηγήν· ἐκ δὲ τούτου γενέσθαι τοὔνομα τῷ ποταμῷ.
Πρὸς δύσιν μὲν οὖν θάλαττα ὑπόκειται τῇ Ἀντιοχείᾳ κατὰ Σε-
λεύκειαν, πρὸς ᾗ καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁ Ὀρόντης ποιεῖται, διεχούσῃ
τῶν μὲν ἐκβολῶν ϛαδίους τετταράκοντα, τῆς δ' Ἀντιοχείας ἑκα-
τὸν εἴκοσιν. Ἀνάπλους δ' ἐκ θαλάττης ἐϛὶν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν
αὐθημερόν. Πρὸς ἕω δ' ὁ Εὐφράτης ἐϛὶ καὶ ἡ Βαμβύκη καὶ ἡ
Βέροια καὶ ἡ Ἡράκλεια τῇ Ἀντιοχείᾳ, πολίχνια τυραννούμενά
ποτε ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλέωνος. Διέχει δ' ἡ Ἡράκλεια ϛα-
δίους εἴκοσι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ τῆς Κυῤῥηϛίδος.

§. 8.

Εἶτα ἡ Κυῤῥηϛικὴ μέχρι τῆς Ἀντιοχίδος. Ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων
ἐϛὶ τό τε Ἀμανὸν πλησίον, καὶ ἡ Κομμαγηνή. Συνάπτει δὲ
τούτοις ἡ Κυῤῥηϛικὴ μέχρι δεῦρο παρατείνουσα. Ἐνταῦθα δ'
ἐϛὶ πόλις Γίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυῤῥηϛικῆς, καὶ λῃϛήριον
εὐφυές, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον ἱερὸν πλησίον· περὶ οὓς
τόπους ὑπὸ Οὐεντιδίου Πάκορος διεφθάρη, ὁ πρεσβύτατος τῶν
τοῦ Παρθυαίου παίδων, ἐπιϛρατεύσας τῇ Συρίᾳ. Τῇ δὲ Γιν-
δάρῳ συνάπτουσιν αἱ Πάγραι τῆς Ἀντιοχίδος, χωρίον ἐρυμνὸν,
κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τοῦ Ἀμανοῦ τὴν ἐκ τῶν Ἀμανίδων πυλῶν
εἰς τὴν Συρίαν κείμενον. Ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πάγραις τὸ
τῶν Ἀντιοχέων πεδίον, δι' οὗ ῥεῖ ὁ Ἄρκευθος ποταμὸς, καὶ ὁ
Ὀρόντης, καὶ ὁ Λαβότας. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ πεδίῳ ἐϛὶ καὶ ὁ
Μελεάγρου χάραξ, καὶ ὁ Οἰνοπάρας ποταμός· ἐφ' ᾧ τὸν Βά-
λαν Ἀλέξανδρον μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος ἐτε-
λεύτησεν ἐκ τραύματος. Ὑπέρκειται δ' αὐτῶν λόφος Τραπε-
ζὼν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καλούμενος, ἐφ' ᾧ Οὐεντίδιος πρὸς

751. Φαρναπάτην, τὸν Παρθυαίων στρατηγὸν, ἔσχε τὸν ἀγῶνα. Πρὸς θαλάττῃ δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Σελεύκεια, καὶ ἡ Πιερία, ὄρος συνεχὲς τῷ Ἀμανῷ· καὶ ἡ Ῥωσὸς, μεταξὺ Ἰσσοῦ καὶ Σελευκείας ἱδρυμένη. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Σελεύκεια πρότερον Ὕδατος ποταμοί· ἔρυμα δέ ἐστιν ἀξιόλογον καὶ κρεῖττον βίας ἡ πόλις, διόπερ καὶ ἐλευθέραν αὐτὴν ἔκρινε Πομπήϊος, ἀποκλείσας Τιγράνην. Πρὸς νότον δ' ἐστὶ τοῖς μὲν Ἀντιοχεῦσιν Ἀπάμεια, ἐν μεσογαίᾳ κειμένη· τοῖς δὲ Σελευκεῦσι τὸ Κάσιον ὄρος καὶ τὸ Ἀντικάσιον· ἔτι δὲ πρότερον, μετὰ τὴν Σελεύκειαν, αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ὀρόντου· εἶτα τὸ Νυμφαῖον, σπήλαιόν τι ἱερόν· εἶτα τὸ Κάσιον· ἐφεξῆς δὲ Ποσείδιον πολίχνη, καὶ Ἡράκλεια.

§. 9.

Εἶτα Λαοδίκεια, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κάλλιστα ἐκτισμένη, καὶ εὐλίμενος πόλις, χώραν τε ἔχουσα πολύοινον πρὸς τῇ ἄλλῃ
752. εὐκαρπίᾳ. Τοῖς μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῦσιν αὕτη παρέχει τὸ πλεῖστον τοῦ οἴνου, τὸ ὑπερκείμενον τῆς πόλεως ὄρος πᾶν κατάμπελον ἔχουσα μέχρι σχεδόν τι τῶν κορυφῶν· αἱ δὲ κορυφαὶ τῆς μὲν Λαοδικείας πολὺ ἄπωθέν εἰσιν, ἠρέμα ἀπ' αὐτῆς καὶ κατ' ὀλίγον ἀνακλινόμεναι· τῆς Ἀπαμείας δ' ὑπερκύπτουσιν ἐπ' ὄρθιον ὕψος ἀνατεταμέναι. Ἐλύπησε δ' οὐ μετρίως Δολοβέλλας καταφυγὼν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐμπολιορκηθεὶς ὑπὸ Κασσίου μέχρι θανάτου, συνδιαφθείρας ἑαυτῷ καὶ τῆς πόλεως πολλὰ μέρη.

§. 10.

Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει, τὸ πλέον εὐερκῆ· λόφος γάρ ἐστιν ἐν πεδίῳ κοίλῳ τετειχισμένος καλῶς, ὃν ποιεῖ χερρονησίζοντα ὁ Ὀρόντης· καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη, εἰς ἕλη πλατέα, λειμῶνάς τε βουβότους καὶ ἱπποβότους διαχεομένη, ὑπερβάλλοντας τὸ μέγεθος· ἥ τε δὴ πόλις οὕτως ἀσφαλῶς

κεῖται· καὶ δὴ καὶ Χερρόνησος ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκὸς, καὶ 752.
χώρας εὐπορεῖ παμπόλλης εὐδαίμονος, δι' ἧς ὁ Ὀρόντης ῥεῖ· καὶ περιπόλια συχνὰ ἐν ταύτῃ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικάτωρ Σέλευκος τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφε, καὶ τὸ πλέον τῆς ϛρατιᾶς, καὶ οἱ ὕϛερον βασιλεῖς. Ἐκαλεῖτο δὲ *καὶ* Πέλλα ποτὲ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων, διὰ τὸ τοὺς πλείϛους τῶν Μακεδόνων ἐνταῦθα οἰκῆσαι τῶν ϛρατευομένων· τὴν δὲ Πέλλαν, ὥσπερ μητρόπολιν γεγονέναι τῶν Μακεδόνων, τὴν Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου πατρίδα. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ λογιϛήριον τὸ ϛρατιωτικὸν, καὶ τὸ ἱπποτρόφιον· θήλειαι μὲν ἵπποι βασιλικαὶ πλείους τῶν τρισμυρίων, ὀχεῖα δὲ τούτων τριακόσια· ἐνταῦθα δὲ καὶ πωλοδάμναι, καὶ ὁπλομάχοι, καὶ ὅσοι παιδευταὶ τῶν πολεμικῶν, ἐμισθοδοτοῦντο. Δηλοῖ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην ἥ τε τοῦ Τρύφωνος ἐπικληθέντος Διοδότου παραύξησις, καὶ ἐπίθεϛις τῇ βασιλείᾳ τῶν Σύρων, ἐντεῦθεν ὁρμηθέντος. Ἐγεγέννητο μὲν γὰρ ἐν Κοσιανοῖς, φρουρίῳ τινὶ τῆς Ἀπαμέων γῆς· τραφεὶς δ' ἐν τῇ Ἀπαμείᾳ, καὶ συϛαθεὶς τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, ἐπειδὴ νεωτερίζειν ὥρμησεν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἔσχε τὰς ἀφορμὰς καὶ τῶν περιοικίδων, Λαρίσσης τε καὶ τῶν Κοσιανῶν, καὶ Μεγάρων, καὶ Ἀπολλωνίας, καὶ ἄλλων τοιούτων, αἳ συνετέλουν εἰς τὴν Ἀπάμειαν ἅπασαι. Ἐκεῖνός τε δὴ βασιλεὺς τῆσδε τῆς χώρας ἀνεδείχθη, καὶ ἀντέσχε πολὺν χρόνον· Βάσσος τε Καικίλιος μετὰ δυεῖν ταγμάτων ἀποϛήσας τὴν Ἀπάμειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυεῖν ϛρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὡς' οὐ πρότερον εἰς τὴν ἐξουσίαν ἦκε, πρὶν ἑκὼν ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν, ἐφ' οἷς
ἐβεβούλητο· καὶ γὰρ τὴν ϛρατιὰν ἀπέτρεφεν ἡ χώρα, καὶ συμ- 753.
μάχων ηὐπόρει τῶν πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκῆ χωρία· ὧν ἐϛὶ καὶ ἡ Λυσιάς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς Ἀπαμείᾳ, καὶ Ἀρέθουσα ἡ Σαμψικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ

753. ἐκείνου παιδὸς, φυλάρχων τοῦ Ἐμεσηνῶν ἔθνους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιούπολις, καὶ Χαλκὶς ἡ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν Μαρσύαν κατέχοντι καὶ τὴν τῶν Ἰτουραίων ὀρεινήν. Τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαίδαμος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων· ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσσῳ. Ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωϊκὸς, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.

§. 11.

Ὅμορος δ' ἐστὶ τῇ Ἀπαμέων, πρὸς ἕω μὲν ἡ τῶν Φυλάρχων Ἀράβων καλουμένη Παραποταμία, καὶ ἡ Χαλκιδικὴ, ἀπὸ τοῦ Μαρσύου καθήκουσα, καὶ πᾶσα ἡ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηνιτῶν τὸ πλέον· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· ἀεὶ δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι, καὶ ἧττον Ἄραβες, καὶ Σκηνῖται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένας μᾶλλον, καθάπερ ἡ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα, καὶ ἡ Γαμβάρου, καὶ ἡ Θέμελλα, καὶ ἄλλαι τοιαῦται.

§. 12.

Τοιαύτη μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος. Ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιοῦτος. Τῇ γὰρ Λαοδικείᾳ πλησιάζει πολίχνια, τό τε Ποσείδιον, καὶ τὸ Ἡράκλειον, καὶ τὰ Γάβαλα· εἶτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων παραλία Πάλτος, καὶ Βαλανεία, καὶ Κάρνος, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου, λιμένιον ἔχον· εἶτ' Ἔνυδρα, καὶ Μάραθος, πόλις ἀρχαία Φοινίκων κατεσπασμένη (τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν), καὶ τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον. Τούτοις δ' ἡ Ὀρθωσία συνεχής ἐστι, καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμὸς, ὅπερ ὅριον ποιοῦν-

ταί τινες τῆς Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Κοίλην 753.
Συρίαν.

§. 13.

Πρόκειται δ' ἡ Ἄραδος ῥαχιώδους τινὸς καὶ ἁλιμένου παραλίας, μεταξὺ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλιϛα, καὶ τῆς Μαράθου, διέχουσα τῆς γῆς ϛαδίους εἴκοσιν. Ἔϛι δὲ πέτρα περίκλυϛος, ὅσον ἑπτὰ τὸν κύκλον ϛαδίων, πλήρης κατοικίας· τοσαύτη δ' εὐανδρίᾳ κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥϛε πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας. Ἔκτισαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὥς φασιν, ἐκ Σιδόνος. Τὴν δ' ὑδρείαν, τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαίας· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντος ἀφθόνου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταϛρέφεται κλίβανος, καθεθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους, μολυβοῦς, εὐρύϛομος, εἰς πυθμένα συνηγμένος ϛενόν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιέσφιγκται σωλὴν σκύτινος (εἴτε ἄσκωμα δεῖ λέγειν, εἴτε ἄλλο τι), ὁ δεχόμενος τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου ὕδωρ. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐϛί· περιμείναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος ῥύσιν, ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν δέῃ, καὶ πορθμεύουσιν εἰς τὴν πόλιν. 754.

§. 14.

Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὑτοὺς ἐβασιλεύοντο παραπλησίως, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάϛη πόλεων τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παροῦσαν τάξιν. Οἱ δ' οὖν Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινίκων ὑπήκουον τῶν Συριακῶν βασιλέων, ἅτε φίλων· ἔπειτα, ϛασιασάντων ἀδελφῶν δυεῖν, τοῦ

754. τε Καλλινίκου Σελεύκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος προσαγορευθέντος, προσθέμενοι τῷ Καλλινίκῳ, ποιοῦνται συμβάσεις, ὥς' ἐξεῖναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μηδ' ἐκπλεῖν ἐὰν ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. Συνέβη δὲ ἐκ τούτου αὐτοῖς μεγάλα πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς, εὐεργέτας ἡγοῦντο, καὶ σωτῆρας τοὺς ὑποδεξαμένους· ἀπεμνημόνευόν τε τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκείαν· ὥς' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαίας πολλὴν, ἧς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τἄλλα εὐδηνοῦν. Προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ, καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς τὴν θαλαττουργίαν· ὁρῶντές τε τοὺς γειτονεύοντας Κίλικας τὰ πειρατήρια συνιστάμενους, οὐδ' ἅπαξ ἐκοινώνησαν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδεύσεως.

§. 15.

Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφυῖα· τριῶν γάρ ἐστι πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνος, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστι τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης, χωρίον τι.

§. 16.

Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὅ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος,
755. μακρὸν ὑπερθεν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον μάλιστα· ὁ δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἐγγὺς τῶν Ἀρα-

βίων ὀρῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς, καὶ τῶν Τραχώνων ἐκεῖ λε- 755.
γομένων, εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα. Ἀπολείπουσι δὲ μεταξὺ πεδίον κοῖλον· πλάτος μὲν τὸ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ διακοσίων ϛαδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης ἐς τὴν μεσόγαιαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. Διαῤῥεῖται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονά τε καὶ πάμφορον, μεγίϛῳ δὲ τῷ Ἰορδάνῃ. Ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματῖτιν σχῖνον, καὶ κάλαμον· ὡς δ' αὕτως καὶ ἕλη· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρῖτις· φέρει δὲ καὶ βάλσαμον. Τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυσοῤῥόας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ χώρας, εἰς τὰς ὀχετείας ἀναλίσκεται σχεδόν τι· πολλὴν γὰρ ἐπάρδει καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις, Ἀράδιοι δὲ μάλιϛα.

§. 17.

Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης, Μάκρας καλεῖται, καὶ Μάκρα πεδίον· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος ἱϛορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὁραθῆναι νεκρὸν, μῆκος μὲν σχεδόν τι *καὶ* πλεθριαῖον, πάχος δ', ὥσθ' ἱππέας ἑκατέρωθεν παραϛάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δὲ, ὡς' ἔφιππον δέξασθαι· τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἑκάϛην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐϛὶν ὁ Μαρσύας, ἔχων τινὰ καὶ ὀρεινὰ, ἐν οἷς ἡ Χαλκὶς, ὥσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μαρσύου· ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδίκεια ἡ πρὸς Λιβάνῳ. Τὰ μὲν οὖν ὀρεινὰ ἔχουσι πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἄραβες, κακοῦργοι πάντες· οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις, γεωργοί· κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοηθείας δέονται. Ὁρμητηρίοις δ' ἐρυμνοῖς χρῶνται· καθάπερ οἱ τὸν Λίβανον ἔχοντες, ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννᾶν, καὶ Βόῤῥαμα,

755. καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ Βότρυν, καὶ Γίγαρτον, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθὲν, ἃ κατέσπασε Πομπήϊος, ἀφ' ὧν τήν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτῃ Βηρυτὸν, αἳ μεταξὺ κεῖνται Σιδόνος, καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. Ἡ μὲν οὖν Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασίλειον, ἱερά ἐστι τοῦ Ἀδώνιδος· ἣν τυραννουμένην ἠλευθέρωσε Πομπήϊος, πελεκίσας ἐκεῖνον· κεῖται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄπωθεν τῆς θαλάττης.

§. 19.

Εἶτα μετὰ ταύτην Ἄδωνις ποταμὸς, καὶ ὄρος Κλίμαξ, καὶ Παλαίβυβλος· εἶθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατ-
756. εσπάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἵδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεὶς καὶ τοῦ Μαρσύου πολλὴν, μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἳ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου, καὶ τοῦ Παραδείσου, καὶ τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμέων γῆν εἰσί. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττῃ.

§. 20.

Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μαρσύου ἐστὶν ὁ καλούμενος Αὐλὼν βασιλικὸς, καὶ ἡ Δαμασκηνὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἔστι δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος, σχεδόν τι καὶ ἐπιφανεστάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τράχωνες, ἐπὶ τὰ πρὸς Ἀράβων μέρη καὶ Ἰτουραίων ἀναμίξ, ὄρη δύσβατα, ἐν οἷς καὶ σπήλαια βαθύστομα· ὧν ἓν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δέξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἳ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται πολλαχόθεν. Τὸ μέντοι πλέον τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἧττον δὲ συμβαίνει, καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ

Ζηνόδωρον λῃϛῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν, καὶ διὰ 756.
τὴν ἐκ τῶν ϛρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

§. 21.

Ἅπασα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. Τῆς δὲ λοιπῆς, ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία, Φοινίκη καλεῖται, ϛενή τις καὶ ἁλιτενής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Ἀράβων, ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία λέγεται.

§. 22.

Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν. Ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ, λόγου τετύχηκε. Μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐϛι Σιδὼν ὅσον ἐν τετρακοσίοις ϛαδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς, καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος, καὶ Λεόντων πόλις. Μετὰ δὲ Σιδόνα, μεγίϛη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη πόλις Τύρος ἐϛίν, ἐνάμιλλος αὐτῇ κατά τε μέγεθος, καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδομένην. Οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρυλλήκασι μᾶλλον· Ὅμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου. Αἱ δὲ εἰς τὴν Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι, μέχρι καὶ ἔξω ϛηλῶν, τὴν Τύρον πλέον ἐξυμνοῦσιν. Ἀμφότεραι δ' οὖν ἔνδοξοι καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν· ὁποτέραν δ' ἄν τις εἴπῃ μητρόπολιν Φοινίκων, ἔρις ἐν ἀμφοτέραις ἐϛίν. Ἡ μὲν οὖν Σιδὼν ἐπὶ εὐφυεῖ λιμένι τῆς ἠπείρου τὴν ἵδρυσιν ἔχει.

§. 23.

756. Τύρος δ' ἐςὶν ὅλη νῆσος σχεδόν τι, συνῳκισμένη παραπλη-
757. σίως ὥσπερ ἡ Ἄραδος· συνῆπται δὲ χώματι πρὸς τὴν ἤπειρον, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λιμένας, τὸν μὲν κλειςὸν, τὸν δ' ἀνειμένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν. Ἐνταῦθα δὲ φασι πολυςέγους τὰς οἰκίας, καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον· διὸ καὶ, σεισμῶν γενομένων, ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ ἄρδην ἀφανισθῆναι τὴν πόλιν. Ἠτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλεξάνδρου πολιορκία ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν κατέςη κρείττων, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν ἁπάντων τῶν ἀεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοίνικες, καὶ τοῖς πορφυρείοις. πολὺ γὰρ ἐξήτασται πασῶν ἡ Τυρία καλλίςη πορφύρα· καὶ ἡ θήρα πλησίον, καὶ τἄλλα εὔπορα τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια· Καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βαφείων· πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην εὐανδρίαν. Οὐχ ὑπὸ τῶν βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώμην. Τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. Τῆς δὲ περὶ τὰς ναυςολίας δυνάμεως, τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀποικίδων ἐςὶ πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.

§. 24.

Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλίτεχνοι, καθάπερ καὶ ὁ Ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι περί τε ἀςρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιςικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἑκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὕρημα γεωμετρίαν φασὶ, ἀπὸ τῆς χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγχέων τοὺς ὅρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. Τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἥκειν εἰς

τοὺς Ἕλληνας πεπιϛεύκασιν· ἀϛρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν 757.
παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολὺ πλείϛην λαβεῖν ἐϛιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων. Εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ πιϛεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιοῦ ἐϛιν ἀνδρὸς Σιδονίου, Μώχου, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρόνων γεγονότος. Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἐάσθω· καθ' ἡμᾶς δὲ ἐκ Σιδόνος μὲν ἔνδοξοι φιλόσοφοι γεγόνασι, Βοηθός τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριϛοτέλεια, καὶ Διόδοτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος, ὁ τὸν Πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. Διέχει δὲ τῆς Σιδόνος ἡ Τύρος οὐ πλείους τῶν διακοσίων ϛαδίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ πολίχνιον, Ὀρνίθων πόλις 758.
λεγομένη· εἶτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἕξεισι. Μετὰ δὲ τὴν Τύρον ἡ Παλαίτυρος ἐν τριάκοντα ϛαδίοις.

§. 25.

Εἶθ' ἡ Πτολεμαίς ἐϛι, μεγάλη πόλις, ἣν Ἄκην ὠνόμαζον πρότερον· ᾗ ἐχρῶντο ὁρμητηρίῳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. Μεταξὺ δὲ τῆς Ἄκης καὶ Τύρου θινώδης αἰγιαλός ἐϛιν, ὁ φέρων τὴν ὑαλῖτιν ἄμμον· ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι· κομισθεῖσαν δὲ εἰς Σιδόνα τὴν χωνείαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις εἶναι *τὴν* ὑαλῖτιν ψάμμον ἐπιτηδείαν εἰς χύσιν· οἱ δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαι φασίν. Ἤκουσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναί τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον ὑαλῖτιν γῆν, ἧς χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὰς πολυχρόους καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι· καθάπερ καὶ ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν. Καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ πολλὰ παρευρίσκεσθαί φασι, καὶ πρὸς τὰς χρόας καὶ πρὸς τὴν ῥαϛώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυϛαλλοφανῶν· ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιόν ἐϛιν.

§. 26.

758. Ἰςορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάνυ σπανίων κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον, τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου καὶ τῆς Πτολεμαΐδος. Καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς μάχην συνῆψαν πρὸς Σαρπηδόνα τὸν ςρατηγὸν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κῦμα τοὺς φεύγοντας ὅμοιον πλημμυρίδι· καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφήρπασε καὶ διέφθειρεν· οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε, καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμὶξ ἐν νεκροῖς ἰχθύσι. Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ· σπασμῷ τινι ὀξεῖ καὶ παλμῷ περιπιπτούσης τῆς γῆς, καὶ εἰς ἑκάτερον μεταβαλλομένης ἅπαξ· ὥςε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπάγειν τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνιζῆσαν δέξασθαι· τραπομένης δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἕδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον· ποτὲ μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεώς τινος γενομένης, ποτὲ δ' οὔ· τάχα καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων παθῶν, ἀδήλοις ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται, διαφόρων γιγνομένων, ἄδηλον δὲ τὴν τάξιν ἐχουσῶν.

§. 27.

Μετὰ δὲ τὴν Ἄκην, Στράτωνος πύργος πρόσορμον ἔχων. Μεταξὺ δὲ ὅ τε Κάρμηλος τὸ ὄρος, καὶ πολιχνίων ὀνόματα, πλέον δ' οὐδὲν, Συκαμίνων πόλις, Βουκόλων [πόλις], καὶ Κροκοδείλων πόλις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἶτα δρυμὸς μέγας τις.

§. 28.

759. Εἶτα Ἰόππη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄςκτον κάμπτεται, πρότερον ἐπὶ τὴν ἕω

τεταμένη. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσί τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκ- 759.
τεθῆναι τῷ κήτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν ἱκανῶς τὸ χωρίον, ὥς' ἀφορᾶσθαί φασιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· καὶ δὴ καὶ ἐπινείῳ τούτῳ κέχρηνται καταβάντες μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπίνεια τῶν λῃστῶν, λῃστήρια δηλονότι ἐστί. Τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε, καὶ ὁ δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος, ὥς' ἐκ τῆς πλησίον κώμης Ἰαμνείας, καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλῳ, τέτταρας μυριάδας ὁπλίζεσθαι. Εἰσὶ δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ πλείους ἢ χίλιοι ϛάδιοι· τριακόσιοι δ' ἄλλοι πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον.

§. 29.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστιν, ἣν καὶ αὐτὴν ἐξιδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἶτ' Ἀζωτὸς, καὶ Ἀσκάλων. Ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκάλωνα εἰσὶν ὅσον διακόσιοι ϛάδιοι. Κρομμύοις τ' ἀγαθή ἐστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν· πόλισμα δὲ μικρόν. Ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν γεγονώς. Ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος *γεγονώς*, καὶ Μελέαγρος, καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος, καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ.

§. 30.

Εἶθ' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρκειται δὲ καὶ ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ ϛαδίοις, ἔνδοξός ποτε γενομένη, κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ μένουσα ἔρημος. Ἐντεῦθεν δ' ὑπέρβασις λέγεται χιλίων διακοσίων ἑξήκοντα ϛαδίων εἰς Αἰλαναν πόλιν, ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττὸς δ' ἐστίν· ὁ μὲν εἰσέχων [εἰς] τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέρος, ὃν Αἰλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως· ὁ δ'

759. εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ Πηλουσίου ἡ ὑπέρθεσις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμμωδῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων· πολὺ δὲ καὶ τὸ τῶν ἑρπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος.

§. 31.

Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ᾗ [ἡ] μάχη συνέβη Πτολεμαίῳ τε τῷ τετάρτῳ, καὶ Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ. Εἶτα Ῥινοκόλουρα, ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων, [κεκολουσμένων] τὰς ῥῖνας, οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιόπων τις ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους, ἀποτέμνων τὰς ῥῖνας, ἐνταῦθα κατῴκιζεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας κατελθεῖν, διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως.

§. 32.

Καὶ αὐτὴ μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα καὶ ἀμμώδης· ἔτι δὲ μᾶλλον ἡ ἐφεξῆς τοιαύτη, ἡ ὑπερκειμένην ἔχουσα
760. τὴν Σερβωνίδα λίμνην παράλληλον πρὸς τῇ θαλάττῃ, μικρὰν ὁδὸν ἀπολείπουσαν μεταξύ, μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μῆκος ὅσον διακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ δ' Ἔκρηγμα συγκέχωσται. Εἶτα συνεχὴς ἄλλη τοσαύτη ἡ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

§. 33.

Ἔστι δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτηριάζων, ἄνυδρος, ὅπου τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα κεῖται, καὶ Διός ἐστιν ἱερὸν Κασίου· πλησίον δὲ ἐσφάγη ὁ Μάγνος δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. Εἶθ' ἡ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδός, ἐν ᾗ τὰ Γέρρα, καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ, καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βάραθρα, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Νεῖλος, φύσει

κοίλων

κοίλων καὶ ἑλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. Τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. 760.
Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον, ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι ·
ϛαδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πεντήκοντα κατακολπίζοντι· ἐκ
δὲ Μελανῶν, ἡ Μελανίας, τῆς Κιλικίας τῆς πρὸς Κελένδερις,
ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας, καὶ τῆς Συρίας, χιλίους καὶ
ἐννακοσίους εἴκοσι· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους
εἴκοσι· εἶτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν, χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

§. 34.

Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἑσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοί τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ ϛάσιν δ' ἐκπεσόντες ἐκεῖθεν, προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν. Πρὸς θαλάττῃ δὲ ἡ Σερβωνὶς τὰ πολλὰ κατέχει, καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θαλάττῃ ἐϛίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόππης εἴρηται, ὅτι ἐϛὶν ἐν ὄψει. Ταῦτα μὲν προσάρκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαϛα εἰσὶν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν, ἔκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν ἔχοντες, καὶ τὸν Ἱεριϛοῦντα καὶ τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαϛὴν ἐπωνόμασεν. Οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα μάλιϛα φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιϛευομένων, Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰουδαίων λεγομένων.

§. 35.

Μωσῆς γάρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων ἔχων τι μέρος τῆς [Κάτω] καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖϛε ἐνθένδε δυσχεράνας τὰ καθεϛῶτα, καὶ συνεξῆραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. Ἔφη γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν Αἰγύπτιοι

760. θηρίοις εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον, οὐδ' οἱ Λίβυες
οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη
761. γὰρ ἂν τοῦτο μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν
καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν, καὶ κόσμον, καὶ τὴν τῶν
ὄντων φύσιν. Τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσειε νοῦν
ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ' ἐᾷν δεῖ πᾶσαν ξοανο-
ποιΐαν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον, τιμᾷν
ἔδους χωρίς. Ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν, καὶ ὑπὲρ
τῶν ἄλλων ἄλλους, τοὺς εὐονείρους· καὶ προσδοκᾷν δεῖν ἀγαθὸν
παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον ἀεί τι, καὶ σημεῖον, τοὺς σωφρόνως
ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' ἄλλως μὴ προσδοκᾷν.

§. 36.

Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγνώμονας ἄνδρας
οὐκ ὀλίγους, καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἐστὶ
τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. Κατέσχε δὲ ῥᾳδίως, οὐκ ἐπί-
φθονον ὂν τὸ χωρίον, οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἄν τις ἐσπουδασμένως
μαχέσαιτο· ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὔυδρον, τὴν δὲ κύκλῳ
χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἄυδρον, τὴν δ' ἐντὸς ἑξήκοντα σα-
δίων, καὶ ὑπόπετρον. Ἅμα δ' ἀντὶ τῶν ὅπλων τὰ ἱερὰ πρου-
βάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἵδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξιῶν, καὶ παρα-
δώσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν, καὶ τοιαύτην ἱερο-
ποιΐαν, ἥτις οὔτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους, οὔτε
θεοφορίαις, οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. Οὗτος μὲν οὖν,
εὐδοκιμήσας τούτοις, συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν,
ἁπάντων προσχωρησάντων ῥᾳδίως τῶν κύκλῳ διὰ τὴν ὁμιλίαν
καὶ τὰ προτεινόμενα.

§. 37.

Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μέν τινας ἐν τοῖς αὐτοῖς διέμενον

δικαιοπραγοῦντες, καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφιϛα- 761.
μένων ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην, τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων ἀποσχέσεις, ὥνπερ καὶ νῦν ἔθος ἐϛὶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι, καὶ περιτομαὶ, καὶ ἐκτομαὶ, καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη· ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ λῃϛήρια. Οἱ μὲν γὰρ, ἀφιϛάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν, καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γειτνιῶσαν· οἱ δὲ, συμπράττοντες τοῖς ἄρχουσι καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια, καὶ τῆς Συρίας κατεϛρέφοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. Ἦν δ' ὅμως εὐπρέπειά τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδελυττομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

§. 38.

Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐϛι τοῦτο καὶ τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις. Πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προϛάγματος κοινοῦ ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἷόν τε τοὺς πολλοὺς ἕν τι καὶ ταὐτὸ ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον κοινόν. Τὸ δὲ πρόϛαγμα διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν, ἢ παρὰ ἀνθρώπων. Καὶ οἵ γε ἀρχαῖοι τὸ 762.
παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσβευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρηϛηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς, καὶ τρέχων, εἰς μὲν Δωδώνην, ὅπως

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,

συμβούλῳ τῷ Διὶ χρώμενος· εἰς δὲ Δελφοὺς,

Τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαϛεύων μαθεῖν,
Εἰ μηκέτ' εἴη·

αὐτὸς δ' ὁ παῖς

Ἔϛειχε, τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλων,
Πρὸς δῶμα Φοίβου.

Καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριϛής·

762. δι' ἐννέα ἐτῶν, ὥς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Διὸς, καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων, καὶ διακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ· πυκνὰ γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν, ἐπυνθάνετο παρὰ τῆς Πυθίας, ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

§. 39.

Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρά γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντεις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα, καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας·

> Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
> Οἴῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

Τοιοῦτος δὲ [καὶ] ὁ Ἀμφιάραος, καὶ ὁ Τροφώνιος, καὶ ὁ Ὀρφεὺς, καὶ ὁ Μουσαῖος, καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεὸς, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βοιρεβίστᾳ θεσπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορανοῖς Ἀχαΐκαρος· παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί· παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι καὶ νεκυομάντεις, καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντεις καὶ ὑδρομάντεις· παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι· παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυῤῥηνικοὶ οἰωνοσκόποι. Τοιοῦτος δέ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς, καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

§. 40.

Ἤδη οὖν φανερῶς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας, πρῶτος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα Ἀλέξανδρος· τούτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος· διαφερομένων δὲ περὶ

τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε Πομπήϊος καὶ κατέλυσεν αὐτοὺς, καὶ τὰ 762.
ἐρύματα αὐτῶν κατέσπασε, καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱεροσόλυμα
βίᾳ καταλαβών· ἦν γὰρ πετρῶδες καὶ εὐερκὲς ἔρυμα, ἐντὸς
μὲν εὔυδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διψηρόν· τάφρον λατομητὴν 763.
ἔχον, βάθος μὲν ἑξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεντήκοντα καὶ
διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομηθέντος ἐπεπύργωτο τὸ
τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. Κατελάβετο δ', ὥς φασι, τηρήσας τὴν τῆς
νηστείας ἡμέραν, ἡνίκα ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου,
πληρώσας τὴν τάφρον, καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπά-
σαι δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τείχη πάντα, καὶ ἀνεῖλεν εἰς δύναμιν τὰ
λῃστήρια καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων. Ἦν δὲ δύο μὲν
τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἱερικοῦντος, Θρήξ τε καὶ
Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκάνιον, καὶ Μαχαι-
ροῦς, καὶ Λυσίας, καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ ἡ περὶ
Γαλιλαίαν Σκυθόπολις.

§. 41.

Ἱερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον ὀρεινῇ τινι, καί
που καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλιμένῃ· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ
Φοινικὼν, μεμιγμένην ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἥμερον καὶ εὔκαρ-
πον, πλεονάζων δὲ τῷ φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σταδίων ἑκατὸν,
διάῤῥυτος ἅπας καὶ μεστὸς κατοικιῶν· ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ βασί-
λειον, καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου Παράδεισος· ἔστι δὲ τὸ φυτὸν θα-
μνῶδες, κυτίσῳ ἐοικὸς καὶ τερμίνθῳ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν
ἐπισχίσαντες, ὑπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπὸν, γλίσχρῳ
γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει
πῆξιν. Λύει δὲ κεφαλαλγίας θαυμαστῶς, καὶ ὑποχύσεις ἀρχομέ-
νας, καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν ἐστὶ [καὶ διὰ τοῦτο], καὶ διότι
ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται. Καὶ ὁ Φοινικὼν δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν
καρυωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου, καὶ τοῦ

763. ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἕω. Μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσοδος. Καὶ τῷ ξυλοβαλσάμῳ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

§. 42.

Ἡ δὲ Σερβωνὶς λίμνη, πολλὴ μέν ἐστι· καὶ γὰρ χιλίων σταδίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτέταται μικρῷ τινι πλέον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγχιβαθὴς, βαρύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προβάντα, εὐθὺς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· τοῦτο δὲ ἀναφυσᾶται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια, λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλὴ, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄδηλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτῆς, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας.

764. Ἔστι δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραινομένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷόν ἐστι τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτ' ἐπιπολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' ἣν ἔφαμεν μηδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις, κόπτουσι καὶ φέρονται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

§. 43.

Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον. Γόητας δὲ ὄντας, σκήπτεσθαι φησὶν ἐπῳδὰς ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οὖρα

καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρὰ *ἃ* περικαταχέαντας, καὶ ἐκπιέσαντας, 764.
πήττειν τὴν ἄσφαλτον, εἶτα τέμνειν· εἰ μή τις ἐςὶν ἐπιτηδειότης τῶν οὔρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύςεσι τῶν λιθιώντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὔρων ἡ χρυσοκόλλα συνίςαται. Ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὔλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσην ἐςὶ, καὶ τὸ πλῆθος· ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσησις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανερὰν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἠπειρώτιδι.

§. 44.

Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα, καὶ σήραγγας πολλαχοῦ, καὶ γῆν τεφρώδη· ςαγόνας τε πίσσης ἐκ λισσάδων λειβομένας, δυσώδεις πόρρωθεν, [καὶ] ποταμοὺς ζέοντας, κατοικίας δὲ ἀνατετραμμένας σποράδην· ὥστε πιςεύειν τοῖς θρυλλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς ἄρα ᾠκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως, Σοδόμων, σώζοιτο κύκλος ἑξήκοντά που ςαδίων· ὑπὸ δὲ σεισμῶν, καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς, καὶ θερμῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν, ἡ λίμνη προπέσοι, καὶ [αἱ] πέτραι πυρίληπτοι γένοιντο· αἵ τε πόλεις, αἱ μὲν καταποθεῖεν, ἃς δ' ἐκλίποιεν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δέ φησι τἀναντία· λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείςην, καθάπερ τὴν Θετταλίαν.

§. 45.

Ἔςι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον, οὗ τὰ γευσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὁπλὰς καὶ κέρατα ἀποβάλλει. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχέαις, ἡ λίμνη μὲν ταριχείας ἰχθύων

764. ἀσείας παρέχει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλέαις ἐμφερῆ· χρῶνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν.

§. 10.

Πομπήϊος μὲν οὖν, περικόψας τινὰ τῶν ἐξιδιασθέντων ὑπὸ
765. τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν, ἀπέδειξεν [Ὑρκανῷ] τὴν ἱερωσύνην· τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ὕστερον, Ἡρώδης, ἀνὴρ ἐπιχώριος, παραλὺς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁμιλίᾳ καὶ πολιτείᾳ, ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρημάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξουσίαν, ὕστερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἱῶν τοὺς μὲν αὐτὸς ἀνεῖλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ· τοὺς δὲ τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀποδούς. Καῖσαρ δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου, καὶ τὴν ἀδελφὴν Σαλώμην, καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Βερενίκην. Οὐ μέντοι εὐτύχησαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο· καὶ ὁ μὲν φυγῇ διετέλει παρὰ τοῖς Ἀλλόβριξι Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν· οἱ δὲ θεραπείᾳ πολλῇ εὕροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδειχθείσης ἑκατέρῳ.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας, μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας, πρὸς νότον Ἀραβία πᾶσα, χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Σκηνιτῶν. Περὶ μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν νεμομένων αὐτὴν ἐθνῶν εἴρηται. Τὰ δὲ πέρην τοῦ Εὐφράτου, τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος· εἴρηται

δὲ καὶ περὶ τούτων. Τὰ δ' ἑξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης 765.
Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ καὶ τῇ Μεσοποταμίᾳ,
Σκηνῖται κατέχουσιν Ἄραβες, δυνασείας ἀποτετμημένοι μικρὰς
ἐν λυπροῖς χωρίοις διὰ τὰς ἀνυδρίας· γεωργοῦντες μὲν ἢ οὐδὲν,
ἢ μικρὰ, νομὰς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα
καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημός ἐστι πολλή· τὰ δὲ τούτων ἔτι
νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν Εὐδαίμονα καλουμένην Ἀραβίαν οἰκοῦν-
τες. Ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον πλευρὸν ἡ λεχθεῖσα ἐστὶν ἔρη-
μος· τὸ δ' ἑῷον ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἑσπέριον ὁ Ἀράβιος,
τὸ δὲ νότιον ἡ μεγάλη θάλαττα ἡ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἣν
ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

§. 2.

Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ Πέρσας
θάλαττα. Φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης οὕτως· ὅτι τὸ
μὲν στόμα φησὶν εἶναι στενὸν οὕτως, ὥστ' ἐξ Ἀρμόζου, τοῦ
τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν
Μάκαις· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος ἡ ἐν δεξιᾷ παραλία, περιφερὴς
οὖσα, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἕω μικρὸν,
εἶτα πρὸς ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἑσπέραν
μέχρι Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ
τήν τε Καρμανίων παραλίαν, καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων,
καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὖσαν σταδίων· περὶ 766.
ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἑξῆς ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν
ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένη λέγειν φησὶ τὸν Θά-
σιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα, [καὶ] καθ' αὐτόν· ὥστε
δῆλον ἐκ τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει
τῆς κατὰ τὸν Εὔξεινον θαλάττης αὕτη ἡ θάλαττα· λέγειν δέ
φησιν ἐκεῖνον περιπεπλευκότα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τε-
ρηδόνος ἑξῆς, ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἤπειρον, ὁ παράπλους ἔχει

766. προκειμένην νῆσον Ἴκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ, καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

§. 3.

Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους, ἐν βαθεῖ κόλπῳ κεῖται πόλις Γέρρα Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος, οἰκούντων τὴν ἁλμυρίδα, καὶ ἐχόντων ἁλῶνας τὰς οἰκίας· ἐπεὶ δὲ λεπίδες τῶν ἁλῶν, ἀφισάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαυσιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταῤῥαίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἡ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλέον τῶν Ἀραβίων φορτίων καὶ ἀρωμάτων. Ἀριστόβουλος δὲ, τοὐναντίον, φησὶ τοὺς Γερραίους τὰ πολλὰ σχεδίαις εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντῃ.

§. 4.

Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλέον ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσιν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικίοις ὅμοια· καὶ φασί γε οἱ ἐν τύταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν εἶναι. Διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνος μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον.

§. 5.

Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι, καὶ Νέαρχος, καὶ Ὀρθαγόρας, νῆσον Ὤγυρον κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίοις σταδίοις· ἐν ᾗ τάφος Ἐρύθρα δείκνυται, χῶμα μέγα, ἀγρίοις φοίνιξι κατάφυτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων,

καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλῶσαι δὲ 760.
ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάστην τὸν Ἀρηΐνου τοῦ Φρυγίας σατράπου, φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμμίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκείαν.

§. 6.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ φύεται δένδρα ὅμοια δάφνῃ καὶ ἐλαίᾳ, ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα· καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. Περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θα- 761.
λάττης, ἣν ἑῴαν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἴρηκεν Ἐρατοσθένης.

§. 7.

Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὸν Μιθρωπάστην ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετὰ Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Ὀάρακτα· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην καταφυγόντα, ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ὠγύρου γενομένην ἄφοδον· καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῃ συστρατευσόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. Λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ Περσικοῦ παράπλου νῆσον, ἐν ᾗ μαργαρίτης πολὺς καὶ πολυτίμητός ἐστιν· ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαυγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιβάνου πνέοντα, ὧν τὰς ῥίζας κλωμένων, ὀπὸν ῥεῖν· παγούρων τε καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάττῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζους καυσιῶν, τοὺς δὲ καὶ δικοτύλους· ἐποκεῖλαν δὲ κῆτος ἰδεῖν πεντήκοντα πηχῶν.

ΚΕΦ. Δ.

§. 1.

767. Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μακινή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἕλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. Δυσάερος [δ'] οὖσα καὶ ὁμιχλώδης, καὶ ἔπομβρος ἅμα καὶ καυματηρὰ, καλλίκαρπός ἐστιν ὅμως· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἕλεσι φύεται, καλαμίναις ῥιψὶν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν· ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἕδραν.

§. 2.

Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἑξῆς περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. Φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου καὶ ἐρήμης, ἥτις ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας, καὶ τῆς Κοιλοσύρων καὶ Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου· διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, ἥτις ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίαν πέτραν εἰς Βαβυλῶνα, πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς θερινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἐθνῶν, Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστὶν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σταδίους πρὸς νότον, μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. Ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι, μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους, ἄνθρωποι γεωργοί. Μετὰ δὲ τούτους δίαμμός ἐστι γῆ καὶ λυπρὰ, φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους, καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκην, καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· Σκηνῖται δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἄραβες

καμηλοβοσκοί. Τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ 768.
Αἰθιοπίᾳ βρέχεται θερινοῖς ὄμβροις καὶ διοπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ· ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας· εὐκαρπία δ' ἐϛὶν ἥ τε ἄλλη, καὶ μελιτουργία δαψιλὴς, βοσκημάτων τε ἀφθονία, πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὑῶν· ὄρνεά τε παντοῖα, πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων. Κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιϛα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεχθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει· πόλις [δ'] αὐτῶν ἡ μεγίϛη Κάρνα· ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι· μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαριάβα· τρίτοι δὲ Κατταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ ϛενὰ καὶ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀραβίου κόλπου· τὸ δὲ βασίλειον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἕω δὲ μάλιϛα Χατραμωτῖται· πόλιν δ' ἔχουσι Καβάτανον.

§. 3.

Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσὶν εὐδαίμονες, κατεσκευασμέναι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἵ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις ἐοίκασι κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδεσιν· χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέτταρες νόμοι μείζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. Διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρὸς, ἀλλ' ὃς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς, μετὰ τὴν κατάϛασιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ καταϛῆναί τινα εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐφιϛᾶσι φύλακας· ἥτις [δ'] ἂν πρώτη τέκῃ, τὸν αὐτῆς υἱὸν νόμος ἐϛὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενον.

§. 4.

Φέρει δὲ λιβανωτὸν μὲν ἡ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτῖτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. Ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰλανῶν μὲν εἰς

768. Μναίαν ἐν ἑβδομήκοντα ἡμέραις. Ἔςι δ' ἡ Αἴλανα πόλις ἐν θατέρῳ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ κατὰ Γάζαν, τῷ Αἰλανίτῃ καλουμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν. Γαβαῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτῖτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. Τοῦ δ' Ἀραβίου κόλπου, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων ςαδίων ἐςὶν· εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον. Τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ἐςὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολεμαΐδος, καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχίλιοι πρὸς μεσημβρίαν ςάδιοι, καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἕω· ἐντεῦθεν δὲ μέχρι τῶν ςενῶν, ὡς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, πρὸς τὴν ἕω

769. μᾶλλον. Ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ ςενὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴ καλουμένη, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι. Καὶ φασὶν ἐνταῦθα ςήλην εἶναι Σεσώςριος τοῦ Αἰγυπτίου, μηνύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. Φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πρῶτος καταςρεψάμενος οὗτος, εἶτα διαβὰς εἰς τὴν Ἀραβίαν, κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν· διὸ καὶ πολλαχοῦ Σεσώςριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐςιν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. Τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν ςενὰ συνάγεται εἰς ςαδίους ἑξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νυνὶ ςενά· ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθ' ὃ τὸ μὲν διάρμα ἐςι τὸ μεταξὺ τῶν ἠπείρων διακοσίων που ςαδίων· ἐξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις, τὸ διάρμα ἐκπληροῦσαι, ςενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι, δι' ὧν σχεδίαις τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε· καὶ λέγουσι ταῦτα ςενά. Μετὰ δὲ τὰς νήσους ὁ ἑξῆς πλοῦς ἐςὶν ἐγκολπίζουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον, ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἕω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρουσαν, ὅσον πεντακισχιλίων ςαδίων· πέραν δὲ ταύτης οὐδένα ἀφῖχθαί φασι μέχρι νῦν. Πόλεις

δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγαιαν 769.
πολλὰς οἰκουμένας καλῶς. Τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα. Προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

§. 5.

Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι Ἀκίλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβοὺς εἶναι τὰς βαλάνους. Ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην· εἶτα θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἁλμυρῶν, κατὰ πέτρας τινὸς ὑψηλῆς ἐκδιδόντων εἰς τὴν θάλατταν· καὶ πλησίον ὄρος ἐςὶν ἐν πεδίῳ μιλτῶδες· εἶτα Μυὸς ὅρμον, ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὅρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἴσπλουν ἔχοντα σκολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασκίους, μίαν δ' ἧττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεςήν· εἶθ' ἑξῆς τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαΐδα κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὅρμον, ὄντως δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ ὑφάλοις χοιράσι καὶ ῥαχίαις ἐκτετράχυνται, καὶ πνοιαῖς καταιγιζούσαις τὸ πλέον. Ἐνταῦθα δὲ ἱδρύσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάθει τοῦ κόλπου. 770.

§. 6.

Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιώδης καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἠλευθέρωσε τῶν ἑρπετῶν ὁ βασιλεὺς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ τῶν θηρίων, καὶ διὰ τὰ τοπάζια. Λίθος δέ ἐςι διαφανὴς χρυσοειδὲς ἀποςίλβων φέγγος, ὃν μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥᾴδιον ἰδεῖν ἐςι· περιαυγεῖται γάρ· νύκτωρ δ' ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες·

770. περιαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν, μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λιθίας ταύτης καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρκούμενον ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

§. 7.

Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλά ἐστιν Ἰχθυοφάγων γένη καὶ Νομάδων· εἶθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμὴν, ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλουν οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν δέ πως τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς· ποάζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν, διαφαινομένου τοῦ μυίου καὶ τοῦ φύκους, ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καθ' ὕδατος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πλῆθος τῶν θαλαττίων ὁ πόρος. Εἶθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὄρη, τύπον τινὰ πόρρωθεν δεικνύντα τοῖς ζώοις ὅμοιον· εἶτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἴσιδος, Σεσώστριος ἀφίδρυμα· εἶτα νῆσος ἐλαίᾳ κατάφυτος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαὶς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ τοῦ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλομένου χερρονήσῳ τινὶ τάφρον καὶ περίβολον, εἶτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κωλύοντας, καὶ κατεσκευασμένου φίλους ἀντὶ δυσμενῶν.

§. 8.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀστάβορα καλουμένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων, μέρος μέν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλέον συμβάλλει τῷ Νείλῳ· εἶτα νῆσοι ἓξ Λατομίαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαϊτικὸν στόμα

λεγόμενον·

λεγόμενον· καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον τὸ Σούχου ἵδρυμα· εἶτα 770.
λιμὴν καλούμενος Ἐλαία, καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἶτα λιμὴν
Σαβὰ, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῷ· ἡ δ' ἐν βάθει
τούτων χώρα Τηνεσὶς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμι-
τίχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπωνομάζονται δὲ Σεμβρῖται, ὡς ἂν
ἐπήλυδες· βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικὸς, ὑφ' ἣν ἐςι καὶ ἡ Μερόη, 771.
πλησίον τῶν τόπων τούτων οὖσα, ἐν τῷ Νείλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς
ἄλλη ἐςὶ νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικία τῶν
αὐτῶν τούτων φυγάδων. Ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατ-
ταν εὐζώνῳ ὁδὸς ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. Περὶ δὲ τὴν Μερόην καὶ
ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀςαβόρα καὶ τοῦ Ἀςάπου, καὶ ἔτι τοῦ Ἀςα-
σόβα πρὸς τὸν Νεῖλον.

§. 9.

Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι καὶ Ἔλειοι προσαγο-
ρευόμενοι, διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ῥιζοτομοῦντας ἕλους,
κόπτειν λίθοις, καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἡλιάσαντας δὲ σιτεῖσθαι.
Λεοντόβοτα δ' ἐςὶ τὰ χωρία· ταῖς δ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέ-
ραις ὑπὸ κωνώπων μεγάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν
τόπων. Εἰσὶ δὲ καὶ σπερματοφάγοι πλησίον, οἳ τῶν σπερμάτων
ἐπιλειπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παρα-
πλησίως, ὥσπερ οἱ ῥιζοφάγοι τὰς ῥίζας. Μετὰ δὲ τὴν Ἐλαίαν
αἱ Δημητρίου σκοπαὶ, καὶ βωμοὶ Κόνωνος· Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ
καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου·
ἣν δέ τις ἐν βάθει Ἐνδέρα, γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία,
τόξοις χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεπυρακτωμένοις ὀϊςοῖς· ἀπὸ
δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλέον, ἔςι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ
γῆς· πολὺ δ' ἐςὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ
δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεωφαγίας ζῶσιν· ἐπὰν
δὲ μηδὲν θηρεύσωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτῶν-

771. τες, ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ. Ἔθος δ' ἐςὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνήβοις πᾶσι. Μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμοὺς ὁ Μήλινος λιμήν· ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἶτα ὁ Ἀντιφίλου λιμήν· καὶ οἱ ὑπὲρ τούτου Κρεωφάγοι, κολοβοὶ τὰς βλάνους, καὶ αἱ γυναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτετμημέναι.

§. 10.

Ἔτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγριοι καλούμενοι, κατάκομοι [καὶ] καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἶθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους, εἴτε σπάνει νομῆς· ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου λιμένι ἑξῆς ἐςὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος· καὶ Βερενίκη πόλις ἡ κατὰ Σαβάς, καὶ Σαβὰ πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. Ὑπέρκειται δὲ πόλις Δαραβὰ, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, τὸ Πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλε-
772. φαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιούμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, τῇ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται· τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὄπισθεν λάθρα προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτοὺς, χολῇ βεβαμμένοις ὄφεων οἰςοῖς· ἡ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον, καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἕλκοντος τὴν νευράν. Ἄλλοι δὲ, σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ θατέρου μέρους τὸ ςέλεχος ὑποκόπτουσιν· ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλίνῃ πρὸς αὐτὸ, πεσόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό· ἀναςῆναι δὲ μὴ δυναμένου διὰ τὸ τὰ σκέλη θηνεκὲς ὀςοῦν ἔχειν καὶ ἀκαμπὲς, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων

ἀνατέμνουσιν αὐτό· τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες Ἀκαθάρτους 772.
καλοῦσιν.

§. 11.

Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πέτεσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς, οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ, ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες, τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίῳ μέρει, καὶ κινοῦσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῶα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριστερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πήρας παρηρτημένης, καὶ τούτῳ δελεάσαντες τὰ ζῶα εἰς φάραγγας συνωθοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφεστῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι. Καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστρώννυνται τὰ δέρματα ταῦτα. Πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σίλλοι καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὅπλοις χρώμενοι.

§. 12.

Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλλων, καὶ βραχύτεροι, καὶ βραχυβιώτατοι [οἱ Ἀκριδοφάγοι]· τὰ γὰρ τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν, ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων, ἃς οἱ ἐαρινοὶ λίβες καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι, συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβάλλοντες ὕλην καπνώδη, καὶ ὑφάψαντες μακρὸν, ὑπερπετασθεισῶν, εἶτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν, συγκόψαντες αὐτὰς μεθ' ἁλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. Τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκειται, νομὰς δαψιλεῖς ἔχουσα· ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων, καὶ 773.
φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ.

§. 13.

775. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς, καὶ τῶν κατὰ τὰς ἓξ νήσους ςενῶν, Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεωφάγοι κατοικοῦσι καὶ Κολοβοί, μέχρι τῆς μεσογαίας. Εἰσὶ δὲ καὶ θῆραι πλείους ἐλεφάντων, καὶ πόλεις ἄσημοι, καὶ νησία πρὸ τῆς παραλίας· Νομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι δ' οἱ γεωργοῦντες. Παρά τισι δὲ τούτων φύεται ςύραξ οὐκ ὀλίγος. Συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτεσιν οἱ Ἰχθυοφάγοι τοὺς ἰχθῦς· ἐπιῤῥίψαντες δὲ ταῖς πέτραις κατοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτ' ἐξοπτήσαντες, τὰς ἀκάνθας μὲν σωρεύουσι, τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες, μάζας ποιοῦνται· πάλιν δὲ ταύτας ἡλιάζοντες σιτοῦνται· χειμῶνος δ' ἀδυνατήσαντες συνάγειν τοὺς ἰχθῦς, τὰς σεσωρευμένας ἀκάνθας κόψαντες, μάζας ἀναπλάττονται, καὶ χρῶνται· τὰς δὲ νεαρὰς ἐκμυζῶσι. Ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες εἰς χαράδρια καὶ συςάδας θαλάττης· εἶτ' ἰχθύδια παραῤῥιπτοῦντες τροφὴν αὐταῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων σπάνει· ἔςι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται· Ἔνιοι δὲ τῶν τὴν ἄνυδρον παραλίαν οἰκούντων, διὰ πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τὰ ὑδρεῖα ἀναβαίνουσι πανοικὶ μετὰ παιανισμοῦ· ῥιφέντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι βοῶν δίκην, ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαςρός· εἶτα ἀπίασιν ἐπὶ θάλατταν πάλιν. Οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις, ἢ μάνδραις ςεγαςαῖς, ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ ςρωτήρων τῶν κητείων ὀςέων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαίνης.

§. 14.

Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὀςράκοις αὐτῶν σκεπάζονται μεγάλοις οὖσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς· ἔνιοι δὲ, τοῦ φύκους ἀποβεβλημένου πολλοῦ καὶ θῖνας ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις ποιοῦντος, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποκοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥίπτουσι

τροφὴν τοῖς ἰχθύσιν, ἀναλαμβανομένους ὑπὸ τῶν πλημμυρί- 773.
δων. Τῶν δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς κεῖνται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ Φωκῶν, ἡ δ' Ἱεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ παραλία φοινικάς τε ἔχει, καὶ ἐλαιῶνας, καὶ δαφνῶνας, οὐχ ἡ ἐντὸς τῶν ϛενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή· Ἔϛι δέ τις καὶ Φιλίππου νῆσος, καθ' ἣν ὑπέρκειται τὸ Πυθαγγέλου καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἶτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμήν· καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων ὑπέρκειται θήρα τῶν ἐλεφάντων· Ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἐϛιν ἀρωματοφόρος· πρώτη μὲν ἡ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν Ἰχθυοφάγων καὶ Κρεωφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συκάμινον Αἰγυπτίαν· ὑπέρκειται δ' ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων· πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συϛάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηρανθεισῶν, οἱ ἐλέφαντες ταῖς προβοσκίσι καὶ τοῖς ὀδοῦσι φρεωρυχοῦσι, καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ· Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτη- 774.
ρίου δύο λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἁλμυροῦ ὕδατος, ἣν καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκέος, ἡ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους· περὶ δὲ τὰ χείλη πάπυρον· ὁρῶνται γὰρ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἤδη δὲ καὶ οἱ πλησίον τῆς ἄκρας τοῦ Πυθολάου τὰ σώματα ὁλόκληροί εἰσι. Μετὰ δὲ τούτους ἡ Λιβανωτοφόρος· ἐνταῦθα ἄκρα ἐϛί, καὶ ἱερὸν αἰγειρῶνα ἔχον. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ποταμία τῆς Ἴσιδος λεγομένη, καὶ ἄλλη τις Νεῖλος, ἄμφω σμύρναν καὶ λίβανον παραπεφυκότα ἔχουσαι. Ἔϛι δὲ καὶ δεξαμενή τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρουμένη, καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπὴ, καὶ Πυθαγγέλου λιμήν· ἡ δ' ἑξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασσίαν. Συνεχῶς δ' εἰσὶ ποταμίαι τε πλείους, ἔχουσαι λίβανον παραπεφυκότα, καὶ ποταμοὶ μέχρι Κινναμωμοφόρου· ὁ δ' ὁρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπολυν· εἶτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ Δαφνοῦς λιμήν· καὶ ποταμία Ἀπόλλωνος καλουμένη, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάνῳ καὶ

774. σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλέον ἀκμάζει *μᾶλλον* περὶ τοὺς ἐν βάθει τόπους· εἶθ' ὁ Ἑλέρας τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διώρυξ, καὶ ἐφεξῆς Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας, καὶ ἵδρυμα τὸ Κυνοκεφαλῶν καλούμενον· καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης τὸ Νότου κέρας. Κάμψαντι δὲ τοῦτο, ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, οὐκέτι, φησίν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφὰς, οὐδὲ τόπων, διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γνώριμα [τὰ] ἐν τῇ ἑξῆς παραλίᾳ.

§. 15.

Εἰσὶ [δὲ] καὶ σῆλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου, καὶ Λίχα, καὶ Πυθαγγέλου, καὶ Λέοντος, καὶ Χαριμότρου, κατὰ τὴν γνώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι Νότου κέρως· τὸ δὲ διάστημα οὐ γνώριμον. Πληθύει δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα, καὶ λέουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπεσταλμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα καὶ χρυσοειδῆ τὴν χρόαν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους, καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων οἱ ῥινοκέρωτες, [οὐχ], ὥσπερ Ἀρτεμίδωρός φησιν, ἐπὶ σειρὰν τῷ μήκει· καίπερ ἑωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· ἀλλὰ στεδόν τι ὅσον τῷ ὕψει, ἀπό γε τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος· οὐδὲ πύξῳ τὸ χρῶμα ἐμφερὲς, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφὴ δ' ἐγγυτάτω συάγρου, καὶ μᾶλιστα κατὰ τὴν προτομὴν, πλὴν τῆς ῥινὸς, ὅτι ἐστὶ κέρας σιμὸν στερεώτερον ὀστέου παντός· χρῆται δ' ὅπλῳ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σύαγρος· ἔχει δὲ καὶ τύλας δύο, ὡς ἂν σπείρας δρακόντων, ἀπὸ τῆς ῥάχεως
775. μέχρι τῆς γαστρὸς περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύϊ. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος ταῦτα φαμὲν ἡμεῖς· ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντόμαχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδύνον τῇ προτομῇ,

καὶ ἀνακεῖρον τὴν γαστέρα, ἂν μὴ προληφθῇ τῇ προβοσκίδι καὶ 775.
τοῖς ὀδοῦσι.

§. 16.

Γίγνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χρόας νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε, ῥαβδωτοῖς σπίλοις κατεστιγμέναις· τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστὶν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει, τὸ ὕψος βοὸς ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξῃρμένος ὀρθὸς, τὴν κορυφὴν δὲ πολὺ ὑπερπετεστέραν ἔχει τῆς καμήλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν ταύτην οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περὶ τὸ ζῶον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέρβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ θηρίον ἐστὶν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα ἐμφαίνει. Γίγνονται δὲ, φησὶ, καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι, καὶ κῆποι, λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι, μεγέθει πολὺ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι καὶ τάχει, πυῤῥοὶ τὴν χρόαν. Κροκούττας δ' ἐστὶ μίγμα λύκου καὶ κυνὸς, ὡς φησιν οὗτος· Ἃ δ' ὁ Σκήψιος λέγει Μητρόδωρος ἐν τῷ Περὶ συνηθείας βιβλίῳ, μύθοις ἔοικε, καὶ οὐ φροντιστέον αὐτῶν. Καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος, ἐλέφαντας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτῃ γε· Οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθωδέστεροι, καὶ οἱ Λιβυκοὶ· οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

§. 17.

Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν, τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα· κοιναὶ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα, πλὴν τοῖς τυράννοις· τῷ δὲ τὴν τυράννου φθείραντι πρόβατον ἡ ζημία ἐστί·

775. ςιδίζονται δ' ἐπιμελῶς, [ὡς] αἱ γυναῖκες· περίκειται δὲ τοῖς τρα-
χήλοις κογχία ἀντὶ βαστκανίων. Πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς,
κατ' ἀρχὰς μὲν διωθούμενοι ταῖς χερσὶν, εἶτα λίθοις· ὅταν δὲ
τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαιρίσι· διαλύουσι δ' αἱ
γυναῖκες εἰς μέσους προϊοῦσαι, καὶ δεήσεις προσενέγκασαι. Τροφὴ
δ' ἔκ τε σαρκῶν καὶ τῶν ὀςέων κοπτομένων ἀναμὶξ καὶ εἰς τὰς
δορὰς ἐνειλουμένων, εἶτ' ὀπτωμένων, καὶ ἄλλως πολλαχῶς
σκευαζομένων ὑπο τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦσιν ἀκαθάρτους·
776. ὥστε μὴ κρεωφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀςοφαγεῖν, καὶ δερμα-
τοφαγεῖν· χρῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ γάλακτι καταμί-
ξαντες. Ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πόλλοῖς ἀπόβρεγμα παλιούρου, τοῖς
δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐκπιεζομένου τοῦ
μέλιτος. Ἔςι δ' αὐτοῖς χειμὼν μὲν, ἡνίκα οἱ ἐτησίαι πνέουσι·
κατομβροῦνται γὰρ· θέρος δ' ὁ λοιπὸς χρόνος. Γυμνῆται δὲ καὶ
δερμαποφόροι, καὶ σκυταληφόροι διατελοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ κολοβοὶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι τινὲς, καθάπερ Αἰγύπτιοι. Οἱ
δὲ Μεγάβαροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπάλοις καὶ τύλους προστιθέασι
σιδηροῦς· χρῶνται δὲ καὶ λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοβυρσίναις.
Οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίοπες τόξοις καὶ λόγχαις· θάπτουσι δέ τινες
τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥάβδοις παλιουρίναις θήσαντες τὸν αὐχένα
τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· ἔπειτα εὐθὺς καταλεύουσιν ἕλκοι,
γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν ἀποκρύψωσιν·
εἶτ' ἐπιθέντες κέρας αἴγειον, ἀπίασιν. Ὁδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ
ἐκ τῶν ἀῤῥένων θρεμμάτων κώδωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίςα-
σθαι τὰ θηρία τῷ ψόφῳ· καὶ λαμπάσι δὲ καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ
θηρία χρῶνται, καὶ διαγρυπνοῦσι τῶν ποιμνίων χάριν, ᾠδῇ
τινι χρώμενοι πρὸς τῷ πυρί.

§. 18.

Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσχώρων

Αἰθιόπων, ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας· καὶ πρώτους ἔπεισι 776.
τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας, καὶ ἀντικειμένους τοῖς
Τρωγλοδύταις, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. Φησὶ δὲ ἐνδο-
τέρω κεῖσθαι τοῦτο τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ· συνεχῆ δὲ τοῦ Πο-
σειδίου Φοινικῶνα εἶναι εὔυδρον, τιμᾶσθαί τε κομιδῇ, διὰ τὸ
πᾶσαν τὴν κύκλῳ καυματηράν τε καὶ ἄνυδρον καὶ ἄσκιον ὑπάρ-
χειν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι θαυ-
μαστήν· προεστήκασι δὲ τοῦ ἄλσους ἀνὴρ καὶ γυνή, διὰ γένους
ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφὴν ἀπὸ τῶν φοινίκων ἔχον-
τες· κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ
πλῆθος τῶν θηρίων. Εἶθ' ἑξῆς ἐστι νῆσος Φωκῶν, ἀπὸ τοῦ πλή-
θους τῶν θηρίων τούτων ὠνομασμένη. Πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρω-
τήριον, ὃ διατείνει πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλου-
μένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν Μιναῖοί τε καὶ
Γερραῖοι, καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ τῶν ἀρωμάτων φορτία
κομίζουσιν. Εἶτ' ἄλλη παραλία, πρότερον μὲν Μαρανιτῶν κα-
λουμένη (ὧν οἱ μὲν ἦσαν γεωργοί, τινὲς δὲ Σκηνῖται), νῦν δὲ
Γαρινδαίων, ἀνελόντων ἐκείνους δόλῳ· ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς
πενταετηρικήν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι· καὶ τούτους δὲ διέφ- 777.
θειραν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμήναντο. Εἶθ' ὁ
Αἰλανίτης κόλπος, καὶ ἡ Ναβαταία, πολύανθρος οὖσα χώρα καὶ
εὔβοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ νήσους προκειμένας πλησίον, οἳ πρότε-
ρον μὲν καθ' ἡσυχίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδίαις ἐλπίζοντο τοὺς
ἐκ τῆς Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος στόλου,
καὶ ἐκποιθήσαντος αὐτούς. Ἑξῆς δ' ἐστὶ πεδίον εὔδενδρόν τε
καὶ εὔυδρον, βοσκημάτων παντοίων μεστόν, ἄλλων τε καὶ
ἡμιόνων ἀγρίων· καὶ καμήλων καὶ ἐλάφων καὶ δορκάδων
πλῆθος· λέοντές τε καὶ παρδάλεις καὶ λύκοι συχνοί. Πρό-
κειται δὲ νῆσος καλουμένη Δία· εἶτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων
σταδίων, ὄρεσι περικλειόμενος καὶ δυσεισβόλῳ στόματι· περιοι-

777. κοῦσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χερσαίων ἀγρευμάτων. Εἶτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν, οὐ τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικάς· ὧν τὸ δάκρυον καὶ ἰατρικῆς δυνάμεώς ἐστιν. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν αἰγιαλὸς λιθώδης· καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ δυσπαράπλευστος ὅσον χιλίων σταδίων παρατείνει σπάνει λιμένων καὶ ἀγκυροβολίων· ὄρος γὰρ παρατείνει τραχὺ καὶ ὑψηλόν· εἶθ' ὑπώρειαι σπηλαιώδεις μέχρι τῆς θαλάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστα καὶ ταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀβοήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. Ἑξῆς δ' ἐστὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας· καὶ συνεχεῖς θῖνες ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί· καὶ μετὰ τούτους Χαρμόθας λιμὴν ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατόν, στενὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἴσπλουν παντὶ σκάφει· ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὔδενδρος καὶ γεωργήσιμος· Εἶτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα, καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινές, καὶ χώρα Νομάδων, ἀπὸ καμήλων ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὁδεύουσι, καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι καὶ ταῖς σαρξί. Ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψῆγμα χρυσοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· καλοῦνται δὲ Δέβαι, οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. Οὐ λέγω δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὀνόματα τὰ παλαιά, διὰ τὴν ἀδοξίαν καὶ ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. Ἐχόμενοι δ' εἰσὶν ἡμερώτεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦντες γῆν· καὶ γὰρ εὔυδρός ἐστι καὶ εὔδενδρος·

778. χρυσός τε ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ, καθάρσεως οὐ πολλῆς δεομένων, μέγεθος δ' ἐχόντων ἐλάχιστον μὲν πυρήνος, μέσον δὲ μεσπίλου, μέγιστον δὲ καρύου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλὰξ διαφανέσι λίθοις ὅρμους ποιοῦνται διείροντες λίνον· περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀσυγείτονας εὔωνον τὸν χρυσὸν, τριπλάσιον ἀντιδιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλά-

σιον δὲ τοῦ ἀργύρου· διά τε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας, καὶ 778.
τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιοτέρα.

§. 19.

Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεϛάτη μεγίϛου ἔθνους, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ καὶ βάλσαμον, καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης, ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὀδμὴν ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις, καὶ κάλαμος· ὄφεις δὲ σπιθαμαῖοι, φοινικοῖ τὴν χρόαν, προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεϛον. Διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἀργοὶ καὶ ῥάθυμοι τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων, ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδεχόμενοι δ' οἱ σύνεγγυς ἀεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασι μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν, αἴρουσι τὸν κάρον ἀσφάλτου θυμιάματι, καὶ τράγου πώγωνος. Ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαριάβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρους εὐδένδρου· βασιλέα δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξεῖναι, ἡ καταλεύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατά τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐϛὶ γυναικείᾳ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ πλήθη, τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα, τά τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλέοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν ϛενῶν δερματίνοις πλοίοις· τοσαῦτα δ' ἐϛὶ τὸ πλῆθος, ὥϛτ' ἀντὶ φρυγάνων, καὶ τῆς καυσίμου ὕλης, χρῆσθαι κιννάμῳ καὶ κασσίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. Γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμνον, εὐωδέϛατον θυμίαμα. Ἐκ δὲ τῆς ἐμπορείας οὗτοί τε καὶ Γερραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσὶν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κατασκευὴν χρυσωμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ

778. κρατήρων, σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν οἴκων πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου τυγχάνει διαπεποικιλμένα. Ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἴρηκε· τἆλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν παρατίθησιν.

§. 20.

779. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χροιᾶς τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραινομένων ἐκ τῆς ἐπαναύσεως, ἀμφοτέρως γὰρ εἰκάζει. Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευθὲς καὶ μιλτῶδες ὕδωρ. Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρά τινος Βόξου, τὸ γένος Πέρσου, ἱστορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας, ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης, οἴστρῳ κατασχομένης, ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης, κἀκεῖθεν εἰς νῆσόν τινα διαραντος, σχεδίαν πηξάμενος, πρῶτος περαιωθεὶς πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκήσιμον, τὴν μὲν ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα ἀπαγάγοι πάλιν· ἀποίκους δ' ἐκεῖ στεῖλαι τε, καὶ τὰς ἄλλας νήσους, καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαγος. Τοὺς δὲ Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἡγήσασθαί τε τῶν τόπων. Λέγεται δ' ὑπό τινων τὰ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἴτ' ἐπὶ νότον, εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. Λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσίου μεταλλοις ἐγγίνεται. Εἰσὶ δὲ [καὶ] ἄλες εὐώδεις ἐν Ἄραψιν, ὥς φησι Ποσειδώνιος.

§. 21.

Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν 779.
εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται, καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ κἀκεῖνοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι· Μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐϛὶν ἡ Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίου τἄλλα ὁμαλοῦ καὶ ἐπιπέδου, κύκλῳ δὲ πέτρᾳ φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς ἀποκρήμνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνους ἔχοντος εἴς τε ὑδρείαν καὶ κηπείαν. Ἔξω δὲ τοῦ περιβόλου χώρα ἔρημος ἡ πλείϛη, καὶ μάλιϛα ἡ πρὸς Ἰουδαίᾳ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐϛὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἱερικοῦντα, εἰς δὲ τὸν Φοινικῶνα πέντε. Βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπό τινος ἀεὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους· ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν ἑταίρων τινά, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνομεῖται. Γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἑταῖρος, διηγεῖτο θαυμάζων· εὑρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὁρᾷν κρινομένους πολλάκις, καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς ἑαυτούϛ.

§. 22.

Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἄραβας ϛρατεία 780.
νεωϛὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. Τοῦτον δ' ἔπεμψεν ὁ Σεβαϛὸς Καίσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἐθνῶν, καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, ὁρῶν τήν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ, γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν

780. Ἀράβιον κόλπον ϛενὸν ὄντα τελέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν, τοὺς Ἄραβας· προσοικειοῦσθαι δὴ διενοήθη τούτους, ἢ καταϛρέφεσθαι· ἦν δ' ἔτι καὶ τὸ πολυχρημάτους ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένους, καὶ τὴν πολυτελεϛάτην λιθίαν, ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδέν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλπιζε πλουσίοις χρήσασθαι, ἢ ἐχθρῶν κρατήσειν πλουσίων· ἐπῆρε δ' δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὄντων καὶ καὶ συμπράξειν ἅπαντ' ὑπισχνουμένων.

§. 23.

Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔϛειλε τὴν ϛρατείαν ὁ Γάλλος. Ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος· ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσεσθαι τὴν ὁδὸν, καὶ χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξειν· ἅπαντα δ' ἐξ ἐπιβουλῆς πράξας, καὶ οὔτε παράπλουν ἀσφαλῆ μηνύων, οὐδ' ὁδὸν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορείαις καὶ πάντων ἀπόροις χωρίοις, ἢ ῥαχίαις ἀλιμένοις παραβάλλων, ἢ χοιράδων ὑφάλων μεϛαῖς, ἢ τεναγώδεσι· πλεῖϛον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπουν, ἐν τοιούτοις καὶ ταῦτα χωρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. Πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἁμάρτημα συνέβη, τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδενὸς ὄντος, μηδ' ἐσομένου κατὰ θάλατταν πολέμου. Οὐδὲ γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμιϛαί εἰσω, ἀλλὰ κάπηλοι μᾶλλον οἱ Ἄραβες, καὶ ἐμπορικοί, μήτι γε κατὰ θάλατταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὀγδοήκοντα ἐναυπηγήσατο δίκροτα, καὶ τριήρεις καὶ φασήλους, κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νείλου. Γνοὺς δὲ διεψευσμένος, ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, οἷς ἔπλευσεν ἔχων περὶ μυρίους πεζοὺς τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων, καὶ τῶν συμμάχων, ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι μετὰ τοῦ Συλλαίου. Πολλὰ δὲ παθὼν καὶ

ταλαιπωρηθείς, πεντεκαιδεκαταῖος ἧκεν εἰς Λευκὴν κώμην τῆς 780.
Ναβαταίων γῆς, ἐμπορεῖον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων ἀποβα-
λὼν, ὧν ἔνια καὶ αὔτανδρα, ὑπὸ δυσπλοίας, πολεμίου δ' οὐδε-
νός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἡ τοῦ Συλλαίου κακία τοῦ πεζῇ
φήσαντος ἀνόδευτα εἶναι στρατοπέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κώμην, 781.
εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς οἱ καμηλέμποροι, τοσούτῳ πλήθει ἀνδρῶν καὶ
καμήλων ὁδεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ
Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδου.

§. 24.

Συνέβαινε δὲ τοῦτο, τοῦ μὲν βασιλέως τοῦ Ὀβόδα μὴ πολὺ
φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ πόλεμον
(κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βασιλεῦσι), ἅπαντα δὲ ἐπὶ
τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμένου ἐξουσίᾳ τοῦ Συλλαίου· τούτου δ'
ἅπαντα ὅλῳ στρατηγοῦντος, καὶ ζητοῦντος, ὡς οἶμαι, κατο-
πτεῦσαι μὲν τὴν χώραν, καὶ συνεξελεῖν τινας αὐτῶν πόλεις καὶ
ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ κατασῆναι κύριον ἁπάντων,
ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου καὶ νόσων, καὶ
ἄλλων, ὅσα ὅλῳ παρεσκεύασεν ἐκεῖνος· εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν
κώμην κατῆρεν, ἤδη σομακάκκη τε καὶ σκελοτύρβῃ πειραζο-
μένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχωρίοις πάθεσι, τῶν μὲν περὶ τὸ σόμα,
τῶν δὲ περὶ τὰ σκέλη παράλυσίν τινα δηλούντων, ἔκ τε τῶν
ὑδρείων καὶ τῶν βοτανῶν. Ἠναγκάσθη γοῦν τό τε θέρος καὶ
τὸν χειμῶνα διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενοῦντας ἀναπτώμε-
νος. Ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κώμης εἰς Πέτραν, ἐντεῦθεν δ'
εἰς Ῥινοκόλουρα τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομί-
ζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ πλέον εἰς τὴν
Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νείλῳ κατάγεται· τὰ δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ
τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὅρμον· εἶθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς
Θηβαίδος, καμήλοις, ἡ διώρυγι τοῦ Νείλου, κἀκεῖθεν εἰς Ἀλε-

781. ξάνδρειαν. Πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κώμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας τὴν στρατιὰν, διὰ τοιούτων ἤει χωρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ καμήλοις κομίζειν, μοχθηρία τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διόπερ πολλαῖς ἡμέραις ἧκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν συγγενοῦς τῷ Ὀβόδᾳ. Ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς, καὶ δῶρα προσήνεγκεν. Ἡ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία κἀκείνην ἐποίησε τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα γοῦν ἡμέραις διῆλθεν αὐτὴν, ζειὰς καὶ φοίνικας ὀλίγους παρέχουσαν, καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας· ἡ δ' ἑξῆς, ἣν ἐπῄει, Νομάδων ἦν, ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σάδος· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διῆλθε κατατρίψας ἡμέρας πεντήκοντα, μέχρι πόλεως Νεγράνων, καὶ χώρας εἰρηνικῆς τε καὶ ἀγαθῆς. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἡ δὲ πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη. Ἐκεῖθεν ἡμέραις ἓξ ἧκεν ἐπὶ τὸν ποταμόν. Συναψάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων εἰς μάχην, περὶ μυρίους αὐτῶν ἔπεσον·

782. τῶν δὲ Ρωμαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὅπλοις, ἀπόλεμοι τελέως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις [καὶ] ξίφεσι καὶ σφενδόναις· οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν ἀμφιστόμοις πελέκεσιν· εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἷλε καλουμένην Ἀσκᾶ, ἀπολειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Ἐντεῦθεν εἰς Ἄθρουλλα πόλιν ἧκε, καὶ κρατήσας αὐτῆς ἀκοντὶ, φρουρὰν ἐμβαλὼν, καὶ παρασκευάσας ἐφόδια σίτου καὶ φοινίκων, εἰς πόλιν Μαρσυαβὰ προῆλθεν, ἔθνους τοῦ Ῥαμανιτῶν, οἳ ἦσαν ὑπὸ Ἰλασάρῳ. Ἐξ μὲν οὖν ἡμέρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει· λειψυδρίας δ' οὔσης, ἀπέστη. Δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς Ἀρωματοφόρου, καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. Ἐξ δὲ μηνῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω δ' ἀναστρέφων, ὀψὲ τὴν ἐπιβουλὴν καταμαθὼν, καὶ καθ' ἑτέρας ὁδοὺς ἐπανελθών. Ἐννεαταῖος μὲν οὖν εἰς Νέγρανα ἧκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει· ἑνδεκαταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἑπτὰ φρέατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος·

ἐντεῦθεν

ἐντεῦθεν ἤδη δι' εἰρηνικῆς εἰς Χάαλλα κώμην, καὶ πάλιν ἄλλην 782.
Μαλόθαν πρὸς ποταμῷ κειμένην, ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὑδρεῖα ἐχούσης ὁδὸς, μέχρι Ἔγρας κώμης· ἔϛι δὲ τῆς Ὀϐόδα, κεῖται δ' ἐπὶ θαλάττης. Τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἑξηκοϛαῖος ἐξήνυσε κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἓξ μῆνας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεραίωσε τὴν ϛρατιὰν ἑνδεκαταῖος εἰς Μυὸς ὅρμον, εἶθ', ὑπερθεὶς εἰς Κοπτὸν, μετὰ τῶν ὀνηθῆναι δυναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς δ' ἄλλους ἀπέϐαλεν, οὐχ ὑπὸ πολεμίων, ἀλλὰ νόσων καὶ κόπων καὶ λιμοῦ, καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεὶ κατὰ πόλεμον ἑπτά γε μόνον διαφθαρῆναι συνέϐη. Δι' ἃς αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν τόπων ὤνησεν ἡ ϛρατεία αὕτη· μικρὰ δ' ὅμως συνήργησεν· ὁ δ' αἴτιος τούτων ὁ Συλλαῖος. Ἔτισε δὲ δίκας ἐν Ῥώμῃ, προσποιούμενος μὲν φιλίαν, ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ πονηρίᾳ καὶ ἄλλα κακουργῶν, καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλήν.

§. 25.

Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέτταρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ, λίϐανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίγνεσθαί φασι, κασσίαν δὲ ἐκ θάμνων· τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι· τοῦ δὲ λιϐάνου βέλτιϛον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι. Κατ' ἄλλην δὲ διαίρεσιν, σύμπασαν τὴν Εὐδαίμονα πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας· ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχίμους ἔχει καὶ προαγωνιϛὰς ἁπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεωργοὺς, παρ' ὧν ὁ σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ τοὺς βαναυσοτεχνοῦντας· καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ λιϐανωτοφόρος· αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασσίαν καὶ τὸ κιννάμωμον καὶ τὴν νάρδον φέρουσι. Παρ' 783.
ἀλλήλων δ' οὐ μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πατρίοις διαμένουσιν ἕκαϛοι. Οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων. Ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων· καὶ κατὰ πρεσϐυγένειαν βασι-

785. λεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους, καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἄρχουσι. Κοινὴ κτῆσις ἅπασι τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὁ δὲ φθάσας εἰσιὼν μίγνυται, πρυθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἑκάστῳ γὰρ ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσί. μίγνυνται δὲ καὶ μητράσι. Μοιχῷ δὲ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. Θυγάτηρ δὲ τῶν βασιλέων τινὸς θαυμαστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφοὺς πεντεκαίδεκα, ἐρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ' ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτὴν, κάμνουσα ἤδη, παραδέδοται νοήματι χρήσασθαι τοιούτῳ. Ποιησαμένη ῥάβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξῄει παρ' αὐτῆς τις, ἀεί τινα προὐτίθει τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν ἐκείνῃ, καὶ μικρὸν ὕστερον ἄλλην, στοχαζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνῃ τὴν παραπλησίαν ἔχῃ ὁ μέλλων προσιέναι· καὶ δὴ, πάντων κατ' ἀγορᾶν ποτὲ ὄντων, ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ, καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτῇ τις εἴη· ἐκ δὲ τοῦ τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν, ὑπονοῆσαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγαγόντα, ἐκεῖνον ἐλεγχθῆναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς.

§. 26.

Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτηματικοί, ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. Ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες, ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλέον, ἢ ὑπ' ἀλλήλων, ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. Συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους· μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ ἑκάστῳ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ὄγκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνεχῆ ποιεῖ συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλείω τῶν ἕνδεκα ποτηρίων, ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. Οὕτω δ' ὁ βασιλεύς ἐστι δη-

μοτικὸς, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ ποτ' ἀντιδιάκονον τοῖς 783.
ἄλλοις αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδωσιν εὐθύνας· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον. Οἰκήσεις δὲ διὰ λίθου πολυτελεῖς· αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιϛοι δι' εἰρήνην. Εὔκαρπος ἡ πολλὴ, πλὴν ἐλαίου· χρῶνται δὲ σησαμίνῳ. Πρόβατα λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἡ χώρα· κάμηλοι δὲ 784.
τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται. Ἀχίτωνες δ' ἐν περιζώμασι, καὶ βλαυτίοις προΐασι, καὶ οἱ βασιλεῖς· ἐν πορφύρᾳ δ' οὗτοι. Εἰσαγώγιμα δ' ἐϛὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελῶς, ἄλλως τε καὶ [τὰ] ἐπιχωριάζοντα, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος, καὶ ἔτι πορφυρᾶ ἐσθὴς, ϛύραξ, κρόκος τε καὶ κοϛάρια, τόρευμα, γραφὴ, πλάσμα, οὐκ ἐπιχώρια. Ἴσα κοπρίᾳ ἡγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα· καθάπερ Ἡράκλειτός φησι, Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς βασιλεῖς. Ἥλιον τιμῶσιν, ἐπὶ τοῦ δώματος ἱδρυσάμενοι βωμὸν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιβανωτίζοντες.

§. 27.

Τοῦ δὲ Ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς,

διαποροῦσι μὲν καὶ περὶ τῶν Σιδονίων, εἴτε τινὰς χρὴ λέγειν τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἱϛοροῦσι καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασὶν, εἶτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους. Ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἐρεμβῶν ἡ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, ὅπερ ἐϛὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἄραβας. Ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως·

Καὶ Σιδονίους, Ἄραβάς τε.

784. Πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει, τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλάξαι,

Καὶ Σιδονίους καὶ Ἀρεμβούς,

ὡς τοῦ Ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἄραβας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν· Φησὶ δὲ ταῦτα τρία ἔθνη συνεχῆ ἀλλήλοις ἱδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ τὸ παρακειμένοις ὀνόμασι κεκλῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἄραβας, τοὺς δὲ Ἀρεμβούς· ὥσπερ δὲ πιθανῶς ὑπολαμβάνειν ἔστιν, εἰς τρία διῃρῆσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἐξαλλαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι πλείοσιν ἀνθ' ἑνός. Οὐδ' οἱ Ἐρεμνοὺς γράφοντες πιθανοί· τῶν γὰρ Αἰθιόπων μᾶλλον ἴδιον. Λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ Ποιητής· οὓς φησι Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν, μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας, ἢ τῆς Κιλικίας, ἢ ἄλλης τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν

785. αὐτήν. Ἀριμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀριμαίους ἐκάλουν, ἢ Ἀρίμους. Αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν βαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιρν Παρύσατιν, Ἀταργάτιν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετὼ δ' αὐτὴν Κτησίας καλεῖ. Τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἄν τις ποιήσαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὥς φασι, καὶ βασίλειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. Πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἑκόντες παραδέχοιντο αὐτόν· εἰ δὲ μή, ὡς πολεμήσοντος· καὶ δὴ ὁρῶν μήτε πρότερον, μήθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ ἑπτακαιδέκατον περιέχει Αἴγυπτον ἅπασαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπε- 785.
ριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν, καὶ ποιοῦντας χερόνησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀράβιον· τούτῳ δέ τινα συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆς Αἰθιοπίας τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν, καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς Κινναμωμοφόρου· τὰ λειπόμενα καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν, ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ τῆς συμπάσης γεωγραφίας. Κἀνταῦθα δ' Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις προεκθετέον.

§. 2.

Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἑσπέραν ἐννακοσίους σταδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα κατὰ

786. τὸ σῶμα τῷ γράμματι τῷ ν̄ κειμένῳ ἀνάπαλιν. Ῥυεὶς γάρ, φησι, ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβριαν καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερόην τόποις, καὶ εἰς τὴν Λιβύην πολὺς προσπεσὼν, καὶ τὴν ἑτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος, πρὸς τὰς ἄρκτους φέρεται, πεντακισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους σταδίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταῤῥάκτην, παρεπιστρέφων μικρὸν πρὸς τὴν ἕω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ τὴν θάλατταν. Ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοὶ, φερόμενοι μὲν ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἕω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέθη τὴν Μερόην· ὧν ὁ μὲν Ἀσαβόρας καλεῖται, κατὰ τὸ πρὸς ἕω πλευρὸν ῥέων, ἄτερος δ' Ἀσάπους· οἱ δ' Ἀσασόβαν καλοῦσι· τὸν δ' Ἀσάπουν ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθεῖαν σῶμα τοῦ Νείλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους παρασκευάζειν. Ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Νείλου, σταδίοις ἑπτακοσίοις, Μερόην εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερόης, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες, οἱ ἀποστάντες ἀπὸ Ψαμμιτίχου· καλοῦνται δὲ Σεμβρῖται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυναικὸς, ἐπαρχούσης καὶ τῶν ἐν Μερόῃ. Τὰ δὲ κατωτέρω ἑκατέρωθεν Μερόης, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν, Μεγάβαροι, καὶ Βλέμμυες, Αἰθιόπων ὑπακούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ὅμοροι· περὶ θάλατταν δὲ Τρωγλοδύται. διεστᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν οἱ κατὰ τὴν Μερόην Τρωγλοδύται τοῦ Νείλου. Ἐξ ἀριστερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νείλου Νοῦβαι κατοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερόης ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποτατόμενοι τοῖς Αἰθίοψιν, ἀλλ' ἰδίᾳ

κατὰ πλείους βασιλείας διειλημμένοι. Τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ 786.
παρὰ τὴν θάλαττάν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς
τὸ Κανωβικὸν στάδιοι χίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν οὖν
οὕτως.

§. 3.

Δεῖ δὲ ἐπὶ πλέον εἰπεῖν· καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον,
ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἑξῆς προίωμεν. Κοινὰ μὲν
γάρ τινα καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ, καὶ τῇ συνεχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ
τῶν Αἰθιόπων ὁ Νεῖλος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ
τὰς ἀναβάσεις, καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων
μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον,
καὶ μετεωρότερον τοῦ ῥεύματος πᾶν, ἀοίκητον ἑκατέρωθεν διε-
ξιὼν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν. Ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιοπίαν 787.
οὔτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος, οὔτε μόνος, οὔτ' ἐπ' εὐθείας,
οὔτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν δὲ Αἴγυπτον, καὶ μόνος, καὶ πᾶσαν,
καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταῤῥάκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ
Ἐλεφαντίνης ἀρξάμενος, οἵπερ εἰσὶν ὅροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς
Αἰθιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν τοῦ Νείλου. Καὶ μὴν
οἵ γε Αἰθίοπες τὸ πλέον νομαδικῶς ζῶσι καὶ ἀπόρως, διά τε
τὴν λυπρότητα τῆς χώρας, καὶ τὴν τῶν ἀέρων ἀσυμμετρίαν, καὶ
τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμόν· τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἅπαντα τἀναντία
συμβέβηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς καὶ ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι, καὶ
ἐν γνωρίμοις ἱδρυνται τόποις, ὥστε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν
μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνταί γε, δοκοῦντες ἀξίως χρήσα-
σθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερίσαντές τε εὖ καὶ ἐπιμε-
ληθέντες. Βασιλέα γὰρ ἀποδείξαντες, τριχῇ τὸ πλῆθος διεῖλον·
καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν, τοὺς δὲ γεωργοὺς, τοὺς δὲ
ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἱερῶν ἐπιμελητὰς, τοὺς δ' ἄλλους
τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ τοὺς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ'

787. ὅσα ἐν εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧνπερ καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. Οἱ δ' ἱερεῖς καὶ φιλοσοφίαν ἤσκουν, καὶ ἀστρονομίαν, ὁμιληταί τε τῶν βασιλέων ἦσαν. Ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην διαίρεσιν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα μὲν ἡ Θηβαΐς, δέκα δ' ἡ ἐν τῷ Δέλτα, ἑκκαίδεκα δ' ἡ μεταξύ· ὡς δέ τινες, τοσοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ αὐλαί· αὗται δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλεῖστοι διῃρηντο, καὶ αὗται δ' εἰς ἄλλας τομάς· ἐλάχιστα δ' αἱ ἄρουραι μερίδες. Ἐδέησε δὲ τῆς ἐπ' ἀκριβὲς καὶ κατὰ λεπτὸν διαιρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν ὄρων συγχύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεὶς, καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα, καὶ τἄλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τό τε ἀλλότριον καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὴ ἀναμετρεῖσθαι πάλιν καὶ πάλιν· Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συστῆναί φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας. Τριχῇ δὲ διῃρητο, ὥσπερ τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ νομῷ πλῆθος, εἰς τρία ἴσα μεριστθείσης τῆς χώρας. Ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ νικᾷν τὴν φύσιν. Φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν, καὶ ποτισθεῖσα μᾶλ-

788. λον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν· ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια πολλάκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης, ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν, ὅσην ἐν ταῖς μείζοσι, διά τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν παραχωμάτων. Ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος· ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτὼ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς χώρας, καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πήχεις τοῦ Νειλομετρίου, μεγίστη ἦν ἡ φορά· καὶ

ὀκτώ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς ᾔσθετο. Τοιαύτη 788.
μὲν ἡ διάταξις. Τὰ δ' ἑξῆς λέγωμεν νυνί.

§. 4.

Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους ὁ Νεῖλος, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα· εἶτ' ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος *ὁ Νεῖλος*, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευρὰς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα ἐφ' ἑκάτερα ῥεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ, τῆς κατὰ Πηλούσιον, τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ, τῆς κατὰ Κάνωβον, καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον προσαγορευόμενον· βάσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου· Γέγονε δὲ ἡ νῆσος ἔκ τε τῆς θαλάττης καὶ τῶν ῥευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ· καὶ καλεῖται Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται, διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος· καὶ ἡ κώμη δὲ ἡ ἐπ' αὐτῷ καλεῖται Δέλτα. Δύο μὲν οὖν ταῦτα τοῦ Νείλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν καλεῖται, τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαί αἵ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορρῶγες πολλαὶ καθ' ὅλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον, πολλὰ καὶ ῥεῖθρα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὥσθ' ὅλην γενέσθαι πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διώρυξι τμηθεισῶν, αἳ κατὰ ῥαστώνην πλέονται τοσαύτην, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίοις εἶναι πορθμεῖα. Τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον τρισχιλίων σταδίων ἐστὶν ἡ σύμπασα νῆσος· κατοικοῦσι δ' αὐτὴν, καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ ποταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν, ἢ χωμάτων ἱδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι

789. κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δ' ἡ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἑξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσῳ δὲ θᾶττον ἡ ἀνάψυξις, τοσῶδε θᾶττον ὁ ἀροτὸς καὶ ὁ σπόρος· θᾶττον δὲ, παρ' οἷς τὰ μείζω θάλπη. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τετρακισχιλίοις σταδίοις, δι' ἑνὸς ῥεύθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἰ μή πού τις ἐντρέχει νῆσος, ὧν ἀξιολογωτάτη ἡ τὸν Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα· ἢ εἴπου τις ἐκτροπὴ διώρυγι ἐπὶ πλέον εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοΐτην νομὸν ποιούσης, καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην, καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεῶτιν ἀνηχεομένων. Συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἡ ἑκατέρωθεν ἐσχάτη τοῦ Νείλου, σπάνιον εἴ που τριακοσίων σταδίων ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα. Ἔοικεν οὖν κειρίᾳ ψυχομένῃ ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἐπὶ πλέον ἐκτροπῶν. Ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας, ἧς λέγω, καὶ τῆς χώρας, τὰ ὄρη τὰ ἑκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων καταγόμενα, μέχρι τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα παρατείνει, καὶ διέσηκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεταί τε καὶ διαχεῖται, καὶ διασχηματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκήσιμον. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν ὁρῶν ἐπὶ συχνὸν ἀοίκητός ἐστιν.

§. 5.

Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλέον, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες, ᾔσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλιστα

ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων, παυομένην 789.
κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιστα δῆλον
τοῖς πλέουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς Κινναμωμοφόρου,
καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων θήραν, καὶ εἴ
τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκεῖσε ἄνδρας προχειρίζεσθαι
τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλέας τοὺς Πτολεμαϊκούς. Οὗτοι γὰρ
ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπι-
κληθεὶς, φιλιστορῶν, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος
διαγωγὰς ἀεί τινας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. Οἱ πάλαι δὲ
βασιλεῖς οὐ πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκεῖοι σο-
φίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ, καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν αὐτοῖς ὁ 790.
πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διότι
Σέσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς Κινναμω-
μοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἔτι
δείκνυται, στῆλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυπτον
κατασχὼν, προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερόης μετὰ τῶν Αἰγυπτίων·
καὶ δὴ καὶ τοὔνομα τῇ τε νήσῳ καὶ τῇ πόλει τοῦτο παρ'
ἐκείνου τεθῆναί φασιν, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης αὐτῷ
Μερόης· οἱ δὲ γυναῖκά φασι· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχαρίσατο
αὐτῇ τιμῶν τὴν ἄνθρωπον. Θαυμαστὸν οὖν, πῶς ἐκ τῶν τοι-
ούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργὴς ἦν ἡ περὶ τῶν ὄμβρων
ἱστορία τοῖς τότε· καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον
ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ ἀποτιθεμένων ὅσα
μάθησιν περιττὴν ἐπιφαίνει· Εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν,
ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ζητεῖται, τί δή ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ
οὔ; καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι, καὶ τῇ περὶ
Συήνην οὐ συμπίπτουσιν ὄμβροι; τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀναβά-
σεις μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἵους Ποσει-
δώνιος εἴρηκε. Φησὶ γὰρ Καλλισθένη λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων
αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα· ἐκεῖνον δὲ

790. παρὰ Θρασυάλκου τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἷς οὗτος)· ἐκεῖνον δὲ παρ' ἄλλου· τὸν δὲ παρ' Ὁμήρου, διῆπετέα φάσκοντος τὸν Νεῖλον·

Ἀψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διῆπετέος ποταμοῖο.

Ἀλλ' ἐῶ ταῦτα, πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μηνύσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ Περὶ τοῦ Νείλου βιβλίον, Εὔδωρόν τε καὶ Ἀρίςωνα τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως, τά γε ἄλλα καὶ τῇ φράσει, καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταὐτά ἐςι κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. Ἐγὼ γοῦν, ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολὴν, ἐκ θατέρου θάτερον ἀντέβαλον· πότερος δ' ἦν ὁ ταλλότρια ὑποβαλόμενος, ἐν Ἄμμωνος εὕροι τις ἄν· Εὔδωρος δ' ᾠτιᾶτο τὸν Ἀρίςωνα· ἡ μέντοι φράσις Ἀριςώνειος μᾶλλόν ἐςιν. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νείλου μόνον Αἴγυπτον ἐκάλουν, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕςερον μέχρι νῦν προσέλαβον, ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω μερῶν [τὰ] μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νείλου σχεδόν τι πάντα (οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ)· ἐκ δὲ
791. τῶν ἑσπερίων τὰ μέχρι τῶν Αὐάσεων, καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ ςόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. Οἵ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν ἐπὶ τοσοῦτον, οἵ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον καὶ διενείμαντο πρὸς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὴν Κύπρον· Ῥωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν, κρίναντες τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅροις διεφύλαξαν. Αὐάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλῳ μεγάλαις ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας· πολὺ δὲ τοῦτ' ἐςὶ κατὰ τὴν Λιβύην· τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ὑπ' αὐτῇ τεταγμέναι. Τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ ἀνωτάτω περὶ

τῆς Αἰγύπτου, ταῦτα λέγομεν· τὰ καθ' ἕκαςα δὲ, καὶ τὰς 791.
ἀρετὰς αὐτῆς, νῦν διέξιμεν.

§. 6.

Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖςον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρειά ἐςι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρκτέον. Ἔςι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἑσπέραν πλέουσι, μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ ςόματος, χιλίων που καὶ τριακοσίων ςαδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν νῆσον ἄλλοι ςάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· Ἡ δὲ Φάρος νησίον ἐςὶ παράμηκες, προσεχέςατον τῇ ἠπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίςομον. Ἠϊὼν γάρ ἐςι κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἵδρυται κλείουσα τὸν κόλπον· παραβέβληται γὰρ αὐτῷ κατὰ μῆκος· τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν ἑῷον μᾶλλόν ἐςι προσεχὲς τῇ ἠπείρῳ, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ· καλεῖται δ' ἡ Ἄκρα Λοχιὰς, καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀμφίςομον· πρὸς δὲ τῇ ςενότητι τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσὶν, αἱ μὲν ὕφαλοι, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν τὸ προσπίπτον ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. Ἔςι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς νησίδος ἄκρον πέτρα περίκλυςος, ἔχουσα πύργον θαυμαςῶς κατεσκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυόροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώςρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωϊζομένων σωτηρίας χάριν, ὡς φησιν ἡ ἐπιγραφή (1). Ἁλιμένου γὰρ οὔσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἑκατέρωθεν παραλίας, ἐχούσης δὲ καὶ χειράδας καὶ βράχη τινὰ, ἔδει σημείου τινὸς ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέουσιν, ὡς' εὐςοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. Καὶ τὸ ἑσπέριον δὲ ςόμα 792.

(1) Ἐπίγραμμα· ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ ΚΝΙΔΙΟΣ ΔΕΞΙΦΑΝΟΥΣ ΘΕΟΙΣ ΣΩΤΗΡΣΙΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΛΩΙΖΟΜΕΝΩΝ.

792. οὐκ εὐείσβολόν ἐστιν· οὐ μὴν τοσαύτης γε δεῖται προνοίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμενον· πρόκειται δ' οὗτος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου τοῦ Φάρου τὸν εἴσπλουν ἔχων, ὁ μέγας ἐστὶ λιμήν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει ἐκείνῳ, τῷ ἑπτασταδίῳ καλουμένῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, παράκειται· τὸ δὲ χῶμά ἐστιν ἀπὸ τῆς ἠπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν νῆσον κατὰ τὸ ἑσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμένη, δύο διάπλους ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγώγιον, ὅτε γε ᾠκεῖτο· νῦν δ' ἠρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρέας πολέμῳ, τεταγμένην μετὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ ναυτικοὶ ἄνδρες. Ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλεῖσθαι καλῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθής τέ ἐστιν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὁρμεῖν· καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. Οἱ μὲν οὖν πρότεροι τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, ἀγαπῶντες οἷς εἶχον, καὶ οὐ πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλέοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ σπάνιν γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ, κελεύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἔδοσαν τὴν προσαγορευομένην Ῥακῶτιν, ἣ νῦν μὲν τῆς Ἀλεξανδρέων πολεώς ἐστι μέρος τὸ ὑπερκείμενον τῶν νεωρίων· τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε. Τὰ δὲ κύκλῳ τῆς κώμης Βουκόλοις παρέδοσαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. Ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι τὴν πόλιν. Τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκυίας εὐδαιμονίας τῇ πόλει μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων τῇ λευκῇ γῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιβόλου γραμ-

μὴν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοι- 792.
κηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός.

§. 7.

Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυστόν τε γάρ ἐστι τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρείας, 793.
ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροῖ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος ἄνωθέν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν καὶ τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῷ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν· ὥστ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτῃ δὲ καὶ τὰ ἐκκομιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστί. Γνοίη δ' ἄν τις ἔν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὁλκάδας, ἔν τε τῷ κατάπλῳ καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς, ὅσον βαρύτεραί τε καὶ κουφότεραι δεῦρο κἀκεῖσε πλέοιεν. Πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἑκατέρωσε εἴς τε τὸν κατὰ θάλατταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον, καὶ τὸ εὐάερον ἄξιον σημειώσεώς ἐστιν· ὃ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίκλυστον, καὶ τὸ εὔκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου. Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἱδρυμέναι βαρεῖς καὶ πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τοσαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀὴρ ἕλκεται, καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ, τοῦ θέρους ἀρχομένου, πληρούμενος ὁ Νεῖλος πληροῖ καὶ τὴν λίμνην, καὶ οὐδὲν ἐᾷ τελματῶδες, τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῆσον μοχθηράν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησίαι πνέουσιν ἐκ τῶν βορείων,

793. καὶ τοῦ τοσούτου πελάγους. ὥςε κάλλιςα τοῦ θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

§. 8.

Ἔςι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρά ἐςι τὰ ἀμφίκλυςα, ὅσον τριάκοντα ςαδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοί, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ςαδίων ἑκάτερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. Ἅπασα μὲν οὖν ὁδοῖς κατατέτμηται ἱππηλάτοις καὶ ἁρματηλάτοις· δυσὶ δὲ πλατυτάταις ἐπὶ πλέον ἢ πλέθρον ἀναπεπταμέναις, αἳ *δὴ* δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνουσιν ἀλλήλας. Ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη τε κοινὰ κάλλιςα, καὶ τὰ βασίλεια, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον τοῦ παντὸς περιβόλου μέρος. Τῶν γὰρ βασιλέων ἕκαςος, ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ οἴκησιν ἰδίᾳ περιεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥςε νῦν, τὸ τοῦ Ποιητοῦ,

Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐςίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῆ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ ὅσα ἔξω αὐτοῦ. Τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐςὶ καὶ τὸ Μουσεῖον,
794. ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν, καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ᾧ τὸ συσσίτιον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσείου φιλολόγων ἀνδρῶν. Ἔςι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα κοινά, καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσείῳ τεταγμένος, τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. Μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐςὶ καὶ τὸ καλούμενον Σῆμα, ὃ περίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαί, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου· ἔφθη γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκκας ὁ τοῦ Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτρεπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἐξιδιασμὸν τῆς Αἰγύπτου· καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν ςρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου καὶ κατασλείσαντος αὐτόν

ἐν

ἐν νήσῳ ἐρήμῃ· ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανε περιπαρεὶς ταῖς σα- 794
ρίσσαις, ἐπελθόντων ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν. Σὺν αὐτῷ
δὲ *καὶ* οἱ βασιλεῖς, Ἀριδαῖός τε καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου
καὶ ἡ γυνὴ Ῥωξάνη, ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν. Τὸ δὲ σῶμα τοῦ
Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκήδευσεν ἐν τῇ Ἀλεξαν-
δρείᾳ· ὅπου νῦν ἔτι κεῖται, οὐ μὴν ἐν τῇ αὐτῇ πυέλῳ· ὑαλίνη
γὰρ αὕτη, ἐκεῖνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθηκεν. Ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ
Κόκκης, καὶ Παρεισακτος ἐπαληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συ-
ρίας ἐπελθὼν, καὶ ἐκπεσὼν εὐθὺς, ὥς' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ
σῦλα γενέσθαι.

§. 9.

Ἔστι δὲ ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι, κατὰ μὲν τὸν εἴσπλουν ἐν δεξιᾷ
ἡ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα αἵ τε
χοιράδες, καὶ ἡ Λοχιὰς ἄκρα, ἔχουσα βασίλειον. Εἰσπλεύ-
σαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἐστὶ συνεχῆ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ ἐνδο-
τέρω βασίλεια, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλση·
τούτοις δ' ὑπόκειται ὅ τε ὀρυκτὸς λιμὴν καὶ κλειστὸς, ἴδιος τῶν
βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίῤῥοδος, νησίον προκείμενον τοῦ ὀρυκτοῦ
λιμένος, βασίλειον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον· ἐκάλεσαν δ' οὕτως,
ὡς ἂν τῇ Ῥόδῳ ἐναμιλλον. Ὑπέρκειται δὲ τούτου τὸ θέατρον·
εἶτα τὸ Ποσείδιον, ἀγκών τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορείου καλουμένου
προπεπτωκὼς, ἔχων ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεὶς χῶμα Ἀν-
τώνιος, ἔτι μᾶλλον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ
κατεσκεύασε δίαιταν βασιλικὴν, ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε.
Τοῦτο δ' ἔπραξε τὸ τελευταῖον, ἡνίκα προλειφθεὶς ὑπὸ τῶν
φίλων ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κακοπρα-
γίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὃν διάξειν ἔμελ-
λεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. Εἶτα τὸ Καισάριον καὶ τὸ

794. Ἐμπορεῖον, καὶ [αἱ] Ἀποςάσεις· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἑπτασταδίου. Ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

§. 10.

795. Ἑξῆς δ' Εὐνόςου λιμὴν μετὰ τὸ ἑπτασάδιον· καὶ ὑπὲρ τούτου ὀρυκτὸς, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν, ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. Ἐνδοτέρω δὲ τούτου διώρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς διώρυγος μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πόλεως· εἶθ' ἡ Νεκρόπολις *καὶ* τὸ προάςειον, ἐν ᾧ κῆποί τε πολλοὶ, καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ, πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν ἐπιτήδειαι. Ἐντὸς δὲ τῆς διώρυγος τό τε Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα, ἐκλελειμμένα πως διὰ τὴν τῶν νεῶν κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ ἀμφιθέατρον καὶ ςάδιον, καὶ οἱ πεντετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ὠλιγώρηται. Συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἡ πόλις μεςὴ ἐςιν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιςον δὲ τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ ςαδιαίας ἔχον τὰς ςοάς· ἐν μέσῳ [δὲ] τό τε δικαςήριον καὶ τὰ ἄλση. Ἔςι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον, ςροβιλοειδὲς, ἐμφερὲς ὄχθῳ πετρώδει, διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἔςω ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν ὑποκειμένην αὐτῷ πανταχόθεν. Ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ἡ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωβικῆς· εἶθ' Ἱππόδρομος καλούμενός ἐςι, καὶ αἱ παρακείμεναι ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωβικῆς. Διὰ δὲ τοῦ Ἱπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολίς ἐςω, ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δέ εἰσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ςάδιοι. Τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαςὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξιόντας ἐπ'

αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν, ἠνάγ- 795.
κασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον κἀκείνη ἑαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διεχειρίσατο λάθρα δήγματι ἀσπίδος, ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίσῳ· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· καὶ συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχὴν, πολλὰ συμμείνασαν ἔτη.

§. 11.

Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον, ἐκεῖνον δὲ [ὁ] Φιλάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἶθ' ὁ Φιλοπάτωρ, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἶθ' ὁ Ἐπιφανὴς, εἶθ' ὁ Φιλομήτωρ, παῖς παρὰ πατρὸς ἀεὶ διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσκωνα προσαγορεύουσι· τοῦτον δ' ὁ Λάθουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος· τοῦτον δ' ὁ Αὐλητὴς ὁ καθ' ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. Ἅπαντες 796.
μὲν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον, ὑπὸ τρυφῆς διεφθαρμένοι, χεῖρον ἐπολιτεύσαντο· χείριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ ὁ ἕβδομος καὶ ὁ ὕστατος ὁ Αὐλητής· ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελγείας χοραύλην ἤσκησε· καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐσεμνύνετο ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς' οὐκ ὤκνει συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς οὓς παρῄει διαμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισταῖς. Τοῦτον μὲν οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον· τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ὧν μία γνησία, ἡ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασίλισσαν· υἱοὶ δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελέως. Τῇ δὲ καταστασθείσῃ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυβιοσάκτην τινὰ, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συριακῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεστραγγάλισεν ἡ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ βάναυσον αὐτοῦ καὶ τὸ ἀνελεύθερον.

796. Ἧκε δ' ἀντ' ἐκείνου προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος· ὃς ἦν υἱὸς μὲν Ἀρχελάου τοῦ πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος, καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδόκων ὑςάτου καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ τότε συνδιέτριβεν, ὡς συςρατεύσων ἐπὶ Παρθυαίους· λαθὼν δὲ τοῦτον κομίζεται διά τινος εἰς τὴν βασίλισσαν, καὶ ἀναδείκνυται βασιλεύς. Ἐν τούτῳ τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην, δεξάμενος Πομπήϊος Μάγνος, συνίςησι τῇ συγκλήτῳ, καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβεων τῶν πλείςων (ἑκατὸν ὄντων) ὄλεθρον, τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς, ἀρχιπρεσβευτὴς γεγονώς. Καταχθεὶς οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος, τόν τε Ἀρχέλαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα· χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεὶς, τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. Οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τόν τε πρεσβύτερον τῶν παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν· οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδὶ καταςασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. Ἐν τούτῳ Πομπήϊος Μάγνος ἧκε φεύγων ἐκ Παλαιφαρσάλου πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τόν τε μειρακίσκον διαφθείρει, καὶ καθίςησι βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου τὴν Κλεοπάτραν μεταπεμψάμενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῇ, νέον παν-
797. τελῶς ὄντα. Μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις, διαβὰς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥςε καὶ γυναῖκα ἔκρινε, καὶ ἐτεκνοποιήσατο ἐξ αὐτῆς, τόν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνῃ καὶ συν-

ἔφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ 797.
ἀμφοτέρους κατέλυσε, καὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπαυσε παροινουμένην.

§. 12.

Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστι, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπάρχων ἀεί. Ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· ὑπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύριος· ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος Ἰδιολόγος, ὃς τῶν ἀδεσπότων καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἐξεταστής ἐστι· παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. Ἔστι δὲ καὶ στρατιωτικοῦ τρία τάγματα, ὧν τὸ ἓν κατὰ τὴν πόλιν ἵδρυται, τἄλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μέν εἰσι σπεῖραι Ῥωμαίων, τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συήνῃ, φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἱππαρχίαι τρεῖς ὁμοίως διατεταγμέναι κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους. Τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων κατὰ πόλιν μέν, ὅ τε ἐξηγητής ἐστι, πορφύραν ἀμπεχόμενος, καὶ ἔχων πατρίους τιμάς, καὶ ἐπιμέλειαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων, καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος, καὶ [ὁ] ἀρχιδικαστής· τέταρτος δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. Ἦσαν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων αὗται αἱ ἀρχαί· κακῶς δὲ τῶν βασιλέων πολιτευομένων, ἠφανίζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. Ὁ γοῦν Πολύβιος, γεγονὼς ἐν τῇ πόλει, βδελύττεται τὴν τότε κατάστασιν, καὶ φησὶ τρία γένη τὴν πόλιν οἰκεῖν, τό τε Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φῦλον, ὀξὺ καὶ πολιτικόν, καὶ τὸ μισθοφορικόν, πολὺ καὶ ἀνάγωγον· ἐξ ἔθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεφον τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον, ἢ ἄρχεσθαι δεδιδαγ-

797. μένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν. Τρίτον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ γὰρ, εἰ μιγάδες, Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν, καὶ ἐμέμνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους. Ἡρωισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' ὃν ἧκεν εἰς τὴν
798 Ἀλεξάνδρειαν ὁ Πολύβιος (καταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ διέφθειρε), τοιούτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοιπὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ Ποιητοῦ·

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

§. 13.

Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χείρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βασιλέων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἰπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ πολλά· τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς εἶπον· κατὰ δὲ τὴν χώραν ὑποστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἠξιωμένους. Τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν ὁ τόπος οὗτος πρὸς ἄμφω πεφυκὼς εὖ, τά τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθμεύει, συνάγει τε εἰς τοιοῦτο χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπορεῖον τῆς οἰκουμένης ἐστί. Τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἄν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους ἔν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλητῇ προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων. Ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, τί χρὴ νομίσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύ-

της ἐπιμελείας οἰκονομούμενα, καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμπορίων καὶ 798.
τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; Πρότερον μέν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάῤῥει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στηλῶν ὑπερκύπτειν· νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότατος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεσθαι, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη· καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλίας ἔχει. Μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι, καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. Ἔτι δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἐστι τὴν εὐφυΐαν ταύτην περιοδεύοντι τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ Καταβαθμοῦ· μέχρι δεῦρο γάρ ἐστιν ἡ Αἴγυπτος· ἡ δ' ἑξῆς ἐστι Κυρηναία, καὶ οἱ περιοικοῦντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

§. 14.

Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐθυπλοοῦντι, σταδίων ἐστὶν ἐννακοσίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας τετταράκοντά που σταδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραιτόνιον τὴν 799.
πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. Μεταξὺ δὲ ἥ τε Αἰγυπτίων κώμη καὶ ἡ Νησίσφυρα ἄκρα, καὶ Τυνδάριοι σκόπελοι, νησίδια τέτταρα, ἔχοντα λιμένα· εἶθ' ἑξῆς ἄκρα Δρέπανον· καὶ νῆσος Αἰνησίπασα, ἔχουσα λιμένα· καὶ κώμη Ἄπις, ἀφ' ἧς εἰς μὲν Παραιτόνιον στάδιοι ἑκατόν, εἰς δὲ Ἄμμωνος ὁδὸς ἡμερῶν πέντε, ἀπὸ δὲ τοῦ Παραιτονίου χίλιοί που καὶ τριακόσιοι στάδιοι. Μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα λευκόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν, καὶ Πνιγεὺς κώμη· εἶτα νῆσος Σιδονία,

799. λιμένα ἔχουσα· εἶτ' Ἀντίφραι, μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης. Ἅπασα μὲν ἡ χώρα αὕτη οὐκ εὔοινος, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θαλατταν, ἢ οἶνον, ὃν δὴ καλοῦσι Λιβυκόν· ᾧ δὴ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φῦλον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραι. Εἶθ' ὁ Δέρις λιμὴν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαναν, δέρει ἐοικυῖαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἶτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις, καὶ ἄλλοι πλείους· εἶτα Κυνὸς σῆμα· εἶτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ, πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἱκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ πετρῶδες χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺς τοὺς κωμάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἶθ' ἡ Πλινθίνη, καὶ Νικίου κώμη· καὶ Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ἤδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἑβδομήκοντα σταδίοις. Ἡ δὲ Μαρεία λίμνη, παρατείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο, πλάτος μὲν ἔχει πλειόνων ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μῆκος δ' ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων. Ἔχει δ' ὀκτὼ νήσους, καὶ τὰ κύκλῳ πάντα οἰκούμενα καλῶς· εὐοινία τέ ἐστι περὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ διαρκεῖσθαι πρὸς παλαίωσιν τὸν Μαρεώτην οἶνον.

§. 15.

Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι καὶ ταῖς λίμναις ἥ τε βίβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, σχεδόν τι ἰσοῦψεῖς ῥάβδοι ὅσον δεκάποδες. Ἀλλ' ἡ μὲν βίβλος ψιλὴ ῥάβδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῳ ἔχουσα χαίτην. Ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει, καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κυάμῳ, μεγέθει μόνον καὶ γεύσει διαλλάττοντα. Οἱ οὖν κυαμῶνες ἡδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖς ἐνευωχεῖσθαι

βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμηγοῖς, ἐνδύνοντες 800.
εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων, καὶ σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἔςι γὰρ σφόδρα μεγάλα, ὥςε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδείαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μεςὴ τούτων ἐςὶ κατὰ τὰ ἐργαςήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τινὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. Ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος. Ἡ δὲ βίβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται· οὐ γὰρ ἀσκεῖται· ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλὴ, ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων ἡ ἱερατική. Κἀνταῦθα δέ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιςα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἐῶσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες, τὴν πρόσοδον αὐτοῖς αὔξουσι, τὴν δὲ κοινὴν χρείαν διαλυμαίνονται.

§. 16.

Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἐξιόντι, ἡ διώρυξ ἐςὶν ἡ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῇ Λίμνῃ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδίαν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσῖνα· ἔςι δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως, ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν, ἀρχή τις Κανωβισμοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσῖνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐςὶν ἡ διώρυξ, ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδίαν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδία, κατοικία πόλεως· ἐν ᾗ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ

800. τὸ τελώνιον τῶν ἄνωθεν καταγομένων, καὶ ἀναγομένων· οὗ χάριν καὶ σχεδία ἔζευκται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τοὔνομα τῷ τόπῳ. Μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἄγουσαν, ὁ ἑξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστι παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· στενὴ γάρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ᾗ ἐστιν ἥ τε μακρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν, καὶ τὸ Ζεφύριον, ἄκρα ναΐσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης. Τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνίν τινα πόλιν ἐνταῦθά φασιν, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενέλαόν τε καὶ Ἑλένην ξενίᾳ. Περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ Ποιητής·

801. Ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις.

§. 17.

Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰοῦσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν πολλῇ ἁγιστείᾳ τιμώμενον, καὶ θεραπείας ἐκφέρον, ὥστε καὶ τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἄνδρας πιστεύειν, καὶ ἐγκοιμᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἢ ἑτέρους. Συγγράφουσι δέ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. Ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος, τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νὺξ πληθύει, τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· τῶν δ' ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἐχόντων ἐπακειμένας τῇ διώρυγι, εὐφυεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὸν Κάνωβόν ἐστι τὸ Ἡράκλειον, Ἡρακλέους ἔχον

ἱερον· εἶτα τὸ Κανωβικὸν ςόμα, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. Τὰ δ' 801.
ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς διώρυγος, ὁ Μενελαΐτης ἐςὶ νομὸς, ἀπὸ
τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ, μὰ Δία,
ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ὡς ἔνιοί φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Μετὰ δὲ
τὸ Κανωβικὸν ςόμα ἐςὶ τὸ Βολβίτινον· εἶτα τὸ Σεβεννυτικὸν,
καὶ τὸ Φατνικὸν, τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα
δύο, οἷς ὥριςαι τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω τῆς κορυφῆς
σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. Τῷ δὲ Φατνικῷ συνάπτει τὸ
Μενδήσιον· εἶτα τὸ Ταυιτικὸν, καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν.
Ἔςι δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξὺ, ὡς ἂν ψευδοςόματα, ἀσημότερα. Ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ ςόματα, ἀλλ' οὐκ εὐφυεῖς,
οὐδὲ μεγαλοις πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρετικοῖς, διὰ τὸ βραχέα εἶναι

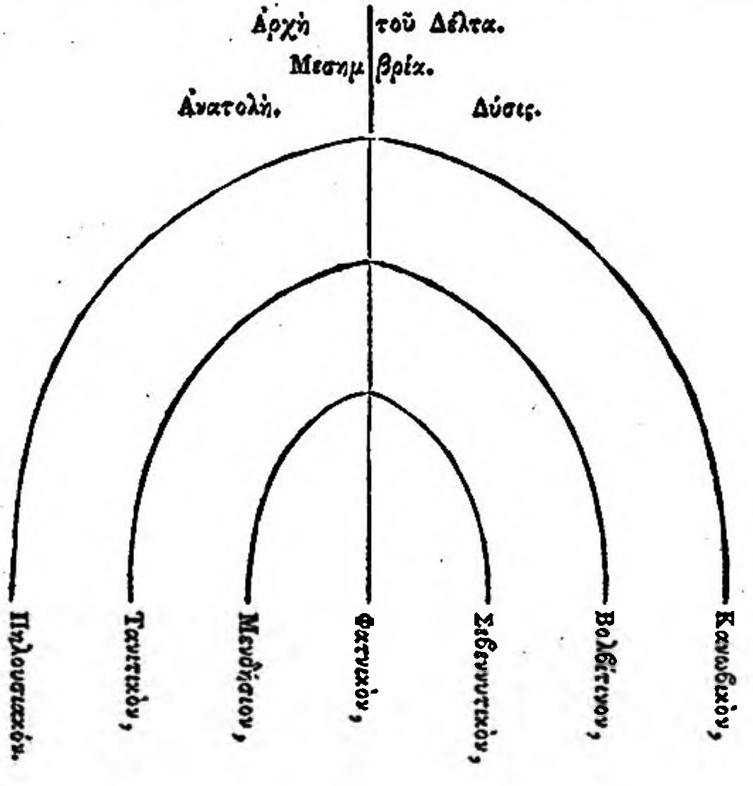

801. καὶ ἑλώδη. Μάλιστα μέντοι τῷ Κανωβικῷ στόματι ἐχρῶντο, ὡς ἐμπορείῳ, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλεισμένων, ὡς προείπομεν. Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλέον ἔκκειται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἀγνοῦ κέρας· εἶθ' ἡ Περσέως σκοπή· καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριάκοντα ναυσὶ Μιλήσιοι κατὰ Κυαξάρη (οὗτος δ' ἦν τῶν Μήδων), κατέσχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον· εἶτ' ἐκβάντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνῳ δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαϊτικὸν νομὸν, καταναυμαχήσαντες Ἴναρον, πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν οὐ πολὺ τῆς Σχεδίας ὕπερθεν. Μετὰ δὲ τὸ
802. τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προϊόντι στόμα, λίμναι εἰσίν, ὧν ἡ ἑτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως. Καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις, καὶ ἡ Σαΐς, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ᾗ τιμῶσι τὴν Ἀθηνᾶν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κεῖται τοῦ Ψαμμιτίχου· περὶ δὲ τὴν Βοῦτον καὶ Ἑρμόπολις ἐν νήσῳ κειμένη. Ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστι μαντεῖον.

§. 19.

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατνικοῦ στόματος Ξόϊς ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. Ἔστι δὲ καὶ Ἑρμοῦ πόλις, καὶ Λύκου πόλις, καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι, καὶ τῶν ζώων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται·

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας
Ἔσχατον, Νείλου κέρας, αἰγιβάται
Ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται·

Πλησίον δὲ Μένδητος καὶ Διὸς πόλις, καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι, καὶ Λεοντόπολις· εἶτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, καὶ Κυνὸς πόλις. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξενηλασίαν·

τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν με- 802.
μυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὕστερον· οὐ βασιλέως, μὰ Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς *τοῦ* Βουσίριδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ,

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε,

προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπολυ καὶ τοῦ ἁλιμένου, καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ, φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων λῃστῶν, ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορμιζομένοις. Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδὼ παραπλεύσειεν, ἢ ἐπὶ στήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν ἑσπερίων. Καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλῳ καὶ διὰ δυσκόλων.

§. 20.

Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἀθριβίτης νομὸς, καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης νομὸς, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις· Ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα καὶ τὸ Τανιτικὸν, λίμνη μεγάλη, καὶ ὁ Μενδήσιός ἐστι νομὸς, καὶ ὁ Λεοντοπολίτης, καὶ πόλις Ἀφροδίτης, καὶ ὁ Φαρβητίτης νομός· εἶτα τὸ Τανιτικὸν στόμα, ὅ τινες Σαϊτικὸν λέγουσι· καὶ ὁ Τανίτης νομὸς, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη Τάνις.

§. 21.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Τανιτικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι, καὶ ἕλη μεγάλα καὶ συνεχῆ, κώμας πολλὰς ἔχοντα· Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἕλη, ἃ τινες βάραθρα καλοῦσι, καὶ τέλματα· ὤκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ εἴκοσι σταδίοις· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίους εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν τελμάτων. Ταύτῃ δὲ καὶ 803.
δυσείσβολός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἑωθινῶν τόπων τῶν κατὰ

803. Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβαταίων, ἥτις ἐςὶ προσεχὴς, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. Ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, Ἀραβία μέν ἐςι, καὶ ἐπί γε τῶν ἄκρων αὐτῆς ἵδρυται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐςι καὶ ἄοικος στρατοπέδῳ. Ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν, ἐνακοσίων μέν ἐςι ςαδίων, ὡς δὲ Ποσειδώνιός φησιν, ἐλαττόνων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄυδρος εἶναι καὶ ἀμμώδης, ἑρπετῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδυτῶν.

§. 22.

Ἀπὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν, ἐν δεξιᾷ μέν εἰσι πάμπολλαι κῶμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὧν ἐςὶ καὶ ἡ Χαβρίου κώμη λεγομένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμούπολίς ἐςιν· εἶτα Γυναικῶν πόλις, καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις, καὶ Μωμεμφίτης νομός· μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. Οἱ δὲ Μωμεμφῖται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλίου δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται. Οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς γὰρ δὴ ἔν τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ, τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.

§. 23.

Ὑπὲρ δὲ Μωμέμφεώς εἰσι δύο νιτρίαι, πλεῖςον νίτρον ἔχουσαι, καὶ νομὸς νιτριώτης. Τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις, καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος· ἐν ἀριςερᾷ δὲ ἐν τῷ Δέλτα, ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις· ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίτροιον διέχουσα ἡ Σαΐς, καὶ μικρὸν ταύτης ὕπερθε τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἄτυλον, ἐν ᾧ

κεῖσθαι τὸν Ὄσιρίν φασιν. Ἀμφισβητοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ 803.
μάλιστα οἱ τὰς Φιλὰς οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Συήνης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. Μυθεύουσι γὰρ δὴ, διότι ἡ Ἶσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θείη σοροὺς τοῦ Ὀσίριδος· μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα τὸν Ὄσιριν, ἀφανὴς πᾶσι· τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθὼν ἐκρίψειε τὸ σῶμα τῆς θήκης.

§. 24.

Ἀπὸ μὲν δὴ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κορυφὴν αὕτη ἡ περιήγησις. Φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοίνων ὀκτὼ καὶ εἴκοσι 804.
τὸν ἀνάπλουν, τοῦτο δ' εἶναι σταδίων ὀκτακοσίων τετταράκοντα, λογιζόμενος τριακοντασάδιον τὴν σχοῖνον. Ἡμῖν μέντοι πλέουσιν, ἄλλοτ' ἄλλῳ μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοίνων ἀπεδίδοσαν τὰ διαστήματα, ὥστε καὶ τετταρακονταστάδιους, καὶ ἔτι μείζους, κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. Καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄστατόν ἐστι τὸ τῆς σχοίνου μέτρον, αὐτὸς Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλοῖ. Ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφεως μέχρι Θηβαΐδος τὴν σχοῖνον ἑκάστην φησὶν εἶναι σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν· ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαΐδος μέχρι Συήνης ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν, σχοίνους μὲν πέντε καὶ εἴκοσί φησι, στάδιους δὲ ἑπτακοσίους πεντήκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. Πρώτην δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθοῦσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν τὰς κατὰ τὰ ἕλη καλουμένας λίμνας, αἳ δύο μέν εἰσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ κεῖνται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ. Καὶ ἄλλας δὲ λίμνας λέγει καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. Ἔστι δὲ καὶ νομὸς Σεθρωΐτης παρὰ τὴν ἑτέραν λίμνην· ἕνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμεῖται καὶ τοῦτον· εἰς δὲ ταύτας τὰς λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι *δύο* διώρυγες.

§. 25.

804. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον, καὶ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἔνιοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. Διαφέρει δὲ *καὶ* διὰ τῶν παρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἳ πρότερον μὲν ἦσαν παραί, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μετεβάλοντο τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ· καὶ νῦν εἰσὶν εὔοψοι, μεγαὶ δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. Ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωϊκῶν· οἱ δὲ, ὑπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου παιδὸς, ἀρξαμένου μόνον, εἶτ' ἐκλιπόντος τὸν βίον· ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου διαδεξαμένου τὸ ἑξῆς ἔργον. Καὶ οὗτος δὲ, δόξῃ ψευδεῖ πεισθεὶς, ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπείσθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου, καὶ, εἰ διακοπείη πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμὸς, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἴγυπτον. Οἱ μέντοι Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς διακόψαντες, κλεῖσον ἐποίησαν τὸν Εὔριπον, ὥστε, ὅτε βούλοιντο, ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

§. 26.

Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρὶς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ πρὸς Αἴγυ-
805. πτον, καὶ λιμένες, καὶ κατοικίαι, διώρυγές τε πλείους, καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαγρωριοπολίτης νομὸς, καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκδιδούσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν ἀπὸ κώμης ἄρχεται Φακκούσης, ἣ συνεχής ἐστι καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος δ'

ἔχει

ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἡ διώρυξ, βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖν μυριοφόρῳ 805.
νηί· οὗτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ τοῦ Δέλτα.

§. 27.

Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βουβαςὸς πόλις, καὶ ὁ Βουβαςίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. Ἐνταῦθα δ' ἐςὶν ἡ τοῦ Ἡλίου πόλις, ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἡλίου, καὶ τὸν βοῦν τὸν Μνεῦϊν ἐν σηκῷ τινὶ τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νενόμιςαι θεὸς, ὥσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις. Πρόκειται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς πλησίον διώρυγος ἔχουσαι. Νυνὶ μὲν οὖν ἐςὶ πανέρημος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κατεσκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσου μανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ σιδήρῳ διελωβᾶτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν, οἱ μὴ κεκακωμένοι τελέως· ἄλλοι δ' εἰσὶ κἀκεῖ, καὶ ἐν Θήβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν ἑςῶτες ἀκμὴν πυρίβρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

§. 28.

Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη. Κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόςρωτόν ἐςιν ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον, ἢ καὶ ἔλαττον, μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον, καὶ τετραπλάσιον ἔςιν ὅπου, καὶ μεῖζον· καλεῖται δὲ δρόμος τοῦτο, καθάπερ Καλλίμαχος εἴρηκεν·

Ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούβιδος.

Διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἑξῆς ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πλάτους σφίγγες ἵδρυνται λίθιναι, πήχεις εἴκοσιν, ἢ μικρῷ πλείους ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἕνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι ςίχον τῶν σφιγγῶν, ἕνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς σφίγγας

805. πρόπυλον μέγα, εἶτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἶτ' ἄλλο· οὐκ ἔστι δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς, οὔτε τῶν προπύλων, οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὥσπερ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. Μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεὼς, πρόναον ἔχων μέγαν καὶ ἀξιόλογον. Τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδὲν, ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ προναόυ παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά· ἔστι δὲ ταῦτα ἰσοῦψῆ τῷ νεῷ τείχη δύο,
806. κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρῷ πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς κρηπίδος τοῦ νεώ· ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προϊόντι, κατ' ἀπονευούσας γραμμὰς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρηνικοῖς, καὶ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι δημιουργημάτων. Ἔστι δέ τις καὶ πολύστυλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρβαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευήν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλους εἶναι, καὶ πολλοὺς, καὶ πολυστίχους τοὺς στύλους, οὐδὲν ἔχει χάριεν, οὐδὲ γραφικὸν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μᾶλλον.

§. 29.

Ἐν δὲ τῇ Ἡλιουπόλει καὶ οἴκους εἴδομεν μεγάλους, ἐν οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιὸν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλέλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα, καὶ ἡ ἄσκησις. Ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προεστώς· ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον, καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. Παρηκολούθει δέ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίῳ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι, Χαιρήμων τοὔνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην· γελώμενος δὲ τὸ πλέον, ὡς ἀλαζὼν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν ἐδείκνυντο οἵ τε τῶν ἱερέων

οἶκοι, καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί. Συνανέβη γὰρ 806.
δὴ τῷ Πλάτωνι ὁ Εὔδοξος δεῦρο, καὶ συνδιέτριψαν τοῖς
ἱερεῦσιν ἐκεῖνοι ἐνταῦθα τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηταί τισι· περι-
τοὺς γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστικοὺς
δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπείαις ἐξελιπάρη-
σαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἱστορῆσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπε-
κρύψαντο οἱ βάρβαροι. Οὗτοι δὲ [καὶ] τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέ-
ρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἑξηκοντα πέντε ἡμέ-
ραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδοσαν· ἀλλ'
ἠγνοεῖτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω,
ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνευσάν-
των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι νῦν
παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων.

§. 30.

Ἐντεῦθεν δὲ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα τούτου δὲ
τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην, ἀναπλέοντι, ὥσπερ καὶ τὰ περὶ
τὴν Μαρεῶτιν· τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν. Ἡ μὲν οὖν Ἡλιοπο-
λῖτις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκέσουρα πόλις
κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπάς· δείκνυται γὰρ σκοπή τις
πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς 807.
ἣν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς
Λητοπολίτης οὗτος. Ἀναπλεύσαντι δ' ἐστὶ Βαβυλὼν, φρούριον
ἐρυμνὸν, ἀποστάντων ἐνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἶτα διαπρα-
ξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐστὶ
στρατόπεδον ἑνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν
Αἴγυπτον· ῥᾶχις δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου μέχρι Νείλου
καθήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλίαι τὸ
ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐργαζομένων,

807. δεσμίων· ἀφορῶνται δ' ἐνθένδε τηλαυγῶς αἱ Πυραμίδες ἐν τῇ περαίᾳ ἐν Μέμφει, καὶ εἰσὶ πλησίον.

§. 31.

Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτὴ, βασίλειον τῶν Αἰγυπτίων· ἔςι γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς αὐτήν· ἔχει δὲ ἱερὰ τό τε τοῦ Ἄπιδος, ὃς ἐςὶν ὁ αὐτὸς καὶ Ὄσιρις· ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν σηκῷ τινι τρέφεται, θεὸς, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τοῦ σώματος, τὰ δ' ἄλλα μέλας· οἷς σημείοις ἀεὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν διαδοχὴν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. Ἔςι δ' αὐλὴ προκειμένη τοῦ σηκοῦ, ἐν ᾗ καὶ ἄλλος σηκὸς τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐλὴν ἐξαφιᾶσι τὸν Ἄπιν καθ' ὥραν τινὰ, καὶ μάλιςα πρὸς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ, βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ, ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ςάσιν. Τό τε δὴ τοῦ Ἄπιδός ἐςιν ἱερὸν παρακείμενον τῷ Ἡφαιςείῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίςειον, πολυτελῶς κατεσκευασμένον ναοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. Πρόκειται δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐςὶν ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐπίτηδες τρέφουσί τινες, ὥσπερ οἱ ἱπποτρόφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες· ὁ δὲ κρείττων νομισθεὶς ἆθλον τυγχάνει. Ἔςι δ' ἐν Μέμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης ἱερὸν εἶναί φασιν.

§. 32.

Ἔςι δὲ καὶ Σεράπειον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὥσθ' ὑπ' ἀνέμων θῖνας ἄμμων σωρεύεσθαι, ἐφ' ὧν αἱ σφίγγες, αἱ μὲν καὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακεχωσμέναι, αἱ

δ' ἡμιφανεῖς· ἐξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εἴ τῳ βαδί- 807.
ζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαῖλαψ ἐπιπέσοι. Πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε
καὶ εὔανδρος, δευτέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μεγάδων ἀνδρῶν,
καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνῳκισμένων. Πρόκειντα: δὲ καὶ λίμναι
τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασται καὶ ἔστιν
ἔρημα· ἵδρυται δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι τοῦ κάτω τῆς 808.
πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἅλσος αὐτῷ καὶ λίμνη.

§. 33.

Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σαδίους προελθόντι, ὀρεινή
τις ὀφρύς ἐστιν, ἐφ' ᾗ πολλαὶ μὲν Πυραμίδες εἰσί, τάφοι τῶν βα-
σιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ
θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σαδιαῖαι τὸ ὕψος, τετράγωνοι
τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἑκάστης μικρῷ μεῖζον τὸ ὕψος ἔχου-
σαι· μακρῷ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει δ' ἐν ὕψει
μέσως πως τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαιρέσιμον· ἀρθέντος δὲ, σύ-
ριγξ ἐστὶ σκολιὰ μέχρι τῆς θήκης. Αὗται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων
εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀποτέρω δ' ἐστὶν, ἐν ὕψει μείζονι τῆς
ὀρεινῆς, ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττων ταῖν δυεῖν, πολὺ δὲ μείζονος δα-
πάνης κατεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων μέχρι μέσου σχεδόν
τι μέλανος λίθου ἐστίν· ἐξ οὗ καὶ τὰς θυείας κατασκευάζουσι κο-
μίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὀρῶν, καὶ τῷ
σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος, πολυτελῆ τὴν πραγματείαν πα-
ρέσχε. Λέγεται δὲ τῆς ἑταίρας τάφος γεγονὼς ὑπὸ τῶν ἐρασῶν,
ἣν Σαπφὼ μὲν, ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρω-
μένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος
εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν· ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι
Ῥοδῶπιν· μυθεύουσι δ', ὅτι λουομένης αὐτῆς ἓν τῶν ὑποδημά-
των *αὐτῆς* ἁρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς θεραπαίνης, κομίσειεν
εἰς Μέμφιν, καὶ τοῦ βασιλέως δικαιοδοτοῦντος ἐν ὑπαίθρῳ, γενό-

808. μενος κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ ῥίψειε τὸ ὑπόθημα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ ὑποθήματος, καὶ τῷ παραδόξῳ κινηθεὶς, περιπέμψειεν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φορούσης ἀνθρώπου τοῦτο· ἐν τῇ πόλει δὲ εὑρεθεῖσα τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθείη, καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως· τελευτήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου.

§. 34.

Ἓν δέ τι τῶν ὁραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς Πυραμίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. Ἐκ γάρ τῆς λατύπης σωροί τινες πρὸ τῶν Πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὑρίσκεται ψήγματα καὶ τύπῳ καὶ μεγέθει φακοειδῆ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα οἷον ἡμιλεπίζων ἐπιτρέχει. Φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δέ· καὶ γὰρ οἶκοι παρ' ἡμῖν λόφος τίς ἐστιν ἐν πεδίῳ παραμήκης· οὗτος δ' ἐστὶ μεστὸς ψήφων φακοειδῶν λίθου πωρείας. Καὶ αἱ θαλάττιαι δὲ καὶ αἱ ποτάμιαι ψῆφοι σχεδόν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ὑπογράφουσιν· ἀλλ' αὗται μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ῥεύματος εὑρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἡ σκέψις· εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις
809. καὶ διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες γεγόνασιν, ἐν ὕψει ταῖς Πυραμίσιν ὂν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωϊκόν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος, καὶ σπήλαια ὑπ' αὐτῷ, καὶ κώμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάῳ συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

§. 35.

Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἄκανθος, πόλις ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν, καὶ τὸ τῆς Ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θηβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. Εἶθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς, καὶ ἡ ὁμώνυμος

πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ᾗ λευκὴ βοῦς ἱερὰ τρέφεται. Εἶθ' ὁ Ἡρα- 809.
κλεώτης νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ διώρυξ ἐςὶν ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοΐτην νομὸν, ὥςε καὶ δίςομον εἶναι τὴν διώρυγα, μεταξὺ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρεμπίπτοντος. Ἔςι δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώτατος τῶν ἁπάντων κατά τε τὴν ἀρετὴν, καὶ τὴν κατασκευήν· ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐςὶ μεγάλοις καὶ τελείοις δένδρεσι καὶ καλλικάρποις· εἰ δὲ συγκομίζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος· ὀλιγωροῦντες δὲ τούτου, πολὺ μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὀδμήν. Ἡ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνέλαιός ἐςι, πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἳ μέχρι τοῦ ἐλαίαν χορηγεῖν ἱκανοί εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουργοῦσιν. Οἶνον δὲ οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει, σῖτόν τε καὶ ὄσπρια, καὶ τἆλλα σπέρματα πάμπολλα. Θαυμαςὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος καλουμένην πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χρόᾳ θαλαττοειδῆ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δὲ ἐςὶν ὁρᾶν ἐοικότας τοῖς θαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἄμμωνα τόπων καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφεςᾶσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραιτονίου), μὴ, ὥσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐςὶ πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἱδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων, καὶ ταῦθ' ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχεν· ἡ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σερβωνίτιδος πέλαγος ἦν, σύρρουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Ἀιλανίτην μυχόν.

§. 36.

Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλειόνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας· καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπομνηςέον, [τὸ] τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἓν συμφέροντας. Τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων εἰς ἓν συννευόντων τὸ τοῦ ὅλου μέσον, καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο, τὸ μὲν πυκνό-

809. τατον καὶ μεσαίτατόν ἐςιν ἡ γῆ, τὸ δ' ἧττον τοιοῦτον *καὶ*
810. ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ· ἑκάτερον δὲ σφαῖρα, ἡ μὲν ςερεὰ, ἡ δὲ κοίλη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν. Τὸ δὲ τῆς προνοίας, ὅτι βεβούληται, καὶ αὐτὴ ποικίλτριά τις οὖσα, καὶ μυρίων ἔργων δημιουργὸς, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γεννᾷν, ὡς πολὺ διαφέροντα τῶν ἄλλων, καὶ τούτων τὰ κράτιςα, θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα συνέςηκε. Τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανὸν, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον καὶ τὸ ἐξωτάτω. Ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περίκειται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔςι δ' ἔνυδρον ζῶον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον, καὶ πολλοῦ κοινωνικὸν φωτὸς, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολλὰς καὶ εἰσοχὰς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ σύμπαν, ἡ καὶ τὸ πλέον ὕδωρ, ἀποκρύπτον τὴν ὑπ' αὐτῷ γῆν· ἐν αἷς δ' ἐξέχειν τὴν γῆν, ἀποκρύπτουσαν ὑφ' ἑαυτῇ τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρήσιμον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ ζώοις καὶ φυτοῖς. Ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει συνεχεῖ τὰ σύμπαντα, καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις (οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα, καὶ τοσαῦτα, καὶ τηλικαῦτα, ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον μήτε τὴν γῆν ἀεὶ συμμένειν οὕτως, ὡς' ἀεὶ τηλικαύτην εἶναι, μηδὲν προστιθεῖσαν ἑαυτῇ, μηδ' ἀφαιροῦσαν, μήτε τὸ ὕδωρ· μήτε τὴν ἕδραν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἑκάτερον, καὶ ταῦτα εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὔσης καὶ ἐγγυτάτω τῆς μεταπτώσεως· ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ μεταβάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ ἐν τῇ γῇ. Κατ' αὐτὴν [τε] τοσαῦται διαφοραί· ἡ μὲν γὰρ εὔθρυπτος, ἡ δὲ ςερεὰ καὶ πετρώδης, καὶ σιδηρῖτις, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας· ἡ μὲν γὰρ ἁλμυρὶς, ἡ δὲ γλυκεῖα καὶ πότιμος, ἡ δὲ φαρμακώδης, καὶ σωτήριος καὶ ὀλέθριος, καὶ ψυχρὰ καὶ θερμή. Τί οὖν θαυμαςὸν, εἴ τινα

μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, θαλάττῃ πρότερον κατείχετο, 810.
τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον ᾠκεῖτο; Καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλιπεῖν συνέβη, τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμοὺς καὶ λίμνας. Οὕτω δὲ καὶ ὄρη καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν· περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλὰ, καὶ νῦν εἰρήσθω.

§. 37.

Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ βάθος ἱκανή ἐςι, κατὰ *τε* τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν, καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πεφυτευμένα· εἶτα ἐν τῇ ἀποβάσει, τὸ πλεονάζον ἀποδοῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγι κατὰ θάτερον τῶν ςομάτων, ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς 811.
τὰς ἐποχετείας, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρυξ. Ταῦτα μὲν φυσικά· ἐπίκειται δὲ τοῖς ςόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλεῖθρα, οἷς ταμιεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τό τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ ἐκρέον. Πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ πάρισον ταῖς πυραμίσιν ἐςὶν ἔργον, καὶ ὁ παρακείμενος τάφος τοῦ κατασκευάσαντος βασιλέως τὸν λαβύρινθον. Ἔςι δὲ τὰ κατὰ τὸν πρῶτον εἴσπλουν τὸν εἰς τὴν διώρυγα παρελθόντι, ὅσον τριάκοντα ἢ τετταράκοντα ςαδίους, ἐπίπεδόν τι τραπεζῶδες χωρίον, ἔχον κώμην τε καὶ βασίλειον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλείων, ὅσοι πρότερον ἦσαν νομοί· τοσαῦται γάρ εἰσιν αὐλαὶ περίςυλοι συνεχεῖς ἀλλήλαις, ἐφ' ἕνα ςίχον πᾶσαι καὶ ἐφ' ἑνὸς τοίχου, ὡς ἂν τείχους μακροῦ προκειμένας ἔχοντος τὰς αὐλάς· αἱ δ' εἰς αὐτὰς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τείχους εἰσί· πρόκειται δὲ τῶν εἰσόδων κρυπταί τινες μακραὶ καὶ πολλαὶ, δι' ἀλλήλων ἔχουσαι σκολιὰς τὰς ὁδοὺς, ὥστε χωρὶς ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἑκάςην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἔξοδον. Τὸ δὲ θαυμαςὸν, ὅτι αἱ ςέγαι τῶν οἴκων ἑκάςου μονόλιθοι· καὶ τῶν κρυπτῶν τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσαύτως ἐςέγαςαι πλαξὶν,

811. ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμοῦ καταμεμιγμένων, οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάντα τε ἐπὶ τὸ στέγος, οὐ μεγάλῳ ὕψει, ἅτε μονοστέγῳ, ἔστιν ἰδεῖν πεδίον λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων· ἐντεῦθεν δὲ πάλιν εἰς τὰς αὐλὰς ἐκπίπτοντα, ἑξῆς ὁρᾷν κειμένας ὑπὸ μονολίθων κιόνων ὑπηρεισμένας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἐλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων σύγκεινται. Ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης, πλέον ἢ σταδίου ἐπεχούσης, ὁ τάφος ἐστί, πυραμὶς τετράγωνος, ἑκάστην τετράπλεθρόν πως ἔχουσα τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ὕψος ἴσον. Ἰσμάνδης δ' ὄνομα ὁ ταφείς. Πεποιῆσθαι δέ φασι τὰς αὐλὰς τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς ἔθος ἦν ἐκεῖσε συνέρχεσθαι πάντας ἀριστίνδην μετὰ τῶν οἰκείων ἱερέων καὶ ἱερειῶν, θυσίας τε * καὶ θεοδοσίας* καὶ δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων, χάριν· κατήγετο δὲ τῶν νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐλὴν αὐτῷ.

§. 38.

Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη, Κροκοδείλων δὲ πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον· σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν κροκόδειλον, καὶ ἔστιν ἱερὸς παρ' αὐτοῖς, ἐν λίμνῃ καθ' αὐτὸν τρεφόμενος, χειροήθης τοῖς ἱερεῦσι· καλεῖται δὲ Σοῦχος· τρέφεται δὲ σιτίοις, καὶ κρέασι, καὶ οἴνῳ, προσφερόντων ἀεὶ τῶν ξένων, τῶν ἐπὶ τὴν θέαν ἀφικνουμένων.

812. Ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνὴρ τῶν ἐντίμων αὐτόθι, μυσταγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριόν τι καὶ κρέας ὀπτὸν, καὶ προχοΐδιόν τι μελικράτου· εὕρομεν δὲ ἐπὶ τῷ χείλει κείμενον τὸ θηρίον· προσιόντες δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέσησαν αὐτοῦ τὸ στόμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, εἶτα τὸ μελίκρατον κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην, διῆξεν εἰς τὸ πέραν. Ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζοντος ὁμοίως ἀπαρχὴν,

λαβόντες περιῆλθον δρόμῳ, καὶ καταλαβόντες προσήνεγκαν 812.
ὁμοίως τὰ προσενεχθέντα.

§. 39.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινοΐτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται ὑπεναντίως τοῖς Ἀρσινοΐταις. Οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἥ τε διώρυξ αὐτῶν μεστή ἐστι τῶν κροκοδείλων, καὶ ἡ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας, τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ὠὰ διαφθείρουσιν αὐτῶν, καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τῷ πηλῷ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν αὐτῷ, ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτα τὰς ἀσπίδας μὲν, ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι, κατασπῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διαφθείρουσι, τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνεδρεύσαντες, ἡνίκ' ἂν ἡλιάζωνται κεχηνότες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χάσματα, καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς γαστέρας, ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων.

§. 40.

Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς, καὶ Κυνῶν πόλις, ἐν ᾗ ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακταί τις ἱερά. Ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ὀξύρυγχος πόλις, καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον, καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξυρύγχου, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν πεζῶν μὲν τρία, βοῦν, κύνα, αἴλουρον· τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἴβιν· τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθὺν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἐστὶν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαΐται πρόβατον καὶ Θηβαΐται·

812. λάτον δὲ τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθὺν Λατοπολῖται· λύκον δὲ Λυκοπολῖται· κυνοκέφαλον δὲ Ἑρμοπολῖται· κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἔςι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον ἐοικὼς Σατύρῳ, τἄλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ· γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ· ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι· λέοντα δὲ Λεοντοπολῖται, αἶγα
813. δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἀθριβῖται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

§. 41.

Ἑξῆς δ' ἐςὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακὴ, τελώνιόν τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαΐδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἑξηκοντασταδίων σχοίνων, ἕως Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης· εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ, καὶ διώρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἶτα Λύκων πόλις, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Πανῶν πόλις, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.

§. 42.

Ἔπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίςη τῶν ἐν τῇ Θηβαΐδι, καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύςημα πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος, ἐν ᾗ τὸ Μεμνόνειον βασίλειον, θαυμαςῶς κατεσκευασμένον ὁλόλιθον, τῇ αὐτῇ κατασκευῇ, ἥπερ τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δὲ καὶ κρήνην ἐν βάθει κειμένην, ὥςτε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν κατὰ καμφθεισῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. Ἔςι δὲ διώρυξ ἡ ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Περὶ δὲ τὴν διώρυγα ἀκανθῶν τῶν Αἰγυπτίων ἄλσος ἐςὶν, ἱερὸν τοῦ Απόλλωνος. Ἔοικε δὲ ὑπάρξαι ποτὲ ἡ Ἄβυδος πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ τὰς Θήβας· νυνὶ δ' ἐςὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ὡς φασιν, ὁ Μέμνων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύ-

ρωθος Μεμνόνειον ἂν εἴη, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὗπερ καὶ τὰ 813.
ἐν Ἀβύδῳ, καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεταί τινα Μεμνόνεια. Κατὰ δὲ τὴν Ἄβυδόν ἐστιν ἡ πρώτη Αὔασις ἐκ τῶν λεχθεισῶν τριῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐνθένδε δι' ἐρημίας, εὔυδρός τε κατοικία καὶ εὔοινος, καὶ τοῖς ἄλλοις ἱκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἄμμωνι· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι.

§. 43.

Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἄμμωνος, τοσοῦτον εἰπεῖν βουλόμεθα· ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου, καὶ τὰ χρηστήρια· νυνὶ δ' ὀλιγωρία κατέχει πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς, καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις, διά τε σπλάγχνων, καὶ ὀρνιθείας, καὶ διοσημιῶν. Διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι σχεδόν τι ἐκλέλειπται χρηστήριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. Δηλοῦσι δὲ μάλιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράψαντες, προστιθέντες μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες δέ τι καὶ πίστεως ἄξιον. Ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέ- 814.
ξανδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλέα· ὁρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου, καίπερ νότων ἐμπεσόντων, βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ἀπὸ τοῦ κονιορτοῦ σωθῆναι γενομένων ὄμβρων, καὶ δυεῖν κοράκων ἡγησαμένων τὴν ὁδόν, ἤδη τούτων κολακευτικῶς λεγομένων. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἑξῆς· μόνῳ γὰρ δὴ τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν νεὼν μετὰ τῆς συνήθους στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδύναι τὴν ἐσθῆτα, ἔξωθέν τε τῆς θεμιστείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἔνδοθεν εἶναι· οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς

814. καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ,

Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου· τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός. Προστραγῳδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαις μαντεῖον ἐκλελοιπότος, ἐξ ὅτου τὸ ἱερὸν ὑπὸ τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλελοιπυίας δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἥ τε κρήνη ἀνάσχοι, καὶ μαντεῖα πολλὰ οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἀρβηλα νίκης, καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, καὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι νεωτερισμῶν. Περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Ἀθηναίδα φησὶν ἀνειπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. Τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὄσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν, οὔτε ᾠδὸν, οὔτε αὐλητὴν, οὔτε ψάλτην ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. Μετὰ δὲ τὴν Ἄβυδον Διόσπολις ἡ μικρά· εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἠτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἁπάντων θηρίων νενόμισται. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώου, καὶ ὡς ὀλέθριον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, σέβονται ὅμως, καὶ ἀπέχονται· οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι, καὶ διαφθείρουσιν αὐτούς· ἔνιοι δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ Κυρηναίᾳ φυσικήν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἑρπετὰ, οὕτως καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε

μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾷν ἀδεῶς, καὶ 814.
διαπεραῦν, μηδενὸς ἄλλου θαρροῦντος. Εἴς τε τὴν Ῥώμην κο-
μισθεῖσι τοῖς κροκοδείλοις, ἐπιδείξεως χάριν, συνηκολούθουν 815.
οἱ Τεντυρῖται· γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πήγματός τινος
ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβᾶσι τοῦ ὕδατος
ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τοτὲ μὲν ἐξέλκοντες δικτύῳ
πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν ὁραθῆναι, ἐμ-
βαίνοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ· τοτὲ δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν
κατασπῶντες. Τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτην· ὄπισθεν δὲ τοῦ νεὼ τῆς
Ἀφροδίτης, Ἴσιδός ἐστιν ἱερόν· εἶτα Τυφώνεια καλούμενα, καὶ
ἡ εἰς Κοπτὸν διώρυξ, πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

§. 45.

Ἐντεῦθέν ἐστιν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερε-
νίκην, ἁλίμενον μέν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς
ἐπιτηδείους ἔχουσαν. Λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατο-
πέδῳ τεμεῖν τὴν ὁδὸν ταύτην ἄνυδρον οὖσαν, καὶ κατασκευάσαι
σταθμοὺς, ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὁδεύμασι, καὶ διὰ τῶν καμήλων· τοῦτο δὲ πρᾶξαι διὰ τὸ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουν εἶναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοϊζομένοις. Ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον· καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀράβιος, καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κατακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται· καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπορεῖον τῶν τοιούτων φορτίων. Οὐκ ἄποθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυὸς ὅρμος πόλις, ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοϊζομένων· καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολὺ ἀφέστηκεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἑκατέρωθέν εἰσιν. Ἀλλὰ νῦν ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ Μυὸς ὅρμος εὐδοκιμεῖ, καὶ χρῶνται τοῖς τόποις τούτοις. Πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουν πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι, καὶ καθάπερ οἱ πλέοντες

815. ὠθεῦνον, κομίζοντες καὶ ὕδωρ· νυνὶ δὲ καὶ ὑδρεῖα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος· καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὅμως δεξαμενὰς πεποίηνται· ἡ δ' ὁδός ἐστιν ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν. Ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστι, τῶν Ἀράβων ὀρυττόντων βαθεῖς τινας ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.

§. 46.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι· καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις·

Αἶθ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
Ἄνδρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.

Ὅμηρος μὲν οὕτω· λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

Οὐδ' ὅσα Θῆβαι
Αἰγυπτίαι, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.

816. Καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δ' ἴχνη δείκνυται τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερὰ πλείω· καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης. Νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται, μέρος μέν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ᾗπερ ἡ πόλις· μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ περαίᾳ, ὅπου τὸ Μεμνόνειον. Ἐνταῦθα δὲ δυεῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δ' ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας πέπτωκε, σεισμοῦ γενηθέντος, ὥς φασι. Πεπίστευται δ', ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται, ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Κἀγὼ δὲ παρὼν ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ Γαλλου Αἰλίου, καὶ τοῦ πλήθους τῶν συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν, περὶ ὥραν πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου, εἴτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως, εἴτε ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ, εἴτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλῳ καὶ περὶ τὴν

βάσιν

βάσιν ἱδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ ἔχω διισχυ- 816.
ρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας πᾶν μᾶλλον ἐπέρχεται πιστεύειν, ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω τεταγμένων ἐκπέμπεσθαι τὸν ἦχον. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονείου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι, θέας ἄξιαι· ἐν δὲ ταῖς θήκαις ἐπί τινων ὀβελίσκων ἀναγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων, καὶ τὴν ἐπικράτειαν, ὡς μέχρι Σκυθῶν, καὶ Βακτρίων, καὶ Ἰνδῶν, καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείνασαν, καὶ φόρων πλῆθος, καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας. Λέγονται δὲ καὶ ἀστρονόμοι καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα μησὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐπιτρέχοντος μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περίοδόν τινα συντιθέασιν ἐξ ὅλων ἡμερῶν, καὶ ὅλων ἐνιαυτῶν τοσούτων, ὅσα μόρια τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν· Ἀνατιθέασι δὲ τῷ Ἑρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην σοφίαν· τῷ δὲ Διί, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, εὐειδεστάτη καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱεραῖται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει, καὶ σύνεστιν οἷς βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται τοῦ σώματος κάθαρσις· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδοται πρὸς ἄνδρα· πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν τῆς παλλακείας καιρόν.

§. 47.

Μετὰ δὲ Θήβας Ἑρμωνθὶς πόλις, ἐν ᾗ ὅ τε Ἀπόλλων τι- 817.
μᾶται καὶ ὁ Ζεύς· τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς. Ἔπειτα Κροκοδείλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον· εἶτα Ἀφροδίτης πόλις, καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Λάτον· εἶτα

817. Εἰλειθυίας πόλις καὶ ἱερόν· ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ἱεράκων πόλις, τὸν ἱέρακα τιμῶσα· εἶτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς κροκοδείλοις.

§. 48.

Ἡ δὲ Συήνη καὶ ἡ Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις· ἡ δ' ἐν τῷ Νείλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμιγαδίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερὸν Κνούφιδος, καὶ Νειλομέτριον, καθάπερ Μέμφις. Ἔστι δὲ τὸ Νειλομέτριον συνόμῳ λίθῳ κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου σημειοῦνται, τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας, καὶ τὰς μέσας· συναναβαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ. Εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί, μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκοποῦντες οὖν ταύτας, διασημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως εἰδεῖεν· πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων σημείων καὶ μέτρων τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν, καὶ προδηλοῦσι. Τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον, τῆς τῶν ὑδάτων ταμιείας χάριν, καὶ παραχωμάτων, καὶ διωρύγων, καὶ ἄλλων τοιούτων· καὶ τοῖς ἡγεμόσι, τῶν προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μείζους ἀναβάσεις μείζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. Ἐν δὲ τῇ Συήνῃ καὶ τὸ φρέαρ ἐστί, τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπάς· διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκεινται οἱ τόποι οὗτοι, καὶ ποιοῦσιν ἀσκίους τοὺς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ τῶν Ἑλλαδικῶν, προϊοῦσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἐνταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται, καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δὲ, κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγάς, κἂν βαθύτατα ᾖ· κατὰ κάθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἕκα-

μεν, καὶ τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατεσκεύασται. Εἰσὶ δ' 817.
ἐνταῦθα τρεῖς σπεῖραι Ῥωμαίων ἱδρυμέναι φρουρᾶς χάριν.

§. 49.

Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς καταῤῥάκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θέαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταῤῥάκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποταμὸν, πετρώδης τις ὀφρὺς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμὸν, τελευτῶσα δ' εἰς κρημνὸν, καθ' οὗ καταῤῥήγνυται τὸ ὕδωρ· ἑκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ ῥεῖθρον, ὃ μάλιστα καὶ ἀνάπλουν 818.
ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτῃ, καταῤῥέουσιν ἐπὶ τὸν καταῤῥάκτην, καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνὸν, καὶ σώζονται σὺν αὐταῖς ἀπαθεῖς. Τοῦ δὲ καταῤῥάκτου μικρὸν ἐπάνω τὰς Φίλας εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιόπων τε καὶ Αἰγυπτίων, κατεσκευασμένην, ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ ἔχουσαν Αἰγύπτια, ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱέραξιν· ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μεῖζον ἦν, καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον. Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, κἀκεῖθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπῃ, καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῖν πρὸς ἔλλειψει ὂν διὰ νόσον.

§. 50.

Ἤλθομεν δ' εἰς Φιλὰς ἐκ Συήνης ἀπήνῃ δι' ὁμαλοῦ σφόδρα πεδίου ψαδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν· παρ' ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἑκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ ἑρμαῖα, πέτρου ἠλίβατον ψογγύλον, λεῖον ἱκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειδοῦς, τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὗ αἱ θυεῖαι γίνονται, ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μείζονι, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλον· ἔστι δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἔκειντο

818. οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διάμετρον ποδῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος· ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκαφίον, ὥστ' ἐοικέναι διαπλοκίνῳ· ἑστῶτες δ' ἐν ὕδατι, ἢ καὶ σανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι, ῥᾳδίως ἐπεραιώθημεν οὐ δεδιότες· ἀκίνδυνα γάρ ἐστιν, ἂν μή τις ὑπέργομον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον.

§. 51.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς ὄντος, καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὔβρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις, καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαΐδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. Θαυμάζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταὐτὸ κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ὅμοροι οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τοσοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς τῷ ἄλλῳ φοίνικι καὶ τὸν καρυωτὸν γεννώσης, οὐ πολὺ κρείττονα τοῦ Βαβυλωνίου. Διττὸς δ' ἐστὶν ὅ τε ἐν τῇ Θηβαΐδι, καὶ ὁ ἐν Ἰουδαίᾳ, ὅ τε ἄλλος καὶ ὁ καρυωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκὸς, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐστομώτερος. Ἔστι δὲ καὶ νῆσος ἡ μάλιστα ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσοδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιώτῃ δ' οὐ μετῆν· καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστί.

§. 52.

Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ μέλος, ἢ ῥυθμὸν, ἢ ἥδυσμά τι τῷ λόγῳ τὴν τερατείαν προσφέροντες·
819. οἷον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου εἶναι, καὶ βάθος ἄβυσσον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. Νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας ἔχει παμπόλλας, τὰς μὲν

καλυπτομένας ὅλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ μέρους· ἐπο- 819.
χετεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔξαλα.

§. 53.

Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλέον ἐξ ἀρχῆς διὰ τὸ αὔταρκες τῆς χώρας, καὶ τὸ δυσείσβολον τοῖς ἔξωθεν· ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἁλιμένῳ παραλίᾳ, καὶ πελάγει τῷ Αἰγυπτίῳ φρουρουμένη· ἀπὸ δὲ τῆς ἕω καὶ τῆς ἑσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι, τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς Ἀραβίοις, ὥσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον, Τρωγλοδύται, Βλέμμυες, καὶ Νοῦβαι, καὶ Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι Νομάδες, καὶ οὐ πολλοί, οὐδὲ μάχιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι, διὰ τὸ ληςρικῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοί, οὔτε ἐν συςροφῇ, ἅτε ποταμίαν μακρὰν καὶ ςενὴν καὶ σκολιὰν οἰκοῦντες, οἷαν προείπομεν· οὐδὲ παρεσκευασμένοι καλῶς, οὔτε πρὸς πόλεμον, οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. Καὶ νῦν δὲ διάκειται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον δέ· τρισὶ γοῦν σπείραις, οὐδὲ ταύταις ἐντελέσιν, ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται. Τολμήσασι δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι, κινδυνεῦσαι τῇ χώρα συνέπεσε τῇ σφετέρᾳ. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ, οὔτε τοσαῦταί τινές εἰσιν, οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο οὐδ' ἅπαξ Ῥωμαῖοι· οὔτ' αὐτοὶ γάρ εἰσιν Αἰγύπτιοι πολεμιςαί, καίπερ ὄντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ πέριξ ἔθνη. Γάλλος μέν γε Κορνήλιος, ὁ πρῶτος καταςαθεὶς ἔπαρχος τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τήν τε Ἡρώων πόλιν ἀποςᾶσαν ἐπελθὼν δι' ὀλίγων εἷλε· ςάσιν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαΐδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεῖ κατέλυσε. Πετρώνιός τε ὕςερον, τοῦ Ἀλεξανδρέων πλήθους τοσούτων μυριάδων ὁρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν

819. στρατιώταις ἀντέσχε· καὶ διαφθείρας τινὰς αὐτῶν, τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν, εἴρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προὐδίδου, κἂν κατεστρέψατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν.

§. 54.

Ἐπεὶ δὲ δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν
820. Αἰγύπτῳ δυνάμεως ἀπεσπάσθαι μετὰ Γάλλου Αἰλίου, πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἄραβας, ἐπῆλθον τῇ Θηβαΐδι καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην, καὶ ἑλόντες ἔφθασαν τήν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου, διὰ τὸ ἀφνίδιον, καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν [δὲ] καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν *δὲ* ἐλάττοσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρώνιος, ἱππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις, πρὸς ἄνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχιν, πόλιν Αἰθιοπικὴν, καὶ πρεσβεύεται τά τε ληφθέντα ἀπαιτῶν, καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἦρξαν πολέμου· λεγόντων δ', ὡς ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλὴν, καὶ μηδὲν, ὧν ἐγρῆν, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην· ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων τε κακῶς καὶ ὡπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὠμοβοΐνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντοὺς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. Τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλάθησαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἔφυγον· τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας εἰς τὸν πόρον· οὐ γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι διὰ τὸν ῥοῦν. Τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλίσσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἣ καθ' ἡμᾶς ἦρξε τῶν Αἰθιόπων, ἀνδρική τις γυνὴ, πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δὴ ζωγρίᾳ λαμβάνει ἅπαν-

τας, ἐπιπλεύσας σχεδίαις τε καὶ ναυσί, καὶ καταπέμπει παρα- 820.
χρῆμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθών τε τὴν Ψέλχιν αἱρεῖ· προσα-
ριθμουμένου δὲ τοῖς ἑαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ
μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι συνέβη γενέσθαι.
Ἐκ δὲ Ψέλχιος ἧκεν εἰς Πρῆμνιν, ἐρυμνὴν πόλιν, διελθὼν τοὺς
θῶας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατὸς, ἐμπεσόντος
ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἱρεῖ, καὶ μετὰ
ταῦτα ὥρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασίλειον τῆς
Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὐτὴ δ' ἔν τινι
πλησίον ἵδρυτο χωρίῳ. Πρεσβευσαμένης δὲ περὶ φιλίας, καὶ
ἀποδούσης τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀνδριάντας,
ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδὸς, καὶ
κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναστρέφει πάλιν εἰς τοὐ-
πίσω μετὰ τῶν λαφύρων, δύσοδα κρίνας τὰ προσωτέρω· τὴν
δὲ Πρῆμνιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν, καὶ τροφὴν
δυεῖν ἐνιαυτῶν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν·
καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπώλησε, χιλίους δὲ 821.
Καίσαρι ἔπεμψε νεωστὶ ἐκ Κανταβρῶν ἥκοντι· τοὺς δὲ καὶ νόσοι
διεχρήσαντο. Ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολλαῖς ἐπὶ τὴν φρου-
ρὰν ἐπῆλθε. Πετρώνιος δ' ἐξεβοήθησε, καὶ φθάνει προεισελθὼν
εἰς τὸ φρούριον· καὶ πλείοσι παρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος
τὸν τόπον, πρεσβευσαμένων, ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσ-
βεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅστις εἴη Καῖσαρ, καὶ
ὅπῃ βαδιστέον εἴη παρ' αὐτὸν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ
ἧκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος, καὶ μέλλοντος
εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προϊέναι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν στέλλον-
τος. Πάντων δὲ τυχόντων, ὧν ἐδέοντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς
φόρους, οὓς ἐπέστησε.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

821. Πολλὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τὰ τούτων. Ὡς δ' εἰπεῖν, καὶ τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακείμενα τῇ δυσκράτῳ διὰ καῦμα ἢ ψύχος, ἀνάγκη ἀποτεύγματα εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας· κακόβιοί τε δὴ καὶ γυμνῆτές εἰσι τὰ πολλὰ καὶ Νομάδες· τά τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐστι μακρὰ, πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες· καὶ κύνες μακροὶ, ταχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. Τάχα δὲ καὶ τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μακροφυΐας ἐπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακὼς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν.

§. 2.

Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐτοῖς ἐστω· [ἀντὶ] δὲ ἐλαίου, βούτυρον καὶ στέαρ· οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι, πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἁπαλοὺς, καὶ λωτὸν, καὶ καλάμου ῥίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ. Σέβονται δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας, κατακλείστους ὄντας καὶ οἰκουροὺς τὸ πλέον. Ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασίλειον ἡ Μερόη, πόλις ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νῆσον θυρεοειδῆ φασι τὸ σχῆμα· τὸ δὲ μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερβολὴν εἴρηται, μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων, εὖρος δὲ χιλίων. Ἔχει δὲ συχνὰ καὶ ὄρη, καὶ δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ μὲν

Νομάδες, οἱ δὲ θηρευτικοί, οἱ δὲ γεωργοί. Ἔςι δὲ καὶ χαλ- 821.
κωρυχεῖα, καὶ σιδηρουργεῖα, καὶ χρυσεῖα, καὶ λίθων γένη πολυτελῶν. Περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἄνωθεν δ' ἐκ νότου ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀςαβόρα καὶ τοῦ Ἀςάποδος καὶ τοῦ Ἀςασόβα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ ἐφεξῆς ῥύσις τοῦ 822.
Νείλου *καὶ* μέχρι Αἰγύπτου, κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον σκολιότητα τοῦ ποταμοῦ. Ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκήσεις ἐκ φοινικίνων σχιζῶν διαπλεκόμεναι καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων. Ὀρυκτοὶ δὲ ἅλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἄραψι. Πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν, ὅ τε φοίνιξ καὶ ἡ περσέα, καὶ ὁ ἔβενος, καὶ ἡ κερατία. Θήρα δὲ καὶ ἐλεφάντων ἐςὶ, καὶ λεόντων, καὶ παρδάλεων· εἰσὶ δὲ καὶ δράκοντες οἱ ἐλεφαντομάχοι, καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει γὰρ ἀπὸ τῶν ἐμπυροτέρων καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ τὰ ὑδρηλὰ καὶ ἑλώδη.

§. 3.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερόης ἡ *τε* Ψεβώα, λίμνη μεγάλη, νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἱκανῶς. Συμβαίνει δὲ τοῦ Νείλου τὴν μὲν δυσμικὴν παραποταμίαν ἐχόντων τῶν Λιβύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιόπων, παρὰ μέρος αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων καὶ τῆς ποταμίας, ἐξελαυνομένων τῶν ἑτέρων καὶ παραχωρούντων τοῖς κρείττοσι γενομένοις. Χρῶνται δὲ καὶ τόξοις Αἰθίοπες τετραπήχεσι ξυλίνοις, πεπυρακτωμένοις. Ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χείλος τοῦ ςόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνῆτές εἰσιν, οἳ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια, ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα, καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ

822. βασιλικοὺς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινοὺς ἁπάντων σωτῆρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας, ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. Τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένῃ τινὲς καὶ ἄθεοι νομίζονται· οὓς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασιν ἐχθαίρειν, καὶ κακῶς λέγειν, ἐπειδὰν προσίδωσιν ἀνίσχοντα, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, καταφεύγειν τε εἰς τὰ ἕλη. Οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα, καὶ Πᾶνα, καὶ Ἶσιν σέβονται πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ θεῷ. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον· τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν· ὅρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι, καὶ πάντων ἁγιςεύουσι μάλιςα. Βασιλέας τε καθιςᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου. Ἐν δὲ τῇ Μερόῃ κυριωτάτην τάξιν ἐπεῖχον οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἵ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον, καὶ καθί-
823. ςασαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον· ὕςερον δὲ κατέλυσέ τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου ὁ χρυσοῦς νεώς ἐςι, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάξας πάντας. Ἔςι δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὃς γὰρ ἂν τῶν βασιλέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὁπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιςα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως ἐςὶ πλείςη παρ' αὐτῶν. Περὶ μὲν Αἰθιόπων ἀρκέσει ταῦτα.

§. 4.

Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βίβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον, καὶ παρ' Αἰθίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν· καὶ ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον

καρπὸν συκόμορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐςὶ κατὰ τὴν 823.
γεῦσιν· γώεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον, ὅμοιον τῷ πεπέρει τράγημα,
μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον. Ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νείλῳ πολλοὶ μὲν καὶ
ἄλλοι, χαρακτῆρα ἴδιον ἔχοντες καὶ ἐπιχώριον, γνωριμώτατοι
δὲ ὅ τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτὸς, καὶ λάτος, καὶ ἀλάβης,
καὶ κορακῖνος, καὶ χοῖρος, καὶ φαγρώριος, ὃν καὶ φάγρον
καλοῦσιν· ἔτι σίλουρος, κίθαρος, θρίσσα, κεςρεύς· ὀςρακίων,
δίλυχνος, φύσα, βοῦς, κοχλίαι μεγάλοι, φωνὴν ὁλολυγόσιν
ὁμοίαν φθεγγόμενοι· ζῶα [δ'] ἐπιχώρια, καὶ ὁ ἰχνεύμων, καὶ
ἡ ἀσπὶς ἡ Αἰγυπτία, ἴδιον δέ τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλλοις·
διττὴ δ' ἐςὶν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα,
ἡ δ' ἐγχὺς ὀργυιᾶς, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ Θηριακὰ γράψας
εἴρηκε. Καὶ τῶν ὀρνέων ἴβις, καὶ ἱέραξ ὁ Αἰγύπτιος· ἥμερος
γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ὁ αἴλουρος, καὶ ὁ νυκτικόραξ,
ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος ἴσχει καὶ
φθέγγεται βαρύ· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ μέγεθος, καὶ φθογγὴν
διάφορον· ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα
καὶ μέγεθος· διττὴ δὲ τὴν χρόαν· ἡ μὲν πελαργώδης, ἡ δὲ ὅλη
μέλαινα. Μεςὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πῇ
μὲν χρησίμως, πῇ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν
θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεωπωλείοις καὶ τοῖς ὀψοπω-
λείοις ἀποκαθάρματα· δυσχρήςως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ
ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρίων
καὶ τῶν ἀλλοτρίων μολυσμοῦ παντός.

§. 5.

Ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου· καὶ ἔςιν Αἰγυπτιακὸν τὸ τὸν
μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ ςέαρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιίαν
τοῖς ποσί. Καὶ οἱ κάκεις δὲ ἴδιόν τι ἄρτου γένος, ςατικὸν 824.
κοιλίας· καὶ τὸ κῖκι, καρπός τις σπειρόμενος ἐν ἀρούραις, ἐξ

824. οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται, εἰς μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδόν τι πᾶσιν, εἰς ἄλειμμα δὲ τοῖς πενεστέροις καὶ ἐργατικωτέροις, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξί· καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά ἐστι, φυτοῦ τινος, ὅμοια τοῖς σχοινίνοις ἢ φοινικίνοις. Τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις· κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς· καὶ παρ' ἑκάστοις δὲ αἱ σκευασίαι διάφοροι. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ζηλουμένων μάλιστα παρ' αὐτοῖς, τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία· καὶ τὸ περιτέμνειν, καὶ τὰ θήλεα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δέ εἰσιν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέκαθεν, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος, μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον ἐκ τῆς θαλάττης, πλὴν κεστρέως, καὶ θρίσσης, καὶ δελφῖνος, διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφῖνας διὰ τὸ κρείττους εἶναι· τοὺς δὲ κεστρέας τῷ παραπέμπεσθαι ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατά τινα οἰκείωσιν φυσικήν· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογγύλων ὄντων, καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, φερούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις. Ἀναθεῖν μὲν οὖν ἔαρος τοὺς κεστρέας γόνον ἔχοντας· μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος καταβαίνειν τεξομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἅλωσις αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν ἀθρόων· τοιαύτην δέ τινα εἰκάζειν ἐστὶ καὶ περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. Ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Περὶ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ συμπάσης τῆς γεωγραφίας λείπεται μέρος. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον πολλὰ περὶ αὐτῆς· ἀλλὰ νῦν ὅσα καίρια προσυπομνηστέον,

προσθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. Οἱ μὲν οὖν πρὸς 824.
τὰς ἠπείρους τὴν οἰκουμένην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῇ τὸ εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτον δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτον εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἡ Λιβύη, ὥςε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ. Τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐςί· κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ πολλῷ τινι· ἔρημος γάρ ἐςιν ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ τῆς παρωκεανίτιδος· κατοικίαις δὲ κατάςικτός ἐςι μικραῖς, καὶ σποράσι καὶ Νομαδικαῖς ταῖς πλείςαις· πρὸς δὲ τῇ ἐρημίᾳ καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελαύνει καὶ ἐκ τῆς δυναμένης οἰκεῖσθαι· πολὺ δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπιλαμβάνει ζώνης. Ἡ μέντοι 825.
καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἡ μεταξὺ Νείλου καὶ Στηλῶν, καὶ μάλιςα ἡ ὑπὸ Καρχηδονίοις γενομένη· ἀνυδρίαι τέ τινες κἀνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οἷαι αἱ περί τε τὰς Σύρτεις, καὶ τοὺς Μαρμαρίδας, καὶ τὸν Καταβαθμόν. Ἔςι δὲ ὀρθογωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἄν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοήσειε, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν, τὴν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στηλῶν· πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτῃ πλευρὰν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιεῖ μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὠκεανοῦ· τὴν δ' ὑποτείνουσαν τῇ ὀρθῇ, τὴν παρωκεανῖτιν ἅπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιόπων καὶ Μαυρουσίων. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήματος, ἤδη πως ὑποπίπτον τῇ διακεκαυμένῃ, λέγομεν ἐξ εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥςτ' οὐδὲ τὸ μέγιςον πλάτος τῆς χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦτον ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Μερόην τὸ βασίλειον τῶν Αἰθιόπων, πρὸς νότον ἰόντι, ςάδιοί εἰσι περὶ μυρίους· ἐκεῖθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς οἰκουμένης ἄλλοι τρισχίλιοι. Τοῦτ' οὖν αὐτὸ θετέον τὸ μέγιςον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίους

825. καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχιλίους ςαδίους· μῆκος δὲ μικρῷ ἔλαττον, ἢ διπλάσιον. Τὰ καθ' ὅλου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης. Τὰ καθ' ἕκαςα δὲ λεκτέον, ἀρξαμένοις ἀπὸ τῶν ἑσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιφανεςέρων.

§. 2.

Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενοι, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὔδαιμον, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπιχωρίων, ἀντίπορθμον τῇ Ἰβηρίᾳ. Κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός ἐςι, περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται. Ἔξω δὲ προελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριςερᾷ ἔχοντι, ὄρος ἐςὶν, ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύρν. Ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκειταί τις ὕςατος πρὸς δύσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ καὶ πολίχνιον μακρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ὅπερ Τίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Λίγγα δὲ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένης δὲ Λίξον· κεῖται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν διάρματι ςαδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἑκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώτεσι
826. παράκειται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικικὰς ἐμπορικὰς κατοικίας. Ἔςι μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῷ κόλπῳ τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαιρουμένῳ δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδὲς, ὃ ὑπέγραψα, νοείσθω μᾶλλον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἕω λαμβάνουσα τὴν αὔξησιν ἡ ἤπειρος. Τὸ δ' ὄρος διὰ μέσης ἐκτεινόμενον τῆς Μαυρουσίας, τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι Σύρτεων, οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῷ, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων· ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ μεγίςου τῶν Λιβυκῶν ἐθνῶν, οἱ Γαιτοῦλοι λέγονται.

§. 3.

Πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ τῇ ἐκτὸς προσε- 826.
ψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφέλα περίπλου· περὶ ὧν ἐμνήσθημεν δή που καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἴς τι τοιοῦτον, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν, καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. Φασὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν, εἴσω δεχόμενον τὴν θάλατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων· προκείμενον δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαί φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἓν μὲν δή τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο. Ἐγγὺς δὲ τούτου τὸ ἐν τοῖς ἑξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων· ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγρῖται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λιγγός φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

§. 4.

Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν, πλὴν ὀλίγης ἐρήμου, καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγῆσθαι, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. Μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ, καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τραπέζας, ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας, ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. Τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους, καὶ ἄλλα γένη ζώων ἐμφερῆ τοῖς ἐν τῷ Νείλῳ· τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. Ἐν ποταμῷ δέ τινι γεννᾶσθαι βδέλλας ἑπταπήχεις, κατατετρημένα ἐχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνέουσι. Καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος

826. δυσπερίληπτος, βότρυν πηχυαῖον προσαποδιδοῦσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα καὶ λάχανον, ἄρον καὶ δρακόντιον· οἱ δὲ τῶν σαφυλίνων καυλοὶ καὶ ἱππομαράθου καὶ σκολύμων δωδεκα-
827. πήχεις, τὸ δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων. Καὶ δρακόντων δὲ, καὶ ἐλεφάντων, καὶ δορκάδων, καὶ βουβάλων, καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λεόντων τε καὶ παρδάλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἡ χώρα ἐστί. Φέρει δὲ καὶ γαλᾶς αἰλούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ῥύγχη προπέπτωκε μᾶλλον· πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος· περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν, προσενεχθεὶς τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα τούτων ἀλιτενῆ δρυμὸν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους, καὶ ἐπεχόντων μαστὸν· γελᾷν οὖν ὁρῶν βαρυμάστους, ἐνίους δὲ φαλακροὺς, τοὺς δὲ, κηλήτας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίνη.

§. 5.

Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάττῃ ἡ τῶν Ἑσπερίων καλουμένων Αἰθιόπων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλέον. Ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησὶν Ὑψικράτης γεννᾶσθαι, καὶ ἐλέφαντας, καὶ τοὺς καλουμένους Ῥίζεις· οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφὴν, κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν ἐοίκασι· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, οἷς γε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πώλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι· αἱμάξαντας δὲ φεύγειν, ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὰν ἴδωσιν ἠμαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα, νεκροφαγεῖν. Βόγον δὲ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς Ἑσπερίους Αἰθίοπας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ

δῶρα,

δῶρα, καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοί- 827.
νικας χωρεῖν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμφερῆ μεγέθη.

§. 6.

Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θάλατταν πλέουσιν ἀπὸ Λιγγὸς, πόλις ἐστὶ Ζῆλις, καὶ Τίγα· εἶτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, καὶ τὸ ὑπερκείμενον ὄρος, ὄνομα Ἀβύλη, πολύθηρον καὶ μεγαλόδενδρον. Τοῦ δὲ κατὰ τὰς στήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν Ἐλέφαντα ἑξήκοντα. Εἰσπλεύσαντι δ' ἑξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχὰθ ποταμοῦ, ὃς ὁρίζει τὴν Μαυρουσίων καὶ τὴν Μασσαισυλίων γῆν. Καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ* καὶ* Μεταγώνιον, τόπος ἄνυδρος καὶ λυπρὸς, σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ ἀπὸ τῶν Κώτεων ἐπὶ τοὺς ὄρους τοὺς τῶν Μασσαισυλίων στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἔστι δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περαίᾳ. Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ κατὰ Μασσαλίαν φησίν· ἔστι δ' ἐκ Καρχηδόνος νέας διάρμα εἰς 828.
Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι· παράπλους δὲ εἰς Μασσαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίους.

§. 7.

Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ Μαυρούσιοι, διατελοῦσιν ὅμως καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. Καλλωπίζονται δ' ὅμως κόμης ἐμπλοκῇ, καὶ πώγωνι, καὶ χρυσοφορίᾳ, σμήξει τε ὀδόντων, καὶ ὀνυχισμῷ· σπάνιόν τε ἂν ἴδοις ἁπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περιπάτοις, τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἄθικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. Μάχονται δ' ἱππόται τὸ πλέον ἀπὸ ἄκοντος, σχοινοχαλίνοις χρώμενοι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας· οἱ

828. δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς, ὡς ἀσπίδας προβάλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται, καὶ ἐγκοιμῶνται. Σχεδὸν δέ τι καὶ οὗτοι, καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασσαίσυλοι, καὶ κοινῶς Λίβυες, κατὰ τὸ πλέον ὁμοιόσκευοί εἰσι καὶ τἄλλα ἐμφερεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὀξέσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ' ἀπὸ ῥαβδίου οἰακίζεσθαι· περιτραχήλια δὲ ξύλινα, ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτὴρ ἀπήρτηται· ἔνιοι δὲ καὶ χωρὶς ὁλκῆς ἕπονται, ὡς κύνες· πέλτη μικρὰ βυρσίνη, πλατύλογχα μικρά· ἄζωστοι, πλατύσημοι χιτῶνες· ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωράκιον. Φαρούσιοι δὲ καὶ Νίγρητες, οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς τοῖς Ἑσπερίοις Αἰθίοψι, καὶ τοξεύουσι, καθάπερ οἱ Αἰθίοπες· χρῶνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἅρμασι. Μίσγονται δὲ* καὶ* τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπανίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τοὺς ἀσκοὺς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διά τινων τόπων ἑλωδῶν καὶ λιμνῶν. Τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν φασιν, ὀρύττοντας τὴν γῆν. Λέγεται δὲ κἀνταῦθα τοὺς θερινοὺς ὄμβρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. Ἐνίους δὲ τῶν ταύτῃ βαρβάρων, καὶ ὄφεων, καὶ ἰχθύων δοραῖς, ἀμπεχόναις τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι. Τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἔνιοί φασιν Ἰνδοὺς εἶναι, τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. Μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον κατεῖχον αὐτὴν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, Ἰούβας παρέλαβε τὴν ἀρχὴν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῇ πατρῴᾳ· υἱὸς δ' ἦν Ἰούβα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούβας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον· διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας.

§. 8.

Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, διότι Λίξου 829.
τινά φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἑσπέρια ἀντὶ Λιγγός· Φοινικικὰς δὲ πόλεις κατεσκευασμένας παμπόλλας τινάς, ὧν οὐδὲν ἐστιν ἰδεῖν ἴχνος· ἐν δὲ τοῖς Ἑσπερίοις Αἰθίοψι *τοὺς ἀέρας πλατεῖς φήσας* ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς, παχεῖς καὶ ἀχλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν αὐχμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; Αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χείρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Μετανάστας γάρ τινας ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἳ τὴν ἄνυδρον νέμοιντο, σιτοῖντο δὲ λωτὸν, πόαν τινὰ καὶ ῥίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ. Παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτοποτεῖν, καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταυτοκλινεῖς ὄντας. Καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν· πρὸς γὰρ τῇ Τιγγὶ Ἀνταίου μνῆμα ἱστορεῖ, καὶ σκελετὸν πηχῶν ἑξήκοντα, ὃν Σερτώριον γυμνῶσαι, καὶ πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν. Καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τἄλλα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ὕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι κατασκόπους προπέμποντας· καὶ ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγοντας], φεύγειν καὶ αὐτοὺς, ἐπειδὰν δὲ τραύματα λάβωσιν, ἱκετηρίαν προτείνειν κλάδους, ἢ βοτάνην, ἢ κόνιν.

§. 9.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἡ τῶν Μασσαισυλίων ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ Μολοχάθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἣ καλεῖται [Τρητὸν], ὅριον τῆς τε Μασσαισυλίων, καὶ τῆς Μασσυλιαίων γῆς· ῥάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ

829. τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἐλάττους φασίν. Ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμοὺς, καὶ χώραν εὐφυῆ· τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. Ἔςι δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλίοις ςαδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὅρων, *καὶ* βασίλειον Σύφακος· κατέσπαςαι δὲ νῦν· τὴν δὲ χώραν μετὰ Σύφακα κατέσχε Μασσανίσσης, εἶτα Μικίψας· εἶτα *καὶ* οἱ ἐκεῖνον διαδεξάμενοι· καθ' ἡμᾶς δὲ Ἰούβας, ὁ πατὴρ τοῦ νεωςὶ τελευτήσαντος Ἰούβα· κατέσπαςαι δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βασίλειον ὑπὸ Ῥωμαίων. Μετὰ δὲ τὴν Σίγαν Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις ςαδίοις· εἶτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι. Τὰ μὲν οὖν ἐν βάθει τῆς χώρας ὀρεινὰ καὶ ἔρημα ἔσθ' ὅτε παρέσπαρται, ἃ κατέχουσιν οἱ Γαιτοῦλοι μέχρι καὶ Σύρτεων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς θαλάττῃ καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐςι, καὶ πόλεις πολλαὶ, καὶ ποταμοὶ, καὶ λίμναι.

§. 10.

830. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθὴς, φήσας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαῤῥεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην· πολλοὺς γὰρ Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε καὶ μεγάλους. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ταῦτ' ἀληθέςερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι· καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν φασὶ, διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν, καὶ τὰς λίμνας τελμάτων πίμπλασθαι, καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. Ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρὰ εἶναι· τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἑσπέρια ξηρά· ἐκεῖ γὰρ κατασρέφειν· ὑγρὰ γὰρ καὶ ξηρὰ, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν ἢ σπάνιν λέγεται· τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικὰ, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκήσεις λεγόμενα καθ' ἑκάςην τὴν

οἴκησιν, καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὁριζόντων, ἄλλα καὶ ἄλλα 830.
ἐςὶν· ὥς' οὐδ' ἔνεςι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ πλῆθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρά, τὰ δὲ δυσμικὰ ξηρά. Ὡς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατιὰς τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ, καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοιτ' ἂν κατά γε τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. Τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη καταςροφή; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. Ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργειάν ἐςι, τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς Μαυρουσίας, τὰ πρὸς δῦσιν, ξηρὰ λέγειν ἁπάντων μάλιςα, καὶ τὸ περιέχον εὔκρατον ἔχειν, καὶ πλείςων ὑδάτων εὐπορεῖν. Εἰ δὲ τὸ καταςρέφειν τοιοῦτον εἴληπται, ὅτι ἐνταῦθα τὰ ὕςατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλινέσι, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν τῆς νυκτὸς, ἐπάνεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

§. 11.

Ἔςι δέ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ, καὶ χαλκωρυχεῖα· καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτέρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ ἑπτασπονδύλων· ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια, καὶ μεγέθει καὶ πλήθει διαφέροντα· σαύρας δὲ διπήχεις φασίν. Ἐν μὲν οὖν τῇ παρωρείῳ λίθους εὑρίσκεσθαί φασι τοὺς Λυχνίτας καὶ Καρχηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀςρακίων καὶ χηραμίδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄμμωνος λόγοις εἰρήκαμεν. Καὶ δένδρον δέ ἐςι μελίλωτον καλούμενον, ἐξ οὗ 831.
σκευάζουσιν οἶνον. Τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν, καὶ δύο θεριςικὰ καρποῦνται, τὰ μὲν θερινὰ, τὰ δὲ ἐαρινά· ἔςι δὲ ἡ καλάμη πεντάπηχυς τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου· τὸν δὲ καρπὸν διακοσιοτετταρακοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ

831. ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι ῥάχυϊ κατὰ τὸν θερισμὸν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπόν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημίδας ἔχοντες ἐργάζονται, καὶ τἄλλα δὲ μέρη διφθεροῦνται· καθεύδοντες δὲ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις, τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδοῦσιν.

§. 12.

Ἦν δ' ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πόλις Ἰὼλ ὄνομα, ἣν ἐκτίσας Ἰούβας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ, μετωνόμασε Καισάρειαν, ἔχουσα καὶ λιμένα, καὶ πρὸ τοῦ λιμένος νησίον. Μεταξὺ δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούβᾳ, καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγένηνται τῆς χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλειόνων γενομένων, καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοτ' ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις χρωμένων, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι συνέβαινεν ἄλλοις ἄλλα, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα· ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασσυλιαίων ἀνθηροτέρα τε καὶ κατεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνια τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλεμον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύκῃ καὶ ἀνελὼν, φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐνέπλησε τὴν χώραν πολέμου· εἶτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι· τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ θεῷ συσὰς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούβας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαούς τε, καὶ Οὔτα, καὶ Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰουγούρθα, καὶ Ζάμα, καὶ Ζίγχα, καὶ πρὸς αἷς κατεπολέμησε Καῖσαρ Σκιπίωνα ὁ θεὸς, πρὸς Ῥουσπίνῳ μὲν πρῶτον

νικῶν, εἶτα πρὸς Οὐζίτοις, εἶτα πρὸς Θάψῳ, καὶ τῇ πλησίον 831.
λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα, ἐλεύθεραι πόλεις· εἶλε δ' ἐξ ἐφόδου Καῖσαρ τὴν [Κέρκινναν] νῆσον, καὶ Θένεαν, πολίχνην ἐπιθαλαττιδίαν. Τούτων πασῶν, αἱ μὲν τελέως ἠφανίσθησαν, αἱ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν. Φαρὰν δ' οἱ Σκιπίωνος ἱππεῖς ἐνέπρησαν.

§. 13.

Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἡ Μασσυλιαίων ἐστὶ καὶ ἡ Καρχηδονίων 832.
παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ Μασσανίσσου καὶ τῶν ἑξῆς διαδόχων βασίλειον, πόλις εὐερκεστάτη, κατεσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι· καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίψα, ὅστις καὶ Ἕλληνας συνῴκισεν ἐν αὐτῇ, καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμπειν μυρίους ἱππέας, διπλασίους δὲ πεζούς. Ἡ τε δὴ Κίρτα *πόλις* ἐνταῦθα, καὶ οἱ δύο Ἱππῶνες, ὁ μὲν πλησίον Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀποτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μᾶλλον, ἄμφω βασίλεια. Ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ τῆς Καρχηδόνος, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ὁρμητήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πράξεις· ἵδρυται δ' ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον· ὧν τὸ μὲν πρὸς τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θάτερον δ' Ἑρμαίαν· καὶ εἰσὶν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. Ῥεῖ δὲ τῆς Ἰτύκης πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός. Εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρητοῦ μέχρι Καρχηδόνος σάδιοι δισχίλιοι πεντακόσιοι. Οὔτε τοῦθ' ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα, οὔτε τὸ μέχρι Σύρτεων.

§. 14.

Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ Χερρονήσου τινὸς ἵδρυται, περιγραφούσης κύκλον τριακοσίων ἑξήκοντα σαδίων ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ

832. ἑξηκοντασάδιον μῆκος αὐτὸς ὁ αὐχὴν ἐπέχει, καθήκων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων σάσεις, *καὶ* τόπος εὐρυχωρής. Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιακουμένη· κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἅλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑπόκειται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἵ τε λιμένες καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς, Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωσοίκους ἑκατέρωθεν κύκλῳ.

§. 15.

Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδοῦς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν. Οὕτω δ' εὐτυχὴς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν, ὥστε τῆς Εὐρώπης ἔτι νῦν τὴν ἀρίστην νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἤπειρον καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τήν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἷόν τ' ἦν οἰκεῖν. Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. Γένοιτο δ' ἂν εὔδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε
833. γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν τοῦτον τὸν πόλεμον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ, καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι· καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὁπλοποιΐαν συνεστήσαντο· καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντακόσιαι, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς

καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον. Ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες 833.
δώδεκα ἐξ ἐτῶν πεντήκοντα, κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συνθήκας, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς ἑκατὸν εἴκοσι καταφράκτους, καὶ, τοῦ σόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο σόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ σόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιὰ, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὖσα Καρχηδὼν, ὅμως ἑάλω καὶ κατεσκάφη. Τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις· τῆς δὲ Μασσανίσσην ἀπέδειξαν κύριον, καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. Μάλισα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασσανίσσης δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ οὗτός ἐσιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικοὺς κατασκευάσας καὶ γεωργοὺς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ λῃσεύειν διδάξας σρατεύειν. Ἴδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις· χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες ἐκφέρειν ταῦτα, καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ ἀδείας, ἐπ' ἀλλήλους ἐτράποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφεῖσαν. Οὕτω δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάσην βίον ζῆν, μηδὲν ἧττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτον περισαμένων τὸν βίον, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὑρίσκεσθαι τοὔνομα τοὺς Μασσαισυλίους· καλοῦνται γὰρ Νομάδες. Ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίοις, καὶ τὸ πλέον ῥιζοφάγους, ἢ κρεωφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένους. Ἠρημωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνος, καὶ σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅνπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτούς πως χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους, καὶ τῶν σρατιωτῶν τινας· καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεων.

834. Κατὰ μέσον δὲ τὸ ϛόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπου νῆσός ἐϛι Κόρσουρα.

§. 16.

Ἀντίπορθμος δ' ἐϛὶν ἡ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἡ κατὰ Λιλύβαιον, ὅσον ἐν διαϛήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων ϛαδίων· τοσοῦτον γάρ φασι τὸ ἐκ Λιλυβαίου μέχρι Καρχηδόνος. Οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας, ἄλλαι τε νῆσοι, καὶ Αἰγίμουρος. Διάπλους δ' ἐϛὶν ἐκ Καρχηδόνος ἑξήκοντα ϛαδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαίαν· ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις ϛαδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρας ᾠκισμένην. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧπερ καὶ ἡ Καρχηδὼν, Τύνις ἐϛὶ πόλις, καὶ θερμὰ, καὶ λατομίαι τινές· εἶθ' ἡ Ἑρμαία ἄκρα, τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος· εἶτα Νεάπολις· εἶτ' ἄκρα Ταφῖτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπὶς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅνπερ συνῴκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδονίοις· συγκατεσπάσθησαν δὲ τῇ Καρχηδόνι ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. Ἀπὸ δὲ τῆς Ταφίτιδος ἐν τετρακοσίοις ϛαδίοις νῆσός ἐϛι Κόσσουρα κατὰ Σελινοῦντα τῆς Σικελίας ποταμὸν, *καὶ* πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ϛαδίων οὖσα τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίους ϛαδίους. Ἔϛι δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις ϛαδίοις ἀπὸ τῆς Κοσσούρας· εἶτα Ἀδρύμη πόλις, ἐν ᾗ καὶ νεώρια ἦν· εἶθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νησία πολλὰ καὶ πυκνά· εἶτα Θάψος πόλις· καὶ μετὰ ταύτην νῆσος πελαγία Λοπαδοῦσσα· εἶτα ἄκρα Ἄμμωνος, ἁρμόδιος πρὸς θυννοσκοπίαν· εἶτα Θένα πόλις παρὰτ ἣν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως. Πολλαὶ δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχναι οὐκ ἄξιαι μνήμης. Παράκειται δὲ

τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμήκης, ἡ Κέρκινα, εὐμεγέ- 834.
θης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν· καὶ ἄλλη ἐλάττων Κερκινῖτις.

§. 17.

Συνεχὴς δ' ἐςὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτοφαγῖτιν Σύρτιν λέγουσιν. Ἔςι δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου ςαδίων χιλίων ἑξακοσίων· τὸ δὲ πλάτος τοῦ ςόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν δὲ τὴν ἄκραν, τὴν ποιοῦσαν τὸ ςόμα, προσεχεῖς εἰσὶ τῇ ἠπείρῳ νῆσοι, ἥ τε λεχθεῖσα Κέρκινα καὶ ἡ Μῆνιγξ, πάρισοι τοῖς μεγέθεσι. Τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν, τὴν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένην· καὶ δείκνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσέως, καὶ αὐτὸς ὁ καρπός· πολὺ γάρ ἐςι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιςον καρπόν. Πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πολίχναι· μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτει πολίχναι τινές εἰσι. Κατὰ 835.
δὲ τὸν μυχὸν ἐςι παμμέγεθες ἐμπορεῖον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον. Διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτεων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων· καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι κατὰ σπουδὴν θέοντες.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζοῦχίς ἐςι λίμνη ςαδίων τετρακοσίων, ςενὸν ἔχουσα εἴσπλουν, καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος, πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχείας παντοδαπάς· εἶτ' ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττων· καὶ μετὰ ταύτην Ἀβρότονον πόλις, καὶ ἄλλαι τινές. Συνεχῶς δὲ Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐντεῦθεν δ' ἐςὶ διάρμα τὸ ἐπὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τρισχίλιοι ἑξακόσιοι ςάδιοι. Ἑξῆς δ' ἐςὶ ποταμὸς Κίνυψος· καὶ μετὰ ταῦτα διατείχισμά τι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυροῦντες

835. βάραθρά τινα εἰς τὴν χώραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ καὶ ἁλίμενοί τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας ἐχούσης λιμένας· εἶτ' ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ τῆς μεγάλης Σύρτεως, καλοῦσι δὲ Κεφαλάς· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνος σάδιοί εἰσι μικρῷ πλείους τῶν πεντακισχιλίων.

§. 19.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνος παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασσαισυλίων ἡ τῶν Λιβοφοινίκων γῆ, μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὀρεινῆς, ἤδη Λιβυκῆς οὔσης. Ἡ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἡ τῶν Γαραμάντων γῆ παράλληλος ἐκείνῃ, ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιόπων καὶ τῶν παρωκεανιτῶν ἀφεστάναι φασὶν ἡμερῶν ἐννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἄμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. Μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ὧν τινὲς καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται. Λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ· πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες, τἆλλα δὲ ἐμφερεῖς τοῖς νομάσι τῶν Ἀράβων. Καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροχηλότεροι τῶν παρ' ἄλλοις· ἱπποφόρβια δ' ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πώλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας δέκα. Τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν ἐτρέφετο, καὶ μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοψι. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

§. 20.

Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σαδίων πεντακισχιλίων· τὴν δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων· τοσοῦτον δέ που καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. Ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι πολ-

λαχοῦ τεναγώδης ἐςὶν ὁ βυθὸς, καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ 836.
τὰς πλημμυρίδας, συμβαίνει τισὶν ἐμπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν· σπάνιον δ' εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. Διόπερ πόρρωθεν τὸν παράπλουν ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσοιεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων, ἁπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεῖ. καὶ μάλιςα τῶν παρὰ γῆν περίπλων. Εἰσπλέοντι δὴ τὴν Μεγάλην Σύρτιν, ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλὰς, ἐςὶ λίμνη τριακοσίων που ςαδίων τὸ μῆκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησία καὶ ὕφορμον πρὸ τοῦ ςόματος. Μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος ἐςὶν Ἀσπὶς, καὶ λιμὴν κάλλιςος τῶν ἐν τῇ Σύρτει. Συνεχὴς δὲ ὁ Εὐφράντας πύργος ἐςὶν, ὅριον τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς, καὶ τῆς Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἶτ' ἄλλος τόπος, Χάραξ καλούμενος, ᾧ ἐμπορείῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι κομίζοντες οἶνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὀπὸν καὶ σίλφιον παρὰ τῶν ἐκ Κυρήνης λάθρα παρακομιζόντων· εἶθ' οἱ Φιλαίνων βωμοί· καὶ μετὰ τούτους Αὐτόμαλα φρούριον, φυλακὴν ἔχον, ἱδρυμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἔςι δ' ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξανδρείας μικρῷ νοτιώτερος χιλίοις ςαδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνος ἐλάττοσιν ἢ δισχιλίοις· πίπτοι δ' ἂν τῇ μὲν καθ' Ἡρώων πόλιν, τὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγαιαν τῶν Μάσσαισυλίων καὶ τῶν Μαυρουσίων, ὅπου τὸ λειπόμενον ἤδη τῆς παραλίας ἐςὶν εἰς πόλιν Βερενίκην, ςάδιοι ἐννακισχίλιοι πεντακόσιοι. Ὑπέρκεινται δὲ τοῦ μήκους, τοῦ δὲ πλάτους παρήκοντες καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν, οἱ προσαγορευόμενοι Νασαμῶνες, Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάςημα καὶ λιμένας οὐ πολλοὺς, ὑδρεῖά τε σπάνια. Ἔςι δὲ ἄκρα λεγομένη Ψευδοπενίας, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει, παρὰ λίμνην

836. τινὰ Τριτωνίδα, ἐν ᾗ μάλιστα νησίον ἐστί, καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων, καὶ ποταμὸς ἐμβάλλει Λάθων. Ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ στόμα τῆς Σύρτεως πρὸς τὰς Κεφαλάς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν· καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν διάρματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. Ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσαῖος πεζῇ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατάγων στρατιὰν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν· ὥδευσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμμῳ βαθείᾳ καὶ καύμασι. Μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύχειρα,
837. ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἶθ' ἡ Βάρκη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαΐς· εἶτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μέν, πλεῖστον δ' ἐκκειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην Λιβυκὴν παραλίαν· κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων σταδίων· ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ. Οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἡ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἑωρῶμεν αὐτήν.

§. 21.

Ἔστι δὲ Θηραίων κτίσμα Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιόν, ὡς φησι καὶ Καλλίμαχος.

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἑσπέριον ἄκρον τῆς Κρήτης, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι χιλίων σταδίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα

Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος. Ηὐξήθη 837.
δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἱπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη,
καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἄνδρας ἀξιολόγους ἔσχε, καὶ
δυναμένους ἀξιολόγως ἐλευθερίας προΐστασθαι, καὶ πρὸς τοὺς
ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. Τὸ μὲν οὖν πα-
λαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἶτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες
Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν περὶ
Θίβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἄρπαλον. Βασιλευθέντες δὲ χρό-
νους τινὰς, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον· καὶ νῦν ἐστὶν
ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ συνεζευγμένη· τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπό-
λια ἥ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ Ταύχειρα, καὶ ἡ Βερε-
νίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον.

§. 22.

Ὁμορεῖ δὲ τῇ Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα, καὶ τὸν ὀπὸν
τὸν Κυρηναῖον, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὀπισθέν· ἐγγὺς δ' ἦλθε τοῦ
ἐκλιπεῖν, ἐπελθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινὰ, καὶ
φθειράντων τὰς ῥίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ Νομάδες. Ἄνδρες δ'
ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι, Ἀρίστιππός τε ὁ Σωκρατικὸς,
ὅστις καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγά-
τηρ Ἀρήτη τοὔνομα, ἥπερ διεδέξατο τὴν σχολὴν, καὶ ὁ ταύτην
πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίστιππος, ὁ κληθεὶς Μητροδίδακτος·
καὶ Ἀννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν,
καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς τὴν Ἀννικερίαν. Κυρηναῖος δ' ἐστὶ
καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι 838.
παρὰ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν· ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ
περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς· ὁ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ περὶ φιλο-
σοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος διαφέρων. Ἀλλὰ μὴν
καὶ Καρνεάδης· οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας ἄριστος φιλοσόφων
ὁμολογεῖται· καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος ἐκεῖθέν ἐστιν, ὁ τοῦ

838. διαλεκτικοῦ Διοδώρου διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος, μετενεγκόντων τινῶν τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπίθετον ἐπὶ τὸν μαθητήν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ σταδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πάνυ εὐπαράπλους· καὶ γὰρ λιμένες ὀλίγοι καὶ κατοικίαι καὶ ὑδρεῖαι. Τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλουν τόπων τό τε ναύσταθμόν ἐστι, καὶ τὸ Ζεφύριον, πρόσορμον ἔχον, καὶ ἄλλο Ζεφύριον, καὶ ἄκρα χερρόνησος λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ Κώρυκον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ· εἶτα Ἡράκλειόν τι ἱερὸν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κώμη Παλίουρος· εἶτα λιμὴν Μενέλαος, καὶ Ἀρδανάξης, ἄκρα ταπεινὴ ὕφορμον ἔχουσα· εἶτα μέγας λιμὴν, καθ' ὃν ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ χερρόνησος ἵδρυται, τρισχιλίων που σταδίων διάρμα ἀπολείπουσα μεταξύ· ὅλη γὰρ σχεδόν τι τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκειται παράλληλος ἡ Κρήτη στενὴ καὶ μακρά. Μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμένα ἄλλος λιμὴν Πλῦνος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργία. Τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραιτονίου, κἀκεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Καταβαθμός. Μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία, ᾗ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

§. 23.

Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρτεως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παράλυπρον καὶ αὐχμηράν· πρῶτον μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καί τινες Γαιτοῦλοι, ἔπειτα Γαράμαντες· πρὸς ἕω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναίᾳ, καὶ παρατείνοντες μέχρι Ἄμμωνος. Τεταρταίους μὲν οὖν φασὶν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως τοὺς κατ' αὐτὸν, μαλακῶς βαδίζοντας ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς, ἀφικνεῖσθαι. Ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμφερὴς τῷ Ἄμμωνι, φοινικοτρόφος τε καὶ εὔυδρος· ὑπέρκειται

δὲ

δὲ τῆς Κυρηναίας τῆς πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν ςαδίων 838.
ἑκατὸν καὶ δενδροφόρος ἐςὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν σπείρεται μόνον. [Οὐκ] ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμόν. Ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον ἔχουσά ἐςιν· εἶθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων· ἔςι δ' ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα ςενὴ καὶ παρα- 839.
μήκης καὶ παράξηρος, μῆκος μὲν, ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἰόντι, ὅσον ςαδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικρῷ πλειόνων, τό γε γνώριμον. Εἰκάζειν μὲν γὰρ ἅπασαν πάρεςι, διηνεκῶς *τὴν* ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην, τοιαύτην εἶναι κατά τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ φοράν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν ἐρημίαι πλείους, οὐ τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν. Παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τῶν Αὐάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας· οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὅρους, οὔτε τῆς Αἰθιοπίας, οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τρανῶς, μήτιγε τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ. Τὰ μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης οὕτω διάκειται.

§. 24.

Ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίςην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν. Ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὁρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον, διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρηται· καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκτήσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. Τριῶν δὲ ἠπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδόν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἴςρου, καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Ταναΐδος παρωκεανιτῶν. Τῆς δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐςιν· ἡ δὲ ἄλλη ἀοίκητός ἐςιν, ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχείριός ἐςιν·

839. εἰ μή τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ Ζυγῶν, καὶ Ἡνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται, ληςραιῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν ςενοῖς καὶ λυπροῖς χωρίοις. Τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει, τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι, καὶ [οἱ] ὑπὲρ τούτων βάρβαροι πρός τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις, Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἶτ' Ἄραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ ἀεί τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. Ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἡ μὲν βασιλεύεται· τὴν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν· καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. Εἰσὶ δέ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξαρχῆς κατὰ φιλίαν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἠλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμήν. Εἰσὶ δὲ καὶ δυνάςαι τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατά τινας πατρίους νόμους.

§. 25.

840. Αἱ δ' ἐπαρχίαι διῄρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως· ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαςὸς διέταξεν. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ πατρὶς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέςη κύριος διὰ βίου, δίχα διεῖλε πᾶσαν τὴν χώραν· καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μὲν, ὅση ςρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρείαν· αὕτη δ' ἐςὶν ἡ βάρβαρος, καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις ἔθνεσιν, ἢ λυπρὰ καὶ δυσγεώρςητος, ὥσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρυμάτων δ' εὐπορίας, ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν· τῷ δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση ἦν εἰρηνικὴ, καὶ χωρὶς ὅπλων ἄρχεσθαι ῥᾳδία. Ἑκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους· ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. Καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος· εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος ςρατηγοὺς ἢ ὑπάτους.

Καὶ αὗται δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφόρους, ἐπειδὰν κε- 840.
λεύῃ τὸ συμφέρον. Ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέθηκε ποιήσας ὑπα-
τικὰς μὲν δύο· Λιβύην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἔξω τῆς ὑπὸ
Ἰούβᾳ μὲν πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου παιδί· καὶ
Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἅλυος καὶ τοῦ Ταύρου, πλὴν Γαλατῶν, καὶ
τῶν ὑπὸ Ἀμύντᾳ γενομένων ἐθνῶν, ἔτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς
Προποντίδος. Δέκα δὲ στρατηγικάς· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ
τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους, τήν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, ὅση
περὶ τὸν Βαῖτιν ποταμὸν καὶ τὸν Ἄτακα· καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν
Ναρβωνῖτιν· τρίτην δὲ Σαρδὼ μετὰ Κύρνου, καὶ Σικελίαν
τετάρτην· πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ
Ἠπείρῳ, καὶ Μακεδονίαν· ἑβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας
καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων, καί τινων Ἠπειρωτικῶν
ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώρισται· ὀγδόην δὲ Κρήτην
μετὰ τῆς Κυρηναίας· ἐνάτην δὲ Κύπρον· δεκάτην δὲ Βιθυ-
νίαν μετὰ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν. Τὰς
δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καῖσαρ· ὧν εἰς ἃς μὲν πέμπει τοὺς
ἐπιμελησομένους ὑπατικοὺς ἄνδρας, εἰς ἃς δὲ στρατηγικούς,
εἰς ἃς δὲ καὶ ἱππικούς. Καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δεκαρχίαι καὶ δυ-
νάστται τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσὶ, καὶ ὑπῆρξαν ἀεί.

ΠΙΝΑΞ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔ΄.	Ἰωνία . . . . . ΣΕΛΙΔΙ	2
	Σμύρνη	21
	Μαγνησία	23
	Τράλλεις.	25
	Νύσα.	26
	Καρία.	29-47
	Ῥόδος	31-35
	Λυκία.	48
	Παμφυλία.	53
	Κιλικία	54
	Ἔθνη Χερρονήσου	67
	Κύπρος.	74
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ΄.	Ἰνδική.	81
	Ἀριανή	131
	Περσίς	141
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΣ΄.	Ἀσσυρία.	157
	Συρία.	176
	Περσικὸς κόλπος.	201
	Ἀραβία	204
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΖ΄.	Αἴγυπτος.	229
	Αἰθιοπία.	280
	Λιβύη.	284
	Μαυρουσία.	286
	Καρχηδών	295
	Κυρηναία.	302
	Ἐπίλογος	305

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ. 309

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ὅτι Ὅμηρος πρῶτος ἐτόλμησε γεωγραφῆσαι.

Ὅτι γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ περικλύζεται νήσου δίκην, αὐτὸς λέγει· νῦν μὲν, «Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα » γαίης Ὠκεανόν τε»· νῦν δὲ, περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς γῆς, « Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας, ἐξ ἀκαλαρ- » ρείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο»· περὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ, «Ἐν δ' » ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο»· περὶ δὲ τοῦ νοτίου, « Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύνονας αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη»· περὶ δὲ τοῦ βορείου, «Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο». Ὠκεανὸν δὲ λέγει τὸν ὁρίζοντα.

Ὅτι ἀψόῤῥοον Ὅμηρος τὸν Ὠκεανὸν λέγει, διὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, «Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν » ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ»· καὶ γὰρ, εἰ μὴ τρὶς, ἀλλὰ δὶς, ἴσως ἢ ἡ γραφὴ ἡμάρτηται, ἢ ἡ ποιητικὴ ὑψηγορία, ἢ ἡ ἱστορία παρέπεσε. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ «Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο»· ἡ γὰρ ἄμπωτις πρᾳεῖα καὶ οὐκ ἀθρόα.

Ὅτι καὶ τὸ σκοπέλους λέγειν τὸν Ὅμηρον, τοτὲ μὲν καλυπτομένους, τοτὲ δὲ γυμνουμένους, τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας αἰνίττεται.

Ὅτι τὰ πάθη τοῦ Ὠκεανοῦ τὰ περὶ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς

πλημμυρίδας ὁμολογεῖ συνεχῆ καὶ μίαν εἶναι τὴν θάλασσαν. Πανταχοῦ γὰρ [ἡ] αὐτὴ αὔξησις καὶ μείωσις τοῦ ὕδατος, ἣ οὐ πολλὰ παραλλάττει, ὡς ἂν ἀπὸ μιᾶς αἰτίας γινομένη.

Ὅτι Ὅμηρος πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν γεωγραφεῖ, λέγων Λιβύην, Θήβας, Αἴγυπτον, Φοινίκην, Κύπρον, Σιδόνα, Σολύμους, Κᾶρας, καὶ τὰς περὶ αὐτὰς νήσους· ἔτι δὲ Φρυγίαν, καὶ Ἑλλήσποντον, καὶ Τρῶας, καὶ Παφλαγόνας, καὶ Αἰήτην, καὶ Ἰάσονα, καὶ Κιμμερίους, καὶ τοὺς τοῖς Θρᾷξὶ πλησιοχώρους Μυσοὺς περὶ τὸν Ἴστρον οἰκοῦντας· εἶτα Κίκονας, καὶ Λάρισσαν, καὶ τὴν ἑξῆς Ἑλλάδα, μέχρι τῆς Θεσπρωτίας· εἶτα τὰ τῆς Ἰταλίας ἄκρα, Τεμέσην, καὶ Σικελοὺς, καὶ Ἠλύσιον πεδίον. Εἰ δέ τινα μεταξὺ παραλείπει, οὐ θαῦμα· τοιαύτη γὰρ ἡ Γεωγραφία.

Ὅτι Ἀναξίμανδρος, ὁ Θαλοῦ μαθητὴς καὶ πολίτης, πρῶτος γεωγραφικὸν πίνακα ἐξέδωκεν· Ἑκαταῖος δὲ, σύγγραμμα.

Ὅτι ἀδύνατον, ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας, γεωγραφῆσαι. Καὶ γὰρ δεῖ, πρὸς μὲν τὰ μήκη τῶν πόλεων, τῶν ἐκλειπτικῶν ἡλίου καὶ σελήνης παρατηρήσεων· πρὸς δὲ τὰ πλάτη, τῆς τῶν κλιμάτων διαφορᾶς.

Ὅτι ἡ Γεωγραφία συνῆπται ἔκ τε γεωμετρίας καὶ μετεωρολογίας.

Ὅτι, εἰ καὶ τὰ οὐράνια τῷ τόπῳ ἀφέστηκε τῶν ἐπιγείων τοσοῦτον, ὅσον οὐρανὸς ἐς' ἀπὸ γαίης, ἀλλὰ τῇ θεωρίᾳ ἥνωται.

Ὅτι τοὺς παρ' Ὁμήρῳ Ἐρεμβοὺς, τοὺς Τρωγλοδύτας δεῖ Ἄραβας ἐξακούειν, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ (τῇ γῇ) ἐμβαίνειν.

Ὅτι ἡ Γεωγραφία, οὐ μόνον διὰ φιλοσοφίαν μεγάλα συντελεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ πολιτικὰς καὶ στρατηγικὰς φρονήσεις τε καὶ πράξεις.

Ὅτι τὸ, Πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄστεα καὶ νοῦν γνῶναι, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους, α Μεγάλων ἐπίστορα ἔργων » εἰρημένον,

τὴν ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς ἱςορίας διαγινομένην φρόνησιν ἐμφανίζει.

Ὅτι ἡ μὲν Γεωγραφία, τῆς ὅλης οὖσα οἰκουμένης ἱςορία, περὶ τὸ ποσὸν μᾶλλον καταγίνεται, ὡς μαθηματικωτέρα· ἡ δὲ χωρογραφία τόπου τινὸς οὖσα, οἷον, ὡς Ὅμηρος λέγει, «Οἵ θ' » Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν», καὶ Πολύκνημον Ἐτεωνὸν, καὶ Πολυτρήρωνα Θίσβην, καὶ Πολυςάφυλον Ἄρνην, περὶ τὸ ποιὸν τῆς χώρας· οἷον εἰ βαθύγειος, εἰ ὀρεινὴ, εἰ πεδιὰς, εἰ ἄξυλος, εἰ μέταλλα ἔχουσα.

Ὅτι ἄλλος μὲν ὁ τῆς Ἰνδικῆς χωρογράφος, ἀγνοῶν τὴν Ἑλλάδα τυχόν· καὶ ἄλλος ὁ τῆς Αἰγύπτου, ἀγνοῶν τὰ τῆς Περσίδος καὶ Βακτριανῆς.

Ὅτι δεῖ γεωμετρικῆς καὶ ἀςρονομίας τῷ γεωγραφήσοντι, καὶ ὑποθέσεις λαβεῖν ἐξ αὐτῶν· οἷον, ὅτι σφαιρικὸς ὁ κόσμος, καὶ ἡ τῆς γῆς ἐπιφάνεια, καὶ ἔτι περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Ὅτι δεῖ τὸν ςρατηγὸν, μήτε τοσοῦτον ἄμοιρον εἶναι Γεωγραφίας, ὥστε λέγειν ἔν τισι τόποις, «Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' » ἴδμεν ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς», καὶ τὰ τοιαῦτα· οὔτε πάλιν περὶ ἐξάρματος τοῦ πόλου, καὶ συνανατολῶν, καὶ συμμεσουρανήσεων, καὶ συγκαταδύσεων τῶν ἀςέρων πολυπραγμονεῖν, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ὅτι καὶ τῆς σφαιρικῆς θεωρίας δεῖ ἥφθαι τὸν γεωγραφήσοντα· οἷον κύκλων ἐν σφαίρᾳ παραλλήλων καὶ ὀρθῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

Ὅτι, ὥσπερ ἐπὶ κολοσσοῦ τὴν ὁλοσχέρειαν τῆς κατασκευῆς σκοποῦντες, τῶν μικρῶν καταφρονοῦμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ Γεωγραφίας, τὴν μὲν θέσιν τῆς χώρας, καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια σχέσιν πολυπραγμονοῦμεν· εἰ δὲ Πολύκνημος, ἢ Ἀμιχθαλόεσσα, ἤ τι τοιοῦτον, ἐῶμεν.

Ὅτι Ἐρατοσθένης, οὔτε τῶν ἀπαιδεύτων ἦν, οὔτε τῶν γνησίως φιλοσοφούντων· διὸ καὶ ΒΗΤΑ ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτερεῖα φέρειν δοκῶν ἐπὶ πάσῃ παιδείᾳ· ὃς καὶ τὴν Ποιητικὴν οὐ φιλοσοφίαν πρώτην ἠξίου καλεῖν, ἀλλὰ μόνον ψυχαγωγίαν τινὰ, κακῶς λέγων.

Ὅτι ἡ Ποιητικὴ πηγὴ καὶ ἀρχὴ φράσεως κατεσκευασμένης καὶ ῥητορικῆς ὑπάρχει, μετὰ τοῦ σεμνοῦ καὶ ὀγκώδους. Ἀμέλει καὶ πεζὸν λόγον φαμὲν τὸν ἄνευ μέτρου ἐκ τοῦ ὕψους ταπεινωθέντα.

Ὅτι τοὺς μύθους αἵ τε παλαιαὶ πόλεις καὶ οἱ νόμοι ἐδέξαντο, ὡς μορμολύκας τινὰς πρὸς τοὺς νηπιόφρονας· οἷον Κωκυτοὺς, Ἀχέροντας, Πυριφλεγέθοντας, Στύγας, καὶ ἁπλῶς πᾶσαν θεολογίαν παλαιάν.

Ὅτι τὸ, «Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα», οὐ πάντα δηλονότι, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μυθώδη· οὐ γὰρ ἂν ἦν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Τοιοῦτοι δ' οἱ μῦθοι περὶ τὴν ἀλήθειαν εἰλούμενοι· «Ὡς ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ», οὕτως καὶ οἱ μῦθοι.

Ὅτι Αἰαίην τὴν Κίρκην Ὅμηρος ὀνομάζει, ἀπὸ τῆς Αἴας πόλεως· καὶ τὰς Συμπληγάδας [τὰς] ἐν Βυζαντίῳ, Πλαγκτάς· καὶ τὸν Πόντον τὸν Εὔξεινον, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων, τό τε ὑπονοούμενον μέγιστον εἶναι, πρὸς Ὠκεανὸν μυθολογεῖ· καὶ τοὺς Κιμμερίους ἀπὸ τοῦ κλίματος τοῦ νεφελώδους, ὡς ἐσκοτισμένους ὅλους· καὶ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν ὑπὸ λῃστῶν κατεχόμενον, εἰς Σκύλλαν, καὶ τὰ ὅμοια.

Ὅτι περὶ Σικελίας τὴν θάλασσαν ἰχθύων τι γένος ἐστὶν, οὓς καλοῦσι γαλεώτας τε καὶ ξιφίας καὶ κύνας, ἐξ ὧν λαβὼν Ὅμηρος ἔλεγε, «Δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴποθεν ἄλλο λάβησιν κῆτος».

Ὅτι τὸ «Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ»

δεῖ νοεῖν, ὅτι δὶς τοῦτο γίνεται καὶ οὐ τρίς· διὸ δεῖ, ἢ μεταβολὰς αἰτιᾶσθαι, ἢ ἄγνοιαν, ἢ ποιητικὴν ἐξουσίαν.

Ὅτι ἡ Ποιητικὴ σύγκειται ἐξ ἱςορίας, καὶ διαθέσεως, καὶ μύθου. Τῆς μὲν οὖν ἱςορίας τέλος ἀλήθειά ἐςιν, ὡς ἐν νεῶν Καταλόγῳ, οἷον Πολυτρήρωνα, καὶ Πετρήεσσαν· τῆς δὲ διαθέσεως ἐνάργεια τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχομένους εἰσάγῃ· μύθου δὲ ἡδονὴ καὶ ἔκπληξις τέλος.

Ὅτι μυθεύει μὲν ὁ τὰς Γοργόνας εἰσάγων· προσμυθεύει δὲ ὁ τὴν τοῦ Ὀδυσσέως πλάνην ἐκτραγῳδῶν.

Ὅτι τὸ «Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον» καλῶς εἴρηται· ὁ γὰρ Μέλας κόλπος τῆς Θρᾴκης, ἐπιςρέφων πρὸς νότον, τοῖς ἐν Λήμνῳ καὶ Σαμοθράκῃ τὸν Ζέφυρον ἐκ Θρᾴκης πνέοντα παρέχει.

Ὅτι ὁ ἀπὸ θερινῆς ἀνατολῆς, Καικίας, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον, Λίψ· ὁ δ' ἀπὸ χειμερινῆς ἀνατολῆς, Εὖρος, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον, Ἀργέςης· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, Ἀπηλιώτης καὶ Ζέφυρος. Καὶ ταῦτα μὲν Ἀριςοτέλης. Ὁ δὲ Ὅμηρος δυσαὴ μὲν Ζέφυρον λέγει, τὸν Ἀργέςην· λίγα δὲ πνέοντα Ζέφυρον, τὸν ὑφ' ἡμῶν Ζέφυρον· Ἀργέςην δὲ Νότον, τὸν Λευκόνοτον. Οὗτος γὰρ ὀλίγα τὰ νέφη ποιεῖ, τοῦ λοιποῦ Νότου ὅλου Εὔρου πως ὄντος· «Ὡς ὁπότε Ζέφυρος νέφεα ςυφελίξῃ Ἀργέςαο Νό» τοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων». Τὸν γὰρ δυσαὴ Ζέφυρον νῦν λέγει· ὃς εἴωθε διασκιδνάναι τὰ ὑπὸ Λευκονότου συναγόμενα, ἀσθενῆ ὄντα, ἐπιθέτως τοῦ Νότου νῦν Ἀργέςου λεγομένου.

Ὅτι τὴν Φάρον νῆσον Ὅμηρος πελαγίαν λέγει, οὐχ οὕτως οὖσαν νῦν. Ἀλλὰ τοῦτο θαυμασίως εἴρηκεν· αἰνίττεται γὰρ, ὅτι ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐςι τοῦ Νείλου, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἔλεγε· καὶ ὅτι πρὸ μυρίων ἐτῶν πελαγία οὖσα, νῦν διὰ τὴν πρόσχωσιν πλησιάζει Αἰγύπτῳ.

Ὅτι [τὸ] «Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν, οἱ

» μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος », Κράτης μὲν ἐξηγεῖται, ὅτι ἡ μεγάλη τῆς Ἰνδικῆς θάλασσα, μεσεμβολοῦσα τοὺς Αἰθίοπας, ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς, ποιεῖ αὐτοὺς δίχα δεδαίσθαι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος συνεχῆ τὴν Αἰθιοπίαν λέγει εἶναι ἐξ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν· διὸ τοὺς μὲν αὐτῶν γνωρίζεσθαι, τοὺς ἄκρους· τοὺς μέσους δὲ ἀγνοεῖσθαι, εἴ τε περιῤῥύτου οὔσης τῆς πάσης Λιβύης, εἴ τε ἰσθμοῦ τινος μεταξὺ τῆς τε Ἀτλαντικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς κειμένου, καὶ ἡμῖν ἀγνοουμένων τῶν ἐκείνῃ Αἰθιόπων κατοικούντων· καὶ διὰ τοῦτο δύο Αἰθιοπίαι λέγονται.

Ὅτι Ὅμηρος τὰ νότια μέρη τοῦ κόσμου ἑῷα καλεῖ καὶ ἡλιακὰ, τὰ δὲ βόρεια, ἑσπέρια καὶ νυκτερινά· οἷον, « Αὐτὴ » δὲ γθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται πρὸς ζόφον· αἱ δέ » τ' ἄνευθε, πρὸς ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε ». Ἡ γὰρ Ἰθάκη βορειοτέρα ἐστὶ τῶν νήσων ἐκείνων. Καὶ πάλιν, « Εἶτ' ἐπὶ δεξιὰ ἴωσι πρὸς » Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε, εἶτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεν- » τα ». Καὶ αὖθις « Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος, » οὐδ' ὅπῃ Ἠὼς, οὐδ' ὅπῃ Ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, » οὐδ' ὅπῃ ἀνεῖται ».

Ὅτι ἄμεινον τὴν Ἀσίαν χωρίζειν τῆς Λιβύης τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ, ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης δίκην μεσημβρινοῦ διήκοντι, ἕως τοῦ κατὰ Πηλούσιον ἰσθμοῦ· μῆκος σάδια *δισ*μύρια καὶ πεντακισχίλια· πλάτος δὲ, ὅπου μέγιστον, οὐ πλείω τῶν χιλίων σαδίων ἔχοντι. Ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ὅρος καὶ τῶν δύο Αἰθιοπιῶν [ἂν] εἴη. Ὁ δὲ Νεῖλος, οὐκ ἄξιος ἂν εἴη μεθόριον λέγεσθαι Πολλῇ γὰρ ἡ νοτιωτέρα τούτου Ἀσία ἀδιαίρετος λείπεται, ἡ Λιβύη ἡ αὐτὴ ἀμφιδοξουμένη.

Ὅτι παροιμίαι εἰσὶ τῶν ὑπερβολῶν ὑπερβολὰς ἐμφαίνουσαι αὗται· Φέλλοῦ σκιᾶς κουφότερον· Φρυγὸς λαγὼ δειλότερον· Ὁ ἀγρὸς γῆν ἔχει Λακωνικῆς ἐπιστολῆς ἐλάττονα.

Ὅτι ὁ Πόντος τὸ παλαιὸν λίμνη ἦν· ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν τοσούτων ποταμίων ὑδάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμβαλλόντων, τάχα δὲ καὶ σεισμῶν ἐξαισίων γενομένων, διερράγη ἡ κατὰ τὸ Βυζάντιον γῆ· καὶ οὕτως τὸ ὕδωρ ἐκχυθὲν εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ Μυρτῷον, συνεχεῖς τὰς δύο θαλάσσας εἰργάσατο. Ἐλπὶς δὲ, καὶ τὸν Πόντον ποτὲ χερσωθῆναι· καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Σαλμυδήσσὸν, καὶ τὰ καλούμενα Στήθη, καὶ ἡ περὶ τὸν Ἴστρον Σκυθικὴ ἐρημία ἤδη τεναγίζει. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄμμωνος ἐν Λιβύῃ ἱερὸν παραθαλάττιόν ποτε ἦν· σημεῖον δὲ, ὅτι περὶ τοὺς τρισχιλίους ςαδίους ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς νῦν θαλάσσης, πᾶσα ἡ ὁδὸς ψαμμώδης τέ ἐςι καὶ μεςὴ κόχλων καὶ χηραμίδων καὶ καρκίνων καὶ ὀςρέων *ὀςῶν*. Ἀλλὰ καὶ ἡ Αἴγυπτός ποτε πέλαγος ἦν· καὶ ἡ Σικελία συνεχὴς Ἰταλίᾳ. Τὸ δὲ περὶ τὴν Ἀμμωνιακὴν πάθος γέγονε, ῥαγέντος τοῦ κατὰ τὰς ςήλας πορθμοῦ· καὶ διὰ τὸ ταπεινότερον εἶναι τὸ ἔξω Στηλῶν ἔδαφος, ἐκχυθῆναι μὲν τὸ κατὰ τὴν Λιβύην ὕδωρ, καὶ τέναγος γενέσθαι ἐπὶ πολὺ τὸν κατὰ Πηλούσιον ἰσθμὸν, λιμνάσαι δὲ τὸ Ἀτλαντικὸν, συνεχὲς γενόμενον τῇ ἔσω θαλάσσῃ.

Ὅτι ἡ τῆς τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης κινήσεως συνέχεια, φυσικὴ ἐςιν αὐτῆς τῆς θαλάσσης, οἷον σφυγμικὴ ἀναπνοή· καθ' ἣν οἵ τε εὔριποι παλινδρομοῦσι, καὶ τὰ ναυάγια καὶ περιττώματα ἐκκυμαίνεται· «Ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην». Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπογαίοις πνεύμασιν, οὐδὲν ἧττον τὸ κυμάτιον ἐκ τοῦ πελάγους, προαιρετικὴν, ὡς ἂν εἴποι τις, κινούμενον κίνησιν, «Πολλὸν παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν».

Ὅτι οὐ μᾶλλον ἡ Σικελία ἀπερράγη τῆς Ἰταλίας, ἢ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ Αἰτναίου ἀνεδόθη· καὶ αἱ περὶ τὴν Λιπάραν νῆσοι, καὶ αἱ Πιθηκοῦσσαι. Ὥστε ἐλπὶς καὶ ἠπείρους ὅλας ἀναδίδοσθαι κάτωθεν, καὶ ἄλλας συνιζάνειν κάτω ἀφανιζο-

μένας· ὅπερ καὶ ἡ Ἀτλαντὶς παρὰ Πλάτωνι νῆσος παθεῖν ἱστόρηται, καὶ Βοῦρα περὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ὅτι τοῦ τοὺς εὐρίπους εἶναι ῥοώδεις οὐκ ἔστι μία αἰτία. Ὁ μὲν γὰρ Σικελικὸς, δίς· ὁ δὲ Χαλκιδικὸς, ἑπτάκις· ὁ δὲ κατὰ Βυζάντιον οὐδ' ὅλως παλινοστεῖ, ἀλλ' ἀεὶ ἀπὸ τοῦ Πόντου ῥεῖ εἰς ὀυσμάς.

Ὅτι ἡ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἰονίου Ἰστρία ἀπὸ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ὠνομάσθαι λέγεται, ἐκ τοῦ μεγάλου Ἴστρου ἀποσχιζομένου, ὡς τινές φασιν· ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰάσονα οἱ μῦθοι ἐκ τοῦ Πόντου διὰ τούτου τοῦ ποταμοῦ ἐξάγουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν.

Ὅτι μέσον Θήρας καὶ Θηρασίας ἐκπεσοῦσαι φλόγες ἐκ τοῦ πελάγους ἐφ' ἡμέρας τέτταρας, ὥστε πᾶσαν ζεῖν καὶ φλέγεσθαι τὴν θάλατταν, ἀνεφύσησαν κατ' ὀλίγον ἐξαιρομένην, ὡς ἂν ὀργανικῶς, καὶ συντεθειμένην ἐκ μύδρων νῆσον, ἔχουσαν δώδεκα σταδίων τὴν περίμετρον.

Ὅτι, σεισμοῦ γενομένου μεγίστου, τῆς τε Σιδόνος τὰ δύο μέρη κατεστράφη, καὶ ἑτέρα πόλις ὅλη πλησίον αὐτῆς· καὶ Εὐβοίας ἡ ἐν Εὐρίπῳ Ἀρέθουσα κρήνη ἀπετυφλώθη, καὶ οὐ πρότερον ἔπαυσε, πρὶν χάσμα μέγα περὶ τὸ Ληλάντιον πεδίον γεγονὸς πηλοῦ διαπύρου ποταμὸν ἐξήρασε· τότε δὲ καὶ τῆς Ἀρεθούσης αἱ πηγαὶ πάλιν ἀνεδόθησαν.

Ὅτι, πάλιν περὶ Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν σεισμῶν γενομένων, Σίπυλός τε τὸ ὄρος κατεστράφη, κατὰ τὴν Ταντάλου βασιλείαν, καί τινες τῶν Ἰώνων πόλεις· καὶ τὰ ἐν Τροίᾳ θερμὰ ὕδατα ἀπώλετο, περὶ ὧν Ὅμηρος ἔλεγεν· « Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι » λισσῷ ῥέει »· ἐγένοντο δὲ καὶ λίμναι ἐξ ἑλῶν. Οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν, εἰ ὁ κατὰ τὸ Κάσιον ἰσθμὸς τῆς Ἀραβίας διαῤῥαγεὶς, ἢ ἴζημα λαβὼν, ποιήσει τὴν τῆς Αἰγύπτου θάλασσαν σύῤῥουν τῇ Ἐρυθρᾷ. Ἔτι δὲ καὶ ὁ Πειραιεὺς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ἐμφαίνει,

πέραν ἔκειτο τῆς Ἀττικῆς, ὡς νῆσος· καὶ ἡ Λευκάς, νῆσος ὑπὸ Κορινθίων γέγονε, διακοψάντων τὸν ἰσθμόν· περὶ οὗ λέγει Ὅμηρος, « Οἶος Νήρικον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, ἀκτὴν » ἠπείροιο ». Περὶ Μεθώνην δὲ, τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, ὄρος ἑπτασάδιον τὸ ὕψος ἀνεβλήθη, γενηθέντος ἀναφυσήματος φλογώδους, μεθ' ἡμέραν μὲν ἀπρόσιτον ὑπὸ τῆς τοῦ θερμοῦ καὶ θειώδους ὀδμῆς, νύκτωρ δὲ *εὐῶδες*, ἐκλάμπον πόρρω καὶ θερμαῖνον, ὥστε ζεῖν τὴν θάλατταν ἐπὶ σαδίους πέντε· θολερὰν δ' εἶναι καὶ ἐπὶ εἴκοσι σαδίους· προσχωσθῆναι δὲ πέτραις ἀπορρῶξι πύργων οὐκ ἐλάττοσιν. Ὑπὸ δὲ τῆς Κωπαΐδος λίμνης αἱ ἐν Καταλόγῳ Ὁμήρου πόλεις, Ἄρνη καὶ Μίδεια, κατεπόθησαν· καὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι ἐκ τῆς τοῦ Ἀχελῴου προσχώσεως ἠπειρώθησαν· καὶ ἡ Ἀσερὶς νῆσος πλησίον Ἰθάκης, λιμένας πρὶν ἔχουσα δύο, νῦν *δ'* οὐδ' ἀγκυροβόλιον ἔχει. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ὄσσα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἀπερράγη.

Ὅτι Πυθέας ὁ Μασσαλιώτης, δοκῶν εἶναι φιλόσοφος, ψευδέστατος ἠλέγχθη ἐν οἷς τὰ περὶ Θούλην καὶ Βρετανίας γεωγραφεῖ.

Ὅτι τινὲς Ἀλεξάνδρῳ συνεβούλευον, διαιροῦντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς Ἕλληνας καὶ Βαρβάρους, τοῖς μὲν ὡς φίλοις, τοῖς δὲ ὡς πολεμίοις χρῆσθαι· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ἄμεινον εἶναι ἀρετῇ καὶ κακίᾳ διαιρεῖν τούτους· εἶναι γὰρ Ἰνδοὺς μὲν, καὶ Ἀρίους, καὶ Ῥωμαίους, καὶ Καρχηδονίους, ἀριστοκρατουμένους καὶ καλῶς πολιτευομένους· Ἀθηναίους δὲ οὐχ οὕτως.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ὅτι ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη. Ἐν δὲ τῇ Ὑρκανίᾳ ἡ ἄμπελος μετρητὴν οἴνου φέρει· ἡ δὲ συκῆ μεδίμνους ἑξήκοντα· ὁ δὲ σῖτος ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς

καλάμης πάλιν φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδροις σμηνουργεῖται, καὶ τῶν φύλλων ἀπορρεῖ μέλι. Γίνεται δὲ καὶ ἐν τῇ Ματιανῇ τῆς Μηδίας τοῦτο, καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασηνῇ, καὶ τῇ Ἀραξηνῇ. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὗται νοτιώτεραί εἰσι τῆς Ὑρκανίας καὶ εὐκραέστεραι, οὐ θαῦμα· ἐν δὲ τῇ Μαργιανῇ, ὁ τῆς ἀμπέλου πυθμὴν γίνεται πολλάκις δυεῖν ἀνδρῶν ὀργυιαῖς περιληπτὸς, ὁ δὲ βότρυς δίπηχυς. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀρία παραπλησία ἐστὶν, εὐοινίᾳ δὲ καὶ ὑπερβάλλει· ἐν ᾗ καὶ εἰς τριγένειαν τὸν οἶνόν φασι μένειν ἐν ἀπισσώτοις ἄγγεσιν. Πάμφορος δ' ἐστὶ καὶ ἡ Βακτριανὴ, πλὴν ἐλαίου.

Ὅτι ἡ Βαγαδαονία χώρα τῆς Καππαδοκίας, πεδίον οὖσα ἑξαίσιον, μεταξὺ Ἀργαίου ὄρους καὶ Ταύρου, διὰ τὸ εἶναι ὑψηλὴ, οὐδὲ ξυλοφορεῖ. Τὰ δὲ περὶ Σινώπην καὶ Ἀμισὸν καὶ Φαναροιαν, καίτοι τρισχιλίους σταδίους ὄντα βορειότερα, καὶ ἐλαιόφυτα καὶ εὐχείμερά ἐστι, διὰ τὸ εἶναι ταπεινότερα, καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλεαίνεσθαι.

Ὅτι περὶ τὰς ἐκβολὰς Βορυσθένους, καὶ τὴν παρωκεανῖτιν Κελτικὴν, ἢ οὐ φυέται ἄμπελος, ἢ οὐ τελεσφορεῖ, ἢ ὀλιγοκαρπεῖ· τοῦ δὲ χειμῶνος κατορύττεται.

Ὅτι τοσαύτη περὶ τὴν Μαιῶτιν ἐστὶν ὑπερβολὴ τοῦ κρυμοῦ, ὥστε, ἐν ᾧ χωρίῳ οἱ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους ἱππομαχοῦντες ἐπὶ τοῦ κρυσάλλου, ἐν τῷ αὐτῷ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν τοὺς αὐτούς.

Ὅτι τοσοῦτον ψύχος γίνεται περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, ὡς καὶ τὰς χαλκᾶς ὑδρίας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος διαρρήγνυσθαι· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, τὸ ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῶν Παντικαπαιέων, ἐπὶ τῇ ῥαγείσῃ ὑδρίᾳ· « Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ » πείθεται οἷα παρ' ἡμῖν γίγνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν· » ἣν, οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλὸν, ἀλλ' ἐπίδειγμα χειμῶνος » μεγάλου, θῆχ' ἱερεὺς Στράτιος ».

Ὅτι Ἵππαρχός φησι κατὰ τὸν Βορυσθένη καὶ τὸ ἕβδομον Κλίμα, ἐν ὅλαις ταῖς θεριναῖς νυξὶ, παραυγάζεσθαι τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, περιιςάμενον ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολήν· ταῖς δὲ χειμεριναῖς τροπαῖς, τὸ πλεῖςον μετεωρίζεσθαι τὸν ἥλιον ἐπὶ πήχεις ἐννέα· ἐν δὲ Βρεταυίαις, περὶ πήχεις τέσσαρας· ἔνθα καὶ ἡ μεγίςη ἡμέρα ὡρῶν ἐςιν ἰσημερινῶν δεκαεννέα.

Ὅτι παρ' Ὁμήρῳ αἱ πέντε πτύχες τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδος, τὰς πέντε τῆς ἁπάσης γῆς ζώνας αἰνίττονται· ἡ μὲν χρυσῆ τὴν ἀμφίσκιον, ἥτις ἐςὶ μεταξὺ τῶν τροπικῶν· αἱ δὲ δύο κασσιτέριναι τὰς δύο περισκίους, αἵτινές εἰσιν ὑπὸ τοὺς πόλους· αἱ δὲ δύο χαλκαῖ τὰς δύο ἑτεροσκίους, αἵτινές εἰσιν ἥ τε ἡμετέρα οἰκουμένη πρὸς βορρᾶν, καὶ ἡ τῶν ἀντοίκων ἡμῶν πρὸς νότον.

Ὅτι Πυθέας καὶ Εὐήμερος καὶ Ἀντιφάνης, ψεῦςαι γεωγράφοι.

Ὅτι οἱ τὸ μῆκος τῆς οἰκουμένης ἀφορίζοντες, μεσημβρινοί εἰσιν, οὐχὶ δὲ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις· τὸ δὲ πλάτος, οἱ παράλληλοι.

Ὅτι ἡ Κάλπη ὄρος ἐςὶν Ἰβηρίας, ἔνθα ἡ ἑτέρα τῶν Ἡρακλέους Στηλῶν, πολλῷ τῆς νήσου τῶν Γαδείρων ἀνατολικωτέρα.

Ὅτι τῆς Ἰταλίας ἡ νοτιωτάτη μερὶς δικόρυφός ἐςιν· ὧν ἡ μὲν δυτικωτέρα κορυφὴ κατὰ Λευκόπετραν ἄκραν, ἀπέναντι τοῦ ἐν Σικελίᾳ Ταυρομενίου κεῖται, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· ἡ δὲ ἀνατολικωτέρα κορυφὴ, ἡ ἄκρα ἐςὶν Ἰαπυγία, ἀπέναντι κειμένη πρὸς δυσμὰς τῶν Ἀκροκεραυνίων ὀρῶν καὶ Χαόνων. Ὁ δὲ τῆς Κρότωνος καὶ Τάραντος κόλπος, μεταξύ ἐςι τῶν δύο κορυφῶν.

Ὅτι ὁ γεωγράφος ἀρχὰς ἔχει τὰς τῆς γῆς ἀναμετρήσεις τῶν Μαθηματικῶν· αὗται δὲ τὰς ἀςρονομικὰς ἀποδείξεις· αὗται δὲ τὴν φυσικὴν ἐπιςήμην, ἀρετὴν οὖσαν καὶ ἐπιςήμην

ἀνυπόθετον καθ' αὑτήν. Αἱ γὰρ ἀρεταὶ ἀνυπόθετοί εἰσι, καὶ ἐξ ἑαυτῶν ἤρτηνται, καὶ ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς τάς τε ἀρχὰς καὶ τὰς πίστεις ἁπάντων.

Ὅτι τὸ λέγειν εἶναι τὴν γῆν πᾶσαν πεντάζωνον, καὶ τὰ τοιαῦτα, γεωμέτρου ἐστίν· ἀλλ' οὐχὶ τοῦ νοερῶς γεωμετροῦντος, ἀλλὰ τοῦ τὰ νοερὰ σχήματα ἐφαρμόζοντος τῇ γῇ καὶ τῷ οὐρανῷ· ᾧ τινι καὶ ὁ γεωγράφος ἀρχιτέκτονι χρῆται καὶ ὑποθέσει.

Ὅτι ὁ γεωμετρικὸς, χρώμενος τῇ γνωμονικῇ τε καὶ ἀστρονομικῇ ἀποδείξει, τοῦτ' ἔστι, τοῖς τῷ ἰσημερινῷ παραλλήλοις κύκλοις καὶ τοῖς μεσημβρινοῖς, καταμετρεῖ, τὴν μὲν οἰκήσιμον ἐμβατεύων, τὴν δ' ἄλλην ἐκ τοῦ λόγου τῶν ἀποστάσεων· οὕτω δ' ἂν εὑρίσκοι τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἕως τοῦ πόλου διάστημα. Ἔχων δὲ τοῦτο, ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον, τοῦτ' ἔστι τὸν τῆς γῆς μέγιστον κύκλον. Λαβὼν δὲ διὰ τῶν ἀναμετρήσεων τῆς γῆς, καὶ πιστεύσας τοῖς ἀναμετρήσασιν αὐτὴν, ἔχει τὸν σταδιασμὸν τῆς περιμέτρου τῆς ὅλης γῆς. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ, δύο δοθεισῶν οἰκήσεων, εὑρίσκει τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα γεωμετρικῶς.

Ὅτι οὐ διαφέρει λέγειν, τὴν ὅλην οἰκουμένην νῆσον τῷ Ὠκεανῷ κλυζομένην, καὶ τὸ λέγειν μόριά τινα αὐτῆς ἀγνοεῖσθαι εἴτε περικλύζεται, εἴτε καὶ οὐχὶ, διὰ τὸ ἐλαχίστην εἶναι τὴν μεταξὺ ἄγνωστον γῆν.

Ὅτι, τμηθείσης τῆς ὅλης γῆς ὑπό τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ παραλλήλου τούτῳ ἀρκτικοῦ κύκλου πρὸς βορέαν, γίνεται τὸ σχῆμα σφόνδυλος· οὗ τμηθέντος διὰ τοῦ κύκλου τοῦ ἀφορίζοντος τό τε δυσμικώτατον καὶ ἀνατολικώτατον μέρος τῆς οἰκουμένης, ὅσπερ ἐστὶ κύκλος μεσημβρινὸς, γίνεται τὸ περιλειπόμενον σχῆμα ἥμισυ σφονδύλου· οὗ ἡ ἐπιφάνεια, χλαμυδοειδὴς οὖσα, ποιεῖ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην, περικλυζομένην τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει, ἤτοι νήσου δίκην, ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος περικλυζομένην.

Ὅτι

Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος ςάδιά ἐςι μυριάδες ἑπτά. Τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς, μυριάδες ςαδίων τρεῖς, ἀφοριζόμενον ὑπὸ τῶν διὰ καῦμα ἢ ψύχος ἀοικήτων. Τὸ μὲν οὖν διὰ καῦμα ἀοίκητον τῆς οἰκουμένης μέρος πλάτος ἔχει ςάδια ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια· μῆκος δὲ τὸ μέγιςον μυριάδων δώδεκα, καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων, ὅπερ ἐςὶν ἥμισυ τοῦ ἰσημερινοῦ.

Ὅτι, κατὰ Ἐρατοσθένην, ἡ τῆς γῆς περίμετρος ςάδιά εἰσι μυριάδες εἰκοσιπέντε καὶ δισχίλια· ὧν τὸ ἑξηκοςὸν μέρος γίνεται τετρακισχιλίων διακοσίων σταδίων.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, τὸ νότιον πέρας τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἀφορίζεται ὑπὸ παραλλήλου τῷ ἰσημερινῷ, γραφομένου διὰ Βλεμμύων καὶ Νουβῶν· ὅςις ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἀπέχει μοίρας δέκα ἔγγιςα πρὸς βορᾶν. Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ παραλλήλου, πρὸς μὲν τὸν ἰσημερινὸν ςάδια ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια· πρὸς δὲ τὸν διὰ Μερόης παράλληλον ςάδια τρισχίλια· πρὸς δὲ τὸν διὰ Συήνης ἀπὸ Μερόης ςάδια πεντακισχίλια, καὶ ἕτερα τοσαῦτα ἀπὸ τοῦ διὰ Συήνης παραλλήλου ἐπὶ τὸν παράλληλον τὸν διὰ τῆς Κάτω χώρας Αἰγύπτου.

Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης διάςημα, κατὰ μῆκος μὲν ἔχει ςάδια μύρια· κατὰ πλάτος δὲ δισχίλια ἑπτακόσια τεσσαράκοντα ςάδια.

Ὅτι δεῖ τὸν ἐπὶ σφαιρικῆς ἐπιφανείας βουλόμενον τὴν οἰκουμένην καταγράφειν, μὴ μείζονα ποιεῖν σφαῖραν ἔχουσαν τὴν διάμετρον ποδῶν δέκα· εἰ δ' ἐπὶ ἐπιπέδου, μὴ ἐλάσσονα ποδῶν ἑπτά.

Ὅτι Στράβων αὐτοψίᾳ ἴδε τῆς οἰκουμένης, κατὰ μὲν μῆκος, ἀπὸ Ἀρμενίας ἕως Σαρδοῦς· κατὰ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου μέχρι [τῶν] τῆς Αἰθιοπίας ὁρίων.

Ὅτι ἡ ὄψις, κἂν τοῖς ἄλλοις πλεονεκτῇ τὴν ἀκοὴν, ἀλλ' οὖν εἰς ἐπιςήμην πολὺ αὐτῆς ἐλλείπει· ἀμέλει τὰ πολλὰ τῶν ἐν Γεωγραφίᾳ θεωρουμένων ἀκοῇ ἴσμεν.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, τὸ τῆς οἰκουμένης πλάτος ὁρίζεται τῷ τοῦ μεσημβρινοῦ μεγέθει, τοῦ γραφομένου διὰ τῆς Κιναμωμοφόρου, καὶ Μερόης, καὶ Συήνης, καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ Ῥόδου, καὶ Βυζαντίου, καὶ Βορυσθένους, καὶ τοῦ διὰ τῆς Ἱέρνης, νήσου Βρετανικῆς, παραλλήλου· τὸ δὲ μῆκος τῷ μεγέθει τοῦ παραλλήλου, τοῦ γραφομένου διά τε στηλῶν, καὶ Σικελίας, καὶ Πελοποννήσου, καὶ Ῥόδου, καὶ Κύπρου, καὶ Ἰσσικοῦ κόλπου, καὶ Ἀρμενίας, καὶ Μηδίας μέσης, καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς ὀρεινῆς ῥάχεως ἕως τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης. Καὶ ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο χλαμυδοειδὲς, πλατὺ μὲν ἔχον τὸ νότιον πλευρὸν, στενὸν δὲ τὸ βόρειον, τὸ δὲ ἀνατολικὸν τῷ δυτικῷ ἴσον.

Ὅτι τὰ Ἀρταβρα λιμὴν ἐστι τῆς Ἱσπανίας, ἀπέναντι τῶν Κασσιτεριδῶν.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς Μαυριτανίας ἡ παρωκεανῖτις, ἀρξαμένη ἀπὸ Στηλῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον κλίνουσα, καταλήγει εἰς τὸν διὰ Καρχηδόνος μεσημβρινὸν τῆς Κιναμωμοφόρου παραλλήλου· ὅστις, κατὰ Πτολεμαῖον, ἀπέχει τοῦ δυτικοῦ πέρατος μοίρας τριακοντατέσσαρας, καὶ μόρια τέσσαρα κατὰ μῆκος.

Ὅτι τὰ ἑσπέρια μέρη τῆς Πυρήνης ἀντίκεινται πρὸς νότον τοῖς ἑσπερίοις μέρεσι τῆς μεγάλης Βρετανίας.

Ὅτι ἡ μὲν Εὐρώπη πολυσχημονεστάτη ἐστὶν, ἡ δὲ Λιβύη ἁπλοσχήμων, ἡ δὲ Ἀσία μεταξὺ ἀμφοῖν· τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τοὺς αἰγιαλούς.

Ὅτι ὁ κατὰ Στήλας πορθμὸς, τὸ μὲν πλάτος ἔχει σταδίους ἑβδομήκοντα τὸ στενώτατον· τὸ δὲ μῆκος σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι.

Ὅτι ἡ Ἰβηρικὴ θάλασσα περιορίζεται ἀπὸ μὲν νότου, τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ, μέχρι Καρχηδόνος· ἀπὸ δὲ βορρᾶ, τῇ τῆς Ἰβηρίας παραλίᾳ καὶ Κελτικῆς, μέχρι Σικελίας. Τῆς δὲ Σικελίας, ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ πορθμὸς, σταδίων ἐστὶν ἑπτά, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μικρὰν

Σύρτιν, σταδίων χιλίων πεντακοσίων. Καὶ ἀπὸ Γαδείρων ἕως Σικελίας, διὰ μέσου τοῦ πελάγους, ἡ γραμμὴ ἡ διὰ Ῥόδου γραφομένη καὶ Ἰσσικοῦ κόλπου, σταδίων ἐστὶ μυρίων δισχιλίων, τὸ δὲ πλάτος τοῦ πελάγους τούτου, ἀπὸ Μασσαλίας ἕως Σίσαρος ποταμοῦ Λιβυκοῦ, ὅπερ ἐστὶ μέγιστον, στάδιοι πεντακισχίλιοι.

Ὅτι τὸ πρὸς νότον τοῦ Ἰβηρικοῦ πελάγους πέλαγος, ἕως Κυρήνης, Λιβυκὸν καλεῖται· τὸ δὲ Σαρδῷον· τὸ δὲ Τυρρηνικόν.

Ὅτι τοῦ Ἰονίου κόλπου, τὸ μὲν μῆκος στάδια πεντακισχίλια, τὸ δὲ πλάτος χίλια διακόσια.

Ὅτι ἀπὸ Παχύνου ἕως Κρήτης καὶ τῶν ὀυτικῶν [αὐτῆς μερῶν, καὶ] ἕως Ταινάρου τῆς Πελοποννήσου, ἴσον ὑπάρχον, στάδιοι τετρακισχίλιοι πεντακόσιοι.

Ὅτι τὸ Μυρτῷον πέλαγος μεταξὺ κεῖται Κρήτης τε καὶ Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργείας, πλάτος ἔχον τὸ μέγιστον, τὸ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, σταδίων χιλίων διακοσίων, μῆκος δὲ, ἔλαττον ἢ διπλάσιον· ἐν ᾧ νῆσοι, Κύθηρά τε, καὶ Καλαυρία, καὶ Αἴγινα, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τινές. Τῷδε συνεχές ἐστι τό τε Αἰγαῖον σὺν τῷ Μέλανι κόλπῳ καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ τὸ Ἰκάριον, καὶ τὸ Καρπάθιον, μέχρι Ῥόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου. Τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πέλαγος ἔχει τάς τε Κυκλάδας νήσους, καὶ Σποράδας, καὶ τὰς προκειμένας Καρίας τε καὶ Ἰωνίας καὶ Αἰολίδος μέχρι Τρωάδος, καὶ τὰς πρὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Μακεδονίας, ἀπὸ Εὐβοίας μέχρι Ἴμβρου καὶ Σαμοθράκης.

Ὅτι οἱ περὶ τὰ Γάδειρα καὶ Ἄβυδον πορθμοὶ, ἑπτασάδιοί εἰσιν· ὁ δὲ περὶ τὸ Βυζάντιον, τετρασάδιος.

Ὅτι δύο Κόρκυραί εἰσιν, ἥ τε τῶν Φαιάκων ἀντιπέραν Βουθρωτοῦ, καὶ ἡ Μέλαινα ἀντιπέραν πρὸς δύσιν καὶ βορρᾶν τῶν τοῦ Δρίλωνος ποταμοῦ ἐκβολῶν. Καὶ ἔστιν αὕτη ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ.

Ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει πολὺ τὸ σοφὸν καὶ ἔντεχνον τοῦ βίου,

καθάπερ Ἕλληνες καὶ Μακεδόνες καὶ Ῥωμαῖοι. Ἔχει δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ ὀρεινῇ αὐτῆς μάχιμον γινόμενον· καὶ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι, εὔφορον καὶ κάρπιμον. Καὶ διὰ τοῦτο ἀρίζηλ ἐςὶ τῶν ἄλλων γαιῶν, καὶ ἔτι διὰ τὰ μέταλλα.

Ὅτι οἱ Λίγυες, οὐκ εἰσὶ μὲν Κελτικὸν ἔθνος, παραπλήσιον δ' αὐτοῖς τῷ βίῳ. Νέμονται δὲ μέρος τῶν Ἄλπεων, τὸ συνάπτον τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσι· μέρος δὲ καὶ τῶν Ἀπεννίνων κατέχουσιν.

Ὅτι τὴν Ἰταλίαν ποιεῖ χερόνησον τό τε Τυρρηνικὸν πέλαγος ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Λιγυςικοῦ, καὶ τὸ Αὐσόνιον, καὶ ὁ Ἀδρίας.

Ὅτι, κατὰ Ἵππαρχον, καὶ ἡ μία μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, τοῦτ' ἔςι τὸ τριακοσιοςὸν ἑξηκοςὸν τοῦ ὅλου κύκλου μεγίςου, ςάδια ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς γῆς ἑπτακόσια.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Ὅτι τῆς Ἰβηρίας, τὸ μὲν μῆκος, ςαδίων ἑξακισχιλίων, τὸ δὲ πλάτος πενταισχιλίων, τὸ μέγιςον. Ταύτης δὲ, τὸ μὲν πλεῖςον μέρος, καὶ μάλιςα τὸ βόρειον, τραχὺ καὶ λεπτόγεων καὶ δρυμῶδες καὶ ὀλιγόκαρπον καὶ κρυμῶδες· τὸ δὲ νότιον, καὶ μάλιςα τὸ ἔξω Στηλῶν, ἄριςον καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκούμενον.

Ὅτι τὸ ςενότερον μέρος τῆς τε Ἰβηρίας καὶ τῆς Κελτικῆς περὶ τὴν Πυρήνην ἐςί. Κόλποι γὰρ γίνονται ἔκ τε τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς ἔσω θαλάσσης ἐνταῦθα.

Ὅτι πρὸς δύσιν προὔχει τὰ περὶ τὸ Ἱερὸν ἄκρον τῆς Ἰβηρίας τῶν Λιβυκῶν περάτων ςαδίους χιλίους πεντακοσίους· καὶ ἔοικε νηῒ τὸ ἄκρον, περὶ αὐτὸ ἔχον τρία νησίδια· ὧν τὸ μὲν ἐμβόλου τάξιν ἔχει, τὰ δὲ ἐπωτίδων.

Ὅτι ὁ Ἄνας ποταμὸς καὶ ὁ Τάγος, ἐκ τῶν ἑῴων ὁρμώμενοι μερῶν, ἐκδιδοῦσιν, ὁ μὲν εἰς τὸν δυτικὸν Ὠκεανόν· ὁ δὲ Ἄνας, πρὸς νότον τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου. Καὶ ἔςιν ἡ μεσοποταμία αὕτη [ἡ]

περιέχουσα τὸ Ἱερὸν ἄκρον, εὐδαίμων μετρίως· ἡ δ' ἐφεξῆς χώρα ἐπὶ τὴν ἔσω θάλασσαν, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει εὐδαιμονίας, πρὸς ἅπασαν κρινομένη τὴν οἰκουμένην, τῶν τε ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ἀγαθῶν. Ταύτην δ' ὁ Βαῖτις διαῤῥεῖ ποταμὸς ἐξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος, καὶ καλεῖται Βαιτικὴ· ἣν οἰκοῦσι Τουρδητανοὶ, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες, καὶ γραμματικὴν τέχνην καὶ ποιητὰς καὶ ἱστορικοὺς (ὥς φασιν), ἐπὶ τῶν τοῦ Στράβωνος χρόνων, ἐτῶν ἑξακισχιλίων ἔχοντες. Ἀλλὰ καὶ [οἱ] ἄλλοι Ἴβηρες, οὐχ ὁμόγλωσσοι ὄντες, γραμματικαῖς χρῶνται τέχναις ἕκαστοι κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Ὅτι τὰ Γάδειρα ἀπέχει τῆς Βαιτικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ, στάδια ἑπτακόσια πεντήκοντα.

Ὅτι λέγουσιν οἱ περὶ τὴν Βαιτικὴν Ἴβηρες ἀναχύσεις, τὰς πληρουμένας τῇ θαλάττῃ ἐν ταῖς πλημμυρίσι κοιλάδας, καὶ ποταμῶν δύκην εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνάπλους ἐχούσας.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου ἐπὶ τὸ τοῦ Ἄνα στόμα μίλιά εἰσιν ἑξήκοντα. Ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ τοῦ Βαίτιδος στόμα μίλια ἑκατόν· εἶτα εἰς Γάδειρα μίλια ἑβδομήκοντα.

Ὅτι περὶ τὴν Βαιτικὴν μεγάλαι πόλεις, Κορδύβη, Γαδίτανα, Ἴσπαλις, Ἰτάλικα, Ἴλιπα, Ἀστίγα, Κάρμων, Ὀβούλκων, καὶ Ἀτετούα, καὶ Οὔρσων, καὶ Τοῦκκις, καὶ Ἰουλία, καὶ Αἴγουα, καὶ Μούνδα, ἔνθα οἱ Πομπηίου παῖδες κατεπολεμήθησαν· πᾶσαι δ' αὗται Κορδύβης οὐκ ἄπωθέν εἰσιν.

Ὅτι οἱ Πομπηίου παῖδες, Γναῖος μὲν ἡττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς Καρτηίαν, κἀκεῖ διεφθάρη· Σέξτος δὲ, ἐκ Κορδύβης σωθεὶς, καὶ ὀλίγον ὕστερον Σικελίᾳ προσχὼν καὶ ἀποστήσας αὐτὴν, εἶτα καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκπεσὼν, πλεύσας εἰς Μίλητον, καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν Ἀντωνίου στρατηγῶν, αὐτοῦ κἀκεῖνος ἐτελεύτησεν.

Ὅτι ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὁλκάσι μεγάλαις εἰς τὴν μεσόγαιαν

σάδια πεντακόσια, ἕως Ἰσπάλιος. Καὶ εἰσὶ περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε, καὶ ἄργυρος πλεῖστος.

Ὅτι ἀπὸ τῶν ἀναχύσεων πᾶσα σχεδὸν ἡ Βαιτικὴ πλοΐζεται.

Ὅτι περὶ τὴν Ἰβηρίαν ἕως Σαρδοῦς οἱ ἐτησίαι εὖροι γίνονται ἐν τῇ ἔσω θαλάσσῃ.

Ὅτι Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδίων, οὓς ἔνιοι λιβηρίδας προσαγορεύουσι. Λυμαίνονται γὰρ καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα, ῥιζοφαγοῦντες. Τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ἕως Μασσαλίας, καὶ τινων νήσων περὶ αὐτήν.

Ὅτι τοσοῦτος ἦν πλοῦτος τοῖς περὶ τὴν Τουρδητανίαν Ἰβηρσιν, ὡς τοὺς μετὰ Βάρκα στρατεύσαντας Καρχηδονίους εὑρεῖν αὐτοὺς πίθοις καὶ φιάλαις παναργύροις χρωμένους.

Ὅτι ἡ Λουσιτανία εὐδαίμων ἐστὶ, καὶ ἔχει καὶ ψῆγμα χρυσοῦ πλεῖστον.

Ὅτι τὸ βορειότατον ἄκρον τῆς Ἰβηρίας, Νέριον καλεῖται.

Ὅτι ἡ Νέα Καρχηδὼν τῆς Ἰβηρίας, ἐν τῇ ἔσω θαλάσσῃ κειμένη, κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα, τοῦ διαδεξαμένου Βάρκαν τὸν Ἀννίβα πατέρα.

Ὅτι σχεδὸν πᾶσα ἡ Ἰβηρία μέταλλα παντοῖα ἔχει, μάλιστα δὲ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου.

Ὅτι ἀπὸ σταδίων εἰκοσιτεσσάρων τῆς Νέας Καρχηδόνος, νῆσος ἐστὶν ἡ καλουμένη Σκομβραρία, ἀπὸ τῶν ἁλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριστον σκευάζεται γάρον. Οὕτως οὖν εἶπεν ὁ Στράβων τὸ γάρον.

Ὅτι κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ πρὸς νότον κεῖται αἱ Βαλιαρίδες, νῆσοι ἀξιόλογοι, ἐξ ὧν καὶ τὸ πέλαγος Βαλιαρικὸν, ἃς Ἕλληνες Γυμνησίας καλοῦσι. Κάνταβροι δὲ ἐπίσημον ἔθνος Ἰβηρικὸν, ἀφ' οὗ ὁ περικείμενος Ὠκεανὸς Καντάβριος καλεῖται.

Ὅτι ἐν Ἰβηρίᾳ κάστορες μὲν πολλοὶ γίνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχει

τὸ καζόριον τὴν αὐτὴν δύναμιν τῷ Ποντικῷ· καθάπερ καὶ ὁ Κύπριος μόνος χαλκὸς φέρει τὴν Καδμίαν λίθον καὶ τὸ χαλκανθὲς καὶ τὸ σπόδιον. Καὶ οἱ τῶν Κελτιβήρων ἵπποι, ὑπόψαροι ὄντες, ἐπειδὰν εἰς τὴν ἔξω μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν, μεταβάλλειν τὴν χρόαν λέγονται.

Ὅτι οἱ Κάνταβροι καὶ οἱ τούτοις πλησιόχωροι οὔρῳ λούονται ἐν δεξαμεναῖς παλαιουμένῳ· καὶ τοὺς ὀδόντας σμήχονται τῷ αὐτῷ οὔρῳ, καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες.

Ὅτι οἱ Οὐέττωνες Ἴβηρες, ὅτε πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρῆλθον στρατόπεδον, ἰδόντες τινὰς τῶν ταξιαρχῶν ἀνακάμπτοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς, περιπάτου χάριν, μανίαν ὑπέλαβον, [καὶ] ἡγοῦντο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σκηνάς· ὡς δέον ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἱδρυθέντας, ἢ μάχεσθαι· τοσοῦτον αὐτοῖς τὸ θηριῶδες καὶ ἀνήμερον ἦν. Καὶ αἱ γυναῖκες δ' αὐτοῖς, κόσμου χάριν, περιτραχήλια σιδηρᾶ ἐφόρουν, ἔχοντα κόρακας σιδηροῦς προνενευκότας τοῦ προσώπου πολύ, καμπτομένους ὑπὲρ κορυφῆς, καὶ προπίπτοντας πρὸ τοῦ μετώπου πολύ. Κατὰ τούτων δὲ τῶν κοράκων, ὅτ' ἐβούλοντο, κατέσπων τὸ κάλυμμα, ὥστε ἐμπετασθὲν τῷ προσώπῳ καλύπτειν αὐτό· καὶ τοῦτο κόσμον ἐνόμιζον. Ἄλλας δέ φασι τυμπάνιον περικεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ περιφερές, καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων· εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον κατ' ὀλίγον· ἄλλας δὲ τὰ προκόμα ψιλοῦν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀποστίλβειν τοῦ μετώπου μᾶλλον· τὰς δὲ ὅσον ποδιαῖον τὸ ὕψος ἐπιθεμένας συλίσκον, περιπλέκειν αὐτῷ τὴν χαίτην, εἶτα καλύπτρᾳ μελαίνῃ περιστέλλειν. Πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τοιαῦτα πολλὰ καὶ εὕρηται καὶ μεμύθευται περὶ πάντων κοινῇ τῶν Ἰβηρικῶν ἐθνῶν, διαφερόντως δὲ τῶν προσοδόρων, οὐ μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς ὠμότητα καὶ θηριωδίαν. Καὶ γὰρ τέκνα μητέρες ἔκτειναν, πρὶν ἁλῶναι κατὰ τὸν πόλεμον· καὶ

παιδίον δὲ, τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων ἔκτεινε πάντας, τοῦ πατρὸς κελεύσαντος, σιδήρου κυριεῦσαν· γυνὴ δὲ πάλιν τοὺς συναλόντας. Κληθεὶς δέ τις εἰς μεθυσκομένους, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς πυράν. Ταὐτὰ δὲ καὶ Κελτοὶ καὶ Σκύθαι καὶ Θρᾷκες ποιοῦσιν.

Ὅτι τῆς Κάλπης καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιδος ἀπέχει τὰ Γάδειρα ςάδια ἑπτακόσια πεντήκοντα. Καὶ ἔςιν ἡ νῆσος μικρὰ, πλάτος μὲν ἔχουσα ςαδιαῖον, μῆκος δὲ ςάδια ἑκατόν· καὶ εἰσὶν οἱ ἐνοικοῦντες πλουσιώτατοι διὰ τὴν ἐμπορείαν.

Ὅτι Πολύβιος κρήνην εἶναί φησιν ἐν Γαδείροις ὕδατος ποτίμου, ἥτις ἀντιπαθεῖ τῇ θαλάσσῃ· πλημμυρούσης μὲν, λειψυδρεῖ, ὑποφευγούσης δὲ, πλημμυρεῖ. Αἰτιᾶται δ', ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκπίπτον, καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος κατὰ τὰς πλημμύρας, εἴργεται τῶν οἰκείων τοιούτων ἐξόδων· ἀναςρέψαν δ' εἰς τὸ ἐντὸς, ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους, καὶ ποιεῖ λειψυδρίαν· γυμνωθείσης δὲ πάλιν, εὐθυπορῆσαν ἐλευθεροῖ τὰς φλέβας τῆς γῆς, ὥςε ἀναβλύειν εὐπόρως. Ὁ δὲ Στράβων, οὐδὲ ταύτην μὲν [τὴν] αἰτίαν ἀποδοκιμάζει· λέγει δὲ κἀκεῖνος ἑτέραν· ὅτι εἰκὸς τῶν φλεβῶν τινας τῶν πηγαίων, νοτισθείσας διὰ τῆς πλήμης ἔξωθεν, χαυνοῦσθαι, καὶ παρέκχυσιν εἰς τὰ πλάγια μᾶλλον διδόναι τοῖς ὕδασιν, ἢ ἀναθλίβειν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ῥεῖθρον εἰς τὴν κρήνην· εἰ δ', ὥσπερ Ἀθηνόδωρός φησιν, εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεις ἔοικεν, [εἰκὸς] εἶναί τινα τῶν ῥεόντων ὑδάτων, ἃ κατ' ἄλλους μὲν πόρους ἔχει τὴν ἔκρυσιν κατὰ φύσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν (ὧν δὴ τὰ ςόματα πηγὰς καὶ κρήνας καλοῦμεν), κατ' ἄλλους δὲ πόρους συνέλκεται πρὸς τὸ τῆς θαλάττης βάθος· καὶ συνεξαίροντα μὲν ἐκείνην, ὥστε πλημμυρεῖν, ὅταν οἷον ἡ ἐκπνοὴ γίνηται, τὸ οἰκεῖον ἀπολείπειν ῥεῖθρον· πάλιν [δ'] ἀναχωρεῖν

πρὸς τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ὅταν κἀκείνη λάβῃ τὴν ἀναχώρησιν.

Ὅτι φησὶ Ποσειδώνιος τὴν τοῦ Ὠκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν ἀστροειδῆ περίοδον· τὴν μὲν ἡμερήσιον, πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολάς τε καὶ δύσεις· τὴν δὲ μηνιαῖαν, πρὸς τὰς τῆς σελήνης φάσεις· τὴν δὲ ἐνιαυσιαῖαν, πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου τροπάς· καθ' ἡμέραν γὰρ, πρὸς τὴν τῆς σελήνης συμπάθειαν, ὅταν ὑψωθῇ ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος ζωδίου μέγεθος, ἄρχεσθαί τε διοιδεῖν τὴν θάλατταν καὶ πλημμυρεῖν, μέχρι μεσουρανήσεως αὐτῆς· ἐκκλίναντος δὲ τοῦ ἄστρου, πάλιν ἀναχωρεῖν κατ' ὀλίγον, ἕως ἂν ζώδιον ὑπερέχουσα τοῦ δυτικοῦ ὁρίζοντος τελέως μειωθῇ. Εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ ταύτῃ διαμένειν τὸν Ὠκεανὸν, ἕως ἡ σελήνη δύνασα ἀποφύγῃ τοῦ ὁρίζοντος πάλιν ζωδιακὸν ὑπὸ γῆν διάστημα. Εἶτα κατὰ τὸ ὅμοιον σχῆμα, ἕως τοῦ ὑπογείου πλημμυρεῖ· καὶ πάλιν ὑπονοστεῖ, ἕως ἐλθοῦσα πρὸς τὰς ἀνατολὰς ζωδιακὸν διάστημα τελέως ῥηχίαν σχοίη. Εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ μένει ἕως ἂν ὑψωθῇ τοῦ ὁρίζοντος τὸ ζωδιακὸν διάστημα· καὶ οὕτως καθ' ἑκάστην γίνεται ἡμέραν ἐξ ἀϊδίου. Ἡ δὲ μηνιαία γίνεται οὕτως· ἐπιτείνονται αἱ αὐξομειώσεις περὶ τὰς συνόδους καὶ πανσελήνους· μειοῦνται δὲ περὶ τὴν διχότομον ἑκατέραν. Ἡ δ' ἐνιαυσιαία γίνεται οὕτως· περὶ τὰς τροπὰς ἑκατέρας τοῦ ἡλίου ἐπιτείνονται αἱ αὐξομειώσεις τῶν ἀμπώτεων· περὶ δὲ τὰς ἰσημερίας ἑκατέρας μειοῦνται ἐσχάτως· καὶ τοῦτο ἀεὶ γίνεται. Πάλιν δὲ τῆς σελήνης ἐν τοῖς τροπικοῖς [οὔσης] ζωδίοις, ἀνωμαλίαν εἶναι τῶν ἀμπώτεων καὶ πλημμῶν, τῷ τε τάχει καὶ τῷ πλήθει τῶν αὐξομειώσεων· ἐν δὲ τοῖς ἰσημερινοῖς, ὁμαλίαν τε καὶ εὐταξίαν· ἐν δὲ τοῖς διαμέσοις, μεταξὺ τούτων.

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Ὅτι οὐκ ἔςι πάντων τῶν Κελτῶν « Ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα » γῆρυς ».

Ὅτι αἱ Ἄλπεις, ἀπὸ τῆς Λιγυςικῆς ἀρξάμεναι θαλάσσης, ἐπὶ τὰς τοῦ Ῥήνου δαήκουσι πηγάς.

Ὅτι τὸ Κέμμενον ὄρος πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἐςὶ τῇ Πυρήνῃ, μῆκος ἔχον περὶ ςάδια δισχίλια· καὶ παύεται περὶ Λούγδουνον πόλιν πρὸς ἀνατολάς. Οἱ δὲ τῆς τε Πυρήνης καὶ τῶν Κεμμένων πρὸς Βορρᾶν οἰκοῦντες ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ Ἀκυϊτανοὶ καλοῦνται, ἀφοριζόμενοι τῷ Λείγηρι ποταμῷ ἀπὸ Λουγδουνησίας.

Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ Κελτικὴ ποταμοῖς ἐςι κατάρρυτος. Οὕτως δὲ οἱ ποταμοὶ εὐφυῶς κεῖνται, ὥςε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν, καὶ ἔμπαλιν, τὰ φορτία διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων πεζῇ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων. Ἔςι δὲ καὶ πολυανθρωποτάτη ἡ Κελτικὴ, καὶ εὔφορος. Περὶ δὲ Ναρβῶνα καὶ τὴν παραλίαν αὐτῆς ἕως τῶν Κεμμένων ἐλαιόφυτός ἐςι. Τὰ δὲ πρὸς βορρᾶν προϊόντα ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον οὐδὲ ἄμπελον ἔχει.

Ὅτι ἡ Ναρβωνησία παραλληλόγραμμον ἔχει τὸ σχῆμα· ὧν ἡ Νοτία θάλασσα καὶ τὸ Κέμμενον ὄρος ἕως τῶν Ἄλπεων, αἱ ἀπεναντίον· ἡ δὲ Πυρήνη καὶ αἱ Ἄλπεις, αἱ λοιπαὶ δύο ἀπεναντίον· διορίζεται δὲ ἡ Ναρβωνῖτις χώρα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας τῷ Οὐάρῳ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰβηρίας τῷ ἱερῷ τῆς Πυρηναίας Ἀφροδίτης· καὶ εἰσὶ μεταξὺ τοῦ Ἀφροδισίου καὶ τῶν τοῦ Οὐάρου ποταμοῦ ἐκβολῶν ἡ παραλία, ςάδια δισχίλια ἑπτακόσια.

Ὅτι ἡ Μασσαλία, πόλις Ἑλληνικὴ, τοσοῦτον ἦν σώφρων καὶ μετρία, ὥςε καὶ νόμον εἶχον, τὴν μεγίςην προῖκα χρυσίων

εἶναι ἑκατὸν, τὴν δὲ ἐσθῆτα χρυσίων πέντε, καὶ τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον ὁμοίως χρυσίων πέντε. Τοσοῦτον δὲ τοὺς λόγους καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἔργῳ ἐξήσκησαν, ὥςε τοὺς φιλομαθείᾳ ἐχομένους Ῥωμαίους, μὴ εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' εἰς Μασσαλίαν πορεύεσθαι. Ἔςι δὲ ἡ πόλις Φωκαέων ἀποικία.

Ὅτι μεταξὺ Ναρβῶνος καὶ τοῦ Ἀφροδισίου ἄκρου ἐκ τῆς Πυρήνης ῥεῖ ποταμὸς ὁ Ῥουσκίνων· οὗ πλησίον λίμνη, καὶ χωρίον ὕφυδρον, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ἁλυκίδων μεςὸν, τὸ τοὺς ὀρυκτοὺς κεςρεῖς ἔχον. Δύο γὰρ ἢ τρεῖς ὀρύξαντι πόδας, καὶ καθέντι τρίαιναν εἰς ὕδωρ ἰλυῶδες, ἔςι περιπεῖραι τὸν ἰχθὺν, ἀξιόλογον τὸ μέγεθος. Τρέφεται δ' ὑπὸ τῆς ἰλύος, καθάπερ αἱ ἐγχέλυες.

Ὅτι μεταξὺ Μασσαλίας καὶ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ ἐκβολῶν ποταμοῦ πεδίον ἐςὶ διέχον τῆς θαλάσσης ςάδια ἑκατόν· τοσοῦτον δε καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερὲς τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· μεςὸν γάρ ἐςι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωςιν· ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασίν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἁλυκίδες συνίςανται καὶ ἅλες. Ἀριςοτέλης μὲν οὖν φησὶν ὑπὸ σεισμῶν, τῶν καλουμένων Βραςῶν, ἐκπεσόντας τοὺς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, συνολισθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδώνιος δὲ λίμνην οὖσαν παγῆναι μετὰ κλυδασμοῦ· καὶ διὰ τοῦτο εἰς πλείους μερισθῆναι λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάχληκας καὶ ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας. Καὶ ἔςιν ἑκάτερος τῶν λόγων πιθανός. Ἀνάγκη γὰρ τοὺς οὕτως συνεςῶτας λίθους *οὐ* καθ' αὑτοὺς, ἢ ἐξ ὑγροῦ παγέντας μεταβαλεῖν, [ἢ] ἐκ πετρῶν μεγάλων ῥήγματα συνεχῆ λαβουσῶν ἀποκριθῆναι.

Ὅτι οἱ Σάλυες οἰκοῦσι μεταξὺ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ καὶ Δρυεντία ποταμοῦ, ἐπὶ ςάδια πεντακόσια.

Ὅτι οἱ πλησίον Καππαδοκίας Γαλάται Κελτῶν εἰσιν ἄποικοι.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀκυϊτανίᾳ τῆς Κελτικῆς, ἣν ἔχουσι Τάρβελλοι, μέταλλά ἐςι χρύσεα σπουδαιότατα πάντων. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὑρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ' ὅτε μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι· τὸ δὲ λοιπὸν ψῆγμά ἐςι, καὶ βῶλοι, καὶ αὐταὶ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. Ἡ δὲ μεσόγειος καὶ ὀρεινὴ βελτίω γῆν ἔχει.

Ὅτι τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικόν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, ἀρειμάνιόν τέ ἐςι καὶ θυμικὸν καὶ μάχιμον, καὶ μᾶλλον ἱππικῇ μάχῃ εὐδοκιμοῦν· καὶ τὸ κράτιςον Ῥωμαίοις ἱππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶ δὲ τοῖς τρόποις ἁπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις. Εἰς δὲ τὸ διεγερθῆναι πρὸς πόλεμον ἑτοίμως ἐρεθίζονται, ὡς μισοπόνηροι· καὶ πάλιν εὐκόλως χειροῦνται καὶ δουλοῦνται. Καὶ εἰσὶ τῶν Ἰβήρων ῥωμαλεώτεροι, διὰ τὰ τῶν σωμάτων μεγέθη· καὶ τούτων οἱ παρωκεανῖται μᾶλλον. Οὐκ ἀντέχουσι δὲ χρόνον πολὺν πολεμοῦντες· καὶ γὰρ πρὸς Ῥωμαίους πολεμεῖν ἤρξαντο ὕςεροι τῶν Ἰβήρων, ἀλλὰ πρότεροι κατεςράφησαν. Οἱ δ' Ἴβηρες οὔτε πανςρατιᾷ, ὥσπερ οἱ Γαλάται, πολεμοῦντες, οὔτε καθ' ἕνα τόπον, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ τῆς χώρας, καὶ ἄλλοτε ἀλλαχοῦ, δυσαλωτότεροι γεγόνασιν.

Ὅτι τῶν Γαλατῶν οἱ Βέλγαι ἀνδρειότατοί εἰσιν, εἰς πεντεκαίδεκα ἔθνη διῃρημένοι· οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Λείγηρος, παρωκεανῖται ὄντες. Καὶ εἰσὶν οὗτοι τοῖς Γερμανοῖς γείτονες, καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν ὅμοιοι. Καὶ διὰ τὴν τῶν γυναικῶν εὐτεκνίαν, εἰς τριάκοντα μυριάδας τὸ τῶν Βελγῶν ἐξητάζετο μάχιμον πλῆθος. Σαγηφοροῦσι δὲ, καὶ κομοτροφοῦσι, καὶ χαμαιεῦναί εἰσι, καὶ κρεωφάγοι, καὶ γαλακτοπόται· καὶ ἡ χώρα κτηνοτρόφος συσὶ καὶ προβάτοις. Ἀντὶ δὲ χιτώνων σχιςοὺς χειριδωτοὺς φοροῦσι, μέχρι γλουτῶν καὶ αἰδοίων. Ἡ δ' ἐρέα αὐτοῖς τραχεῖα μὲν, μακρόμαλλος δὲ, ἀφ' ἧς τοὺς δασεῖς σάγους ἐξυφαίνουσι, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ χορηγοῦσιν ἐπ' ἐμπορείᾳ,

καὶ τὰ ἐκ τῶν συῶν ταρίχη. Ὁπλισμὸς δὲ, μάχαιρα μακρὰ, παρηρτημένη παρὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν, καὶ θυρεὸς μακρὸς, καὶ λόγχαι κατὰ λόγον, καὶ μάταρις *παλτοῦ τι εἶδος*. Ἔςι δέ τι καὶ γρόσφῳ ἐοικὸς ξύλον, ἐκ χειρὸς, οὐκ ἐξ ἀγκύλης, ἀφιέμενον, τηλεβολώτερον καὶ βέλους, ᾧ μάλιςα καὶ πρὸς τὰς τῶν ὀρνέων χρῶνται θήρας. Αἱ δὲ ὕες αὐτοῖς καὶ ἀγραυλοῦσιν, ὕψει καὶ τάχει καὶ ἀλκῇ διαφέρουσαι· κίνδυνος δ' ἐςὶ τῷ ἀήθει προσιόντι ταύταις, ὡσαύτως καὶ λύκῳ.

Ὅτι παρὰ πᾶσι Κελτοῖς τρία γένη ἔντιμα αὐτοῖς ἐςι μάλιςα· Βάρδοι τε, ποιηταὶ ὄντες ὕμνων· καὶ Οὐάται, ἱεροποιοὶ καὶ φυσιολόγοι· καὶ Δρυΐδαι, οἳ πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ καὶ τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἀσκοῦσι, δικαιότατοι νομιζόμενοι. Ἀφθάρτους δὲ τὰς ψυχὰς οὗτοι λέγουσιν εἶναι, καὶ τὸν κόσμον· ἐπικρατήσειν δέ ποτε καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ. Τῷ δὲ ἁπλῷ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν ἀπρόσεςι τοῖς Γάλλοις, καὶ τὸ φιλόκοσμον· χρυσοφοροῦσι γὰρ, περὶ μὲν τοῖς τραχήλοις ςρεπτόν· περὶ δὲ τοῖς βραχίοσι καὶ τοῖς καρποῖς ψέλια· καὶ ἐσθῆτες αὐτοῖς τοῖς ἄρχουσι χρυσόπαςοι. Καὶ εἰσὶν ἀφόρητοι μὲν νικῶντες, ἡττηθέντες δὲ ἔκπληκτοι.

Ὅτι ἔναντι τῶν τοῦ Λείγηρος ποταμοῦ ἐκβολῶν νῆσός ἐςι μικρὰ, οὐ πάνυ πελαγία, ἐν τῷ Ὠκεανῷ· ἐν ᾗ τῶν Σαμνιτῶν αἱ γυναῖκες Βάκχαι, τῷ Διονύσῳ κατεχόμεναι, οἰκοῦσιν, ἐξιλεούμεναι τὸν θεόν. Οὐ θέμις δ' ἐπιβαίνειν ἄνδρα τῆς νήσου· αἱ δὲ γυναῖκες ἀντιπλέουσαι ἐκ τῆς νήσου συνέρχονται τοῖς σφετέροις ἀνδράσι, καὶ πάλιν ἀπίασιν εἰς τὴν νῆσον.

Ὅτι Κελτοὶ πάντες φιλόνεικοί εἰσι· καὶ οὐ νομίζεται παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν τὸ ἀφειδεῖν τοὺς νέους τῆς ἀκμῆς. Ἀσκοῦσι δὲ μὴ παχεῖς εἶναι, μηδὲ προγάςορας· τὸν δ' ὑπερβαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζώνης μέτρον, ζημιοῦσθαί φασιν.

Ὅτι ἡ πλείςη τῆς Μεγάλης Βρετανίας πεδιάς ἐςι καὶ κατά-

δρυμος· πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὀρεινά· φέρει δὲ σῖτον, καὶ βοσκήματα, καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ, καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. Εἰσὶ δ' οἱ Βρετανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασιν· τὰ δ' ἤθη ἁπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν, ἤπερ οἱ Κελτοί· ὥστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γάλακτος εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν. Ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ τινων γεωργίας τρόπων. Πόλεις δ' αὐτοῖς οἱ δρυμοί εἰσι· περιφράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῆ κύκλον, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροι δ' εἰσὶν οἱ ἀέρες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις αὐτοῖς. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε δι' ἡμέρας ὅλης ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον.

Ὅτι δὶς διέβη Καῖσαρ ὁ Θεὸς εἰς τὴν Βρετανίαν· ἄξιον δὲ λόγου οὐδὲν ἔπραξεν· αἱ γὰρ νῆες αὐτῷ, τῆς παυσελήνου, ἐπίδοσιν λαβούσης τῆς ἀμπώτεως [καὶ τῆς πλημμυρίδος], κακῶς ἔπαθον καὶ ἐφθάρησαν αἱ πολλαί. Δύο δὲ νίκας ἐνίκησεν ἐκεῖ, καίτοι δύο μόνα τάγματα περαιώσας τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔλαβε λείαν πολλήν. Ἐπὶ δὲ τοῦ Αὐγούστου τελέως εἰς φόρου ἀπαγωγὴν Ῥωμαίοις κατέστησαν.

Ὅτι οἱ τὴν Ἰέρνην νῆσον κατοικοῦντες Βρετανοὶ ἄγριοί εἰσιν, καὶ ἀνθρωποφάγοι, καὶ ποηφάγοι, καὶ τοὺς γονεῖς τελευτήσαντας ἐσθίουσιν, καὶ φανερῶς μίγνυνται γυναιξί τε ἄλλαις καὶ μητράσιν.

Ὅτι Πυθέας, εἰ καί τινα περὶ Θούλης λέγων ἐψεύσατο, ὅμως τῆς περὶ τὸ μαθηματικὸν θεωρίας, εὖ λέγει περὶ αὐτῆς. Λέγει δὲ τῶν μὲν ἡμέρων καρπῶν τε καὶ ζώων ἀφορίαν εἶναι

καὶ σπάνιν· κέγχρῳ δὲ καὶ ἄλλοις λαχάνοις καὶ καρποῖς καὶ ῥίζαις τρέφεσθαι. Σῖτος δὲ ὀλίγος γίνεται.

Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων τῆς Λιγυστικῆς ἄρχονται αἵ τε Ἄλπεις καὶ τὰ Ἀπέννινα ὄρη. Φασὶ δὲ τὰ ὄρη τῆς Λιγυστικῆς τοσοῦτον εἶναι ξυλοτρόφα, ὡς εὑρίσκεσθαί τινα δένδρα καὶ ὀκτὼ ποδῶν ἔχοντα τὴν διάμετρον τοῦ πάχους· τὰ δὲ ὄρη ταῦτα ὑπερύψηλα καὶ ἀπότομα.

Ὅτι οἱ Λίγυες οἴνῳ χρῶνται τῷ ἐκ τῆς γῆς σφῶν γινομένῳ, πιττίτῃ, αὐστηρῷ. Πλεονάζει δὲ καὶ τὸ λιγγούριον παρ' αὐτοῖς, ὅ τινες ἤλεκτρον προσαγορεύουσιν.

Ὅτι μεταξὺ Λιγύων καὶ τῆς Μασσαλίας οἰκεῖ τὸ τῶν Σαλύων ἔθνος παράλιον, τὰς Ἄλπεις τὰς παραλίους οἰκοῦν. Φασὶ δὲ τὸ ὕψος τῶν ὀρέων εἶναι, ᾗ ὀξύτατόν ἐστι, στάδια ἑκατὸν, καὶ τοσοῦτον αὖθις τὴν κατάβασιν.

Ὅτι ἐκ τῶν Ἄλπεων ῥεῖ ὅ τε Ῥῆνος, καὶ ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ Πάδος, καὶ ὁ Ῥοδανός.

Ὅτι ὁ Πάδος ποταμὸς ἁπάντων ἐστὶ μείζων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ, πλὴν μόνου τοῦ Ἴστρου.

Ὅτι περὶ τὰς Ἄλπεις καὶ τὰ δυσμικὰ τῆς Ἰταλίας ἡ ὁδὸς χαλεπωτάτη ἐστὶ καὶ κρημνώδης, ὡς καὶ τοῖς μικρὸν ὀλισθήσασι κίνδυνον εἶναι εἰς φάραγγας· ἀβύσσους κατενεχθῆναι· ἃς ὁ Αὔγουστος δαπάναις πολλαῖς ἀνέκτισε, καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπλάτυνεν. Ἔχει δέ τι παράδοξον καὶ ἕτερον ἡ χώρα· κρυσάλλου γὰρ πλάκες μέγισαι ἐκ τῶν ἀκρωρειῶν ἀποῤῥηγνύμεναι διέφθειρον τοὺς ὁδίτας.

Ὅτι ἐστὶ λέξεις οἱ δημοσιῶναι, ὥσπερ οἱ σιτῶναι καὶ βοῶναι καὶ ὀψῶναι.

Ὅτι Στράβων ὁ Γεωγράφος ἐπὶ Νέρωνος ἤκμαζε, τοῦ Ῥωμαίων αὐτοκράτορος.

Ὅτι αἱ Ἄλπεις ἰδιόμορφόν τι ζῶον γεννῶσιν, ἐλαφοειδὲς

τὸ σχῆμα, πλὴν αὐχένος καὶ τριχώματος· ταῦτα δ' ἐοικέναι κάπρῳ, ὑπὸ δὲ τῷ γενείῳ πυρῆνα ἴσχειν ὅσον σπιθαμαῖον, ἀκρόκομον, πωλικῆς κέρκου τὸ πάχος.

Ὅτι φησὶ Πολύβιος κατ' Ἀκυληίαν εὑρεθῆναι χρύσεα μέταλλα οὕτως εὐφυῆ, ὥστε, ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντι τὴν ἐπιπολῆς γῆν, εὐθὺς ὀρυκτὸν εὑρίσκεσθαι χρυσόν· τὸ δ' ὄρυγμα μὴ πλειόνων ὑπάρχειν ἢ πεντεκαίδεκα ποδῶν. Εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν καθαρὸν, κυάμου μέγεθος ἢ θέρμου, τοῦ ὀγδόου μέρους μόνον ἀφεψηθέντος· τὸν δὲ δεῖσθαι μὲν χωνείας πλείονος, σφόδρα δὲ λυσιτελοῦς.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.

Ὅτι τὸ παλαιὸν Ἰταλία ἐκαλεῖτο ἡ περιεχομένη χώρα ὑπό τε τῆς νῦν Μεγάλης Ἑλλάδος, καὶ Ἰαπυγίας, καὶ Ποσειδωνιάτου κόλπου· ὕστερον δὲ, διὰ τὸ εὐτυχὲς τοῦ ὀνόματος, ἐπεκράτησε καὶ ἕως Οὐάρου ποταμοῦ, καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ, καὶ τῶν Ἄλπεων, Ἰταλία καλεῖσθαι.

Ὅτι τῶν Ἄλπεων περιφερὴς ἡ ὑπώρειά ἐστι καὶ κολπώδης, τὰ κοῖλα ἔχουσα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν· τοῦ δὲ κόλπου τὰ μὲν μέσα πρὸς τοῖς Σαλασσοῖς ἐστι· τὰ δ' ἄκρα ἐπιστροφὴν λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τῆς Ὄκρας καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου, τὰ δ' εἰς τὴν Λιγυστικὴν παραλίαν μέχρι Γενούας, τῶν Λιγύων τοῦ ἐμπορίου, ὅπου τὰ Ἀπέννινα ὄρη συνάπτει ταῖς Ἄλπεσιν.

Ὅτι μόνη ἡ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ παραλία τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης μιμεῖται τὰ τοῦ Ὠκεανοῦ πάθη, ὁμοίως ἐκείνῳ πλημμύρουσά τε καὶ ἀναῤῥοιβδοῦσα καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ὑφ' ὧν τὸ πλέον τοῦ πεδίου λιμνοθαλάττης γίνεται μεστόν. Διώρυξι δὲ καὶ παραχώμασι, καθάπερ ἡ Κάτω χώρα τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται· καὶ τὰ μὲν ἀνέψυκται καὶ γεωργεῖται, τὰ δὲ διάπλους

ἔχει.

ἔχει. Τῶν δὲ πόλεων αἱ μὲν νησίζουσιν, αἱ δ' ἐκ μέρους κλύζονται.

Ὅτι ὁ περὶ τὴν Ῥάβενναν ἀὴρ καθαρώτατός ἐςι καὶ ὑγιεινότατος. Τούτου δ' αἴτιον ἡ πλημμυρίς τε τῆς θαλάσσης καὶ ἡ τοῦ Πάδου πλήρωσις, πᾶν τὸ βορβορῶδες ἀποκαθαίρουσα. Τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται καὶ περὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἡ γὰρ τοῦ Νείλου ἀνάβασις τὴν τῆς λίμνης ἀφανίζει δυσωδίαν τῆς ἐκ τοῦ τέλματος.

Ὅτι ἐν Ῥαβέννῃ τὰ ἕλη ποιοῦσι τὰς ἀμπέλους καρπιμωτάτας καὶ ταχυφόρους· ἀλλ' ἐν πέντε ἔτεσι γηράσκουσαι φθείρονται.

Ὅτι Ἀδρία πόλις ἐςὶ περὶ τὰ μυχὰ τοῦ Ἀδρίου, ἀφ' ἧς ἡ ταύτῃ θαλασσα καλεῖται Ἀδρίας· ἦν δὲ τὸ πάλαι ἐπιφανεςάτη.

Ὅτι μετὰ τὸ Τίμαυον, μυχαίτατον ὂν τοῦ Ἀδρίου, ἡ τῶν Ἴςρων ἐςὶ παραλία μέχρι Πόλας, ἧς καὶ Καλλίμαχος μέμνηται λέγων, «Ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας». Κτίσμα δὲ ἐςι Κόλχων· καὶ αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι ἐπίκειντα τῇ Πόλᾳ.

Ὅτι ἡ Λιγυςικὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσιν ἵδρυται, μεταξὺ Τυῤῥηνίας τε καὶ Κελτικῆς· τραχεῖα δ' ἐςὶ καὶ πετρώδης.

Ὅτι ἡ Τυῤῥηνία χώρα, μοῖρα οὖσα τῆς Ἰταλίας, ἄρχεται ἀπὸ τῶν τῆς Λιγυςικῆς ὁρίων ἕως ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος· παραθαλάσσιοι δ' *ὄντες* οὗτοι, καὶ τὰ πεδία οἰκοῦντες τὰ τῶν Ἀπεννίνων ἀπολήγοντα· ἐξ ἧς καὶ ἡ περικειμένη θαλασσα Τυῤῥηνικὴ καλεῖται.

Ὅτι ὁ Τίβερις ῥεῖ ἀπὸ τῶν Ἀπεννίνων ὀρέων, πληροῦται δ' ἐκ πολλῶν ποταμῶν, μέρος μέν τι διὰ τῆς Τυῤῥηνίας φερόμενος, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικὴν, εἶτα Σαβίνους καὶ Λατίνους τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. Παραβέβληνται δέ πως τῷ ποταμῷ μὲν καὶ τοῖς

Τυρρηνοῖς κατὰ πλάτος, ἀλλήλοις δὲ κατὰ μῆκος· ἀνέχουσι δὲ πρὸς τὰ Ἀπέννινα ὄρη τὰ πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ.

Ὅτι ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὀστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς Σαβίνης· τὰ δ' Ὄστια ἐπίνειόν ἐστι Ῥώμης, εἰς ἃ ὁ Τίβερις ἐκδίδωσιν. Ἐκτείνεται δ' ἐπὶ μῆκος μέχρι Καμπανίας καὶ Σαμνιτῶν.

Ὅτι Τυρρηνοὶ καλοῦνται ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἄτυος, τοῦ στείλαντος ἐκ Λυδίας ἀποίκους εἰς τὴν χώραν ταύτην. Λιμῷ γὰρ ἡ Μαιονία ἐπιέζετο· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἄτυς βασιλεύων ἐκεῖ, Ἡρακλείδης ὢν ἀπὸ Ὀμφάλης, ἠναγκάσθη τὸν μὲν ἕτερον τῶν παίδων, Λυδὸν καλούμενον, αὐτοῦ κατασχεῖν, ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα Λυδία· τὸν δ' ἕτερον, Τυρρηνόν, στεῖλαι μετὰ τοῦ πλείστου λαοῦ, ὃς ἐλθὼν ᾤκισε τὴν ἐξ αὐτοῦ Τυρρηνίαν.

Ὅτι οἱ Τυρρηνοὶ ἐπιφανεῖς γενόμενοι, πολλὰ ἔνδοξα ἔπραξαν ἄλλα τε, καὶ τοὺς Γαλάτας, τοὺς τὴν Ῥώμην ἐπὶ Φουρίου λαβόντας, ὑπαντήσαντες περὶ Σαβίνους κατεπολέμησαν, καὶ ὅσα χρήματα ἑκόντων Ῥωμαίων ἔλαβον, πάντα ἠνάγκασαν τοὺς Γαλάτας ἄκοντας δοῦναι λύτρα τῶν ἁλόντων ὑπ' αὐτῶν.

Ὅτι τὸ παρ' Ὁμήρῳ Πελασγικὸν Ἄργος ἡ Θετταλία λέγεται, ὅ ἐστι μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, ἕως τῆς ὀρεινῆς τῆς κατὰ Πίνδον, διὰ τὸ ἐπάρξαι τῶν τόπων τούτων τοὺς Πελασγούς· τόν τε Δία τὸν Δωδωναῖον ὀνομάζει Ὅμηρος· « Ζεῦ Ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ. » Πολλοὶ δὲ καὶ [τὰ] Ἠπειρωτικὰ ἔθνη Πελασγικὰ εἰρήκασιν, ὡς καὶ μέχρι δεῦρο τῶν Πελασγῶν ἐπαρξάντων· ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν ἐν Τρωάδι Κιλίκων Ὅμηρος Πελασγοὺς εἴρηκε, λέγων, « Ἱππόθοος δ' » ἄγε φῦλα Πελασγῶν. »

Ὅτι τοὺς Πελασγοὺς διὰ τὸ πλανήτας εἶναι, καὶ δίκην ὀρνέων ἐπιφοιτᾶν ἐφ' οὓς ἔτυχε τόπους, φασὶ πελαργοὺς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν κληθῆναι.

Ὅτι τῆς Τυρρηνίας τὸ μὲν μῆκος, ᾗ μέγιστόν ἐστιν, ἀπὸ Λούνης πόλεως μέχρι Ὠστίων, σταδίων δισχιλίων πεντακοσίων, πλάτος δὲ τοῦ ἡμίσους ἔλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσιν. Ἡ δὲ Λούνα, μικρὰ μέν ἐστι πόλις, ἔχει δὲ λιμένα μέγιστον καὶ κάλλιστον· ἔχει δὲ μέταλλα, λίθου ποικίλου λευκοῦ, ὑπογλαυκίζοντος, ἀφ' ὧν τὰ ἐν Ῥώμῃ ἐδάφη καὶ οἱ ναοὶ οἱ κάλλιστοι κοσμοῦνται. Οἱ δ' Ἕλληνες καλοῦσι τὸν λιμένα, Σελήνης λιμένα.

Ὅτι ἀπὸ Λούνης εἰς Πίσαν σάδιοί εἰσι πλείους τῶν τετρακοσίων. Ἡ δὲ Πίσα κτίσμα ἐστὶ τῶν ἐκ Πελοποννήσου Πισατῶν· οἳ μετὰ Νέστορος στρατεύσαντες ἐν τῷ νόστῳ ἐπλανήθησαν, καὶ ταύτην τὴν Πίσαν ἔκτισαν.

Ὅτι ὁ Στράβων ἴδε τοὺς ἐργαζομένους τὸν σίδηρον, τὸν ἐκ τῆς Αἰθαλίας νήσου τῆς πλησίον Κύρνου κομιζόμενον. Οὐ γὰρ δύναται συλλιπαίνεσθαι καμινευόμενος ἐν τῇ νήσῳ· κομίζεται δ' εὐθὺς ἐκ τῶν μεταλλων εἰς τὴν ἤπειρον. Τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἡ νῆσος ἔχει, καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα· καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασι τοὺς ἐν Ῥόδῳ, καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον, καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς ἅλας.

Ὅτι ἡ Κύρνος νῆσος ὑπὸ Ῥωμαίων Κόρσικα καλεῖται. Οἰκεῖται δὲ φαύλως, τραχεῖά τε οὖσα, καὶ τοῖς πλείστοις μέρεσι δύσβατος τελέως· ὥστε τοὺς κατέχοντας τὰ ὄρη καὶ ἀπὸ λῃστηρίων ζῶντας ἀγριωτέρους εἶναι θηρίων· οἱ δ' ἀνδραποδισθέντες αὐτῶν ἀγόμενοι εἰς δουλείαν, ἢ οὐχ ὑπομένουσι ζῆν, ἢ ἀχρεῖοι τοῖς ὠνησαμένοις εἰσί. Μῆκος δὲ τῆς νήσου, μίλια ἑκατὸν ἑξήκοντα, πλάτος δὲ ἑβδομήκοντα. Σαρδόνος δὲ μῆκος, μίλια διακόσια εἴκοσι, πλάτος δὲ ἐννενήκοντα καὶ ὀκτώ. Ἡ δὲ Σαρδὼν ἔχει μὲν πολὺ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς· ἔχει δὲ καὶ τὸ βαθύγειον καὶ κάρπιμον, μάλιστα δ' ἐστὶ σιτοφόρος· ὅσα δὲ αὐτῆς εὔκαρπα χωρία, νοσηλά ἐστι καὶ λοιμώδη τοῦ θέρους.

Ὅτι ἐν τῇ Σαρδοῖ γίνονται κριοὶ, φύοντες τρίχα αἰγείαν ἀντὶ ἐρέας, καλοῦνται δὲ ἐπιχωρίως Μούσμωνες, ὧν ταῖς δορκῖς θωρακίζονται. Ἔχουσι δὲ ξιφίδιον καὶ πέλτην ἐν ταῖς μάχαις.

Ὅτι ἀπὸ Σαρδοῦς ἕως τῆς κατ' ἀντικρὺ Λιβύης, τὸ πέλαγος μίλιά ἐστι τριακόσια.

Ὅτι ἐν Κόσσαις πόλει θυννοσκόπιόν ἐστω. Ἀκολουθεῖ γὰρ ὁ θύννος οὐ τῇ βαλάνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ πορφύρᾳ παρὰ γῆν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἔξω θαλάττης μέχρι καὶ Σικελίας.

Ὅτι οὐ πόρρω πάνυ τῆς Ῥώμης λίμναι εἰσὶν ἀγαθαὶ ἰχθυοτρόφοι· ἀφ' ὧν τύφη τε καὶ πάπυρος καὶ ἀνθήλη εἰς Ῥώμην κομίζονται.

Ὅτι Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου, ἐκ Τροίας κατάρας εἰς Λαυρεντὸν, πλησίον τοῦ Τιβέριδος τῶν ἐκβολῶν, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ὅσον τέτταρσι καὶ εἴκοσι σταδίοις, ἔκτισε πόλιν Ἄλβαν. Ἐπελθὼν δὲ Λατῖνος ὁ τῶν Ἀβοριγίνων βασιλεὺς (οὗτοι δ' ᾤκουν ὅπου νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶ), σύμμαχον ἔλαβε τὸν Αἰνείαν κατὰ τῶν ἀστυγειτόνων Ῥουτούλων, τῶν τὴν Ἀρδέαν οἰκούντων· σάδιοι δ' ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀρδέαν ἑκατὸν ἑξήκοντα. Νικήσας δὲ, φίλος ἦν Αἰνείᾳ. Ὕστερον δ' ἀναμαχόμενοι οἱ Ῥουτοῦλοι, τὸν Λατῖνον ἔκτειναν· αὐτοὶ δὲ ὑπὸ Αἰνείου ἐκρατήθησαν. Καὶ ἀπὸ τότε Αἰνείας, τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεύσας, ὠνόμασε Λατίνους τοὺς ὑφ' αὐτῷ. Ὕστερον δὲ τετρακοσίοις ἔτεσιν ἱστορεῖται τὰ περὶ τὸν Ἀμύλιον καὶ τὸν ἀδελφὸν Νομίτορα. Οὗτοι δ' ἀπὸ Αἰνείου κατήγοντο οὕτως. Διεδέξαντο μὲν γὰρ τὸ τῶν Λατίνων κράτος ἄμφω παρὰ τῶν ἀπογόνων Ἀσκανίου τοῦ Αἰνείου παιδός· παραγκωνισάμενος δ' ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον ἦρχεν, ὁ Ἀμύλιος. Υἱοῦ δ' ὄντος καὶ θυγατρὸς τῷ Νομίτορι, τὸν μὲν ἐν κυνηγίᾳ ἐδολοφόνησεν ὁ Ἀμύλιος· τὴν δὲ, ἵνα ἄτεκνος διαμένοι, τῆς Ἑστίας ἱέρειαν κατέστησε, παρθενείας χάριν. Καλοῦσι δ' αὐτὴν, Ῥέαν Σιλουίαν. Εἶτα φθορὰν φωράσας, διδύμων αὐτῇ παίδων γενο-

μένων, τὴν μὲν εἶρξεν ἀντὶ τοῦ κτείνειν, χαριζόμενος τῷ ἀδελφῷ· τοὺς δ' ἐξέθηκε πρὸς τὸν Τίβεριν, κατά τι πάτριον. Μυθεύεται μὲν οὖν ἐξ Ἄρεως γενέσθαι τοὺς παῖδας, ἐκτεθέντας δὲ, ὑπὸ λυκαίνης ὁραθῆναι σκυλακευομένους· Φαυστύλον δέ τινα τῶν περὶ τὸν τόπον συφορβῶν ἀνελόμενον ἐκθρέψαι· καλέσαι δὲ τὸν μὲν, Ῥώμυλον, τὸν δὲ, Ῥέμον· ἀνδρωθέντας δὲ ἐπιθέσθαι τῷ Ἀμολίῳ καὶ τοῖς παισί. Καταλυθέντων δὲ ἐκείνων, καὶ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸν Νομίτορα περιστάσης, ἀπελθόντας οἴκαδε, κτίσαι τὴν Ῥώμην ἐν τόποις οὐ πρὸς αἵρεσιν μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀνάγκην ἐπιτηδείοις· οὔτε γὰρ ἐρυμνὸν τὸ ἔδαφος, οὔτε χώραν οἰκείαν ἔχον τὴν πέριξ, ὅση πόλει πρόσφορος, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώπους τοὺς συνοικίσοντας. Οἱ γὰρ ὄντες ᾤκουν καθ' αὑτοὺς, συνάπτοντες πρὸς τοῖς τείχεσι τῆς κτιζομένης πόλεως, οὐδὲ τοῖς Ἀλβανοῖς τοῖς τὴν Ἄλβαν οἰκοῦσι πάνυ προσέχοντες. Κολλατία δ' ἦν, καὶ Ἀντέμναι, καὶ Φιδῆναι, καὶ Λαβικὸν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· τότε μὲν πολίχνια, νῦν δὲ κῶμαι, κτήσεις ἰδιωτῶν, ἀπὸ τριάκοντα ἢ μικρῷ πλειόνων τῆς Ῥώμης σταδίων. Γενομένης δὲ στάσεως (φασὶ) κατὰ τὴν κτίσιν, τὸν Ῥέμον ἀποθανεῖν. Μετὰ δὲ τὴν κτίσιν, ἀνθρώπους συνήλυδας ὁ Ῥωμύλος ἤθροιζεν, ἀποδείξας ἄσυλόν τι τέμενος, μεταξὺ τῆς ἄκρας καὶ τοῦ Καπετωλίου, τοὺς δ' ἐκεῖ καταφεύγοντας τῶν ἀστυγειτόνων, πολίτας ἀποφαίνων· ἐπιγαμίας δὲ τούτοις οὐ τυγχάνων, ἐπήγγειλεν ἀγῶνα ἱππικὸν, τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν, τὸν καὶ νῦν ἐπιτελούμενον. Συνελθόντων δὲ πολλῶν, πλείστων δὲ Σαβίνων, ἐκέλευσε τὰς παρθένους ἁρπάσαι τὰς ἀφιγμένας τοῖς θεομένοις γάμου. Μετιὼν δὲ τὴν ὕβριν Τίτος Τάτιος δι' ὅπλων, ὁ βασιλεὺς τῶν Κυριτῶν, ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς καὶ πολιτείας συνέβη πρὸς τὸν Ῥωμύλον. Δολοφονηθέντος δὲ ἐν Λαβινίῳ τοῦ Τατίου, μόνος ἦρξε Ῥωμύλος ἑκόντων τῶν Κυριτῶν. Μετὰ

δὲ τοῦτον ἦρξε Νούμας Πομπίλιος, πολίτης τοῦ Τατίου, παρ' ἑκόντων λαβὼν τῶν ὑπηκόων.

Ὅτι ἀπὸ Ὠστίας ἕως Σινυέσσης ἡ παραλία Λατίνη καλεῖται· εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν μέχρι Καμπανίας διήκει καὶ Σαμνιτῶν. Ἅπασα δ' ἐστὶν εὐδαίμων καὶ πάμφορος, πλὴν ὀλίγων χωρίων λοιμωδῶν καὶ ἑλωδῶν καὶ νοσερῶν.

Ὅτι τὰ Ὠστια πόλις ἐστὶν ἁλίμενος παραλία, διὰ τὰς τοῦ Τιβέριδος προσχώσεις. Ἐκδέχονται δὲ τὰς φορτηγοὺς ὁλκάδας πλησίον τὰ ὑπηρετικὰ σκάφη τὸν γόμον μεταγγίζοντα· καὶ οὕτως ὁ ἀνάπλους γίνεται πρὸς τὴν Ῥώμην, ἀπέχουσαν Ὠστίων στάδια ἑκατὸν ἐννενήκοντα.

Ὅτι Τυρρηνοὶ ἐλῄστευον τὴν Ἑλλάδα· λαβόντες δὲ οἱ Ἕλληνες τινὰς αὐτῶν, ἀπέστειλαν πρεσβεία Ῥωμαίοις, ἐγκαλοῦντες ὡς οὐ δίκαια ποιούντων, εἴ γε Ἑλλήνων ἄποικοι ὄντες, καὶ Διοσκούρων ἱερὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἱδρυσάμενοι, οὓς σωτῆρας εἶναι πάντες πιστεύουσιν, οἱ δὲ κατὰ τῆς τῶν Διοσκούρων πατρίδος λῃστὰς παρορῶσι στελλομένους, καὶ ταῦτα εὐνομώτατοι ὄντες. Ῥωμαῖοι δ' ἀκούσαντες ἐκώλυσαν τοὺς λῃστάς.

Ὅτι ἐν τῇ Λατίνῃ ὄρος ἐστὶ νησίζον θαλάττῃ τε καὶ ἕλεσι, καλούμενον Κιρκαῖον. Ἔχει δὲ καὶ Κίρκης ἱερὸν, καὶ δείκνυται ἔχον τινὰ φιάλην Ὀδυσσέως· διὸ τὰ τοῦ μύθου τῆς Κίρκης ἐκεῖ φασὶ γεγονέναι.

Ὅτι ἡ Ἀππία ὁδὸς ἔστρωται ἀπὸ Ῥώμης μέχρι Βρεντησίου.

Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι ἐνόμιζον ἄμεινον εἶναι, ὅπως οἱ ἄνδρες ὦσι τοῖς τείχεσι πρόβλημα, ἀλλ' οὐ τὰ τείχη τοῖς ἀνδράσι. Διὸ τὴν Ῥώμην οὐ κατὰ αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἔκτισαν ἐν ἐπιμάχῳ τόπῳ.

Ὅτι Αὔγουστος ἐνομοθέτησε Ῥωμαίοις, μὴ πλείω ποδῶν ἑβδομήκοντα ὕψος οἰκοδομεῖν οἰκίας, προνοούμενος τῶν συμπτωμάτων.

Ὅτι, τῶν Ἑλλήνων περὶ τὰς κτίσεις εὐστοχησάντων καὶ ἐρυμνότητος καὶ κάλλους καὶ λιμένων καὶ χώρας εὐφυοῦς, οἱ Ῥωμαῖοι ὑπερεβάλοντο ταῖς τε τῶν ὁδῶν στρώσεσι, καὶ ὑδάτων εἰσαγωγαῖς, καὶ ὑπονόμοις.

Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι, πρὸς ἄλλοις μείζοσι καὶ ἀναγκαιοτέροις ὄντες, ὠλιγώρουν τοῦ κάλλους τῆς Ῥώμης· οἱ δ' ὕστεροι ἐπεμελήθησαν.

Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Ἀγκὼν πόλις κτίσμα ἐστὶ Συρακουσίων τῶν τὴν Διονυσίου τυραννίδα μὴ ὑπομεινάντων, ἀλλὰ φυγόντων. Ἔχει δὲ καὶ λιμένα.

Ὅτι Ῥωμαῖοι τὴν Ἥραν, Κύπραν καλοῦσι· τὸν δὲ Κρόνον, Σατόρνιον.

Ὅτι Μαρσοὶ καὶ Πελιγνοὶ καὶ Μαρουκῖνοι καὶ Φρεντανοὶ, περὶ τὸ Ἀπέννινον οἰκοῦντες, μαχιμώτατοί εἰσι, καὶ πολλάκις τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ἐπεδείξαντο· πρῶτον μὲν, μὴ θέλοντες ὑπὸ Ῥωμαίοις τελεῖν. εἶτα, συστρατεύοντες Ῥωμαίοις· εἶτα, τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀντιποιούμενοι πολιτείας, καὶ μὴ τυγχάνοντες, τὸν Μαρσικὸν ἐξῆψαν πόλεμον, ἀπὸ τῶν προκαταρξάντων ὀνομασθέντα, [καὶ] Κορφίνιον, τὴν τῶν Πελιγνῶν μητρόπολιν παραλίαν, κοινὴν πᾶσι τοῖς Ἰταλιώταις ἀποδείξαντες πόλιν ἀντὶ τῆς Ῥώμης, ὁρμητήριον τοῦ πολέμου, μετωνόμασαν Ἰταλικὴν πόλιν· ἔνθα καὶ ὑπάτους καὶ στρατηγοὺς ἐχειροτόνησαν, καὶ δύο ἔτη πολεμήσαντες, διεπράξαντο ὅσα ἐβούλοντο παρὰ Ῥωμαίων.

Ὅτι ἡ Καμπανία χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο περιμάχητος γέγονεν Ὀπικοῖς τε καὶ Αὐσονίοις. Μητρόπολιν δ' ἔχει Καπύην, τὴν οἷον κεφαλήν· κάπην γὰρ τὴν κεφαλὴν καλοῦσι. Τὴν δὲ χώραν φασὶ τρὶς διὰ τοῦ ἔτους σπείρεσθαι· δὶς μὲν ζέᾳ, εἶτα ἐλύμῳ· τινὰ δὲ τῆς χώρας καὶ λαχανεύεσθαι τὸ τέταρτον. Ἔνθα καὶ ὁ Φαλερνὸς οἶνος γίνεται, ἄριστος ὤν.

Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Κύμη, τῆς Καμπανικῆς μοίρας, Ἑλληνικὴ

ἐςι, Χαλκιδέων καὶ Κυμαίων ἀρχαιότατον κτίσμα, συμφωνηςάντων, ἵνα τῶν μὲν τὸ ὄνομα ἔχοι ἡ κτισθησομένη πόλις, τῶν δὲ, ἵνα ἡ ἀποικία λέγοιτο. Διὸ καὶ νῦν, Κύμη καλουμένη, Χαλκιδέων λέγεται ἀποικία. Οἱ δὲ τὸν ςόλον ἄγοντες, Ἱπποκλῆς τε ὁ Κυμαῖος καὶ Μεγασθένης ὁ Χαλκιδεὺς ἦσαν.

Ὅτι μετὰ τὴν Κύμην πόλιν πρὸς νότον ἐςὶ τὸ Μισηνὸν ἄκρον, μεθ' ὃ αἱ Βαῖαι, καὶ τὰ θερμὰ ὕδατα, πρός τε τρυφὴν καὶ θεραπείαν νόσων ἐπιτήδεια. Ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι βαΐαν καλοῦσι τὴν τρυφὴν καὶ βαϊοῦλον, διὰ τὰς Βαΐας, τόπον ὄντα ἀπολαυςικώτατον καὶ τρυφῶντι ἐπιτήδειον.

Ὅτι τὴν Δικαιαρχίαν πόλιν Ῥωμαίων τινὲς οἰκήσαντες, κατὰ τὴν Ἀννίβα ςρατείαν, μετωνόμασαν Ποτιόλους· ἔχει δὲ λιμένα χειροποίητον. Ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως εὐθὺς ἡ τοῦ Ἡφαίςου ἀγορὰ, πεδίον περικεκλεισμένον διαπύροις ὀφρύσι, καμινώδεις ἐχούσαις ἀναπνοὰς πολλαχοῦ καὶ βρομώδεις ἱκανῶς· τὸ δὲ πεδίον θείου πλῆρές ἐςι συρτοῦ.

Ὅτι περὶ τὴν Κύμην σημεῖά τινα δείκνυνται τῆς μυθευομένης ἐν Ὀδυσσείᾳ νεκυομαντείας· οἷον Στὺξ, καὶ Ἀχερουσία λίμνη, καὶ Ἀχέρων, καὶ τὰ ἐκεῖσε θερμὰ λουτρὰ, ἀντὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος· ἔςι δὲ καὶ διώρυξ κρυπτὴ, διεξόδους ἔχουσα καὶ νεκυομαντεῖον, καὶ οἱ εἰσιόντες διὰ νυκτὸς εἰσίασι καὶ ἐξέρχονται, ὥςε ἀναλογεῖν τοῖς παρ' Ὁμήρῳ Κιμμερίοις. Τὸ δ' αὐτὸ φαίνεται ἔργον, καὶ περὶ τὴν πλησίον Νεάπολιν.

Ὅτι ἐν Νεαπόλει θερμὰ λουτρά εἰσιν ὑγιαςικά τε καὶ ἀπολαυςικά· οὐ χείρω μὲν τῶν ἐν Βαΐαις, ἐλάττω δέ. Καὶ πολλοὶ Ῥωμαίων, ἐρῶντες ἡσυχίας τε καὶ ἀναπαύσεως, μετοικίζονται εἰς Νεάπολιν.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Νεάπολιν ὄρος ἐςὶν Οὐεσούϊον καλούμενον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλοις, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐςὶν, ἄκαρπος δ' ὅλη. Ἐκ δὲ τῆς

ὄψεως τεφρώδης ἐςὶ, καὶ κοιλάδας φέρει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χρόαν, ὡς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥςε τεκμήραιτο ἄν τις τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρὸς, σβεσθῆναι δ', ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης. Τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρπίας τῆς κύκλῳ τοῦτο αἴτιον· ὥσπερ ἐν τῇ Κατάνῃ τὸ κατατεφρωθὲν μέρος ἐκ τῆς σποδοῦ τῆς ἀνενεχθείσης ὑπὸ τοῦ Αἰτναίου πυρὸς εὐάμπελον τὴν γῆν ἐποίησεν. Ἔχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον, καὶ ἡ ἐκπυρουμένη βῶλος, καὶ ἡ ἐκφέρουσα τοὺς καρπούς. Πλεονάζουσα δὲ τῷ λίπει πρὸς ἐκπύρωσιν ἐπιτηδεία, καθάπερ ἡ θειώδης πᾶσα· ἐξικμασθεῖσα δὲ, καὶ σβεσθεῖσα, καὶ ἐκτεφρωθεῖσα, εἰς καρπογονίαν μεταβάλλει.

Ὅτι πρὸ τῆς Πικεντίνης καὶ Καμπανίας τοῦ κόλπου, τοῦ προσαγορευομένου Κρατῆρος, καὶ ἀφοριζομένου τῷ τε Μισηνῷ καὶ τῷ Ἀθηναίῳ ἀκρωτηρίοις, νησίδες εἰσὶν, αἵ τε Πιθηκοῦσσαι, καὶ Καπρέαι, καὶ Σειρηνοῦσσαι, καὶ Προχύτη.

Ὅτι, κατὰ τὸν Πίνδαρον, πᾶς ὁ χῶρος ὁ ἀπὸ τῆς Κύμης μέχρι Σικελίας διάπυρός ἐςι, καὶ κατὰ βάθους ἔχει κοιλίας τινὰς εἰς ἓν συναπτούσας. Διόπερ τοιαύτη ἐςὶν ἥ τε Αἴτνη, καὶ αἱ τῶν Λιπαραίων νῆσοι, καὶ τὰ περὶ Δικαιαρχίαν καὶ Νεάπολιν καὶ Βαΐας χωρία, καὶ αἱ Πιθηκοῦσσαι.

Ὅτι Τίμαιος ἱςορεῖ, ἀπὸ σεισμῶν λόφον τινὰ τῶν περὶ τὴν Νεάπολιν νήσων καταπεσόντα ἀναβαλεῖν πῦρ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θαλάσσης ἐξῶσαι πάλιν ἐπὶ τὸ πέλαγος· τὸ δ' ἐκτεφρωθὲν τῆς γῆς, μετεωρισμὸν λαβὸν, κατασκῆψαι πάλιν τυφωνοειδῶς εἰς τὴν νῆσον, καὶ [ἐπὶ] τρεῖς τῆς θαλάττης σαδίους ἀναχωρῆσαν μετ' οὐ πολὺ ὑποςρέψαι, καὶ τῇ παλιρροίᾳ κατακλῦσαι τὴν νῆσον, καὶ γενέσθαι σβέσιν τοῦ ἐν αὐτῇ πυρός· ἀπὸ δὲ τοῦ ἤχου, τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ φυγεῖν ἐκ τῆς παραλίας εἰς τὴν Καμπανίαν.

Ὅτι τοῖς Καμπανοῖς συνέβη, διὰ τὴν τῆς χώρας εὐδαιμονίαν, ἐπ' ἴσον ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι καὶ κακῶν. Ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐνετρύφησαν, ὥςε ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλουν πρὸς ζεύγη μονομάχων, ὁρίζοντες ἀριθμὸν κατὰ τὴν τῶν δειπνούντων ἀξίαν. Ἀννίβα δ' ἐξ ἐνδόσεως λαβόντος αὐτοὺς, δεξάμενοι χειμαδίοις τὴν ςρατιὰν, οὕτως ἐξεθήλυναν ταῖς ἡδοναῖς, ὥςε τὸν Ἀννίβαν φάναι, [ὅτι] νικῶν κινδυνεύει ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γενέσθαι, γυναῖκας ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς ςρατιώτας ἀπολαβών. Ῥωμαῖοι δὲ κρατήσαντες, πολλοῖς κακοῖς αὐτοὺς ἐσωφρόνισαν.

Ὅτι μετὰ τὴν Καμπανίαν ἡ Πικεντίνη ἐςὶ παραλία. Ἄποικοι δ' οὗτοι γεγόνασιν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικήνων, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξαναςάντες εἰς τὸν Ποσειδωνιάτην τοῦτον κόλπον· ὃς νῦν, Παιςανὸς καλεῖται, καὶ ἡ πόλις Ποσειδωνία, Παιςὸς, ἐν μέσῳ κειμένη τῷ κόλπῳ. Ἐπίνοσος δ' ἐςὶ ἡ πόλις, διὰ τὰ περικείμενα ἕλη τοῦ ποταμοῦ.

Ὅτι περὶ Πικεντίνους καὶ Λευκανοὺς ὕδωρ ἐςὶ ποτάμιον· ἐν ᾧ φυτοῦ τινὸς ἐμβληθέντος, εὐθὺς λιθοῦται τὸ φυτὸν, ςυλάττον τὴν χρόαν καὶ τὸ σχῆμα, ὅπερ εἶχεν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Σ.

Ὅτι πρὸ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου Λευκωσία νῆσός ἐςιν, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων, ὅτε ἑαυτὰς κατεπόντισαν διὰ τὸν Ὀδυσσέα.

Ὅτι μετὰ τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον πρὸς νότον ἕτερός ἐςι κόλπος, ἔνθα πόλις Φωκαέων κτίσμα Ἔλη (οἱ δὲ νῦν Ἐλέαν αὐτὴν καλοῦσι), πατρὶς οὖσα Παρμενίδου καὶ Ζήνωνος, τῶν Πυθαγορείων. Εὐνομεῖτο δ' ἡ πόλις, καὶ διὰ τὴν τῆς χώρας λυπρότητα ἐθαλαττούργουν, καὶ ταρίχη κατεσκεύαζον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὅτι ὁ πάσης Λευκανίας παράπλους ϛάδιά ἐϛιν ἑξακόσια πεντήκοντα. Καὶ πρὸς τῷ πέρατι τῆς Λευκανίας ἡρῷον τοῦ Δράκοντος, ἑνὸς τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων· ἀφ' οὗ καὶ ὁ χρησμὸς ἐγένετο· « Λαΐον ἀμφὶ Δράκοντα, πολύν ποτε λαὸν ὀλεῖσθαι. » Ἐπὶ γὰρ τούτην λαοὶ ϛρατεύσαντες, οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἕλληνες, ὑπὸ Λευκανῶν ἠτύχησαν, ἐξαπατηθέντες τῷ χρησμῷ.

Ὅτι Πετιλία ἡ τῶν Λευκανῶν μητρόπολις Φιλοκτήτου ἐϛὶ κτίσμα, κατὰ ϛάσιν ἐκπεσόντος τῆς Μελιβοίας· αὕτη τε καὶ ἡ Κρίμισσα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους.

Ὅτι ἀπὸ Λευκοπέτρας τῆς ἐν τῷ πορθμῷ, ὡς ἐπὶ βορρᾶν, ἡ παραλία περὶ μίλια διακόσια ὑπὸ Βρεττίων οἰκεῖται· ἥτις πρότερον μὲν Οἰνωτρία ἐκαλεῖτο· ὕϛερον δὲ, Ἰταλία ἰδίως. Ὅριον δ' αὐτῆς, πρὸς μὲν τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει, ὁ Λᾶος ποταμός· πρὸς δὲ τῷ Σικελικῷ, τὸ Μεταπόντιον.

Ὅτι ὁ μὲν Ἱππωνιάτης κόλπος ἐν τῷ Τυῤῥηνῷ πελάγει, ὁ δὲ Σκυλλητικὸς κόλπος ἐν τῷ Σικελικῷ, ἀπολαμβάνουσιν ἰσθμὸν μεταξὺ ἑαυτῶν, ϛαδίων ἑκατὸν ἑξήκοντα. Ὁ δὲ περίπλους τῆς χερρονήσου, ϛάδιοι δισχίλιοι.

Ὅτι ἡ τῶν Λευκανῶν χώρα μεταξὺ κεῖται δύο θαλασσῶν· ὧν ἡ μὲν Τυῤῥηνικὴ ἀπὸ Λάου ποταμοῦ ἕως Σιλάρου ποταμοῦ ἐϛί· ἡ δὲ Σικελικὴ ἀπὸ Θουρίων εἰς Μεταπόντιον· κατὰ δὲ τὴν ἤπειρον ἀπὸ Σαμνιτῶν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ μεταξὺ Λάου τε ποταμοῦ καὶ Θουρίων. Πλάτος δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου, τριακόσια ϛάδια. Πρὸς δὲ νότον ὑπὲρ τούτων Βρέττιοι ἔχουσιν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, ἀπολαμβάνοντος τὴν χερρόνησον, τὴν μεταξὺ Ἱππωνιάτου κόλπου καὶ Σκυλλητικοῦ. Βρεττίους δὲ καλοῦσιν αὐτοὺς οἱ Λευκανοί· καὶ δηλοῖ τὸ ὄνομα ἀποϛάτας· δοῦλοι γὰρ ὄντες τῶν Λευκανῶν, ἀπέϛησαν αὐτῶν, συμμαχοῦντος Διονυσίου τοῦ Σικελίας τυράννου.

Ὅτι ἐγγὺς τοῦ Λάου πρὸς νότον ἡ Τέμεσά ἐϛι πόλις, ἡ

ὕστερον Τέμψα κληθεῖσα· ἧς καὶ Ὅμηρος μέμνηται. Καὶ εἰσὶ καὶ χαλκουργεῖα ἐκεῖ, νῦν ἐκλελοιπότα· καὶ ἡρῷον ἐκεῖ Πολίτου τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων ἑνὸς, δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, καὶ μηνίσαντος κατ' αὐτῶν χαλεπῶς οὕτως, ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐτοὺς ὅσα ἔτη· καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι, « Μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ. » Λέγεται δὲ καὶ Ταμάσῃ, διὰ τοῦ α· τινὲς δὲ οὐ ταύτης φασὶ τὸν Ὅμηρον μεμνῆσθαι.

Ὅτι μετὰ τὴν Τέμψαν Κωσεντία ἐστὶ μητρόπολις Βρεττίων· καὶ μετ' αὐτὴν Παυδοσία, φρούριον ὀχυρὸν τρικόρυφον, Ἀχέροντι ποταμῷ περιῤῥεόμενον· ἔνθα ὁ Μολοττὸς Ἀλέξανδρος διεφθάρη, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκ Δωδώνης χρησμοῦ, κελεύοντος φυλάττεσθαι Παυδοσίαν καὶ Ἀχέροντα· ἦσαν δὲ ἄρα καὶ περὶ Θεσπρωτίαν Παυδοσία καὶ Ἀχέρων. Ἐξηπάτησε δὲ καὶ ἄλλο λόγιον, « Παυδοσία τρικόλωνε, πολύν ποτε λαὸν » ὀλέσσεις· » ἄδηλον ὄν, πότερον οἰκεῖον ἢ ὀθνεῖον.

Ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσήνιοι ἔπεμψαν ἑαυτῶν παρθένους εἰς ἱερουργίαν τῇ Ἀρτέμιδι· ἃς τινες τῶν Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν Μεσσηνίων κατὰ τὴν ὁδὸν ἐβιάσαντο. Ταύτας οἱ πέμψαντες Μεσσηνίων ἐκδικοῦντες ἐπολέμησαν τοῖς βιασαμένοις, καὶ ἡττηθέντες ἔφυγον· καὶ εἰς Δελφοὺς πέμψαντες ἐνεκάλουν, μεμφόμενοι τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν, εἰ τοιούτων τυγχάνοιεν, ἀνθ' ὧν ἐτιμώρουν αὐτοῖς, καὶ πυνθανόμενοι πῶς ἂν σωθεῖεν ἀπολωλότες· ὁ δ' Ἀπόλλων ἐκέλευσε στέλλεσθαι μετὰ Χαλκιδέων εἰς τὸ Ῥήγιον, καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ χάριν ἔχειν· οὐ γὰρ ἀπολωλέναι αὐτοὺς, ἀλλὰ σεσῶσθαι, μέλλοντάς γε μὴ συναφανισθήσεσθαι τῇ πατρίδι, ἁλωσομένῃ μικρὸν ὕστερον ὑπὸ Σπαρτιατῶν. Οἱ δὲ, πεισθέντες, ἔκτισαν σὺν Χαλκιδεῦσι τὸ Ῥήγιον ἐν Σικελίᾳ.

Ὅτι Ῥήγιον ἐκλήθη διὰ τὸ ῥαγῆναι ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐκ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν. Τεκμαίροιτο δ' ἄν τις ἀπὸ τῶν περὶ

τὴν Αἴτνην συμπτωμάτων, καὶ τῶν κατὰ Λιπάραν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν νήσους· ἔτι δὲ καὶ τῶν κατὰ τὰς Πιθηκούσσας καὶ τὴν προσεχῆ περαίαν ἅπασαν, οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοῦτο συμβῆναι. Νυνὶ μὲν οὖν, ἀνεῳγμένων τούτων τῶν ϛομάτων, δι' ὧν τὸ πῦρ ἀναφυσᾶται, καὶ μύδροι καὶ ὕδατα ἐκπίπτει, σπάνιόν τι σείεσθαί φασι τὴν περὶ τὸν πορθμὸν γῆν· τότε δὲ, πάντων ἐμπεφραγμένων τῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πόρων, ὑπὸ γῆς σμυχόμενον τὸ πῦρ καὶ τὸ πνεῦμα σεισμοὺς ἀπειργάζετο σφοδρούς· μοχλευόμενοι δ' οἱ τόποι πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων ὑπείξάν ποτε, καὶ ἀναῤῥαγέντες ἐδέξαντο τὴν ἑκατέρωθεν θάλατταν, καὶ ταύτην, καὶ τὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων τῶν ταύτῃ νήσων· καὶ γὰρ ἡ Προχύτη καὶ Πιθηκοῦσσαι, ἀποσπάσματα τῆς ἠπείρου· καὶ αἱ Καπρέαι, καὶ ἡ Λευκωσία, καὶ Σειρηνοῦσσαι, καὶ Οἰνωτρίδες. Αἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πελάγους ἀνέδυσαν, καθάπερ καὶ νῦν πολλαχοῦ συμβαίνει· τὰς μὲν γὰρ πελαγίας ἐκ βυθοῦ μᾶλλον ἀνενεχθῆναι πιθανὸν, τὰς δὲ προκειμένας τῶν ἀκρωτηρίων, καὶ πορθμῷ διειργομένας, ἐντεῦθεν ἀπερῤῥωγέναι δοκεῖν εὐλογώτερον. Ἡ δὲ Λευκοπέτρα νοτιωτέρα ἐϛὶ τοῦ Ῥηγίου, καὶ ἔτι τὸ Ἡράκλειον πέρας νότιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς βορειότερον τὸ Ζεφύριον ἄκρον, καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροὶ, ἄποικοι τῶν πρὸς τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ Λοκρῶν. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως μέχρι Λοκρῶν πόλεως, ϛάδιοι ἑξακόσιοι. Πρῶτοι δὲ Λοκροὶ οὗτοι νόμοις ἐγγράπτοις ἐχρήσαντο, καὶ εὐνομήθησαν ἔτη πολλά. Καὶ Διονύσιος ἐκπεσὼν Σικελίας ἀνομώτατα πάντων διεχρήσατο· ὅς γε προεγάμει μὲν, παρεισιὼν εἰς τὸ δωμάτιον, τὰς νυμφοϛολησθείσας· συναγαγὼν δὲ τὰς ὡραίας παρθένους, περιϛερὰς ὁλοπτέρους ἐν τοῖς συμποσίοις ἠφίει, κἀκείνας ἐκέλευε γυρεύειν γυμνάς· τινὰς δὲ καὶ σανδάλια ὑποδουμένας ἄζυγα, τὸ μὲν ὑψηλὸν, τὸ δὲ ταπεινὸν, περιδιώκειν ἔφασαν, τοῦ ἀπρεποῦς χάριν. Δίκας μέντοι

ἔδωκεν· ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὴν Σικελίαν ἐπανῆλθε τὴν ἀρχὴν ἀναληψόμενος, οἱ Λοκροὶ καταλύσαντες τὴν φρουρὰν, ἠλευθέρωσαν σφᾶς, καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν δύο θυγατέρων καὶ τοῦ νεωτέρου υἱοῦ κύριοι κατέστησαν. Πολλὰ δὲ δεομένῳ τῷ Διονυσίῳ καὶ αὐτῷ, καὶ Ταραντίνοις ὑπὲρ αὐτοῦ, προέσθαι τὰ σώματα ἐφ' οἷς ἂν ἐθελήσωσιν, οὐκ ἔδοσαν· ἀλλὰ τὸν θυμὸν εἰς τὰς θυγατέρας τὸν πλεῖστον ἐξέχεαν. Καταπορευθείσας γὰρ ἐστραγγάλισαν· εἶτα καύσαντες τὰ σώματα, κατήλεσαν τὰ ὀστᾶ καὶ κατεπόντωσαν.

Ὅτι Ἅλης ποταμὸς διορίζει Ῥηγίνην τε καὶ Λοκρίδα· οὗ ἐν ταῖς ὄχθαις, ἴδιόν τι συμβαίνει περὶ τοὺς τέττιγας. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν περαίᾳ φθέγγονται, τοῖς δὲ ἀφώνοις εἶναι συμβαίνει. Τὸ δ' αἴτιον εἰκάζουσιν, ὅτι τοῖς μὲν παλίνσκιόν ἐστι τὸ χωρίον, ὥστε ἐνδρόσους ὄντας μὴ διαστέλλειν τοὺς ὑμένας· τοῖς δὲ ἡλιαζομένοις, ξηροὺς καὶ κερατώδεις ἔχειν, ὥστε ἀπ' αὐτῶν εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. Τὴν δὲ μεσόγαιαν Λοκρῶν καὶ Ῥηγίνων Βρέττιοι κατέχουσιν· ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρίστη πίττα γίνεται καὶ πλείστη.

Ὅτι μετὰ Λοκροὺς ὁ Σάγρας ἐστί· ἔνθα μύριοι Λοκροὶ μετὰ Ῥηγίνων, πρὸς δεκατρεῖς μυριάδας Κροτωνιατῶν ἀγωνισάμενοι, ἐνίκησαν. Καὶ ἐκ τούτου ἡ παροιμία πρὸς τοὺς ἀπιστοῦντας, «Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ.» Φασὶ δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν ἀγγελίαν μηνυθῆναι Ὀλυμπιάσι τοῦ ἔργου τούτου.

Ὅτι μετὰ Σάγραν Καυλωνία ἐστί. Εἶτα Σκυλλήτιον, Μενεσθέως τοῦ Ἀθηναίου κτίσμα· νῦν δὲ Σκυλάκιον καλεῖται· ἐκ τούτου δὲ ὁ Σκυλλητικὸς κόλπος καλεῖται· εἶτα ἡ Κροτωνιάτις χώρα, καὶ τῶν Ἰαπύγων ἄκραι τρεῖς· εἶτα τὸ Λακίνιον, ἱερὸν Ἥρας πλουσιώτατον. Ἀρχὴ δέ ἐστι τοῦ Κροτωνιάτου κόλπου τὸ ἄκρον τοῦτο, καὶ Αἴσαρος ποταμὸς, καὶ Κρότων πόλις. Τοῦ δὲ θεοῦ χρήσαντος Ἀχαιοῖς Κρότωνα κτίζειν, ἀπεσάλη

Μύσκελλος κατασκεψόμενος τὴν χώραν· ἰδόντα δέ φασι ἐκτισμένην ἤδη Σύβαριν, ποταμῷ τῷ πλησίον ἐπώνυμον, κρῖναι ταύτην εἶναι ἀμείνω· ἐπανελθόντα δ' ἐρέσθαι τὸν θεὸν, εἰ κελεύοι ταύτην ἀντ' ἐκείνης κτίζειν· τὸν δὲ ἀνειπεῖν (ἐτύγχανε δὲ ὑπόκυφος ὢν ὁ Μύσκελλος), «Μύσκελλε βραχύνωτε πάρεξ σέθεν ἄλλο ματεύων, «Κλάυματα θηρεύεις· δῶρον δ', ὅ τι δῶ τις, ἐπαίνει. Ἐπανελθόντα δὲ κτίσαι τὴν Κρότωνα, συμπράξαντος καὶ Ἀρχίου τοῦ τὰς Συρακούσας οἰκίσαντος, προσπλεύσαντος κατὰ τύχην, ἡνίκα ὥρμητο ἐπὶ τὸν τῶν Συρακουσῶν οἰκισμόν. ὬΙκουν δὲ Ἰάπυγες τὴν Κρότωνα τότε. Δοκεῖ οὖν ἡ Κρότων τά τε πολέμια καλῶς ἀσκῆσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἄθλησιν· ἐν μιᾷ γοῦν Ὀλυμπιάδι, οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ ϛαδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιᾶται· ὥϛε εἰκότως εἰρῆσθαι δοκεῖ, ὅτι «Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος, » πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων». Ἀλλὰ καὶ Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἀθλητὴς, Πυθαγόρου μαθητὴς γεγονὼς, θαυμαϛὰ διεπράξατο ἀγωνίσματα ἐν Ὀλυμπίᾳ. Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις ὄντα καὶ συνεϛιώμενον, ἑνὸς τῶν ϛύλων πεσεῖν μέλλοντος, ὑποβαλόντα ἑαυτὸν, ἐκσῶσαί τε τοὺς συνόντας, καὶ ἑαυτὸν ὑποσπᾶσαι. Τῇ δ' αὐτῇ ῥώμῃ χρώμενον, φασὶν, ὁδοιποροῦντά ποτε δι' ὕλης βαθείας, παραβῆναι τὴν ὁδὸν ἐπὶ πολύ· εἶθ' εὑρόντα ξύλον ἐσφηνωμένον, ἐμβαλόντα χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάϛασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι· τοσοῦτον δ' ἰσχύσαι μόνον, ὥϛ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἶτ' εὐθὺς τὰ μέρη ἐπισυμπεσεῖν τοῦ ξύλου· ἀπολῃφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ πάγῃ θηριόβρωτον γενέσθαι.

Ὅτι ἐφεξῆς τῇ Κρότωνι, ϛαδίοις διακοσίοις, ἡ Σύβαρίς ἐϛι πόλις, μεταξὺ δυοῖν ποταμῶν Κράθιδος καὶ Συβάριδος· τοσοῦτον δὲ ἡ πόλις εὐτύχησεν, ὡς τεττάρων μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἦρξεν, εἰκοσιπέντε δὲ πόλεων, τριάκοντα δὲ

μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κρότωνα ἐστράτευσεν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον οἱ συνοικοῦντες ἐπλήρουν ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕβρεως ἅπασαν τὴν εὐδαιμονίαν ἀφῃρέθησαν ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα. Ἑλόντες γὰρ τὴν πόλιν ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν. Τὴν δὲ πόλιν οἱ περιλειφθέντες εἰς ἕτερον τόπον μετέθηκαν, καὶ Θουρίους προσηγόρευσαν, ἀπό τινος κρήνης πλησίον οὔσης ὀνομάσαντες.

Ὅτι ὁ Σύβαρις ποταμὸς τοὺς πίνοντας ἵππους ἀπ' αὐτοῦ πτυρτικοὺς ποιεῖ· διὸ καὶ τὰς ἀγέλας ἀπείργουσιν ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κρᾶθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθοτριχεῖν καὶ λευκοτριχεῖν ποιεῖ λουομένους, καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη ἰᾶται.

Ὅτι Θούριοι ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν· Ῥωμαῖοι δὲ, ἐποίκους σείλαντες ἐπ' αὐτὴν, μετωνόμασαν τὴν πόλιν Κοπίας.

Ὅτι μετὰ Θουρίους Ἡράκλειά ἐστι πόλις, καὶ μετ' αὐτὴν, ἀπὸ σταδίων τεσσαράκοντα [πρὸς τοῖς ἑκατὸν], Μεταπόντιόν ἐστι πόλις, κτίσμα Πυλίων, τῶν ἐξ Ἰλίου μετὰ Νέστορος πλευσάντων· καὶ τοσοῦτον ἀπὸ γεωργίας εὐτύχησαν, ὡς ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι χρυσοῦν θέρος.

Ὅτι τῶν τριῶν πλευρῶν τῆς Σικελίας τὸ μὲν μέγιστον, μεταξὺ Πελωριάδος καὶ Λιλυβαίου, κυρτόν ἐστι, σταδίων χιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι· τὰ δὲ δύο κοῖλά πως. Ἡ δὲ μεταξὺ Παχύνου καὶ Πελωριάδος ἐλαχίστη, σταδίων χιλίων ἑκατὸν τριάκοντα· ὁ δὲ περίπλους, σταδίων τετρακισχιλίων τετρακοσίων· Ἀπὸ δὲ Λιλυβαίου εἰς τὴν Λιβύην τὸ διάρμα στάδιοι χίλιοι πεντακόσιοι τοὐλάχιστον. Καὶ τῶν ὀξυδερκούντων τις ἀπό τινος σκοπιᾶς τοῖς ἐν Λιλυβαίῳ ἀπαγγέλλει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ Λιβύης σκαφῶν ἀναγομένων. Πόλεις δέ εἰσι, κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν, Μεσσήνη βορειοτάτη, εἶτα Ταυρομένιον, εἶτα Κατάνη, Νάξος, Μέγαρα, Συράκουσαι. Ἡ δὲ Μεσσήνη πρότερον Ζάγκλη ἐκαλεῖτο, διὰ τὴν τοῦ τόπου σκολιότητα. Δείκνυται δὲ καὶ ἡ Χάρυβδις μικρὸν

πρὸ

πρὸ τῆς Μεσσήνης ἐν τῷ πορθμῷ, βάθος ἑξαίσιον, εἰς ὃ αἱ παλίῤῥοιαι τοῦ πορθμοῦ κατάγουσιν εὐθέως τὰ σκάφη τραχηλιζόμενα μετὰ συςροφῆς καὶ δίνης μεγάλης· καταποθέντων δὲ καὶ διαλυθέντων τὰ ναυάγια παρασύρεται πρὸς ἠϊόνα τῆς Ταυρομενίας, ἣν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τούτου Κοπρίαν. Ἀπέχει δ' ἡ Μεσσήνη ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως διάρμα, ϛάδια ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ ϛυλίδος, πολὺ ἔλαττον. Τοσοῦτον δ' οἱ Μαμερτῖνοι ἔθνος ἐπεκράτησε τῆς χώρας, ὡς τὸν ἄριϛον οἶνον μὴ Μεσσήνιον, ἀλλὰ Μαμερτῖνον καλεῖσθαι.

Ὅτι ἐκ τῶν τῆς Αἴτνης ῥυάκων τοῦ πυρὸς, κατερχομένων πρὸς τὴν Καταναίαν ποτὲ, Ἀμφίνομος καὶ Ἀναπίας, εὐσεβεῖς ἄνδρες, ἀράμενοι τοὺς γονέας ἐπὶ τῶν ὤμων διέσωσαν. Κατατεφρούμενα δὲ τὰ Καταναίων χωρία πρὸς καιρὸν λυπεῖ· χρόνῳ δὲ ποιεῖ ὕϛερον εὐάμπελον καὶ χρηϛόκαρπον, τῆς ἄλλης οὐχ' ὁμοίως οὔσης εὐοίνου. Τάς τε ῥίζας ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία· πιαίνει δ' ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πρόβατα, ὥϛε πνίγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ἀφαιροῦσιν ἐκ τῶν ὤτων αἷμα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθείᾳ νήσῳ ποιοῦσιν. Ὁ δὲ ῥύαξ εἰς πῆξιν μεταβάλλων ἀπολιθοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥϛε λατομίας εἶναι χρείαν τοῖς ἀνακαλύψαι βουλομένοις τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφάνειαν. Τακείσης γὰρ ἐν τοῖς κρατῆρσι τῆς πέτρας, εἶτ' ἀναβληθείσης, τὸ ὑπερχυθὲν τῆς κορυφῆς ὑγρὸν πηλός ἐϛι μέλας, ῥέων κατὰ τῆς ὀρεινῆς. Εἶτα πῆξιν λαβὼν γίνεται λίθος μυλίας, τὴν αὐτὴν φυλάττων χρόαν, ἣν ῥέων εἶχεν· καὶ ἡ σποδὸς δὲ, καιομένων τῶν λίθων, ὡς ἀπὸ τῶν ξύλων γίνεται. Καθάπερ οὖν τὸ πήγανον τῇ ξυλίνῃ σποδῷ τρέφεται, τοιοῦτον ἔχειν τι οἰκείωμα πρὸς τὴν ἄμπελον εἰκὸς τὴν Αἰτναίαν σποδόν.

Ὅτι Μύσκελλον καὶ Ἀρχίαν, εἰς Δελφοὺς ἀπελθόντας περὶ ἀποικίας, εἴρετο ὁ Θεὸς, πότερον βούλοιτο ἑκάτερος αὐτῶν

πλοῦτον ἢ ὑγίειαν· ἑλομένου δ' Ἀρχίου μὲν πλοῦτον, Μυσκέλλου δ' ὑγίειαν, ὁ Θεὸς ἐκέλευσε τὸν μὲν Συρακούσας κτίσαι, Μύσκελλον δὲ Κρότωνα. Καὶ συνέβη οὕτως. Τὴν γὰρ ἐν Κρότωνι ὑγίειαν μαρτυροῦσιν οἱ περὶ Μίλωνα Ὀλυμπιονῖκαι· τὴν δ' ἐν Συρακουσίοις τοῦ πλούτου ὑπερβολὴν ἡ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν, ὅτι Οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω.

Ὅτι συνέβη Συρακουσίοις, ἡγεμονικοῖς οὖσι διὰ τὴν ἀρετὴν ἑαυτῶν, τυραννουμένοις τε ἄρχειν τῶν ἄλλων, καὶ ἐλευθεροῦν τοὺς ἄλλους καταδυναστευομένους.

Ὅτι τοῖς Συρακουσίοις κατ' ἀρχὰς ἐπολέμουν Σικανοί, Σικελοί, Μόργητες, καὶ ὅσοι ἄλλοι τὴν μεσόγαιαν εἶχον καὶ τὴν Μοργαντικήν.

Ὅτι ὁ Ῥοδανὸς ποταμὸς, εἰς λίμνην μακρὰν ἐμβάλλων, ἀμιγῶς δι' αὐτῆς διέρχεται· τὸ δὲ περὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀρεθούσης, μυθολόγημα· ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ἰνάχου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ Πίνδου καὶ Ἀμφιλόχων καὶ Ἀκαρνάνων ὁρμώμενος εἰς τὴν τῆς Ἀργείας θάλασσαν βάλλει, πρότερον τῷ Ἀχελῴῳ συμμίξας τὸ ῥεῖθρον· καὶ τοῦ ἐν Δήλῳ Ἰνώπου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Νείλου φέρεται ναμάτων· καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀπίθανα καὶ ἀδύνατά ἐςιν.

Ὅτι ὁ ἐν Ἀμφιλόχοις Ἴναχος ποταμὸς, ὁμώνυμός ἐςι τῷ Ἀργείῳ· ὠνομάσθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀμφιλόχου, τοῦ καὶ τὸ Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν καλέσαντος.

Ὅτι διὰ τοὺς ἐκ Λιβύων πολέμους ἡ Σικελία ὀλιγανθρωπεῖ· διὸ Ῥωμαῖοι ταύτην ἐνέμοντο, ἱπποφόρβια καὶ βοῶν ἀγέλας ἔχοντες καὶ δούλους. Οὗτοι δ' οἱ δοῦλοι κατέτρεχον τὴν Σικελίαν, καὶ κατ' ὀλίγους, καὶ ἐπὶ Εὔνου, τοῦ τὸν δουλικὸν ἐξάψαντος πόλεμον, σὺν πολλαῖς χιλιάσιν. Ἀνήχθη δὲ καὶ λῃςής τις ἐν Ῥώμῃ Σικελὸς, λεγόμενος Αἴτνης υἱὸς εἶναι, Σέρουλος ὄνομα, ὃς πολλάκις μονομαχήσας, ὕςερον ἐπί τινος πήγματος

ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀγῶνος συνιϛαμένου, τεθεὶς ὑψηλοῦ, ὡς ἂν ἐπὶ τῆς Αἴτνης, διαλυθέντος αἰφνιδίως ἔκ τινος μηχανῆς καὶ συμπεσόντος, κατηνέχθη καὶ αὐτὸς εἰς γαλεάγρας θηρίων εὐδιαλύτους, ἐπίτηδες παρεσκευασμένας ὑπὸ τῷ πήγματι, καὶ ἐβρώθη.

Ὅτι τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν Ῥωμαῖοι.

Ὅτι, οἷον ἀκροπόλεις δύο, Συράκουσαί τε καὶ ὁ Ἔρυξ ἵδρυνται τῆς Σικελίας· μέση δ' ἀμφοῖν ἡ Ἔννα πόλις.

Ὅτι τῆς Αἴτνης τὰ ἄνω χωρία ψιλά ἐϛι καὶ τεφρώδη, καὶ χιόνος μεϛὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φυτείαις διείληπται παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους, διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς, τοτὲ μὲν εἰς ἕνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. Ἀνάγκη δὲ τοῖς πάθεσι τούτοις τούς τε ὑπὸ γῆν πόρους συμμεταβάλλειν, καὶ τὰ ϛόμια ἐνίοτε [εἶναι] πλείω, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τὴν περιξ.

Ὅτι ἀνελθόντες τινὲς εἰς τὴν Αἴτνην, ἶδον πεδίον θερμότατον τεφρῶδες, καὶ ἐν μέσῳ βουνὸν, καὶ αὐτὸν τεφρώδη, καὶ ἐξ αὐτοῦ καπνὸν ὄρθιον ἀνιόντα ὡσεὶ ποδῶν διακοσίων, νηνεμίας οὔσης· καὶ εἴκασαν εἶναι καπνὸν καὶ φύσημα τοῦ κρατῆρος· καὶ τοῦ λεγομένου διηγήματος περὶ Ἐμπεδοκλέους ἐμνήσθησαν, ὅτι ἡ χαλκῆ κρηπὶς αὐτοῦ εὑρέθη ἐκφυσηθεῖσα, ὅτε αὐτὸς καθήλατο εἰς τὸν κρατῆρα. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιλείπειν ποτὲ τὸ πῦρ καὶ τὰ πνεύματα, ἐπιλειπούσης τῆς ὕλης, οὐκ ἄλογον· οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτόν γε, ὥϛε ἀντὶ τῆς τοσαύτης βίας, ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ γενέσθαι τὸν πλησιασμόν. Νύκτωρ μὲν οὖν φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται.

Ὅτι πᾶσα Σικελία κοίλη κατὰ γῆς ἐςί, ποταμῶν καὶ πυρὸς μεςὴ, καθάπερ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος μέχρι τῆς Κυμαίας. Καὶ θερμοῦ ὕδατος μεςή ἐςι. Περὶ δὲ Ἀκράγαντα λίμναι τὴν μὲν γεῦσιν ἔχουσι θαλάττης, τὴν δὲ φύσιν διάφορον· οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀκολύμβοις βαπτίζεσθαι συμβαίνει, ξύλων τρόπον ἐπιπολάζουσιν· οἱ Παλικοὶ δὲ κρατῆρας ἔχουσιν ἀναβάλλοντας ὕδωρ εἰς θολώδες ἀναφύσημα, καὶ πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν δεχομένους μυχόν. Τὸ δὲ περὶ Μέταυρον σπήλαιον ἐντὸς ἔχει σύριγγα εὐμεγέθη, καὶ ποταμὸν δι' αὐτῆς ῥέοντα ἀφανῆ μέχρι πολλοῦ διαςήματος, εἶτα ἀνακύπτοντα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν· καθάπερ Ὀρόντης ἐν Συρίᾳ, καταδὺς εἰς τὸ μεταξὺ χάσμα Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας, ὃ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν ἐν τεσσαράκοντα σταδίοις. Τὰ δ' ὅμοια καὶ ὁ Τίγρις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Λιβύῃ, μικρὸν ἀπὸ τῶν πηγῶν. Τὸ δὲ περὶ Στύμφαλον ὕδωρ, ἐπὶ διακοσίους σταδίους ὑπὸ γῆν ἐνεχθὲν, ἐν τῇ Ἀργείᾳ τὸν Ἐρασῖνον ἐκδίδωσι ποταμόν· πάλιν τὸ πρὸς τὴν Ἀρκαδικὴν Ἀσέαν, ὑποβρύχιον ὠσθὲν, ὀψέ ποτε τόν τε Ἀλφειὸν καὶ τὸν Εὐρώταν ἀναδίδωσιν· ὥςε καὶ πεπιςεῦσθαι μυθῶδές τι, ὅτι τῶν ἐπιφημισθέντων ςεφάνων ἑκατέρῳ, καὶ ῥιφέντων εἰς τὸ κοινὸν ῥεῦμα, ἀναφαίνεται κατὰ τὸν ἐπιφημισμὸν ἑκάτερος ἐν τῷ οἰκείῳ ποταμῷ.

Ὅτι ἡ Λιπάρα δυνατὴ γέγονε καὶ ἦρξέ ποτε, Κνιδίων οὖσα ἄποικος· ἐκαλεῖτο δὲ Μελιγουνὶς πρίν, καὶ ἀκροθίνια πολλὰ ἀνέθηκεν εἰς Δελφούς· ἔχει δὲ καὶ γῆν εὔκαρπον, καὶ ςυπτηρίας μεταλλων πρόσοδον, καὶ θερμὰ ὕδατα, ὡς καὶ ἡ Σικελία, καὶ πυρὸς ἀναπνοάς. Ταύτης δὲ μεταξύ πως ἐςὶ καὶ τῆς Σικελίας, ἣν νῦν Ἡφαίςου ἱερὰν καλοῦσι, πετρώδης πᾶσα, καὶ ἔρημος, [καὶ] διάπυρος. Ἔχει δὲ ἀναπνοὰς τρεῖς, ὡς ἂν ἐκ τριῶν κρατήρων· ἐκ δὲ τοῦ μεγίςου καὶ μύδρους αἱ φλόγες ἀναφέρουσιν, οἳ προσκεχώκασιν ἤδη πολὺ μέρος τοῦ πόρου. Ἐκ δὲ

τῆς τηρήσεως πεπίϛευται, διότι τοῖς ἀνέμοις συμπαροξύνονται καὶ αἱ φλόγες, αἵ τε ἐνταῦθα καὶ αἱ κατὰ τὴν Αἴτνην. Οὐκ ἄλογον δέ. Καὶ γὰρ οἱ ἄνεμοι γεννῶνται καὶ τρέφονται, τὴν ἀρχὴν λαβόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθυμιάσεων· ὡς' ἀπὸ συγγενοῦς ὕλης καὶ πάθους, καὶ τὸ πῦρ ἐξαπτόμενον οὐκ ἐᾷ θαυμάζειν τοὺς ὁρῶντας ἄλλως γέ πως τὰ τοιάδε. Φασὶ δὲ τῶν τριῶν κρατήρων, τὸν μὲν κατερρυηκέναι ἐκ μέρους, τοὺς δὲ συμμένειν. Τὸν δὲ μέγιϛον τὸ χεῖλος ἔχειν, περιφερὲς ὂν, πέντε σταδίων· κατ' ὀλίγον δὲ συνάγεσθαι εἰς τριάκοντα ποδῶν διάμετρον, καθ' οὗ βάθος εἶναι τὸ μέχρι θαλάττης ϛαδιαῖον, ὥϛε καθορᾶν ταῖς νηνεμίαις. Ἐὰν μὲν οὖν νότος μέλλῃ πνεῖν, ἀχλὺν ὁμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλῳ φασὶ τῆς νησίδος, ὥϛε μηδὲ τὴν Σικελίαν ἄπωθεν φαίνεσθαι· ὅταν δὲ βορέας, φλόγας καθαρὰς ἀπὸ τοῦ λεχθέντος κρατῆρος εἰς ὕψος ἐξαίρεσθαι, καὶ βρόμους ἐκπέμπεσθαι μείζους· τὸν δὲ ζέφυρον μέσην τινὰ ἔχειν τάξιν· τοὺς δ' ἄλλους κρατῆρας, ὁμοειδεῖς μὲν εἶναι, τῇ δὲ βίᾳ λείπεσθαι τῶν ἀναφυσημάτων. Ἐκ τε δὴ τῆς διαφορᾶς τῶν βρόμων, καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ἄρχεται τὰ ἀναφυσήματα καὶ αἱ φλόγες καὶ αἱ λιγνύες, προσημαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν τρίτην πάλιν μέλλοντα ἄνεμον πνεῖν. Τῶν γοῦν ἐν Λιπάρᾳ, γενομένης ἀπλοίας, προειπεῖν τινάς φασι τὸν ἐσόμενον ἄνεμον, καὶ μὴ διαψεύσασθαι. Ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυθωδέϛατον δοκοῦν εἰρῆσθαι τῷ Ὁμήρῳ, οὐ μάτην εἴρηται· ἀλλ' αἴνιγμα τῆς ἀληθείας ἦν, ὅτε ἔλεγε, ταμίαν τῶν ἀνέμων εἶναι τὸν Αἴολον.

Ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτά εἰσι, Λιπάρα, Θέρμεσσα, Στρογγύλη, Διδύμη, Ἐρικοῦσσα, Φοινικοῦσσα, Εὐώνυμος. Ὧν ἡ Στρογγύλη, ἀπὸ τοῦ σχήματος καλεῖται· βίᾳ μὲν φλογὸς λειπομένη, τῷ δὲ φέγγει πλεονεκτοῦσα. Ἐνταῦθα δὲ τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασιν. Ἐρικοῦσσα δὲ καὶ Φοινικοῦσσα

ἀπὸ τῶν φυτῶν κέκληνται· ἀνεῖνται δ' εἰς νομάς. Ἡ δὲ Εὐώνυμος πελαγία ἐςὶ καὶ ἔρημος. Πολλάκις δὲ καὶ φλόγες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους τοῦ περὶ τὰς νήσους ὤφθησαν ἐπιδραμοῦσαι, τῶν κατὰ βάθους κοιλιῶν τοῦ πυρὸς ἀναςομωθέντος πόρου τινὸς καὶ βιασαμένου πρὸς τὸ ἐκτός. Φησὶ δὲ Ποσειδώνιος, περὶ τροπὰς θερινὰς ἅμα τῇ ἕῳ, μεταξὺ τῆς Ἱερᾶς καὶ τῆς Εὐωνύμου, πρὸς ὕψος ἀρθεῖσαν ἑξαίσιον τὴν θαλατταν ὁραθῆναι, καὶ συμμεῖναι τινὰ χρόνον ἀναφυσωμένην συνεχῶς, εἶτα παύσασθαι. Τοὺς δὲ τολμήσαντας προσπλεῖν, ἰδόντας νεκροὺς ἰχθύας ἐλαυνομένους ὑπὸ τοῦ ῥοῦ· τοὺς δὲ, καὶ θέρμῃ καὶ δυσωδίᾳ πληγέντας φυγεῖν· πολλαῖς δ' ἡμέραις ὕςερον ὁρᾶσθαι πηλὸν ἐπανθοῦντα τῇ θαλάττῃ· πολλαχοῦ δὲ, καὶ φλόγας ἐκπιπτούσας καὶ καπνοὺς καὶ λιγνύας· ὕςερον δὲ παγῆναι, καὶ γενέσθαι τοῖς μυλίαις λίθοις ἐοικότα τὸν πάγον.

Ὅτι τὴν Ἰαπυγίαν οἱ Ἕλληνες Μεσσαπίαν καλοῦσι, χερρόνησον οὖσαν, εἰς δύο μοίρας διαιρουμένην· τὸ μέν τι γὰρ αὐτῆς Σαλεντῖνοι οἰκοῦσι, τὸ δὲ Καλαβροί. Ὑπὲρ τούτους πρόσβοροι Πευκέτιοί εἰσι καὶ Ἄπουλοι. Ἡ δὲ Μεσσαπία, χερρόνησος οὖσα, ἀπὸ Βρεντεσίου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι Τάραντος πρὸς δυσμὰς πόλεως, ἰσθμὸν ἔχει ςαδίων τριακοσίων δέκα.

Ὅτι τοῦ Μεσσηνιακοῦ πολέμου γενομένου, οἱ μὴ μετασχόντες Λακεδαιμονίων τῆς ςρατείας ἐκρίθησαν δοῦλοι, καὶ ὠνομάσθησαν Εἵλωτες· ὅσοις δὲ κατὰ τὴν ςρατείαν παῖδες ἐγένοντο, Παρθενίας ἐκάλουν, διὰ τὸ, πολυχρονίου τοῦ πολέμου συμβάντος, ἐκ τῶν οἴκοι παρθένων οὐσῶν γυναικῶν [γενέσθαι]. Διὰ [γὰρ] τὸ πολὺν χρόνον παραταθῆναι τοῖς Λακεδαιμονίοις Μεσσήνην πολιορκοῦσι, καὶ ἀποςαλῆναι τοὺς νεωτάτους ἐκ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ μιχθῆναι πάντα πάσῃ καὶ τεκνοποιήσασθαι, διὰ τοῦτο Παρθενίαι ἐκλήθησαν, καὶ ἄτιμοι ἦσαν. Οἱ δὲ, οὐκ ἀνασχόμενοι (πολλοὶ δ' ἦσαν), ἐπεβούλευσαν τῷ κοινῷ, ἔχοντες Φάλανθον

ἡγεμόνα ἕνα αὐτῶν· ἔδει οὖν τῷ ἀγῶνι, τῶν Ὑσμινθίων συντελουμένων, ἡνίκα τὴν κυνῆν περίθηται Φάλανθος, ποιεῖσθαι τὴν ἐπίθεσιν. Ἐξαγγελθείσης δὲ τῆς πράξεως ἐν τῷ ἀγῶνι, προελθὼν ὁ κήρυξ εἶπε, μὴ περιθέσθαι κυνῆν Φάλανθον. Οἱ δὲ ϛρατιῶται, αἰσθόμενοι φωραθέντες, οἱ μὲν διεδίδρασκον, οἱ δὲ ἱκέτευον· κελεύσαντες δ' αὐτοὺς θαρρεῖν, φυλακῇ παρέδοσαν· τὸν δὲ Φάλανθον ἔπεμψαν εἰς Θεοῦ περὶ ἀποικίας· ὁ δὲ ἔχρησε, «Σατύρεόν τοι ἔδωκα, Τάραντά τε πίονα δῆμον, οἰ-» κῆσαι, καὶ πῆμα Ἰαπύγεσσι γενέσθαι». Ἧκον οὖν σὺν Φαλάνθῳ οἱ Παρθενίαι, καὶ ἔκτισαν Τάραντα, καὶ ὠνόμασαν οὕτως ἀπό τινος ἥρωος.

Ὅτι Ταραντῖνοι, ἀριϛοκρατηθέντες ἐν δημοκρατίᾳ, μεγάλως ἴσχυσαν· καὶ τὴν Πυθαγόρειον ἀσπασάμενοι γνησίως φιλοσοφίαν, Ἀρχύταν τὸν φιλόσοφον ἄρχοντα προὐβάλοντο, ὃς καὶ πολὺν χρόνον ἦρξεν. Ὕϛερον δὲ τοσοῦτον εἰς τὴν τρυφὴν καὶ κακοπολιτείαν ἐτράποντο, ὥϛε καὶ τὰς δημοτελεῖς ἑορτὰς πλείους τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμερῶν ἄγειν· καὶ ξένους καὶ ἀλλοφύλους ἄρχοντας ἐπικαλεῖσθαι, *καὶ* οὐδὲ τούτοις εὐπειθεῖς γινόμενοι· οἷον Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην κατὰ Μεσσαπίων, καὶ Πύῤῥον, καὶ τινας Λακεδαιμονίους· καὶ ἐπὶ Ἀννίβα συνεμάχουν Καρχηδονίοις, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων ὕϛερον καταπολεμηθέντες ἐταπεινώθησαν.

Ὅτι ἡ τῶν Ἰαπύγων χώρα παραδόξως ἐϛὶν ἀϛεία. Ἐπιπολῆς γὰρ φαινομένη τραχεῖα, εὑρίσκεται βαθύγειος σχιζομένη· ἀνυδροτέρα δὲ οὖσα, εὔβοτος καὶ εὐδενδρός ἐϛιν. Εὐάνδρησε δέ ποτε καὶ τοῦτο σφόδρα τὸ χωρίον σύμπαν, καὶ ἔσχε πόλεις τρισκαίδεκα· ἀλλὰ νῦν, πλὴν Τάραντος καὶ Βρεντεσίου, τὰ ἄλλα πολίσματά εἰσιν· οὕτως ἐκπεπόνηνται καὶ τεταπείνωνται. Ἐνταῦθα καὶ ὁ σκόπελος, ὃν καλοῦσιν ἄκραν Ἰαπυγίαν, πολὺς ἐκκείμενος εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὰς χειμερινὰς ἀνατολὰς,

ἐπιστρέφων δέ πως ἐπὶ τὸ Λακίνιον, ἄκρον τῆς Βρεττίας (ἣν Ἑλλάδα μεγάλην ἀπὸ τῆς τοῦ Πυθαγόρου ἐνταῦθα διατριβῆς ἐκάλεσαν), ἀνταῖρον ἀπὸ τῆς ἑσπέρας αὐτῷ, καὶ κλεῖον τὸ στόμα τοῦ Ταραντίνου κόλπου πρὸς αὐτόν· καὶ τὰ Κεραύνια δ' ὁμοίως ὄρη κλείει πρὸς αὐτὸν τὸ στόμα τοῦ Ἰονίου κόλπου. Καὶ ἔστι τὸ διάρμα ὅσον ἑπτακοσίων σταδίων ἀπ' αὐτοῦ πρός τε τὰ Κεραύνια καὶ πρὸς τὸ Λακίνιον. Περίπλους δὲ Τάραντός ἐστιν ἐς Βρεντέσιον μέχρι μὲν Βάριδος πολίχνης ἑξακόσιοι στάδιοι. Καλοῦσι δὲ Βάριν οἱ νῦν Οὐέρητον. Ἔνθεν εἰς τὰ Λευκά, στάδια ὀγδοήκοντα, πολίχνιον καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ δείκνυται πηγὴ δυσώδους ὕδατος. Ἐκ δὲ τῶν Λευκῶν εἰς Ὑδροῦντα πολίχνην στάδια ἑκατὸν πεντήκοντα. Ἐντεῦθεν δ' εἰς Βρεντέσιον τετρακόσια· οἱ δὲ ἴσοι καὶ εἰς Σάσωνα τὴν νῆσον, ἥτις μέση πως ἵδρυται τῆς τε Ἰαπυγίας καὶ τῶν Κεραυνίων τῆς Ἠπείρου.

Ὅτι ἡ ἀπὸ Βρεντεσίου ὁδὸς εἰς Τάραντα, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἰσθμός, στάδια διακόσια, ἀφορίζων γῆν, ἣν Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ καλοῦσι, χερρόνησον οὖσαν.

Ὅτι εὐλίμενός ἐστιν ἡ πόλις τὸ Βρεντέσιον. Ἑνὶ γὰρ στόματι πολλοὶ κλείονται λιμένες ἄκλυστοι, κόλπων ἀπολαμβανομένων ἐντός· ὥστ' ἐοικέναι κέρασιν ἐλάφου τὸ σχῆμα, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα· σὺν γὰρ τῇ πόλει κεφαλῇ μάλιστα ἐλάφου προσέοικεν ὁ τόπος· τῇ δὲ Μεσσαπίᾳ γλώττῃ Βρέντιον ἡ κεφαλὴ τῆς ἐλάφου καλεῖται. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ῥώμης εἰς Βρεντέσιον μίλια τριακόσια ἑξήκοντα.

Ὅτι ἀπὸ Βρεντεσίου πλοῦς ἐστὶν εἰς τὴν περαίαν διπλοῦς· ὁ μὲν ἐπὶ τὰ Κεραύνια καὶ τὴν Ἤπειρον, ὁ δὲ εἰς Δυῤῥάχιον μείζων τοῦ προτέρου· ἔστι γὰρ χιλίων ὀκτακοσίων σταδίων.

Τέτριπται δ' ἑκάτερος τούτων, διὰ τὸ τὴν πόλιν εὐφυῶς κεῖσθαι πρός τε τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἔθνη καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων.

Ὅτι τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο *τὸ* Ἄργος Ἵππιον ἡ πόλις, ὕστερον Ἀργυρίππα, εἶτα ὕστερον ἐκλήθη Ἄρποι, κτίσμα Διομήδους.

Ὅτι τῆς Δαυνίας περὶ λόφον τινὰ δείκνυται ἡρῷα· τὸ μὲν Καλχάντος, ἐπ' ἄκρᾳ τῇ κορυφῇ (ἐναγίζουσι δ' αὐτῷ μέλανα κριὸν οἱ μαντευόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι)· τὸ δὲ Ποδαλειρίου, κάτω πρὸς τῇ ῥίζῃ, διέχον τῆς θαλάττης στάδια ἑκατόν· ὁ δὲ τόπος καλεῖται Δρίον. Πρόκειται δὲ τοῦ κόλπου τούτου πελάγιον ἀκρωτήριον πρὸς ἀνατολὰς, ἐπὶ τριακοσίους ἀνατεῖνον σταδίους, τὸ Γάργανον· οὗ πλησίον αἱ Διομήδειαι νῆσοι. Περὶ δὲ τοῦ Διομήδους διαφόρως ἱστορεῖται. Οἱ μὲν φασιν, ὅτι μετάπεμπτος γενόμενος ἐν Ἄργει ἐτελεύτησεν· οἱ δὲ αὐτοῦ ἐν Ἄρποις τῆς Δαυνίας· οἱ δὲ, ἐν μιᾷ τῶν νήσων αὐτοῦ ἀφανισθῆναι· οἱ δὲ, ὅτι ἐν Ἐνετοῖς ἀπεθεώθη.

Ὅτι ἡ Ἰταλία ἀσφαλῶς ᾤκηται, νήσου δίκην περίκλυστος οὖσα· καὶ πάλιν αἱ Ἄλπεις κρημνώδεις εἰσὶ, καὶ τείχεσι πεφραγμέναι.

Ὅτι Στράβων ὁ Γεωγράφος ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Τιβερίου Καίσαρος, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ Δρούσου καὶ Γερμανικοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ ἕως τοῦ Ἴστρου τῶν ὄχθων, στάδιοί εἰσι χίλιοι.

Ὅτι Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ φύλου, τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς

ξανθότητος· τἄλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις· ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα Γνήσιοι.

Ὅτι Μάρσοι καὶ Σούγαμβροι ἔθνη εἰσὶ Γερμανικὰ δυσμικά.

Ὅτι ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς τῆς Γερμανίας ἐςὶ περὶ Σουήβους ἔθνος μέγα.

Ὅτι τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἁμαξόβια ἐςι καὶ νομαδικὰ, καὶ ῥᾳδίως μεταναςεύειν ἕτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν.

Ὅτι Δροῦσος ὁ Τιβερίου παῖς, πολεμῶν καὶ κατορθῶν περὶ τὸν Ῥῆνον, ἐτελεύτα.

Ὅτι διέχει ὁ Ῥῆνος ἀπὸ τοῦ Ἄλβιδος ποταμοῦ, ςάδια τρισχίλια εὐθυποροῦντι.

Ὅτι ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς πυκνότερός τε ἐςὶ καὶ μεγαλόδενδρος, ἐν χωρίοις ἐρυμνοῖς κύκλον περιλαμβάνων μέγαν. Ἐν μέσῳ δὲ ἵδρυται χώρα, καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένη. Ἔςι δὲ πλησίον αὐτῆς, ἥ τε τοῦ Ἴςρου πηγὴ καὶ ἡ τοῦ Ῥήνου, καὶ ἡ μεταξὺ ἀμφοῖν λίμνη, καὶ τὰ ἕλη τὰ ἐκ τοῦ Ῥήνου διαχεόμενα. Ἔχει δ' ἡ λίμνη τὴν περίμετρον ςάδια τριακόσια. Νοτιωτέρα δ' ἐςὶ τῶν τοῦ Ἴςρου πηγῶν καὶ αὕτη, καὶ ὁ Ἑρκύνιος δρυμός· ὥςε ἀνάγκη τὸν ἀπὸ τῆς Κελτικῆς ἐπὶ τὸν Ἑρκύνιον δρυμὸν ἰόντα, πρῶτον μὲν διαπεραῶσαι τὴν λίμνην, ἔπειτα τὸν Ἴςρον, εἶτ' ἤδη· δι' εὐπετεςέρων χωρίων ἐπὶ τὸν δρυμὸν ἐλθεῖν δι' ὀροπεδίων.

Ὅτι ἐςὶ καὶ ἑτέρα ὕλη μεγάλη ἐν Γερμανίᾳ, Γάβρητα, ἐπίταδε τῶν Σουήβων· ἐπέκεινα δ' ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς, ἔχεται δὲ κἀκεῖνος ὑπ' αὐτῶν.

Ὅτι Κίμβροι καλοῦνται οἱ παρωκεανῖται Γερμανοὶ, οἵτινες ἐςράτευσάν ποτε εἰς τὴν Μαιῶτιν· καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἔοικε,

καὶ οἱ τὸν Βόσπορον οἰκοῦντες Κιμμέριοι ἐκλήθησαν, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται. Οἱ δὲ Ἕλληνες τὸ ὄνομα σολοικίζοντες λέγουσιν.

Ὅτι ταῖς τῶν Κίμβρων γυναιξὶ, συστρατευούσαις τοῖς ἀνδράσι, παρηκολούθουν γυναῖκες προμάντεις ἱέρειαι, πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες· τοῖς οὖν αἰγμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφήρεις· καταστέψασαι δ' αὐτοὺς, ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἀμφορέων εἴκοσιν· εἶχον δ' ἀναβάθραν, ἣν ἀναβᾶσαι ὑπερπετεῖς τοῦ λέβητος ἐλαιμοτόμουν ἕκαστον μετεωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο· ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχνευον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας τοῖς γέρροις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες τοὺς Γέτας καὶ τοὺς Μυσοὺς, οἰκοῦντας περὶ τὸν Ἴστρον, Θρᾶκας ὑπελάμβανον· καὶ τοὺς ἀποίκους τῶν ἐκ Θρᾴκης Μυσῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας μεταξὺ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν καὶ Τρώων· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Φρύγες Βρύγες εἰσὶ, Θρᾴκιόν τι ἔθνος· καθάπερ καὶ Μύγδονες, καὶ Βέβρυκες, καὶ Μαιδοβιθυνοὶ, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Θῦνοι, καὶ Μαριανδυνοί· ἀλλ' οὗτοι μὲν τελέως τὴν Εὐρώπην ἐξέλιπον, πλὴν Μυσῶν, ὧν καὶ Ὅμηρος ἐμνήσθη. Καὶ γάρ εἰσί τινες τῶν ταύτῃ Θρᾳκῶν καὶ Μυσῶν ἀπεχόμενοι κρεωφαγίας καὶ γάμου, διὰ ὁσιότητα· οὓς λέγει ἀγαυοὺς Ἱππημολγοὺς, Γαλακτοφάγους, Ἀβίους τε, τοῦτ' ἔστιν ἀγάμους, ἄνευ συμβιώσεως γυναικῶν· καὶ συμβαίνει αὐτοῖς δικαιοπραγεῖν, διὰ τὸ πένητας εἶναι. Εἰκὸς δὲ καὶ τὸν Ζάμολξιν ὕστερον τοὺς Γέτας ἀναπεῖσαι Πυθαγορίζειν, εὐρόντα ἑτοίμους πρὸς φιλοσοφίαν.

Ὅτι ὁ Εὔξεινος νῦν πόντος Ἄξεινος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο, διὰ

τὸ τὰ ἐνοικοῦντα ἔθνη ἄγρια εἶναι, καὶ ξενοκτονεῖν τοὺς περὶ τὴν Ταυρικήν.

Ὅτι οἱ Σκύθαι πάντα κοινὰ εἶχον, καὶ αὐτὰς τὰς γυναῖκας, πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. Διὰ δὲ τὸ εἶναι ἄβιοι, δικαιότατοί εἰσιν· ἡ γὰρ ἀδικία, διὰ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν, καὶ διὰ τὰ συμβόλαια. Οἱ γὰρ παλαιοὶ Σκύθαι πένητες ἦσαν· ὃ καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ, καὶ Ἡρόδοτος, περὶ τῶν ἐπιστρατευσάντων τῷ Δαρείῳ βασιλεῖ τῶν Περσῶν Σκυθῶν γράφων, τῆς τε αὐταρκείας καὶ λιτότητος αὐτῶν. Καὶ Δρομιχαίτης ὁ Γετῶν βασιλεὺς, ζωγρήσας Λυσίμαχον τὸν στρατηγὸν τῶν Μακεδόνων, συστρατεύσαντά ποτε Ἀλεξάνδρῳ, ἀπέλυσε, δείξας αὐτῷ πρότερον τὴν τῶν Γετῶν πενίαν, καὶ εἰπών· ὅτι Οὐ δεῖ τοῖς τὴν τοιαύτην πενίαν ἀσκοῦσι Γέταις πολεμεῖν, ἀλλὰ φίλοις κεχρῆσθαι.

Ὅτι τῆς μεταξὺ Εὐξείνου πόντου καὶ Γερμανῶν γῆς, διχῇ διαιρουμένης, τὸ μὲν πρὸς ἀνατολάς τε καὶ τὸν Εὔξεινον Γέται νέμονται, τὸ δὲ πρὸς δυσμὴν Δάκοι, [οἱ] καὶ Δάοι· ἀφ' οὗ καὶ ἐπιπολάζει ἐν Ἀθήναις τὸ τῶν δούλων ὄνομα.

Ὅτι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ τὰ μὲν ἄνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη, μέχρι τῶν καταρακτῶν, Δανούβιον προσηγόρευον οἱ παλαιοί, ἃ μάλιστα διὰ τῶν Δάκων φέρεται. Τὰ δὲ κάτω μέχρι τοῦ Πόντου, τὰ παρὰ τοὺς Γέτας, ἐκάλουν Ἴστρον. Ὁμόγλωττοι δ' εἰσὶν οἱ Δάκοι τοῖς Γέταις.

Ὅτι μεταξὺ τῆς Ποντικῆς θαλάττης, τῆς ἀπὸ Ἴστρου ἐπὶ Τύραν, καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδιὰς πᾶσα καὶ ἄνυδρος· ἐν ᾗ Δαρεῖος ἀποληφθεὶς ὁ Ὑστάσπεω, καθ' ὃν καιρὸν διέβη τὸν Ἴστρον ἐπὶ τοὺς Σκύθας, ἐκινδύνευσε παστρατιᾷ δίψῃ φθαρῆναι.

Ὅτι μεταξὺ τῆς Πεύκης, ἥ ἐστι νῆσος ὑπὸ τῶν τοῦ Ἴστρου στομάτων ἀπολαμβανομένη, ἕως τῶν τοῦ Τύρα ἐκβολῶν, στάδιοί

εἰσιν ἐννεακόσιοι· τὸ δὲ ἀπὸ ἱεροῦ στόματος τοῦ Ἴστρου, ὅ ἐστι νοτιώτατον, ἕως τοῦ βορειοτάτου, τοῦτ' ἔστιν ἡ τῆς Πεύκης βάσις τριγώνου οὔσης, στάδιοί εἰσι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Λευκὴ νῆσος ἀπὸ τῆς Πεύκης ἀπέχει πρὸς ἀνατολὰς στάδια πεντακόσια εἰς τὸ πέλαγος, ἱερὰ Ἀχιλλέως.

Ὅτι ὁ Βορυσθένης ποταμὸς, εἶτα πρὸς βορᾶν καὶ [πρὸς] ἀνατολὰς ὁ Ὕπανις ποταμὸς, ἀπὸ τοῦ Τύρα ποταμοῦ· καὶ πρὸ αὐτῶν νῆσος Βορυσθενίς. Ἀναπλεύσαντι δὲ τὸν Βορυσθένη στάδια διακόσια, πόλις ἐστὶν ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ὀλβία καλεῖται, κτίσμα Μιλησίων, ἐμπορεῖον μέγα. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ καὶ τοῦ Βορυσθένους πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν Σκυθῶν ἐρημία· εἶτα Τυραγέται· εἶτα Ἰάζυγες Σαρμάται, καὶ οἱ Βασιλήϊοι λεγόμενοι Σκύθαι.

Ὅτι ἡ προσάρκτιος πᾶσα, ἀπὸ Γερμανίας μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης, πεδιάς ἐστιν, ἣν ἴσμεν.

Ὅτι Ῥωξολάνοι, περὶ τὴν Μαιῶτιν οἰκοῦντες, ἐπολέμουν πρὸς τοὺς τοῦ Εὐπάτορος Μιθριδάτου στρατηγοὺς, ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον.

Ὅτι αἱ τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ ἐκβολαὶ ἐν τῷ μυχῷ κεῖνται τοῦ Ταμυράκου κόλπου, καὶ ἡ Βορυσθενὶς νῆσος· ὁ δὲ Καρκινίτης ποταμὸς ἐν τῷ μυχῷ ἐκδίδωσι τοῦ ὁμωνύμου κόλπου· καὶ περιέχεται μεταξὺ τῶν δύο κόλπων τούτων ἡ Ταυροσκυθία χερρονησίζουσα, ἧς τὰ νότια μέρη εὐθεῖα ἐστὶν αἰγιαλὸς, ὁ Ἀχίλλειος δρόμος.

Ὅτι τὰ περὶ Μαιῶτιν χωρία διὰ τὴν ψύξιν ὄνους οὐ τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. Οἵ τε βόες, οἱ μὲν ἄκεροι γίνονται, τῶν δὲ ἀπορινῶσι τὰ κέρατα· καὶ γὰρ τοῦτο δύσριγον τὸ μέρος. Οἵ τε ἵπποι μικροὶ γίνονται· τὰ δὲ πρόβατα μεγάλα. Ὁ δὲ διάπλους τοῦ Βοσπόρου ἁμαξεύεται ἐκ τοῦ Παντικαπαίου εἰς Φαναγορίαν, ὥστε καὶ πλοῦν εἶναι καὶ ὁδόν· ὀρυκτοί τέ εἰσιν

ἰχθύες, οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυςάλλῳ, θηρευτοὶ γαγγάμῃ τῷ ἐργαλείῳ, καὶ μάλιςα οἱ ἀντακαῖοι, δελφίσι πάρισοι τὸ μέγεθος. Ἡ δὲ ἄμπελος χειμῶνος κατορύττεται. Τὰ δὲ καύματα τοῦ θέρους σφοδρὰ γίνονται, τάχα μὲν τῶν σωμάτων ἀηθιζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων νηνεμούντων, ἢ καὶ τοῦ πάχους τοῦ ἀέρος ἐκθερμαινομένου πλέον, καθάπερ ἐν τοῖς νέφεσιν οἱ παρήλιοι ποιοῦσιν.

Ὅτι μετὰ τὴν νῆσον τὴν Βορυσθενίδα, ἑξῆς πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ, ψιλὸν χωρίον, καλούμενον ἄλσος ἱερὸν Ἀχιλλέως· εἶτα ὁ Ἀχίλλειος δρόμος, ἁλιτενὴς χερσόνησος. Ἔςι γὰρ ταινία τις, ὅσον χιλίων σταδίων μῆκος ἐπὶ τὴν ἕω· πλάτος δὲ τὸ μέγιςον δυοῖν ςαδίων· τὸ δὲ ἐλάχιςον, πλέθρων τεσσάρων, διέχουσα τῆς ἑκατέρωθεν τοῦ αὐχένος ἠπείρου, τῇ θαλάσσῃ, ςαδίους ἑξήκοντα, ἀμμώδης, ὕδωρ ἔχουσα ὀρυκτόν· κατὰ μέσην δὲ ὁ τοῦ ἰσθμοῦ αὐχὴν, ὅσον τεσσαράκοντα σταδίων. Τελευτᾷ δὲ πρὸς ἄκραν, ἣν Ταμυράκην καλοῦσιν, ἔχουσαν ὕφορμον· μεθ' ἣν ὁ Καρκινίτης κόλπος, εὐμεγέθης, ἀνέχων πρὸς τὰς ἄρκτους ὅσον ἐπὶ ςαδίους δισχιλίους μέχρι τοῦ μυχοῦ. Τὸν δὲ κόλπον καὶ Ταμυράκην καλοῦσιν ὁμωνύμως τῇ ἄκρᾳ. Ἐνταῦθα δ' ἐςὶν ὁ ἰσθμὸς, ὁ διείργων τὴν Σαπρὰν λεγομένην λίμνην ἀπὸ θαλάττης, ςαδίων τεσσαράκοντα, καὶ ποιῶν τὴν Ταυρικὴν καὶ Σκυθικὴν λεγομένην χεῤῥόνησον. Οἱ δὲ τριακοσίων ἑξήκοντα τὸ πλάτος τοῦ ἰσθμοῦ φασίν. Ἡ δὲ Σαπρὰ λίμνη, ςαδίων μὲν εἶναι τετρακισχιλίων λέγεται· μέρος δ' ἐςὶ τῆς Μαιώτιδος τὸ πρὸς δύσιν· συνεςόμωται γὰρ αὐτῇ ςόματι μεγάλῳ, καὶ ἔςιν ἑλώδης σφόδρα, καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλώϊμος· οἱ γὰρ ἄνεμοι τὰ τενάγη ῥᾳδίως ἀνακαλύπτουσιν, εἶτα πάλιν πληροῦσιν, ὥςε τὰ ἕλη τοῖς μείζοσι σκάφεσιν οὐ περάσιμά ἐςιν ἀλλ' ἐνίσχεται αὐτόθι.

Ὅτι Χεῤῥόνησος πόλις ἐν τῇ Ταυρικῇ πρότερον αὐτόνομος

ἦν. Κατατρεχομένη δ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠναγκάσθη προσάτην ἑλέσθαι Μιθριδάτην τὸν Εὐπάτορα, στρατηγιῶντα ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους ποταμοῦ βαρβάρους καὶ τοῦ Ἀδρίου. Ταῦτα δ' ἦν ἐπὶ Ῥωμαίους παρασκευή. Ἐκεῖνος μὲν οὖν κατὰ ταύτας τὰς ἐλπίδας, ἄσμενος πέμψας εἰς τὴν χερρόνησον στρατιὰν, ἐπολέμει πρὸς τοὺς Σκύθας, καὶ τούτους ἐχειρώσατο, καὶ Βοσπόρου κατέστη κύριος· παρ' ἑκόντος λαβὼν Παιρισάδου, τοῦ κατέχοντος τότε. Ἐξ ἐκείνου δὴ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάστοις ἡ τῶν Χερρονησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέχρι νῦν ἐστίν.

Ὅτι μετὰ τὸν Συμβόλων λιμένα ἐν τῇ Ταυρικῇ, ὅς ἐστι δυσμικὸς καὶ βόρειος, ἡ Ταυρικὴ πρὸς νότον τοῦ Εὐξείνου παραλία, χιλίων οὖσα σταδίων τὸ μῆκος, τραχεῖα καὶ ὀρεινὴ, καὶ καταιγίζουσα τοῖς βορέαις, ἵδρυται· [εἶτα] ἡ Θεοδοσία πόλις ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς παραλίας ταύτης ἀκρωτήριόν ἐστι, τὸ καλούμενον Κριοῦ μέτωπον, ἀντικρὺς Παφλαγονίας καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου αὐτῆς Καράμβιδος. Τὸ δὲ διάρμα τὸ μεταξὺ Καράμβιδος καὶ Κριοῦ μετώπου στάδιοι δισχίλιοι διακόσιοι. Ἀπὸ δὲ Θεοδοσίας εἰς Παντικάπην, μητρόπολιν τῶν Βοσπορανῶν, πᾶσα ἡ χώρα εὔγειος καὶ εὔφορος σίτου, στάδια πεντακόσια καὶ τριάκοντα. Ἡ δὲ Παντικάπαια πόλις ἵδρυται ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Τὸ δὲ Παντικάπαιον λόφος ἐστὶ πάντῃ περιοικούμενος ἐν κύκλῳ σταδίων εἴκοσι, κτίσμα Μιλησίων.

Ὅτι τὰ τοῦ Ταναΐδος δύο στόματα διέχει ἀλλήλων, ὡς στάδια ἑξήκοντα· ἔνθα καὶ πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ, μέγιστον ἐμπορεῖον τῶν βαρβάρων μετὰ τὸ Παντικάπαιον. Ἀπὸ δὲ τοῦ Παντικαπαίου πρὸς βορρᾶν στάδια εἴκοσιν ἀνιόντι, Μυρμήκιόν ἐστι πολίχνιον· εἶτα κώμη Παρθένιον, ἀπὸ σταδίων τεσσαράκοντα τοῦ Μυρμηκίου, ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου ἑξήκοντα.

Ἔςι δὲ κατὰ μὲν τὸ Παντικάπαιον, ὁ πορθμὸς, τοῦτ' ἔςι τὸ πλάτος τοῦ Βοσπόρου, ςαδίων ἑξδομήκοντα· ἀπὸ δὲ τοῦ Παρθενίου, ὅπου καὶ τὸ ςενώτατόν ἐςι τοῦ πορθμοῦ, ςάδια εἴκοσι. Ἔχει δ' ἐνταῦθα ἀντικειμένην ἐν τῇ Ἀσίᾳ κώμην, Ἀχίλλειον καλουμένην. Ἐντεῦθεν δὲ τὸ μῆκος τῆς λίμνης, ἐπὶ τὸν Τάναϊν τὴν πόλιν καὶ τὴν νῆσον ςάδια δισχίλια διακόσια. Ὁ δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν παράπλους κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη ὀλίγῳ τι ὑπερβάλλει τῶν δισχιλίων διακοσίων σταδίων· ὁ δὲ ἀριςερὸς καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, ὑπὲρ τοὺς ἑπτακισχιλίους *ἔγγιςα*, ὡς εἶναι τὴν τῆς συμπάσης λίμνης περίμετρον ἐννεακισχιλίων ἔγγιςα ςαδίων· ἧς τὰ μὲν Εὐρωπαῖα μέρη ἔρημα, τὰ δ' ἀνατολικὰ οἰκεῖται· ἡ δὲ Ταυρικὴ Χερρόνησος ἔοικε, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ σχῆμα, τῇ Πελοποννήσῳ. Τὴν δὲ πλείςην, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρκινίτου, Ταῦροι Σκυθικὸν ἔθνος ᾤκουν· καὶ ἐκαλεῖτο πάλαι ἡ χώρα αὕτη πᾶσα, σχεδὸν δέ τι καὶ [ἡ] ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους, μικρὰ Σκυθία. Τῆς δὲ Χερρονήσου τῆς Ταυρικῆς, πλὴν τῆς ὀρεινῆς τῆς παραλίου μέχρι Θεοδοσίας, ἡ ἄλλη πεδιὰς καὶ εὔγειός ἐςι πᾶσα, σίτῳ δὲ καὶ σφόδρα εὐτυχής· τριάκοντα γοῦν ἀποδίδωσι, διὰ τοῦ τυχόντος ὀρύκτου σχιζομένη. Φόρον δ' ἔφερον Μιθριδάτῃ τῷ Εὐπάτορι οὗτοι. Ἐντεῦθεν φασὶ καὶ τὰ σιτοπόμπια τοῖς Ἕλλησιν εἶναι· καὶ Λεύκωνά φασι πέμψαι ἐντεῦθεν Ἀθηναίοις σίτου μεδίμνους μυριάδας πεντεκαίδεκα. Διὰ δὲ τὸ νομάδας εἶναι τοὺς βορειοτέρους, Γεωργοὶ οὗτοι ἐκαλοῦντο ἰδίως.

Ὅτι ἴδιόν ἐςι Σκυθῶν καὶ Σαρματῶν τὸ τοὺς ἵππους ἐκτέμνειν εὐπειθείας χάριν· μακροὶ μὲν γάρ εἰσιν, ὀξεῖς δὲ σφόδρα καὶ δυσπειθεῖς.

Ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἀετὸς οὐ γίνεται. Γίνεται δὲ ζῷόν τι ἐνταῦθα, ὁ καλούμενος Κῶλος, μεταξὺ ἐλάφου τε καὶ κριοῦ τὸ μέγεθος,

μέγεθος, λευκὸς, ὀξύτερος τούτων τῷ δρόμῳ, πίνων τοῖς ῥώθωσιν εἰς τὴν κεφαλὴν, εἶτ' ἐντεῦθεν εἰς ἡμέρας ταμιεύων πλείους, ὥς' ἐν τῇ ἀνύδρῳ νέμεσθαι ῥαδίως. Τοιαύτη μὲν ἡ μεταξὺ Ῥήνου καὶ Ταναΐδος ποταμῶν χώρα, ἡ ἐκ τοῦ Ἴςρου ποταμοῦ, ὑπὸ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης ἀφοριζομένη.

Ὅτι παράλληλά ἐςι τρόπον τινὰ τῷ Ἴςρῳ ποταμῷ τά τε Ἰλλυρικὰ καὶ τὰ Παιονικὰ καὶ τὰ Θρᾴκια ὄρη, μίαν πως γραμμὴν ἀποτελοῦντα, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου μέχρι πρὸς τὸν Πόντον· ἧσπερ προσάρκτια μὲν, τὰ μεταξὺ Ἴςρου ποταμοῦ καὶ τῶν ὀρῶν· πρὸς νότον δὲ, ἥ τε Ἑλλὰς καὶ ἡ συνεχὴς Βάρβαρος μέχρι τῆς ὀρεινῆς. Πρὸς μὲν οὖν τὸν Πόντον, τὸ Αἷμόν ἐςιν ὄρος, μέγιςον τῶν ταύτῃ καὶ ὑψηλότατον, μέσην πως διαιροῦν τὴν Θρᾴκην. Πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ, πᾶσα ἡ Ἀδρία σχεδόν τι· μέση δ' ἡ Παιονία, καὶ αὕτη πᾶσα ὑψηλή. Ἐφ' ἑκάτερα δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θρᾴκια, ἡ Ῥοδόπη, ὄμορον ὑψηλὸν ὄρος μετὰ τὸν Αἷμον· ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον, τὰ Ἰλλυρικὰ, ἥ τε τῶν Αὐταριατῶν χώρα καὶ ἡ Δαρδανική. Αἱ δ' Ἄλπεις διατείνουσι μέχρι τῶν Ἰαπόδων, Κελτικοῦ τε ἅμα καὶ Ἰλλυρικοῦ ἔθνους. Ἡ δὲ Ὄκρα ταπεινότατον μέρος τῶν Ἄλπεών ἐςι, τῶν διατεινουσῶν ἀπὸ τῆς Ῥαιτικῆς μέχρι Ἰαπόδων· ἐντεῦθεν δ' ἐξαίρεται τὰ ὄρη πάλιν ἐν τοῖς Ἰάποσι, καὶ καλεῖται Ἄλβια. Μεταξὺ δ' Ὄκρας καὶ Ἀλβίων ὀρέων ἐν τῇ Ἰςρίᾳ, τὰ ὄρη τὰ Καρούαγκα ἐπ' εὐθείας. Τὰ δὲ Βέβια ἔτι ἀνατολικώτερα τῶν Ἀλβίων· ὡς εἶναι κατὰ τὸ πέμπτον κλίμα σχεδὸν ἐπ' εὐθείας τὰ ὄρη ταῦτα, Ὄκραν, Καρούαγκα, Ἄλβια, Βέβια· εἶτα τὰ τῆς ἄνω Μυσίας ὄρη· εἶτα ὁ Αἷμος ὁ Θρᾴκιος, ἕως τοῦ Εὐξείνου πόντου. Αὕτη οὖν ἡ κατὰ τὰ προκείμενα ὄρη εὐθεῖα παράλληλός ἐςι τῷ Ἴςρῳ σχεδόν.

Ὅτι ἀρχὴ τῆς Ἰλλυρικῆς παραλίας ἐςὶν ἡ Ἰςρία, συνεχὴς οὖσα τοῖς τε Κάρνοις καὶ τῇ Ἰταλίᾳ. Καὶ εἰσὶν ὀκτακόσιοι

στάδιοι ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ἕως τῆς Πόλας· τοσοῦτοι δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἕως Ἀγκῶνος, πόλεως Ἰταλικῆς. Ὁ δὲ πᾶς τῆς Ἰςρίας παράπλους ἕως τῶν Ἀλβίων ὁρῶν, ςάδιοι χίλιοι τριακόσιοι. Ἑξῆς δὲ ἐςὶν ὁ Ἰαποδικὸς παράπλους, ςαδίων χιλίων.

Ὅτι οἱ Ἰάποδες ἵδρυνται ἐπὶ τῷ Ἀλβίῳ ὄρει, τελευταίῳ ὄντι τῶν Ἄλπεων καὶ ὑψηλῷ σφόδρα, τῇ μὲν ἐπὶ τοὺς Παννονίους καὶ τὸν Ἴςρον καθήκοντες, τῇ δὲ ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν. Κατάςικτοι δὲ εἰσὶν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς τε καὶ Θρᾳξίν.

Ὅτι μετὰ τὸν τῶν Ἰαπόδων παράπλουν ὁ Λιβυρνικός ἐςι ςαδίων χιλίων πεντακοσίων, νήσων ἀριθμὸν ἔχων πρὸ αὐτοῦ περὶ τεσσαράκοντα. Τῶν δὲ Ἰαπόδων νῆσος πρόκειται ἡ Κυρκατική· τῶν δὲ Ἰςρίων αἱ Ἀψύρτιδες νῆσοι, ἔνθα φασὶ τὴν Μήδειαν τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον ἀνελεῖν. Καὶ ἡ Τραγούριον δὲ καὶ ἡ Φάρος πρὸ τῆς Λιβυρνίας εἰσί, νῆσοι ἐπίσημοι· καὶ ἡ Ἴσσα νῆσος.

Ὅτι ἴδιον τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος ἀναδασμὸν ποιεῖσθαι τῆς χώρας· τὸ δὲ μὴ χρῆσθαι νομίσμασι, πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἴδιον, πρὸς ἄλλους δὲ τῶν Βαρβάρων πολλοὺς κοινόν.

Ὅτι ὅρος ἐςὶν Ἄρδιον, μέσον τέμνον τὴν Δαλματικήν, τὴν μὲν ἐπιθαλάττιον, τὴν δὲ ἐπὶ θάτερα. Εἶτα ὁ Νάρων ποταμός, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἡ Μέλαινα νῆσος, ἥτις καὶ Κέρκυρα καλεῖται, Κυιδίων κτίσμα.

Ὅτι πολλὰ ἔθνη ἐξέλιπον, καὶ ἐκλείπουσι. Γαλατῶν μὲν, Βοῖοι καὶ Σκορδίσκοι· Ἰλλυριῶν δὲ, Αὐταριάται καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ Δαρδάνιοι· Θρᾳκῶν δὲ, Τριβαλλοί. Νῦν δ' οὐδ' ὄνομά ἐςι Μακεδόνων ἢ Θρᾳκῶν.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἀρδιαίων καὶ Πληραίων παραλίαν, Ῥιζαίων κόλπος ἐςί, καὶ Ῥίζων πόλις· καὶ Δρίλων ἐφεξῆς πρὸς νότον

ποταμὸς, ἀνάπλουν ἔχων πρὸς ἕω μέχρι τῆς Δαρδανικῆς· [ἡ] συνάπτει τοῖς τε Μακεδονικοῖς καὶ τοῖς Παιονικοῖς ἔθνεσι πρὸς μεσημβρίαν. Εἶτα Δυῤῥάχιον ὁμώνυμος τῇ χερρονήσῳ πόλις, Κερκυραίων κτίσμα· εἶτα Ἄψος ποταμός· εἶτα Ἀπολλωνία πόλις, Κορινθίων κτίσμα· εἶτα Ἄωος ποταμός· εἶτα Βαλλιακὴ πόλις, καὶ τὰ Κεράυνια ὄρη, καὶ Χάονες, ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἰονίου κόλπου, καὶ νῆσος Σασώ. Καὶ ἔστι τὸ μὲν Ἰόνιον ὄνομα, ἡ ἀρχὴ τοῦ κόλπου· τὸ δὲ Ἀδρίας, τοῦ ἔσω μέρους [μέχρι] τοῦ μυχοῦ· νῦν δὲ σύμπας ὁμοίως καλεῖται. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Λιβυρνίας εἰς τὰ Κεράυνια ὄρη ἡ παραλία ςάδια δισχίλια· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ὁδὸς, ἕως τῶν Κεραυνίων ὀρέων πεζῇ, ἡμερῶν πλειόνων ἢ τριάκοντα· κατὰ δὲ θάλασσαν ὁ πλοῦς ἡμερῶν ἑξ. Καὶ ἔστι πᾶσα ἡ παραλία αὕτη εὔγειος, καὶ πάμφορος, καὶ εὐάμπελος, καὶ εὔδενδρος.

Ὅτι ἡ ὑπερκειμένη τῆς παραλίας Ἰλλυρία, πᾶσά ἐστιν ὀρεινὴ καὶ ψυχρὰ καὶ νιφόβολος· ἡ δὲ προσάρκτιος καὶ μᾶλλον, ὥςε καὶ τῶν ἀμπέλων σπάνιν εἶναι. Ταῦτα δὲ τὰ χωρία Παννόνιοι κατέχουσι· πρὸς νότον μὲν μέχρι Δαλματέων καὶ Ἀρδιαίων, πρὸς ἄρκτον δὲ μέχρι τοῦ Ἴςρου ποταμοῦ, πρὸς ἕω δὲ Σκορδίσκοις συνάπτοντα· τῇ δὲ παρὰ τὰ ὄρη τῶν Μακεδόνων καὶ Θρᾳκῶν.

Ὅτι ἐν Αὐταριάταις, ἔθνει Ἰλλυρικῷ ἐπισήμῳ, ὕδωρ ἐςὶ ῥέον ὑπὸ ἄγκει τινὶ τοῦ ἔαρος· ἀρυσάμενοι δὲ τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποθέντες ἡμέρας πέντε, εἶχον· εἶτα ἐξεπήγνυτο, καὶ ἦσαν ἅλες.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Σκορδίσκων χώραν ἡ τῶν Τριβαλλῶν καὶ Μυσῶν ἐςὶ χώρα, παρὰ τὸν Ἴςρον οὖσα· καὶ τὰ ἔθνη τὰ τῆς ἐντὸς Ἴςρου μικρᾶς Σκυθίας.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ νοτιωτάτου ςόματος τοῦ Ἴςρου, ὅπερ Ἱερὸν καλεῖται, ἐπὶ νότον ἰόντι τὴν τοῦ Πόντου παραλίαν, Ἴςρος

ἐςὶ πολίχνιον ἀπὸ πεντακοσίων ςαδίων, Μιλησίων κτίσμα· εἶτα ἕτερον πολίχνιον Τόμις, ἀπὸ διακοσίων πεντήκοντα σταδίων· εἶτα πόλις Κάλλατις, ἀπὸ διακοσίων ὀγδοήκοντα σταδίων, Ἡρακλεωτῶν κτίσμα· εἶτα πόλις Ἀπολλωνία, ἀπὸ χιλίων τριακοσίων Καλλάτιδος ςαδίων, κτίσμα Μιλησίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Ἀπολλωνίας καὶ Καλλάτιδος, Ὀδησσός ἐςιν· εἶτα τὰ τοῦ Αἵμου ὄρους ἀνατολικὰ πέρατα, ἀρξάμενα ἀπὸ τῶν ἅλσεων· εἶτα Μεσημβρία, Μεγαρέων κτίσμα· εἶτα Ἀγχιάλη πόλις· εἶτα Ἀπολλωνία. Πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας ἐπὶ Κυανέας, ςάδιοί εἰσι χίλιοι πεντακόσιοι. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, ἥ τε Θυνιὰς καὶ Σαλμυδησσὸς, αἰγιαλὸς ἔρημος καὶ λιθώδης, ἁλίμενος, ἀναπεπταμένος πολὺς πρὸς τὸν βορρᾶν, ςαδίων ὅσον ἑπτακοσίων μέχρι Κυανέων τὸ μῆκος. Αἱ δὲ Κυάνεαι νησίδιά εἰσι δύο πρὸς τῷ ςόματι τοῦ Πόντου, τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχὲς, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, διειργόμενα πορθμῷ ὅσον εἴκοσι σταδίων· τοσοῦτον δὲ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων, καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίων, ὅπερ ἐςὶ τὸ ςενώτατον τοῦ Θρακίου Βοσπόρου καὶ τοῦ Πόντου ςόμα.

Ὅτι Θρακιςὶ καλεῖται ἡ πόλις, Βρία. Διὸ Μεσημβρία μὲν, ἡ τοῦ Μέσιος βρία· Σηλυμβρία δὲ, ἡ τοῦ Σήλυος βρία. Ἡ δὲ Αἶνος ποτὲ Πολτυοβρία ἐκαλεῖτο, τοῦ Πόλτυος βρία.

Ὅτι Μεγαρεῦσι, χρωμένοις ποτὲ περὶ ἀποικίας, ἔχρησεν ὁ θεὸς κτίζειν πόλιν ἀπέναντι τῶν τυφλῶν, λέγων τὸ Βυζάντιον· τοὺς γὰρ Χαλκηδονίους τυφλοὺς ἐκάλει, διότι πρὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν ἐλθόντες οὐκ ἐνενόησαν, ὡς τυφλοὶ δῆθεν, τὴν ἀμείνω χώραν ἐκλέξασθαι τὸ Βυζάντιον, ἀλλ' ἔκτισαν τὴν χείρω, τὴν Χαλκηδόνα.

Ὅτι ἡ Πηλαμὺς γεννᾶται μὲν ἐν τοῖς ἕλεσι τῆς Μαιώτιδος λίμνης· εἶτα ἐκεῖ ὀλίγον αὐξηθεῖσα κατέρχεται εἰς τὸν Πόντον· εἶτα τὰ Ἀσιανὰ μέρη ἐπιλαβοῦσα ἕως Τραπεζοῦντος, διὰ τὴν

μικρότητα οὐ θηρεύεται. Ἐντεῦθεν δ' ἕως Σινώπης ἄρχεται θηρεύεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν αὐξηθεῖσα ἐν Βυζαντίῳ ἤδη ὡραία ἐςὶ, καὶ θηρεύεται μάλιςα· καὶ εἰς τὸ κέρας τὸ κατὰ Βυζάντιον, κολπῶδες πρὸς δυσμὰς ἀνάχυμα τῆς θαλάσσης, εἰσέρχεται, καὶ ἀγρεύεται μάλιςα.

Ὅτι τὸ κατὰ Βυζάντιον κέρας ὠνόμαςαι, διὰ τὸ ἐοικέναι ἐλάφου κέρατι τὴν ταύτῃ θάλασσαν· ἔχει γὰρ κόλπους τινὰς, ὡς ἂν ἀποφύσεις.

Ὅτι ἡ νῦν Ἑλλὰς χώρα Βαρβάρων ἦν πρότερον κατοικία· οἷον Πέλοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπαγαγομένου λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον· Δαναοῦ δ' ἐξ Αἰγύπτου· Δρυόπων δὲ, καὶ Καυκώνων, καὶ Πελασγῶν, καὶ Λελέγων, καὶ ἄλλων τοιούτων, κατανειμαμένων τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος. Τήν τε γὰρ Ἀττικὴν οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θρᾶκες ἔσχον· τῆς δὲ Φωκίδος τὴν Αὐλίδα Τηρεύς· τὴν δὲ Καδμείαν οἱ μετὰ Κάδμου Φοίνικες· αὐτὴν δὲ τὴν Βοιωτίαν Ἄονες καὶ Τέμμικες καὶ Ὕαντες. Καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δ' ἐνίων τὸ Βάρβαρον ἐμφαίνεται· Κέκροψ, Κόδρος, Αἴκλος, Κόθος, Δρύμας, Κρινανός. Καὶ νῦν δὲ πᾶσαν Ἤπειρον καὶ Ἑλλάδα σχεδὸν, καὶ Πελοπόννησον καὶ Μακεδονίαν, Σκύθαι Σκλάβοι νέμονται. Καὶ ἡ Ἰωνία δὲ ὑπὸ Καρῶν καὶ Λελέγων ἐκρατεῖτο.

Ὅτι ὑπὸ τὸ ἕκτον κλίμα κεῖται ἡ Ἄλπις τὸ ὄρος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς σχεδὸν ἐπ' εὐθείας διήκει ἡ ὀρεινὴ αὕτη ῥάχις, ἕως Αἵμου ὄρους, τοῦ εἰς τὸν Εὔξεινον λήγοντος· ὠνόμαςαι δὲ καθ' ἕκαςον ἔθνος, οὕτως· Ἄλπις, Ὄκρα, Καρούαγκα, Ἄλβις, Βέβια· καὶ ταῦτα μὲν, τὰ Ἰλλυρικὰ ὄρη· τὰ δὲ Μακεδονικὰ, Βερτίσκος, Σκάρδον, Ὄρβηλος, Ῥοδόπη, Αἷμος· ταῦτα δὲ τὰ ἔσχατα δύο, Θρᾳκιά εἰσι. Μεταξὺ δὲ τῆς ῥάχεως ταύτης καὶ τοῦ Ἴςρου κάθηνται ἔθνη ταῦτα, Ῥαιτοὶ, Οὐϊνδελικοὶ, Νωρικοὶ, Παννόνιοι οἱ ἄνω, Παννόνιοι οἱ κάτω, Σκορδίσκοι,

Δαλμάται, Μυσοὶ οἱ ἄνω, Μυσοὶ οἱ κάτω, δυήκοντες ἕως τῆς Πεύκης νήσου. Οἱ δὲ Ἰλλυριοὶ καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ Θρᾶκες πρὸς νότον εἰσὶ τῆς ῥάχεως ταύτης.

Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας, τῆς ἐν τῷ Ἀδρίᾳ Ταυλαντίων τῶν Μακεδονικῶν πόλεως, ἣ ἐστι πλησίον Δυῤῥαχίου, ἄρχεται ἡ Ἐγνατία ὁδὸς, πρὸς ἕω βεβηματισμένη κατὰ μίλιον καὶ κατεσηλοθετημένη, μέχρι Κυψέλου καὶ Ἕβρου ποταμοῦ· μιλίων δὲ ἐστι πεντακοσίων τριάκοντα πέντε· καὶ ἐὰν ᾖ τὸ μίλιον ςάδια ὀκτὼ, γίνεται αὕτη ἡ ὁδὸς ςαδίων τετρακισχιλίων διακοσίων ὀγδοήκοντα. Ἐὰν δὲ, ὡς Πολύβιος βούλεται, ὑπερβάλλῃ τὸ μίλιον τοῦ ὀκταςαδίου διπλεθρον, ὅ ἐστι τριτημόριον τοῦ ςαδίου (τὸ γὰρ πλέθρον ἑκτημόριόν ἐστι τοῦ ςαδίου), προσθετέον τοῖς τετρακισχιλίοις διακοσίοις ὀγδοήκοντα σταδίοις, τὸ τρίτον τῶν πεντακοσίων τριάκοντα πέντε, τοῦτ' ἔςιν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ὀκτώ· καὶ γίνονται τετρακισχίλια τετρακόσια πεντήκοντα ὀκτώ.

Ὅτι Πτολεμαῖος μὲν τὸ τῆς Μακεδονίας βόρειον πέρας εἶναι λέγει τὴν γραμμὴν τὴν διὰ Βερτίσκου ὄρους καὶ Σκάρδου καὶ Ὀρβήλου ἐκβαλλομένην· πρὸς ἀνατολὰς μὲν, ἕως μέσης τῆς Προποντίδος· πρὸς δυσμὰς δὲ, ἕως τῶν ἐκβολῶν Δρίλωνος ποταμοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Βερτίσκου ὄρους ἀνίσχοντος· ἵνα τὰ βορειότερα τῶν ὀρέων τούτων καὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ᾖ, τὰ μὲν Ἰλλυρικὰ, τὰ δὲ Θρᾴκια· ὁ δὲ Στράβων οὐχ' οὕτως· ἀλλὰ τὴν Ἐγνατίαν ὁδὸν μεθόριον τίθησιν Ἰλλυρίας καὶ τῆς Ἠπείρου, ἀπὸ Ἀπολλωνίας ἕως πόλεως Λυχνιδίου, καὶ τόπου καλουμένου οὕτω, Πυλῶνος· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης, διά τε Ἡρακλείας καὶ Λυγκηςῶν καὶ Ἐόρδων, εἰς Ἔδεσσαν καὶ Πέλλαν, ἕως Θεσσαλονικείας. Μίλια δέ εἰσι ταῦτα διακόσια ἑξήκοντα ἑπτά. Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως ποταμοῦ Ἕβρου, τοσαῦτα.

Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας πόλεως ἡ Ἐγνατία ὁδὸς διορίζει πρὸς

νότου τὴν Ἤπειρον, περιεχομένην ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ἕως τοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου πρὸς ἕω, ἕως Αἰγαίου, Ἑλλάς ἐςι, πρὸς νότου ἔχουσα τὴν Πελοπόννησον.

Ὅτι ὁ Στρυμὼν ποταμὸς διορίζει Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην· ἡ δὲ Θρᾴκη, κλυζομένη Αἰγαίῳ τε πελάγει, καὶ τῷ Μέλανι κόλπῳ, καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ Προποντίδι, καὶ Βοσπόρῳ, καὶ Εὐξείνῳ πόντῳ, εἰς τὸν Αἷμον τὸ ὄρος περατοῦται· ἡ δὲ βόρειος τῆς Θρᾴκης πλευρὰ ὁ Αἷμός ἐςι καὶ ἡ Ῥοδόπη καὶ ὁ Ὄρβηλος τὰ ὄρη· ἡ δὲ δυσμικὴ πλευρὰ ὁ Στρυμὼν ποταμός ἐςι.

Ὅτι τὸ Μυρτῷον πέλαγος περιέχεται ἀπὸ Σουνίου ἕως Κορίνθου, καὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου· εἶτα τῇ ἀνατολικῇ τῆς Πελοποννήσου πλευρᾷ, ἕως Μαλείας καὶ Κυθήρων καὶ Κρήτης τῶν βορείων μερῶν· ἐν ᾧ πελάγει καὶ αἱ Κυκλάδες εἰσί.

Ὅτι ἡ Δωδώνη ἐν τῇ τῶν Μολοττῶν χώρᾳ ἐςὶ, τῶν ἐν Ἠπείρῳ.

Ὅτι ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρέων καὶ Χαόνων ὁ ἐπὶ τὴν ἕω παράπλους ςαδίων ἐςὶ χιλίων τριακοσίων, ἕως τοῦ ςόματος τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἔνθα καὶ ἡ Ἤπειρος περατοῦται.

Ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης λιμένος, τῆς ἐν Κερκύρᾳ, ἕως Βρεντεσίου ςάδια χίλια ἑπτακόσια.

Ὅτι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, τὸ μὲν ςόμα ςαδίων ἐςὶ τεσσάρων, ὁ δὲ περίπλους τριακοσίων σταδίων ἐςίν. Ἐποικοῦσι δ' αὐτὸν Ἀμφίλοχοι μὲν πρὸς βορρᾶν, Ἀκαρνᾶνες δὲ πρὸς ἀνατολάς, Κασσωπαῖοι δὲ καὶ Νικόπολις (Αὐγούςου κτίσμα) πρὸς δυσμάς. Ἐν δὲ τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου, Ἀμβρακία ἐςὶ πόλις, ἐξ ἧς ὁ κόλπος ὠνόμαςαι, ὀλίγον ἀπὸ θαλάσσης· ἣν Πύῤῥος ὁ Ἠπειρώτης ἐπίσημον ἐποίησε, βασιλείῳ ταύτῃ

χρησάμενος. Κτίσμα δ' ἐςὶ Γόργου τοῦ Κυψέλου παιδὸς ἡ Ἀμβρακία πόλις.

Ὅτι τὰ Ἄκτια πενταετηρικὸς ἀγὼν ἐςὶν ἐν Νικοπόλει· ἔνθα ὁ Αὔγουςος Ἀντώνιον καταναυμαχήσας περὶ τὸ Ἄκτιον, τήν τε πόλιν ἐκάλεσε Νικόπολιν, καὶ περὶ τὸ Ἄκτιον τὰ Ἄκτια ἀγῶνα Ὀλυμπικὸν ἔθηκε.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων εἰς Θήβας ςρατείαν Ἀλκμαίων, παρακληθεὶς ὑπὸ Διομήδους, συνῆλθεν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῷ· καὶ συγκατεκτήσαντο ταύτην τε τὴν Αἰτωλίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλογίαν, καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν. Καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον Ἀγαμέμνονος, ὁ μὲν Διομήδης ἐπορεύθη· ὁ δὲ Ἀλκμαίων, μείνας ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, τὸ Ἄργος ἔκτισε, καλέσας Ἀμφιλοχικὸν, ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ· Ἴναχον δὲ, τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργείαν προσηγόρευσε.

Ὅτι πλησίον τῆς τε Μακεδονίας καὶ τῆς Θετταλίας, περὶ τὸ Πεῖον ὄρος καὶ τὸν Πίνδον, Αἴθικές τε καὶ αἱ τοῦ Πηνειοῦ πηγαί. Τὸ δὲ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ ἐςί· καὶ οἱ ποιηταὶ Θεσπρωτίδα τὴν Δωδώνην ἔφασαν. Κεῖται δὲ ὑπὸ τῷ Τομάρῳ ὄρει· καὶ ἀπὸ τοῦ Τομάρου ὄρους καὶ οἱ τοῦ Διὸς ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, Τόμουροι ἐκαλοῦντο, ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ Τομάρουροι, ὡς ἂν τοῦ Τομάρου φύλακες. Καὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὑπὸ Ἀμφινόμου λεγόμενον. « Ἦν μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο » Θέμιςες », [γράφουσιν], « Ἦν μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο » Τόμουροι. » Οὐδαμοῦ γὰρ τὰ μαντεῖα Θέμιςας καλεῖ Ὅμηρος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ νομίμων ἐθῶν εἴωθε καλεῖν τὸ Θέμιςας. Πρότερον δὴ ὑπὸ ἀνδρῶν προφητῶν ἐκρατεῖτο· ὕςερον δὲ ὑπὸ τριῶν γυναικῶν γραιῶν. Ἦν δὲ πρότερον περὶ Σκοτοῦσσαν πόλιν τῆς Πελασγιώτιδος τὸ χρηςήριον· ἐμπρησθέντος δ' ὑπό τινων τοῦ δένδρου, μετηνέχθη κατὰ χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος

ἐν Δωδώνῃ. Ἐχρησμῴδει δ' οὐ διὰ λόγων, ἀλλὰ διά τινων συμβόλων, ὥσπερ τὸ ἐν Λιβύῃ Ἀμμωνιακόν. Ἴσως δέ τινα πτῆσιν αἱ τρεῖς περιστεραὶ ἐπέτοντο ἐξαίρετον, ἐξ ὧν αἱ ἱέρειαι παρατηρούμεναι προεθέσπιζον. Φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοττῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλῶτταν, τὰς γραίας πελίας καλεῖσθαι, καὶ τοὺς γέροντας πελίους· καὶ ἴσως οὐκ ὄρνεα ἦσαν αἱ θρυλλούμεναι πελειάδες, ἀλλὰ γυναῖκες γραῖαι τρεῖς, περὶ τὸ ἱερὸν σχολάζουσαι.

Ὅτι ἡ παροιμία, Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον, ἐντεῦθεν ὠνομάσθη. Χαλκεῖον ἦν ἐν τῷ ἱερῷ, ἔχον ὑπερκείμενον ἀνδριάντα, κρατοῦντα μάστιγα χαλκῆν, ἀνάθημα Κορκυραίων· ἡ δὲ μάστιξ ἦν τριπλῆ, ἀλυσιδωτὴ, ἀπηρτημένους ἔχουσα ἐξ αὐτῆς ἀστραγάλους· οἱ πλήττοντες τὸ χαλκεῖον συνεχῶς, ὁπότε αἰωροῖντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μακροὺς ἤχους ἀπειργάζοντο· ἕως ὁ μετρῶν τὸν χρόνον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἤχου μέχρι τέλους, καὶ ἐπὶ τετρακόσια προέλθοι· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, Ἡ Κερκυραίων μάστιξ.

Ὅτι ἡ Κόρκυρα τὸ παλαιὸν εὐτυχὴς ἦν, καὶ δύναμιν ναυτικὴν πλείστην εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ πολέμων τινῶν καὶ τυράννων ἐφθάρη· καὶ ὕστερον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα οὐκ ἐπηνέθη, ἀλλ' ἐπὶ λοιδορίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν, «Ἐλευθέρα Κόρκυρα, » χέζ' ὅπου θέλεις.»

Ὅτι ἡ Μακεδονία περιορίζεται, ἐκ μὲν δυσμῶν, τῇ παραλίᾳ τοῦ Ἀδρίου· ἐξ ἀνατολῶν δὲ, τῇ παραλλήλῳ ταύτης μεσημβρινῇ γραμμῇ, τῇ διὰ τῶν ἐκβολῶν Ἕβρου ποταμοῦ καὶ Κυψέλων πόλεως· ἐκ βορρᾶ δὲ, τῇ νοουμένῃ εὐθείᾳ γραμμῇ, τῇ διὰ Βερτίσκου ὄρους, καὶ Σκάρδου, καὶ Ὀρβήλου, καὶ Ῥοδόπης, καὶ Αἵμου (τὰ γὰρ ὄρη ταῦτα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου, διήκει κατὰ εὐθεῖαν γραμμὴν ἕως τοῦ Εὐξείνου, ποιοῦντα χερρόνησον μεγάλην πρὸς νότον τήν τε Θρᾴκην ὁμοῦ καὶ

Μακεδονίαν καὶ Ἤπειρον καὶ Ἀχαΐαν)· ἐκ νότου δὲ, τῇ Ἐγνατίᾳ ὁδῷ, ἀπὸ Δυῤῥαχίου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς ἰοῦσιν, ἕως Θεσσαλονικείας· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας παραλληλογράμμου ἔγγιστα.

Ὅτι ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους, καὶ διὰ μέσης Θεσσαλίας καὶ τῶν Λαπιθῶν καὶ Περῤῥαιβῶν, δεχόμενός τε τὸν Εὔρωτον ποταμὸν, ὃν Ὅμηρος Τιταρήσιον ὠνόμασε, διορίζει Μακεδονίαν μὲν πρὸς βορῤῥᾶν, Θεσσαλίαν δὲ πρὸς νότον· αἱ δὲ τοῦ Εὐρώτου ποταμοῦ πηγαὶ ἐκ τοῦ Τιταρίου ὄρους ἄρχονται, ὅ ἐστι συνεχὲς τῷ Ὀλύμπῳ· καὶ ἔστιν ὁ μὲν Ὄλυμπος, τῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Ὄσσα, τῆς Θεσσαλίας, καὶ τὸ Πήλιον.

Ὅτι ὑπὸ ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, Γυρτών ἐστι, πόλις Περῤῥαιβικὴ καὶ Μαγνῆτις, ἐν ᾗ Πειρίθοός τε καὶ Ἰξίων ἤρξαν. Ἀπέχει δὲ τῆς Γυρτῶνος [σταδίους ἑκατὸν ἡ] πόλις Κραννών· καὶ φασὶν, ὅταν εἴπῃ ὁ Ποιητὴς, « Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης » Ἐφύρους μὲν λέγεσθαι τοὺς Κραννωνίους, Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνίους.

Ὅτι τὸ Δίον ἡ πόλις οὐκ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Θερμαίου κόλπου ἐστὶν, ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, ἀλλ' ὅσον ἑπτὰ ἀπέχει σταδίους· ἔχει δ' ἡ πόλις τὸ Δίον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἔνθα Ὀρφεὺς διέτριβεν.

Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ μάντεις καὶ μουσικὴν εἰργάζοντο.

Ὅτι μετὰ τὸ Δίον πόλιν ὁ Ἀλιάκμων ποταμός ἐστιν, ἐκβάλλων εἰς τὸν Θερμαῖον κόλπον· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἡ πρὸς βορῤῥᾶν τοῦ κόλπου παραλία Πιερία καλεῖται, ἕως τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ, ἐν ᾗ καὶ πόλις Πύδνα, ἣ νῦν Κίτρον καλεῖται· εἶτα Μεθώνη καὶ Ἄλωρος, πόλεις· εἶτα Ἐργῶν καὶ Λουδίας, ποταμοί. Ἀπὸ δὲ Λουδίου εἰς Πέλλαν πόλιν ἀνάπλους σταδία ἑκατὸν εἴκοσιν. Ἀπέχει δ' ἡ Μεθώνη τῆς μὲν Πύδνης, στάδια τετταράκοντα, τῆς Ἀλώρου δὲ

ἑβδομήκοντα ςάδια. Ἡ μὲν οὖν Πύδνα Πιερική ἐςι πόλις· ἡ δὲ Ἅλωρος Βοτταϊκή. Ἐν μὲν οὖν τῷ πρὸ τῆς Πύδνης πεδίῳ Ῥωμαῖοι, Περσέα καταπολεμήσαντες, καθεῖλον τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν. Ἐν δὲ τῷ πρὸ τῆς Μεθώνης πεδίῳ γενέσθαι συνέβη τῷ Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου τὴν ἐκκοπὴν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ καταπελτικῷ βέλει, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως.

Ὅτι τὴν Πέλλαν, οὖσαν μικρὰν πρότερον, Φίλιππος εἰς μῆκος ηὔξησε, τραφεὶς ἐν αὐτῇ. Ἔχει δὲ λίμνην πρὸ αὐτῆς, ἐξ ἧς ὁ Λουδίας ποταμὸς ῥεῖ· τὴν δὲ λίμνην πληροῖ τοῦ Ἀξιοῦ τε ποταμοῦ ἀπόσπασμα. Εἶτα ὁ Ἀξιὸς, διαιρῶν τήν τε Βοττιαίαν καὶ τὴν Ἀμφαξῖτιν γῆν, καὶ παραλαβὼν τὸν Ἐργῶνα ποταμὸν, ἐξίησι μεταξὺ Χαλάςρας καὶ Θέρμης. Ἐπίκειται δὲ τῷ Ἀξιῷ ποταμῷ χωρίον, ὅπερ Ὅμηρος Ἀμυδῶνα καλεῖ, καὶ φησὶ τοὺς Παίονας ἐντεῦθεν εἰς Τροίαν ἐπικούρους ἐλθεῖν· «Τηλόθεν ἐξ » Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος ». Ἀλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀξιὸς θολερός ἐςι, κρήνη δέ τις ἐξ Ἀμυδῶνος ἀνίσχουσα καὶ ἐπιμιγνυμένη αὐτῷ καλλίςου ὕδατος, διὰ τοῦτο τὸν ἑξῆς ςίχον, « Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιςον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν » μεταγράφουσιν οὕτως, « Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιςον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης ». Οὐ γὰρ τὸ τοῦ Ἀξιοῦ ὕδωρ κάλλιςον τῆς γῆς τῇ ὄψει [ἐπι]κίδναται, ἀλλὰ [τὸ] τῆς [πη]γῆς τῷ Ἀξιῷ.

Ὅτι μετὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν ἡ Θεσσαλονίκη ἐςὶ πόλις, ἣ πρότερον Θέρμη ἐκαλεῖτο· κτίσμα δ' ἐςὶ Κασσάνδρου, ὃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, παιδὸς δὲ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ὠνόμασε· μετῴκισε δὲ τὰ πέριξ πολίχνια εἰς αὐτήν· οἷον Χαλάςραν, Αἰνείαν, Κισσὸν, καί τινα *καὶ* ἄλλα. Ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ ὑπονοήσειεν ἄν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὁμήρῳ Ἰφιδάμαντα, οὗ ὁ πάππος Κισσεὺς ἔθρεψεν αὐτὸν, φησὶν, ἐν Θρήκῃ, ἣ νῦν Μακεδονία καλεῖται.

Ὅτι ἡ Βέρεια πόλις ἐν ταῖς ὑπωρείαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους.

Ὅτι ἡ Παλλήνη χερρόνησος (ἧς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἡ πρὶν μὲν Ποτίδαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια) Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. ὬΙκουν δ' αὐτὴν οἱ μυθευόμενοι γίγαντες, ἔθνος ἀσεβὲς καὶ ἄνομον, οὓς Ἡρακλῆς διέφθειρεν. Ἔχει δὲ πόλεις τέσσαρας, Ἄφυτιν, Μένδην, Σκιώνην, Σάνην.

Ὅτι τῆς Ὀλύνθου ἐπίνειόν ἐστι Μηκύβερνα ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ.

Ὅτι πλησίον Ὀλύνθου χωρίον ἐστὶ κοῖλον, καλούμενον Καυθαρώλεθρον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ ζῶον ὁ Κάνθαρος πέριξ τῆς χώρας γινόμενος, ἡνίκα ψαύσῃ τοῦ χωρίου ἐκείνου, διαφθείρεται.

Ὅτι ἀνταρὺ Κανάστρου, ἄκρου τῆς Παλλήνης, ἡ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα, πλησίον Κωφοῦ λιμένος· καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. Καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὖθις κεῖται τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος, ὃ ἀφορίζει τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον· ὡς εἶναι ἐφεξῆς κόλπους τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς βορρᾶν, ἀλλήλων ἀπέχοντας οὕτως· Μαλιακὸν, Παγασητικὸν, Θερμαῖον, Τορωναῖον, Σιγγιτικὸν, Στρυμμονικόν. Τὰ δὲ ἄκρα, Ποσείδιον μὲν, τὸ μεταξὺ Μαλιακοῦ καὶ Παγασητικοῦ, τὸ δὲ ἐφεξῆς πρὸς βορρᾶν, Σηπιάς, εἶτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κάνασρον, εἶτα Δέρρις, εἶτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἄθωνι, πρὸς τῷ Σιγγιτικῷ· τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμονικῷ, Ἀκράθως ἄκρον· ὧν μεταξὺ ὁ Ἄθων, οὗ πρὸς ἀνατολὰς, ἡ Λῆμνος· πρὸς δὲ βορρᾶν ἀφορίζει τὸν Στρυμονικὸν κόλπον ἡ Νεάπολις.

Ὅτι Ἄκανθος πόλις ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ ἐστὶ παράλιος, πλησίον τῆς τοῦ Ξέρξου διώρυχος· ἔχει δ' ὁ Ἄθων πέντε πόλεις, Δίον, Κλεωνὰς, Θύσσον, Ὀλόπυξον, Ἀκραθώους· αὕτη δὲ πρὸς τῇ κορυφῇ τοῦ Ἄθωνος κεῖται. Ἔστι δ' ὁ Ἄθων

ὄρος μαζοειδὲς, ὀξύτατον, ὑψηλότατον· οὗ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὁρῶσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα, πρὸ ὡρῶν τριῶν τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς. Καὶ ἔστιν ἀπὸ πόλεως τῆς Ἀκάνθου ὁ περίπλους τῆς χερρονήσου, ἕως Σταγείρου πόλεως τοῦ Ἀριστοτέλους, στάδια τετρακόσια· ἐν ᾗ λιμὴν ὄνομα Κάπρος, καὶ νησίον ὁμώνυμον τῷ λιμένι· εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί· εἶτα Φάγρης, Γαληψὸς, Ἀπολλωνία, πᾶσαι πόλεις· εἶτα τὸ Νέστου στόμα, τοῦ διοριζοντος Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην, ὡς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ τούτου παῖς, διώριζον ἐν τοῖς κατ' αὐτοὺς χρόνοις. Εἰσὶ δὲ περὶ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον πόλεις καὶ ἕτεραι· οἷον Μύρκινος, Ἀργίλος, Δραβήσκος, Δάτον· ὅπερ καὶ ἀρίστην ἔχει χώραν καὶ εὔκαρπον, καὶ ναυπήγια, καὶ χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Δάτον ἀγαθῶν, ὡς καὶ, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.

Ὅτι πλεῖστα μέταλλά ἐστι χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρηνίσιν, ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι πόλις ἵδρυται, πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρος χρύσεια καὶ ἀργύρεια ἔχει μέταλλα, καὶ ἡ πέραν, καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, μέχρι Παιονίας· φασὶ δὲ καὶ τοὺς τὴν Παιονίαν γῆν ἀροῦντας εὑρίσκειν χρυσοῦ τινὰ μόρια.

Ὅτι ὁ Στρυμὼν ποταμὸς ἄρχεται ἐκ τῶν περὶ τὴν Ῥοδόπην Ἀγριάνων.

Ὅτι ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἀστεροπαῖος, υἱὸς Πηλεγόνος, ἐκ Παιονίας ὢν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἱστορεῖται· διὸ καὶ Πηλεγόνος υἱός· οἱ γὰρ Παίονες, Πελαγόνες ἐκαλοῦντο.

Ὅτι οἱ νῦν Φίλιπποι πόλις Κρηνίδες ἐκαλοῦντο τὸ παλαιόν.

Ὅτι Σιντοὶ, ἔθνος Θρᾳκικὸν, κατῴκει τὴν Λῆμνον νῆσον· ὅθεν Ὅμηρος Σίντιας αὐτοὺς καλεῖ, λέγων, «Ἔνθα με Σίν-» τιες ἄνδρες.»

Ὅτι μετὰ τὸν Νέστον ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς Ἄβδηρα

πόλις, ἐπώνυμος Ἀβδήρου, ὃν οἱ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἔφαγον· εἶτα Δίκαια πόλις πλησίον, ἧς ὑπέρκειται λίμνη μεγάλη, ἡ Βιγονίς· εἶτα πόλις Μαρώνεια.

Ὅτι ὁ νῦν ποταμὸς Ῥηγόα ἐν Θρᾴκῃ καλούμενος, Ἐργῖνος ἦν καλούμενος.

Ὅτι τὴν Σαμοθρᾴκην Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἀδελφοὶ ᾤκουν· κεραυνωθέντος δὲ Ἰασίονος διὰ τὴν εἰς Δήμητρα ἁμαρτίαν, ὁ Δάρδανος ἀπάρας ἐκ Σαμοθρᾴκης, ἐλθὼν ᾤκησεν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς Ἴδης, τὴν πόλιν Δαρδανίαν καλέσας· καὶ ἐδίδαξε τοὺς Τρῶας τὰ ἐν Σαμοθρᾴκῃ μυστήρια· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σαμοθρᾴκη Σάμος πρίν.

Ὅτι ἡ ἐν Θρᾴκῃ χερρόνησος τρεῖς ποιεῖ θαλάσσας· Προποντίδα ἐκ βορρᾶ, Ἑλλήσποντον ἐξ ἀνατολῶν, καὶ τὸν Μέλανα κόλπον ἐκ νότου· ὅπου καὶ ὁ Μέλας ποταμὸς βάλλει, ὁμώνυμος τῷ κόλπῳ.

Ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς χερσονήσου τρεῖς πόλεις κεῖνται· πρὸς μὲν τῷ Μέλανι κόλπῳ, Καρδία· πρὸς δὲ τῇ Προποντίδι, Πακτύη· πρὸς δὲ τῇ μεσογείᾳ, Λυσιμαχία. Μῆκος τοῦ ἰσθμοῦ στάδια τεσσαράκοντα.

Ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς.

ΒΙΒΛΙΟΝ Η.

Ὅτι ἡ ἅπασα Ἑλλὰς χερρονήσοις ὁρίζεται· ὧν πρώτη ἡ Πελοπόννησος, ἰσθμῷ κλειομένη τεσσαράκοντα σταδίων· δευτέρα δὲ ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἧς ἰσθμός ἐστιν ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγαρικῶν εἰς Νίσαιαν τὸ Μεγαρέων ἐπίνειον, ὑπερβολῇ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀπὸ θαλάττης τῆς Κορινθίας ἐπὶ θάλατταν τὴν Σαρωνικήν· τρίτη δ' ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Κρισσαίου κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν· ἡ

ἐπιστρεφομένη εὐθεῖα γραμμὴ ὅσον πεντακοσίων ὀκτὼ σταδίων, τὴν μὲν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα, τὴν δὲ Φωκίδα τέμνουσα λοξὴν καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους Λοκρούς· τετάρτη δ' ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου διὰ τῆς Οἴτης καὶ τῆς Τραχινίας, εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον καθήκοντα ἔχουσα τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὅσον ὀκτακοσίων ὄντα σταδίων. Πλειόνων δὲ ἢ χιλίων ἄλλος ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ, διὰ Θετταλῶν καὶ Μακεδόνων εἰς τὸν Θερμαῖον διήκων μυχόν.

Ὅτι ὁ Πύλος ἐστὶ μὲν καὶ πόλις, «Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος » εὐκτίμενον πτολίεθρον ἵξον.» Ἔστι δὲ καὶ ἡ χώρα, «Ὅς τ' » εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.» Περὶ δὲ τὴν πόλιν τὸν Πύλον ῥεῖ ποταμὸς Ἄμαθος καλούμενος· ὅθεν τὸ, «Πύλοιο ἄναξ ἦν » ἠμαθόεντος.» Ἡ δὲ Ἦλις, ἡ χώρα ἐστὶν· οὔπω γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Ὁμήρου χρόνων ἡ νῦν Ἦλις πόλις κτισθεῖσα.

Ὅτι Τριφυλία ἡ περὶ τὴν Ἦλιν χώρα ἐκλήθη, διὰ τὰ τρία γένη· τό τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἐπειῶν κατασχόντων τὴν χώραν, καὶ τὸ τῶν ἐποικησάντων Μινυῶν, καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἠλείων τῶν ὕστατα ἐπικρατησάντων.

Ὅτι Κυλλήνη ἐπίνειόν ἐστιν Ἠλείων, ἀπέχουσα τῆς Ἤλιδος πόλεως στάδια ἑκατὸν εἴκοσι. Μέμνηται δὲ τῆς Κυλλήνης ταύτης καὶ Ὅμηρος, λέγων, «Ὧτον Κυλλήνιον, ἀρχὸν Ἐπειῶν.» Οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρκαδικοῦ ὄρους ὄντα ἔμελλεν ἡγεμόνα τῶν Ἐπειῶν ἀποφῆναι.

Ὅτι μετὰ τὴν Κυλλήνην πρὸς νότον ὁ Σελλήεις ἐστὶ ποταμὸς, ῥέων ἐκ Φολόης διὰ πόλεως Ἐφύρας, ἑτέρας οὔσης τῆς Θετταλικῆς, καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς, καὶ τῆς Κορίνθου· καὶ περὶ ταύτης λέγει Ὅμηρος, «Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο » Σελλήεντος.» Ἐκεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ᾤχετο, «Φάρμακον ἀν- » δροφόνον διζήμενος.» Καὶ δὴ καὶ περὶ ταύτης λέγουσιν οἱ

μνηστῆρες, « Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν [ἐλθεῖν], » ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ. » Ἐκεῖθεν ἦν καὶ ἡ τοῦ Αὐγείου θυγάτηρ, « Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα » χθών. » Πρὸ δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Μινύειος ποταμός ἐστιν· εἶτα ἡ Χελωνάτας ἄκρα πρὸς νότον, καὶ Πύλος ἕτερος τοῦ Μεσσηνιακοῦ, τοῦ Νέστορα θρέψαντος. Τρεῖς γάρ εἰσι Πύλοι, ὡς καὶ τὸ ἔπος δηλοῖ, « Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο· Πύλος γε μέν ἐστι καὶ ἄλλος· » ὅ τε Μεσσηνιακὸς, καὶ ὁ τῆς Ἤλιδος, καὶ ὁ Τριφυλιακός.

Ὅτι εἴωθεν Ὅμηρος τὰ μέρη πολλάκις τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν· οἷον, « Ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος. » Καὶ, « Ἀν' » Ἑλλάδα τε Φθίην τε. » Καὶ, « Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίοιο, Ἐχινάων θ' » ἱεράων. » Καὶ, « Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί. » Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, « Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα » δῖαν ἔναιον· » τὸ γὰρ Βουπράσιον μέρος ἐστὶ τῆς Ἤλιδος μοίρας.

Ὅτι ἐστί τις ποταμὸς Ἀχελῷος περὶ Δύμην πόλιν τῆς Ἤλιδος, ὁμώνυμος τῷ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ποταμῷ, Ἀχελῴῳ καλουμένῳ.

Ὅτι ἀπὸ Φειᾶς πόλεως τῆς ἐν Ἤλιδι ἕως Ὀλυμπίας ἀπὸ θαλάσσης ἄνοδος ςάδιοι ἑκατὸν εἴκοσι, τῷ ἐγγυτάτῳ.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἄρχεται Εὐρώτας τε καὶ Ἀλφειὸς, ἐξ Ἀσέας κώμης τῆς Μεγαλοπολίτιδος· δύντες δὲ ἐπὶ συχνοὺς ςαδίους ἀνατέλλουσι πάλιν, καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ δὲ εἰς τὴν Πισάτιν κατάγεται.

Ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς, παραλαβὼν τόν τε Κελάδοντα καὶ Ἐρύμανθον καὶ ἄλλους ποταμοὺς, καὶ διελθὼν παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἐκβάλλει εἰς τὴν Σικελικὴν θάλασσαν.

Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πύλου ἠμαθόεντος ὄρος ἐστὶ καλούμενον Μίνθη. Φασὶ δὲ τὴν Μίνθην, παλλακίδα οὖσαν τοῦ Ἅδου πρὶν, πατηθῆναι μὲν ὑπὸ τῆς Κόρης, μεταμορφωθῆναι δὲ εἰς τὸ φυτὸν τὴν Μίνθην, ὅπερ ἐστὶ τὸ Ἡδύοσμον.

Ὅτι

Ὅτι ὁ πρὸ τοῦ Πύλου αἰγιαλὸς θινώδης ἐςὶ καὶ ςενὸς, ὅθεν ἠμαθόεις ὁ Πύλος.

Ὅτι Λέπρεον πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἀφ' οὗ ὁ ἠμαθόεις Πύλος Λεπρεάτης.

Ὅτι, ἔνθα ὁ Τηλέμαχος κατέλαβε τὸν Νέςορα θύοντα, τὸ ἱερόν ἐςι τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνος· ἡ δὲ Σάμος κώμη ἐςὶ τῆς Μεσσηνίας.

Ὅτι τὴν Θρυόεσσαν πόλιν, Αἰπεῖαν κολώνην, καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον, τὴν αὐτὴν λέγει εἶναι Ὅμηρος· καὶ γὰρ ἐκεῖ περάσιμος γίνεται ὁ Ἀλφειὸς ποταμός. Ἀλφειὸς δὲ ὠνόμαςαι, διὰ τὸ δύναμιν ἔχειν τοὺς ἀλφοὺς ἰᾶσθαι.

Ὅτι ἡ Οἰχαλία πόλις ἡ τοῦ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, ἡ νῦν καλουμένη Ἀνδανία, πολίχνιον Ἀρκαδικὸν, ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ.

Ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι Πύλοι παραθαλάσσιοί εἰσιν· ὁ δὲ τοῦ Νέςορος ὁ Τριφυλιακὸς καὶ Ἀρκαδικὸς καὶ Λεπρεατικὸς, ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα σταδίους τῆς θαλάσσης ἀπέχει, ὡς δηλοῖ ὁ Πεισίςρατος καὶ ὁ Τηλέμαχος, μὴ εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ ἅρματος, ἀλλὰ παραλλάξαντες.

Ὅτι ὁ Τηλέμαχος, ὑφορώμενος τὴν τῶν μνηςήρων ἐνέδραν, ἔπλεε, πρῶτον μὲν πρὸς βοῤῥᾶν ἕως Ἥλιδος· εἶτα ἐκεῖθεν διὰ τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἕως τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, πορευθεὶς πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν αὖθις ἔκαμψε πρὸς νότον, καὶ παρήλλαξε τὴν ἐνέδραν.

Ὅτι ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς μέγιςος ἐλεφάντινος, ἔργον Φειδίου τοῦ Χαρμίδου Ἀθηναίου θαυμασιώτατον· ἐποίησε δ' αὐτὸν ὁ Φειδίας, ὡς ἔλεγε, πρὸς τὸ παρ' Ὁμήρῳ παράδειγμα, τὸ, « Ἦ, καὶ Κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι » δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανά- » τοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. » Ἐνδείκνυται γὰρ διὰ

τούτων τὴν τῆς δυνάμεως ὑπερβολὴν, συμπαθουσῶν καὶ τῶν τριχῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς Ἥρας, διὰ τὴν ὕφεσιν, φησι, τῆς δυνάμεως, λέγει Ὅμηρος, « Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν » Ὄλυμπον· » πολὺ γὰρ ὑπερβάλλει τὸ νεύματι μόνῳ σείειν, καὶ τὸ ὅλην αὐτὴν σείεσθαι ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ ποιεῖν τὸ αὐτό.

Ὅτι οἱ μετὰ Ὀξύλου καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν κατελθόντες Αἰτωλοὶ εἰς Πελοπόννησον συνῴκησαν Ἠλείοις· καὶ αὐτοί εἰσιν οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα πρῶτοι διαθέντες, καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας διὰ τετραετηρίδος ὁρίσαντες μετὰ Ἠλείων. Καὶ ἕως μὲν τῆς ἕκτης καὶ εἰκοστῆς Ὀλυμπιάδος ἦρχον οἱ Ἠλεῖοι τοῦ ἀγῶνος· εἶτα οἱ Πισάται καθυπερτερήσαντες παρέλαβον τὸν ἀγῶνα, ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀγωνοθετοῦντες· εἶτα πάλιν Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι τοὺς Πισάτας παρέδοσαν τοῖς Ἐπειοῖς, καὶ τὸν Πύλον τὸν τοῦ Νέςορος καθελόντες εἰς Λέπρεον συνῴκισαν· τοῦτο δ' ἐποίησαν, διότι τοῖς Μεσσηνίοις ἔναντι Λακεδαιμονίων συνεμάχουν Πισάται καὶ Πύλιοι.

Ὅτι Σαλμωνεὺς, Οἰνόμαος, Πέλοψ, καὶ οἱ Πελοπίδαι, ἐν Πίσῃ κατῴκουν, ἣ νῦν Βῖσα καλεῖται. Νῦν δὲ οὐδὲ ὄνομά ἐςι Πισατῶν καὶ Καυκώνων καὶ Πυλίων· ἅπαντα γὰρ ταῦτα Σκύθαι νέμονται.

Ὅτι ὁ ἐν Πελοποννήσῳ Ἐνιπεὺς ποταμὸς, ῥέων ἐκ Σαλμώνης κρήνης, ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἀλφειόν· ἄλλος δ' ἐςὶν Ἐνιπεὺς, ποταμὸς Θετταλίας, ὃς ῥέων ἀπὸ τῆς Ὄθρυος δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν, ῥέοντα ἀπὸ πόλεως Φαρσάλου.

Ὅτι ὑπὸ Σαλμωνέως ἐκπεσὼν ἐκ Πελοποννήσου Αἰτωλὸς, ᾤκισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰτωλίαν. Τούτου δ' ἀπόγονος, Ὀξυλος, φίλος ὢν τοῖς περὶ Τήμενον Ἡρακλείδαις, ἡγήσατο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς κατιοῦσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ διένειμεν αὐτοῖς τὴν δορίκτητον χώραν· ἀνέλαβε δὲ χάριν, τὴν εἰς τὴν Ἠλείαν κάθοδον, προγονικὴν οὖσαν. Ἀπαντησάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μεθ'

ὅπλων τοῖς ἀμφὶ Ὀξυλον Αἰτωλοῖς, προεβλήθησαν, ἐξ Αἰτωλῶν μὲν Πυραίχμης, ἐξ Ἐπειῶν δὲ Δέγμενος, ἐπὶ διαλύσει τῶν ὅλων· τοῦ δὲ Πυραίχμου σφενδόνῃ τὸν Δέγμενον ἀνελόντος, παρέδοσαν τοῖς Αἰτωλοῖς οἱ Ἐπειοὶ τὴν πατρῴαν χώραν, καὶ τὴν τοῦ Ὀλυμπιάσι Διὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπιμέλειαν καὶ τοῦ ἀγῶνος, ὃν Ἶφιτος διέθηκεν.

Ὅτι τῇ Μεθώνῃ συνεχής ἐστιν ὁ Ἀκρίτας ἄκρα, οὖσα ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου. Καλεῖται δ' Ἀσιναῖος ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως τῆς ἐν τῷ κόλπῳ, ὁμωνύμου τῇ Ἑρμιονικῇ. Πρὸς ἕω δὲ ἑτέρα ἄκρα τοῦ αὐτοῦ κόλπου, καλουμένη Θυρίδες, ὅμορος τῇ κατὰ Ταίναρον Λακωνικῇ· εἶτα Καρδαμύλη, εἶτα Θηραί, εἶτα Θουρία, ἡ παρ' Ὁμήρῳ Αἴπεια, εἶτα Γερήνιον, ἀφ' οὗ Γερήνιος ὁ Νέςωρ, διὰ τὸ ἐνταῦθα σωθέντα ἀπὸ τοῦ καθ' Ἡρακλέα πολέμου τραφῆναι.

Ὅτι ἡ Ἰθώμη πόλις ἐμφερής ἐςι τῇ Κορίνθῳ· περὶ ἧς Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς πρὸς Φίλιππον τὸν Δημητρίου εἶπεν, ὅτι Δεῖ σε τούτων τῶν δύο ἔχεσθαι πόλεων, εἴπερ ἐπιθυμεῖς τῆς Πελοποννήσου ἄρξαι· κρατήσας γάρ, φησι, τῶν κεράτων ἀμφοῖν, καθέξεις τὴν βοῦν.

Ὅτι αἱ Θυρίδες ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ εἰσὶ κόλπῳ ἐντὸς τοῦ Ταινάρου· μεταξὺ δὲ τοῦ Ταινάρου καὶ τῆς Μαλέας ὁ Λακωνικός ἐςι κόλπος.

Ὅτι ἀπὸ Ταινάρου εἰς Φυκοῦντα, ἄκραν τῆς Κυρηναίας πρὸς νότον, διάρμα ἐςι ςαδίων τρισχιλίων· εἰς δὲ Πάχυνον τῆς Σικελίας τετρακισχιλίων ἑξακοσίων· εἰς δὲ Μαλεὰς πρὸς ἀνατολὰς ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα κατακολπίζοντι· εἰς δὲ Ὄνου γνάθον, ταπεινὴν Χερρόνησον ἐνδοτέρω τῶν Μαλεῶν, πεντακοσίων εἴκοσι.

Ὅτι Ὅμηρος, ὥσπερ λέγει κρῖ, τὸ κρίμνον, καὶ τὸ δῶμα, δῶ, κατὰ ἀποκοπήν· οὕτω λέγει καὶ Ἄλκιμον, τὸν Ἀλκιμέδοντα,

καὶ Μέσσην, τὴν Μεσσήνην. Τὸ δὲ βριαρὸν Ἡσίοδος, βρῖ, καὶ τὸ βριθὺ ὡσαύτως. Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων, τὸ ῥᾴδιον, ῥᾷ. Ἐπίχαρμος δὲ τὸ λίαν, λί, Συρακὼ δὲ, τὰς Συρακούσας. Ἐμπεδοκλῆς δὲ, μίαν λέγει συλλαβὴν, ὄψ, τοῦτ' ἔστιν ὄψις· καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ, « Δήμητρός τοι Ἐλευσινίης ἱερὴ ὀψ », καὶ [τὸ] ἄλφιτον, ἄλφι. Εὐφορίων δὲ καὶ τὸν Ἥλιον λέγει, Ἥλι· Δωδὼ δὲ, τὴν Δωδώνην ἄλλος ποιητής.

Ὅτι ἡ Μαλέα ἄκρα μεταξὺ κεῖται τῶν δύο κόλπων, Λακωνικοῦ τε καὶ Ἀργολικοῦ.

Ὅτι τὸ Ἄργος παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαίνει, οἷον ἡ πόλις αὐτὴ, « Ἄργος τε, Σπάρτη τε· » καὶ Ἄργος ἡ Πελοπόννησος, οἷον, « Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργει· » καὶ Ἄργος ἡ Θετταλία, οἷον, « Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον· » καὶ ὅλη δὲ ἡ Ἑλλὰς οὕτως καλεῖται παρ' αὐτῷ Ἄργος· Ἀργείους γὰρ καλεῖ τοὺς Ἕλληνας πάντας, ὡς καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιούς.

Ὅτι ὥσπερ τὰ Κροκύλεια, ὄντα τῆς Ἀκαρνανίας, συναριθμεῖ Ὅμηρος ταῖς νήσοις, οὕτω καὶ τὸν Μάσητα τῇ Αἰγίνῃ, τῆς Ἀργολικῆς οὖσαν.

Ὅτι ὁ Κρισσαῖος κόλπος τῆς θαλάσσης, ὁ Κορινθιακός ἐστι, περιοριζόμενος ὑπό τε Φωκίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ ἰσθμοῦ, καὶ τοῖς βορειοτέροις τε καὶ δυσμικωτέροις τῆς Πελοποννήσου· ὁ δὲ Κιθαιρὼν καὶ Ἑλικὼν τὰ ὄρη, ἐκ βορρᾶ εἰς αὐτὸν καθήκουσι· καὶ ὁ μὲν Κιθαιρὼν ἐν τῇ Μεγαρίδι πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ὁ δὲ Ἑλικὼν πρὸς δυσμάς.

Ὅτι τινὸς Τεγεάτου χρωμένου ἐν Δελφοῖς, εἰ ἄμεινον αὐτῷ μετοικίζειν εἰς τὴν Κόρινθον, ἀνεῖλεν ὁ Θεός· « Εὐδαίμων ἡ » Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴην Τεγεάτης! »

Ὅτι ἡ Κορινθία χώρα οὐκ εὔγεώς ἐστιν, ἀλλὰ σκολιά τε καὶ τραχεῖα· ἀφ' οὗ πάντες ὀφρυόεντα Κόρινθον καλοῦσι, καὶ παροιμιάζονται, « Κόρινθος ὀφρυᾷ τε καὶ κοιλαίνεται. »

Ὅτι ἡ Κρομμυωνία ὗς μήτηρ ἦν τοῦ Ἐρυμανθίου κάπρου.

Ὅτι ἐν Αἰγαῖς τῆς Πελοποννήσου γέγονεν ἡ τὸν Δία θηλάσασα αἶξ, ἣν καὶ Ἄρατος λέγει Ὠλενίαν καλεῖσθαι· πλησίον γὰρ ἡ Ὤλενος τῶν Αἰγῶν.

Ὅτι ἡ Κασταλία, κρήνη ἐστὶν ἐν Δελφοῖς, μαντικὸν ἔχουσα ὕδωρ.

Ὅτι ἐπιφανῆ ὄρη Πελοποννήσου ταῦτα· Κυλλήνη, Φολόη, Λύκαιον, Μαίναλος, Παρθένιον, καθῆκον ἐπὶ τὴν Ἀργείαν ἀπὸ τῆς Τεγεάτιδος.

Ὅτι ὁ Ἐρασῖνος ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης εἰς τὴν Ἀργείαν· πρότερον δὲ οὐκ ἐφαίνετο, διὰ τὸ τετυφλῶσθαι τοὺς ἐκ τῆς λίμνης εἰς αὐτὸν πόρους· καὶ ἡ τῶν Στυμφαλίων πόλις ἐπὶ τῆς λίμνης ἦν· ἐπεὶ δὲ οἱ πόροι ὑπὸ σεισμῶν ἀνεστομώθησαν, ἀπέχει νῦν ἡ πόλις τῆς λίμνης στάδια ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα.

Ὅτι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ οἰκήσεων οἰκισταὶ γεγόνασι μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, Κορίνθου μὲν Ἀλήτης, Σικυῶνος δὲ Φάλκης, Ἀχαΐδος δὲ Τισαμενός, Ἤλιδος δὲ Ὀξυλος, Μεσσήνης δὲ Κρεσφόντης, Λακεδαίμονος δὲ Εὐρυσθένης καὶ Προκλῆς, Ἄργους δὲ Τήμενος καὶ Κισσός, τῶν δὲ περὶ τὴν [Ἀκτὴν] Αἰγαῖος [καὶ] Δηϊφόντης.

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ.

Ὅτι περὶ τὰς ἐν Μεγαρίδι Σκιρωνίδας πέτρας τὰ ἱστορούμενα γεγονέναι φασίν· οἷον τὰ περὶ Πιτυοκάμπτην καὶ τὰ κατὰ Σκίρωνα τοὺς τυράννους, οὓς ἀνεῖλε Θησεύς.

Ὅτι ἀπὸ Μεγάρων ὀκτωκαίδεκα σταδίους ἀπέχει ὁ κατὰ Νίσαιαν λιμήν, τὸ ἐπίνειον.

Ὅτι Ὅμηρος, ὅταν φῇ, «Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχί-

» τωνες » τοὺς Ἀθηναίους λέγει Ἰάονας, ὧν μέρος ἐςὶ καὶ ἡ Μεγαρίς, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Θησέως ἐν Κρομμυῶνι τοῦ ἰσθμοῦ μεθόριον δηλοῖ, τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχον· ἐπὶ μὲν τὰ νότια, « Τάδ' ἐςὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία· » ἐπὶ δὲ τὰ βόρεια, » Τάδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία. » Ἀλλὰ καὶ τῶν Πανδιονίδων τεσσάρων ὄντων, Αἰγέως, Παλλαντος, Λύκου, Νίσου, καὶ διὰ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς εἰς τέσσαρα μέρη διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα ἔλαχε, καὶ τὴν Νίσαιαν ἔκτισεν.

Ὅτι πρὸ τοῦ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς νῆσός ἐςι τραχεῖα καὶ ἔρημος, Ἑλένη ὄνομα· καὶ φασὶ περὶ αὐτῆς λέγειν τὸν Ὅμηρον, « Νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ. »

Ὅτι τῆς Ἀττικῆς ὄρη εἰσὶν ὀνομαςὰ πέντε· Ὑμηττὸς, Πάρνης, Κορυδαλλὸς, Βριλησσὸς, Λυκαβηττός.

Ὅτι ἡ Βοιωτία τριθάλασσός ἐςι. Κλύζεται γὰρ τῇ τε Κρισσαίᾳ ἐκ νότου, καὶ τῇ Μυρτῴᾳ, ἀπὸ Γεραιςοῦ μέχρι Εὐρίπου· καὶ τῇ Μαλιακῇ, ἀπὸ Εὐρίπου μέχρι ποταμοῦ Σπερχειοῦ.

Ὅτι παροιμία ἐςὶ, « Θρᾳκία παρεύρεσις· » οἱ γὰρ Θρᾶκες ἔνσπονδοι Πελασγοῖς γεγονότες ἐπὶ ῥητάς τινας ἡμέρας, νύκτωρ ἐπέθεντο· ἀποκρουσθέντες δ' ὑπὸ Πελασγῶν, καὶ τῇ ἑξῆς ἐγκαλούμενοι, ἔφασαν· « Ἀλλ' οὐχὶ ταῖς νυξὶν ἄγειν εἰρήνην » ὠμόσαμεν. »

Ὅτι, πολέμου ὄντος Βοιωτοῖς καὶ Πελασγοῖς, ἦλθον θεωροὶ ἐξ ἀμφοῖν εἰς Δωδώνην· ἀνελούσης δὲ τῆς προφήτιδος, ὅτι τὸν μὲν τῶν Πελασγῶν οὐχ εὗρε τὸν χρησμὸν, τοῖς δὲ Βοιωτοῖς εἰπούσης, αὐτοὺς ἀσεβήσαντας εὖ πράξειν, ὑποτοπήσαντες οἱ Βοιωτοὶ κατὰ τὸ τῶν Πελασγῶν συγγενὲς κακουργῆσαι τὴν πρόμαντιν, ἁρπάσαντες διεχρήσαντο τὴν ἄνθρωπον, καὶ εἰς πῦρ ἔβαλον· δικαιοῦντες, ὅτι εἰ μὲν παρέχρησεν, ἔχει τὴν δίκην, εἰ δὲ ἀληθῶς ἔλεξεν, καὶ οὕτως ἀσεβῆσαι αὐτοὺς ἔδει.

Ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν κλέπτοντας ἕνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων, ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην.

Ὅτι Πενθίλος ἐκ Βοιωτίας τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν ἤγαγεν.

Ὅτι μεθόριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πρὸς τῇ Εὐβοϊκῇ θαλάττῃ, ἐστὶν ὁ Ὠρωπὸς, καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον, ἀντιπέραν Ἐρετρίας τῆς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ σταδίων τὸ διάρμα ἑξήκοντα. Εἶτα Δήλιον, Ταναγραίων πολίχνιον, ἀπέχον σταδίους τῆς Αὐλίδος τριάκοντα. Εἶτα λιμὴν βαθύς· εἶτα Αὐλὶς, πετρῶδες χώριον· εἶτα Εὔριπος· εἶτα Σαλγανεὺς, ἐπώνυμον χωρίον Σαλγανέως τινὸς Βοιωτοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ταφέντος, μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν περὶ Μεγαβάτην Περσῶν, ὡς δηθεν κακῶς αὐτοῦ ὑφηγησαμένου τὴν ἀπὸ Μαλιακοῦ κόλπου θάλασσαν, λαβυρινθώδη καὶ ἄπορον· μεταγνόντες δ' οἱ Πέρσαι ὕστερον, ὡς ἀδικηθέντα τὸν Σαλγανέα ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς.

Ὅτι τὸ Ἀμφιαράου ἱερὸν ἐν Ταναγρᾳ ἐστὶ τῆς Βοιωτίας· ἐκ Κνωπίας δὲ τῆς Θηβαϊκῆς μεθιδρύθη κατὰ χρησμὸν θεοῦ.

Ὅτι Ἀνθηδὼν πόλις μετὰ τὸν Σαλγανέα ἐσχάτη τῆς Βοιωτίας κεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγὰς πόλιν τὸ διάρμα σάδιοι ἑκατὸν εἴκοσι. Καὶ ἐγγὺς τῶν Αἰγῶν αἱ Ὀροβίαι. Ἐκ δὲ Ἀνθηδόνος ἦν Γλαῦκος, ὃν μεταβαλεῖν φασὶν εἰς κῆτος θαλάσσιον.

Ὅτι ἡ Βοιωτία, σηραγγώδης οὖσα καὶ ὑπαντρος, ποιεῖ σεισμοὺς ἐν αὐτῇ ἐξαισίους, ὥς τινας τῶν πόρων ἀποτυφλοῦσθαι, καί τινας διευρύνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λίμναι τέ τινες ὑφίστανται, καὶ αὖθις λήγουσι. Διὸ καὶ Πλάταια μὲν καὶ Πλαταιεῖς παρὰ λίμνην ποτὲ ἦσαν, καὶ διὰ τὴν τῶν κωπῶν πλάτην οὕτως ὠνομάσθησαν. Ἔτι δὲ Ἕλος τε καὶ Ἑλεὼν ἐκλήθησαν, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἕλεσιν ἱδρύσθαι· νῦν δὲ ἠπείρωνται.

Ὅτι ὁ Κηφισσὸς ποταμὸς ἐκ τῶν Φωκικῶν ὀρέων ἄρχεται ἐκ Λιλαίας πόλεως, καὶ εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην ἐκδίδωσι·

ἔνθα καὶ ὁ Περμησσὸς καὶ Ὀλμειὸς, ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ῥέοντες, εἰς τὴν αὐτὴν ἐμβάλλουσι λίμνην περὶ πόλιν Ἀλίαρτον· ἡ δὲ τῆς λίμνης περίμετρος, σάδιοι τριακόσιοι ὀγδοήκοντα.

Ὅτι ἡ Κωπαὶς λίμνη, πολλοὺς δεχομένη ποταμοὺς, ἔξοδον οὐκ ἔχει, πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Κηφισσὸν δεχομένου αὐτὸν χάσματος.

Ὅτι Σκῶλός ἐστι κώμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι, τόπος τραχύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία λέλεκται, «Εἰς » Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἴμεν, μήτ' ἄλλῳ ἕπεσθαι. Καὶ τὸν Πενθέα ἐνταῦθά φασι διασπασθῆναι. Ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ κώμη Σκῶλος, παρ' ἣν ποταμὸς ῥεῖ Ἀσωπός· καὶ ἐν Σικυῶνι ἄλλος ἐστὶ ποταμὸς Ἀσωπός.

Ὅτι Θέσπεια πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ Ἑλικῶνι νοτιωτέρα, ἐπικειμένη τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ Ἑλικών. Πλησίον δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρὶς Ἄσκρη.

Ὅτι ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος σπήλαια ἔχει πολλὰ ἱερὰ, ὧν ἐστὶν ἓν καὶ τὸ Κωρύκιον, ἱερὸν νυμφῶν, ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ.

Ὅτι τὸ ἑσπέριον τοῦ Παρνασσοῦ πλευρὸν νέμονται Λοκροί τε οἱ Ὀζόλαι καὶ Δωριεῖς καὶ Αἰτωλοὶ κατὰ τὸν Κόρακα, Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ πρὸς ἕω Δωριεῖς καὶ Φωκεῖς.

Ὅτι ὁ Κρισσαῖος κόλπος ἕως τοῦ Ἀκτίου περαιοῦται.

Ὅτι Φωκέων δύο εἰσὶ πόλεις ἐπίσημοι, Δελφοί τε καὶ Ἐλάτεια· ἡ μὲν διὰ τὸ ἀρχαιότατον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ διὰ τὸ [ἐπικεῖσθαι τοῖς στενοῖς. Λέγει δὲ] περὶ Κύφον, Περραιβικὸν ὄρος, καὶ πόλιν εἶναι· «Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε.»

Ὅτι Περραιβοὶ τὰ δυτικὰ τοῦ Ὀλύμπου ᾤκουν, Μακεδόνων ἐγγύς.

Ὅτι ἕτερος Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία· καὶ ἄλλος ὁ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς παῖς, ἀφ' οὗ Μοψοεστία πόλις Κιλικίας.

Ὅτι μεταξὺ Σηπιάδος καὶ Κασθαναίας, τοῦ Πηλίου ἀκρωτηρίων, αἰγιαλός ἐστιν ἔρημος, ἔνθα ὁ Ξέρξου στρατὸς ὑπὸ ἀπηλιώτου συνετρίβη.

Ὅτι τὸ περὶ Λάρισσαν πεδίον, Πελασγικὸν ἐκαλεῖτο πρίν. Πυῤῥαία δὲ ἀπὸ Πύῤῥας τῆς Δευκαλίωνος γυναικός· Αἱμονία δὲ ἀπὸ Αἵμονος· Θετταλία δὲ ἀπὸ Θετταλοῦ τοῦ Αἵμονος.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

Ὅτι ἡ Εὔβοια μῆκος ἔχει σταδίων χιλίων διακοσίων, ἀπὸ Κηναίου ἄκρου τοῦ κατὰ Θερμοπύλας ἕως Γεραιστοῦ κατὰ Σούνιον. Τὸ δὲ πλάτος τὸ μέγιστον ἑκατὸν πεντήκοντα σταδίων. Καὶ ἔστιν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ, καὶ τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ τῇ Λοκρίδι, καὶ τοῖς Μαλιεῦσι. Διὰ δὲ τὸ μῆκος Μάκρις ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ἀβαντίς. Τὰ δὲ μεταξὺ Καφηρέως καὶ Γεραιστοῦ, τὰ Κοῖλα Εὐβοίας καλεῖται.

Ὅτι ὁ Ὠρεὸς, Ἰστίαια ἐκαλεῖτο· καὶ οἱ Ὠρεῖται, Ἰστιαιεῖς.

Ὅτι τὸ Δίον, καὶ ὁ Ὠρεὸς, καὶ ἡ Κήρινθος, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ ὁ Βούδορος ποταμὸς, πάντα ταῦτα τῆς Εὐβοίας παραθαλάσσιά εἰσι, πρὸς τὸν βορρᾶν τετραμμένα καὶ τὴν Σκῦρον νῆσον καὶ Λῆμνον.

Ὅτι Κάρυστος, καὶ Στύρα, καὶ Ἐρετρία, πρὸς νότον εἰσὶν, ἀντιπέραν Ἀττικῆς.

Ὅτι ἐν Καρύστῳ φύεται λίθος ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕφη χειρόμακτρα γίνεσθαι· ῥυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσι, παραπλησίως τῇ τῶν λινῶν πλύσει. Ὁ δὲ Γεραιστὸς, ἀρσενικόν.

Ὅτι περὶ τὸ Λήλαντον πεδίον τῆς Εὐβοίας, μέταλλα ἦν χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἅπερ νῦν ἐκλέλοιπεν, ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τἀργύρια.

Ὅτι ἡ Ἐρέτρια πόλις δύναμιν εἶχέ ποτε μεγάλην· ὥστε, ἡνίκα πομπὴν ἦγον, τρισχίλιοι μὲν ὁπλῖται ἦσαν, ἑξακόσιοι δὲ ἱππεῖς, ἑξήκοντα δὲ ἅρματα· ἐπῆρχε δὲ Ἄνδρου καὶ Τήνου, καί τινων νήσων ἄλλων.

Ὅτι τῶν δοράτων, τὰ μὲν συσάδην ἐστίν, ὡς τὰ ξίφη καὶ τὰ ὀρεκτὰ τῶν Ὁμηρικῶν Ἀβάντων· τὰ δὲ ἀκοντίζεται δίκην οἰστοῦ καὶ παλτοῦ, ὁποῖα ἦν ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία· τὰ δ' ἐπαμφοτερίζει, οἷον ὁ κοντὸς καὶ ἡ σάρισσα καὶ ὁ ὑσσός.

Ὅτι τῆς Εὐβοίας δύο τινές εἰσι ποταμοὶ, Κιρεὺς καὶ Νιλεύς· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πίνοντα πρόβατα γίνονται, ἐκ μὲν θατέρου λευκὰ, ἐκ δὲ θατέρου μέλανα.

Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου Ἀκαρνᾶνες οἰκοῦσι, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀχελῷός ἐστι ποταμός· εἶτα Αἰτωλοὶ ἀνατολικώτεροι· καὶ μετ' αὐτοὺς Ὀζόλαι Λοκροὶ, καὶ ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος· εἶτα Ἑλικὼν τὸ ὄρος· εἶτα Κιθαιρὼν, κατὰ τὸν Κορίνθιον ἰσθμόν· εἶτα Ὑμηττὸς, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐφεξῆς κείμενα τὰ ὄρη. Καὶ ὑπέρκειται ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς βορρᾶν, τῶν μὲν Ἀκαρνάνων Ἀμφίλοχοι· εἶτα Δόλοπες, καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος, ἀφ' οὗ ὁ Ἀχελῷος ῥεῖ πρὸς τὰς Ἐχινάδας. Τῶν δ' Αἰτωλῶν Περραιβοὶ πρὸς βορρᾶν εἰσὶ, καὶ Ἀθαμᾶνες, καὶ Αἰνιάνων τι μέρος, τῶν τὴν Οἴτην ἐχόντων. Τὸ δὲ νότιον πλευρὸν Ἀκαρνάνων τε καὶ Αἰτωλῶν, ἡ θάλασσά ἐστιν ἡ κατὰ τὸν Κρισσαῖον κόλπον. Ἄρχεται δ' ὁ κόλπος οὗτος ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ.

Ὅτι Κόραξ ὄρος Αἰτωλικὸν συνάπτει τῇ Οἴτῃ ὄρει.

Ὅτι τὸ Ἄκτιον δυσμικώτατόν ἐστιν ἄκρον τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Ὅτι ἡ νῦν Λευκὰς πόλις χερρόνησος ἦν πρίν· ὑπὸ δὲ Κορινθίων ἐτμήθη· καλεῖ δ' αὐτὴν Ὅμηρος «Ἀκτὴν ἠπείροιο» τῆς Ἀκαρνανίας δηλονότι, ἧς μέρος τὸ Νήριτον, ὅπερ Λαέρτης

ἐλεῖν λέγει. Ἀλλὰ καὶ τὰ Κροκύλεια καὶ ἡ Αἰγίλιψ πόλις, ἐν Καταλόγῳ, τῆς Λευκάδος εἰσὶ πλησίον· ὡς τὴν νῆσον ὅλην ἔχειν πόλεις τρεῖς, Λευκάδα μὲν ἐν τῷ χειροποιήτῳ πορθμῷ, τὴν πρὶν Νήρικον, καὶ Κροκύλεια, καὶ Αἰγίλιπα.

Ὅτι τὴν νῦν Κεφαλληνίαν Ὅμηρος καὶ Σάμον καλεῖ· οἷον, « Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο. » Καὶ Σάμην· οἷον, « Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε. » Ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν μέρος λέγει τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Ἠπείρου, οἷον, « Οἵ τ' ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· » καὶ πάλιν, « Δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι. » Ὁμωνύμως δὲ τῇ ὅλῃ νήσῳ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ πόλις Σάμος καὶ Σάμη καλεῖται.

Ὅτι ἡ τοῦ Μέντου πόλις, Τάφος πρὶν καλουμένη, νῦν Ταφιοῦσσα καλεῖται.

Ὅτι Σαμαῖοι μὲν οἱ Κεφαλλῆνες, ἀπὸ Σάμης ἢ Σάμου· οἱ δὲ Ἴωνες, ἀπὸ Σάμου τῆς Ἰωνικῆς, Σάμιοι.

Ὅτι Ἐπειοὶ κατῴκουν τὰς ὑπὸ τῷ Μέγητι Ἐχινάδας, ἐξ Ἤλιδος ἐλθόντες μετὰ Φυλέως· διόπερ καὶ τὸν Κυλλήνιον Ὦτον, « Μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν, Φυλείδεω ἔταρον » καλεῖ ὁ Ποιητής.

Ὅτι ἡ Ἰωνικὴ Σάμος πρὶν ἐκαλεῖτο Μελάμφυλος, εἶτα Ἀνθεμίς, εἶτα Παρθενία, ἀπὸ ποταμοῦ ἐν αὐτῇ Παρθενίου, ὃς Ἴμβρασος μετωνομάσθη, εἶτα Σάμος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὀρέων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη Σάμους ἐκάλουν.

Ὅτι ἀπὸ Ζακύνθου νήσου εἰς Ἑσπερίδας τῆς Λιβύης ςάδιοι τρισχίλιοι τριακόσιοι.

Ὅτι τὰς νῦν Ὀξείας νήσους τῶν Ἐχινάδων Ὅμηρος Θοὰς καλεῖ. Ἡ μὲν οὖν Δουλιχία κεῖται κατὰ τὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολὰς καὶ Οἰνιάδας.

Ὅτι οἱ Τάφιοι καὶ οἱ Τηλεβόαι νήσους κατῴκουν ὁμωνύμως αὐτοῖς καλουμένας, πλησίον τῶν Ἐχινάδων.

Ὅτι ὁ κατὰ Νικομήδειαν τῆς Βιθυνίας κόλπος, Ἀςακηνὸς

καλεῖται, ἀπό τινος πολιχνίου κειμένου ἐν τῷ μυχῷ Ἀσακοῦ καλουμένου.

Ὅτι Τυνδάρεως καὶ Ἰκάριος, ἐκπεσόντες Σπάρτης ὑπὸ Ἱπποκόωντος, ἦλθον εἰς Πλευρῶνα παρὰ Θέστιον, καὶ μετ' αὐτοῦ συγκατεκτήσαντο πολλὴν χώραν καὶ τῶν Ταφίων καὶ Ἐχινάδων νήσων· ἀλλ' ὁ μὲν Τυνδάρεως, γήμας Λήδαν τὴν Θεστίου παῖδα, μετῴκησεν εἰς τὴν οἰκείαν· ὁ δὲ Ἰκάριος, ἔγημε Πολυκάστην τὴν Λυγαίου παῖδα, καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἐκυρίευσεν· ἐξ ὧν Πηνελόπη καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς.

Ὅτι Ἀκαρνᾶνες οὐ συνεστράτευσαν Αἰτωλοῖς κατὰ τῆς Τρωάδος· ὅθεν ὕστερον ἔτεσι πολλοῖς Ῥωμαίους ἔπεισαν αὐτοὺς, καὶ τὴν αὐτονομίαν ἀπέλαβον, διὰ τὸ μὴ συστρατεῦσαι Ἕλλησι κατὰ τῶν Τρώων, οἵ τινες ἦσαν πρόγονοι Ῥωμαίων· ὁ γὰρ Αἰνείας ἐκ τῶν Τρώων ἦν.

Ὅτι οἱ Κουρῆτες οὐκ ἦσαν Αἰτωλοὶ, διὰ τὰ ἔπη ταῦτα· « Κουρῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.» Πάλιν οἱ τοῦ Πορθέως παῖδες τρεῖς, Αἰτωλοὶ ὄντες, καὶ τὴν Πλευρῶνα καὶ Καλυδῶνα οἰκοῦντες, Κουρῆτες ἦσαν· οἱ γὰρ Πλευρώνιοι Κουρῆτές εἰσιν, ὅπερ ἀληθέστερον. Ἔθος γάρ ἐστιν Ὁμηρικὸν, τὰ μέρη τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν· οἷον, « Οἱ δ' Εὔβοιαν ἔχον Χαλκίδα τε·» καὶ πάλιν, « Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί.» Τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ, « Κουρῆτες καὶ Αἰτωλοί.» Φασὶν οὖν, ὅτι Κουρήτων ἐχόντων τὴν νῦν Αἰτωλίαν, ἐκπεσὼν ἐξ Ἤλιδος Αἰτωλὸς, μετά τινων Ἐπειῶν, ἐκυρίευσε τῆς ἐξ ἑαυτοῦ κληθείσης Αἰτωλίας· καὶ οἱ Κουρῆτες μετῴκησαν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν. Μετὰ οὖν γενεὰς δέκα, Ὄξυλος μετὰ Ἡρακλειδῶν κατῆλθεν εἰς τὴν Ἦλιδα ὡς πατρῴαν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ δηλοῖ· « Χώρης οἰκιστῆρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτε » δίναις θρεφθέντα, σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος, Ἐνδυμίωνος » παῖδ' Αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκαν Αἰτωλοὶ, σφετέρας μνήμ'

» ἀρετῆς ἐσορᾶν.» Τὸ δὲ ἐπὶ τῇ Ὀξύλου εἰκόνι ἐπίγραμμα οὕτως ἔχει· «Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον, κτή-» σατο Κουρῆτιν γῆν δορὶ πολλὰ καμών. Τῆς δ' αὐτῆς » γενεῆς δεκατόσπορος Αἵμονος υἱός, Ὀξυλος, ἀρχαίην ἔκτισε » τήνδε πόλιν.» Τὸ δὲ Ὀξύλου ἐν Ἤλιδι κεῖται· τὸ δ' Αἰτωλοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ.

Ὅτι Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, πόλεμον ἔχοντες πρὸς Ἐρετριεῖς περὶ τοῦ Ληλάντου πεδίου, καὶ πολλάκις κρατούμενοι ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων τριχῶν, καὶ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπετήδευσαν τὰ ἔμπροσθεν κείρεσθαι τῆς κεφαλῆς· διὸ καὶ ὑπὸ Ὁμήρου «ὄπισθεν κομόωντες» προσηγορεύθησαν. Καὶ μετοικήσαντες εἰς Αἰτωλίαν ὕστερον, καὶ μάχῃ νικήσαντες τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐδίωξαν πέραν τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ· διὸ ἐκεῖνοι μὲν οἱ Εὐβοεῖς, Κουρῆτες ἐκλήθησαν, ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι· οἱ δ' ἐκβληθέντες, Ἀκαρνᾶνες, ὡς μὴ κειρόμενοι.

Ὅτι ὁ Θέστιος πενθερὸς ἦν Τυνδάρεώ τε καὶ Οἰνέως, πατὴρ Λήδας τε καὶ Ἀλθαίας· καὶ πολέμου ὄντος Θεστιάδαις τε καὶ Κουρῆσι πρὸς Οἰνέα τε καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Μελέαγρον, ἤτοι περὶ γῆς ὅρων, ἢ, μυθικῶς καθ' Ὅμηρον, «ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ » καὶ δέρματι», ὁ Μελέαγρος ἀνεῖλε τοὺς τῆς Ἀλθαίας ἀδελφούς· ἀνθ' ὧν ἡ Ἀλθαία «Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέ-» κλετ' Ἐρινῦς.»

Ὅτι τοὺς ἐν Αἰτωλίᾳ Κουρῆτας τετραχῶς ἐτυμολογητέον· ἢ γὰρ διὰ τὴν ἐμπροσθίαν κουρὰν, ὡς εἴρηται, ἢ ἀπὸ ὄρους Κουρίου Αἰτωλικοῦ, ἢ διὰ τὸ βλακώδεις εἶναι, ὥσπερ αἱ κόραι, ὁ ποῖοι καὶ «Ἰάωνες ἐλκεχίτωνες» λέγονται· ἢ ἀπὸ Κουρήτων δαιμόνων, ἐνόπλιον ὀρχουμένων ὄρχησιν· λέγοι γὰρ ἂν τοὺς ἀνδρειοτάτους καὶ εἰδότας ἐν ὅπλοις ὀρχεῖσθαι· καὶ γὰρ Ὅμηρος εἰσάγει τὸν Αἰνείαν λέγοντα. «Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχη-» στὴν περ ἐόντα.»

Ὅτι κοινὸν Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἐςὶ τὸ τὰς ἱεροποιΐας μετὰ ἀνέσεως ἑορταςικῆς ποιεῖσθαι, τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῷ, τὰς δὲ χωρίς, καὶ τὰς μὲν μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ μὴ, καὶ τὰς μὲν μυςικῶς, τὰς δ' ἐν φανερῷ· ἡ γὰρ μουσικὴ φιλοσοφία ἐςὶν, καὶ πρὸς τὴν τῶν ἠθῶν κάθαρσιν συμβαλλομένη, ὥς φησι Πλάτων.

Ὅτι οἱ Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἑκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ Δήμητρι προσέθεσαν τὸ ὀργιαςικὸν πᾶν καὶ τὸ Βακχικὸν καὶ τὸ χορικὸν καὶ μυςικόν.

Ὅτι οἱ Κουρῆτες δαίμονές τινές εἰσι περὶ τὸν Δία· οὕτως δ' ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ κουροτροφῆσαι αὐτόν. Τοῦ δὲ Διονύσου ὀπαδοὶ δαίμονες, Σάτυροί τε, καὶ Σιληνοὶ, καὶ Βάκχαι, Λῆναί τε, καὶ Θυῖαι, καὶ Μιμαλλόνες, καὶ Ναΐδες, καὶ Νύμφαι, καὶ Τίτυροι.

Ὅτι οἱ Βερέκυντες, Φρυγίων τι γένος ὂν, καὶ ἁπλῶς οἱ Φρύγες, Ῥέαν τιμῶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, Μητέρα καλοῦντες θεῶν, καὶ Ἄγδιςιν, καὶ Φρυγίαν θεὸν μεγάλην· ἀπὸ δὲ τῶν τόπων, Ἰδαίαν, καὶ Δινδυμήνην, καὶ Σιπυλήνην, καὶ Κυβήβην, καὶ Πεσσινουντίδα, καὶ Κυβέλην. Οἱ δὲ Ἕλληνες τοὺς προπόλους αὐτῆς Κουρῆτας λέγουσιν, ὁμωνύμως τοῖς τοῦ Διός· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας.

Ὅτι παρὰ τοῖς Θρᾷξιν ἐνθουσιασμοί εἰσι, τά τε Κοτύττια καὶ τὰ Βενδίδια· παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχεν.

Ὅτι Ὄλυμπος ὄρος ἐςὶ, καὶ περὶ τὴν Τρωϊκὴν Ἴδην, καὶ Μύσιος, καὶ ὁ Μακεδονικὸς, καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ ὑπερουράνιος.

Ὅτι Ταλθύβιος μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἀποικίαν ἔςειλεν εἰς Κρήτην.

Ὅτι Τριχαΐκες οἱ ἐν Κρήτῃ Δωριεῖς· ἤτοι οἱ πολεμικοί

ὡς τὸ Κορυθαϊκὸ· ἢ οἱ τρίλοφοι, ἐν ταῖς περικεφαλαίαις, ἢ οἱ ὀρχηςαί. Ἐτεόκρητες δὲ οἱ αὐτόχθονες.

Ὅτι ὁ Κνωσσὸς πόλις τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο Καίρατος, ἀπὸ ποταμοῦ ἐγγὺς ὄντος.

Ὅτι ἡ Δίκτη τὸ ὄρος ἀνατολικώτερόν ἐςι τῆς Ἴδης ἐν Κρήτῃ, ςαδίους χιλίους. Ἡ δὲ Ἴδη νῦν Χρυσόμαλλος καλεῖται.

Ὅτι ἡ Κρήτη ἑκατόμπολις ἦν [ἐν] τοῖς τοῦ Ὁμήρου χρόνοις, μεταγενεςέροις οὖσι τῶν Τρωϊκῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἐνενήκοντα πόλεις εἶχεν ἡ Κρήτη. Ἐν γὰρ τῷ Καταλόγῳ Ὅμηρος οὐκ εἰσάγει πρόσωπον ἀπαγγέλλον τὰς ἑκατὸν πόλεις, ἀλλ' αὐτὸς λέγει εἶναι ἑκατόμπολιν.

Ὅτι ἡ ἔνοπλος ὄρχησις Κουρήτων μέν ἐςιν εὕρημα, τῶν περὶ τὸν Δία δαιμόνων· καλεῖται δὲ Πυρρίχη.

Ὅτι πρὸς τοὺς προσποιουμένους μὴ εἰδέναι ἃ ἴσασι παροιμία ἐτέθη· ὁ Κρῆς ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν. Οἱ γὰρ Κρῆτες ἐθαλασσοκράτησαν πρῶτοι, ναυτικῷ μεγάλῳ χρώμενοι.

Ὅτι Σίφνος νῆσός ἐςιν εὐτελής, ἐφ' ᾗ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Σίφνιος ἀςράγαλος, διὰ τὴν εὐτέλειαν.

Ὅτι αἱ Κυκλάδες νῆσοι δώδεκα ἦσαν πρίν· ὕςερον δὲ καὶ ἄλλαι ταύταις προσεγένοντο. Ἄρχονται δὲ αὗται ἀπὸ νήσου τῆς πρὸ τοῦ Σουνίου Ἑλένης καλουμένης, περὶ ἧς Ὅμηρος ἔφη « Νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι. » Εἰσὶ δ' αὗται, Κέως, Κύθνος, Σέριφος, Μῆλος, Σίφνος, Κίμωλος, Πρεπέσινθος, Ὠλίαρος, Πάρος, Νάξος, Σύρος, Μύκονος, Τῆνος, Ἄνδρος, Γύαρος. Αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι ἀνατολικώτεραί εἰσι τῆς Κρήτης· οἷαί εἰσιν αἱ περὶ Νίσυρον καὶ Κῶν καὶ Καλύδνας καὶ Λέρον καὶ Πάτμον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ.

Ὅτι τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος, ὃς διαιρεῖ δίχα τὴν Ἀσίαν κατὰ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαχοῦ καὶ τρισχιλίων σταδίων· μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας, μυριάδων τεσσάρων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Ὅτι ἡ Παρθυαία, καὶ Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκῶν τινες, καὶ Κίλικες, καὶ Πισίδαι, ἐν τῷ αὐτῷ Ταύρῳ ὄρει κεῖνται.

Ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐπὶ τὸν Ὑρκάνιον σάδιά ἐστι τρισχίλια. Καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς βορρᾶν οἷον Χερρόνησός ἐστι μεγάλη, περιεχομένη ἐκ μὲν δυσμῶν, τῷ τε Εὐξείνῳ, καὶ τῇ Μαιώτιδι, καὶ Ταναΐδι ποταμῷ, καὶ τῇ ἑξῆς ἐρήμῳ καὶ ἀγνώστῳ γῇ ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ· εἰ δὲ καὶ Ὠκεανὸς ἐκ τοῦ βορρᾶ περιέχει τὴν οἰκουμένην, ἀπ' αὐτοῦ αὖθις ἐπὶ νότον ἰόντι, ἕως τῆς Κασπίας θαλάσσης τῆς κατὰ Ἀλβανίαν.

Ὅτι Πομπήϊος φίλος ἦν Ποσειδωνίῳ. Ἐλθὼν οὖν εἰς Ῥόδον, ὅτε ἐπὶ τὸν Μιθριδάτειον ἐξώρμα πόλεμον, ἐνέτυχέ τε αὐτῷ, καὶ χρηματίσας ὅσων ἐδεῖτο, ἔφησεν ἔσχατον, Εἴ τινος δέοιτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Βούλομαί σε, ὦ Πομπήϊε, « Αἰεὶ ἀριστεύειν, » καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.» Ἐξ οὗ καὶ τὰ κατὰ Ἰβηρίαν, καὶ Ἀλβανίαν, καὶ Ἀρμενίαν ἐπύθετο.

Ὅτι τὴν Ἀσίαν πᾶσαν διαιρεῖ ὁ Στράβων εἰς μέρη πέντε. Πρῶτον μὲν, τὴν ἀπὸ Ἰβηρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀρχομένην Χερρόνησον ἐπὶ τὸν βορρᾶν· δεύτερον δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς Χερρονήσου ταύτης πρὸς ἀνατολὰς γῆν ἀφοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ταύρου, ἥτις ἐστὶν ἡ βορεία Ἀσία ἕως Ἰνδῶν· τρίτον δὲ, τὴν μεταξὺ Ταύρου ὄρους καὶ Κασπίας θαλάσσης· ταῦτά ἐστι Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ [Καππαδοκία], ἕως Ἅλυος ποταμοῦ· τέταρτον δὲ, τὴν ἐντὸς

Ἅλυος

Ἅλυος γῆν καὶ αὐτὸν τὸν Ταῦρον, ἕως τῆς Κιλικίας θαλάσσης, καὶ μέχρις Ἰωνίας καὶ Χαλκηδόνος· πέμπτον δὲ, τήν τε Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανὴν, καὶ ἐφεξῆς πρὸς δυσμὰς, ἕως Κιλικίας τε καὶ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου.

Ὅτι ἡ Κολχὶς μεταξὺ τῶν τε Μοσχικῶν καὶ Καυκασίων ὀρέων κεῖται.

Ὅτι ἀπὸ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου ἕως νήσου Ἀλωπεκίας, σάδια δισχίλια διακόσια.

Ὅτι ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς Μαιώτιδός ἐστι ποταμὸς, ὁ μέγας Ῥομβίτης· εἶτα Θεοφάνιος· εἶτα μικρὸς Ῥομβίτης· εἶτα Οὐαρδάνης. Πάντες οὗτοι ποταμοὶ ἔκ τε τῶν Ἱππικῶν ὀρέων ἔρχονται, καὶ ἐκ τῶν Καυκασίων.

Ὅτι τὸ Κιμμέριον ἄκρον τὸ ἐν τῇ Μαιώτιδι πάλαι ἴσχυσε πλεῖστον, ὥστε καὶ τὸν Βόσπορον Κιμμέριον ἐξ αὐτοῦ κληθῆναι. Εἶτα ἀπὸ σαδίων εἴκοσιν Ἀχίλλειον κώμη, ὅπου καὶ τὸ στενώτατον τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου· ἔχει γὰρ εἴκοσι σταδίους· οὗ ἀντιπέραν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸ Μυρμήκιόν ἐστι. Τὸ δὲ νοτοπηλιωτικὸν τοῦ Βοσπόρου στόμα, Κοροκονδάμη· τὸ δὲ νοτολιβυκὸν, κώμη τις τῆς Παντικαπαίων γῆς, ὄνομα Ἄκρα. Μῆκος τοῦ Βοσπόρου σάδιοι ἑβδομήκοντα.

Ὅτι ἡ Φαναγορία καὶ ἡ Ἑρμώνασσα πόλεις εἰσὶν ἀξιόλογοι περὶ τὰ Ἀσιανὰ μέρη.

Ὅτι παραθαλάσσιος πόλις Σινδική ἐστι, τὸ τῶν Σινδῶν βασίλειον.

Ὅτι τῶν Εὐρωπαίων Βοσποριανῶν μητρόπολίς ἐστι τὸ Παντικάπαιον, τῶν δὲ Ἀσιανῶν ἡ Φαναγορία.

Ὅτι Ἡνίοχοι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζυγιοι, λυπρὰν γῆν οἰκοῦντες, λῃστεύουσι τὴν Ποντικὴν θάλασσαν, ἔχοντες πλοῖα κοῦφα μικρὰ, δυνάμενα ἐν τοῖς ὤμοις αἴρεσθαι, καὶ ἐν ὕλῃ κρύπτεσθαι,

διὰ τὸ ἀλίμενον εἶναι τὴν ταύτῃ θάλασσαν, περατουμένην ὑπὸ τῶν Καυκάσου ἄκρων· καλοῦσι δὲ αὐτὰ καμάρας.

Ὅτι ὁ Καύκασος τὸ ὄρος περικλείει ἀπὸ βορρᾶ τὰς δύο θαλάσσας, Κασπίαν τε καὶ Πόντον, εἴργον Σαρμάτας τε καὶ Μαιώτας ἀπὸ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. Ἔςι δὲ εὐδενδρότατον τὸ ὄρος· ἀπολήγει δ' αὐτοῦ τὸ νοτολιβυκὸν ἄκρον, κατὰ τὰ μυχὰ τοῦ Εὐξείνου· ἔνθα πόλις Διοσκουριάς. Ἥτις πόλις καὶ ἀρχή ἐςι τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ Εὐξείνου καὶ Ὑρκανίας· καὶ ἐμπορεῖον ἐςιν αὕτη ἡ Διοσκουριὰς πάντων τῶν ἀνατολικωτέρων ἐθνῶν κοινόν· συνέρχεσθαι γάρ φασιν εἰς αὐτὴν ἔθνη, ἀλλήλων ἑτερόγλωσσα, πλείω τῶν ἑβδομήκοντα.

Ὅτι ἀπὸ Φάσιδος ποταμοῦ ἕως Ἀμισοῦ καὶ Σινώπης πλοῦς ἡμερῶν τριῶν. Καὶ ἔςιν ἡ χώρα αὕτη ἀγαθὴ πλὴν μελιτος· πικρίζει γάρ.

Ὅτι ἡ Μοσχικὴ χώρα τριμερής ἐςι· τὸ μὲν γὰρ ἔχουσιν αὐτῆς Κόλχοι, τὸ δὲ Ἰβῆρες, τὸ δὲ Ἀρμένιοι.

Ὅτι τὸ τῶν Φθειροφάγων ἔθνος καὶ αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐμπορείῳ χρῆται τῇ Διοσκουριάδι· οὕτως δὲ καλοῦνται, διὰ τὸν αὐχμὸν καὶ τὸν πίνον.

Ὅτι καὶ οἱ Σοάνες, οὐδὲν βελτίους τῶν Φθειροφάγων τῷ πίνῳ εἰσίν. Ἔχουσι δὲ καὶ μέταλλα χρυσοῦ, ἅτινα οἱ χείμαρροι καταφέρουσιν· ὑποδέχονται δ' αὐτὰ οἱ Σοάνες φάτναις ὀπὰς ἐχούσαις, ἢ προβάτων μαλλωταῖς δοραῖς· ἀφ' οὗ καὶ ὁ μῦθος ἐπλάσθη τοῦ Αἰήτου, ὡς ἔχοι ποτὲ χρυσόμαλλον δέρας.

Ὅτι ὁ Κύρος ποταμὸς, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Ἀρμενίας, παραλαβὼν τὸν Ἀραγῶνα ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέοντα καὶ ἄλλα ὕδατα ποταμῶν, διὰ ςενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὺ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνεχθεὶς πολὺς διὰ πεδίων ἀγαθῶν, δεξάμενός τε πλείους ποταμοὺς, ὧν ἐςὶν ὅ τε Ἀλαζόνιος καὶ ὁ Σανδοβάνης καὶ ὁ Ῥοιτάκης καὶ

Χάνης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλλει θάλασσαν.

Ὅτι ὁ Φάσις ποταμὸς, ἐξ Ἀρμενίας ὁρμώμενος, δέχεται ποταμοὺς τόν τε Ἵππον καὶ τὸν Γλαῦκον, καὶ ἔξεισιν εἰς τὸν Πόντον, πλησίον ὁμωνύμου πόλεως.

Ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ γῆν νέμονται, δίκην τῆς Κυκλώπων, ἀγαθωτάτην, οἵαν φησὶν ἐκεῖνος· « Ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος » καρποφορεῖ. Καὶ αἱ ἄμπελοι αὐτοῖς ἄσκαφοι· καὶ διὰ πενταετίας κλαδευόμεναι φέρουσι τὸν καρπόν. Ἡ δὲ χώρα οὐδὲ σιδήρῳ τέμνεται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἀρότρου ξύλῳ· καὶ ἅπαξ σπαρεῖσα ἐπὶ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν καρποφορεῖ. Οἵ τε ποταμοὶ αὐτοῖς τὴν γῆν ποτίζουσιν, ὥσπερ ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης. Καὶ ἁπλῶς, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει ἡ χοῦς τῆς Ἀλβανίας εἰς ἀρετὴν καρπογονίας. Οὕτως δὲ δεῖ λέγειν καὶ θηλυκῶς, ἡ χοῦς. Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ κτήνη πολυτόκα. Καὶ αὐτοὶ καλοί τε τὰς ὄψεις καὶ μεγάλοι, καὶ ἁπλοῖ τοῖς ἤθεσι· καὶ διὰ τὴν εὐηθίαν οὐκ ἴσασί τινες αὐτῶν ἀριθμεῖν· οἱ δὲ εἰδότες, οὐ πλείω τῶν ἑκατὸν μετροῦσιν.

Ὅτι περὶ Ἀλβανίαν ἐστὶ χώρα τῶν Ἀμαζόνων, πλησίον Γαργαρέων, περὶ τὰ Καυκάσια ὄρη. Αἱ καὶ δύο μόνους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνίασι τοῖς Γαργαρεῦσι, τεκνοποιίας χάριν· τοὺς δὲ δέκα καθ' αὑτὰς οἰκοῦσι χωρὶς, ἀσκοῦσαι τὰ πολέμια. Τῶν δὲ τικτομένων, τὰ μὲν θήλεα αὐταὶ ἔχουσι, τὰ δ' ἄρρενα τοῖς Γαργαρεῦσι διδόασι. Μαρτυρεῖ καὶ Ἀρριανὸς τοῦτο, λέγων, ὅτι τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ Φαρεσμάνης ἐδωρήσατο Ἀμαζόνας πεντακοσίας.

Ὅτι τὰ ὑψηλότατα μέρη τοῦ Καυκάσου τὰ νοτιώτατά ἐστι, τὰ πρὸς Ἀλβανίᾳ καὶ Ἰβηρίᾳ καὶ Κόλχοις καὶ Ἡνιόχοις.

Ὅτι αἱ τοῦ Καυκάσου κορυφαὶ, χειμῶνος μὲν ἄβατοι· θέρους δὲ προσβαίνουσιν, ὑποδούμενοι κεντρωτὰ ὠμοβόϊνα, δίκην τυμπάνων πλατέα, διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς κρυστάλλους·

καταβαίνουσι δ' ἐπὶ δορᾶς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κατολισθαίνοντες· ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατείαν Μηδίαν, καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ γίνεται. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τροχίσκοι ξύλινοι κεντρωτοὶ τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται.

Ὅτι ὁ περίπλους τῆς Ὑρκανίας θαλάσσης, ὁ μὲν παρὰ τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ τοὺς Καδουσίους ἐστὶ πεντακισχιλίων τετρακοσίων σταδίων· ὁ δὲ παρὰ τὴν Ἀριακῶν καὶ Μαρδῶν καὶ Ὑρκανῶν, μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ὄξου ποταμοῦ, τετρακισχιλίων ὀκτακοσίων· ἔνθεν δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου δισχιλίων τετρακοσίων. Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως νῦν ἀγνοεῖται.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἠγνόουν τὰ κατὰ γεωγραφίαν. Ἡ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἰνδοὺς ἄφιξις, καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ἐπικράτεια, πολλὰ τῶν ἀγνοουμένων ἐφανέρωσεν.

Ὅτι ἡ Ὑρκανία εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ, καὶ ἡ πλείστη πεδιάς.

Ὅτι ὁ Ὄξος ποταμὸς μέγιστός ἐστι πάντων τῶν ποταμῶν, ὅσους ὁ Ἀλέξανδρος ἶδε, πλὴν τῶν Ἰνδικῶν ποταμῶν· ἐκεῖνοι γὰρ μέγιστοί εἰσιν.

Ὅτι ἐν Ὑρκανίᾳ πρόκειντάι τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὕπαντροι· τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῶν ὕπερθε κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτην προσφέρονται βίαν, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συνάψαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἄῤῥαντον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλόν, ὥστε καὶ στρατοπέδοις ὁδεύσιμον εἶναι σκεπαζομένοις τῷ ῥεύματι.

Ὅτι ὁ Εὐφράτης ποταμὸς διαιρεῖ τὰς δύο Ἀρμενίας, μικράν τε καὶ μεγάλην.

Ὅτι αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσιν ἀλλήλων, σταδίους δισχιλίους πεντακοσίους· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελεύκειαν πόλιν. Καὶ ἔστιν ὁ Εὐφράτης τοῦ Τίγριδος μείζων, καὶ πλείονα γῆν ἐπέρχεται. Ῥέων δ' ἐπὶ δύσιν διὰ τῆς μεγάλης

Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς, ἐν ἀριστερᾷ ἔχει τόν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὴν Βασιλεισηνὴν χώραν καὶ τὴν Ἀκιλισηνὴν καὶ τὴν Σωφηνήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν, καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, καὶ Μελιτηνὴν χώραν, ἔνθα καὶ Μέλας ποταμὸς ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους εἰς τὸν Εὐφράτην βάλλει. Εἶτα ἐπιστραφεὶς πρὸς νότον, αὖθις τὴν Κομμαγηνὴν, εἶτα Κυρρηστικὴν κατὰ τὸ Ἄμανον ὄρος, εἶτα Παλμυρηνὴν δυσμικωτέραν τε καὶ πολὺ νοτιωτέραν ἀφεὶς, κατὰ πόλιν Σούραν ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Συρίας κειμένην, πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστρέφει· ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχων καὶ πρὸς νότον τήν τε ἔρημον Ἀραβίαν, καὶ Βαβυλωνίαν, χώραν εὐδαίμονα μάλιστα οὖσαν· ἐν ἀριστερᾷ δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν τόν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὸν Ταῦρον ἐφεξῆς, κατὰ τὴν Θωσπίτιδα καὶ Κοριαίαν, χώρας τῆς μεγάλης Ἀρμενίας· εἶτα ἐφεξῆς μετὰ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, κατὰ Μεσοποταμίαν, Ἔδεσσάν τε πόλιν, καὶ Ἀνθεμουσίαν χώραν, καὶ Χαλκίτιδα, καὶ ἔτι Ἀγκωβαρίτιδα ἀντικειμένην τῇ ἐρήμῳ Ἀραβίᾳ, συμβάλλει τῷ Τίγριδι κατὰ Μεσήνην χώραν τῆς Σουσιανῆς. Εἶτα ἐπιὼν τὴν Χαρακηνὴν χώραν, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, κατὰ πόλιν μὲν Τερηδόνα, κατὰ τὴν χώραν δὲ Ἐλυμαΐτιδα τῆς Σουσιανῆς.

Ὅτι ὁ Εὐφράτης κατὰ Σελεύκειαν, πόλιν μεγάλην, ἐπιστρέφει αὖθις πρὸς νότον, ἔγγιστα πόλεως μεγάλης Κτησιφῶντος, κειμένης ἐπὶ τῷ Τίγριδι, ὡς εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν καὶ τῶν δύο πόλεων περὶ στάδια δώδεκα.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀντιταύρου, ὄρους τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἐξέρχονταί τινες ἀποσχίδες τῶν ὀρέων πρὸς βορρᾶν, ἄλλοις καὶ ἄλλοις ὀνόμασι χρώμεναι· ὧν ἐστὶν ἓν καὶ ὁ Πολυάρρην καλούμενος, καὶ ὁ Σκορδίσκος, καὶ τὰ Μοσχικὰ, διήκοντα ἕως Ἰβηρίας, διὰ μέσης Ἀρμενίας κείμενα τῆς μεγάλης.

Ὅτι ἐν Μεσοποταμίᾳ ὄρος ἐστὶν ὁ Ταῦρος, συνεχὴς ὢν τῷ

Καππαδοκικῷ Ταύρῳ, ὁ διορίζει Ἀρμενίαν καὶ Μεσοποταμίαν· εἶτα πρὸς ἀνατολὰς, τά τε Γορδυαῖα ὄρη, καὶ ὁ Νιφάτης, ἐξ ὧν ὁ Τίγρις ῥεῖ· καὶ τὸ Μάσιον ὄρος, τὸ ὑπερκείμενον τῆς Νισίβιδος πόλεως· εἶτα ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς, τὰ Χόαθρα ὄρη· εἶτα ὁ Ζάγρος· εἶτα ὁ Ὀρόντης· εἶτα ὁ Κορωνὸς, ὁ διορίζων ἀπὸ Παρθίας τὴν Ὑρκανίαν· εἶτα τὰ Σάριφα ὄρη τῆς Μαργιανῆς, ἐξ ὧν ὁ Ὄξος ποταμὸς ῥεῖ· εἶτα τὰ ἰδίως Καυκάσια ὄρη, τὰ διείργοντα Παροπαμισάδας μὲν πρὸς δύσιν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς ἀνατολάς· εἶτα τὸ Ἴμαον, τὸ διορίζον Σογδιανοὺς καὶ Ἰνδούς. Ταῦτα δὲ τὰ ὄρη πάντα ὡς ἓν λογισθέντα ὁ Ταῦρός ἐστι τὸ ὄρος, ὁ διαιρῶν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν δίχα, ἀπὸ Μυκάλης τῆς Ἰωνικῆς ἀρξάμενος, ἕως Ἰνδῶν ἐσχάτων.

Ὅτι αἱ Κασπίαι πύλαι διορίζουσι Μηδίαν μὲν πρὸς δυσμάς· Παρθίαν δὲ πρὸς εὖρον· Ὑρκανίαν δὲ πρὸς κακίαν ἄνεμον.

Ὅτι ἔξω τοῦ Ταύρου ὄρους οὐδὲν μέρος ἐστὶν, οὔτε τῆς Μηδίας, οὔτε τῆς Ἀρμενίας.

Ὅτι ἡ Μηδία διχῇ διῄρηται. Ἔστι γὰρ αὐτῆς τὸ μὲν ἀνατολικὸν, ὃ καὶ μεγάλη καλεῖται, ἧς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, ὅπερ ἦν βασίλειον τῶν Μηδικῶν βασιλέων, ἔνθα καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐθέριζον, ἐχείμαζον δ' ἐν Σελευκείᾳ· τὸ δὲ δυτικὸν, ἥτις καλεῖται Ἀτροπατηνὴ, ἀπὸ Ἀτροπάτου Σατράπου, ὃς ἐκώλυσε τὴν χώραν ταύτην ὑπὸ Μακεδόσι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τελέσαι. Ἔστι δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Ματιανῇ πρὸς ἕω· τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ πρὸς δύσιν· πρὸς ἄρκτον δ' ἀμφοῖν. Τῆς δὲ Ἀτροπατηνῆς μέρος ἥ τε Καδουσία, καὶ ἡ παρὰ Ξενοφῶντι Καρδουχία, καὶ οἱ Γηλοὶ καὶ Μάρδοι, ἕως τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ, ὃς ὁρίζει Ἀρμενίαν καὶ Ἀτροπατηνήν. Αἱ δὲ Κασπίαι πύλαι μεθόριόν εἰσι τῆς τε μεγάλης Μηδίας καὶ τῆς Παρθυαίας καὶ Ὑρκανίας.

Ὅτι τῆς Ἀτροπατηνῆς χώρας ὁ Ἀτροπάτης ἐβασίλευσεν

ἕως ποταμοῦ Ἀράξου, μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, καὶ διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ τούτου βασιλεία. Ἐν δὲ τῇ Ματιανῇ λίμνη ἐςὶν ἅλας φέρουσα.

Ὅτι λῃςρικὰ γένη τέσσαρα ἦν· Μάρδοι μὲν Πέρσαις γείτονες· Οὔξιοι δὲ καὶ Ἐλυμαῖοι Πέρσαις τε καὶ Σουσίοις· Κοσσαῖοι δὲ Μήδοις. Καὶ πάντες οὗτοι φόρους ἐπράττοντο τοὺς τῆς Ἀσίας βασιλεῖς· Κοσσαῖοι δὲ καὶ δῶρα ἐλάμβανον, ἡνίκα ὁ βασιλεὺς θερίσας ἐν Ἐκβατάνοις ὑπέςρεφεν.

Ὅτι ἄλλοι Ἐλυμαῖοι [οἱ] ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, καὶ ἕτεροι [οἱ] περὶ Μηδίαν.

Ὅτι τὴν Σιτακηνὴν τῆς Ἀσσυρίας τινὲς Ἀπολλωνιᾶτιν καλοῦσιν.

Ὅτι ἡ ὑπὸ ταῖς Κασπίαις πύλαις χώρα ταπεινή τέ ἐςι, καὶ εὐδαίμων, καὶ πάμφορος, πλὴν ἐλαίας.

Ὅτι δύο Κάσπιοί εἰσιν ἔθνη· οἱ μὲν δυσμικώτεροι τῶν Καδουσίων, περὶ τὴν ὁμώνυμον θάλασσαν καὶ τὸν Καμβύσην ποταμόν· οἱ δὲ γείτονες τῶν Παρθυαίων, ὧν εἰσὶ καὶ αἱ Κασπίαι πύλαι.

Ὅτι πλησίον τῶν περὶ Παρθυαίους Κασπίων πυλῶν ἐςὶ τὸ Νισαῖον πεδίον ἱππόβοτον· ὅθεν τοὺς Νισαίους ἵππους τοὺς καλλίςους οἱ τῆς Ἀσίας βασιλεῖς ἤγρευον. Φέρει δὲ τὸ πεδίον τοῦτο βοτάνην πλείςην, ἣν ἡμεῖς Μηδικὴν καλοῦμεν. Φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἡ χώρα αὕτη, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπὸς, οὐ πολὺ τοῦ Κυρηναϊκοῦ λειπόμενος· ἔςι δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκείνου, εἴτε παρὰ τὸν τόπον, εἴτε παρὰ τὸ φυτὸν, εἴτε παρὰ τοὺς ὀπίζοντας καὶ σκευάζοντας.

Ὅτι Μῆδοι ἀρχηγέται εἰσὶ Περσῶν· δηλοῖ δὲ ἥ τε τιάρα, καὶ κίταρις, καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες, καὶ αἱ ἀναξυρίδες, ἅπερ τοῖς βορειοτέροις ἔθνεσιν οἰκεῖα διὰ τὴν ψύξιν.

Ὅτι Μηδικὸν τὸ μὴ ἐλάττους τῶν πέντε γυναικῶν τί-

θεσθαι γαμετάς· ὡσαύτως δὲ καὶ γυναιξὶ συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττονας τῶν πέντε *ἔχοντι γυναῖκας*.

Ὅτι, τῆς ἄλλης Μηδίας εὐδαίμονος οὔσης τελέως, λυπρά ἐστιν ἡ προσάρκτιος ὀρεινή· σιτοῦνται γοῦν ἀπὸ ἀκροδρύων, ἔκ τε μήλων ξηρῶν κοπέντων ποιοῦνται μάζας· ἀπὸ δ' ἀμυγδάλων φωγθέντων ἄρτους· ἐκ δὲ ῥιζῶν τινῶν οἶνον ἐκθλίβουσι· κρέασι δὲ χρῶνται θηρείοις· ἥμερα δ' οὐ τρέφουσι θρέμματα *τοσαῦτα*.

Ὅτι, τῆς Ἀρμενίας ἡ Χορζηνὴ καὶ Καμβυσηνὴ, προσβορώταταί εἰσι χῶραι καὶ νιφόβολοι μάλιςα, συνάπτουσαι τῷ Καυκάσῳ καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ· ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀρῶν, πολλάκις καὶ συνοδίας ὅλας ἐμπόρων ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι, νιφετῶν γενομένων ἐπὶ πλέον· ἔχειν δὲ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιούτους κινδύνους παρεξοίροντας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναπνοῆς τε χάριν, καὶ τοῦ διαμηνύειν τοῖς ἐπιοῦσιν, ὥςε βοηθείας τυγχάνειν ἐν τῷ ἀνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι. Ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πήγνυσθαί φασι κοίλας, περιεχούσας χρηςὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι· καὶ ζῶα δ' ἐν αὐτῇ γεννᾶσθαι, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτώνων πίνεσθαι. Τὴν δὲ γέννεσιν τῶν ζώων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἵαν τὴν τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογὸς καὶ τοῦ θεψάλου.

Ὅτι ὁ Τίγρις, ἀπὸ τοῦ Νιφάτου ὄρους ὁρμηθεὶς, ταχύτατός ἐςι καὶ ἄμικτος, ὡς καὶ τοὺς ἐγχωρίους καλεῖν Μηδιςὶ Τίγριν, τὸ τόξευμα, διὰ τὸ τάχος.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀκιλισηνῇ τῆς Ἀρμενίας τιμᾶται ἡ Ἀναῖτις θεὰ, ᾗ ἀνατιθέασι δούλους καὶ δούλας, παρθένους τε εὐγενεῖς ἀνιεροῦσιν· ἃς πολὺν χρόνον καταπορνευθείσας παρὰ τῇ Θεῷ, γῆμαι οὐδεὶς ἀπαξιοῖ. Ὃ καὶ ἐν Λυδίᾳ ἔθος γεγενῆσθαι, Ἡρόδοτος ἱςορεῖ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ.

Ὅτι ἡ Καππαδοκία ὁρίζεται, πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ· πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι· πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἅλυος· πρὸς δύσιν δὲ τῇ τε Παφλαγονίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ τῇ τῶν Φρυγίᾳ ὁμόρων, μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλίκων τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων, χώρα.

Ὅτι τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὄρους γῆν πρὸς δυσμὰς, ἰδίως Ἀσίαν καλοῦσιν.

Ὅτι τὴν Καππαδοκίαν εἰς δύο μέρη διαιροῦσιν ἡ Σατραπείας· ὧν τὴν μὲν μεγάλην φασὶν, ἀφοριζομένην πρὸς τῷ Ταύρῳ· τὴν δὲ μικρὰν, καὶ Ποντοκαππαδοκίαν. Καὶ ἑκατέρα εἰς πέντε στρατηγίας ἐνεμήθη· ἡ μὲν μεγάλη, εἰς Μελιτηνὴν, Καταονίαν, Κιλικίαν, Τυανῖτιν, Γαρσαυρῖτιν· ἡ δὲ μικρὰ, εἰς ἑτέρας πέντε, Λαουινιασηνὴν, Σαργαραυσηνὴν, Σαραουηνὴν, Χαμανηνὴν, Μοριμηνήν.

Ὅτι ἡ Κομμαγηνὴ καὶ Κυρρηστικὴ νοτιώτεραι μέν εἰσι τῆς Σαραουηνῆς· δυσμικώτεραι δὲ τῆς Ἀνθεμουσίας τε καὶ Χαλκίτιδος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἀνατολικώτεραι δὲ τῆς κατὰ Ἰσσὸν Κιλικίας· βορειότεραι δὲ Χαλκιδικῆς τε καὶ Παλμυρηνῆς, περὶ τὸν Ἄμανον τὸ ὄρος κείμεναι· ὅς ἐστιν ἀπόσπασμα τοῦ Κιλικίου Ταύρου, *καὶ* περικλείων τὸν Ἰσσικὸν κόλπον, καὶ κείμενος τῷ Ἀντιταύρῳ ὄρει παράλληλος, καὶ ἔτι τῷ κατὰ τὸν Πόντον Σκορδίσκῳ ὄρει.

Ὅτι ὁ Πύραμος ποταμὸς διὰ τῆς Καταονίας χώρας ῥεῖ, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων. Ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθορᾶν ἐστὶ τὸ ὕδωρ, ὑποφερόμενον κρυπτῶς

μέχρι πολλοῦ διαςήματος ὑπὸ γῆς, εἶτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον, ἡ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥςε μόλις βαπτίζεσθαι. Τῷ δὲ πλάτει καὶ βάθει πολὺς ἐνεχθεὶς, ἐπειδὰν συνάψῃ τῷ Ταύρῳ, παράδοξον λαμβάνει τὴν συναγωγήν. Παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὄρους ἐςὶ, δι' ἧς ἄγεται τὸ ῥεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥῆγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα, τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς καὶ κοιλότητας τῇ ἑτέρᾳ ἐοικέναι, οὕτως ἴδομεν καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἑκατέρωθεν σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαςάσει διπλέθρῳ, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς. Τὸ δ' ἔδαφος τὸ μεταξὺ πᾶν πέτρινον, βαθύ τι καὶ ςενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου ῥῆγμα, ὥςε καὶ κύνα καὶ λαγὼ διάλλεσθαι. Ἔςι δὲ τὸ μῆκος περὶ χιλίους ςαδίους ὀχετοῦ δίκην· τοσαύτην δὲ χοῦν ἐκ τῶν πεδίων κατάγει πρὸς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ καὶ ὁ Νεῖλος, ὡς καὶ λόγιον εἶναι περὶ αὐτοῦ· « Ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος ἀργυροδίνης, ἠϊόνα » προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται. »

Ὅτι τὸ ἐν Καππαδοκίᾳ ὄρος, τὸ Ἀργαῖον, ὑψηλότατόν ἐςι πάντων τῶν ἐκείνῃ ὀρῶν, ὡς μηδέποτε λείπεσθαι χιόνος τὰ ἄκρα αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀναβαίνοντες εἰς αὐτὰ ὁρῶσι τὰ δύο πελάγη, τό τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰσσικόν.

Ὅτι, τῆς ἁπάσης σχεδὸν Καππαδοκίας οὔσης ὀλιγοξύλου, μόνος ὁ Ἀργαῖος τὸ ὄρος ἐςὶ πολύξυλον· ὅμως δ' ἔχει κατὰ γῆς συχνὰ πυρὰ, ἃ τῇ νυκτὶ διαφαίνεται, καὶ πάλιν ἐγγύθεν ψυχρὰ ὕδατα ἀφανῆ ὑπόγεια. Οἱ γοῦν ἔμπειροι τοῦ τόπου φυλαττόμενοι ξυλεύονται· οἱ δ' ἄπειροι καὶ τὰ κτήνη κινδυνεύουσι πολλάκις, εἰς λάκκους πυρὸς ἐμπίπτοντες.

Ὅτι τὰ Μάζακα τῆς Καππαδοκίας ἀπέχει τῆς μὲν Ποντικῆς θαλάσσης ςαδίους ὀκτακοσίους, τοῦ δὲ Εὐφράτου χιλίους

πεντακοσίους, τῶν δὲ Κιλικίων πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ἓξ, τῶν δὲ Κυβίστρων τριακοσίους. Νῦν δὲ καλεῖται Καισάρεια.

Ὅτι τὸ τῆς Καππαδοκίας μέγεθος, τὸ μὲν πλάτος ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, σάδιοι χίλιοι ὀκτακόσιοι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρις Εὐφράτου πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν Ἀρμενίαν τρισχίλιοι.

Ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται ἀρίστη μίλτος, ἡ Σινωπικὴ καλουμένη, διὰ τὸ κατάγειν τοὺς ἐμπόρους ταύτην εἰς Σινώπην· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρική. Ἔχει δὲ καὶ μέταλλα, πλάκας τε ὀνυχίτου λίθου καὶ κρυσάλλου, πλησίον Γαλατῶν.

Ὅτι ὁ Ἅλυς ποταμὸς ὁρίζει Παφλαγόνας καὶ Καππάδοκας.

Ὅτι Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ ἦρξε τοῦ Πόντου ἕως Ἡρακλείας· τὰ δὲ δυσμικώτερα ὑπὸ τῷ τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐτέλουν.

Ὅτι ὁ Ἅλυς ποταμὸς διορίζει Καππαδοκίαν τὴν τῶν Λευκοσύρων καὶ Παφλαγονίαν.

Ὅτι Λευκόσυροι καλοῦνται οἱ παράλιοι ἐν τῷ Πόντῳ Καππαδόκαι, οἱ ἐντὸς τοῦ Ταύρου, διὰ τὸ χρῶμα· συμβαίνει γὰρ τοὺς νοτιωτέρους καὶ ἀνατολικωτέρους τοῦ Ταύρου μέλανας εἶναι, τούτους δὲ λευκούς.

Ὅτι διορίζει Παφλαγονίαν ὁ μὲν Πόντος ἐκ βορρᾶ, ὁ δὲ Ἅλυς ἐξ ἀνατολῶν, ἡ δὲ Φρυγία καὶ Γαλατία πρὸς νότον, ἡ δὲ Βιθυνία πρὸς δυσμάς· οἱ δὲ Λευκόσυροι ἀνατολικώτεροί εἰσι τοῦ Ἅλυος ποταμοῦ, παραθαλάσσιοι δέ.

Ὅτι ἡ Ἄμαστρις ἐκλήθη ἀπὸ γυναικὸς Ἀμάστριδος, συμβίου Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγατρὸς δὲ Ὀξυάθρου τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ, τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

Ὅτι Σήσαμος ἐκαλεῖτο πρὶν ἡ νῦν Ἄμαστρις πόλις. Συνῳκί-

σθη δὲ ἀπό τε Κρώμνης καὶ Κυτώρου καὶ Τηΐου καὶ αὐτῆς Σησάμου.

Ὅτι Κύτωρος καλεῖται ἡ πόλις ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φρίξου παιδός.

Ὅτι οὓς καλεῖ Ὅμηρος « Ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους », δύο εἰσὶ σκόπελοι ἐρυθροὶ τὸ χρῶμα· νῦν δὲ Ἐρυθρῖνοι καλοῦνται.

Ὅτι ἡ Ἀρμένη ἄκρον καὶ λιμὴν πλησίον Σινώπης, τετειχισμένον, ἔρημον, περὶ οὗ παροιμία ἐλέχθη· « Ὃς ἔργον οὐκ » εἶχ', Ἀρμένην ἐτείχισε. » Καὶ ἔστι τὸ μέτρον Ἰαμβικόν.

Ὅτι ἡ Σινώπη πόλις Μιλησίων ἐστὶν ἄποικος, καὶ πολλὰ ἴσχυσε πρὶν, καὶ ἔσχεν ὑπηκόους χώρας· ὕστερον δ' ἐκυριεύθη ὑπὸ Ἀρμενιαίων, ἕως Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, ὃς καὶ ἐτέχθη καὶ ἐτάφη ἐν Σινώπῃ.

Ὅτι δὶς ἡ Σινώπη ἑάλω· πρὶν μὲν ὑπὸ Φαρνάκου, αἰφνιδίως ἐπεισπεσόντος· ὕστερον δ' ὑπὸ Λευκούλλου, καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη. Ὁ γὰρ φρούραρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν ἀεί τινα προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδον, πολλὰς σφαγὰς ἐπετέλει· καὶ διὰ τοῦτο ἀπηγόρευσαν καὶ ἐδουλώθησαν ταῖς γνώμαις οἱ Σινωπεῖς, καὶ οὐκ ἠμύνοντο κατὰ Ῥωμαίων.

Ὅτι μαντεῖον ἦν ἐν Σινώπῃ, ὅθεν Διογένης τὸν χρησμὸν ἔλαβεν, ἵνα παραχαράξῃ τὸ νόμισμα. Ἡ δὲ Σινώπη ἤνεγκε, φιλοσόφων μὲν, Διογένη, καὶ Τιμόθεον τὸν Πατρίωνα· ποιητῶν δὲ, Δίφιλον τὸν κωμικόν· συγγραφέων δὲ, Βάτωνα.

Ὅτι ὁ Ἅλυς ποταμὸς ἐκ τῶν ἁλῶν ὠνόμασται, δι' ὧν ῥεῖ· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ ἐκ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας τῆς Ποντικῆς εἰσίν.

Ὅτι μετὰ τὸν Ἅλυν ἡ Γαδιλωνῖτίς ἐστι, χώρα εὐδαίμων πᾶσα καὶ πεδιὰς καὶ πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ προβατείαν ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας.

Ὅτι Ἀμισὸς Μιλησίων ἐςὶ κτίσμα, χώραν ἔχουσα ἀγαθήν.

Ὅτι ὁ Ἶρις ποταμὸς διὰ μέσων Κομάνων πόλεως ῥεῖ, καὶ διὰ τοῦ τείχους τῆς Ἀμασείας πόλεως.

Ὅτι Στράβων οὗτος ὁ Γεωγράφος ἀπὸ Ἀμασείας ἦν, πόλεως Ποντικῆς.

Ὅτι ἡ Θεμίσκυρα χώρα κατάῤῥυτός ἐςι ποταμοῖς, διὸ καὶ ἀεὶ χλοάζει· τὰ δὲ ὀρεινὰ αὐτῆς δενδροφόρα ἐςὶν ἡμέρων καὶ ἀγρίων καρπῶν, ὥςε μηδέποτε λείπειν δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καρπὸν δένδρου ἐκεῖσε.

Ὅτι τοὺς νῦν Σάννους οἱ παλαιοὶ Μάκρωνας ἐκάλουν.

Ὅτι οἱ νῦν Χαλδαῖοι, Χάλυβες πρὶν ὠνομάζοντο.

Ὅτι Στράβων ἀγωνίζεται ἐξηγεῖσθαι τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη ταῦτα· « Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίςροφος ἦρχον, τηλόθεν ἐξ » Ἀλύβης· » ὡς ὅτι Ἀλιζῶνες οὗτοί εἰσιν, οἱ νῦν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα οἰκοῦντες Χαλδαῖοι· οἳ πρὶν μὲν Χάλυβες ἐκαλοῦντο, ἔτι δὲ πρότερον Ἄλυβες, ὡς ἔφη Ὅμηρος, « Τηλόθεν » ἐξ Ἀλύβης· » ἔτι δὲ πρότερον Ἀλιζῶνες. Καὶ γὰρ ὁ χρόνος ῥέων εἴωθεν τὰς τῶν ἐθνῶν κλήσεις μετασχηματίζειν· Σίντιες μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο ἔθνος Θρᾳκικὸν, τὸ τὴν Λῆμνον οἰκῆσαν· εἶτα Σαῖοι, ὡς Ἀρχίλοχος· « Ἀσπίδα μὲν Σαΐων τις ἀνείλετο· » εἶτα Σάπαι, νῦν περὶ τὰ Ἄβδηρα πόλιν οἰκοῦντες. Πάλιν Βρύγοι, Βρέγες, Βρύγες, Φρύγες, οἱ αὐτοί· πάλιν Μαίονες, Μήονες. Οὕτως οὖν Χαλδαῖοι, Χάλυβες, Ἄλυβες, « Τηλόθεν ἐξ » Ἀλύβης· » καὶ τὸ τηλόθεν προσκείμενον σημεῖον ποιεῖται τούτου. Τινὲς δὲ περὶ τὴν τοῦ Ῥυνδάκου ποταμοῦ χώραν φασὶ τοὺς Ἀλιζῶνας οἰκεῖν· ἄλλοι περὶ Κύμην τὴν Αἰολικὴν, ἢ περὶ τὴν Μυρλεάτιδα γῆν, ἢ περὶ τὰ Πύγελα, τῆς Ἐφεσίας ἐγγὺς ἢ Πριήνης.

Ὅτι τὸ « Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης » παρέλκειν φασὶν, ὡς τὸ « Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· » καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀρναίου, « Τὸ γὰρ θέτο

» πότνια μήτηρ·» καὶ ἐπὶ τῆς Πηνελότης, « Εἵλετο δὲ κληῖδ' » εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ » καὶ τὸ « Οἰωνοῖσί τε πᾶσι, » καὶ « Ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. »

Ὅτι ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς καὶ ὁ Ὕλλος εἰς τὸν Ἕρμον ἐμβάλλουσι· γεννῶνται δὲ ἐκ τοῦ Τμώλου ὄρους, πλησίον Σάρδεων πόλεως.

Ὅτι ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἦρξέ ποτε Τιβαρηνῶν τε καὶ Χαλδαίων καὶ Φαρνακίων· ἀλλ' ὁ Εὐπάτωρ Μιθριδάτης, τούτους ταπεινώσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐσφετερίσατο, καὶ ἔτι Κόλχων ἦρξεν.

Ὅτι τῇ Φαρνακίᾳ συνεχής ἐστιν ἡ Σιδηνὴ καὶ ἡ Θεμίσκυρα· τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρκειται, ἐλαιόφυτος χώρα καὶ εὐδαίμων, μεταξὺ κειμένη Λύκου τε ποταμοῦ καὶ Ἴριδος ποταμοῦ.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Φανάροιαν τὰ Ποντικὰ Κόμανα κεῖται, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ.

Ὅτι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρίδων, καὶ τὴν εἰς αὐτὰς δαπάνην, παροιμία γέγονεν· « Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς » Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς· » ἀλλὰ τῶν πλουσίων δηλονότι.

Ὅτι ὁ Ὄλγασσυς ὄρος ἐστὶν ὑψηλότατον, δυσμικώτερον Ἅλυος ποταμοῦ· οὗ ἐγγὺς Δομανῖτίς τε καὶ Βλαηνὴ χώρα. Διὰ δὲ τῆς Δομανίτιδος Ἀμνιὸς ῥεῖ ποταμός, ἔνθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισε, διὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατηγῶν, ὡς πάρεργον τοῦτο πράξας· ὁ δὲ φυγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσε μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ ἀκολουθήσας, τήν τε Βιθυνίαν εἷλεν ἐξ ἐφόδου, καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας.

Ὅτι περὶ Πιμόλισσαν καὶ Πομπηϊόπολιν ὄρος ἐστὶ τὸ Σανδαρακούργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεταλλείας, ἐκ διωρύχων μεγάλων· ἔνθα διὰ τὸ νοσῶδες καὶ λοιμικὸν τοῦ ὀρυττομένου χώρου καὶ ἀέρος, πολλῶν φθειρομένων ἐκ τῶν νόσων, ἠμελήθη τὸ μέταλλον.

Ὅτι ἡ περὶ Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται, καὶ ἡ χώρα.

Ὅτι τὴν Βιθυνίαν ὁρίζει.... ὁ Σαγγάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποντικὴ παραλία, ἕως τοῦ στόματος καὶ Χαλκηδόνος· ἀπὸ δὲ δύσεως, ἡ Προποντίς· πρὸς νότον δὲ, ἥ τε Μυσία, καὶ ἡ Ἐπάκτητος καλουμένη Φρυγία· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλεῖται.

Ὅτι ὁ περὶ Νικομήδειαν κόλπος, Ἀσακηνὸς καλεῖται.

Ὅτι τὸ περὶ Κίον ὄρος Ἀργανθώνιον καλεῖται, διῆκον ἕως Νικομηδείας.

Ὅτι Κῖος ἑταῖρος ἦν Ἡρακλέους, εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν· ὅς, ἐκ Κόλχων ὑποστρέψας, ἔκτισε τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κίον πόλιν.

Ὅτι ἀπὸ Προύσης πόλεως τὸ ἐθνικὸν Προυσιεὺς λέγεται.

Ὅτι ἡ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ἐθνῶν χωρὶς ᾠκεῖτο, Φρυγῶν τε καὶ Μυσῶν. Μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων· «Μυσῶν ἀγχεμάχων » ἡγήτορα, οἵ ρ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.» Καὶ πάλιν· « Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς, « τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.» Λέγοι δ' ἂν τὴν νῦν Νίκαιαν.

Ὅτι Ὅμηρος τὸν Αἴσηπον ποταμὸν πέρας ὁρίζει τῆς τε Τρωάδος καὶ Μυσίας· ἔοικε δὲ ὁ Πάνδαρος Κυζικηνὸς εἶναι.

Ὅτι Νίκαια κτίσμα ἐστὶν Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου, Μακεδόνων στρατηγοῦ, ὃς πρὸς τὸν Νικάτορα Σέλευκον πολεμῶν ἐφθάρη. Ὕστερον δὲ καὶ Λυσίμαχος ἐπέκτισεν, ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεύσας· ὃς Νίκαιαν αὐτὴν ἐκάλεσεν, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Νικαίας, τῆς Ἀντιπάτρου παιδὸς, ἀδελφῆς Κασσάνδρου.

Ὅτι ἡ νῦν καλουμένη χώρα Ὀτροία ἀπὸ Ὀτρέως τοῦ Φρυγὸς ἐκλήθη, οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται, « Λαοὺς Ὀτρῆος.»

Ὅτι Ἵππαρχος, καὶ Θεοδόσιος, καὶ οἱ τούτου παῖδες

μαθηματικοί, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ ἰατρὸς, Βιθυνοὶ ἦσαν.

Ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Γαλάται μέτοικοί εἰσι τῶν Κελτικῶν Γαλατῶν, καὶ ἐπεραιώθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν, Λέοντός τινος ἡγουμένου αὐτῶν.

Ὅτι μετὰ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἡ λίμνη ἐςὶν ἡ Τάττα, παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, μέρος οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· καὶ ἡ συνεχὴς ταύτῃ, μέχρι τοῦ Ταύρου ὄρους. Ἡ δὲ Τάττα λίμνη ἁλοπήγιόν ἐςιν αὐτοφυές. Οὕτως δὲ περιπήτεται ῥᾳδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτὸ, ὡς ςεφάνους ἁλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὰν καθῶσι κύκλον σχοίνινον· τά τε ὄρνεα ἁλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἁλῶν.

Ὅτι τὰ Ἴσαυρα πόλις ἐςὶν· ἀφ' ἧς καὶ ἡ χώρα Ἰσαυρία, καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἰσαυρεύς.

Ὅτι τὰ περὶ Σίπυλον χωρία Φρυγία ἐκαλεῖτο τὸ πρὶν· καὶ τὸν Τάνταλον καὶ Πέλοπά φασι Φρύγας εἶναι, καὶ τὴν Νιόβην. Ἡ γὰρ Περγαμηνὴ καὶ Ἐλαῖτις, καθ' ἣν ὁ Κάϊκος ποταμὸς ῥεῖ, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ᾗ ὁ Τήλεφος ᾤκει ποτὲ, ἀνὰ μέσον ἐςὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίπυλον καὶ Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν.

Ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν ἀποίκους φασὶν εἶναι τῶν Σκυθικῶν Μυσῶν· οἱ δὲ, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Λυδῶν γλῶσσαν ἡ ὀξύη τὸ δένδρον Μυσὸς καλεῖται. Γίνεσθαι οὖν περὶ τὸν Μύσιον Ὄλυμπόν φασι πολλὴν τὴν ὀξύην· καὶ διὰ τοῦτο Μυσοὶ καλοῦνται.

Ὅτι Μίλητος, ἡ ἐν Καρίᾳ, ἄποικός ἐςι τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου.

Ὅτι ὁ Πανδίονος Λύκος, κτίσας Σολύμους, ὠνόμασε Λυκίαν τὴν χώραν.

Ὅτι Βιθυνοὶ ἀρκτικοὶ κεῖνται παρὰ τὸν Ὄλυμπον καὶ

Μύγδονες

Μύγδονες καὶ Δολίονες· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι. Δολίονες δέ εἰσιν οἱ περὶ Κύζικον, ἀπὸ Αἰσήπου ποταμοῦ ἕως Ῥυνδάκου ποταμοῦ καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μύγδονες δὲ οἱ ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς Μυρλεανῶν χώρας τῆς Ἀπαμέων.

Ὅτι τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης ὑπέρκειται δύο ἄλλαι λίμναι, ἥ τε Ἀπολλωνιᾶτις καὶ ἡ Μιλητοπολῖτις.

Ὅτι ὁ ἐν Κυζίκῳ ναὸς Δινδυμήνης, Μητρὸς θεῶν, Ἀργοναυτῶν ἐστιν ἵδρυμα.

Ὅτι τὸ παλαιὸν εὐνομώταται πόλεις ἦσαν καὶ δυναταί, Κύζικος, Ῥόδος, Μασσαλία, Καρχηδὼν, Ῥώμη, Σπάρτη.

Ὅτι τῆς Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανοί τέ εἰσι, καὶ Νακόλεια, καὶ Κοτιαῖον, καὶ Μιδαῖον, καὶ Δορυλαῖον πόλεις, καὶ Κάδοι.

Ὅτι ἡ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει, καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον.

Ὅτι ὑπὲρ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, ἔχουσα ἐπ' ἀριστερὰ τὴν Πεσσινοῦντα καὶ Λυκάονας, ἐν δεξιᾷ δὲ Λυδίαν καὶ Καρίαν. Ἐν αὐτῇ δ' εἰσὶν ἥ τε παρώρειος Φρυγία, καὶ Πισιδία, καὶ Ἀμόριον, καὶ Εὐμενία, καὶ Σύνναδα· εἶτ' Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη, καὶ Λαοδίκεια, καὶ Κολοσσαί.

Ὅτι ὁ Μαρσύας ποταμὸς, ἀνίσχων ἐξ Ἀπαμείας, μεγάλης πόλεως, ἐξίησιν εἰς τὸν Μαίανδρον.

Ὅτι τοσοῦτόν ἐστιν ὁ Μαιάνδρου τοῦ ποταμοῦ ῥοῦς σκολιὸς, ὥστε ἐξ ἐκείνου πάντα τὰ σκολιὰ Μαιάνδρους καλεῖσθαι.

Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ περὶ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν χώρα εὔσειστός ἐστι καὶ ὑπόνομος πυρί τε καὶ ὕδατι, ἀπὸ τῶν πεδίων ἕως Μαγνησίας καὶ Ἱεραπόλεως.

Ὅτι τὴν Πριήνην, πρὶν παραλίαν οὖσαν, νῦν ὁ Μαίανδρος ποταμὸς διὰ τὴν πολλὴν χοῦν μεσόγαιαν ἐποίησε σταδίων τεσσαράκοντα προσχώματι.

Ὅτι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη καὶ τοὺς Ἀρίμους, κατὰ τὴν Κατακεκαυμένην Φρυγίαν, ἢ Λυδίαν, συμβῆναί φασι· τινὲς δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν λέγουσιν εἶναι τοιαῦτα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΓ.

Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον ποταμὸν τόπων καὶ Γρανικον, μέχρι Ἀβύδου, ἡ τῆς Προποντίδος παραλία ἐστίν· ἀπὸ δὲ Ἀβύδου, μέχρι Λέκτου, τὰ περὶ Ἴλιον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα ἐστί· τούτων δ' ἁπάντων ἡ Ἴδη τὸ ὄρος ὑπέρκειται· ἀπὸ δὲ Λέκτου, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων, ἐστὶ τὰ περὶ Ἄσσον, καὶ Ἀδραμύττιον, καὶ Ἀταρνέα, καὶ Πιτάνην, καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς ἀντίκειται ἡ Λέσβος νῆσος. Εἶθ' ἑξῆς τὰ περὶ Κύμην, μέχρις Ἕρμου καὶ Φωκαίας, Αἰολίς ἐστι· τὰ δ' ἑξῆς Ἰωνία.

Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ, ἡ παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶ Τρωϊκὴ χώρα, διῃρημένη εἰς ἐννέα Ἐπαρχίας· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων ὕστερον ἀποικία ἄλλως τὰς ἐπαρχίας διεῖλε ταύτας, ὅλην τὴν Τρωϊκὴν νειμαμένη, καὶ ἕως Ἕρμου ποταμοῦ ἐκταθεῖσα· γενεαῖς δὲ τέσσαρσι προτερεύει ἡ Αἰολικὴ ἀποικία τῆς Ἰωνικῆς. Καὶ γὰρ ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος Ὀρέστης ἦρξε τοῦ στόλου τῆς Αἰολικῆς ἀποικίας· τελευτήσαντος δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πενθίλος ἦρξε, καὶ προῆλθε μέχρι Θρᾴκης, ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ἑξήκοντα, κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον εἰς Πελοπόννησον· εἶτ' Ἀρχέλαος, υἱὸς αὐτοῦ, ἐπεραίωσε τοὺς Αἰολεῖς εἰς τὴν περὶ Κύζικον καὶ Δασκύλιον χώραν. Γρᾶς δ', ὁ τούτου υἱὸς νεώτατος, ἦλθεν ἕως Γρανίκου ποταμοῦ, καὶ περαιωθεὶς κατέσχε τὴν Λέσβον· Κλεύης δ' ὁ Δώρου καὶ Μαλαὸς, ἀπόγονοι καὶ αὐτοὶ Ἀγαμέμνονος, πρῶτα μὲν κατέσχον Λοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος,

πολὺν χρόνον· ὕςερον δὲ διαβάντες ἔκτισαν τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους.

Ὅτι Πρίαπος ποταμός ἐστι περὶ Κύζικον, ἀνταίρων τῇ Ἀρτάκῃ πόλει Κυζικηνῇ.

Ὅτι ὁ Αἴσηπος ποταμὸς ἀνατολικώτερός ἐστι τῆς Κυζίκου πόλεως.

Ὅτι ἀπὸ πόλεως Παρίου ἕως Πρακτίου πόλεως πρὸς δυσμὰς, ςάδιοί εἰσι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Ἴδη τὸ ὄρος σκολοπενδρῶδες ἔχει τὸ σχῆμα, καὶ τελευτᾷ, τῷ μὲν εἰς τὴν μεσόγαιαν ἄκρῳ τῷ περὶ τὴν Ζέλειαν, τῷ δ' εἰς τὸ πέλαγος τὸ Αἰγαῖον καθήκοντι τῷ Λέκτῳ.

Ὅτι ἡ Ζέλεια πόλις νῦν τῆς Κυζικηνῆς ἐςὶν ἐπικρατείας.

Ὅτι Ὅμηρος τὴν Ἴδην τὸ ὄρος ἀφορίζει τῷ τε Λέκτῳ, πρώτῳ ὄντι ἀπὸ τοῦ πελάγους, καὶ τῇ Ζελείᾳ, « Ὑπαὶ πόδα » νείατον Ἴδης » λέγων.

Ὅτι τῆς Ἴδης τὸ ἄκρον τὸ Λέκτον, καὶ αἱ Κάναι ἄκρον, ποιοῦσι τὸν κόλπον τὸν Ἰδαῖον.

Ὅτι διττοὶ οἱ Κίλικες, οἱ μὲν Θηβαῖοι Ὑποπλάκιοι, ὅθεν ἦν ἡ Χρυσηΐς, οἱ δὲ Λυρνήσσιοι, ὅθεν ἦν ἡ Βρισηΐς· « Τὴν » ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας » ἥτις ἦν πόλις « Θείοιο Μύνητος· » ἐκ δὲ Θήβης ἡ Χρυσηΐς· « Ὠχόμεθ' ἐς » Θήβην, ἱερὴν πόλιν. » Ἐνθένδε ἦν καὶ ἡ Ἀνδρομάχη. Δύο οὖν αὗται δυναςεῖαι Τρωϊκαί· ὅθεν καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν ὑπερβάτῳ ἀναγνωςέον· « Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ,— » Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν. » Δεῖ γὰρ οὕτω λέγειν, « Ἀμφότερ' » ἐν Τροίῃ· σὺ μὲν Πριάμου ποτὶ δῶμα, αὐτὰρ ἐγὼ Θή- » βῃσιν. » Τρίτη δ' ἐςὶν ἡ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωϊκή, « Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει. » Καὶ μὴν [οἱ] ὑπὸ Ἕκτορι Τρῶες ἦσαν, « Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευεν· » Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπὸ Αἰνείᾳ Δάρδανοι, Τρῶες ἦσαν, ὡς ὅταν λέγῃ· « Αἰνεία,

» Τρώων βουληφόρε.» Ἕκτοι δ' οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, οὓς καλεῖ καὶ Τρώας ἰδίως. Ἑβδομοι δ' οἱ μεταξὺ Αἰσήπου ποταμοῦ καὶ Ἀβύδου Τρῶές εἰσίν· ἀλλὰ ὑπὸ μὲν Ἀσίῳ, οἱ Ἀβυδηνοὶ Τρῶες· καὶ γὰρ Δημοκόων ὁ τοῦ Πριάμου παῖς « Ἀβυ-» δόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.» Ἐν δὲ Περκώτῃ ἐβουνόμει Μελάνιππος υἱὸς Ἱκετάονος, βοῦς οὐκ ἀλλοτρίας δηλονότι νεμόμενος. Ἀλλὰ καὶ οἱ μέχρις Ἀδρασείας Μεροπίδαι ἄρχοντες Τρῶες ἦσαν· ὀγδόη αὕτη ἐπαρχία. Ἐννάτη δ' αὕτη δυνασεία, ἡ τοῦ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου Τρωϊκή.

Ὅτι δὲ τούτων ἁπάντων ἦρχεν ὁ Πρίαμος, δηλοῖ Ἀχιλλεὺς λέγων, « Ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἐέργει, « καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.»

Ὅτι Ἀφνειοὶ καλοῦνται οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, ἀπὸ Ἀφνίτιδος λίμνης, ἥτις ἐστὶν ἡ Δασκυλῖτις. Ἡ δὲ Ζέλεια ἀπέχει Κυζίκου πρὸς τὴν ἕω σταδίους ἑκατὸν ἐννενήκοντα· τῆς δ' ἐγγυτάτω θαλάττης, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν ὁ Αἴσηπος ποταμὸς, ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίους.

Ὅτι ἡ μὲν Ζέλεια μεσόγειός ἐστιν· ὑποπεπτώκασι δ' αὐτῇ τὰ περὶ Κύζικον καὶ Πρίαπον χωρία. Καὶ ἔστι περὶ τὴν Ζέλειαν ὁ Τάρσιος ποταμὸς, ἔχων εἴκοσι διαβάσεις τῇ αὐτῇ ὁδῷ, καθάπερ ὁ Ἑπτάπορος.

Ὅτι μεταξὺ Αἰσήπου ποταμοῦ καὶ Πριάπου ὁ Γράνικος ῥεῖ ποταμὸς, τὰ πολλὰ διὰ Ἀδρασείας πεδίου· Πρίαπος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμήν.

Ὅτι ἡ Ἀδράσεια πόλις μεταξύ ἐστι Πριάπου πόλεως καὶ Παρίου πόλεως, ἐπὶ Αἰσήπῳ ποταμῷ *ἡ Ἀδράσεια*. Λιμένα ἔχουσα ἡ αὐτὴ Πρίαπος, ἐλάσσονα τοῦ Παριανοῦ.

Ὅτι ἡ Πιτύεια πόλις ἐστὶ μεταξὺ Παρίου πόλεως καὶ Πριάπου πόλεως μεσόγειος.

Ὅτι μεταξὺ Λαμψάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις καὶ

ποταμός· Ὅμηρος δὲ καὶ τρισυλλάβως αὐτὴν εἴρηκε, λέγων, « Καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ· » καὶ « Ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ. »

Ὅτι τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Κυμαίᾳ χώρᾳ θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς καλούμενος, αἱ Γέργιθες. Ἔστι δὲ πόλις, ἐξ ἧς ἐν Λαμψάκῳ Γεργίθιον χωρίον.

Ὅτι τὸ Πράκτιον τὸ παρ' Ὁμήρῳ οὐκ ἔστι πόλις, ἀλλὰ ποταμὸς, μεταξὺ ῥέων Ἀβύδου καὶ Λαμψάκου.

Ὅτι ἡ τοῦ Ξέρξου ἐν Ἀβύδῳ γέφυρα μικρὸν ἀνατολικωτέρα ἐζεύχθη τῆς Ἀβύδου, δυσμικωτέρα δὲ τῆς Σηστοῦ. Καὶ δεῖ σημειώσασθαι, ὅτι ὁ Στράβων συνηγορεῖ τῇ μυθολογίᾳ τῆς Ἡροῦς· ὡς ἐν Σηστῷ ἦν ὁ πύργος αὐτῆς, καὶ τὸ κατὰ τὸν Λέανδρον πάθος, ὅτι ἐκεῖσε γέγονεν.

Ὅτι τὰ ἐν Πακτωλῷ χρύσεια μέταλλα τῆς Λυδίας ἐξέλιπεν.

Ὅτι ἀπὸ Ἀβύδου ἐπὶ Αἴσηπον ποταμὸν σάδιοί εἰσιν ἑπτακόσιοι πεζῇ, εὐθυπλοίᾳ δὲ ἐλάττους.

Ὅτι Ἴλος πρῶτος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐτόλμησεν ἐν πεδίῳ πόλιν κτίσαι, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον· διὸ καὶ ἐτάφη ἐν πεδίῳ· « Οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα [παλαιοῦ Δαρδανίδαο], μέσσον κάπ » πεδίον. » Τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἡ νῦν Ἴλιος δεικνυμένη οὐκ ἔστιν ἡ παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶ ταπεινοτέρα· ἡ δὲ παλαιὰ μετεωροτέρα ἦν πρὸς τῇ Ἰδῃ σαδίοις τριάκοντα.

Ὅτι ἡ νῦν Ἀλεξάνδρεια Τρωὰς καλουμένη, πόλις ἔρημος οὖσα νῦν, Ἀντιγονία ἐκαλεῖτο. Ὑπὸ γὰρ Ἀντιγόνου ᾠκίσθη, τοῦ ἐξ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἄρξαντος τῆς Φρυγίας· ὕστερον δὲ ὑπὸ Λυσιμάχου Ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη, διὰ τὸ δεῖν μᾶλλον τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν ἀπὸ τοῦ αἰτιωτάτου πάσης τῆς κατὰ Περσῶν νίκης Ἀλεξάνδρου.

Ὅτι Φιμβρίας Ῥωμαῖος ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ ἐκ πολιορκίας λαβὼν τὸ Ἴλιον ἐν ἡμέραις δέκα, εἶτα καυχώμενος

ὡς, Ἀγαμέμνονος, ἔχοντος τὸν χιλιόναυν στρατὸν καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα, μόλις ἐν ἔτεσι δέκα ταύτην εἱλόντος, αὐτὸς ἐν ἡμέραις δέκα ἔλαβεν, ἥκουσεν εὐθὺς ἔκ τινος τῶν Ἰλιέων· «Οὐ » γὰρ εἴχομεν Ἕκτορα τὸν προπολεμοῦντα.»

Ὅτι μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Δαρδάνου πόλεως ῥεῖ ὁ Ῥοδίος ποταμὸς κατ' ἐναντία τοῦ ἐν χερρονήσῳ Κυνὸς σήματος τῆς Ἑκάβης.

Ὅτι τὸ μὲν Ἕκτορος μνῆμα ἐν Ὀφρυνίῳ ἐστὶ τῆς Τρωάδος τόπῳ ὑψηλῷ· εἶτα Ῥοίτειον πόλις ἔρημος· εἶτα αἰγιαλός· εἶτα μνῆμα Αἴαντος· εἶτα Σίγειον, πόλις ἔρημος· εἶτα ὁ Ἀχιλλέως τάφος, καὶ Πατρόκλου, καὶ Ἀντιλόχου· εἶτα ὁ ναύσταθμος καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων· εἶτα αἱ τοῦ Σιμοῦντος καὶ Σκαμάνδρου ἐκβολαὶ λιμνώδεις, καὶ ἕλη, καὶ ἡ Στομαλίμνη καλουμένη. Ταῦτα δὲ πάντα τῇ Ἰλίῳ ὑποπέπτωκεν.

Ὅτι Πρίαμος μικρὰν εὑρὼν τὴν τῶν Τρώων βασιλείαν, ὡς καὶ τὸν Ἡρακλέα «Ἐξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέ- » ροισιν» ἐξαλαπάξαι αὐτῶν τὴν πόλιν, ἐπὶ μέγα αὐτὴν ηὔξησεν, ὡς καὶ βασιλεὺς βασιλέων γενέσθαι· ὡς δηλοῖ τὸ «Ὅσσον » Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος.»

Ὅτι τὸ Τρωϊκὸν πεδίον ἀπὸ θαλάσσης ἕως τῆς Ἴδης δήκει· οὗ τὰ μὲν νότια τελευτᾷ εἰς τὴν Σκῆψιν, τὰ δὲ βόρεια εἰς τὴν Ζέλειαν.

Ὅτι πολλοῖς καὶ ἀξιοπίστοις ἐπιχειρήμασιν ὁ Στράβων ἀπέδειξε τὴν νῦν καλουμένην Ἴλιον μὴ εἶναι τὴν ὑπὸ Ὁμήρου ᾀδομένην· ἀλλὰ ταύτης μετεωροτέρα καὶ ἀνατολικωτέρα ἐστὶν ἡ ἀληθὴς Ἴλιος, ἡ τοῦ Ἕκτορος πατρίς. Εἰ δὲ *καὶ* οὐδὲ ἴχνη αὐτῆς σώζεται νῦν, ἀλλὰ τῆς ταπεινοτέρας εἰσὶν ἴχνη, οὐ θαῦμα· ὁ γὰρ χρόνος πολλὰ τοιαῦτα ποιεῖ.

Ὅτι τινὲς τὸν τόνον μετατιθέασι τοῦ στίχου τούτου, «Θεῖναι » Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν·» ἀναγινώσκουσι γὰρ πρὸ μιᾶς τὸν

τόνον τιθέντες· ὡς τὸ Θυάσιν, οὕτως γουνάσιν, ἀντὶ τοῦ, ταῖς ἱκεσίαις.

Ὅτι κατά τι παλαιὸν ἔθος Ἀγαμέμνων κατηράσατο κατὰ τῶν τολμησόντων κτίσαι αὖθις τὸ Ἴλιον· διὸ οἱ ὕστερον ἀφοσιούμενοι εὗρον πλησίον χωρίον ὁμοιότατον τῷ ἀρχαίῳ, καὶ ἔκτισαν αὐτὸ, καὶ Ἴλιον ἐκάλεσαν· καὶ τὰς κατάρας ἐξέφυγον τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Ὅτι ὁ Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοείτης· ὁ δὲ Ἑπτάπορος Πολύπορος καλεῖται, ἀνίσχων ἐκ τῶν περὶ Καλὴν πεύκην χωρίων, ἐπὶ Κελαινὰς κώμην ἰοῦσιν· ἡ δὲ Καλὴ πεύκη εἶχε τὴν μὲν περίμετρον εἰκοσιτεσσάρων ποδῶν· τὸ δὲ ὕψος, ἀπὸ μὲν ῥίζης, ἐπὶ ἑξηκονταεπτὰ πόδας ἀνήει, εἶτα εἰς τρία μέρη σχιζομένη, ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, αὖθις πάλιν συνήγετο εἰς μίαν κορυφήν· ἀπετέλει δὲ τὸ ὕψος δυοῖν πλέθρων καὶ πηχῶν δέκα.

Ὅτι ὁ Κάρησος ποταμὸς ἀπὸ Μαλοῦντος ῥεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαιίου τῆς Τενεδίων περαίας· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥοδίος δ' ἀπὸ Κλεανδρείας καὶ Γόρδου· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴνιον.

Ὅτι ὁ Σμινθεὺς Ἀπόλλων παρὰ Τενεδίοις τιμᾶται. Ἔστι γὰρ αὐτοῦ νεὼς ἐν Τενέδῳ· ὅθεν εἴρηται, « Τενέδοιό τε ἵφι » ἀνάσσεις, Σμινθεῦ. »

Ὅτι ἄλλο ἱερὸν Σμινθέως Ἀπόλλωνος παραθαλάσσιον ἐν Τρωάδι.

Ὅτι τὰ περὶ τὴν Τένεδον νησίδια Καλύδναι καλοῦνται.

Ὅτι περὶ τὴν Τρωάδα ὁ Ἀχαιὸς τόπος· εἶτα Λάρισσα, καὶ Κολωναὶ, καὶ ἡ νῦν Χρύσα ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου παραθαλασσία.

Ὅτι ἐν τῷ τοῦ Σμινθέως ἱερῷ μῦς ἐστὶ χαλκοῦς, ὑποκεί-

μενος τῷ ποδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰσὶ δὲ πολλοὶ ναοὶ Σμινθίου Ἀπόλλωνος.

Ὅτι περὶ τὸ Λέκτον ἄκρον ἁλοπήγιόν ἐστιν, αὐτοματῶς πηγνύμενον τοῖς ἐτησίαις ἀνέμοις.

Ὅτι Ὅμηρος ἐν τῷ Ἀδραμυττικῷ κόλπῳ ἱδρύει Λέλεγάς τε καὶ Κιλικας ἀμφοτέρους, ἔνθα καὶ Πήδασος πόλις ἐρήμη, καὶ Σατνιόεις ποταμὸς, χείμαῤῥος, καὶ Θήβη καὶ Λυρνησσὸς, αἱ πόλεις.

Ὅτι οἱ μὲν Ἀμαξῖται παραθαλάσσιοί εἰσιν· εἶτα ὑπὲρ αὐτοὺς Νεανδρεῖς· εἶτα Κεβρήνιοι ὑπὲρ αὐτούς· εἶτα Δάρδανοι, μέχρι Παλαισκήψεως, ὧν καὶ Αἰνείας ἦρχεν· εἶτα Σκῆψις.

Ὅτι ἀπὸ Λέκτου ἄκρου ἕως Γαργάρου, πρὸς ἀνατολὰς ὄντος, σάδιοι διακόσιοι ἑξήκοντα.

Ὅτι μετὰ τὸ Ἀδραμύττιον Κορυφαντίς τε καὶ Ἡράκλεια κῶμαι· εἶτα Ἄττεα· εἶτα Ἀταρνεὺς, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ποταμοῦ ἐκβολαί.

Ὅτι τινὲς, χαριζόμενοι Ῥωμαίοις, μεταγράφουσι τὸ Ὁμηρικὸν ἔπος περὶ τοῦ Αἰνείου οὕτως· « Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο » γένος πάντεσσιν ἀνάξει. »

Ὅτι ἐκ τῆς Σκήψεως πόλεως ἦν Κορίσκος ὁ Σωκρατικὸς, καὶ ὁ τούτου παῖς Νηλεὺς, ὃς καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου ἠκροάσατο, καὶ διεδέξατο τὴν βιβλιοθήκην Θεοφράστου, οὖσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀριστοτέλους· ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τὴν σχολὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν βιβλιοθήκην καταλέλοιπε Θεοφράστῳ τὴν ἑαυτοῦ· πρῶτος ὧν ἴσμεν βιβλία συναγαγὼν, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης σύνταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δὲ εἰς Σκῆψιν κομίσας, τοῖς μεθ' αὐτὸν παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἳ κατάκλεισα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δ' ἤσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις,

ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σητῶν κακωθέντα, ὀψέ ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλίκωντι τῷ Τηΐῳ πολλῶν ἀργυρίων τά τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία. Ἦν δὲ ὁ Ἀπελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διο καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν ἁμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. Συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον, οὐκ ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις ληκυθίζειν· τοῖς δ' ὕστερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτελίζειν· ἀναγκάζεσθαι μέντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν. Πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο. Εὐθὺς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλίκωντος τελευτὴν, Σύλλας ἦρε τὴν Ἀπελλίκωντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἑλών· εἰς Ῥώμην δὲ κομισθεῖσαν, Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὢν, θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης· καὶ βιβλιοπῶλαί τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων βιβλίων, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ὅτι μετὰ Σκῆψιν πόλιν Ἄνδειρά ἐστι, καὶ Πιονία, καὶ ἡ Γαργαρίς. Ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδειρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινὸς καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυρον· ἡ προσλαβοῦσα χαλκὸν, τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὅ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι. Γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶλον.

Ὅτι ἡ Ἄσσος πόλις ἐρυμνή ἐστι καὶ εὐτειχὴς, ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥς'

ἐπ' αὐτῆς οἰκείως εἰρῆσθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριςοῦ· « Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' » ἵκηαι. » Ἐντεῦθεν δ' ἐςὶ Κλεάνθης ὁ Στωϊκὸς, ὁ Ζήνωνα μὲν διαδεξάμενος, Χρυσίππῳ δὲ τῷ Σολεῖ καταλιπών. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Ἀριςοτέλης διέτριψε, διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον τύραννον κηδείαν· ἦν δ' Ἑρμείας τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης, γενόμενος δ' Ἀθήνησιν, ἠκροάσατο Πλάτωνος καὶ Ἀριςοτέλους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότῃ συνετυράννησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τόν τε Ἀριςοτέλη καὶ Ξενοκράτη, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριςοτέλει καὶ θυγατέρα ἀδελφοῦ συνῴκισε. Μέμνων δ' ὁ Ῥόδιος, μηδίζων τότε σφόδρα καὶ ςρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν, [καλεῖ] ξενίας τε ἅμα καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν· συλλαβὼν δ' ἀνέπεμψε πρὸς βασιλέα, κἀκεῖ κρεμασθεὶς ἐφθάρη.

Ὅτι τὰ περὶ Ἄσσον καὶ Γάργαρον χωρία καὶ Σκῆψιν Λελέγων ἐςὶν, οἵτινες μεταξὺ ᾤκουν Κιλίκων τε καὶ Δαρδανίων, πόλιν ἔχοντες Πήδασον· φεύγοντες δὲ τὰς ἐξ Ἀχιλλέως ἐπιδρομὰς, εἰς Καρίαν ἦλθον, καὶ ἔκτισαν πόλιν Πήδασον, ὁμώνυμον τῇ πατρίδι.

Ὅτι μετὰ τοὺς Λέλεγας τὴν ἑξῆς παραλίαν Κίλικες εἶχον καθ' Ὅμηρον· ἡ νῦν Ἀδραμύττιόν τε ἐςὶ, καὶ Ἀταρνεῖται, καὶ Πιτανᾶοι, μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καΐκου· ὧν πόλεις δύο, Θήβη Ὑποπλάκιος καὶ Λυρνησσός.

Ὅτι Θήβη καὶ Λυρνησσὸς, ἐν τῷ Θήβης οὖσαι πεδίῳ, ἀπέχουσι τῆς πόλεως Ἀδραμυττίου, ἡ μὲν ςαδίους ἑξήκοντα, ἡ δὲ ὀγδοήκοντα. Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττικῇ ἐςὶ καὶ ἡ Χρύσα καὶ ἡ Κίλλα· ἔςι δὲ ταῦτα περὶ Ἄνταν δρον.

Ὅτι Κίλλος Πέλοπος ἦν ἡνίοχος, ἀφ' οὗ Κίλλα τε τὸ πολίχνιον καὶ Κίλικες.

Ὅτι φασὶν ἐν τῇ Αἰολικῇ Πιτάνῃ, τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν τῷ ὕδατι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ· κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπίσου ὄγκου ὕδατός ἐστιν. Ἐν Ἰβηρίᾳ δέ φησιν ἰδεῖν Ποσειδώνιος ἔκ τινος γῆς ἀργιλώδους πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας.

Ὅτι Κάϊκος ποταμὸς μετὰ τὴν Πιτάνην εἰς τὸν Ἐλαϊτικὸν ῥεῖ κόλπον, ἀντιπέραν Ἐλαίας πόλεως.

Ὅτι ἡ Ἐλαία πόλις ἐπίνειόν ἐστι Περγάμου πόλεως, ἀπέχουσα Περγάμου σάδια ἑκατὸν εἴκοσιν.

Ὅτι ἡ Κάνη ἄκρον ἐστὶν, ἀνταῖρον τῷ Λέκτῳ ἄκρῳ, καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον· οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστιν.

Ὅτι ἡ Κάνη καὶ πληθυντικῶς Κάναι λέγεται· περὶ ἣν ἄκρα ἡ Αἰγᾶ· τὸ δὲ γα μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν Αἰγᾶν λέγοντας.

Ὅτι μεταξὺ Ἐλαίας καὶ Πιτάνης καὶ Ἀταρνέως καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ πόλις, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα σταδίους, ἐντὸς τοῦ Καΐκου.

Ὅτι ἐν τοῖς περὶ Καΐκον τόποις φαίνεται βεβασιλευκὼς Εὐρύπυλος ὁ Τηλεφίδης, ὃν ἀνεῖλε Πύῤῥος ὁ Ἀχιλλέως.

Ὅτι ἐν τῇ Ἐλαΐτιδι ποτάμιόν ἐστι χειμαῤῥῶδες, Κήτειον καλούμενον· ὅθεν ἴσως εἴρηται, «Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων » εἵνεκα δώρων.»

Ὅτι τῆς Λέσβου νήσου ὁ περίπλους σάδιοι χίλιοι ἑκατόν.

Ὅτι ἐπὶ Τιβερίου τοῦ Ῥωμαίων αὐτοκράτορος ἦν Στράβων.

Ὅτι ἐξ Ἐρεσσοῦ ἦσαν Φανίας τε καὶ Θεόφραστος, οἱ Ἀριστοτελικοί· Τύρταμος δὲ πρὶν ὁ Θεόφραστος ἐκαλεῖτο, μετωνομάσθη δὲ ὑπὸ Ἀριστοτέλους οὕτως.

Ὅτι Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς Λέσβιος ἦν.

Ὅτι κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ Ἀσίας καὶ Λέσβου, νησίδιά εἰσι τεσσαράκοντα. Καλοῦνται δὲ συνθέτως Ἑκατόννησοι, ὡς Πελοπόννησος, καὶ Μυόννησος, καὶ Προκόννησος,

καὶ Ἀλόννησος, τὸ ν̄ δισσὸν ἔχουσαι κατὰ συνήθειαν.

Ὅτι Ἑκατόννησοι καλοῦνται, οἷον Ἀπολλώννησοι· Ἕκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων.

Ὅτι πρὸ τῆς Λέσβου ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον· διὰ δὲ τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος Ποροσελήνην τινὲς αὐτὴν καλοῦσι· τὸ δὲ περὶ Πέργαμον Ἀσπόρδηνον ὄρος, Ἀσπόρηνον· καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἱερὸν Μητρὸς τῶν θεῶν, Ἀσπορηνῆς. Τί οὖν φήσωμεν ἐπὶ τοῦ Σαπέρδου, καὶ Πόρδαλις, καὶ Πέρδιξ, καὶ « Σὺν πορδακοῖσιν », ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις.

Ὅτι ἐν Καταλόγῳ Ὅμηρος εἰκότως Λελέγων καὶ Κιλίκων καὶ Καυκώνων οὐκ ἐμνημόνευσε. Διεφθάρησαν γὰρ ἤδη ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὅ τε Ἠετίων, καὶ Μύνης, καὶ Ἐπίστροφος, καὶ οἱ λαοὶ αὐτῶν.

Ὅτι ὁ τῶν Πελασγῶν ἄρχων Ἱππόθοος Λάρισσαν εἶχε πατρίδα, τὴν ἐν Κύμῃ τῆς Αἰολίδος κειμένην· οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπὸ Αἰολέων ἐφθάρησαν.

Ὅτι σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη, ὡς μετὰ τριακόσια ἔτη ἀποδομένη τῶν λιμένων τὰ τέλη, ὥσπερ τότε ἠσθημένη, ὅτι παρὰ θάλασσαν οἰκοῖτο· πρότερον δ' οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόσοδον ταύτην.

Ὅτι καὶ ἄλλη λέγεται αἰτία τοιαύτη τοῦ σκώμματος· ὅτι δανεισάμενοί ποτε οἱ Κυμαῖοι δημοσίᾳ χρήματα, τὰς στοὰς ὑπέθεντο· εἶτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, εἴργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἴη, κατὰ αἰδώ τινα κηρύττοιεν οἱ δανεισαί, κελεύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι. Τοῦ δὴ κήρυκος οὕτω φθεγγομένου, Ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε, ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπελθετέον, ἂν μὴ σημάνῃ τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Κυμαῖος δὲ ἦν Ἡσίοδός τε καὶ Ἔφορος ὁ Ἰσοκράτους γνώριμος, ὁ τὰς ἱστορίας γράψας. Κύμη δὲ ὠνόμασται

ἀπό τινος Ἀμαζόνος, ὡς ἡ Μυρίνη καὶ ἡ Μυτιλήνη.

Ὅτι τὸ Πέργαμον ἡ πόλις γαζοφυλάκιον ἦν Λυσιμάχου τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἑνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων. Ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἐννεακισχίλια) Φιλέταιρος, ἀνὴρ Τιανὸς, θλιβίας ἐκ παιδὸς, ἔν τινι ὄχλῳ ἀποληφθεὶς μετὰ τῆς τροφοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εὐνοῦχος. Τέως μὲν οὖν εὔνους ἦν Λυσιμάχῳ· διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἀπέστη ὁρῶν νεωτερισμοὺς πολλούς. Ὁ τε γὰρ Λυσίμαχος, κακοῖς οἰκείοις περιπεσὼν, ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευκος δ' ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσε, καὶ αὐτὸς κατελύθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ. Ὁ δὲ Φιλέταιρος διήρκεσεν ἔτη εἴκοσι, κύριος ὢν τοῦ τε ἐρύματος καὶ τῶν χρημάτων· καὶ διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος, καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας ἀεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα. Τούτῳ ἦσαν δύο ἀδελφοὶ, Εὐμένης τε καὶ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ πρεσβυτέρου Εὐμένους γίνεται παῖς Εὐμένης· ὃς καὶ διεδέξατο τὸ τοῦ Περγάμου κράτος, καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλῳ χωρίων, ὥστε καὶ περὶ Σάρδεις ἐνίκησε μάχῃ συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· δύο δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη ἄρξας ἐτελεύτα. Ἐκ δὲ Ἀτταλου καὶ Ἀντιοχίδος γεγονὼς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχήν· ὃς καὶ πρῶτος βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, νικήσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ. Οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· ὃς βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τεσσαράκοντα κατέλιπε τέσσαρας υἱοὺς, Εὐμένην, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. Οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται· Εὐμένης δ' ἄρξας συνεπολέμησε Ῥωμαίοις πρός τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα, καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ γῆν τὴν ἐντὸς Ταύρου· πρότερον δ' ὀλίγης ἦρχε γῆς. Οὗτος

ἐπὶ πλεῖστον ἤυξησε τὴν ἀρχὴν, κτίσμασι καὶ ἀναθήμασι καὶ βιβλιοθήκαις· ὃς ἔτη βασιλεύσας τεσσαράκοντα καὶ ἐννέα, κατέλιπε διάδοχον τὸν υἱὸν Ἄτταλον, παῖδα ἔτι ὄντα, καὶ τούτου ἐπίτροπον Ἄτταλον, τὸν ἴδιον ἀδελφόν· ὃς ἄρξας, ὡς ἐπίτροπος, ἔτη ἓν πρὸς τοῖς εἴκοσι, γέρων ἐτελεύτα, κατορθώσας πολλά. Καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου, καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφίλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διήγυλιν τὸν Καινῶν βασιλέα, στρατεύσας εἰς τὴν Θρᾴκην· ἀνεῖλε δὲ καὶ Προυσίαν, ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδη τὸν υἱόν. Ὁ δ' ἐπιτροπευθεὶς Ἄτταλος, ἄρξας ἔτη πέντε, καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ, καταλιπὼν κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες ὁμώνυμον τῇ ἠπείρῳ.

Ὅτι ὁ Κάϊκος ποταμὸς παραῤῥεῖ τὸ Πέργαμον, διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου εὐδαίμονος.

Ὅτι ἐκ τοῦ Τμώλου ῥεῖ ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς, ἔχων ψῆγμα χρυσοῦ, ὅπερ νῦν ἐκλέλοιπε τὸ ψῆγμα· καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἕρμον ποταμὸν, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὕλλος ποταμὸς ἐμβάλλει, Φρύγιος νῦν καλούμενος.

Ὅτι ἡ παρ' Ὁμήρῳ Γυγαία λίμνη, ὕστερον Κολόη μετωνομάσθη.

Ὅτι τοὺς Ἀρίμους τινὲς μὲν ἐν Λυδίᾳ φασὶ γενέσθαι· οἱ δ' ἐν Κιλικίᾳ· τινὲς δὲ ἐν Συρίᾳ· οἱ δ' ἐν Πιθηκούσσαις, ἔνθα καὶ τὸν Τυφωέα γενέσθαι, « Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος » ἔμμεναι εὐνάς. »

Ὅτι ἐν Ἱεραπόλει ἐστὶ τά τε θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώνιον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινὰ ἔχοντα. Τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ οὕτως ῥᾳδίως εἰς πῶρον μεταβάλλει πηττόμενον, ὥστε ὀχετοὺς ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους· τὸ δὲ Πλουτώνιον, ὑπ' ὀφρύϊ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης ὀρεινῆς, στόμιον

ἐςι σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον δέξασθαι δυνάμενον, βαθυνόμενον ἐπὶ πολύ. Πρόκειται δὲ τούτου δρυφάκτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλέθρου τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλῆρές ἐςιν ὁμιχλώδους παχείας ἀχλύος, ὥςε μόγις τοὔδαφος καθορᾶν. Τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν δρύφακτον ἄλυπός ἐςιν ὁ ἀὴρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς νηνεμίαις, συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου. Τῷ δ' εἴσω παριόντι ζώῳ θάνατος παραχρῆμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πίπτουσι, καὶ ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ ςρουθία ἐπέμψαμεν, καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντα. Οἱ δ' ἀπόκοποι γαλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥςε καὶ μέχρι τοῦ ςομίου πλησιάζειν καὶ ἐγκύπτειν καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ, συνέχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἑωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως, ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμφασιν, εἴτ' [ἐπὶ] πάντων [τῶν] οὕτω πεπηρωμένων, εἴτε μόνον τῶν περὶ τὸ ἱερὸν, καὶ εἴτε θεία προνοίᾳ, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκὸς, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι, τούτου συμβαίνοντος.

Ὅτι Σολύμους φασὶν εἶναι τοὺς Καβαλλεῖς· τῆς γοῦν Τελμησσέως ἄκρας ὑπέρκειται λόφος, καὶ καλεῖται Σόλυμος· καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Τελμησσεῖς, Σόλυμοι καλοῦνται. Πλησίον δ' ἐςὶ καὶ ὁ Βελλεροφόντου χάραξ, καὶ ὁ Ἰσάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ, πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ· « Μαρναμένου Σολύ- » μοισι κατέκτανεν. »

Ὅτι ἡ Κιβυρατικὴ ἐν ταῖς μεγίςαις ἐξετάζεται διοικήσεσι τῆς Ἀσίας. Τέτρασι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, Πισιδικῇ, Σολύμων, Ἑλλήνων, Λυδῶν.

Ὅτι ἐν Κιβύρᾳ ἴδιόν ἐςι τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι ῥαδίως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔ.

Ὅτι τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας ἦρξεν Ἄνδροκλος, υἱὸς Κόδρου, τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς· ὃς Ἔφεσον κτίσας, βασίλειον τῆς Ἰωνίας αὐτὴν ἀπέδειξεν. Εἰσὶ δὲ Ἰώνων πόλεις αἷδε· [Ἔφεσος], Μίλητος, Μυοῦς, Λέβεδος, Κολοφὼν, Πριήνη, Τέως, Ἐρύθραι, Φώκαια, Κλαζομεναὶ, Χίος, Σάμος, ὁμοῦ δώδεκα. Ὕστερον δὲ, Σμύρνα προσελήφθη.

Ὅτι τὸ ἐν Βραγχίδαις μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Μιλήτῳ ἐστίν.

Ὅτι ἡ νῦν Σάμος, νῆσος Ἰωνικὴ, ἐκαλεῖτο πρότερον Παρθενία, εἶτα Ἀνθεμὶς, εἶτα Μελάμψυλος, εἶτα Σάμος.

Ὅτι ἡ Σάμος τοσοῦτόν ἐστιν εὔφορος, ὥστε οἱ ἐπαινοῦντες αὐτὴν λέγουσι περὶ αὐτῆς καὶ τὸ παροιμιῶδες, « Φέρει καὶ » ὀρνίθων γάλα. »

Ὅτι διὰ τὴν Συλοσῶντος πικρίαν, τοῦ Σαμίων τυράννου, ἐλιπάνδρησεν ἡ Σάμος, ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο λέγουσαν, « Ἔκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη. »

Ὅτι Ἀθηναῖοι διὰ Περικλέους Σάμου κυριεύσαντες, κληρούχους ἐν αὐτῇ ἔπεμψαν· ὧν ἦν Νεοκλῆς ὁ Ἐπικούρου πατὴρ τοῦ φιλοσόφου, γραμματοδιδάσκαλος ὤν· τραφεὶς δ' ἐν Σάμῳ, ἐφήβευσεν Ἀθήνησι σὺν Μενάνδρῳ τῷ κωμικῷ.

Ὅτι Κρεώφυλος ὁ Ὁμήρου ξένος, Σάμιος ἦν. Τὸ δὲ Κρεω διὰ τοῦ ω.

Ὅτι τὰ Πύγελα Ἀγαμέμνων ἔκτισεν· ᾠκίσθη δὲ ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν. Πυγαλίας γάρ τινας γενέσθαι αὐτῶν συνέβη· κάμνοντας δὲ τῷ πάθει, αὐτοῦ μεῖναι, καὶ τὸν τόπον Πύγελα κληθῆναι.

Ὅτι μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου

Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου πεζῇ εἰς Κολοφῶνα ἀφίκετο· περιτυχὼν δὲ κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει κατὰ τὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ διὰ μέτρου τὸν λόγον ἐκφράζει οὕτως· « Θαῦμα μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινεὸς ὀλύνθους οὗτος » ἔχει, μακρός περ ἐὼν, εἴποις ἂν ἀριθμόν; » Τὸν δ' ἀποκρίνασθαι, ὅτι, « Μύριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδι- » μνος· εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἂν δύναιο. Ὡς » φάτο, καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου. Καὶ » τότε δὴ Κάλχαντ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε. » Φερεκύδης δέ φησιν, σὺν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, πόσους ἔχει χοίρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἕνα θῆλυν· ἀληθεύσαντος δ', ἀποθανεῖν.

Ὅτι Κολοφώνιοι τοσαύτην αὔξησιν ἔλαβον κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥςε ὅπου ἂν ῥέψειαν ἢ ψήφῳ, ἢ συμμαχίᾳ πεζικῇ ἢ ἱππικῇ ἢ ναυτικῇ, πέρας εὐθὺς ἐπιφέρεσθαι τῷ ἔργῳ· ὡς ἐξ ἐκείνου καὶ παροιμίαν γενέσθαι, Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθετο, ἀντὶ τὸ πέρας.

Ὅτι παροιμία ἐςὶ, « Τοῦ δ' ἄρ ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο », ὅταν δοκῇ τις δι' ἀπορρήτων πράττειν ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνῃ δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας καὶ φιλοπευςοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα· ὅπερ οἱ Κωρυκαῖοι λῃςαὶ ἐποίουν, ἐν τοῖς λιμέσι τοὺς καταίροντας ἐρωτῶντες, τί φέροιεν ἐν τοῖς πλοίοις.

Ὅτι Ἀναξαγόρας ὁ φυσικὸς, Ἀναξιμένους μὲν ἦν ὁμιλητὴς τοῦ Μιλησίου· δηκουσε δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής.

Ὅτι παρὰ τὸ τῆς Σμύρνης τεῖχος ῥεῖ ὁ Μέλης ποταμός.

Ὅτι Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐν Σμύρνῃ ἐκπολιορκήσας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν θεόν.

Ὅτι τέσσαρές εἰσι Λήθαιοι ποταμοί, ὅ τε πρὸς τῇ Μαγνησίᾳ

τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ· ὅ τε ἐν Γόρτυνι τῇ Κρήτης πόλει· καὶ ὁ ἐν Τρίκκῃ τῆς Θετταλίας πόλει, ἐφ' ᾧ Ἀσκληπιὸς γεγένηται· καὶ ὁ ἐν τοῖς Ἑσπερίταις Λίβυσιν. Ἡ δὲ Μάγνησία πόλις ἐγγὺς τοῦ Ληθαίου ἐστὶ πρὸς Μαιάνδρῳ· ἐφ' ᾧ σαυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺς Περγαμηνοὺς βασιλέας διὰ διστίχου· « Πορφύρεοι μώλωπες, » ἀπορρίνήματα γάζης Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.»

Ὅτι Μάγνητες οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἀναξήνορα τὸν κιθαρῳδὸν ἐν εἰκόνι χαλκῇ ἀνέθηκαν, ἐπιγράψαντες· « Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν » ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ τοιοῦδ'; οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγ- » κιος αὐδῆ· » οὐ σοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συνεξαρκοῦντος· ὥσε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν τῆς γραφῆς ἀμφιβολίαν, εἴτε τὴν ὀρθὴν πτῶσιν δεῖ νοεῖν ἐπὶ τοῦ ΑΥΔΗ, εἴτε τὴν δοτικήν· πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ ῑ γράφουσι τὰς δοτικάς.

Ὅτι Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδὸς, ἰδὼν τοὺς Καυνίους χλωρούς, τοῦτο ἔφη εἶναι [τὸ] τοῦ Ποιητοῦ· « Οἵη περ φύλλων γενεὴ, » τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. » Μεμφομένων δὲ τῶν Καυνίων, ὡς σκώπτοιτο αὐτῶν ἡ πόλις ὡς νοσερά· « Ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θαρ- » ρήσαιμ' ἂν λέγειν νοσερὰν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν! »

Ὅτι Ῥόδιοι, εὔνομοι ὄντες, ἐπεμελήθησαν μάλιστα περὶ τὰ ναυτικά· ἀφ' ὧν ἐθαλαττοκράτησαν χρόνον πολὺν, καὶ τὰ λῃστήρια καθεῖλον, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένοντο φίλοι, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν· ἀφ' ὧν αὐτόνομοι διετέλεσαν, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν ἡ πόλις αὐτῶν ἐκοσμήθη· ὧν ἄριστος ὁ τοῦ ἡλίου κολοσσὸς, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἰαμβεῖον, οὕτως· « Κολοσσὸν ἡλίου ποθ' ἑπτάκις » δέκα Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος. »

Ὅτι Πρωτογένης ἔγραψεν ἐν Ῥόδῳ πέρδικα, ὃς τοσοῦτον

ἦν εὐδόκιμος, ὥςε οἱ τιθασσοὶ πέρδικες ἐρχόμενοι ἐφθέγγοντο καὶ ὠχλαγώγουν, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεχήνεσαν.

Ὅτι ἐν Ῥόδῳ τοσοῦτον ἦν τὸ δημοκηδικὸν καὶ προνοητικὸν, ὥςε νόμον ἔθεντο, ἵνα οἱ πλούσιοι καθ' ἑκάςην τρέφωσι τοὺς πένητας, τῶν ἀναγκαίων τι ἐργάζεσθαι ἀναγκαζομένους.

Ὅτι ἐν Ῥόδῳ ἦσάν τινα τῶν ναυςάθμων κρυπτὰ καὶ ἀπόρρητα, ἃ ὁ τολμήσας ἰδεῖν θανάτῳ ἐζημιοῦτο.

Ὅτι, ὥσπερ ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐν Μασσαλίᾳ, οὕτως καὶ ἐν Ῥόδῳ ἐσπούδαςο κοινῇ ἡ ὀργανοποιία καὶ ἡ μηχανοποιία.

Ὅτι Ῥόδιοι, καὶ Ἁλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῷοι, Δωριεῖς εἰσίν.

Ὅτι ἡ Ῥόδος ἐκαλεῖτο πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταδία, εἶτα Τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν γόητάς φασιν εἶναι καὶ βασκάνους, θείῳ καταῤῥαίνοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ, τεχνίτας μηχανικοὺς, πρώτους εὑρόντας χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου γένεσιν ἐκ μεταλλων. Ἦλθον δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον, εἶτα εἰς Ῥόδον.

Ὅτι μετὰ τοὺς Τελχῖνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον· ὧν ἑνὸς, Κερκάφου, γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Λίνδον, Ἰηλυσὸν, Κάμειρον, τοὺς καὶ τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους.

Ὅτι τῆς Ῥόδου ἡ περίμετρος ςαδίων ἐςὶν ἑπτακοσίων εἴκοσι.

Ὅτι Ἀτάβυρις ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν Ῥόδῳ, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου.

Ὅτι ὁ Ποσειδώνιος ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐσοφίςευσεν· ἦν δὲ Ἀπαμεὺς, ἐκ τῆς Συρίας.

Ὅτι Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἦσαν, ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι.

Ὅτι Εὔδοξος ὁ μαθηματικὸς Κνίδιος ἦν, Πλάτωνος μαθητής.

Ὅτι ἡ Ἁλικαρνασσὸς πόλις τὸ βασίλειον ἦν τῶν τῆς Καρίας δυνασῶν, καλουμένη πρὶν Ζεφύρα· ἐνταῦθά ἐςιν ὁ τοῦ Μαυσώλου τάφος, ἓν τῶν ἑπτὰ θεαμάτων, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασεν. Ἡρόδοτος δὲ ἐντεῦθεν ἦν, ὃν ὕςερον ἐκάλεσαν Θούριον, διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας.

Ὅτι Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος, καὶ Ἰδριεὺς, καὶ Πιξώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνῴκησε, τῇ δὲ Ἄδᾳ ὁ δεύτερος ἀδελφὸς Ἰδριεύς. Μετὰ δὲ θάνατον Μαυσώλου, Ἀρτεμισία ἦρξεν· ἐκείνης δ' ἀποθανούσης, Ἰδριεὺς, ὃν διεδέξατο Ἄδα ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνή. Ὁ δὲ Πιξώδαρος μηδίσας, καὶ προσλαβὼν σατράπην κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς παρὰ Περσῶν, ἐξέβαλε τὴν Ἄδαν· ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατέφυγε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἄδα, καὶ υἱὸν θετὸν ἐποίησε καὶ κληρονόμον, καὶ οὕτως τὴν Καρῶν ἀρχὴν ἀνέλαβεν.

Ὅτι περὶ τὸν Κράγον, ὄρος τῆς Λυκίας, τὰ κατὰ Χίμαιραν μυθολογοῦνται.

Ὅτι τὰ Σόλυμα ὄρη Πισιδῶν ἐςί, περὶ Τερμησσὸν πόλιν.

Ὅτι ἡ Κρόκος θηλυκῶς λέγεται.

Ὅτι ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας ἦν Χρύσιππός τε ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἄρατος.

Ὅτι τὸ παλαιὸν ἡ Ταρσὸς ἐσπούδασε τοσοῦτον περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παίδευσιν, ὥςε καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν ὑπερεβάλετο σχεδόν· οἱ δὲ μανθάνοντες ἦσαν Ταρσεῖς.

Ὅτι, Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων.

Ὅτι ὁ μὲν τῶν Πελοπιδῶν πλοῦτος ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μεταλλων γέγονεν· ὁ δὲ Κάδμου [ἐκ τῶν] περὶ Θρᾴκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀςύροις περὶ Ἄβυδον χρυσείων (ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται, πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας)· ὁ δὲ

Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ [καὶ] τῆς μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίχνης ἐρήμης, ἐκμεμεταλλευμένα ἐχούσης τὰ χωρία.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ.

Ὅτι ἡ Ἰνδικὴ σχῆμα ἔχει ῥομβοειδές· ἧς τὸ μὲν βόρειον πλευρὸν ὁ Καύκασός ἐςι τὸ ὄρος, ἀπὸ τῆς Ἀρείας ἀρξάμενον ἕως τοῦ ἀνατολικωτάτου πέρατος, ὅπερ ὄρος διορίζει Σάκας τε καὶ Σκύθας καὶ Σῆρας πρὸς βορρᾶν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς νότον· τὸ δὲ δυτικὸν πλευρὸν ὁ Ἰνδός ἐςι ποταμὸς, ῥέων ἐκ τοῦ Καυκάσου πρὸς δυσμὰς χειμερινάς· τὸ δὲ νότιον καὶ ἀνατολικὸν ἡ Ἐρυθρά ἐςι θάλασσα.

Ὅτι πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ ποταμοῖς ἐςὶ κατάῤῥυτος· ὧν μέγιςοι δύο, Ἰνδὸς καὶ Γάγγης· ὧν πολὺ μείζων ὁ Γάγγης ἐςίν.

Ὅτι ὁ Γάγγης ποταμὸς, ῥυεὶς ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Καυκασίων πρὸς νότον, ἐπειδὰν ἅψηται τῶν πεδίων, ὑποςρέφει πρὸς ἀνατολὰς ἕως πόλεως μεγίςης Παλίβοθρα, [καὶ] οὕτως πρὸς νότον αὖθις εἰς τὴν Ἐρυθρὰν βάλλει. Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς, δυσὶ ςόμασι τὴν Πατταληνὴν νῆσον πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς περιλαβὼν, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Ἐρυθράν.

Ὅτι πολλοὶ ὄμβροι τὴν Ἰνδικὴν κατέχουσιν, ἐν οἷς λίνον σπείρεται, καὶ κέγχρος, καὶ σήσαμον, καὶ ὄρυζα, καὶ βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς, σῖτος, κριθὴ, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι.

Ὅτι περὶ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν γίνεται κήτη ἀμφίβια, τὰ μὲν βουσὶ, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα.

Ὅτι ὁ βόσμορος σῖτός ἐςι μικρότερος πυροῦ· γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. Φρύγεται δ' ἐπὰν ἀλοηθῇ, προομνύντων μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἅλω, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα.

Ἡ δὲ Ἰνδικὴ σεισμοῖς πολλοῖς ἁλίσκεται, καὶ οἱ ποταμοὶ πολλάκις μετακοιτιζόμενοι, τὰς παρακειμένας πόλεις, τὰς μὲν καταλλύζουσι, τὰς δὲ ἀκαρπίᾳ διαφθείρουσι καὶ δίψῃ.

Ὅτι οἱ τῆς Ἰνδικῆς καρποὶ δίφοροί εἰσιν, οἵ τε σπαρτοὶ καὶ οἱ τῶν δένδρων, διά τε τοὺς πολλοὺς ὄμβρους καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἡλίους.

Ὅτι ἔν τισι κλάδοις τῶν ἐν Ἰνδίᾳ δένδρων ἔριον ἐπανθεῖ, διὰ τὸ ἔνκμον τοῦ ξύλου, ἐξ ὧν σινδόνες γίνονται. Ἔςι δὲ καὶ φλοιὸς δένδρων ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἱμάτια ποικίλα γίνεται. Ἔςι δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐτοῖς μέλι ποιοῦντα ἄνευ ζώων, ἐξ ὧν οἱ φαγόντες μεθύσκονται. Εἰσὶ δέ τινα ἐκεῖ δένδρα, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐςίν· ἄλλα δὲ ἕως ὀλίγων πηχῶν κλάδους αὐξήσαντα, εἶτα διὰ τὸ βάρος κάτω νεύειν, αὐξόμενα ἕως τῆς γῆς· εἶτα ἐκεῖσε πάλιν ριζωθέντα, αὖθις αὔξεσθαι πρὸς τὸ ἄνω· εἶτα αὖθις ἐπινεύειν, καὶ αὖθις ριζοῦσθαι, ὡς ἐοικέναι τὴν σκιὰν αὐτῶν οἰκία πολυςέγῳ. Εἰσὶ δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ ςελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐςὶ δυσπερίληπτα.

Ὅτι ἱςορεῖ Ἀριςοτέλης, γυναῖκα Αἰγυπτίαν ἑπτάδυμα παιδία τετοκέναι· πολύτοκοι γὰρ αἱ τῶν Αἰγυπτίων γυναῖκες.

Ὅτι, Ἀλεξάνδρου ἀφικομένου εἰς Τάξιλα πόλιν Ἰνδῶν, ξενισθέντος ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων μεγάλως, καὶ μειζόνως αὐτοὺς εὐεργετήσαντος, οἱ Μακεδόνες ἐφθόνησαν φάντες, ὅτι Οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος, ὡς ἔοικεν, οὓς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διέβη τὸν Ἰνδόν.

Ὅτι οἱ πίθηκοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀνθρωπόνουν εἰσὶ ζῶον· καὶ σημεῖον τούτου, αἱ ἐν πολέμῳ σὺν τάξει προσβολαὶ ἑκατέρων.

Ὅτι οἱ πίθηκοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἁλίσκονται οὕτως· θέντες ὕδωρ πρὸ αὐτῶν, ἀπονίπτονται τὸ πρόσωπον, καὶ πλησίον ἕτερον τρυβλίον ἔχον ἰξὸν, ἀπονιψάμενοι δὲ ὑποχωροῦσιν· οἱ δὲ πίθηκοι,

καθήμενοι μετέωροι ἐπὶ δένδρου, καταβάντες μιμοῦνται, καὶ οὕτως ἀπονιπτόμενοι τοῦ ἰξοῦ ἁλίσκονται. Καὶ ἑτέρως πάλιν θυλάκους ὑποδοῦνται κενοὺς, καὶ ὑποχωροῦσι, πλησίον ἀφέντες ἑτέρους δασεῖς, ἰξῷ κεχρισμένους· οἱ δὲ μιμησάμενοι ἁλίσκονται.

Ὅτι τινὲς τῶν Ἰνδῶν τοῖς τεθνηκόσι συγκατακαίουσι τὰς γαμετὰς, ἵνα μὴ προφάσει μοιχείας, ἐρῶσαι ἄλλων, φαρμακεύοιεν αὐτοὺς τοὺς γαμέτας.

Ὅτι παρ' Ἰνδοῖς κύνες εἰσὶν ἀρετὰς ἔχοντες μεγάλας. Ἀλεξάνδρῳ γοῦν Σωπείθης ἑκατὸν πεντήκοντα κύνας δοὺς, ἀποπείρας χάριν λέοντα προβαλὼν, δύο αὐτῷ κύνας ἐπαφῆκε· κρατουμένων δὲ αὐτῶν, ἑτέρους δύο ἐπαφῆκεν· ὡς δὲ ἐφάμιλλος ἦν ὁ ἀγὼν, ἐκέλευσεν ὁ Σωπείθης τὸν ἕνα κύνα ἀποχωρίσαι· μὴ πειθομένου δὲ, τὸν μηρὸν ἐκέλευσεν ἐκτμηθῆναι τοῦ κυνὸς, καὶ οὕτως ἀργῶς πρότερον ἐξετμήθη ὁ μηρὸς, ἢ τοῦ δήγματος ὁ κύων μεθῆκεν· ἀλλ' εἴχετο τοῦ λέοντος, ἕως ἀπέθανεν.

Ὅτι ἐν Ἰνδίᾳ ὑγιεινότατος μὲν ὁ ἀὴρ, μακροβιώτατοι δ' οἱ Ἰνδοὶ, ὥστε καὶ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη ζῆν. Συσσίτια δ' ἐστὶν αὐτοῖς, ὡς τοῖς Λάκωσι. Τῷ δὲ χρυσῷ οὐ χρῶνται, οὐδὲ τῷ ἀργύρῳ· ἀντὶ δὲ δούλων, τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῶνται. Πλὴν δὲ τῆς ἰατρικῆς, ἄλλην οὐ κατορθοῦσιν ἐπιμελῶς ἐπιστήμην, ὡς ἂν κακουργουσῶν τῶν ἄλλων, εἰ πλέον τοῦ μετρίου διδάσκοιντο. Δίκη δὲ παρ' αὐτοῖς οὐκ ἔστι, πλὴν φόνου καὶ ὕβρεως· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ παθεῖν. Τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐφ' ἡμῖν· καὶ δεῖ πολυπραγμονεῖν πρότερον, πρὶν ἐξαπατηθῇ τις, ἵνα μὴ δικῶν ἡ πλήρης ἡ χώρα.

Ὅτι ἐν Ἰνδίᾳ τίγριδες γίνονται διπλάσιοι τῷ μεγέθει λεόντων, καὶ ἰσχυρότατοι δὲ πάντων μάλιστα λεόντων.

Ὅτι φασὶν ἐν Ἰνδίᾳ λίθους ὀρύττεσθαι λιβανοχρόους,

γλυκυτέρους σύκων· καὶ ὄφεις ὑμενοπτερωτοὺς καὶ σκορπίους.

Ὅτι ἐν Ἰνδίᾳ ἀλκιμώτατοί εἰσι κύνες, οὐ πρότερον μεθιέντες τοῦ δήγματος, πρὶν ὕδωρ εἰς τοὺς ῥώθωνας αὐτῶν χυθῆναι· ἐνίοις δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐν δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς φασι, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατέχεσθαι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον ἀπὸ τοῦ ῥύγχους.

Ὅτι ἐν τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰνδικῆς Σίλας ἐστὶ ποταμὸς, ᾧ οὐδὲν ἐπιπλεῖ.

Ὅτι εἰσὶν ἀέρες λεπτοὶ, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν. Ἴσως δὲ καὶ οἱ ἀναφερόμενοι ἀτμοὶ ἐπισπῶνται φυσικῇ ὁλκῇ, καὶ οἷον ῥοφοῦσι τὰ ὑπερπετῆ, *καὶ* ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου καὶ ἡ μαγνῆτις τοῦ σιδήρου ἑλκτικά ἐστι· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦταί τινες εἶεν ἂν δυνάμεις.

Ὅτι τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διῄρηται· ὧν πρῶτοι μὲν οἱ φιλόσοφοι, ἐντιμότατοι καὶ ὀλίγιστοι. Χρῶνται δ' αὐτοῖς δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ, θύοντές τε καὶ ἐναγίζοντες καὶ μαντευόμενοι· ὃς δ' ἂν τρὶς μαντευσάμενος ἀστοχήσῃ, ἀναγκάζεται διὰ βίου σιγᾷν· ὁ δὲ κατορθώσας, ἀτελὴς καὶ ἄφορος γίνεται. Δεύτεροι δ' οἱ γεωργοὶ, πλεῖστοί τε ὄντες καὶ ἐπιεικεῖς, διὰ τὸ μὴ στρατεύεσθαι· ἔστι δ' ἡ γῆ πᾶσα βασιλικὴ, μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τεταρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. Τρίτοι δ' οἱ ποιμένες καὶ θηρευταὶ, οἷς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, σκηνῖται ὄντες καὶ μετανάσται. Οἱ δ' ἐλέφαντες ἑπτακαίδεκα μῆνας κατὰ γαστὸς φέρονται· παρὰ δὲ τῇ μητρὶ ἓξ ἔτη τρέφονται· ζῶσι δ' ἔτη πλείω τῶν διακοσίων. Τῶν δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδαοὶ μείζους τέ εἰσι καὶ ῥωμαλεώτεροι· ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόῤῥιζα, διανισάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τοσοῦτον δ' εἰσὶν εὐτιθάσσευτοι καὶ θυμόσοφοι, ὥστε καὶ λιθάζειν

μανθάνουσι, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, καὶ νεῖν. Οἱ δὲ χρυσοφόροι μύρμηκες, ὥσπερ οἱ ἀσπάλακες, ὀρύττουσι τὴν γῆν χρυσῖτιν οὖσαν, ἣν οἱ Ἰνδοὶ σοφίσμασί τισιν ὑποκλέπτουσι· φοβοῦνται γὰρ, μὴ ληφθέντες ὑπὸ τῶν μυρμήκων ἀπόλωνται· καὶ γὰρ μέγεθος μὲν ἔχουσιν ὑπὲρ ἀλώπεκα, τάχος δὲ ὑπὲρ λαγών. Οἱ δὲ ὄφεις, οἱ μὲν μικροὶ καὶ σπιθαμιαῖοι, ἀφύλακτοί τέ εἰσι καὶ θανατώδεις· οἱ δὲ μεγάλοι καὶ ὑπὲρ τοὺς πεντεκαίδεκα πήχεις, δυνάμεως περιουσίᾳ πάλιν ἀφόρητοι· ἐπαοιδαῖς δὲ καὶ βοτανῶν ῥίζαις ἰῶνται. Κροκόδειλοι δ' εἰσὶν ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, μικρότεροι τῶν Νειλῴων. Τέταρτοι δ' εἰσὶν οἱ χειρώνακτες καὶ κάπηλοι. Πέμποι δ' οἱ πολεμιαὶ, οἵτινες τὰ μὲν ἄλλα ἔτη εὐπαθοῦσι, σιτιζόμενοι προῖκα, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐξέρχονται. Ἕκτοι δ' οἱ Ἔφοροι, οἵτινες ἐπισκοποῦντες λάθρα ἀναγγέλλουσι ταῖς ἀρχαῖς τὰ εὖ ἢ κακῶς πραττόμενα. Ἕβδομοι δ' οἱ σύνεδροι καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. Οὐ δεῖ δ' ἐξ ἄλλου γένους γαμεῖν, οὔτ' ἐπιτηδεύειν τι ἀντ' ἄλλου ἄλλο· οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν τέχνας, πλὴν εἰ φιλοσοφεῖν μόνον.

Ὅτι Ἰνδοὶ οἶνον οὐ πίνουσι, πλὴν ἐν θυσίαις μόνον· ἀλλ' ἀπὸ χυλοῦ ὀρύζης ποιοῦσι τὸ πόμα, οὐχὶ δὲ κριθῆς.

Ὅτι Ἰνδοὶ τοσοῦτον ἁπλότητος μεταποιοῦνται, ὡς μηδὲ τὰ οἴκοι φυλάττειν· τὴν γὰρ ἀπιστίαν φασὶ πονηροδιδασκαλίαν εἶναι.

Ὅτι Ἰνδοὶ ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν μάλιστα ἐπιτηδεύουσι· καὶ ὁ ἁλοὺς ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ ἀκρωτηριάζεται.

Ὅτι τοὺς τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς γυναῖκες κομίζουσιν ἐπιμελόμεναι· ἐὰν δέ τις γυνὴ μεθύοντα βασιλέα ἀποκτείνῃ, τιμᾶται.

Ὅτι τῶν παρ' Ἰνδοῖς σοφῶν δύο γένη εἰσίν· ὧν οἱ μὲν Βραχμᾶνες εἰσὶν, οἱ δὲ Γερμᾶνες. Οἱ δὲ Βραχμᾶνες ἀπέχονται

ἐμψύχων καὶ ἀφροδισίων, φιλομαθοῦντες ἐν ἀφθόνῳ διαθέσει· ὁ δ' ἀκροατὴς οὔτε χρέμψαιτο, οὔτε λαλήσαι, οὔτε πτύσαι, ἀλλ' εὐτάκτως σιγᾷ· ἔτη δὲ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσας ἕκαστος, ἀναχωρεῖ εἰς τὰ οἰκία, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν εὐπαθείᾳ ζῇ, χρυσοφορῶν καὶ κρεῶν ἁπτόμενος.

Ὅτι Ἰνδοὶ νομίζουσι τὸν μὲν ἐνθάδε βίον, ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον, γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασι· τὸν δὲ κόσμον γενητὸν καὶ φθαρτόν φασι, καὶ σφαιροειδῆ· καὶ ὅτι ὁ ποιήσας καὶ διοικῶν αὐτὸν θεὸς, δι' ὅλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ ἀθάνατοί εἰσι· καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δικαιωτήρια.

Ὅτι οἱ Γερμᾶνες τὸ πολιτικὸν τῆς φιλοσοφίας μετέρχονται τῇ δὲ ἰατρικῇ χρῶνται, οὐ τῇ διὰ φαρμάκων, ἀλλὰ τῇ δι διαίτης τὸ πλέον· καὶ τῶν φαρμάκων τὰ ἐπίπλαστα καὶ ἐπί χριστα εὐδοκιμεῖν.

Ὅτι πάντες Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καρτερίαν ἀσκοῦσι, τήν τ' τοῖς πόνοις, καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς, ὥς' ἐφ' ἑνὸς σχήμα τος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην.

Ὅτι ἐν Ταξίλοις Ἰνδοὶ τοὺς τελευτήσαντας ἀτάφους ῥίπτουσι

Ὅτι οἱ παρ' Ἰνδοῖς σοφοὶ, ἡνίκα αἴσθωνται νοσούντων ἑαυ τῶν, αἰσχρὸν τοῦτο ἡγούμενοι, ἐξάγουσιν ἑαυτοὺς τοῦ ζ διὰ πυρός.

Ὅτι Πῶρός τις, Ἰνδὸς βασιλεὺς, ἀπέστειλε πρὸς Καίσαρα θεὸν δῶρα· ἄνθρωπόν τε, ἐξ ἀρχῆς ἀποτετμημένων τῶν ὤμω ἄχειρα, καὶ ἐχίδνας μεγάλας, καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα, καὶ χελ λην ποταμίαν τρίπηχυν, καὶ πέρδικα μείζω γυπός.

Ὅτι πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἥ τε Ἀρεία ἐ καὶ πρὸς νότον, Ἀραχωσία, καὶ Γεδρωσία ἔτι, τετράπλευ οὖσα· ὧν τὸ μὲν νότιον πλευρὸν, ἡ Ἐρυθρά· τὸ δὲ ἀνατο κὸν, ὁ Ἰνδός· τὸ δὲ δυτικὸν, ὁ Περσικὸς κόλπος· τὸ δὲ βόρε

τὰ ὄρη τοῦ Ταύρου, ἃ καλεῖται Βάγωα καὶ Πάρσυντα. Τὸ δὲ μῆκος τῆς θαλάσσης, ςάδιοι μύριοι καὶ τρισχίλιοι.

Ὅτι γίνεται κήτη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, πηχῶν ὄντα δύο καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ Κύρου τοῦ βασιλέως· « Ἐνθάδ' » ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος, βασιλεὺς βασιλέων. » Ἐπὶ δὲ τοῦ Δαρείου, οὕτως· « Φίλος ἦν τοῖς φίλοις, ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριςος » ἐγενόμην, κυνηγῶν ἐκράτουν, πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην. »

Ὅτι ἐν Σούσοις τοσαύτην ἔχει τὴν τοῦ ἀέρος, ἐν θέρει ἀκμάζοντι, ἡ πόλις μεσημβρίας τὴν θέρμην, ὡς καὶ τὰς σαύρας· καὶ τοὺς ὄφεις ἐν τῇ πόλει διαβῆναι μὴ φθάνειν τὰς ἐν τῇ πόλει ὁδοὺς, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι. Ὕδωρ δὲ ψυχρὸν προτεθὲν ἐκθερμαίνεται παραχρῆμα. Τὰς δὲ κριθὰς φασι διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον φρύγεσθαι, καθάπερ ἐν ἱπνῷ τὰς κάχρυς. Διὸ καὶ ταῖς ςέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιτίθεσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν, μακροὺς δὲ τοὺς οἴκους ποιεῖσθαι, ἀποροῦντας μακρῶν δοκῶν, δεομένους [δὲ] διὰ τὸ πνίγος μεγάλων οἰκιῶν. Ἴδιον δέ τι πάσχει ἡ φοινικίνη δοκός· ςερεὰ γὰρ οὖσα, παλαιουμένη οὐκ ἐς τὸ κατώτατον ἔνδοσιν λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦται τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχει τὴν ὀροφήν.

Ὅτι Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται· τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δέ τις εἰς πῦρ φυσήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθείη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. Τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες, εἰς τοῦτον σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι μή τι τοῦ πλησίον ὕδατος καθαροῦ αἱμαχθῇ, ὡς μιανοῦντες.

Ὅτι Πέρσαι εἰς ποταμὸν οὔτε οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται, οὔτε λούονται, οὔτε νεκρὸν ἐμβάλλουσιν, οὔτε τι μυσαρόν.

Ὅτι ἆθλα πολυτεκνίας Πέρσαι προτιθέασιν.

Ὅτι Πέρσαι μεθύοντες βουλεύονται περὶ τῶν μεγίςων, καὶ ἡγοῦνται ταῦτα βεβαιότερα τῶν ἐν νήψει.

Ὅτι πρῶτος Δαρεῖος ὁ μακρόχειρ φόρους ἔταξε φέρειν· πρὸ γὰρ αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἑκάςη χώρα ἔφερεν, ἐτελεῖτο· οἷον σῖτος, ἵπποι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙϛΓ.

Ὅτι Συρία καλεῖται ἀπὸ Βαβυλῶνος μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, καὶ ἐκεῖθεν συνεχῶς μέχρι τοῦ Πόντου, τοῦτ' ἔςιν ἕως τῶν Λευκοσύρων, καὶ τῶν περὶ Ἀμισὸν τόπων· ὧν ἐν μέσῳ Καππαδόκαι ἀμφότεροι, οἵ τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ταύρου ὄρους. Ὁ δὲ Ταῦρος ἕως τοῦ Ἀμάνου διήκει ὄρους.

Ὅτι ἡ Νίνος πόλις τῶν Ἀσσυρίων πολὺ μείζων ἦν Βαβυλῶνος, κειμένη ἐν πεδίῳ τῆς Ἀτουρίας. Ἡ δὲ Ἀτουρία πλησίον Ἀρβήλων ἐςὶ, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν.

Ὅτι ἡ Βαβυλὼν τῆς Μεσοποταμίας τὸν κύκλον ἔχει τοῦ τείχους ςαδίων τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε· πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα· ὕψος δὲ, τῶν μὲν μεσοπυργίων, πήχεις πεντήκοντα, τῶν δὲ πύργων, ἑξήκοντα. Διόπερ καὶ τῶν ἑπτὰ θεαμάτων ἐςὶ [τοῦτό τε] καὶ ὁ κρεμαςὸς κῆπος.

Ὅτι ἀπέχει Βαβυλὼν τῆς Σελευκείας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ ςάδια τριακόσια. Καὶ ἔςι νῦν ἔρημος μὲν ἡ Βαβυλὼν, ἀνώνυμος δὲ ἡ Σελεύκεια· ὥςε [τὸ] τοῦ κωμικοῦ ἐςὶν ἐπ'αὐτῇ εἰπεῖν, ὅπερ ἐκεῖνος περὶ τῆς Μεγάλης πόλεως, « Ἐρημία μεγά- » λη 'ςὶν ἡ Μεγάλη πόλις. »

Ὅτι περὶ πόλιν Ἄρβηλα τῆς Ἀσσυρίας γέγονεν ἡ μεγάλη μάχη καὶ τελευταία Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Δαρεῖον, περὶ Γαυγάμηλα κώμην· πλησίον δὲ καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ πόλις Δημητριὰς, καὶ ἡ τοῦ νάφθα πηγὴ, καὶ τὰ πυρά.

Ὅτι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναπλέεται ὁ μὲν Τίγρις, ἕως Ὤπιδος καὶ Σελευκείας, ὁ δὲ Εὐφράτης, ἕως Βαβυλῶνος, ϛάδια τρισχίλια.

Ὅτι ἡ περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν χώρα φέρει κριθὰς ὑπὲρ τὰ τριακοσάχοα. Ἐκ δὲ τοῦ φοίνικος αὐτόθι γίνεται οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα· καὶ τοῖς τῶν φοινίκων πυρῆσι χρῶνται οἱ χαλκεῖς ἀντὶ ἀνθράκων. Βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις προβάτοις καὶ βουσὶ τροφὴ γίνεται. Φασὶ δὲ καὶ Περσικὴν ᾠδὴν εἶναι, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῶν φοινίκων ὠφελείας τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα διαριθμοῦνται.

Ὅτι περὶ Βαβυλῶνα γίνεται ἄσφαλτος πολλή· ἧς ἡ μὲν ὑγρὰ, καλουμένη δὲ νάφθα· ἡ δὲ ξηρὰ, πλησίον Εὐφράτου. Καὶ γίνονται βῶλοι μεγάλαι ἐξ αὐτῆς, πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτήδειαι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. Ἡ δὲ ὑγρὰ, ἡ καὶ νάφθα, παράδοξον ἔχει τὴν φύσιν· προσαχθεὶς γὰρ ὁ νάφθας πυρὶ πλησίον ἀναρπάζει τὸ πῦρ· κἂν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται. Σβέννυται δὲ πηλῷ, καὶ ὄξει, καὶ ϛυπτηρίᾳ *καὶ ἰξῷ*, καὶ ὕδατι πολλῷ. Πείρας δὲ χάριν Ἀλέξανδρος ἐν λουτρῷ προσέχεε παιδὶ τοῦ νάφθα, καὶ προσήγαγε λύχνον· φλεγόμενος δ' ὁ παῖς παρ' ὀλίγον ἀπώλετο, πλὴν πολλῷ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι ἔσβεσαν.

Ὅτι λέγεται καὶ ὁ νάφθας, καὶ ἡ νάφθα, καὶ τὸ νάφθα.

Ὅτι ἡ Ἀδιαβηνὴ τῆς Βαβυλωνίας ἐϛὶ μέρος καὶ ἐπαρχία.

Ὅτι ὁ Τίγρις διαῤῥεῖ τὴν Θωνῖτιν λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· καὶ διεκπεράσας ἐπὶ θάτερον χεῖλος, κατὰ γῆς δύεται μετὰ ψόφου πολλοῦ· ἐπὶ πολὺ δ' ἐνεχθεὶς ἀφανὴς, ἀνίσχει τῆς Γορδυαίας ἐγγύς.

Ὅτι τοσοῦτον ἐϛὶν ὀξὺς ὁ Τίγρις, ὥϛε, τῆς λίμνης τῆς Θωνίτιδος ἁλμυρᾶς οὔσης καὶ ἰχθύων χωρὶς, οὐκ ἐπιμίγνυται αὐτῇ·

Ὅτι ἀπὸ Θαψάκου ἕως Βαβυλῶνος ϛάδιοι τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, οὗπερ ἐϛὶ πόλις Σαμόσατα, καὶ ἔϛιν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, ϛάδιοι δισχίλιοι ἕως Θαψάκου.

Ὅτι ἡ μὲν Θάψακος τῆς Ἀραβίας ἐϛὶ πόλις· ἡ δὲ Νικηφόριον τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων αἱ πόλεις ϛαδίους ἑκατόν.

Ὅτι ἡ Μεσοποταμία φέρει τὸν νάφθαν καὶ τὴν γαγγῖτιν λίθον.

Ὅτι μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρας ποταμός.

Ὅτι τὴν Συρίαν ὁρίζει πρὸς ἄρκτους μὲν ἡ Κιλικία, καὶ τὸ Ἄμανον ὄρος. Τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. Εἰσὶ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσσαικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακοσίων σταδίων. Πρὸς ἕω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἄραψι· πρὸς δὲ νότον, τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ τε καὶ Συριακῷ πελάγει, μέχρι Ἰσσοῦ. Μέρη δ' αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ Ἀμάνου ὄρους, Κομμαγηνὴ, Σελευκὶς, Κοίλη Συρία, Φοινίκη, Ἰουδαία, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι.

Ὅτι ἡ Κομμαγηνὴ ἔχει πόλιν ἐπίσημον Σαμόσατα. Ἡ δὲ Σελευκὶς καλεῖται Τετράπολις· ἔχει γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις, ἐπισήμους δὲ τέσσαρας· Σελεύκειαν τὴν Πιερίαν, ἀπὸ τοῦ κτίϛου Νικάτορος· Ἀντιόχειαν τὴν ἐπὶ Δάφνῃ, ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Λαοδίκειαν, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς γυναικός. Πάσας γὰρ ταύτας Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ἔκτισεν.

Ὅτι ὁ Ὀρόντης ποταμὸς, ἐκ Μεσοποταμίας ὁρμηθεὶς, εἶτα ὑπὸ γῆν ἀφανισθεὶς, αὖθις ἐκδίδωσι περὶ τὴν Ἀπαμηνὴν, καὶ

οὕτως εἰς τὴν κατὰ Σελεύκειαν ἐμβάλλει θάλασσαν. Καὶ ἔστιν ἐκεῖ πλησίον ὄρος, Πιερία καλούμενον· εἶτα πρὸς νότον τὸ Κάσιον ὄρος, πλησίον Λαοδικείας πόλεως, ἔνθα Δολοβέλλας ὑπὸ Κασσίου πολιορκηθεὶς ἐτελεύτα.

Ὅτι ἡ Ἀπάμεια πόλις Χερόνησος καλεῖται, καὶ ἔστιν ὑπό τε τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου, καὶ ὑπὸ τῆς ἐγγὺς οὔσης λίμνης μεγάλης, καὶ τῶν ἑλῶν. Ἐκαλεῖτο δὲ Πέλλα πρότερον ὑπὸ τῶν πρὶν Μακεδόνων, αὐτόθι οἰκησάντων· ὕστερον δ' ὁ Νικάτωρ Σέλευκος, κτίσας αὐτὴν, ἐπὶ τῇ γυναικὶ ὠνόμασεν. Ἐνταῦθα καὶ ὁ Νικάτωρ τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφε, καὶ ἱπποφόρβιον βασιλικὸν τρισμυρίων ἵππων θηλειῶν. Ἀπαμεὺς δ' ἦν ὁ πολυμαθέστατος τῶν καθ' αὐτὸν φιλοσόφων Ποσειδώνιος.

Ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Ἀράδῳ πηγή ἐστι γλυκέος ὕδατος, ὑπὸ ταῖς κύμασιν ἀναβλυστάνουσα· ἀφ' ἧς ὑδρεύονται, κλίβανον στενοῦ πυθμένος εὐρύστομον μολιβοῦν περὶ αὐτὴν καθιέντες.

Ὅτι ἡ Τρίπολις ἐκ τριῶν συνῳκίσθη πόλεων, Τύρου καὶ Σιδόνος καὶ Ἀράδου. Τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστι τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος.

Ὅτι τὴν Κοίλην Συρίαν ὅ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος τὸ ὄρος ποιεῖ, ἀρχόμενον ἑκάτερον μικρὸν ὑπερθεν τῆς θαλάττης, τὸ μὲν, ὁ Λίβανος, ἀπὸ Τριπόλεως, τὸ δὲ, ὁ Ἀντιλίβανος, ἀπὸ Τύρου, παραλληλα κείμενα· τελευτῶσι δ' ἐγγὺς τῶν Ἀραβίων ὀρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς. Πλάτος δὲ τῆς χώρας στάδιοι διακόσιοι· μῆκος δὲ διπλάσιον. Καὶ ἔστιν ἡ χώρα εὐδαιμονεστάτη, ἀρδομένη ἄλλοις τε ποταμοῖς, καὶ δὴ καὶ τῷ Ἰορδάνῃ.

Ὅτι Ποσειδώνιος ἱστορεῖ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὁραθῆναι νεκρὸν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὥσθ' ἱππέας ἑκατέρωθεν παρασάντας ἀλλήλους μὴ

καθορᾶν· τὸ δὲ χάσμα τοῦ ςόματος, ὥς' ἔφιππον δέξασθαι· τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἑκάςην ὑπὲρ θυρεὸν εἶναι.

Ὅτι ἅπασα ἡ χώρα, ἡ ἀπὸ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν, κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. Ἡ δ' ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, ςενή τις οὖσα. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσογαία μέχρι τῶν Ἀράβων, ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία λέγεται.

Ὅτι ἡ Τύρος, νῆσος πρὶν οὖσα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῷ χώματι τῆς πολιορκίας χερρόνησός ἐςιν· ἡ δ' ἐκεῖσε πορφύρα καλλίςη.

Ὅτι Σιδὼν πολύτεχνός ἐςι πόλις καὶ καλλίτεχνος, φιλόσοφός τε, καὶ ἀριθμητικὴ, καὶ λογιςικὴ, καὶ ἀςρονομικὴ, καὶ ἐμπορικὴ, καὶ νυκτοπλοϊκὴ, καθάπερ καὶ ἡ Αἴγυπτος γεωμετρική.

Ὅτι Σιδὼν ἀπὸ Τύρου ἀπέχει πρὸς βορρᾶν ςάδια διακόσια.

Ὅτι μετὰ Τύρον Πτολεμαὶς ἐςι πόλις, περὶ ἧς ἱςορεῖται παράδοξον. Ἔν τινι γὰρ πολέμῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς τοῖς ἐνοίκοις παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, κῦμα ἐξαπίνης ἐπελθὸν ἐκάλυψε τοὺς φεύγοντας· εἶτα πελαγίσαν μικρὸν, ὕςερον ὑπέφυγε τὸ ὕδωρ, καὶ κατελείφθησαν ἐν τοῖς κοίλοις χωρίοις νεκροὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἰχθύες.

Ὅτι τὰ κατὰ τὴν Ἀνδρομέδαν περὶ τὴν Ἰόππην γενέσθαι φασί· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπίνειον ἔχουσι τὴν Ἰόππην.

Ὅτι ἀπὸ Κασίου εἰς τὸ Πηλούσιον, πόλιν Αἰγύπτου, ςάδιοι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Γάζα πόλις ἀπὸ θαλάσσης ἑπτὰ σταδίους ἀπέχει· ἀπὸ δὲ Γάζης πόλεως εἰς Αἴλὰ πόλιν, τὸ ἀνατολικώτερον σημεῖον τοῦ Ἀραβίου κόλπου, δι' ἐρήμου ςάδιοι χίλιοι διακόσιοι ἑξήκοντα. Εἰς δὲ τὸ δυτικὸν μυχὸν τοῦ Ἀραβίου κόλπου,

καλούμενον

καλούμενον Ἡρωοπολιτικὸν, ἀπὸ Πηλουσίου ὁδὸς ἔρημος καὶ ἑρπετῶν πλήρης.

Ὅτι μετὰ Γάζαν Ῥαφία πόλις, καὶ Ῥινοκόλουρα πόλις· ὠνόμασται [δ'] οὕτως, ἐπειδή ποτε Αἰγύπτιοι τοὺς ἁλισκομένους κακούργους ῥινοτομοῦντες ἐκεῖ κατῴκιζον, οἳ οὐκ ἔτι ἐτόλμων ὑποστρέφειν εἰς Αἴγυπτον, διὰ τὸ παράσημοι εἶναι.

Ὅτι τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα ἐν τῷ Κασίῳ λόφῳ κεῖται, περὶ Σερβωνίδα λίμνην πλησίον Πηλουσίου πόλεως.

Ὅτι ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως Φοινίκης εἰς τὸ Πηλούσιον σάδιοι τρισχίλιοι ἑξακόσιοι πεντήκοντα κατακολπίζοντι· ἡ δὲ ὁδὸς, πρὸς δυσμὰς χειμερινάς. Πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ὀρθωσίας ἐπὶ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλιοι ἑκατὸν τριάκοντα, πρὸς ἀνατολὰς θερινάς. Ἀπὸ δὲ Ὀρόντου ποταμοῦ ἐπὶ ὅρια τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας σάδιοι πεντακόσιοι εἴκοσι, πρὸς ἀνατολὰς θερινάς.

Ὅτι τὸν Μωσῆν τὸν παρ' Ἰουδαίοις λέγει ὁ Στράβων, ὅτι Αἰγύπτιος ἦν ἱερεὺς, καὶ μὴ ἀρεσκόμενος τῇ τῶν Αἰγυπτίων θρησκείᾳ, ἀπῆρεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, καὶ πολλοὺς συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐξ Αἰγύπτου. Ἐπαινεῖ δὲ τὸν Μωσῆν ὁ Στράβων, ὡς εὐσεβῶς πράξαντα τοῦτο καὶ δικαίως.

Ὅτι ὕστερον μετὰ τὸν Μωσῆν ἡ δεισιδαιμονία τοῖς Ἰουδαίοις συνέπεσεν· οἷον ἡ περιτομὴ, καὶ ἡ τῶν κρεῶν ἀποχή.

Ὅτι ἡ Ἱεροσόλυμα πόλις τὰ μὲν ἔσω ἔνυδρα ἔχει, τὰ δ' ἐκτὸς ἄνυδρα· ἡ δὲ τάφρος τῆς πόλεως οὐκ ὀρυκτὴ, ἀλλὰ λατομητὴ, πέτρα βαθεῖα· ὁ δ' ἐξ αὐτῆς κοπεὶς λίθος τὴν πόλιν ἔκτισεν.

Ὅτι ἡ Σερβωνὶς λίμνη ἀγχιβαθής ἐστι· ἧς ἡ περίμετρος σάδιοι χίλιοι. Τῇ δὲ παραλίᾳ παρατέταται μικρῷ τι πλέον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος. Βαρύτατον δ' ἔχει ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ εὐθὺς ἐξαίρεσθαι. Μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· τοῦτο δ' ἀναφυσᾶται

κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλὴ, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄδηλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται χαλκὸς, ἄργυρος, πᾶν τὸ σιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας. Ἔστι δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραινομένη ὑπὸ θερμοῦ, καὶ ἀναφυσωμένη, καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πῆξιν ἰσχυρὰν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτα ἐπιπολάζουσα ἡ ἄσφαλτος διὰ τὴν τοῦ ὕδατος παχύτητα κόπτεται καὶ ἀποφέρεται.

Ὅτι τὰ παρ' Ἑβραίοις Σόδομα πόλις ἑτέρων ἦν δώδεκα πόλεων μητρόπολις, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν γῆν ἔμπυρον, γενομένων σεισμῶν καὶ πυρωδῶν ἀναφυσημάτων, κατεστράφησαν καὶ κατεκάησαν πᾶσι· καὶ ἀνεδόθη ἡ νῦν λίμνη Σερβωνὶς καλουμένη, θειώδης οὖσα καὶ ἀσφαλτώδης.

Ὅτι Αἰγύπτιοι χρῶνται τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς τῶν νεκρῶν ταριχείας.

Ὅτι ἐξ Ἀρμόζου τοῦ ἄκρου τῆς Καρμανίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Ἀραβίᾳ ἄκρον ἐν Μάκαις· καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ Περσικοῦ κόλπου· τὸ γὰρ ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, εἶτα πρὸς βορρᾶν, εὐρύνεται ἡ Περσικὴ θάλασσα, ἕως Τερηδόνος πόλεως καὶ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐκβολῶν.

Ὅτι ἡ Περσικὴ θάλασσα μεγάλη ἐστὶν, ὥστε μικρῷ λείπεται τῷ μεγέθει τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Ὅτι ἐν τῷ νοτιωτάτῳ καὶ δυσμικωτάτῳ σημείῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου πόλις ἐστὶ Γέρρα ἐν τῇ ἁλμυρίδι, ἧς αἱ οἰκίαι ἅλιναί εἰσιν· ἐπεὶ δ' αἱ λεπίδες τῶν ἁλῶν, ἀφιστάμεναι κατὰ

τὴν ἐπίκαυσιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταῤῥαίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσιν.

Ὅτι ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ Τύρος καὶ Ἄραδός εἰσι νῆσοι, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Φοινίκῃ Τύριοι καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο μετανάσται.

Ὅτι καθ' ὅλην τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης παραλίαν φύεται κατὰ βυθοῦ δένδρα, ὅμοια δάφνῃ καὶ ἐλαίᾳ· ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα· καίτοι τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, ὥςε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον.

Ὅτι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ κῆτος ἐπώκειλε πηχῶν πεντήκοντα.

Ὅτι ἐν τοῖς ἕλεσι τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ προχύσεων ἄμπελος γίνεται, ἐν ταῖς καλαμίναις ῥιψὶν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτο ἂν τὸ φυτόν· ὥςε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἐξ ἀρχῆς ἕδραν.

Ὅτι ἐν τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ νόμος ἐςὶν, ἵνα μὴ ὁ παῖς παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν διαδέχηται· ἀλλ' ὃς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάςασιν τοῦ βασιλέως, οὗτος ὁ παῖς ἀναλαμβάνεται καὶ τρέφεται βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν.

Ὅτι ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα οὐκ ἔςι βαθεῖα, ἀλλὰ καὶ ἕως μόνων δύο ὀργυιῶν ἔρχεται τὸ βάθος· διὸ ποάζει πλειςάκις διὰ τὰ φυτὰ ἐξέχοντα τῆς ἐπιφανείας· καὶ τὰ δένδρα φαίνεται ἔξω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ κυνῶν πλῆθος θαλαττίων ἔχει.

Ὅτι ὁ Ἀςαβόρας ποταμὸς, μέρει μὲν τῷ πλείςῳ μίσγεται τῷ Νείλῳ, τῷ δὲ ὀλίγῳ ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον.

Ὅτι ἡ παραλία τῆς Ἀραβίας τῶν Τρωγοδυτῶν ἡ πολλὴ ἐλαιῶνας καὶ δαφνῶνας καὶ φοινικῶνας φέρει.

Ὅτι οἱ ἐν Ἀραβίᾳ ἐλέφαντες, ὅταν διὰ τὰ καύματα ἐκλίπωσιν οἱ ποταμοὶ, φρεωρυχοῦσι καὶ τοῖς ὀδοῦσι καὶ ταῖς προβοσκίσιν.

Ὅτι Τρωγοδῦται, ἄνευ τοῦ λ̄ λέγει ὁ Στράβων.

Ὅτι φησὶ Ποσειδώνιος, Ἐρεμβοὺς παρ' Ὁμήρῳ τοὺς Ἄραβας δεῖν ἀκούειν, ὡς τῶν παλαιῶν διὰ τὴν ἀνεπιμιξίαν σολοικιζόντων τὸ ὄνομα, καὶ ἀντὶ Ἀράβων, Ἐρεμβῶν καλεῖν· καὶ γὰρ ταῦτα τὰ τρία ἔθνη, Ἀρμενίους, Ἀραβίους, Ἐρεμβοὺς, συνεχῆ ἀλλήλοις ὄντα, σχεδὸν τῇ αὐτῇ ὀνομασίᾳ καλεῖσθαι. Οὕτως οὖν καὶ Ἀρίμους φησὶν ὁ αὐτὸς δεῖν ἀκούειν τοὺς Σύρους· Ἀριμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δὲ τότε οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἢ Ἀρίμους αὐτοὺς ἐκάλουν. Αἱ δὲ μεταπτώσεις τῶν ὀνομάτων πολλαί· καὶ γὰρ τὸν μὲν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιρων Παρύσατιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΖ.

Ὅτι ὁ μικρὸς Καταράκτης ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἐστὶ πόλις, ἔνθα καὶ τὸ μεθόριον Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιόπων.

Ὅτι οἱ Αἰθίοπες λυπρῶς ζῶσι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυσκρασίας τῶν ἀέρων, διὸ καὶ πένητές εἰσιν· οἱ δ' Αἰγύπτιοι εὐδαίμονές εἰσιν.

Ὅτι Αἰγύπτιοι εἰς τρεῖς μοίρας ἑαυτοὺς διεῖλον. Καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εἰσὶν ἱερεῖς, περὶ τὰ θεῖα ἀσχολούμενοι· οἱ δὲ γεωργοὶ, τὰ ἐν εἰρήνῃ ἐργαζόμενοι· οἱ δὲ στρατιῶται, τὰ ἐν πολέμῳ ἀσκοῦντες.

Ὅτι ὁ Νεῖλος ἀεὶ ἐκ νότου πρὸς ἄρκτους ῥεῖ, ἕως τοῦ μεγάλου Δέλτα· εἶτα ἐκεῖθεν σχίζεται εἰς πολλὰ, ἕως τῆς θαλάσσης, δεξιὰ μὲν ἕως Πηλουσίου, εὐώνυμα δὲ ἕως Κανώβου. Καὶ γίνεται ἡ Κάτω Αἴγυπτος νῆσος τρίγωνος, τὸ Δέλτα· ᾧ

ὁμώνυμον ἡ κορυφὴ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ κώμη. Πᾶν δὲ τὸ Δέλτα τοσοῦτόν ἐστι κατὰ ῥαστώνην πλωτὸν διώρυξιν, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίοις πορθμεῖα εἶναι.

Ὅτι ἡ περίμετρος τοῦ Δέλτα τρισχιλίων ἐστὶ σταδίων νησιάζουσα.

Ὅτι ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου πελαγίζει τὸ Δέλτα, μόνων τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν ὑπερφαινομένων, διὰ τὸ ἢ ἐπ' αὐτοφύων ἢ χειροποιήτων λόφων ἱδρῦσθαι. Τοῦτο δὲ γίνεται τεσσαράκοντα ἡμέρας· εἶτα κατ' ὀλίγον μειοῦται, ὥσπερ καὶ ηὐξήθη, ἑτέρας ἡμέρας εἴκοσιν. Ὥστε ἐν πάσαις ταῖς ἑξήκοντα ἡμέραις τελέως ξηραίνεται τὸ πεδίον.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Δέλτα μῆκος εἰσὶ στάδιοι τετρακισχίλιοι πρὸς νότον ἕως Συήνης, ἐπ' εὐθείας δι' ἑνὸς ῥείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἴ που τις νῆσός ἐστιν.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ ὄμβρων πληθύει ὁ Νεῖλος ποταμός.

Ὅτι Καμβύσης ὁ Πέρσης, κατασχὼν τὴν Αἴγυπτον, ἀνῆλθε μέχρι τῆς Μερόης ὑπ' αὐτοῦ κληθείσης πόλεως· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ Μερόη ἐτελεύτα, καὶ τιμῶν αὐτὴν, ἔθετο τῇ πόλει Μερόην ὄνομα.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἀπὸ Συήνης, ἕως τῆς θαλάσσης μόνον, ἐκάλουν Αἴγυπτον· τοῦτ' ἔστιν ὅσον ὁ Νεῖλος ποταμὸς ποτίζει μέρος καὶ μόνον.

Ὅτι ἀπὸ Πηλουσίου ἕως Κανώβου στόματος, τοῦτ' ἔστιν ἡ βάσις τοῦ Δέλτα, στάδιοί εἰσι χίλιοι τριακόσιοι· ἀπὸ δὲ Κανώβου εἰς τὴν Φάρον ἑκατὸν πεντήκοντα.

Ὅτι ἡ πόλις Ἀλεξάνδρεια ἐν τῇ Μαρεώτιδί ἐστιν· ἧς τὰ μὲν βόρεια θαλάσσῃ, τὰ δὲ νότια τῇ Μαρείᾳ λίμνῃ περιέχεται. Πληροῦται δ' ἐκείνη ὑπὸ τῶν τοῦ Νείλου διωρύχων καὶ ἀναβάσεων.

Ὅτι τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου χρυσῆν πύελον ἐν Ἀλεξαν-

θρείᾳ ἐσύλησε Πτολεμαῖος ὁ Κόκκης, ὁ καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθών· καὶ εὐθὺς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς, ἀνόνητα τολμήσας. Ἡ δὲ πύελος μετὰ τοῦτο ὑελίνη γέγονεν.

Ὅτι ὁ ἔγδοος Πτολεμαῖος, ὁ Αὐλητὴς κληθεὶς, χοραυλεῖν ἤσκησεν, σεμνυνόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ ἀνταγωνιζεσθαι αὐλητᾶς· ὃν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον. Ὁ δὲ, εἰς Ῥώμην ἐλθὼν, ἱκέτης γίνεται Πομπηΐου, καὶ ἔτυχε καθόδου εἰς τὴν βασιλείαν· καὶ μετ' ὀλίγον νόσῳ τελευτᾷ, καὶ διαδέχεται αὐτὸν Διόνυσος ὁ υἱός· καὶ Κλεοπάτρα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Αὐλητοῦ, φεύγει εἰς τὴν Συρίαν. Ὁ δὲ Πομπήϊος, φυγὼν ἐκ Φαρσάλου, ἧκεν εἰς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος, καὶ δολοφονεῖται ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Διόνυσον. Ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τόν τε Διόνυσον κτείνει, καὶ τὴν Κλεοπάτραν καθίζησι βασίλισσαν Αἰγύπτου. Ἀντώνιος δὲ, μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, ἐλθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔγημε τὴν Κλεοπάτραν, καὶ τὸν Ἀκτιακὸν πόλεμον σὺν αὐτῇ ἠγωνίσατο καὶ συνέφυγεν. Ὁ δ' Αὔγουςος ἐπελθὼν, ἄμφω τε κατέλυσε, καὶ τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ Ρωμαίοις ἐποίησεν.

Ὅτι ὁ μὲν πρῶτος Καῖσαρ περὶ Φάρσαλον πόλιν ἐνίκα Πομπήϊον· ὁ δὲ δεύτερος περὶ Φιλίππους ἐνίκα Βροῦτον καὶ Κάσσιον.

Ὅτι τὰ τοῦ Νείλου ἑπτὰ στόματα, ταῦτά ἐςιν· Ἡρακλεωτικὸν, Βολβίτινον, Σεβεννυτικὸν, Φατνικὸν, Μενδήσιον, Ταυιτικὸν, Πηλουσιακόν.

Ὅτι ἡ μεταξὺ Πηλουσίου πόλεως καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν ἐρημία ςαδίων ἐςὶ χιλίων· πᾶσα δ' ἄνυδρος, καὶ θηριώδης καὶ ὀφιώδης ἐςίν.

Ὅτι ἐν Μωμέμφιδι τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμφιδι ὁ Ἄπις· ἐν Ἡλιουπόλει δὲ ὁ Μνεῦις βοῦς.

Ὅτι περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Δέλτα ἐςὶν ἥ τε Βούβαςος πόλις,

καὶ Μέμφις, καὶ Ἡλιούπολις, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διώρυχος, τῆς βαλλούσης εἰς τὴν καθ' Ἡρώων πόλιν θάλασσαν τοῦ Ἀραβίου κόλπου· πλάτος ἔχουσα πήχεις ἑκατὸν, βάθος δὲ, ὥςε σύμμετρον εἶναι μυριοφόρῳ νηί.

Ὅτι αἱ πάλαι Αἰγύπτιαι Θῆβαι, Διόσπολις νῦν μεγάλη καλεῖται.

Ὅτι Πλάτων ὁ μέγας, σὺν Εὐδόξῳ τῷ μαθητῇ, ἀπῆρεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀκεῖ διετέλεσαν ἔτη τρία, γεωμετροῦντες καὶ ἀςρονομοῦντες, καὶ ἁπλῶς φιλοσοφοῦντες, περὶ τὰς Θήβας τὰς νῦν Διόσπολιν καλουμένας.

Ὅτι ὁ Ἄπις ὁ αὐτός ἐςι τῷ Ὀσίριδι, θεὸς νομιζόμενος.

Ὅτι δευτερεύει μετὰ Ἀλεξάνδρειαν ἡ Μέμφις πόλις· ἧς ἀπὸ τεσσαράκοντα σταδίων ὀρεινή τις ἐςιν ὀφρὺς, ἐφ' ᾗ πολλαὶ μὲν εἰσι πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι. Τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ δὲ τὸ ὕψος ςαδιαῖαι, τετράγωνοι τῷ σχήματι.

Ὅτι ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑπολαμβάνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν Κάτω Αἴγυπτον, ἕως Σιρβωνίδος λίμνης καὶ Μοίριδος λίμνης καὶ Ἀμμωνιακῆς, πᾶσαν πέλαγος εἶναι· τυχὸν δὲ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ συνεχές· τυχὸν δὲ καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χωρίς.

Ὅτι καὶ ὁ θαυμαςὸς λαβύρινθος ἐν τῇ ἄνω ἐςὶν Αἰγύπτῳ. Καὶ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ πυραμὶς, ὁ τάφος Μαίνδου βασιλέως, τοῦ καὶ τὸν λαβύρινθον κτίσαντος· ὁ Μαίνδης γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν.

Ὅτι Κατήρασε λέγει ὁ Συγγραφεὺς, ἀντὶ τοῦ Κατέπιεν, ἐναντίως τῷ Ἐξήρασεν.

Ὅτι ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἣ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροήθης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει τιμᾶται ὁ ἰχνεύμων, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις τε καὶ ἀσπίσιν· ὧν τά τε ὠὰ κατεσθίει ὁ ἰχνεύμων, καὶ αὐτὰς τῷ πηλῷ θωρακισθεὶς διαφθείρει, εἰς τὸν ποταμὸν ἕλκων· τοῦ δὲ

κροκοδείλου καθεύδοντος καὶ κεχηνότος, ὑπεισδὺς εἰς τὸ σῶμα, κατεσθίει τὰ σπλάγχνα.

Ὅτι ἐν Κυνοπόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται· καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακταί τις ἱερά.

Ὅτι ἐν Ὀξυρύγχῳ, πόλει καὶ νομῷ ὁμωνύμῳ, τιμᾶται ὁ ὀξύρυγχος ἐν ἱερῷ σηκῷ· καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι· καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῦν, κύνα, αἴλουρον· τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἶβιν· τῶν δὲ ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθὺν καὶ ὀξύρυγχον. Ἄλλα δ' ἐστίν, ἃ τιμῶσι καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι· καθάπερ Σαΐται πρόβατον, καὶ Θηβαΐται· λάτον δὲ, τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθύν, Λατοπολῖται· λύκον δὲ Λυκοπολῖται· κυνοκέφαλον δὲ Ἑρμοπολῖται· κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν (ἔστι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον ἐοικὼς σατύρῳ, τἆλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξὺ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ)· ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι· λέοντα δὲ Λεοντοπολῖται· αἶγα δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι· μυγαλῆν δὲ Ἀθριβῖται· ἄλλοι δ' ἄλλο τι.

Ὅτι Πτολεμαὶς πόλις μεγίστη ἐστὶ τῶν ἐν Θηβαΐδι, καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος πόλις, ἐν ᾗ τὸ Μεμνόνειον βασίλειον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον.

Ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια. Νυνὶ δ' ὀλιγωρία πολλὴ κατέχει, τῶν Ρωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς, καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις, διά τε σπλάγχνων, καὶ ὀρνιθείας, καὶ διοσημιῶν. Διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι ἐκλέλοιπε χρηστήριον, πρότερον δ' ἐτετίμητο· ἔνθα καὶ Ἀλέξανδρος ἀνελθὼν ἐχρηστηριάζετο· καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ « Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι, » τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου. Τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν

τὸν προφήτην φασὶ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀβύδῳ πόλει τιμῶσι τὸν Ὅσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν, οὔτε ᾠδὸν, οὔτε αὐλητὴν ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος.

Ὅτι ἐν Τεντύρᾳ πόλει διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἠτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἁπάντων θηρίων νενόμισται, καὶ ὑπ' αὐτῶν φθείρεται.

Ὅτι, ὥσπερ οἱ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ Ψύλλοι Αἰθίοπες ἀντιπάθειαν ἔχουσι φυσικὴν πρὸς τὰ ἑρπετὰ, μηδὲν ὑπὸ ἰοβόλων πάσχοντες, οὕτως καὶ οἱ Τεντυρῖται οὐδὲν ὑπὸ κροκοδείλου πάσχουσιν, ἀλλὰ καὶ συγκολυμβῶσιν αὐτοῖς.

Ὅτι τῶν ἑκατονταπύλων Θηβῶν, ἡ νῦν Διόσπολις καλεῖται, ὀγδοήκοντα σταδίων ἦν τὸ μῆκος· νῦν δὲ κωμηδὸν οἰκεῖται.

Ὅτι ἡ ἀστρονομία μάλιστα κατωρθώθη ὑπὸ Θηβαίων τῶν Αἰγυπτίων· ὧν αἰτιώτατος Ἑρμῆς ὁ Τρισμέγιστος.

Ὅτι αἱ παρθένοι ἱέρειαι παρ' Ἕλλησι Παλλάδες καλοῦνται.

Ὅτι ἐν πόλει Ἐλεφαντίνῃ κρήνη ἐστὶ, συμπάσχουσα ταῖς τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀναβάσεσι, συναυξομειουμένη αὐτῷ· ἐξ ἧς τεκμαίρονται τὴν εὐκαρπίαν τῆς χώρας, ἢ ἀφορίαν· εἰ γὰρ πολὺς ὁ Νεῖλος ἐπέλθοι, εὐφορία γίνεται· εἰ δὲ ὀλίγος, σπάνις. Εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοῦ φρέατος τοίχῳ παραγραφαὶ τῆς εὐετηρίας, ἢ τοῦ ἐναντίου.

Ὅτι ἐν Συήνῃ πόλει, περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς, μέσον ἡμέρας τὰ φρέατα ἄσκια φαίνεται, καὶ οἱ γνώμονες ὡσαύτως.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Ἐλεφαντίνην πόλιν ἐστὶν ὁ μικρὸς Καταῤῥάκτης.

Ὅτι ἐν τοῖς κατὰ Στράβωνα χρόνοις Κανδάκη τις, ἀνδρικὴ γυνὴ Αἰθιόπισσα, ἦρξε τῶν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιόπων. Ἦν δὲ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. Τὸ δὲ βασίλειον τῆς Κανδάκης ἦν Νάπατα, πόλις μεγάλη.

Ὅτι Κανδάκη πολλαῖς μυριάσιν Αἰθιόπων πρὸς Πετρώνιον

Ῥωμαῖον Αἰγύπτου ἄρχοντα διεπολέμησεν. Ἦρχε δὲ τῶν τόπων ἐκείνων, ἔνθα ὁ Καμβύσου στρατὸς κατεχώσθη ὑπὸ τῆς ἄμμου, *καὶ* τοῦ νότου πνεύσαντος βιαίως.

Ὅτι τὰ τῶν Αἰθιόπων πρόβατα, καὶ αἶγες, καὶ βόες, καὶ κύνες, μικρὰ παντελῶς εἰσί. Τάχα δ' ἐκ τούτου καὶ τοὺς Πυγμαίους τινὲς ἐμυθολόγησαν· οὐ γάρ ἐστιν ἀληθὲς τὸ τῶν Πυγμαίων.

Ὅτι Αἰθίοπες σέβονται τοὺς βασιλέας, ὡς θεούς· καὶ εἰσὶ κατάκλειστοι καὶ εἰκουροί. Μέγιστον δ' αὐτοῖς βασίλειον ἡ Μερόη πόλις, ὁμώνυμος τῇ νήσῳ, οὖσα τὸ μῆκος σταδίων τρισχιλίων, τὸ δ' εὖρος χιλίων· ἔχει δὲ πόλεις συχνάς, καὶ ὄρη, καὶ δάση, καὶ μέταλλα παντοῖα. Περιέχεται δὲ, ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης *ὁ ταύτῃ Νεῖλος* θισὶ μεγάλαις· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἐκ δὲ νότου ἄνωθεν ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀσάποδος καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Νείλου ὀχή.

Ὅτι Αἰθίοπες καὶ τὰς γυναῖκας ὁπλίζουσιν· ὧν αἱ πλείους κεκρέκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ. Κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν τῶν προβάτων οὐ φερόντων, ἀλλ' αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ τελέως γυμνῆτές εἰσι, περιεζωσμένοι [μικρὰ κώδια].

Ὅτι Αἰθίοπες νομίζουσι θεὸν εἶναι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τὸν δὲ θνητόν. Τούτων δὲ τὸν μὲν, αἴτιον τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ. Τοὺς δ' εὐεργέτας καὶ βασιλεῖς, θεοὺς νομίζουσι· καὶ τούτων, τοὺς μὲν βασιλεῖς, κοινούς· τοὺς δὲ ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. Πρὸς δὲ τῇ διακεκαυμένῃ τινὲς καὶ ἄθεοί εἰσιν· οὗς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασι βλασφημοῦντας κακῶς λέγειν, ἐπειδὰν ἀνίσχοντα ἴδοιεν, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς. Οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα καὶ Πᾶνα καὶ Ἶσιν σέβονται, πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ

θεῷ· καὶ βασιλέας καθιςᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

Ὅτι Αἰθίοπες ἔθος ἔχουσι τοιοῦτον· ὃς ἂν βασιλεὺς πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὁπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιςα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου, φυλακὴ πλείςη τοῦ βασιλέως ἐςὶ παρ' αὐτῶν.

Ὅτι ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ ἰχθύων γένη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα· γνωριμώτατοι δὲ, ὅ τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτὸς, καὶ λάτος, καὶ ἀλάβης, καὶ κορακῖνος, καὶ χοῖρος, καὶ φαγρώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν, σίλουρος, κίθαρος, θρίσσα, κεςρεύς· ὀςρακίων, δίλυχνος, φύσα, βοῦς, κοχλίαι μεγάλοι φωνὴν ὀλολυγόσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι. Τὰ δ' ἐπιχώρια ζῶα, ἰχνεύμων, ἀσπὶς, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἡ δὲ ὀργυιαία· ὄρνεα δὲ, ἶβις, ἱέραξ ὁ Αἰγύπτιος (ἥμερος γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἴλουρος), νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ ἔχει.

Ὅτι ἡ ἶβις ἡμερώτατον ὄρνεόν ἐςι, πελαργώδης κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, ὅλη μέλαινα. Μεςὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος· χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ καθάρματα πάντα· δυσχρήςως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρίων καὶ τῶν ἀλλοτρίων παντὸς μολυσμοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης εἰς τὸν Νεῖλον ἀνέρχεται, κεςρεὺς, θρίσσα, δελφίς· τὰ δ' ἄλλα, διὰ τὸν ἐκ τῶν κροκοδείλων φόβον, οὐκ ἀνέρχεται. Ἀλλ' ὁ μὲν δελφὶς, ὡς κρείσσων τῶν κροκοδείλων· ὁ δὲ κεςρεὺς, ὅτι παραπέμπεται ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατά τινα οἰκείωσιν φυσικήν. Τῶν δὲ χοίρων ἀπέχονται οἱ κροκόδειλοι, ςρογγύλοι γάρ εἰσι, καὶ ἔχουσιν ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, τὸ τῆς Λιβύης σχῆμα τρίγωνόν ἐςιν

ὀρθογώνιον· οὗ ἡ μὲν μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν ὁ Νεῖλος ποταμός ἐστιν· ἡ δ' ἑτέρα, ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία, ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Γαδείρων· ἡ δ' ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν, ἡ ἀπὸ Γαδείρων παρωκεανῖτις, ὄχρι τῶν τοῦ Νείλου πηγῶν· Ταῦτα δὲ Πτολεμαῖος ἤλεγξε ψευδῆ ὄντα.

Ὅτι τὸ ἐν Μαυριτανίᾳ ὄρος, τὸν Ἄτλαντα ἑλληνιστὶ καλούμενον, οἱ βάρβαροι Δύριν καλοῦσιν.

Ὅτι τὸ βορειότατον καὶ δυσμικώτατον ἄκρον τῆς Λιβύης, Κώτεις καλεῖται· ἀντίκειται δὲ τοῖς Γαδείροις.

Ὅτι ἡ Μαυριτανία ἑκατέρα εὐφορωτάτη ἐστὶ, καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκεῖται· καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῆς κροκοδείλους φέρουσιν. Ἐν τινι δὲ ποταμῷ γεννῶνται βδέλλαι ἑπταπήχεις, κατατετρημένα ἔχουσαι τὰ βρόγχια, δι' ὧν ἀναπνέουσι· καὶ ἄμπελοι φύονται ἐκεῖσε, οὗσιν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτοι, βότρυς πηχυαίους πως ἀποδιδοῦσαι.

Ὅτι ἐν Λιβύῃ καὶ Ἰνδίᾳ γίνεται κάλαμος, ὥσε τὸ ἐν γόνυ χωρεῖ μεδίμνους ὀκτώ· καὶ ἄλλαι βοτάναι μέγιστα.

Ὅτι οἱ Μαυρούσιοι ἐπιμελοῦνται μάλιστα κόσμου τριχῶν, καὶ ὀνυχισμοῦ, καὶ πωγώνων, καὶ τῶν τοιούτων.

Ὅτι οἱ Λίβυες δέρμασιν ὄφεων καὶ ἰχθύων ἀμπεχόναις καὶ χρώμασι χρῶνται.

Ὅτι ἐν Λιβύῃ, ὥσπερ ἐν Αἰθιοπίᾳ, τοῦ θέρους ὕει πολλά· τοῦ δὲ χειμῶνος ξηρασία ἐστίν.

Ὅτι οἱ ἐν Λιβύῃ Λωτοφάγοι οὐ δέονται ποτοῦ· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ λωτὸς καὶ πρὸς πόσιν καὶ πρὸς βρῶσιν.

Ὅτι ἐν τοῖς τῆς Λιβύης μεσογαίοις εὑρίσκεται ὀστράκια καὶ χηραμίδες, καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐν Ἄμμωνος.

Ὅτι ἔν τισι τόποις τῆς Λιβύης δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ σῖτον καρποῦνται. Ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς καλάμης πέντε πηχέων· πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου· ὁ δὲ καρπὸς διακοσιοτεσσαρακοντάχους

ἀποδίδοται. Τοῦ δ' ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι κατὰ τὸν θερισμὸν σάχυϊ ἀρκοῦνται. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κυημῖδας φοροῦντες ἐργάζονται· καθεύδοντες δὲ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις, τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδοῦσιν.

Ὅτι ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μαυριτανίας ἦν πόλις Ἰὼλ ὄνομα· ἣν ἐπικτίσας Ἰούβας, ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατήρ, μετωνόμασε Καισάρειαν· ἔχει δὲ καὶ λιμένα.

Ὅτι Καρχηδόνιοι μεγίστην εἶχον δύναμιν. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν Ῥωμαίοις, πόλεις εἶχον τριακοσίας ἐν Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ, καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὁπλοποιΐαν συνεστήσαντο· καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν τεσσαράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντακόσιαι, βέλη δὲ χίλια καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον.

Ὅτι πρὸ τῆς μικρᾶς Σύρτεως νῆσός ἐστι Μήνιγξ, ἣν καὶ φασὶν εἶναι τὴν παρ' Ὁμήρῳ τῶν Λωτοφάγων χώραν. Ἔχει γὰρ πολὺ τὸ φυτὸν ἐκείνη.

Ὅτι ἡ πρὶν Βάρκη, νῦν Πτολεμαὶς πόλις καλεῖται.

Ὅτι τὸν Κυρηναϊκὸν ὀπὸν τὸ σιλφιον ἐκφέρει.

Ὅτι Κυρηναῖοι σοφοὶ ἐγένοντο, Ἀρίστιππος ὁ Σωκρατικὸς, καὶ τούτου θυγάτηρ Ἀρήτη, καὶ ταύτης υἱὸς Ἀρίστιππος ὁ μητροδίδακτος, καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, καὶ Καρνεάδης ὁ Ἀκαδημαϊκὸς, καὶ Ἀπολλώνιος.

Ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ χώρα πᾶσα ἀντιπαρήκει τῇ Κρήτῃ νήσῳ κατὰ μῆκος παράλληλος.

ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

ΜΕΡΟΣ Α.

ΣΕΛΙΔ. 7, στ. 21, γρ. τὴν γῆν τὴν ἐκ.—ΣΕΛ. 26, στ. 9, γρ. δέ τε καὶ αἱ.—ΣΕΛ. 47, στ. 5, γρ. τοῦ ποταμοῦ.—ΣΕΛ. 68, στ. 17, γρ. κἂν γαληνότατον ᾖ, ἐπιφερόμενον.—ΣΕΛ. 77, στ. 3, γρ. Μυρσίλος.—ΣΕΛ. 109, στ. 10, γρ. ἐξισάζοιτο τῇ Ἰνδικῇ, ἀλλ' οὐδὲ τῇ Ἀριανῇ.—ΣΕΛ. 129, στ. 1, γρ. διᾶραι.—ΣΕΛ. 149, στ. 1, γρ. ἐγγύς τε τἀκριβοῦς.—ΣΕΛ. 163, στ. 13, γρ. περιοδείας.—ΣΕΛ. 185, στ. 4, γρ. Ἴλιπαν.—ΣΕΛ. 204, στ. 16, γρ. Ἐξιτανῶν.—ΣΕΛ. 212, στ. 5, γρ. ἐπὶ τῷ Ἰβηρι.—ΣΕΛ. 218, στ. 3, γρ. ἐπανορθώσεως. —στ. 10 καὶ 14, γρ. Γυμνησιῶν.—ΣΕΛ. 239, στ. 7, γρ. ὅ τε. —ΣΕΛ. 277, στ. 20, γρ. περιελθεῖν.—ΣΕΛ. 280, στ. 7, γρ. Ἐνί. —281, στ. 6, γρ. Ἄλπεων.—ΣΕΛ. 304, στ. 17, γρ. Εἰς μὲν δή. —ΣΕΛ. 311, στ. 25, γρ. κοινὸν τῶν.—ΣΕΛ. 321, στ. 2, γρ. καταλείπουσα.—ΣΕΛ. 322, στ. 25, γρ. καὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς ὀρῶν τῶν Ἀπεννίνων.—ΣΕΛ. 329, στ. 20, γρ. ὑδάτων.—ΣΕΛ. 330, στ. 16, γρ. ἴχνη τῆς.—ΣΕΛ. 331, στ. 16, γρ. δεχομένῳ.—στ. 17, γρ. ὅρος.—ΣΕΛ. 348, στ. 5, γρ. Διονύσιον αἰτιασάμενον, ὅτι. —ΣΕΛ. 349, στ. 2, γρ. ἑξακόσιοι.—στ. 9, γρ. τινάς.—στ. 24, γρ. Κρητικῶν.—ΣΕΛ. 350, στ. 17, γρ. φθόγγον.—ΣΕΛ. 363, στ. 2, γρ. προειρήκαμεν.—ΣΕΛ. 384, στ. 16, γρ. γεγοννῖαι.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΣΕΛΙΔ. 81, στ. 2, γρ. γράφουσι.—ΣΕΛ. 116, στ. 1, γρ. πιθανώτερον.—ΣΕΛ. 150, στ. 5, γρ. Ἀκτήν.—ΣΕΛ. 236, στ. 19, γρ. εἶτα.—ΣΕΛ. 237, στ. 9, γρ. μεταβαίνοντες.—ΣΕΛ. 243, στ. 12, γρ. ἤπειρον.—στ. 16, γρ. ἠπείρῳ.—ΣΕΛ. 245, στ. 14, γρ. ἠπείροιο.—ΣΕΛ. 255, στ. 26, γρ. Λυγαίου.—ΣΕΛ. 300, στ. 2, γρ. πρὸς βοῤῥᾶν.—ΣΕΛ. 305, στ. 17, γρ. ἔχων.—ΣΕΛ. 338, στ. 2, γρ. ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ.—ΣΕΛ. 351, στ. 7, γρ. δὲ τῇ. —ΣΕΛ. 357, στ. 12, γρ. Ἀκελισηνήν.—ΣΕΛ. 369, στ. 20, γρ. καθορᾶν ἐστι.—ΣΕΛ. 374, στ. 4, γρ. Ἤρπαν.—ΣΕΛ. 381, στ. 2, γρ. Αἰγιαλῷ.—ΣΕΛ. 396, στ. 14, γρ. Μίλητον.—ΣΕΛ. 397, στ. 21, γρ. Συνορίαν.—ΣΕΛ. 440, στ. 6, γρ. Αἰολίδα, Ἔφορος.—ΣΕΛ. 456, στ. 8, γρ. ποιήσειν.—ΣΕΛ. 460, στ. 1, γρ. ἐπόρθησεν.— ΣΕΛ. 461, στ. 24, γρ. Τρωϊκόν.—ΣΕΛ. 470, στ. 13, γρ. ἑξήκοντα.

—ΣΕΛ. 476, στ. 20, γρ. Η οὐ.—ΣΕΛ. 489, στ. 9, γρ. πολύ.—ΣΕΛ. 494, στ. 26, γρ. ἠφανισμένης.—ΣΕΛ. 504, στ. 14, γρ. κεραυνόβολος.—ΣΕΛ. 509, στ. 9, γρ. βεβάθυνται.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΣΕΛΙΔ. 10, στ. 20, γρ. ςρατηγόν.—ΣΕΛ. 11, στ. 22, γρ. ἄκρα.—ΣΕΛ. 16, στ. 14, γρ. δέ.—ΣΕΛ. 23, στ. 16, γρ. Ἀσκληπιός.—ΣΕΛ. 28, στ. 4, γρ. Ἀσίω.—ΣΕΛ. 36, στ. 7, γρ. Θρᾷξ.—ΣΕΛ. 45, στ. 15, γρ. ὥς φησι.—ΣΕΛ. 64, στ. 29, γρ. περιπολιζόντων, καί.—ΣΕΛ. 183, στ. 13, γρ. πυθμένα συνηγμένος.—ΣΕΛ. 191, στ. 25, γρ. εἰσέχων.—ΣΕΛ. 200, στ. 4, γρ. §. 46.—ΣΕΛ. 222, στ. 8, γρ. ὄντων καὶ συμπράξειν.—ΣΕΛ. 248, στ. 15, γρ. Μάρεια.—ΣΕΛ. 252, στ. 15, γρ. τοῦ.—ΣΕΛ. 262, στ. 7, γρ. ὁραθέντων.—στ. 24, γρ. Λιβύῃ.—ΣΕΛ. 266, στ. 18, γρ. λίμνῃ.—ΣΕΛ. 268, στ. 1, γρ. Νείλῳ.—ΣΕΛ. 277, στ. 19, γρ. χώρα.—ΣΕΛ. 278, στ. 6, γρ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ.—ΣΕΛ. 281, στ. 7, γρ. Αἰγύπτου.—ΣΕΛ. 298, στ. 26, γρ. παρὰ τήν.—ΣΕΛ. 304, στ. 2, γρ. ἐπίθετον.—ΣΕΛ. 307, στ. 12, γρ. ἑβδόμην.—ΣΕΛ. 318, στ. 14, γρ. τρισχιλίους ςαδίους.—ΣΕΛ. 328, στ. 5, γρ. Θρᾷκες.—ΣΕΛ. 333, στ. 15, γρ. ἀλαζονικὸν πρόσεςι.—ΣΕΛ. 351, στ. 1, γρ. δέ φασιν.—ΣΕΛ. 388, στ. 17, γρ. καὶ τήν.—ΣΕΛ. 392, στ. 9, γρ. ἕπεσθαι.» Καί.—ΣΕΛ. 397, στ. 26, γρ. ὁποῖοι.—ΣΕΛ. 400, στ. 7, γρ. ὄρει.—ΣΕΛ. 408, στ. 25, γρ. Ἀκιλισηνῇ.—ΣΕΛ. 414, στ. 20, γρ. Ἅλυς.—ΣΕΛ. 428, στ. 9, γρ. διαβρόχοις.—ΣΕΛ. 429, στ. 30, γρ. Οὗτος.